

195

ALEXANDER VII.

PONTIFEX CCXLI

ANNO DOMINI MDCLV.

ALEXANDER VII. Senensis, Fabius antea dicitur Flavii Chisii Filius, S.R.E. Presbyter Card. tit. S.M. de Populo, Romæ die 7. Aprilis Summus Pontifex pronunciatus anno Domini MDCLV. & die 18. ejusdem mensis, & anti coronatus. Creavit Cardinales 38. Obiit 22. Maii 1667. & in Basilica Principis Apostolorum sepultus est. Vacavit Sedes dies 29.

Iubileum universale ad implorandum Divinum auxilium initio sui Pontificatus, pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine, & pro pace inter Principes Christianos.

Inbilen hujusmodi indixere Sixt. V. Constit. Virium nostrarum. Greg. XV. Constit. 2. Spiritus. Urb. VIII. Constit. Æternus. Innocent. X. Constit. 1. Immenis. Tom. 4.

Act. A. Di. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.
Universis Christi Fidelibus, ad quos presentes literæ pervenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Sordium.

NIGENITUS Dei Filius D.N. JESUS-CHRISTUS, cujus inscrutabili providentia stant universa; immensam suam erga nos bonitatem charissimo testimonio manifestavit, cum humilitatem nostram ad regimen universalis Ecclesiæ pretiosissimo suo sanguine acquisitæ, nullo meritorum nostrorum suffragio vocavit, Nobisque Vicariam ejus in terris potestatem demandavit. Quia in te sicuti divinæ voluntati Bullarii Magni Tom. V.

obsequentes imposito jugo collum humiliter supposuimus, ita dum suscepti oneris gravitatem, & luctuosum Reipublicæ Christianæ assiduis bellorum motibus tot per annos agitata statum attentè contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi nostri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis curarum mole succumbat virium nostrarum imbecillitas. Et quamvis in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se infirmari non patitur, spem nostram collocantes omnem pro salute commissi Nobis à Cælo Gregis laborem alacriter subire parati simus, hisque quod ad Pastoralis officii partes spectat prætermittamus, ut sedatis inter Principes Orthodoxos dissensionibus, amissa Pax Orbi Christiano restitatur; atamen quia vani sunt humani conatus, nisi gratiæ cælestis ope adjuventur, ad vestrum omnium, quibus nostra impendenda est sollicitudo, orationes ex more Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum confugere decrevimus, ut exoratus communibus precibus Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confortet Nos in potentia virtutis suæ, & optatæ cælestis lætitiæ tranquillitatis.

§. I. Hoc autem ut fructuosius fiat, & majori cum spiritus ardore peragatur, ejusdem Ecclesiæ thesaurus, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & erogare decrevimus. Itaque ex parte Omnipotentis

Fideles ad orandum hortatur.

R

tentis

ventis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christi Fideles, tam in alma Urbe nostra, quam extra eam ubi fuerit locorum constitutos Apostolica auctoritate patre requiritimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infra scripta devotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordie sue fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare dignetur; Nobis verò copiosum sue gratie spiritum largiatur, quo instructi cuncta consilia, & actiones nostras ad Nominis eius gloriam, fideliumque, & animarum nostrarum salutem dirigere valeamus.

Proces. & operariis tatis operariis scribit.

§. 1. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi Fidelibus in alma Urbe præfata degentibus, qui Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio duarum proximarum hebdomadarum semel saltem visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam reverenter sumperint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint.

Extra Urbem faciendâ decernit.

§. 2. Cæteris verò extra Urbem præfata ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinaris locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurrendarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem præfaram concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Ad quid tenentur Navigantes, & iter agentes.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majore aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Regularibus, aliisque impeditis concedit.

§. 4. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in claustris perpetuè degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Confessoris eligentem permittit.

§. 5. Insuper omnibus, & singulis Christi Fidelibus utriusque sexus, tam laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam secularem, quam cujusvis Ordinis, vel Instituti regularem et approbatum, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causalibus, seu inflicis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alijs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientie, & hac vice tantum absolvi, & liberare valeant.

§. 6. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supra dictis omnibus casibus poenitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obediencie districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant Ecclesiâque, seu Ecclesias visitandas designent.

Publicari jubiliam præcipit.

§. 8. Non intendimus autem per præsentem super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientie; neque etiam eisdem præsentibus iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælate, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interditi, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolviendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa fuerint, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, & approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. U. autem præsentibus nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius perveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus

Transumptis fieri sibi.

Notarij

ALEXANDER SEPTIMUS.

155

Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum, & gentium eadem prorsus Fides habeatur, quæ haberetur ipsi presentibus, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Junii 1655. Pontificatus nostri anno primo.

A. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 14. Maij 1655. Pontificatus nostri Anno primo.

II.

Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, Indictione 8. die vero decima quinta mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divini Providentiæ Papa VII. anno ejus primo supradictum Breve affixum, & publicatum fuit, ad vltimas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Vrbe, & in acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Iosephum Marshertum Sanctiss. D. N. Papa Curforem. Ioannes Antonius Bertarellus Curs. Promag.

II.

Confirmatio Statutorum Universitatis Artis Aurificum de Urbe.

Artium Consules eorum Statuta observare debent. Pius IV. Constit. 8. §. 29. Non possunt reassumere causas mercedum, & miserabilium personarum à Majoribus Magistratibus: ibidem §. 73.

A. D.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

applicatio.

Exponi nuper fecerunt dilecti filii Paulus Cangianus Consal, & Camerarius, ac Nicolaus de Martino, Marchionus Albinus, & Hieronymus Saxus Consules, ac alii Officiales, & Deputati Universitatis Artis Aurificum de Urbe, quod ipsi omnia, & singula Statuta aliâ pro facili dictæ Universitatis regimine condita, & aucta, ac à fel. rec. Iulio II. Gregorio XIII. Paulo V. & Innocentio X. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmata, quo firmiora persistant, & ab omnibus Artibus observentur, Apostolicæ nostræ confirmationis præsidio communiti summopere desiderant.

§. 1.

Nos igitur eisdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum presentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Statuta prædicta, ac declarationes de super in plena dictæ Universitatis Congregatione post modum factas dummodò tamen ipsius, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, Cameræque nostræ Apostolicæ iuribus non præjudicent, & monopolis anam non præbeant, Apostolica autoritate tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 2.

Decernentes illa, necnon præsentis literas semper & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, subque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debent, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Bullarii Magni. Tom. V.

Contra Superiores Cõgregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, qui favores extra suum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt: & contra eisdem Monachos dictos favores conquiritentes.

Cælestini Monachi sic appellantur, quia à Cælestino V. instituti sunt. Clem. VII. in Const. 4. §. 10. tom. 1. Recepti fuerunt sub protectione Sedis Apostolicæ à Benedicto XI. in ejus Constit. 2. tom. 1. Cælestinis ambitum interdixit Paul. V. Const. 94. tom. 3.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Liàs emanarunt à fel. record. Paulo Papa V. prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet: Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ Instituto valde alienum est, ut religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis religiosi virtutibus potius promereri, quam appetere, eoque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent.

§. 1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina pristina observantia restituantur, hoc malum à Congregatione Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatē sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Monachos dictæ Congregationis, cuiuscunque gradus, status, conditionis, præminentia, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, & aliarum quarumcunque personarum, tam sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacunque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis illicitis directe, vel indirecte, palam, vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quaesiverint, aut et à sponte oblati, & minime acquisitis usi fuerint, illorumque complices, & fautores vinculo excommunicationis lætæ sententiæ, à qua non nisi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolvi queant, innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quacunque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuò in h. l. s. declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, & dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatorum voce, tam passiva, quam activa eagrè decernimus, & declaramus.

§. 2. Atque in virtute sanctæ obediencie, ac sub excommunicationis etiam lætæ sententiæ pena omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusque, &

solvoit à juratis.

confirmat sententia in ob.

Decretum irritum.

Edita A. 1655

Recenset liter. Paul. V.

Interdicti prout in sub.

R 2 Prælati

Prælati quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali præsentibus, & futuris præcipimus, ditricteque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, seu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam secularium, quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium præfatorum, ad cuiusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem (quod absit) quandocumque facienda, & pro tempore obtinenda, nullas prorsus invalidasque fore, & esse, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores etiam S.R.E. Cardinales judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinibus, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis, vel quibusvis alijs communiter, aut divisim ab Apostolica sic Sede indultum, quod interdici, suspendendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ut a item harum literarum notitia ad omnes Congregationis hujusmodi Monachos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu Dieta dictæ Congregationis publicè legi, illasque, ut præfertur, lectas sic omnes actare, ac si unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis etiam impressis manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus habetur si eadem exhiberentur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1616. Pontificatus nostri anno duodecimo. S. Cöbel-lutius.

§.4. Cum autem, sicut dilecti filii Abbas Generalis, & Procurator Generalis ejusdem Congregationis Cælestinorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi felici dictæ Congregationis directioni, conservandæque in ea regulari observantiæ intenti præinsertas Pauli Prædecessoris literas, quo firmius in posterum observentur, per Nos innovari, ac excommunicationis, & alias pœnas prædictas ad eos Monachos ejusdem Congregationis, qui ut ab aliqua illius Domo regulari, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad extranearum personarum favores similiter confugerint, & alijs in præmissis opportunè, ut infra, provideri plurimum desiderant.

§.5. Nos eosdem Abbatem, & Procuratorem Generales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volendam, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis Sententijs, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, &

absolutas fore censentes, supplicationibus illorum Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, præinsertas Pauli prædecessoris literas cum omnibus, & singulis censuris, pœnis, & alijs quibuslibet contentis in illis Apostolica auctoritate tenore præsentium innovamus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ, cujuscumque gradus, status, conditionis, præ-eminentiæ, qualitatibus, & dignitatis existentes, qui de cætero, ut ab aliqua Domo regulari ejusdem Congregationis, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum, tam secularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiâ Cardinalatus honore, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vinculo excommunicationis latæ sententiæ, à qua non nisi per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices, præterquam in mortis articulo constituti absolvi possint, pariter innovamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinendum perpetuò inhabiles similiter declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, & administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce, tam activa, quam passiva carere decernimus.

§.6. Mandantes dilectis pariter filiis omnium, & singularum domorum Regularium dictæ Congregationis Superioribus localibus, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, necnon perpetuè inhabilitatis ad illa, & similia in posterum obtinenda pœnis eo ipso in casu contraventionis per eos incurrendis, quatenus ipsi in eisdem domibus Regularibus, quibus præsentibus, seu pro tempore præfuerint respectivè singulis primis cujuscumque mensis Dominicis diebus præsentibus literas, seu eorum transumptum in mensa publicè legi faciant, ac illarum exemplum intra claustra cujuscumque domus regularis hujusmodi respectivè in loco conspicuo, in quo legi ab omnibus possit, affixum semper remanere procurent. Ac decernentes ipsas præsentibus, illisque insertas Pauli prædecessoris literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides, in judicio, & extra illud, ac ubique locorum exhibeatur, quæ ipsis præsentibus exhiberetur, si forent exhibita vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Julij 1655. Pontificatus nostri anno primo.

Declarationes Decreti sanctæ mem. Innocentii Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci, à Sacra Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctiss. D.N. approbatæ.

Posito Decreto fel. record. Innocentij Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum correctioni

Innovat præfatas literas Pauli V.

Præfatis literas Pauli V.

D. P. A. die 5. Julij

I V.

rectioni, visitationi, & omnimodæ Jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati contingit dubitari, de infrascriptis:

1. An Episcopus in Conventibus suæ Jurisdictionis subjectis possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conventibus Religiosos amovere.

3. An Regulares eorumdem Conventuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conventuum, & Capellæ Grangiarum, in quibus degunt Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Grangie, & Conversi in eis degentes sub sint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesiis, seu Capellis Grangiarum in quibus nullus degit Conversus, an similiter sub sint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conventus, tam suppressos, & postea restitutos, quam non suppressos, ad effectum cognoscendi, an in illis reipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans hujusmodi Conventus suæ Jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit à visitationis procuracionem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An Jurisdictio Ordinariis locorum tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decreto, competat Vicariis generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælati proprium Territorium, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores Regulares possint ejusmodi Conventus Jurisdictioni Ordinarii subjectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere & punire, omnemque Jurisdictionem in eos exercere, sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus Ordinario subjecti fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit hujusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è converso Episcopus prævenit in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amovere, & in alio Conventu collocare: & si de facto collocaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amovum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratibus à tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conventu primum suppresso, ac deinde Religioni restituito absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus ut prius.

16. Quid si à Conventu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absint aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus sub jaceat Jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conventus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conventus suppressi reddatur nulla ex eo quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, ut ejusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conventus reviviscat.

19. Ad hoc, ut gratia restitutionis sit nulla, & Conventus denuò remaneat suppressus propterea quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præce-

Bullarii Magni Tom. V.

dere declaratoria Episcopi super facto, prævia causæ cognitione.

20. An ab hujusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tamen devolutivum, quam suspensivum.

21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes debeant esse maturæ ætatis quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet:

Ad 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, communitè tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, ut eosdem Religiosos assignet in aliis Conventibus:

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Idem subesse.

Ad 8. Minimè licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, ut S.D.N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procuracionis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen privativè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex justa causa, veluti cum videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia quid durius, aut remissius constituere, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amovere: & si amovus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remediis revocare, etiam invocato auxilio Ordinarii, & brachio sæculari, si opus fuerit, cujuscumque loci, in quo Religiosus ille reperitur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.

Ad 16. Subjacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reviviscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conventus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.

Ad 20. Licere ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum.

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas S.D.N. ad se relatas approbavit, & ab omnibus, ad quos pertinet, observari præcepit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ die 27. Julii. 1655.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, Indictione 8. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. Anno eius primo, die vero 6. mensis Augusti, supradictam Declarationem affixam, & publicatam fuisse in Ecclesia Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellaria Apostol. Valvis, ac in acie Campi Flora, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Laurentium Lazzonium Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Curf. A. Castrucini.

Confirmatio Privilegiorum omnium concessorum, tam Guardiano Sacri Montis Sion, quam Fratibus, necnon locis Terræ Sanctæ.

De locis Terra Sancta lege quænotavi ad Constit. 195. Salvatoris, Urbani VIII.

Edita A. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Plis Christi Fidelium votis, ex quibus Sanctorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus, libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confoveamus.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Franciscus Ripol Ord. Fratrum Minorum Sæcti Francisci de Observ. nuncupatus Professor, Sacræ Theologiæ Lector, ac Prædicator Generalis Provinciæ Caralonæ, necnon Commissarius, & Procurator Generalis totius Familiæ Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spirituales Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia & singula gratias, privilegia, & Indulgentias hucusque Sacris ejusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata, per Nos eadem auctoritate etiam confirmati, & approbati plurimum desideret.

Abfolvit a censuris.

§. 2. Nos desiderio hujusmodi annuere, ipsi quoque Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales ejusdem locis, & illa visitantibus, necnon dicti Ord. Guardianis, & Fratibus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa, quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa existant, Sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concil. Trident. Decretis non adversentur, Apostolica auctoritate robore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communitimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon insuper omnibus, & singulis eorumdem fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viventibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè poenitentes, & confessi, ac sacra communionem recepti, vel quantumvis id facere nequiverint saltem contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin autem corde devocè invocaverint, plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & largimur, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confirmat ut in Rubrica.

Concedit Fratibus in art. mortis indulgentiam.

D. P. A. 1. die 3. Aug.

Da um & o ne apud S. Mariam Major. m, sub Anno 1655. Pontificatus nostri nostri primo.

Innovatio literarum Innoc. X. Quod Commendatarii Monasteria Ordin. Cisterciens. in Commendam obtinentes nullam in Monasteria sibi commendata, quoad eorum Monachos, jurisdictionem exercent.

Cisterciensium Ordo fuit institutus à Divo Roberto, & à Divo Bernardo illustratus, & temporis intervallo valde propagatus. Sixt. V. Constit. 34. tom. 2. Cisterciensium Monasteria Mulieres ingredi prohibuit Gregor. I X. Constitus. 7. §. 2. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Nicolaus Dunin Ord. Cisterciens. in Regno Poloniæ Vicarius, & Visitator Generalis, cæterique Coabbates dictorum Ordinis & Regni per suum in Romana Curia Procuratorem, quoad à fel. rec. Innocentio Papa X. prædecessore nostro, ad instantiam dilecti filii Claudii Abbatis Generalis ejusdem Ordinis de mense Septembris anni proxime præteriti 1654. emanarunt in simili forma Brevis literæ tenoris sequentis, videlicet.

Edita 1655.

Supplicatio.

§. 1. Innocentius Papa X. Ad futuram rei memoriam. Pastoralis officii nobis divinitus commissi partes esse cognoscimus ut Religiosorum virorum in humilitatis spiritu sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum commodis, & felici directione intendentes, illos à dispèdiis quibuslibet quantum Nobis ex alto conceditur asseramus. Sanè pro parte dilecti filii Claudii Abbatis Generalis Ord. Cisterciensis per ejus Procuratorem Nobis nuper expositum fuit, quod licet peculiaria Ordinis prædicti privilegia à quamplurimis Romanis Pontificibus, & signanter à fel. rec. Pio II. Sixto V. Innocentio VIII. Pio IV. Pio V. & Gregor. XIII. Prædecessoribus nostris concessa, & confirmata respectivè disponant, & declarent, quod Commendatarii Monasteria dicti Ordinis in Commendam obtinentes, nullam in Monasteria sibi commendata quoad eorum Monachos jurisdictionem exercent, sed visitatio ad Abbatem Cistercii, & primos quatuor, ac eorumdem Commissarios ad eandem visitationem recipere, & in eorum manibus professionem emittere debeant: Commendatarii verò ne quempiam propter delictum ejiciant, sed quotiescumque Monachi quid admiserint, quod quidem animadversione dignum sit, id quamprimum Priori claustrali, vel Commissario significent, qui correctionem juxta Ordinis prædicti statuta faciat, ac demum Prior, & Subprior in hisdem commendatis, seu commendandis Monasteriis officiales spirituales, & temporales dicti Ordinis professi, & non seculares per Commendatarios, Etiam S. R. E. Cardinales fuerint, instituantur; & præterea Concilii Trident. decreto sess. 25. cap. 20. statutum reperiat ut Piores claustrales, aut in Prioratibus Conventum habentibus Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis Generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur; ac insuper à Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita resolutiones præmittant, ac Constitutionibus Apostolicis innixæ emanaverint die 2. Augusti 1647. quibus tunc existentibus nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ Nuncio injunctum fuit ut serid invigilaret ne Commendatarii hujusmodi, & signanter dilectus pariter filius Alexander Donhoff. Commendatarius Monasterii Andreoviensis, Ordinis prædicti, Cracoviensis Diocesis, circa officium electiones, vel circa Monachorum vitam & mores, cæterasque Institutum

Recensio rerum in cent. 3. Constit.

tum regulare spectantia se ingerent: nihilominus eidem Commendatarii passim, & in primis prædictus Alexander Donhoff in vim literarum Apostolicarum super eorundem Monasteriorum Commendis expeditarum, in quibus hujusmodi Monasteriorum cura, regimen, & administratio tam in spiritualibus; quam temporalibus plenarie committitur, præcedunt jus instituendi, ac destituendi Priores; & officiales claustrales, visitandi; corrigendi; statuendi; ordinandi, & exercendi ea quæ Institutum regulare contingunt: eorundemque Commendatariorum nonnulli non contenti redditibus, ac fructibus; quorum majorem partem ex opulentioribus dicti Ordinis Monasteriis colligunt, in alienam insuper messem veluti in electiones; & depositiones Priorum, & Subpriorum, aliorumque officialium, ac etiam in visitationes; & Monachorum correctiones falcem mittere præsumentes prædicta privilegia, & Constitutiones Apostolicas contempni habent in grave ejusdem Claudij Abbatis immo universi Ordinis prædicti jurium præjudicium: quare idem Claudius Abbas Nobis humiliter supplicari fecit ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur dictum Claudium Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, de prædictorum Cardinalium consilio inherentes præallegatorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum privilegiis Ordini Cisterciensi hujusmodi concessis, ac decreto ejusdem Sacri Conc. Trident. & resolutionibus aliis desuper factis, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, decernimus, ac statuimus non licere Commendatariis Priores, Subpriores, aut officiales claustrales instituire, ac destituere, visitare Monachos, eosdemque corrigere, nec facultates eisdem in literis Apostolicis concessas, & expressas, prout supra, ad ea quæ Institutum Regulare concernunt, ac tenore prædictorum privilegiorum, & Sacri Concilii dispositione Monastico Regimini relinquuntur, trahi posse, ac debere.

§. 3. Ideoque dilectis filiis nostris, & Sedis prædictæ Nunciis, live etiam locorum Ordinariis, vel dicti Ordinis Conservatoribus per eandem presentes injungimus, ut quotiescumque requisiti fuerint ab hujusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatarios per censuras, & alia juris remedia, invocato etiam si opus fuerit brachii sæcularis auxilio cohibeant, & compeſcant, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, sicque in iisdem præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus præmissis, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & in Concilio edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon prædicti Ordinis etiam juramentis; confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum spe-

cialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis; & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica munitis eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostentæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Septembris 1654. Pontificatus Nostri anno decimo.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungit, ante completam præinsertarum literarum hujusmodi executionem obitus ejusdem Innocentii Prædecessoris supervenit, proindeque cupiant iidem Exponentes pro firmiori earundem præinsertarum literarum substantia illas auctoritate nostra Apostolica confirmari: idcirco Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus; & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatim, de Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas dicti Innocentii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis; Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjiciamus, ac omnes & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; & ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Innocentius Prædecessor in dictis suis literis præinsertis voluit non obſtare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno primo.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

ALEXANDER PAPA VII

Venerabilibus Fratribus Hieronymo Farnesio Patris Palatii nostri Præfetto, Julio Rospioglio Tarcenti Secretario Status, Hieronymo Bonvisio Laodicea Archiepiscopo Cubiculi nostri Præfetto, necnon dilectis filiis Magistro Gualtero Gualtero Leodensis in utraque Signatura nostra Referendario, Brevium nostrorum secretorum Secretario: Magistro Stephano Ugoſino Romano in utraque Signatura nostra Referendario, Auditori nostro: Magistro Francisco Maria Phæbeo Urbevetan. in utraque Signatura nostra Referendario, Magistro Carmoniarum: Mag. Jacobo Altovito Florentio in utraque Signatura nostra Referendario, Prælati nostris domesticis, Ambrosio Linduccio Senen. Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationis II. Licetana professoris, Sacarii nostri Præfetto: Calio Piccolomineo Senen. libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, & Cubiculario inimo nostro, Clemenem Acca-

rio Senen. Erari Militi Hospitalis Sancti Iohannis Hierosolymitani Pincerna, Angelo de Ciaia Senen. Erari etiam Militi eiusdem Hospitalis Archibriclino, Iacobo Philippo Ninio Senensi, Natali Rondanino Romano Secretario litterarum nostrarum in forma Brevis ad Principes, Michaëli Angelo Boncio Clasin. Vestiaro, Mathia Naldo Senen. Medico, Ferdinando Faustberg Duestphalo, Iacobo de Maximis Romano, Iulio Cino Collensi, Alexandro Rinuccino Florentino, Antonio Francisco Ferrino Romano Eleemosynario Cubiculariis etiam intimis nostris, Dominico Salvetto Nucerin. notarum arcanarum Secretario, Francisco Cristaldo Neritonem. Crucifero, & Capellano secreto nostro, Riccardo Cruciano, Iohanni Crovo Hyberno, Iohanni Baptista de Acquisitis Cappellanis etiam secretis nostris: Iosepho Cruciano Magistro domus nostre, Flaminio Valla Rbbgien. Cubiculi nostri Adjutori, Antonio Orca Civitatis Plebis, Georgio Missello Bambergenfi, Dominico Viva Urbevetan. Cubiculi nostri pariter Adjutoribus, ac Carolo Bofchetto Senen. Civitatum, vel Diacesum respectivè Custodi pilturarum, Clericis, seu Presbyteris familiaribus, & continuis Commensalibus nostris salu-tem, & Apostolicam benedictionem.

Edita A. D. 1655.

Wardium.

Familiaris à cenjurijs abjicit.

Not. Apst. Comitib. Equitib. Nobilib. creat.

Privilegijs gaudere de- ce. ut.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præfertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alijs propria virtutum merita commendant, honoris, & fame amplioribus præconijs, & præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentie favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspiciit convenire.

§. 1. Hinc est quòd Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hæctenus impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ ac morum honestatem, aliisque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiaris experientia juveni percepimus, condignam rationem habentes, & propterea easdem personas vestras peculiaris favoris gratia, ac specialis honoris, & excellentie dignitatis titulo sublimare volentes, vosque & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententijs, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes.

§. 2. Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore presentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aula Lateranensis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionensis, Bononiensis, Ferrariensis & Beneventanæ, omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aula hujusmodi Comitum, Equitum & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conferribimus.

§. 3. Vobisque etiamsi habitum & rochetum Notariorum dicte Sedis juxta Decreta Lateranensis Concilii novissimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem

Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegijs, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratijs, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles; citrà tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad Civilia subiaceatis Ordinarijs; & citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliisque hujusmodi privilegia à Notarijs, & Comitibus prædictis prætenfa, ita ut illis uti nullibi valeatis, ac irritum & inane existat quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit.

§. 4. Necnon Cives originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alijs ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum Civitatum, & Terrarum prædictarum Cives prout libuerit inscribere, & vos illis subscribere valeatis, & pro veris, & non fictis Notarijs, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit cum iis subscriptionibus subreptitium, aut obreptitium, vel invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia Gentis nostræ, sive integrè, sive cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

§. 5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualicumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia prædia, Domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliisque temporalia mobilia, & immobilia, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatibus, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarium vestrorum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidijs partibus, subsidijs etiam charitativis, necnon vectigalibus, portorijs, tributis, dantijs, pedagijs, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angarijs, perangarijs, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam Urbanis, quàm rusticis, ordinarijs, & extraordinarijs, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molinarum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminariorum ecclesiasticorum, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventionem contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis; ita quod vos & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos alias quàm ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitijs nostris iustititeris dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Privilegijs extend.

Insignia Pontificia concedit.

Eisdem solutionem onerum mit.

quod-
duo
nulla
simpli-
similia
mend
pofat.

§. 6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectivè, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis, quarumcunque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiarum Ecclesiarum cõsistentia, etiam si unum ex illis omnibus cum cura; aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit; & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis imminuatim marum, si alicui vestrum aliis canonicè conferatur, aut quisque vestrum eligatur, presentetur; aut aliis assumatur ad illa, & instituat in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere.

officium
suis per-
ant.

§. 7. Necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum in beneficiis ecclesiasticis etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiam dignitates in Cathedralibus, etiam in Metropolitanis majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis invitari compelli possitis, omnesque, & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum quibus illos perciperetis si in eisdem locis personaliter residere-
tis, percipere, exigere, & levare.

omnes
suis pro-
viri va-
ni.

§. 8. Ac interim, vel postmodum si volueritis hic in Rom. Cur. vel extra eam à quocumque malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora à jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliis idonei ad id reperti fueritis (super quo Antistitis conscientiam omeramus) promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare.

et and-
advocari
cum pof-
extere.

§. 9. Necnon etiam si Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigessimus ætatis annum non excefferitis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicium, Advocatum, & Procuratoris officium in causis ecclesiasticis civilibus tantum exercere licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de speciali dono gratiæ dispensamus.

officia
om elige-
pofant.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos; & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incurfis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiam si absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesie præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quavis personas etiam ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omni-

bus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in literis die Coenæ Domini publicari consuevis, semel tantum in vita, & mortis articulo: in rebusque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (Ultramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, castitatisque, ac religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

§. 11. Vobisque ulterius, & quibuscumque vestrum respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quàm extra eam ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopatum, & Archiepiscopatum, ac quorumcumque aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani prædicti quomodocumque, & qualitercumque qualificarum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos vestrum quomodocumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul, vel successivè, in toto, vel in parte etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo cessare, & extinguere, ac postquam cessare, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, & quæcumque, quocumque, & qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali characterè insigniri volentibus, & eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus iisdem modo, & forma quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignatæ, & concessæ fuerint respectivè, etiam absque consensu eisdem pensiones solvere debentium, etiam illas, vel illa aliis cessari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac personas, & fructus, redditus, proventus, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam si pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus etiam quoad quasi possessionem exigendi, in quæ tunc eritis, integrè persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis sel. rec. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri quoad excessum medietatis fructuum, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

§. 12. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sunt Altaris, seu Altarium

Pensionem
usque ad
summam
300. ducatorum auri
de Camera
etiam in
mortis
articulo
transferri
possunt.

Restandi, &
quomodo
cumque dis-
ponendi pos-
sunt.

*privatam
scripturam,
nisi ad
summam
sex millium
ducentorum
pertinet.*

rium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, etiam Metropolitanarum, quibus vos præesse forsan contigerit, necnon Monasteriorum Prioratum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiarum loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curie officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, & penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam si talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non videntur, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus, & bus inexactis) etiam cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis tam pro decentibus & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis vivèntibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemnè coram duobus vel tribus testibus, aut etiam eedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis vel aliarum vobis pro tempore concessarum similiarum facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis semel, atque iterum, aut pluries disponere; statuere, & Ordinare, ita ut quidquid testamentum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere liberè, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earundem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

*Def. Aus
quo sumus
in prædictis
supplet.*

§. 13. Et insuper statuimus, & Ordinamus, vobis, que indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quam interrupta inibi cujuslibet vestrum respectivè mansione, ac

etiam extra vestra beneficia, vel alia loca debita à vobis residentie personalis, etiam nullà subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia etiam in prædictis, & aliis undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scripturâ etiam minus solemnè facta appareret, quam tunc velut efficacem ipsa personæ, vel alii Judices, seu executores omnino exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant: & nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffulta de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliis quomodolibet facta cum omnibus inde sequitis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra prædicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnèsq; & singulos juris, & facti, ac solemnitarum ommissarum, & omissendarum, necnon substantialium, aliisque defectus quoscumque, si qui intervenierint, aut intervenerint in eisdem, etiam si tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica mentio de illis præsentibus habenda esset, supplemus.

§. 14. Districius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælati, necnon Camera prædictæ Præsentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus sub excommunicationis majoris, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi exequutores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquo modo vel perturbare.

§. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentemque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, Ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde sequitis, & sequuturis etiam si vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residentes ab humanis decedere contigerit, sub literis recolendæ mem. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri in quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentie personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kalend. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis ex quibusvis causis quæcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædicta hætenus, vel nunc & pro tempore factis, editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus,

*Atol fin
quajim
prohibet*

*Clau
præsent
va.*

& clausulis etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligendis apponendis, & latissime specificandis, reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, subique plenarios, & omnes effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, aut aliis quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacia contractus inter vos ex una, ac Nos, & Camera prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedrali, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam statum, & personarum vestram mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulatim in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec heredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones deveniant, vel quibus relinquuntur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem (quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus) Camera, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis alijs quantumlibet pijs usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indulgentiam, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda de præfenti mentionem aliquam faciendum minime teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

§. 16. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam causas in Palatio Apostolice Auditoris, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dicte Camerae Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 17. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Hostiensis & Portuensis Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio causarum Curie Camerae Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alios præfentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacia defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præfentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere: non permittentes vos, quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari, contradicentes quoscumque, & rebelles per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliisque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum ecclesiasticum apponendo, & quatenus opus sit invocando auxilium brachii secularis.

§. 18. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur; necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, de certo Notariorum numero, etiam si ad illum nondum devenit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstanti in pensionibus, & quibusvis alijs etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hætenus observato, ac recol. memor. Alexandri Papæ VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesia-

sticorum Camerae prædictæ debet inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii VIII. per quam concessionibus fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac piæ mem. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis qualescunque interesse Cam. Apost. concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præfentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrare teneamini; ac prædicti Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri de pensionibus alijs translatis iterum non transferendis; ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis alijs Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus vos Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dicte Curie, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Camerae prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiam si de illis servandis, & non impetrandis literis, Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel alijs impetratis, aut alijs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel procuratores vestros præfiteritis forsitan hætenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorum Præsulibus, seu Oratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis illorum Communitatibus, Universitatibus, aliisque personis etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ordinariis etiam iisdem Cardinalibus, ac dicte Curie Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam Consistorialiter, ac de eorundem Cardinalium consilio etiam, per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alijs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiam si in eis, ac statutis, & stabilimentis præfatis caveatur expresse, vel tacite, quod nisi Urbis originariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alijs certo modo in illis expresso qualificados obtineri non possint, & nulli Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illarum privilegiiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsitan ad certum valorem ascendencia possederint, quodque Præceptoris, & alia beneficia quæcumque dicte Hospitalis, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis secularibus, & alijs personis etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriis derogatoriis, efficacioribus, & insolitis clausulis derogari non possint, nec derogatum censetur.

nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorundem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque prædictæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædicto Conventui per diversas in forma Brevis aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimare, & in aliis nec alio modo, & semper omnibus, quæ de hinc etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illorum effectus contingatur de consensu Magistrum, & Conventus prædictorum, & non aliis, nec alio modo: quodvis in Excothores, & Appellatores de ceteris, pedagia, onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum obsequium tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur præsentibus pro exemptis habentes, illis aliis in suo rore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus: quodve vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam contractam, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

D.P. A. 1.

§. 19. Volumus autem quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfici valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos prædictos de præfata propositione expresse emittere, & solitum si legitis juramentum præfate omnino teneamini; quoque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem protus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno primo.

VIII.

Moderatio facultatum Reu. Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe circa legata Pauperibus in genere facta.

De hac materia Iul. II. Constit. 23. Liqueat omnibus: Leo X. & Clem. VII. Constit. 3. Admonet. Constit. 9. Dudum: Paulus III. qui refert. Constit. Iul. II. & Leo X. Constit. 31. Dum universos: Iul. II. Constit. 15. Accepimus: Pius IV. Constit. 62. De commisso: Pius V. Constit. 96. Decet Constit. 97. Exigit: Sixtus V. Constit. 95. Clemens VIII. Constit. 115. Quæcumque.

Edita A.D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Superni dispositione consilii vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam Fidelibus suis præcipiens, quod uni ex illis fieret, sibi factum asseruit, in his pastoralis officii nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorundem pauperum & præsertim per vicos, & plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur.

Constitutio.

§. 1. Cum itaque retroactis temporibus fel. record. Julius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alii forsitan Romani Pontifices prædecessores nostri, ut in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Urbe nostra construeretur, pendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè sufficere, Fabricæ dictæ Basilicæ, seu ejus Collegio inter alias plures gratias, facultates, & privilegia, applicaverint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & propriis nominibus personarum non expressis relicta; cumque

hujus applicationis ratione pauperes, & præsertim mendicantes legati sibi relicta, privati remanant, imbutaque prædictæ retrahi, vel saltem tepidiores reddi possint ad constituendum legata pia, quæ aliis in eorum commodum relicta essent, dubitationes, & inanes evasiones, similes eorum dispositiones, & in prædictæ Fabricæ utilitatem ob privilegia præfata, & alias: non esset ad absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ utilitatem, & illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolicatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominus ejus admirabilem structuram ad operatum ferè finem esse perductam, ac proinde longè minorem pecuniarum quantitatem nunc pro ejus perfectione, & conservatione, quàm de tempore concessionis antedictæ, & aliorum ejus privilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consentaneum esse censuimus, ut sublato privilegio hujusmodi impedimento Christi pauperes in posterum legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plenè, & libere capiant, & consequantur.

§. 2. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, &que Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuè, & saluta constitutione statuimus, decernimus, & declaramus, legata pauperibus in genere ubicumque locorum relicta, & pro tempore quomodocumque, & quomodocumque relinquenda, non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ, juxta prædicta ejus privilegia converti, neque sub ejus facultatibus comprehendendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum juris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè, juxta pias legantium dispositiones cedere, ac illidem pauperibus ab hæredibus, aliisque obligatis, seu à testamentariis Exequutoribus, vel aliis quibus legatorum prædictorum solutio, seu exequutio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata sive in pecunia, sive in frumento, pane, vino, aliisque ad humanum usum necessariis consistant, modis, temporibus, ac diebus à testatoribus, seu legantibus præscriptis solvi, & consignari debere.

Legata pauperibus in genere relicta, & pro tempore quomodocumque, & quomodocumque relinquenda, non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ, juxta prædicta ejus privilegia converti, neque sub ejus facultatibus comprehendendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum juris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè, juxta pias legantium dispositiones cedere, ac illidem pauperibus ab hæredibus, aliisque obligatis, seu à testamentariis Exequutoribus, vel aliis quibus legatorum prædictorum solutio, seu exequutio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata sive in pecunia, sive in frumento, pane, vino, aliisque ad humanum usum necessariis consistant, modis, temporibus, ac diebus à testatoribus, seu legantibus præscriptis solvi, & consignari debere.

§. 3. Quod si ob moram, seu negligentiam hæredum, aut Exequutorum, seu aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seu alia legatorum executio commissa fuerit, eorundem legatorum solutionem, seu consignationem ultra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, ut locorum Ordinarii, & illis deficientibus Commissarii, & Ministri prædictæ Fabricæ in casibus, in quibus aliis præmissorum exequutio de jure, & secundum facultates ejusdem Fabricæ ad eos devolvitur, voluntatem testatorum, & relinquentium legata hujusmodi ad commodum, & beneficium eorundem pauperum duntaxat, prout servatur in aliis legatis certis, exequantur.

Ob moram, seu negligentiam hæredum, aut Exequutorum, seu aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seu alia legatorum executio commissa fuerit, eorundem legatorum solutionem, seu consignationem ultra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, ut locorum Ordinarii, & illis deficientibus Commissarii, & Ministri prædictæ Fabricæ in casibus, in quibus aliis præmissorum exequutio de jure, & secundum facultates ejusdem Fabricæ ad eos devolvitur, voluntatem testatorum, & relinquentium legata hujusmodi ad commodum, & beneficium eorundem pauperum duntaxat, prout servatur in aliis legatis certis, exequantur.

§. 4. Porro quoad legata pro piis operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum Exequutorum, seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsentis nostre constitutione eidem Fabricæ præjudicium inferre, nihilque super iis de novo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula ejus jura, & privilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hæcenus in præmissis concessa præservamus, in casibus tamen in quibus Executores, seu alii præfati, quibus competit facultas (quam per hujusmodi privilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem devenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

In rebus legatis, seu declarationem certorum Exequutorum, seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsentis nostre constitutione eidem Fabricæ præjudicium inferre, nihilque super iis de novo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula ejus jura, & privilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hæcenus in præmissis concessa præservamus, in casibus tamen in quibus Executores, seu alii præfati, quibus competit facultas (quam per hujusmodi privilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem devenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

§. 5. Hanc verò constitutionem tam in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quàm in præsentibus, & præteritis, præterquam in eis legatis, & relictis, quæ hæcenus à præfata Fabrica, seu ejus Ministris acceptata, & incorporata fuerint, etiam si super illis in quacumque instantia lis pendeat indecisa, servari, & locum habere volumus, & declaramus. Cæteris autem ejusdem Fabricæ, seu illius Collegii privilegiis, gratiis, &

In quibus casibus, & præteritis, præterquam in eis legatis, & relictis, quæ hæcenus à præfata Fabrica, seu ejus Ministris acceptata, & incorporata fuerint, etiam si super illis in quacumque instantia lis pendeat indecisa, servari, & locum habere volumus, & declaramus. Cæteris autem ejusdem Fabricæ, seu illius Collegii privilegiis, gratiis, &

de facultatibus, in iis, quae presentibus non ad-
ferantur, nullum ne minimum quidem praesudicium per
presentes illarum, aut illas derogatum esse, seu intel-
ligi, dici, vel censeri posse: sed illas, quae in suo ro-
bore, & firmitate remanere debere decernimus & eidem
declaramus.

§. 6. Decernentes etiam praesentes literas, & in illis
contenta nullo unquam tempore, etiam ex eo quod
Oeconomus, & alii Officiales praefatae Fabricae, ceteri-
que in praemissis intercesserint habentes; seu habere
quomodolibet praetendentes, ad ea vocari; vel auditu
causaeque, propter quas eadem praesentes emanarunt,
adductae, vel sufficienter, aut etiam ullatenus justifica-
tae non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nulli-
tatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quovis alio
quantumvis substantiali defectu notari, vel ex quocum-
que alio capite etiam in corpore juris clauso impug-
nari, rescindi, invalidari, ad terminos juris reduci, in
jus, vel controversiam vocari, seu adversus illas aper-
tionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quod-
cumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari,
seu etiam motu simili concessio, quempiam in judi-
cio, vel extra illud uti posse, sed easdem praesentes
semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore;
subque plenarias, & integros effectus sortiri, & obri-
nere, neque sub similibus, vel dissimilibus constitu-
tionum revocationibus, suspensionibus, limitationi-
bus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositio-
nibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quo-
ties illae emanabunt, toties in pristinum statum resti-
tutas esse, & censeri.

§. 7. Sicque, & non aliter in praemissis per quos-
cumque Judices ordinarios, & delegatos; ac etiam
quoslibet Sanctae Romanae Ecclesiae Collegii Fabri-
cae praefatae Cardinales, necnon causarum Palatii Apo-
stolici Auditores, & quosvis alios quacumque autho-
ritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata
eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-
terpretandi facultate, & auctoritate judicari, & desi-
niri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter conti-
gerit attentari.

§. 8. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon
Collegii praefati etiam juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statu-
tis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indul-
tiis, gratiis, facultatibus, & literis Apostolicis per
praedictos, & quosvis alios Romanos Pontifices etiam
praedecessores nostros in favorem ejusdem Fabricae, ac
illius Collegii, etiam per viam contractus jurati, &
sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac
etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apo-
stolis potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, &
cum quibuscumque etiam derogatoriis derogato-
riis, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & de-
cretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, &
aliis quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam
pluries approbatis, & confirmatis. Quibus omni-
bus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum dero-
gatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis,
specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum
non autem per clausulas generales idem importantes,
mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut quae-
vis alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda
esset, illorum omnium, & singulorum tenores praesen-
tibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis,
formamque in illis traditam pro servata habentes, il-
lis aliis in suo robore permansuris, hac vice ad effe-
ctum praemissorum dumtaxat specialiter, & expres-
se, motu, scientia, deliberatione, & potestatis pleni-
tudine paribus derogamus, ceterisque contrariis qui-
buscumque.

§. 9. Volumus autem, ut praesentium transumptis
etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & si-
gillo personae in Dignitate ecclesiastica constitutae mu-
nitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhi-
bentur, quae eisdem praesentibus adhibentur, si forent
exhibita vel ostensa.
Datum Romae apud S. Mariam Majoram, sub Anno D. P. 4. 11.
Idus Piscatoris, die 30. Augusti 1655. Pontificatus die 30.
Nostri Anno primo.

beatum, quae eisdem praesentibus adhibentur, si forent
exhibita vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majoram, sub Anno D. P. 4. 11.
Idus Piscatoris, die 30. Augusti 1655. Pontificatus die 30.
Nostri Anno primo.

Die, mensis, & anni quibus supra. Supradicta Constitutio expressa, & publicata fuit in locis solitis, & consuevis Urbis, per me Ioan. Baptistam Garagninum Sancti S. D. N. P. A. Curialem.
Pro D. Mag. Cur. Ioan. Garagnino Cur.

Confirmatio Decreti Innocentii Papae X. sub
per administratione Cellariorum Congreg-
ationis Cassinensis:

Circa electionem Cellariorum hujus Congrega-
tionis, lege ad Constit. 14. Cum sicut; & 24.
In his, Innocentii X.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam memoriam.

Alia emanavit a felic. recordationis Innocentio
Papa X. praedecessore Nostro decretum, cui sub-
inde jussu ipsius Innocentii praedecessoris a Congrega-
tione Venerabilium Fratrum nostrorum, tuorum suorum,
S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcopo-
rum, & Regularium praeposita, inserta fuit additio
tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. Diuturna experientia compertum est Monaste-
ria Congregationis Cassinensium tunc maximo bono-
rum temporalium incremento floruisse, cum Cella-
rarii demandatam sibi economicam curam non pro
suo arbitrio, & auctoritate, sed consulto in omni-
bus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter admini-
strarunt, inutiles refecundo sumptus, a profusis mu-
nerum largitionibus abstinendo, necnon animalium, &
& agriculturae industriam non in sui, sed Monasterio-
rum commodum, & utilitatem convertendo; exa-
ctasque pecunias Depositario integre tradendo in com-
muni arca asservandas: Ad quod etiam multum sem-
per contulit eorum Praelatorum vigilantia, qui ratios
nes introitus, & exitus sedulo, ac frequenter subdu-
centes, praemisso diligenti examine, ne quid fraudis,
vel praedicti interveniret, omnia ad fidelem cal-
culum revocarunt, prout Constitutiones Apostoli-
cae, ac ejusdem Congregationis statuta provide dispo-
nunt.

§. 2. Verum quia in quibusdam Monasteriis tam
salubres Ordinationes Cellariorum incuria, & quan-
doque etiam malitia, nimisque superiorum Indulgentia
negliguntur, & timendum est, ne si hujusmodi ma-
lum subrepat, tractu temporis eorundem Monasterio-
rum ruina subsequatur, ideo Sanctissimus D. N. au-
dito voto Congregationis Sanctae Romanae Ecclesiae
Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcopo-
rum, & Regularium praeposita, innovando in primis
Constitutionem san. mem. Clementis VII. sub
die 6. Martii 1643. eidem pro firmiori contento-
rum observantia gravioris poenae addendo prohibet
omnibus, & singulis Cellerariis, aliisque eorum Mini-
stris, sive Monachis, sive Commissis, quibus bonorum
administratio quocumque modo incumbit, quominus
audeant redditus, ac proventus supprimere, vel minue-
re, rerum quarumcumque pretium alterare, negotiatio-
nibus sese immiscere, animalium, seu agriculturae in-
dustriae sibi appropriate, aut munera contra formam
praedictae Constitutionis elargiri, sub poena privationis
officiorum, vocis activae, & passivae, ac perpetuae in-
habilitatis, eo ipso incurrendae, a qua praeterquam a Se-
de Apostolica dispensari non valeant: Obstringendo
Abbaes, quatenus cum primam ipsis de hujusmodi
transgressoribus innoverit, ad executionem praedictae
poenae, nulla interposita mora procedant, alias
eisdem

folia

folia

folia

folia

1 X.

1655.

1655.

1655.

eisdem ipsa subiaceant, ac Dignitate Abbati-
priventur.

§. 3. Insuper mandat, ut omnes pecunie quacum-
que ex causa ad Monasterium pertinentes à Cellerariis
dictis, prout exiguntur, Depositario consignentur,
& in eam deponantur duabus clavibus diversis ob-
serantur, quarum altera penes Cellerarium, altera ve-
ro penes eundem Depositarium asservari debeant: ar-
ca verò ipsa una cum rationum codice in Camera, seu
Cella Monachi Superioris, & probate fidei, ab Abba-
te clavi, & deputati, majori, qui possit, diligentia
servetur, & custodigatur, à qua ne obolus quidem extra
hi possit, nisi præmissis mandato in scriptis Cellerari-
seu eo absente ejus Ministri ad id deputati, non
quidem directo sibi, seu Ministro (absente Cellerario)
deputato, ne supra, sed vel illis, quibus pecunie per-
solvendæ sunt, si presentes fuerint, vel si absentes, &
impediti, Factoribus, & Agentibus Monasterii, vel aliis
personis, quæ quotiescumque opus fuerit, requisitæ
hujusmodi solutionem verè, & realiter factam fuisse
attestari possint, & valeant expressè in mandato causa,
& summa, necnon manu etiam Abbatis, seu Superio-
ris Monasterii firmato, cujus tenor de verbo ad ver-
bum in destinato libro registretur. Computa jurata, in-
troitus, & exitus, tam quoad pecunias, quam victua-
lia quæcumque, & omnia in ipsius Monasterii
quotidianas necessitates expensa, consumpta, aut distri-
buita singulo quoque mense, quæ verò in agrorum cul-
turam, aut fructuum collectionem, quolibet trime-
stri Abbati, Priori, ac Decanis fideliter exhibeantur,
quibus prædicti non modò se subscribant, sed etiam
juramento confirmant, ea omnia morali diligentia exa-
minasse, nihilque in iis fraudis contra formam præ-
sentis Decreti invenisse. Quod si qui defraudasse, &
veritatem proventuum, & expensarum non expressis-
se inventi fuerint, nedum incurrant poenas superius
expressas absque ulla spe impetrandæ dispensationis, ve-
rum etiam de furto, ac periurio puniantur.

§. 4. Quæ omnia ut exactius observentur, Sancti-
tas Sua PP. Visitationibus suis injungit, quatenus in eo-
rum visitatione super præmissis diligenter inquirent, &
si quid in contrarium commissum, aut omisum repe-
rerint, contrascentes in præarratas poenas incidisse,
& à suis officiis suspensos respectivè declarent, donec
in primo futuro congressu Dietæ, vel Capituli ad exe-
cutionem poenarum, ut supra indicatarum procedatur:
sub poena pariter priyationis dignitatis Abbatiæ, nec-
non vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilita-
tis ad illa, seu alia consequenda, rehabilitatione Sedi-
dumtaxat Apostolicæ reservata, ab ipsis quoque Visita-
tionibus incurrenda.

§. 5. Et quia fidele servitium, & accurata in execu-
tione præmissorum diligentia tunc sperari poterit, si
Cellerarii cum gravitate morum, tum vitæ probita-
te, & rerum experientia conspicui fuerint: Ea pro-
pter Sanctitas Sua mandat Abbacibus, ut in hujusmo-
di deputationibus faciendis, audito prius consilio se-
niorum, non nisi Religiosum, gravem, probatum, ac
inter Decanos adscriptum Diffinitoribus, aut Regimi-
ni promovendum proponant, quemque apriorem esse
secundum Deum judicaverint, & talem proprio ju-
ramento in scriptis attestentur. Secus dicta deputatio
nulla sit in eo ipso, & Prælati in proxima Dieta, vel
Capitulo debite puniantur: Et ne ullo unquam tem-
pore à Monasteriorum Superioribus allegari possit ig-
norantia hujusce Decreti, Sanctitas Sua mandat, ut hu-
jusmodi Decretum legatur in publica mensa bis in an-
no, idest mense Februarii, & Octava Nativitatis Bea-
tissimæ Virginis Mariæ, sub iisdem poenis in præfenti
Decreto adversus contrascentes expressis. Romæ die
13. Julii 1654. M. Card. Ginetus. Hi. Archiepiscopus
Patracen: Secr.

Confirmat
prout in
rub.

§. 6. Cum autem firmius observentur illa, quibus
sepius auctoritatis Apostolicæ munimen accedit. No-
bis propterea Venerabilis Frater noster Franciscus
Episcopus Portuensis S. R. E. Cardinalis Barberinus
nuncupans, prædictæ Congregationis Cassinensis Ordini-

nis Sancti Benedicti apud Nos, & Sedem Apostoli-
cam Protector humiliter supplicavit, ut Decretum hu-
jusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio
roborare de benignitate Apostolica dignaremur: Nos
igitur eundem Franciscum Cardinalem specialibus fa-
voribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi sup-
plicationibus inclinati Decretum præfatum unà cum
additione prædicta, aliisque omnibus & singulis in
eo quomodolibet, ut præmittitur, contentis Apostolica
auctoritate tenore præsentium confirmamus, & appro-
bamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis
robor adjicimus. Decernentes præfatas literas sem-
per firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac
ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spe-
ctabit, inviolabiliter in posterum observari, sicque in
præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & de-
legatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ju-
dicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si se-
cus super his à quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordi-
nationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis
Cassinensis etiam juramento, confirmatione Aposto-
lica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, &
consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & li-
teris Apostolicis in contrarium præmissorum quomo-
dolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus
omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus
pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad
verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & ex-
pressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem quod præsentium transumptis
etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, &
sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ
munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud
adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent
exhibita vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annu-
lo Piscatoris, die 7. Septembris 1655. Pontificatus no-
stri anno primo.

Super dominio Conventus S. Mariz de Vi-
ctoria Fr. Carmelitarum Discalceatorum
Provinciæ Romanæ, & Gubernatione Se-
minarii S. Pauli in eodem Conventu exi-
stentis, necnon super administratione bo-
norum dicti Seminarii.

Horum Fratrum Congregationem approbavit Gre-
gor. XIII. in Constit. 64. tom. 2. & Semina-
rium, de quo agitur, ad Fidei Christiana pro-
pagationem in Urbe erexit Paulus Quintus.
Constit. 78. tom. 3.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

DECRETUM Romanum Pontificem Dominici Gregis uti-
litate ex imposta sibi divinitus Apostolicæ
servitutis officio jugiter invigilantem circa ea quæ ad
fidei Catholicæ augmentum, & Religiosorum virorum
sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipa-
torum tranquillitatem, & felicem directionem confe-
runt, sollicitis studiis intendere, ac desuper curæ suæ
pastoralis partes interponere, prout rationi judicat esse
consentaneum.

§. 1. Cum itaque licet aliàs diversis temporibus su-
per gubernio, & regimine Conventus, seu Seminarii
Sancti Pauli, sive Sanctæ Mariz de victoria nuncupatæ
de Urbe Ordinis Fratrum Discalceatorum ejusdem San-
ctæ Mariz de Monte Carmelo diversæ ordinationes
emanaverint, nec tamen hæcenus tam super præmissis,
quàm super juribus, & præfensionibus dilectorum
filiorum

Trid.

D. Ann.

Edita

Exordium

Motiva
jus Constit.

ALEXANDER SEPTIMUS

Illorum Fratrum Provinciae Romanae ejusdem Ordinis ea in re plene provisionem fecit.

§. 2. Hinc est quod Nos dictae Religionis unioni, & pacis, necnon eorumdem Fratrum Provinciae Romanae prosperitati, & utriusque Conventus, seu Seminaril prospere directioni ad Omnipotentis Dei gloriam opportunè providere volentes, ac quacumvis litterarum Apostolicarum, praesertim felic. recordationis Pauli VIII. Urbani VIII. Innocentii X. Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum etiam in simili forma Brevis expediarum, necnon decretorum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotio propagandae Fidei praepositorum, ac Capituli generalis Ordinis hujusmodi concordiarum, testamentorum, codicillorum, legatorum, & aliarum dispositionum quarumcumque tenoris etiam unionis datas, ac alia etiam speciali expressione praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & in litteris habentes supplicationibus dilecti etiam hujus Provincialis, & eorumdem Fratrum Provinciae Romanae Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de voto nonnullorum ex Cardinalibus praedictis, qui in executionem commissionis, & mandati nostri, jura, rationes, titulos, & fundamenta, tam ex parte dilectorum Praepositorum, ac Procuratoris, ac Definitorii generalium, quam ex parte dictorum Provincialis, & Fratrum praedictae Provinciae Romanae Ordinis supra dicti data, exhibita, & producta viderunt, examinauerunt, & consideraverunt, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, decernimus, & ordinamus dictum Conventum, seu Seminarium Sancti Pauli, seu Sanctae Mariae de Victoria de Urbe esse debere Provinciae Romanae supra dictae, Provinciali Romano subiectum in omnibus, & per omnia, etiam quoad Conventualitatem Fratrum non Seminaristarum ad instar aliorum dictae Provinciae Conventuum, ac Officialium a Capitulo generali, seu Definitorio generali electos, & ibidem constitutos dimittendos; videlicet Priorem, Subpriorem, seu Vicarium, & ad Capitulum, seu Definitorium Provinciale ejusdem Provinciae Romanae in futurum spectare electionem Prioris (cum participatione tamen & approbatione, quoad hunc dictae Congregationis Cardinalium negotio propagandae fidei praepositorum) necnon etiam Subprioris, seu Vicarii, aliorumque Officialium Conventus, seu Seminarium hujusmodi ad formam Constitutionum praedictae Religionis, remanentibus tamen ibidem Seminario, & Seminariis, eorumque controversiarum, & linguarum Orientalium Lectoribus, & Magistris ad praesens existentibus, & pro tempore futuris, quorum electio, & amotio cum participatione Praepositi generalis dicti Ordinis ad Congregationem Cardinalium praedictorum in futurum spectet, & pertineat.

§. 3. Insuper administrationem omnium, & singulorum honorum, reddituum, & proventuum tam à quondam Francisco Cimino Barone de Cacurti, quam ab aliis relictorum, datorum, seu donatorum, & in posterum relinquendorum, dandorum, seu donandorum, videlicet promissionibus faciendis curae, & diligentiae dictae Congregationis Cardinalium, amotis Syndicis, & Procuratoribus quibuscumque praedicti Ordinis, auctoritate, & tenore praedictis committimus.

§. 4. Praeterea quamvis Conventus praedictus sit, & esse debeat, ut supra, ut Provinciae Romanae, volumus nihilominus, ut in illo, ante dictum est; Seminaristae, eorumque Lectores, & Magistri una cum Fratribus ejusdem Provinciae liberè cohabitare, & convivere valeant; pro alimentis vero, sustentatione, vestitu, famulatu, aliisque necessariis Seminaristarum eorumque Lectorum solvantur praedicto Conventui, seu ejus Priori, aut Procuratori per Congregationem supra dictorum Cardinalium Ministros ex redditibus dicti Seminarium, vel promissionibus, ut supra relictis, seu in posterum relinquendis annua scuta quadraginta pro quolibet Seminarista, vel Lectore pro tempore, & rata temporis quo quilibet Lector, & Seminarista ibi re-

Bullarii Magni Tom. V.

federit, ac cohabitaverit, & commiserit Seminaristibus ad Conventum committendum decernimus, seu etiam lumen pro Mills à praedictis Seminaristis, & Lectoribus, & Magistris vel Praepositis, quocumque modo retribuantur; At si Lector pro tempore, in quocumque fuerit Seminarium, vel Religiosus a dicto Ordine, non petens etiam ab eodem Seminario, sed ab aliis quibusdam Congregationibus Cardinalium arbitrio assignetur.

§. 5. Denique statuimus ut pro Seminaristis hujusmodi, & in eisdem Ordinis Sacerdotes ex quacumque Provincia bonis moribus, pietate, zelo, doctrina, aliisque virtutibus, necnon corpora debita praediti, qui studium Sacrae Theologiae compleverint, & post ingressum in dictum Seminarium in praesentibus dilecti filii Moni S. R. E. Cardinalis Praefecti Congregationis dictorum Cardinalium, & eorum illo omnino emittant, quòd finitè studii, ut supra contractaverint, & linguarum ad omne Congregationis eorumdem Cardinalium mandatum ad missiones promptè ibunt, & inde non discedent absque ejusdem Congregationis expressa licentia.

§. 6. Decernentes praesentes litteras, & in eis contenta quacumque etiam ex eo, quòd quicumque etiam speciali expressione digni in praemissa, quomodolibet interesse habentes, seu habere praesentibus, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & citati, seu causae propter quas eadem praesentes emanarunt adductae, & justificatae ullatenus fuerint, aut ex quacumque alia causa, colore, praetextu, & occasione, & capite etiam in corpore juris clauso, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intencionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aut alio quocumque quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari; ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut quocumque aliud juris, & facti, vel gratiae remedium impetrari, aut etiam motu proprio concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud, seu se juvare nunquam possit, sed easdem praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, subque plenarie, & integros effectus sortiri; & obtinere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in praemissa per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublatà eis & eorum quilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid fecerit super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus, quocumque modo adversantur praedictorum, & aliorum quocumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum litteris etiam in simili forma Brevis expeditis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus generalibus, vel specialibus, necnon Congregationis praedictorum Cardinalium, ac Capituli generalis praedicti Ordinis decretis, ac concordis, & legatis, testamentis, codicillis, & dispositionibus ex quacumque causa, titulo, occasione, & tempore hactenus factis, conditis, emanatis, publicatis, executis, & observatis respectivè, & aliis quibusvis etiam ultimis voluntatibus, quas quoad praemissa sufficienter, & expresse committimus, ac executione, & fundatione Conventus, & Seminarium praedictorum, illorumque, ac Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis iisdem Ordini, Conventui, & Seminario, illorumque Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, & derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere,

Seminaria

Decretum irritant.

Contrariis derogat.

ALEXANDER SEPTIMUS

genere, vel in specie... concessis, confer...

D. P. A. I. Datum Romae apud S. Mariam Majorem...

XI. Concessio Privilegiorum pro suis Capellanis communibus.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Grata familiaritatis obsequia, quae dilecti filii Jo...

§. 1. Hinc est quod Nos volentes illos specialibus...

§. 2. Motu proprio, non ad supradictorum Jose...

§. 4. Ad haec cum scilicet ut quaecumque duo...

quibus Civitatibus... ac alibi ubique laborant...

§. 3. Et insuper illis, eorumque beneficia, & offi...

Ad quatuordecim... que duo...

Edita A.D. 1655.

Motiva huius Confess.

Capel. Fam. absolutis a censuris.

Mar. App. Comit. no. huius creat.

Privileg. gaudere creant.

Esse. sol. tunc. auerunt. mit.

Ad quatuordecim... que duo...

in eis recipere, & dummodo illa omnia, uno excepto, personalem residentiam non requirant infimal quoad vixerint retinere, necnon etiam quandiu Nobis inservierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiam dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per Locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quovis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnisque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio predicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis, dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperint, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos ut onera eisdem Dignitatibus, & Beneficiis quovis modo incumbenda congrue supportentur, necnon etiam si Presbyteri fuerint, ac Dignitates, & Officia obinuerint leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigessimam aetatis annum non exceperint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratia dispensamus.

officium
sui per
ant.

officium
sui per
ant.

§. 5. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum saecularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in suum eligere confessorum, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incurtis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiam absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac a quorumcumque votorum, & Ecclesiarum praecceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quavis personas etiam Ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel alios superiores Praelatos de praeterito injectionibus, seu consiliis, vel favoris ad id praestationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum canonicarum, aliorumque divinarum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, & excessibus, delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quae Sedes praedicta merito consulenda foret, vel scilicet a contentis in literis die *Corae Domini* publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero diebus Sedis quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis sine tamen alicujus praesudicio auctoritate Apostolica absolvere, & illis pro commissis poenitentiam pro modo culpa injungere salutarem, necnon vota quorumcumque (ultramirino, visitationis Luminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

§. 6. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personae in dignitate Ecclesiastica constitutae, tum in dicta Curia, quam extra eam etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendae, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensuram Abbatialium, seu Episcopialium, aut Archiepiscopialium, & quorumcumque aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, saecularium, & quorumcumque

regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificationum, fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi tunc, & pro tempore assignata, & reservata quomodocumque simul, vel successively, in toto, vel in parte usque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorundem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassata, & extincta fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam praedictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Capellanos, & singulos nominandis, etiam quaecumque, quomodocumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eisdem modo, & forma quibus eisdem Capellanis assignatae, aut reservatae, seu assignari concessae, seu concessae fuerint, etiam absque consensu eisdem pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentur, etiam si pluries cassatae, & de novo assignatae fuerint, usque ad summam, & quantitatem praedictam, ac aliis cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, & vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & poenis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis integre persolvenda reservare; constituere; & assignare.

Pensionem
usque ad
summam
centum du-
catorum d
Camera re-
servare pos-
sint.

§. 7. Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, praediis, possessionibus, terris, & locis etiam jurisdictionalibus, caeterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quae tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris praedictis commissarum ministerio, seu alicui speciali eorundem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitates, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Praepositarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura saecularium, & quorumvis Ordinum regularium, quae ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliis quomodolibet obinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventus eis reservatarum, & assignatarum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt & percipiant in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanae Curiae Officiorum, ac aliis quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, acquirendis, ac aliis etiam de muneribus, & Officiis, quae exeruerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam si talia forent, quae in generali appellatione bonorum, vel suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, praesentibus, ac si specificis, & sigillarim exprimerentur & denotarentur

Testandi, &
quomodocum-
que dispensandi
per pri-
vatam scri-
pturam us-
que ad sum-
mam du-
centorum
ducatorum
potestati.

pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiam si eorum solutio, aut perceptionis terminus nondum advenisset pro illa rata, quae illis debita erit, constitutione declaratorum super fructibus, & pecuniis non exactis, quae forsitan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam si cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam dictorum datorum aut similitum duntaxat, tam pro decembris, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque priorum locorum favorem, & usum, & aliis pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamentis, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & ritibus, scriptura etiam minus solenni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam Codicis sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac aliis in omnibus, & per omnia prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extra residentiam) & in mortis articulo, non facta mentione praesentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similitum facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, femel, atque iterum, & pluries disponere, statere, & ordinare, ita ut quidquid testatum, gestum, ordinatum, seu aliis ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliis omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta oriam pluries, & toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere etiam liberè, & licitè valeant plenam, & liberam concedimus facultatem.

*Defectus
quoscumque
in praedictis
suppl.*

§. 8. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab interitu, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum ac fructuum, reddituum, & proventuum praedictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debite ab eis residentiae personalis, etiam nulla subsistente causa ab humana decedere, omnia & singula eorum bona, res, & jura etiam, ut praefertur, qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex praedictis, & aliis undecumque provenientia, ad Camerae Apostolicae, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad heredes sanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personae, seu personarum quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorundem scriptura etiam minus solenni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsae personae, vel alii Judices, seu executores omnino exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant: & nihilominus quaecumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsitan aliis ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate factis de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, localibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium praedictorum, & aliis quomodolibet facta, cum omnibus inde factis, ac etiam ea, quae per ipsos in futurum quomodolibet fieri, ex nunc, prout ex tunc, & contra pro dicta summa decembris ducatorum duntaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitarum omnium, & omittendarum, necnon substantialium, aliisque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem etiam si tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

*Clasula
sublata.*

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac Lateranensis Concilii etiam novissime celebrati de cetero Norariorum numero, etiam si ad illam nondum devenimus

fuerit, cui per hoc aliis derogatum non intendimus, ac de consensu prestando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem praedictam quomodolibet editis, & in posterum edendis, & Cancellariae Apostolicae regulis, & stylo in similibus hactenus servato, & pie memoris Alexandri Papae VI, etiam praedecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Camerae praedictae debere inter alia disponente, necnon ejusdem memoris Bonifacii praedecessoris, per quam concessionem de fructibus in absentia percipiendis sine praesentatione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis praedicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictae Curiae, ac Regnotum, Provinciarum, & Urbis, & aliarum Civitatum, & locorum, ac praedictae Camerae, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, assibus, & naturis, etiam si de illis servandis & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliis quomodolibet concessis utendo ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratorem praesentem forsitan hactenus, vel in posterum eos praestare contigerit juramentum: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Praesulibus, seu Administratores, & Superioribus, ac Magistris, Praeceptoribus, Prioribus, Militibus etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, & particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictae Camerae Officialibus, illorumque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices, praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam etiam consistorialiter, & de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicae potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut aliis quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiam in iis, ac statutis, & stabilimentis praedictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnulli originarii Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filii, aliarum vero partium beneficia nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliis certo modo in illis expresse qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per eorum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsitan ad certum valorem ascendente possideat, quodque Praeceptorum, & alia beneficia quaecumque dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum praedictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, secularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis praefatis etiam vigore clausulae implicitae derogationis latissime extendendae etiam

ALEXANDER SEPTIMUS

etiam per quascumque literas Apostolicas, & qualvis etiam derogatorias derogatorias efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censetur, nisi derogatio huiusmodi de consilio doctorum Cardinalium fiat, & cum demum ad id Magistri, & Conventus prefatorum expressus accedat assensus, & sintque literae derogationis huiusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptae, ac ei, & prefato Conventui per diversa in forma Brevis aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis presentatas intimatae, & non alias, nec alio modo; & semper in huiusmodi literis, quae sic fieri etiam de simili consilio, derogationi sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prefatorum, & non alias, aliter, nec alio modo.

§. 10. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitae derogationis in rescripto etiam motu proprio emanato appolita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores presentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, & firmitate permanens hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum praemissorum specialiter, & expresse, motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod presentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Dignitate ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus ubique fides, tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae presentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi possit, si forent exhibitae, vel ostensa; quodque antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant, in manibus alicujus personae in Dignitate ecclesiastica constitutae professionem fidei iuxta articulos pridem a Sede Apostolica praefata propositos emittere, & solum fidelitatis iuramentum omnino praestare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Octobris 1655. Pontificatus nostri Anno primo.

XII. Divisio, & reductio Provinciarum Religionis C. R. Ministrantium Infirmis.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

IN eminenti Sedis Apostolicae specula Dominici Gregis curae nostrae divinitus commissi commodis jugiter invigilantes illis, quae prospero Congregationum personarum regularium, nedum ad corporalem Christi Fidelium utilitatem, sed etiam, quod satius est, ad salutem animarum, praesertim in extrema cum hoste humani generis lucta procurandam providere institutarum statui, & felici directioni conducere arbitramur, propensis studiis intendimus, ac desuper pastoralis Officii nostri partes interponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium ministrantium infirmis dudum per literas Apostolicas in quinque Provincias, videlicet Romanam, & Etruriae simul, necnon Mediolanensem, Bononiensem, Neapolitanam, & Siculam divisae fuerit: Et subinde eandem Congregationem particularis Congregatio a fel. record. Innocentio Papa X. praedecessore nostro deputata in Duas Provincias, nempe Neapolitanam, quae etiam Siculam com-

prehenderet, ac Romanam, quae reliquas provincias praedictas pariter contineret, redigere, cumque praemissorum occasione varias perturbationes subiret, fuerit: Nos, ut Clerici praedicti semota omni perturbatione materia in suo laudabili Instituto pro communi Christi Fidelium bono perseverare valeant, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

§. 2. Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, totam Congregationem Clericorum Regularium huiusmodi in quatuor Provincias, videlicet Romanam, quae Etruscam, eique propinquiores Bononienis Provinciae partem comprehendat, necnon Mediolanensem, quae reliquam Provinciae Bononienis huiusmodi partem, juxta divisionem ipsius Provinciae Bononienis in Capitulo generali dictae Congregationis proxime celebrando faciendam etiam comprehendat, ac Neapolitanam, & Siculam, quae quatuor Provinciae singulae suos Provinciales, & Officiales distinctos, & separatos habere debeant, tenore presentium dividimus, & reducimus.

§. 3. Declarantes tamen, quod quantum attinet ad electionem personae idoneae ex Provincialium dictae Congregationis Professoribus ad munus Praefecti Generalis ipsius Congregationis pro tempore vacans alternatim assumenda, eadem Congregatio in duas solummodo Provincias, nempe Romanam, quae Mediolanensem quoque hunc articulum contineat, ac Neapolitanam, quae Siculam pariter comprehendat, divisa censetur, ita ut praedictum munus Praefecti Generalis Professoribus Romanae, seu Mediolanensis, & Neapolitanae, seu Siculae Provincialium huiusmodi alternatim in perpetuum deferri debeat, & Praefectus Generalis, quando Romana, & Mediolanensis insimul Provinciae turnus obtigerit, tam ex particulari Romana, quam ex Mediolanensi Provinciali praedictis, servatis tamen aliis servandis, assumi possit; quando vero Neapolitanae, & Siculae Provinciae itidem insimul turnus obvenerit, tam ex particulari Neapolitana, quam ex Sicula Provinciali huiusmodi eligi similiter valeat.

§. 4. Praeterea prohibitionem, ne ex Provincia dictae Congregationis, ex qua Praefectus Generalis electus esset, Consultor ullus ejusdem Congregationis assumatur, in praedictis literis Apostolicis contentam, Motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore presentium tollentes, & abolentes, singulos Consultores praedictae Congregationis ex singulis quatuor Provincialiis memoratis, Romana videlicet, Mediolanensi, Neapolitana, & Sicula assumi debere decernimus.

§. 5. Statuentes ut Arbitrarius Consultus generalis praedictae Congregationis nequaquam ex illa Provincia, ex qua Praefectus Generalis pro tempore fuerit, sed ex alia assumatur: ac decernentes praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuo inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam eausarum Palatii Apostolici Auditores, sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illius Superioribus, & personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenae, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Divisi prout in rubr.

Alternati- va Praefecti generalis.

Consultoribus ex qualibet Provincia sumantur.

Arbitrarius Consultus generalis praefectus non eligatur ex Provincia Praefecti Generalis.

Contrariis derogat.

motu proprio

§. 7. V. G.

ALEXANDER SEPTIMUS.

§. 7. Volumus autem, ut presentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in ecclesiastica Dignitate constitutae munita eadem processu fides in iudicio, & extra, ac ubique locorum adhibeatur, quae ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense.

D. P. An. 1. die 9. Nov.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Novembris 1655. Pontificatus nostri Anno primo.

XVII.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, & ejusdem Confraternitatis, ac Beatissimae Virginis Mariae de Remedio.

Edita A. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio

Expoq; Nobis nuper fecit dilectus Filius Petrus Mercier Minister Generalis Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod ipse pro felici dicti Ordinis regimine, atque gubernio omnia, & singula Privilegia, gratias, & Indulta eidem Ordini, necnon Confraternitatibus sub Invocatione Sanctissimae Trinitatis, & Beatissimae Virginis de Remedio nuncupat. Redemptionis Captivorum vigore literarum in simili forma Brevis fel. record. Pauli Papae V praedecessoris nostri erectis aliis, a diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa, quo firmiora persistant, & ab omnibus exactius observentur, Apostolicae nostrae confirmationis robore communiri summopere desideret.

Oratorum abjuncti a cens.

§. 1. Nos igitur eundem Penam specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

Confirmat prout in rub.

§. 2. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter potrectis inclinatis, Privilegia, gratias, & indulta praedicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Institutis non adversentur, & quoad Confraternitates praedictas monopolis ansam non praebent, Apostolica auctoritate tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint in eisdem supplemus.

Decretum irritant.

§. 3. Decernentes illa, necnon praesentes literas semper, & perpetuo valida firma, & efficacia existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & inconcussè observari. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

D. P. A. D. die 9. Dec.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1655. Pontificatus nostri anno primo.

Sacram, & Apostolicam Visitationem Ecclesiarum omnium Urbis, locorumque piorum, & quadraginta horarum celebratione, cum indulgentiarum elargitione indicoit.

De Visitatione Apostolica extant Constitutiones Clement. VIII. Constit. 8. Specularus, Tom. 3. Urban. VIII. Constit. 15. Militantem, tom. 4. impressa Lugd. quas Constitutiones Urbani datae opera reliquis in nova impressione, ne otiosè repetam qua non sunt necessaria, maxime quia concordans cum his S.D.N.

ALEXANDER EPISCOPUS Servus servorum Dei. Dilectis filiis Universi Clero, & populo Romano salutem, & Apostolicam benedictionem.

Commisam Nobis Ecclesiam vigili cura, ac studio dies, noctesque obeuntes, calamitatum, ac tribulationum, quae invenerunt Nos nimis, obiecta non detremur, aut frangimur, quinimò ad illum, qui eam sibi praelegit in sponsam fidentes respicimus, & quam ipsi immensam sollicitudinem, & charitatem debemus, omni opera, diligentiaque representare conamur. Illam filii sui sanguine acquisitam, tamque excellenti pignore sibi obligatam tradidit Nobis custodiendam Altissimus crebro utgens, contendensque, ne quid unquam de summo in eam amore, ac dilectione remitteremus. Quod trepidè, sollicitèque cum animo nostro reputantes, in hoc labores omnes, cogitationesque defigimus, ne qua labe, aut macula pulcherrimo corpori adherescat, eam verò decoram exhibeamus, tanquam sponsam ornatam monilibus, paratam in occursum Domini, ac viri sui. Quamvis autem universis, ac singulis debitores simus, & in Christo devincti; haec tamen Alma Civitas, quam in tantum extulit divina dignatio, propiores habet amoris, & sollicitudinis causas. Crediti enim gregis cum forma esse jubeamur, à Principe gentium Urbe exigendum ad esse potissimum videtur, ut fidei, at Religionis Magistra, castissima etiam sit morum custos, & disciplinae. Hic est fides Petri, fides, quae annuntiatur in universo Mundo, quae Apostolos coronavit, & Martyres. Haec est Civitas aedificata super fundamentum Apostolorum, quam fusus pro Christo sanguis inundat, illustrantque Sanctorum pretiosa deposita.

§. 1. Hinc quidquid oculis Domini displicere possit extirpare cupientes, nullam in populo, aut plebe turpitudinem, nihil inquinatum apparere, Cleri verò mores, quorum pars est Christus, atque in caelis conversatio: Cum enim Deus impium Regem, quoddam vasa Templi ministerio addicta in prophanum usum vertisset, gravi, & subitèque vindicta percussit, satis ostendit, quam procul ab immunda omni consuetudine remoti esse debeant ii, qui sibi inserviunt, cum etiam inanitate, & sine sensu rei tantam voluerit adhiberi reverentiam. Optamusque ut illi in praecipuis Basilicis, quos Deo obrulit pia Imperatorum, ac Principum largitas, diligenter obeant opus suum, utque apta, sit & decora psalmodiarum modulatio, psallantque Regi Regum sapienter. Quibus perficiendis opportunè, ut caetera, id quoque suis decretis sancivit sacrosancta Tridentina Synodus, ut Episcopi subinde gregem suum, ovesque perlustrarent, & recognoscerent: cujus sanctissimum institutum & Nos sequentes, ut Patrum regulas, ac terminos custodiamus, visitemusque Fratres nostros filios Israël, ne veniat super Nos quod olim comminatus est Deus malis Pastoribus, qui pascentes semetipsos, gregem Domini non pascunt, neque quod infirmum est consolidant, quod aegrotum non sanant, quod confractum non alligant, quod abjectum non reducunt, & quod perit non requirunt.

§. 2. Statui

§. 2. Statimus Deo auxiliante, Urbis Romae omnes tam Patriarchales, quam Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, parochiales Chortus, & personas, item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinum, tam virorum, quam Mullerum, Hospitalia, Collegia, Contrahentes Laicorum, Montem pietatis, & omnia quaecumque censentur nomine loca Pia visitare.

§. 3. In cuius operis consortium nonnullos advocavimus ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, & Episcopos aliquot administratos, quorum consilio, atque opera in re tam salubri, atque ardua uteremur.

§. 4. Ad Omnipotentis Iraque Dei laudem, & gloriam, S. R. Ecclesiae exaltationem, vobis visitationem in vigesimam tertiam mensis huius Dominicam diem indicimus, quam à Sacrosancta primaria Lateranensi Basilica inchoabimus, & statutis diebus, Deo adjutore prosequemur, singulos, atque universos in Christi visceribus per misericordiam Dei, & Salvatoris Nostri obrestantes, ut abjectis secularibus desideriis non secundum carnem ambulent, sed iuste, & pie vivant, quo tanquam in bene preparato agro sementem dominicam cum fructu accipiant: ac ne in vacuum curramus, & frustra sint nostri labores, Deum, qui est multae misericordiae omnibus invocantibus se, sine intermissione obsecrent, ne viribus deficiamus, sed assistat Nobis, confortetque Nos in gratia, quae est in CHRISTO JESU.

§. 5. Qua de causa iubemus sexta feria ante constitutam Dominicam in nonnullis Ecclesiis Urbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis praecipuis Sacrosanctam Eucharistiam solemniter in Altari proponi, & quadraginta horarum orationem de more celebrari.

§. 6. Ut autem orationes vestrae exeant de corde puro, & conscientia bona, thesauros ejus, qui propitiator noster est apud Patrem suum referamus, atque omnibus, & singulis utriusque sexus Romae degentibus, qui eadem Dominica die expiatis exacta confessione conscientiae Sacram fulmerint Eucharistiam, devotè in quavis Ecclesia oraverint, ut haec nostra visitatio utilis sit Ecclesiae, & animarum saluti, plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concedimus, & elargimur.

§. 7. Agite ergo dilecti filii, cum tremore, & sollicitudine cooperamini saluti vestrae quaecumque sunt vera, quaecumque pudica, iusta, sancta, amabilia, bonae famae, si qua virtus, si qua disciplina, haec cogitate, ut cito anticipent Nos misericordiae Domini, obliviscatur verò iniquitatum nostrarum, convertaturque, & videat, & visitet vineam istam, quam plantavit dextera ipsius, & ponat visitatione ejus pacem.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1655. quarto Id. Ianuarii, Pontificatus Nostri anno primo.

Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Indictione 9. Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. Pontificatus sui anno primo, die vero decima-quarta mensis Ianuarii, Praesens littera in forma Brevis scripta, & publicata fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Basilicae Lateranensis, ac Basilicae Libreriana, ad valvas Castris S. Angeli, Cancellariae Apostolicae, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per nos Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorem Andreas Castrucius Apost. Curf.

Facultates S. R. E. Cardinalium pro Visitatione Ecclesiarum, Piorum Piorum Urbis assumptorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis Patri nostro Marco Episcopo Albanen. Glorioso, necnon dilectis filiis nostris Diderico S. Anastasia Carpino, Marco Antonio S. Mariae de Pace Franciatis, Francisco Angelo S. Ceciliae Capuano, Nicolao S. Mariae Angelorum Ludovico, Iohanne S. Mariae Transpontina Corrado, Laurentio S. Christophori Imperiali, & Gilberto SS. Ioh. & Pauli civitatum Praebyte. S. R. E. Cardinalibus, Borromeo respectivo nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filii nostri salutem, & apostolicam benedictionem.

Um in pastoralis visitatione, quam propediem inchoare, & Deo adjuvante prosequi intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium aliarum huius Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum, Vos potissimum ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegerimus, & Nobis in eo munere adiutores assumpserimus, adeoque vestra opera in nonnullis rebus, quas per Nos inemptos praestare non valemus, diligenter inquirendis, examinandis, & exequendis uti cupiamus.

§. 1. Idcirco, ut vestrum ea in re ministerium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, uberiorè ad cultus divini protogationem, & animarum salutem, Deique gloriam pariat fructum, providere volentes, Vobis, & vestrum cultibus in solidum circa visitationem ipsam, eaque durante mandata quaecumque etiam vivae vocis oraculo per Vos à Nobis accepta illis, ad quos ea res pertinet referendi, & ore tenus per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cujuscumque vestrum de Ordine nostro facti huiusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari tanquam mandatis nostris Apostolicis volumus, & iubemus; mandata quoque, & praecipua quaecumque necessaria, & opportuna illis in rebus, quae visitationis huiusmodi praeparationem, statum, progressum, & executionem concernunt; decernendi, faciendi, atque exequi iubendi, Personas quascumque tam ecclesiasticas saeculares, & cujuscumque Ordinis etiam Cisterciensis, ac S. Antonii Viehnenis, necnon Congregationis, Societatis etiam Jesu, ac Instituti, necnon Militiarum etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Regulares, quam etiam laicas pro rebus, & negotiis ad visitationem huiusmodi pertinentibus ad Vos vocandi, & ad personaliter coram vobis comparandum citandi, opportunitateque juris, & facti remediis compellendi; similes item personas quascumque, & tanquam principales, & tanquam testes, seu tanquam principales quoad se, & tanquam testes quoad alios examinandi, & ut veritati testimonium perhibeant admonendi, ac etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad Sacrorum Canonum praescriptum, ac recalcantes per censuras ecclesiasticas, aliisque poenas etiam corporales vobis benevolens contempserunt.

§. 2. Memorialia etiam Nobis inscripta, & directa, atque instructiones, relationes; delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliis prout rerum, & personarum qualitas requiret iuxta Ordinationes nostras, & ex auctoritate Vobis tradita providendi.

§. 3. Congregationes aliquarum personarum, quae vobis in consilium super praemissis adhibenda videbuntur faciendi, & illas eisdem personis auctoritate nostra vocandi, & cum eis de negotiis visitationis huiusmodi tractandi, consultandi, & deliberandi.

§. 4. Quotiescumque etiam vobis videtur, ac etiam seorsum à Nobis, & iteratis vicibus, quarumvis dictarum Urbis, seu extra illam, intra tamen illius districtum consuetudinem

XVI.

Nominat S. R. E. Card. Assumptorum.

Facultates procedendi contra quoscumque.

Facultates procedendi contra quoscumque.

Memorialia etiam Pontificis inscripta expediantur.

Et congregationes per consilio adhibere possunt.

Omnemque Ecclesiam, & loca pia visitationibus subiciantur.

sententiam Patriarchatum, Collegiarum, Parochia-
 lium, seu aliarum Ecclesiarum, etiam S. R. E. Cardinali-
 bus ratione rationis de nominatione sui Cardinalis,
 & aliis quomodolibet, vel quavis causa subiecta-
 rum, seu cujuscumque Capelle, vel Oratorii, necnon Mo-
 nasteriorum, tam virorum, quam mulierum, Priora-
 rum, Domorum, & locorum secularium seu cujuslibet
 Ordinis etiam Mendicantium, ac etiam Cisterciensis,
 & S. Antonii Vientensis, necnon Congregationis, So-
 cietatis etiam J. S. U. & Instituti, & Militie etiam
 Hospitalis, S. Iohannis Hierosolymitani, etiam illorum
 capitula existant, regularium, & Hospitalium etiam Na-
 tionalium, & sancti Spiritus in Saxia, ac etiam exem-
 ptorum, Nobisque, & Apostolicam Sedi immediate sub-
 iectorum generaliter quorumcumque locorum, & ope-
 rum piorum quomodolibet nuncupatorum, & quocum-
 que privilegio, exemptione, & immunitate sufful-
 torum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Univer-
 sitatum, Collegiorum, Congregationum, Confrater-
 nitatum, Archiconfraternitatum etiam Laicorum, etiam
 nullo alio speciali nostro expectato Ordine, vel manda-
 to, aut etiam requisito consensu, vel licentia visitatio-
 nem faciendi, ac illa, & quilibet illorum visitandi, &
 in illorum statum, formam, regulas, instituta, regi-
 men, naturam, consuetudines, vitamque, ritus, mores,
 disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singularum
 personarum conjunctim, vel divisim, & tam in capite,
 quam in membris, necnon circa divinam cultum, reli-
 giosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum,
 & introituum dispositionem, regularem Religiosorum,
 tam virorum, quam mulierum observantiam, aliaque
 omnia & singula ad actum hujusmodi visitationis quo-
 modocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad
 hunc effectum quocumque illorum Archivia, Biblio-
 thecas, & quocumque in illis continentur documenta,
 & instrumenta authentica, scripturas, libros rationum
 dati, & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi,
 inspiciendi, perscrutanda, presertim vero Sanctissimum
 Eucharistie Sacramentum, sacras Reliquias, & quibus
 ipsum Augustissimum Sacramentum, ac Sacre Reli-
 quias, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes
 continentur, sacra vasa, pyxides, thecas, tabernacula,
 necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, uten-
 silia, & suppellectilem Ecclesiasticam etiam pretiosam
 diligenter, & accurate inspiciendi, & ad predicta exhibenda
 quocumque personas cogendi, & compellendi,
 ac in premissis omnibus & singulis quocumque cor-
 rectione, emendatione, & reformatione indigere co-
 gnoverint, corrigendi, emendandi, & reformandi,
 processusque necessarios desuper faciendi, & Nobis re-
 ferendi, seu juxta Ordinationes nostras in his opportune
 providendi, mandata, decreta, statuta, & ordinationes
 executioni demandandi, ac custodiri, & observari præ-
 scribendi, demumque omnia alia, & singula, que hu-
 jusmodi visitationis negotium, ulteriorem progres-
 sum, executionem, & in ea facta, & faciendæ man-
 data, decreta, statuta, & Ordinationes concernunt,
 & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, &
 spectabunt faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, &
 Ordinandi.

Contradi-
 ctory rem-
 pofitio.

§. 9. Contradictorieque, & vobis in premissis inobe-
 dientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel
 favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè
 quomodolibet præstantes per suspensionis, ac etiam
 privationis beneficiorum, & officiorum Ecclesiastico-
 rum, ac per censuras, & penas Ecclesiasticas, & tem-
 porales, etiam mancipationis carceri, aliisque opportu-
 na juris, & facti remedia, appellatione postposita com-
 petendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit,
 invocandi plenam, liberam, amplam, & in universam
 tribunimus potestatem Mandantes propterea omnibus
 & singulis, ad quos spectat, & spectabit, quocumque
 dignitate, auctoritate, potestate, & præminencia ful-
 gentibus, ut vobis, & cuilibet vestrum in premissis
 omnibus, & singulis promptè pareant, & obediant,
 aliisque sententias, sive penas, quas ritè tulerint, ser-
 vare, & in rebelles, ratas habebimus, & faciemus.

Stor Domino, usque ad satisfactionem condignam
 inviolabiliter observari.

§. 6. Ceterum in visitatione hujusmodi præceden-
 tias inter Ecclesias, Monasteria, & loca quocumque
 per vos visitanda, quantum commodè fieri poterit
 scrivari volumus, nulli tamen Ecclesie, Monasterio, vel
 loco, nec illi Capitulo, Collegio, Conventui, Confrater-
 nitati, Archiconfraternitati, aut personæ, tam con-
 junctim, quam divisim, seu aliis quomodolibet ejusdem
 visitationis, sive Ordinis hujusmodi in illa servati, vel
 non servati occasione in aliquo etiam minimo quoad
 præcedentiam, aliasque prerogativas quascumque præ-
 judicari, aut quicquam novi juris acquiri decernimus,
 & declaramus.

Nulli
 cui pro-
 duntia
 acquiritur

§. 7. Præterea cupientes in prædicta nostra Pastoralis
 visitatione animarum salutem, quantum in Nobis est
 prodesse, & etiam corporales Christi pauperum præ-
 fertim infirmorum indigentias paterna charitate suble-
 vare, circumspeditioni vestre, & vestrum cuilibet præ-
 sentium serie mandamus, ut conjunctim, vel divisim
 Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrate, ac per-
 quirere studeatis, atque earum pauperes infirmos gra-
 viter decumbentes singulos nostro nomine visiteris, &
 Apostolicam & nostram eis benedictionem, ut moris
 est, semel impartiamini, eosque paternis monitis, &
 salutaribus consolationibus recreetis, hortantes ipsos,
 ut in humilitate, & patientia propter Deum corporis
 infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum
 divinæ voluntati quocumque ei placuerit ipsos ex
 hoc sæculo revocare, se piè, & Christianè præparent,
 sincerèque corde ad Deum conversi humiliter ab eo
 suorum peccatorum veniam petant, atque omnia eccle-
 siastica Sacramenta, quibus Christi fideles ex hac vita
 migraturi se præmunire solent, & debent, devotè, &
 reverenter suscipiant.

Infirmis
 patientibus
 visitantibus

§. 8. Nos enim eorum singulis ante, vel post vestram
 visitationem, ut præfertur, pœnitentibus, confessis, &
 Sanctissimo Eucharistie Sacramento refectis semel ple-
 nariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, &
 remissionem largimur.

Confessio
 communis
 refectio
 marium
 indulgentia
 concessio
 Egenis
 Apostolicam
 et nostram
 benedictionem
 reverentiam

§. 9. Volumus autem, ut eò interim vobiscum addu-
 cati dilectum filium nostrum, & Palatii Apostolici
 Elemosynarium, qui prout cujusque eorumdem paupe-
 rum egestas, & personarum conditio postulaverit, etiam
 oblati nostra impensa charitatis subsidiis, pecuniis, ci-
 bis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope, ceteris-
 que ad victum, seu ad recuperandam valetudinem ne-
 cessariis temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum ne-
 cessitatibus succurrat.

Contrariis
 derogat

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordina-
 tionibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesia-
 rum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congrega-
 tionum, Societatis J. S. U. Militiarum etiam dicti Hospi-
 talis S. Iohannis Hierosolymitani, Archiconfraternitatis,
 Confraternitatum, & aliorum locorum, & operum pio-
 rum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Aposto-
 lica, vel quavis firmitate alia robotatis statutis, & con-
 suetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis,
 usibus, & naturis, ac stylo Curie, privilegiis quoque,
 indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis præmis-
 sis, & cuivis illorum, ac Superioribus, & personis eo-
 rum quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, sub qui-
 buscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum qui-
 buscunque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque effi-
 caciis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irri-
 tantibus, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio,
 vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Renum-
 publicarum, & Principum quorumlibet preces, & in-
 stantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu,
 ac etiam consistorialiter, & aliis quomodocumque con-
 cessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omni-
 bus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatio-
 ne de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifi-
 ca, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per
 clausulas generales idem impotentes, mentio habenda,
 nec aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret,
 illorum omnium, & singulorum tenores, formas, &
 occasiones

ALEXANDER SEPTIMUS.

occasiones presentibus pro plenè, & sufficienter expref-
fis, infectis, & servatis respectivè habentes, illis aliis in
suo robore permanentibus, ad premissorum effectum spe-
cialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, ac de-
rogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibus-
cumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Pis-
catoris, die 22. Januarii 1656. Pontificatus nostri
Anno primo.

Deputatio Secretarii ejusdem S. Visitationis
Apostolicæ.

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo
Patracem.

ALEXANDER PAPA VII.
Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam bene-
dictionem.

Rerum, quæ Nobis cordi sunt, & quibus univer-
sæ, quam meditatur, reformationis pars non ulti-
ma continetur, curam fides, & diligentibus viris liben-
ter committimus.

§. 1. De tua itaque singulari, & Nobis jam pridem
perspecta fide, & diligentia plurimum in Domino con-
fidentes Visitationis nostræ Apostolicæ, quam omni-
bus Almæ Urbis, ejusque districtus Ecclesiis, Mona-
steriis, locisque Sacris, & piis, secularibus, & regula-
ribus, universoque Clero, & Populo Romano indixi-
mus, ac per nosmetipsos, seu nonnullos Venerabiles
Fratres nostros S. R. E. Cardinales ad id coadiutores à
Nobis assumptos, Deo dante obire intendimus, Te Se-
cretarium duximus eligendum, prout etiam per presen-
tes munus Secretarii hujusmodi cum omnibus & singu-
lis facultatibus, auctoritatibus, prærogativis, privile-
giis, & juribus, quæ tale officium obtinenti, & exer-
centi quomodolibet competere possunt, & debent,
Mota proprio Tibi committimus, & demandamus,
Teque Secretarium Visitationis prædictæ creamus, con-
stituimus, & deputamus.

§. 2. Dantes Tibi plenam, & liberam facultatem
ejusdem Visitationis decreta, statuta, Ordinationes, man-
data, præcepta, inhibitiones, informationes, relatio-
nes, ordinem, & seriem adnotandi, describendi, &
in libellos, seu commentarios, sive etiam in publica,
& authentica documenta, & instrumenta redigendi,
ceteraque omnia, singula, & quæcumque ad idem mu-
nus spectantia gerendi, & exercendi, etiam si notam,
& expressionem requirerent magis specialem, & sub
generali commissione hujusmodi non venirent. Nos
enim volumus iis, quæ à Te de rebus in Visitatione
gestis, & Ordinatis fient, & emanabunt documen-
ta, & scripturis tua manu, & signo munitis plenam, ac
que indubitam fidem nunc, & perpetuis futuris tem-
poribus, tam in judicio, quam extra illud omnino ha-
beri, neque ad id probationis alterius adminiculum re-
quiri. Tu igitur in delato tibi munere ita te gere, ut
fidem, & diligentiam nunquam à Te defuisse lætemur.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Pisca-
toris, die 22. Januarii 1656. Pontificatus Nostri an-
no primo.

Deputatio Cancellarii, seu Actuarii causarum
Sacræ Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Iosepho Palamolla Presbytero
Policastrem.

ALEXANDER PAPA VII.
Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

DE singulari tua fide, & diligentia plurimum in
Domino confidentes Te omnium, & quarumcum-
que litium, & causarum, tam civilium, quam crimi-

nalium occasione Visitationis nostræ Apostolicæ, quam
in omnibus Almæ Urbis, & ejus districtus Ecclesiis, &
Monasteriis, locisque sacris, & piis, regularibus, &
secularibus, universoque Clero, & Populo Romano
indiximus, motarum, & in futurum prævidendum,
necnon ejusdem Visitationis actorum, ac decretorum
quorumcumque Cancellarium, & Actuarium cum om-
nibus & singulis facultatibus, & auctoritatibus, quæ tale
officium exercenti quomodolibet competere possunt, &
debent, Apostolica auctoritate tenore presentium crea-
mus, constituimus, & deputamus.

§. 2. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem om-
nes & singulos actus, & terminos coram Judicibus, ac
Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus su-
per eadem Visitatione per Nos assumptis, & deputatis
servandi, ac decreta, & sententias per eos pro tempore
facienda, & respectivè promulgandas annotandi, ac
describendi, & in publica, & authentica instrumenta,
si opus fuerit, redigendi, ceteraque omnia, & quæ-
cumque ad idem munus spectantia faciendi, gerendi, &
exercendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria
fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiam absque ali-
quo conscientie scrupulo, aut censurarum, vel pena-
rum ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incur-
su. Volumus insuper, ut scripturis, & instrumentis pu-
blicis manu tua, ac signo munitis plena, & indubitata
fides in judicio, & extra, nunc, & perpetuis futuris
temporibus omnino adhibeatur.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Pisca-
toris, die 22. Januarii 1656. Pontificatus Nostri an-
no primo.

Pro Eminentissimis, & Reverendissimis D.D.
Cardinalibus assumptis pro Sacra
Visitatione Apostolica.

Facultas exercendi Pontificalia.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabili Fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Gi-
netto, necnon dilectis filiis nostris Olerico S. Ana-
stasia Carpino, Marco Antonio S. Maria de Pace
Francioto, Francisco Angelo S. Cecilia Rapaciolo,
Nicolao sancta Maria Angelorum Ludoviso, Iaco-
bo sancta Maria Transpontina Corrado, Laurentio S.
Chrysoconi Imperiali, Giberio Sanctorum Joannis,
& Pauli Titulorum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus,
Borromæo respectivè nuncupatis. Venerabilis Frater
noster, ac dilecti filii nostri salutem, & Apostolicam
benedictionem.

Officii nostri est pastoralia munera, quæ divina
favente clementia administranda suscepimus, ea
promptò, hilarique animo profèqui: eos verò, quos in
eisdem Pastoralibus muneribus prosequendis assumpsi-
mus, & deputavimus, nostræ item mentis est opportunis
facultatibus adhuc munire, ut illis suffulti incumbentia
onera melius subire, & inceptum opus perficere quam-
primum valeant.

§. 1. Cum itaque occasione visitationis nostræ Apo-
stolicæ, quam in universæ Almæ Urbis, ejusque distri-
ctus Ecclesiis, Monasteriis, locisque sacris, & piis prox-
imis diebus indiximus, experientia comprobante cognov-
erimus aliquando necesse esse in compluribus ejusdem
Urbis, ac illius districtus Ecclesiis altaria consecrari,
campanas, ornamenta, indumentaque ecclesiastica be-
nedicti, Sacramenta ministrari, & alia Pontificalia mu-
nia exerceri.

§. 2. Illis ex vobis in eadem Visitatione adiutoribus
per Nos assumptis, qui consecrationis Episcopalis mu-
nus susceperunt, & eorum cuilibet plenam per presen-
tes concedimus facultatem, ut in quibuscumque tam in-
tra eandem Urbem, ac propè, & extra illius muros,
quàm etiam intra ejusdem Urbis districtum sitis Eccle-
siis, etiam Patriarchalibus, necnon Monasteriis, Priora-

tibus, & domibus secularibus, seu cupiscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Militie, Congregationis, aut Instituti regularibus, tam viro- rum, quam mulierum, atque Hospitalibus, Oratoriis, Sacellis, Cæmeteriis, locisque piis, ac religiosis, tam exemptis, Nobisque & Apostolicæ Sedi immediate subjectis, quàm etiam non exemptis, & quibusvis etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, aut alijs quomodolibet, etiam ex quavis causa subjectis, altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa, vel easdem Ecclesias, aut illis annexas reconciliare, seu etiam cæmeteria, campanas, calices, patenas, cruceas, indumenta, & ornamenta ecclesiastica quæcumque, & aquam, ut moris est, benedicere, Sacramentum Confirmationis, quodd ex ritu in visitatione ministrari consuevit, quibus, ubi, quando, & quoties illis, seu cuilibet eorum expedire videbitur, ministrare, sacrosanctum quoque Missæ sacrificium, necnon Vesperas, & quæcumque alia divina officia solemni, ac Pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus illi id ad majorem animarum consolationem, spiri- tualemque profectum, & ad ipsam etiam, quam inten- dimus, reformationem inducendam pertinere, judicave- rint, celebrare, & decantare, verbi Dei prædicatio- nes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cor- dibus fidelium excitandum, & accedendum publicè ad Clerum, & populum, seu alijs privatim, prout occasio, & necessitas postulabit, habere, aliisque omnia, & quæcumque munia Pontificalia, etiam quæ notam, aut expressionem requirerent magis specialem, & sub gene- rali hujusmodi concessione non comprehenderentur, etiam erga personas alioquin habiles, & idoneas exer- cere, etiam nullo alio à Nobis expectato, aut requisito man. la. o. liberè, & licitè valeant.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordina- tionibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, & statutorumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Or- dinum, Congregationum, Militiarum, Hospitalium, aut domorum, etiam juramento, confirmatione Aposto- lica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & con- suetudinibus, privilegiis quoque, indulgijs, & literis Apo- stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet con- cessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contra- rijs quibuscumque.

D. P. A. 1. die 26. Jan. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Pisca- totis, die 26. Januarii 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Pro Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus assumptis pro Sacra Visita- tione Apostolica.

Facultas advocandi causas occasione Visitationis pendentes, &c.

Edita A.D. 1656. ALEXANDER PAPA VII.

Venerabili Fratri nostro Mario Episcopo Albanen. Gi- netto, necnon dilectis filiis nostris Ulderico S. Anastasia Carpinea, Marco Antonio S. Maria de Pace Fran- cincto, Francisco Angelo S. Cecilia Rapaciolo, Ni- colao S. Maria Angelorum Ludovico, Iacobo S. Ma- ria Transpontina Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Iohannis & Pauli titularum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus, Borromæo respectivè nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filii nostri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. U in prosequendo Visitationis Ecclesiarum, & Piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ mu- nere, ad quod vos nominatim ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegimus, causæ occur- rentes omni, qua fieri potest celeritate, iustitia median- te, terminentur, quantum cum Domino possumus providere volentes.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra vobis ultra alias facultates per diversas nostras in simili forma Brevis expeditas literas Vobis attributas, ut omnes, & singulas causas occasione Visitationis hujusmodi coram quibuscumque Judicibus, tam Ordinarijs, quàm Dele- gatis pendentes, & etiam instructas in statu, & termi- nis, in quibus reperuntur, cum omnibus, & singulis eorum incidentibus, dependentibus, emergentibus, an- nexis, & connexis, totòque negotio principali ad vos auctoritate nostra avocare, illasque summarè, simpli- citer, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & manu regia audire, cognos- cere, & sine debito, prout juris fuerit, terminare.

§. 2. Præterea ubi contigerit alicui altari etiam pro defunctis privilegiato, seu Capellæ tam magnum Mis- sarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impositum esse, ut singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quidquid magis ad Dei hono- rem, Ecclesiarum utilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translatio- nem partis Missarum hujusmodi ad aliud altare, seu al- taria etiam non privilegiata viderit expedire, re tamèn diligenter perspecta statuere, & ordinare, ut in eisdem altaribus commodius, ac plenius pæ defunctorum vo- luntati satisfiat, ita quod Missæ ad alia altaria hujus- modi, ad quæ illarum celebrationem transuleritis, ce- lebratæ, illis pro quibus celebrabantur, perinde suf- fragentur, ac si ad altaria privilegiata, seu alijs juxta eorundem defunctorum voluntates celebratæ fuissent, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, etiam si talia sint, vel fuerint quæ magis specialem, specificam, & ex- pressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possitis, & valeatis Apostoli- ca auctoritate tenore præsentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordina- tionibus Apostolicis, ac dictorum defunctorum etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, necnon nostra, & Cancellaria Apostolica regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Pisca- totis, die 26. Januarii 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Pro Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus assumptis pro Sacra Visita- tione Apostolica.

Facultas immiscendi se in criminalibus.

ALEXANDER PAPA VII. Edita A.D. 1656.

Venerabili fratri nostro Mario Episcopo Albanen. Gi- netto, necnon dilectis filiis nostris Ulderico S. Anastasia Carpinea, Marco Antonio S. Maria de Pace Fran- cincto, Francisco Angelo S. Cecilia Rapaciolo, Ni- colao S. Maria Angelorum Ludovico, Iacobo S. Ma- ria Transpontina Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Iohannis & Pauli titularum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus, Borromæo respectivè nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filii nostri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. Quoniam in prosequendo munere Visitationis Ec- clesiarum, & Piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ, ad quod vos nominatim ex Sacro Venerabili- um Fratrum nostrorum Collegio delegimus, facillè contingere poterit, ut aliqua negotia criminalia per- tractanda sint.

Indultum. §. 1. Nos conscientiarum, ac status vestrorum secu- ritati opportunè providere volentes Vobis, & cuilibet vestrum, ut tam conjunctim, quàm divisim durante hujusmodi visitatione, & illius occasione dumtaxat qual- cumque

ALEXANDER SEPTIMUS

cumque querelas, accusationes, denunciations contra quascumque personas tam ecclesiasticas quam seculares...

§. 2. Usque liberius ab omnibus denunciations, querelas, & accusationes, ac causas quocumque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint...

§. 3. Non obstantibus generalis Concilii, atque aliorum Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quocumque Ordinibus, & Monasterii, atque Ecclesiarum...

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 26. Ianuarii 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Deputatio Iudicis Sacrae Visitationis Apostolicae.

Dilecto filio Magistro Marco Antonio de Oddis in utraque Signatura nostra Referendario, & majoris Praesidentia Abbruziarum.

ALEXANDER PAPA VII. Dilecto filio saltem, & Apostolicam benedictionem.

Ute, quae in Visitatione Ecclesiarum Almae Urbis à Nobis, seu S.R.E. Cardinalibus in adiutores Visitationis huiusmodi per Nos specialiter assumptis salubriter decreta erunt, debite executioni quamprimum demandentur...

§. 1. Te, de cuius probitate, & veritate plurimum in Domino confidimus, Iudicium, & auctoritatem decretorum huiusmodi Visitationis auctoritate Apostolica tenore praesentium constituimus...

§. 2. Dummodo inconsultis Nobis, aut Cardinalibus praedictis, & nisi de eorum voto in aliquo praemissorum non procedas, nec sententiam feras, aut quicquam exequaris...

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque etiam patriarchalium Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, Ordinum, & Hospitalium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis...

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Ianuarii 1656. Pontificatus Nostri anno primo.

procedant in quibus causis, ut in criminalibus.

Index non procedat nisi de voto praesentium S. R. E. Card. Contraria re-movet.

Deputatio Commissarii, & Fiscalis Sac. Vifitationis Apostolicæ.

Dilectissimo Tranquillo Nuncio A. P. Doctori.

Edita A. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII. Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Commissarium cum privilegiis, & facultatibus delegat.

Deus in supradictis fide, & diligentia plurimum in Domino consistit. Te Vifitationis nostre Pastoralis officii Cleri Romani, & omnium Almar Urbis nostre jurisdictio districtus Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac locorum, & operum piorum, quam indiximus, & jam per Nos scriptis obtulimus, ac ad quam nonnulli ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus adjutores Nobis assignati, Commissarium de Fidei cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, & privilegiis, & juribus, que tale officium exercenti competere possunt, & debent, auctoritate Apostolica tenore presentium creamus, constituimus, & deputamus; in contrarium factis non obstantibus quibuscumque. Tu igitur in demandato tibi munere hujusmodi tibi Te gerere studeas, ut fidem, & diligentiam nunquam à Te desiderasse letemur.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Januarii 1656. Pontificatus Nostri anno primo.

Facultas Congregationi, & Judici Sacre Vifitationis Apostolicæ standi simplici indicationi scripturarum, &c. & Judici procedendi absque voto Congregationis usque ad sententiam, &c. Exclusivè.

Edita A. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Liàs Nos nonnullos ex Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio adjutores in munere Pastoralis Vifitationis nostre Ecclesiarum, & locorum, ac operum piorum hujus Almar Urbis assumimus, ac illis inter alia facultatem faciendi in præmissis processus necessarios, aliisque omnia, & singula, que hujusmodi Vifitationis negotium, ulterio- rem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & Ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt, gerendi, exequendi, mandandi, & Ordinandis: necnon omnes, & singulas causas occasione dicte Vifitationis coram quibuscumque Judicibus tam Ordinariis, quam Delegatis pendentes, & etiam hæreticas ad se auctoritate nostra avocandi, illasque summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & manu regia audienti, cognoscendi, & sine debito, prout juris foret, terminandi concessimus. Ac Venerabilem Fratrem Marcum Antonium de Oddis nunc Episcopum Hierapolitanum Judicem causarum, & executorem decretorum Vifitationis hujusmodi cum diversis facultatibus deputavimus ea lege, ut inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo non procederet, nec sententiam ferret, aut quidquam exequendo, nec in aliquo impileret, & alias prout in diversis nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores presentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Causa hujusmodi causa.

Facultas procedendi.

§. 1. Nunc autem celeriori causarum prædictarum expeditioni, & partium dispendis, quantum cum Domino possumus opportunè providere cupientes. §. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, ut tam Congregatio dictorum Cardinalium per Nos assumptorum, quam idem Marcus Antonius Episcopus Iudex,

Executor, ut præfertur, deputatus in omnibus liti- bus, & causis, que coram ipsis respectivè in vim facultatum eis respectivè per literas prædictas attributa- rum forsan motæ sunt, & in futurum movebuntur, per quascumque personas, tam ecclesiasticas, quam seculares, seu Ecclesiarum, plorum locorum, & operum hujusmodi Oeconomos, Ministros, & Cancellarios, Exe- cutores, seu Procuratores quocumque nomine contem- tur, pro, & contra; simplici, & nuda scripturarum, ac scripturam in Tribunalibus, seu Archivis, aut Notariorum officii ejusdem Urbis existentium indicationi, eorum- que notis, ac privatis copis stare, & illis ad probatio- nem eandem fidem in iudicio adhibere possint, & quæ adhiberent, si illa in forma publica, & authentica forent transumpta, aut alias originaliter exhibita, aucto- ritate Apostolica tenore presentium concessimus, sta- tuimus, & Ordinamus. Necnon eidem Marco Anto- nio Episcopo, Judici, & Executori, ut etiam inconsul- tis Nobis, seu Cardinalibus prædictis, & absque eo- rum voto in causis supradictis usque ad sententiam de- finitivam, aut decretum vim definitivæ habere exclusi- vè, servatâ in cæteris formâ, & dispositione dictarum literarum super ejus deputatione hujusmodi emanata- rum, procedere liberè, & licitè valeat facultatem tri- butivam & impartimur.

§. 3. Non obstantibus quoad ea, que presentibus quomodolibet adversantur, prædictis nostris literis, ac omnibus, & singulis, que in eis volumus non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Januarii 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Litteræ Processus S. D. N. Alexandri Papæ VII. lectæ die Cœnæ Domini. Anno 1656.

Bullam Cœnæ Domini habes tom. 1. Bullaris sub Urbano Quinto, Constit. 1. Apostolatus officii: sub Julio II. Constit. 25. Fide digna, tom. 1. sub Paulo III. Constit. 10. Consueverunt, tom. 2. sub Gregor. XIII. Constit. 81. Consueve- runt, tom. 2. sub Paulo V. Constit. 63. Pastoralis, tom. 3. sub Urbano VIII. Constit. 72. Pastoralis. tom. 4. p. 113. cum reservatione in articulo mor- tis, certo modo: & quilibet Confessarius debet illam habere, & studere prout in §. 26.

ALEXANDER EPISCOPUS Servus servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipublice pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo unitate, atque integritate retinenda, & conservanda maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, sed inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Be- tissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesie unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita indivi- na gratia adiutrice, sic presentis vitæ quiete gau- deant, ut futuræ quoque beatitudine perficiantur. Ob quas sanè causas Romani Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, que anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemniter, spiritualem ecclesiasticæ dis- ciplinæ gladium, & salutaris justitiæ armis per mini- sterium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & anima- rum

rum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil operabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & iustitiam; Deo auctore, tueri vetustum; & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Vviclephistas, Lutheranos, Zuingianos, Calvinistas, Ugonbrotos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, ac singulos alios Hereticos quocumque nomine censeantur, & cuiuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint: Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdiciamus, ab Ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium, ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrantes Mare nostrum, præcipuè à monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quoruncumque navibus tempestate, seu in transversum (ut dici solet) iactatis, vel quoquo modo naufragium passis, sive in ipsiis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cuiuscumque generis bona, tam in nostris Tyrheni, & Adriatici, quam in cæteris cuiuscumque maris Regionibus, & litoribus furripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, au longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permisis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum gratiam, vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes literas Apostolicas etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hereticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, calybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellici instrumenta, ligamina, cannabam, funes, tam ex ipso cannabe, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant: necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon

Hereticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebus publicis, per Nos, & Sedem prædictam hæcenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impendentes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curie necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cuiuscumque fuerint Ordinis, præminentie, conditionis, & status, etiam si Pontificali, seu Regali, aut alia quavis ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem Ordinariam, vel delegatam, à Nobis vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vindicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capiunt, Meu depradantes Romipetas; seu Peregrinos ad Urbem causà devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capiunt, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diocesisbus, Territoriis, Terris, seu Dominis ejicientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios personas ecclesiasticas quascumque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi occidunt, seu quoquo modo percutiunt; bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cuiuscumque præminentiæ, & dignitatis fuerint.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam Sæculares cuiuscumque dignitatis, qui prætextentes frivolum quandam appellationem à gravamine, vel futura executione literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executionum, & aliorum Decretorum à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscus Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii super hujusmodi literarum & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut conficere parti, cujus interest, tractare debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines familia-

Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Vviclephistas, Lutheranos, Zuingianos, Calvinistas, Ugonbrotos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, ac singulos alios Hereticos quocumque nomine censeantur, & cuiuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint: Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdiciamus, ab Ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium, ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrantes Mare nostrum, præcipuè à monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quoruncumque navibus tempestate, seu in transversum (ut dici solet) iactatis, vel quoquo modo naufragium passis, sive in ipsiis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cuiuscumque generis bona, tam in nostris Tyrheni, & Adriatici, quam in cæteris cuiuscumque maris Regionibus, & litoribus furripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, au longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permisis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum gratiam, vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes literas Apostolicas etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hereticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, calybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellici instrumenta, ligamina, cannabam, funes, tam ex ipso cannabe, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant: necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon

Pertinentiam res eas, quæ victualia Romanæ adhibent.

Ladentur eos, qui veniunt ad Sedem Apostolicam, vel ab ea recedunt, & in eadem Curia commorantes.

Peregrinos etiam in Urbe morantes, vel ab ea recedentes, ladentur.

Offendentes S. R. E. Cardinales.

Offendentes ad Romanam Curiam venientes pro suis negotiis expedendis negotiorumque gestores.

Appellantes a gravamine seu futura executione literarum Apostolicarum in forma Brevis ad Curiam sæcularem.

res, Notarios, exequutores, & subexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliunt, perterrefaciunt, concutunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel alia quomodolibet retinere præsumunt.

Impedientes executionem lit. ap. vel aliorum expeditionum, & alios causas à iudicibus ecclesiasticis, seu curiam suam impediunt, aut se in illius iudicis interponunt.

14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum, præter beneficia, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spirituales annexas, ab Auditoribus, & commissariis nostris, aliisque Iudicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt: Quivè partes adtrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolvi per statutum, vel aliis compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam præteritu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes huiusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiam si talia committentes fuerint Præsidentes Cancellarium, Consiliorum, Parliamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consilarii ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Comendatarii, seu Vicarii fuerint.

Iudices sæculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua Tribuna- lia, vel alios Ecclesiasticos libertatem quomodolibet laeserunt.

15. Quivè ex eorum præsenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque, personas ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia, Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Iuris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: necnon qui statuta, Ordinationes, constitutiones, pragmatice, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam præteritu cuiusvis consuetudinis, aut privilegij, vel aliis quomodolibet fecerint, Ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & Ordinatis usi fuerint, unde libertas ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliis quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum iuribus quomodolibet, directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur.

Impedim- tes quoscumque Prælatos, n. sua jurisdictione utantur, ac sui Ecclesiasticos iudicia studerunt, ac Curiam suam rancorantes, & contra illos qui

16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Iudices ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliis impediunt, quo minus sua jurisdictione ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & sacre Constitutiones ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum, generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinarios, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut aliis fori ecclesiastici iudicium eludentes, à Cancel-

lariis, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam penalia Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

procurant ea decernere sine auctoritate Ap. & favorem in eisdem.

17. Quivè jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Auxilium præstant, & usurpatores sedis Ap. vel Ecclesiarum jurisdictionis met.

18. Quivè collectas, decimas, rallas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælati, & aliis personis ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus huiusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à spontè dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cuiuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, Ordinis, conditionis, aut status, etiam Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatui quicunque, etiam, Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consilarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam eum censuris, & pœnis in eis contentis.

Imponunt decimas personis ecclesiasticis, & fructibus.

19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, exequutores, subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo sine speciali, specifica, & expressa huiusmodi Sedis Apostolicæ licentia, quique huiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliis illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consilarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuntupari.

Officiali- tate in causa capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere occupare, & decimere præsumperint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae, & Corsicæ, Terras citra Pharam, Patrimonium beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venayinum, Sabinensem, Marchiam Anconitanam, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Casenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castellii, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatiè, vel immediatè subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: necnon adherentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes presentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quovis alii huiusmodi processus à Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino fortiri.

Occupantes & invadentes S. R. E. Terras, & alia iurisdictionem in supremam usurpantes.

21. Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium quam

Hac Conf. quævis sit.

latio
quibus
mors
Papae
curant.

rum
vere
amen-
in pra-
curant.

abso-
lutionem
compre-
hensos
in pra-
sentibus
non
interim
ant.

ant
in un-
curant.

in Orbe
curant.

quam per Rom. Pont. nisi in mortis articulo constitu-
tus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiae mandatis,
& satisfaciendo cautione praestita, absolvi possit, etiam
praetextu quarumvis facultatum, & indulgentiarum quibus-
cumque personis Ecclesiasticis, saecularibus, & quo-
rumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militarium
Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori Digni-
tate praeditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monaste-
riis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Colle-
giis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospita-
libus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali,
Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per
Nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta,
verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in gene-
re, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut
concedendorum, & innovandorum.

22. Quod si forte aliqui contra tenorem praesentium
talibus excommunicatione, & anathemate illaquea-
tis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impen-
dere de facto praesumpserint, eos excommunicationis
sententia innodamus, gravius contra eos spirituali-
ter, & temporaliter, prout expedire noverimus, pro-
celluri.

23. Declarantes, ac protestantes quacumque abso-
lutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, pra-
dictos excommunicatos sub praesentibus comprehen-
sos, nisi prius a praemissis cum vero proposito ulte-
rius similia non committendi destiterint; ac quoad eos,
qui contra ecclesiasticam libertatem, ut praefertur,
statuta fecerint, nisi prius statuta, Ordinationes, Con-
stitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publi-
ce revocaverint, & ex Archivis, seu capitularibus lo-
cis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri,
& cassari, ac Nos de revocatione huiusmodi certiores
fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suf-
fragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut
quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel ex-
pressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam no-
stram, vel Successorum nostrorum quocumque tem-
pore continuatam in praemissis omnibus, & singulis, ac
quibuscumque iuribus Sedis Apostolicae, ac S. R. E.
undecumque, & quandocumque quaesitis, vel quaeren-
dis, nullatenus praediciari posse, aut debere.

24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, in-
dultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specia-
libus supra dictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis
cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, digni-
tatis, & praeminentiae fuerint; etiam ut praemitti-
tur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis ecclesia-
stica, & mundana praesulgeant dignitate, vel eorum
Regni, Provinciae, Civitatis, seu locis a praedicta
Sede ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut
remuneracionis, & sub quavis alia forma, & tenore,
ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriis deroga-
toris concessis, etiam continentibus, quod excom-
municari, anathematizari, vel interdicti non possint,
per literas Apostolicas non facientes plenam, & ex-
pressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, in-
dulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, lo-
cis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignita-
tibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus
etiam immemorabilibus, ac praescriptionibus quantum-
cumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis
scriptis, vel non scriptis, per quae contra hos nostros
processus, ac sententias quominus includantur in eis,
se juvare valeant, vel tueri.

25. Quae omnia, quoad hoc, eorum omnium teno-
res, ac ita ad verbum, nihil penitus omissis, infere-
rentur, praesentibus pro expressis habentes, penitus
tollimus, & omnino revocamus, caeteraque contraria
quacumque.

26. Ut vero praesentes nostri processus ad publicam
omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu
membranas processus ipsos continentes, valvis Eccle-
siae Sancti Ioannis Lateranensis, Basilicae Principis
Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut iis, quos
processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos, non
Bullarii Magni Tom. V.

pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint
excusationem praetendere, aut ignorantiam allegare,
cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod
tam patenter omnibus publicatur.

17. Insuper, ut processus ipsi, ut praesentes litterae, *Præceptum*
ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, *etiam alicui*
quo in plebique Civitatibus, & locis fuerint publica- *publicandi*
ta, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Ar- *hanc Cing.*
chiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prae-
latis ubilibet constitutis, per haec scripta committimus,
& in virtute sanctae obedientiae districtè praecipiendo
mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios praesen-
tes litteras, postquam eas receperint, seu earum habue-
rint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint,
etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major po-
puli multitudo ad divina convenit, solemniter publi-
cent, & ad Christi Fidelium mentes reducant, nuncient,
& declarent.

28. Caeterum Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, *Auditoribus*
alique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Praelati, *confessionibus*
necnon Rectores, caeterique curam animarum exercen- *habeant*
tes, ac Presbyteri saeculares, & quorumvis Ordinum *apud se hab*
Regulares ad audiendas peccatorum confessiones qua- *litteras*
vis auctoritate deputati, transumptum praesentium lite-
rarum penes se habeant, easque diligenter legere, &
percipere studeant.

29. Volentes earumdem praesentium transumptis
etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, &
sigillo Iudicis Ordinarii Romanae Curiae, vel alterius
personae in Dignitate ecclesiastica constitutae munitis
eandem prorsus fidem in iudicio & extra illud ubique
locorum adhibendam fore, quae ipsis praesentibus adhi-
beretur, si forent exhibitae, vel ostensa.

30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pa-
ginam nostrae excommunicationis, anathematizationis,
interdicti, innovationis, innodationis, declaracionis,
protestationis, sublationis, revocationis, commi-
ssionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei
ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare
praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac
Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit
incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno In-
carnacionis Dominicae millesimo sexcentesimo quin-
quagesimo sexto, Idibus Aprilis, Pontificatus nostri
Anno primo.

Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo *Publicatis*
sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione 9. Pon- *1656.*
tificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. *1656.*
D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno
ejus secundo, die vero 13. mensis Aprilis, supra-
dicta littera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad
valvas Curiae, & in Aede Campi Florae, ac in aliis locis
solutis, & consuetis Urbis per me Petrum Paulum
de Grassis Apost. Curiaforem.
Pro D. Mag. Curiaforem Jacobus Cornelius Curf.

Suppressio Congregationis Canonicorum re- *XV 11.*
gularium Sancti Spiritus Venetiarum. *Edita A.D.*
ALEXANDER PAPA VII. *1656.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Um sit compertum, Congregationem Canoni- *Motiva*
corum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, *hunc con-*
quae unum tantum habet Monasterium redactum ad *stitut.*
paucos Canonicos regulares cum aliquibus hospitibus,
seu membris, à primævo instituto penitus deviasse, ac
in Ecclesia esse prorsus inutilem, nec spem ullam esse,
ut ad bonam frugem redigatur. Hinc est quod Nos, qui-
bus ex commissa Nobis divinitus agri Domini cura
plantas inutiles ex illo extirpare providi patrisfamilias
more incumbit.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura *Supprimi*
deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis pleni- *prout in*
tudine *Kubrica*

Præceptum
etiam alicui
publicandi
hanc Cing.

Auditoribus
confessionibus
habeant
apud se hab
litteras

Transumptis
rum fides.

Decretum
papale.

D. P. An. 1.
die 13. Apr.

Publicatis
1656.

XV 11.
Edita A.D.
1656.

Motiva
hunc con-
stitut.

Supprimi
prout in
Kubrica

tudine, eandem Congregationem Canonicorum Regulatum Sancti Spiritus Venetiarum, unà cum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omniſque conventualitate, titulo, eſſentia, ac denominatione, tenore præſentium perpetuò extinguiamus, ſupprimimus, & aboleamus.

Reſervat
Sedi Apoſtolicæ
bona
ejuſdem
Congr.

§. 2. Ac univerſa ejuſdem Congregationis ſuppreſſæ bona mobilia, & immobilia, tam ſacra, quàm profana, Monafterium, ac hoſpita, ſeu membra hujusmodi, Domoſ, vineas, prædia, canoneſ, reſponſioneſ, fruſtus introituſ, & jura quæcumque, ubicumque locorum exiſtant, noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni in uſuſ, & opera pia per eoſ, quibus id à Nobis, & Sede prædicta commiſſum fuerit, convertenda refervamus.

Concedit
facultatem
Canonicis
traſſendi
ad R. ligio-
nem.

§. 3. Præterea perſone diſtæ Congregationis ſuppreſſæ, quæ nunc vivunt, & in eadem Congregatione profeſſionem emiſerunt, facultatem tranſeunt ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptoreſ, aut remanendi in ſæculo in habitu Clerici ſæculariſ ſub juſdiſtictione, & obedientia Ordinariorum locorum, ubi eaſ pro tempore morari contigerit, cum proviſione eorum ſinguliſ pro victu, & aliis neceſſariis in ſumma ducatorum centum monetæ Venetæ currentiſ anniſ ſinguliſ donec vixerint, ſi aliunde ſufficienter eiſ proviſum non fuerit, ſuper certis boniſ, aut reddituſ Congregationiſ ſuppreſſæ hujusmodi per dictoſ locorum Ordinariioſ aſſignanda, tribuimus, & impartimur.

Ordinarii
provident
Eccleſiaſ de
Capellaniſ.

§. 4. Poſtremo ne Eccleſiæ Congregationiſ ſuppreſſæ prædictæ debito deſtituantur ſervitio, ſed factæ reſtæ cuſtodiantur; iſdem Ordinariioſ locorum per præſenteſ committimus, & mandamus, ut Capellanoſ deputent cum competenti mercede etiam ſuper certa re de boniſ prædictiſ aſſignanda, per quos Miſſarum, & aliis oneribuſ ſatiſfiat, ac iſtiſ Eccleſiaſ debituſ cultuſ, & veneratio conſervetur; utque iſti Ordinarii inventarium tam factæ, quàm profanæ ſuppelleſtiliſ ad dictam Congregationem ſuppreſſam ſpectantiſ accuratè conſiciant, ac provideant, ne à quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenuſ poſſit, niſi, & donec à Nobiſ, ſeu Sede prædicta aliter provideatur.

Decretum
ſubſtanti.

§. 5. Decernenteſ præſenteſ literaſ etiam ex eo quod Superioreſ, & alii Religioſi diſtæ Congregationiſ ſuppreſſæ, & cæteri quicumque in præmiſſiſ intereſſe habenteſ, ſeu habere quomodolibet prætendenteſ illiſ non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ propter quaſ eadem præſenteſ emanarunt, adductæ, verificatæ, aut juſtificatæ ullatenuſ fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptioniſ, vel obreptioniſ, nullitatiſ, aut invaliditatiſ vitio, ſeu intentioniſ noſtræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumviſ magno, inexcogitato, ac ſubſtantiali, ſive etiam ex eo quod in iſdem præmiſſiſ ſolemnitateſ, & quæviſ alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimplera non fuerint, vel ex quocumque alio capite, à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, etiam in corpore juſiſ clauſo, ſeu etiam enormiſ, enormiſſimæ, & totaliſ læſioniſ, & quovis alio prætextu, occasione, vel cauſa, etiam quantumviſ juſtiſ rationabili, & privilegiatæ, etiam tali, quæ ad effectum validitatiſ præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in juſ, vel controverſiam revocari, aut ad terminoſ juſiſ reduci, vel adverſuſ illaſ reſtationiſ in integruſ, apertioniſ oriſ, reductioniſ ad viam, & terminoſ juſiſ, aut aliud quodecumque juſiſ, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conſeſſo, aut impetrato quempiam uti, ſeu ſe jurare poſſe, ſed eaſdem præſenteſ ſemper firmas, validas, & efficaciſ exiſtere, & fore, ſuòſque plenariòſ, & integroſ effectuoſ ſortiri, & obtinere, ac ab omnibuſ, & ſinguliſ, ad quòſ ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervati, ſicque & non aliter in præmiſſiſ omnibuſ, & ſinguliſ per quòſcumque Iudiceſ Ordinariioſ, & Delegatoſ, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditoreſ, ac S. R. E. Cardinaleſ, etiam de late- re Legatoſ, & diſtæ Sedis Nuncioſ, ac alioſ quòſlibet

quaviſ auctoritate, & poteſtate ſurgenteſ, & ſuncturoſ in quaviſ cauſa, & iſtantiã, ſublata eiſ, & eorum cui- libet quaviſ aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùſ ſuper hiſ à quoquam quaviſ auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obſtanteſ Conſtitutionibuſ, & Ordina- tionibuſ Apoſtolicis, etiam in Conciliis generalibuſ edi- tiſ, & quatenuſ opuſ ſit, de jure quaſito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in ſuppreſſionibuſ perpetuiſ, aliſque committendiſ ad parteſ, vocatiſ quorum intereſt, & aliis noſtriſ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regu- liſ, necnon Cõgregationiſ ſuppreſſæ hujusmodi, ejuſ- que Monafterii, ac Hoſpitiarioſ, ſeu membrorum, & Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtoli- ca, vel alia quaviſ firmitate roboratiſ ſtatutiſ, & cou- ſuetudinibuſ, privilegiis quoque, indultiſ, & literiſ Apo- ſtolicis eidem Congregationi, illiſque Superioribuſ, Religioſiſ, & perſoniſ quibuſlibet ſub quibuſviſ teno- ribuſ, & formiſ, ac cum quibuſviſ etiam derogatoria- rum derogatoriis, aliſque efficaciſſimoſ, efficaciſſimis, & inſolitiſ clauſuliſ, & decretiſ etiam irritantibuſ, etiam motu ſimili, & conſiſtorialiſ, ac aliis quomodo- libet conſeſſiſ, conſirmatiſ, & innovatiſ. Quibuſ omnibuſ, & ſinguliſ etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illiſ, eorumque totiſ tenoribuſ ſpecialiſ, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulaſ generaleſ idem im- portanteſ, mentio, ſeu quæviſ alia expreſſio faciendã, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ſervandã foret, illorum omniuſ, & ſingulorum tenoreſ, formaſ, & occaſioneſ præſentibuſ pro plenè, & ſufficienter expreſ- ſiſ, & ſervatiſ reſpectivè habenteſ, illiſ aliãſ in ſuo robore permanſuriſ, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis
derogat.

§. 7. Volumuſ autem, ut præſentium tranſumptiſ, etiam impreſſiſ, manu alicujus Notarii publi- ci ſubſcri- ptiſ, & ſigillo alicujus perſonæ in eccleſiaſtica Digni- tate conſtitutæ munitiſ eadem proſuſ fideſ in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ iſtiſ præſentibuſ adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſ-
umptiſ
priſ
mandat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorẽ, ſub An- nulo Piſcatoris, die 28. Apriliſ 1656. Pontificatuſ noſtri Anno ſecundo.

D. P. A.
die 28. 1656.

Suppreſſio Ordiniſ Fratrum Cruciferorum. XVII.

ALEXANDER PAPA VII. Edicta
Ad perpetuam rei memoriam. 1656.

Vineam Domini, quæ eſt ejus Eccleſia, curæ no- ſtræ divinituſ demandatã omni ſtudio, & indu- ſtria colere jugiter ſatagenteſ muneraſ noſtri eſſe arbi- tramur, ut viteſ Ordinum Religioſorum in ea providè plantatæ, quæ primigenio regulariſ obſervantiæ vigore deſtitutæ in ſterileſ labruſcas degenerarunt, ex illa more ſeduliſ patriſfamiliaſ evellamus, prout matura deliberatione prævia conſpicimus in eodem Domino ſalubriter expedire.

Exordium

§. 1. Cum itaque jam pridem compertum ſit, Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum, in quo non niſi quatuor Monafteria ſuperſunt, quia ex viginti quin- que Monafteriiſ, quibuſ dictuſ Ordo in univerſum con- ſtabat, viginti & unum in vim Conſtitutioniſ ſæc. rec. Innocentii Papæ X. Prædeceſſoriſ noſtri, quæ incipit Inſtaurandæ, ſuppreſſa fuerunt, & cujuſ Fratreſ ad pau- coſ ſunt redacti, à primævo ejus Inſtituto penituſ do- vialſſe, & in Eccleſia Dei penituſ eſſe inutilẽ, nec ſpem ullam eſſe, ut ad bonam frugem redigatur.

Motiva
ſuppreſſi.

§. 2. Idcirco Motu proprio, & ex certa ſcientia & marura deliberatione noſtriſ, deque Apoſtolicæ pote- ſtatiſ plenitudine, prædictum Ordinem Fratrum Cruci- ferorum nuncupatorum unã cum omnibuſ ejus dignita- tibuſ, officiis, ac miniſteriis, omniſque conventualitate,

Supprimi
hunc Ord.

titulo,

titulo, essentia, ac denominatione, tenore presentium perpetuo extinguimus, suppressimus, & abolemus.

§. 3. Ac universa ejusdem Ordinis suppressi bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Continentes, domos, vineas, pradia, canones; responsiones, fructus, introitus, & jura quaecumque, ubicumque locorum existant, nostrae, & Sedis Apostolicae dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id à Nobis, & Sede praefata commissum fuerit, convertenda reservamus.

§. 4. Praeterea Fratres dicti Ordinis suppressi, qui nunc vivunt, & in eodem Ordine professionem emisserunt, facultatem transeandi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut remanendi in saeculo in habitu Clerici saecularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum ubi eos morari contigerit, cum provisione ipsorum singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monetae Romanae annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis provisum non fuerit, super certis bonis, aut redditibus Ordinis suppressi hujusmodi per eisdem Ordinarios respectively assignanda tribuimus, & impartimur.

§. 4. Postremo ne Ecclesiae ejusdem Ordinis suppressi debito destituantur servitio, sed sacrae rectae custodiantur, praedictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiae ipsae sunt sitae, per praesentes committimus, & mandamus, ut Capellanos deputent cum competentem mercedem etiam super re certa de bonis praedictis assignanda; per quos Missis, & aliis oneribus satisfiat ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur, utque dicti Ordinarii inventarium tam sacrae, quam profanae suppellectilis ad Ordinem suppressum hujusmodi spectantis accuratè conficiant, ac provideant ne à quocumque occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi, & donec à Nobis, seu Sede praedicta aliter provideatur.

§. 5. Decernentes praesentes literas etiam ex eo quod Superiores, & alii Religiosi dicti suppressi Ordinis, & caeteri quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causae propter quas ex iam praesentes emanarunt adductae, verificatae aut justificatae ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vicio, seu intentionis nostrae, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, substantiali, sive etiam ex eo quod in iisdem praemissis solemnitates, & quaevis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, & quovis alio praetextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessarium exprimentenda foret, notari impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reluci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apertionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare posse; sed easdem praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictae Sedis Nuncios, & alios quolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functionarios in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si

quid secus super his à quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quaesito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis necnon dicti suppressi Ordinis, ejusque Conventuum, & Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & servatis respectively habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Confirmatio, innovatio, declaratio, & extensio Constitutionum Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. de datis, & promissis pro justitia, vel gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

ALEXANDER PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Inter gravissimas, multiplicisque curas, quae ex debito pastoralis officii humilitatis nostrae divinitus commissi Nobis assidue incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, ut justitiae, & gratiae expeditiones, quae apud Sedem Apostolicam in dies obtinentur, ea qua par est, rectitudine peragantur, ne pernicioso cujusquam circa illas excessu Romanae Curiae exilimatio ullatenus laedatur, sed ipsa Curia in omnibus praecleara semper splendat laude integritatis, & abusus quicumque ab illa procul arceantur. Quapropter operaepretium facturos Nos existimamus, si ea, quae nonnullis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris simili consilio providè sancita sunt, ut in posterum firmitus observentur, innovemus, illaque declarem, & extendamus, prout in Domino, arbitramur rationi esse consentaneum.

§. 1. Dudum siquidem emanarunt à fel. record. Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris literae tenoris qui sequitur, videlicet: Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli & nostra omnes Clericos Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive sint familiares Curiae, sive alii undecumque, qui aliquando pactum fecerint, seu

Contrariis derogat.

Transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur.

D. P. A. 2. die 28. Apr.

XIX.

Edita A. D. 1656.

Exordium.

Omnes datas, promissas, vel rescriptas, excommunicantur.

ALEXANDER SEPTIMUS

aliquod parvum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto, sive promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenarie non expressis, sive sit sub specialibus, & expressis aperte verbis, quicquam dederint, aut receperint magnum vel parvum, vel promissionem de quacumque re, aut utilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua iustitia, sive gratia pro se, aut pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscumque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

§. 2. Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Sententia penales.

Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in predictis, & Nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiam subiacere.

Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro predictis, vel aliquo predictorum (absque speciali mandato) nostrae absolutionis beneficium valeat obtinere: nisi forsitan ad Nos habere accessum non posset in mortis articulo constitutus. Nec etiam ad absolutionis gratiam admittatur, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.

Iustitiam vero, sive gratiam sic obentam nullius profus esse momenti volumus, omnique statuimus cedere effectu, & robore firmitatis.

Sed & scienter utentes ipsis simili sententia excommunicationis attingimus, & reservantes Nobis absolutionem eorum cum praemissis in omnibus ad poenas similes obligamus.

Constitutiones Greg. & Bonifacii referre.

§. 3. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio quam maxime possumus, enitimus, atque contendimus, ut domus, & Curia nostra a sordibus expurgentur.

Cui salubri consilio incumbens fel. rec. Bonifacius Papi VIII. excommunicavit, & anathematizavit omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive familiares Curiae, sive undecumque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid parvum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, sive sub verbis generalibus, & plene non expressis, sive specialibus, & aperte expressis facta quicquam darent, aut reciperent pro iustitia, sive gratia, sive pro se, sive pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscumque aliis modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantesque, & recipientes duxit extendendam: Illos etiam qui sibi intra triduum non renuntiarent eam, quem in culpa esse scirent, vel aliter, per quem ad se fideliter referretur, simili voluit sententiam subiacere; ac decrevit, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam absque speciali mandato suo absolutionis beneficium valeret obtinere, nisi in mortis articulo constitutus, sed nec quisquam admitteretur ad absolutionis gratiam nisi prius rogatum esset pauperibus quantum ille dedisset, vel etiam recepisset. Iustitiam vero, sive gratiam expeditiones sic obentae nullius profus essent roboris, vel momenti, & scienter illis utentes simili sententia innodavit, ac reservavit sibi absolutionem eorum cum predictis, & ad poenas similes in omnibus obligavit.

Tandem firmat, & ad fautores extendit.

§. 4. Sed hoc scelus ita hodie in mores inductum est, ut plerique cupiditate improbi questus potentiorum suffragationibus adnixi huiusmodi negotiorum expeditionibus hac illac conquirentes turpissime nunquid, alii alios, quos gratia praestare arbitrantur, donis, & pollicitationibus ambulant. Quidam etiam se aliam operam, atque industriam pretio, & munusculis quaestisse affingunt. Quae cum pessima sint, & Curiae praedictae existimationem gravissime offendant, in eos, qui talia agunt

animadvertendum fore arbitrati, Constitutionem praedictam cum suis censuris, & poenis omnibus innovamus, eisdemque omnes extendimus ad audentes qualescumque horum facinorum: quae adscriptimus, dantesque illis, & aliis supradictis auxilium, consilium, vel favorem.

Penales.

§. 5. Quin etiam eos omnes omni beneficio, & officio Ecclesiastico, & seculari, sive temporali, sive perpetuo ipso iure privamus, ac privatos esse declaramus, & praeterea infamiae subjectos perpetuo, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quaeque res erit, tales poenae exigantur, quae caeteris sint exemplo.

Retellimus impunitas concedit.

§. 6. Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicisque, fautores, & locos retexerint, impunitas concedatur. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, nonis Novembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Constitutio.

§. 7. Cum autem subinde variae vulgatae fuerint praedictarum Bonifacii, & Gregorij praedecessorum Constitutionum interpretationes, quarum aliqua ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum utilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem praedecessorum mentem nimium relaxant. Hinc est, quod Nos omnem, quae circa praemissa in posterum enasci possit, dubitationem tollere, quaecumque speciem, suspicionem, & occasionem damnatae per Constitutiones huiusmodi labis a Curia praedicta quantum Nobis ex alto conceditur, perpetuo excludere cupentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine eisdem praesertim Bonifacii, & Gregorij praedecessorum constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & poenis, ac aliis quomodolibet contentis in illis (sublata tamen revelandi obligatione) tenore praesentium perpetuo confirmamus, innovamus, & adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo praetendi posset, restituimus, & plenarie reintegramus.

Constitutio.

§. 8. Ac in iisdem Constitutionibus casus, in quibus aliud promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro iustitia, vel gratia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus, & mixtis apud Sedem praedictam, & non solum ab ipso Romano Pontifice, verum etiam a quibuscumque eius Ministris, Iudicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate praeditis, & fungentibus, aut ab aliis gratia, vel favore pollutibus, etiam eidem Summo Pontifici consanguinitatis, seu affinitatis gradu quocumque conjunctis, seu atinentibus, etiam laicis obtinenda in Alma Urbe, aut in alio quocumque loco, in quo dictam Curiam esse contigerit, comprehendimus, & declaramus.

Praeterea Constitutiones huiusmodi non tantum in actionibus iure naturali, & divino prohibitis, quia male sunt, sed etiam in aliis, quae ideo male sunt, quia iure humano, & praedictis Apostolicis Constitutionibus, ac praesenti nostra interduntur, locum habere.

Necnon mediatores sive immediatos, sive mediatos, quotquot, & quicumque sint, & quavis dignitate, praesentia auctoritate, favore, consanguinitate, atque affinitate, ut praemissum est, polleant, & praesulgeant.

Ac etiam promissiones, seu verba promissionum, donationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac poenas evitari posse in talibus, in quibus cesset suspicio mali.

Deinde illos etiam comprehendere, qui pro aliorum iustitia, vel gratia quomodolibet impedienda, vel differenda aliquid dant, & recipiunt, vel deponunt, procurrunt, seu pollicentur, unde aliis damnum, vexatio, vel molestia quomodocumque inferri, & resultare possint, & mediatores quoscumque immediatos, sive mediatos.

Infirmitas.

Insuper quaecumque verba, seu signa etiam aequivo- ca, quovis modo apta inducere quancumque obligatio- nem justitiae, aut fidelitatis in principali, seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis, a Con- stitutionibus supradictis prohiberi.

Quinimò non ligere quicquam promittere, dare, vel accipere quibuscumque Judicibus, Ministris Officiali- bus, & aliis auctoritatem, aut potestatem habentibus, nec quibuscumque mediatoribus pro defensione juris quaesiti, sive affectatione quaerendi, etiam ad redimendam in justam vexationem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore praedictis decernimus pariter & declaramus.

Ad haec donationes, promissiones, & acceptationes pro guberniis, vel aliis quibuscumque officiis, & muneribus, etiam minoribus obtinendis, sive pro unica vice, si- ve in singulos annos, aut menses, vel aliter quomodocumque à Constitutionibus praedictis interdicti; neque Judicibus, Ministris, ac Officialibus pro gratia, vel ju- stitia obtinenda, etiam in his, quae dependent ab eorum arbitrio, & ad quae obligatione justitiae non tenentur, quicquam dare, aut promittere, nec ipsis accipere licere.

Neque etiam permillum esse Officialibus, vel Mini- stris dicte Sedis in provisionibus, seu earum occasione quorumcumque officiorum, etiam jurisdictionem, vel ejus exercitium annexum non habentium imponere pensionem ullam; responsionem, praestationem, vel onus, seu partem aliquam commodi, vel emolumentum ad sui, vel alicujus alterius cujuscumque favorem refer- vare absque expressa, & speciali in singulis casibus no- stra, & Romani Pontificis pro tempore existentis li- centia in scriptis in singulis casibus ab utraque parte obtinenda.

Insuper exigentes à partibus, vel aliis interesse ha- bentibus, seu agentibus, ac mediatoribus quibuscum- que pollicitationes, promissiones, pacta, vel recipien- tes aliquid sub assertione, quoddam Judicium, Ministrorum Officialium, aut Magnatum, seu aliorum quorum- cumque operant, auctoritatem, vel officia pretio, vel maneribus, aut promissionibus hujusmodi comparave- rint, seu quaesiverint.

Necnon pollicitantes, promittentes, offerentes, ac tradere tentantes, licet pollicitatio, promissio, & obla- tio non fuerint acceptata, neque traditio secuta, nul- lumque habuerint effectum.

Ac etiam illos, qui ex eo quoddam gratias, & favores ipsis ob familiaritatem, obsequia, ac servitia propriis Dominis, vel aliis praestita debitos, seu ab ipsis separa- tos in aliorum cum propria ejusmodi jure, vel spei ja- ctura commodum, & beneficium transferunt, conver- tunt, & impendant, vel pro gratia, seu justitia pro eis obtinenda aliquid recipiunt, sub memoratis Consti- tutionibus contineri, illarumque poenis, & censuris subiectos esse.

Pro actuali vero labore circa expeditionem impetra- torum non licere Officialibus, Curialibus, & aliis qui- buscumque recipere, nec illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci, nisi mercedem labori convenientem.

Judicibus autem, Officialibus, & Ministris quibus- cumque, quibus incumbit expeditio gratiae, vel justitiae, minimè permitti quidquam recipere, neque illis pol- liceri, promittere, vel cum eis pacisci ultra taxas praescrip- tas, etiam ratione celerioris, aut facillioris ex- peditiois.

Quin etiam illicitum esse quidquam magnum, vel parvum Judicibus, ac Ministris quibuscumque offerre, pro- mittere, pacisci, seu polliceri, dare, vel ab ipsis recipere mediatè, vel immediatè, etiam quod eorum ani- mum movere non possit, pro gratia, vel justitia ob- tinenda.

§. 9. Demum supradictarum Constitutionum dispo- sitionem, censuras, & poenas non censei abollas, vel sublatas ob scientiam, patientiam, seu tolerantiam Ro- mani Pontificis per quemcumque, etiam longissimi te- poris cursum, nisi speciali licentia, vel indulto in uno- quoque casu à singulis partibus in scriptis particulariter

obtinendo fuerint expresse remissa, motu scientia, de- liberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus decernimus, statuimus, & declaramus.

Praefatasque Constitutiones, ac censuras, & poenas in eis contentas ad omnes, & singulos casus supra ex- pressos, quatenus opus sit, extendimus, & amplia- mus.

§. 10. Praeterea eisdem Bonifacii, & Gregorii Prae- decessorum Constitutiones per alteram pte mem. Clo- mentis Papae VIII. praedecessoris pariter nostri, quae inci- pit, Pro commissa, anno Incarnationis Dominicae 1592. decimo octavo Kalend. Septembris editam ad caeteras Ditionis temporalis S.R.E. Civitates, & loca immediatè subjecta (praeterquam quoad bona Commu- nitatum) minimè extensas fuisse, neque per hanc no- stram extendi; sed eos quidem omnino comprehendere qui in aliis locis ejusdem Status Ecclesiastici, & cujus- vis alterius partis mundi existentes pollicentur, promit- tunt, paciscuntur, mittunt, vel dari faciunt per literas, vel mediatores, vel aliter quomodocumque, & qui ab eis recipiunt contra dictarum Constitutionum dispo- sitionem quidquam magnum, vel parvum pro justitia, vel gratia apud Sedem praedictam obtinenda, declara- mus pariter, & statuimus.

§. 11. Postremò tamen credamus, & speremus in Domino nunquam eventurum, ut aliquis ex Venera- bilibus Fratribus nostris Episcopis, Archiepiscopis, Me- tropolitanis, Primatibus & Patriarchis, aut in qua- cumque alia etiam superiori Ecclesiastica, quantum- vis sublimes, & speciali nota digna constitutus dignitate in praemissis quoquo modo delinquat; quia tamen di- ligentiam nostram in removendis ab eadem Curia abu- sibus, quibuslibet abundare poterit, quam in aliquo de- ficere volumus, etiam Episcopos, Archiepiscopos, Me- tropolitanos, Primates, ac Patriarchas, caeterosque in quacumque alia etiam praedictis superiori, ac quan- tumvis sublimes, & speciali nota digna constitutos digni- tate, etiam si per nostras, & Cancellariae nostrae Aposto- licae regulas cautum sit, quod illi in Constitutionibus per Nos editis, & edendis non comprehendantur, nec comprehensi censeantur, nisi in eisdem Constitutionibus facta fuerit ipsorum expressa mentio, in praedictis Con- stitutionibus, ut praemittitur, declaratis, & extensis ac in praesenti nostra quoad censuras comprehendendi, mo- tu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & te- nore similibus statuimus.

§. 12. Porro xenia solita, esculenta, & poculenta, quae Judicibus, Ministris, & Officialibus Romanae Cur- viae exhiberi consueverunt, praefatis praedecessorum no- strorum literis ac praesentibus nostris minimè prohibi- ta fuisse, nec prohiberi decernimus.

§. 13. Declarantes per praesentem nostram Constitu- tionem non censei abrogatam Constitutionem simi- lis recordat. Pii Papae V. etiam praedecessoris nostri contra ambientes dignitates, & officia jurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio, seu promif- sione procurantes, quae incipit: Esti Romani, &c. nonis Decembris anno sexto ejus Pontificatus emanatam: sed illam, ac caeteras ipsius Pii praedecessoris, & aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum quorumcumque Constitutiones, Ordinationes, Cano- nes, & decreta in hac materia, vel circa eam haecenus edita, ac nostram, & Cancellariae Apost. regulam 67. qua statuimus, ut Officiales Romanae Curiae praedictae nihil exigant ultra debitum, in suo robore remanere.

§. 14. Ac decernentes praesentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod praedicti, & alii quilibet, etiam speciali nota, & expressione digni in praemissis interesse habentes, seu habere quomodoli- bet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati & auditi, seu causae, propter quas eadem praesentes emanarunt, adductae, verificate, aut justificate ullatenus fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis justa, legiti- ma, juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, occasione, & capite etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, seu interesse ha- bentium

Declarat
Constitutio-
nes Bonif.
& Clem.

Omnes has
Constit. com-
prehendit

Esculenta,
& poculenta
non inclan-
duntur.

Constit. Pii
V. & alias
in suo robore
conservatae.

Claus. praesentium

bonitati, & aliorum quorumcumque consensus defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, limitari ad viam, seu terminos iuris reduci, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quocumque juris, facti vel gratie remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio quocumque in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas presentes sub quibusvis similitum, vel dissimilium Constitutionum, ac declarationum, & extensionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, seu aliis contrariis dispositionibus unquam comprehendendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis praedictis, & aliis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, cujuscunque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis fuerint, perpetuo, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula sublata.

§. 15. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Curiae, & Urbis praefatarum Iudices, Officiales, & Ministros, & alios quolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicandi, & definiendi debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 16. Non obstantibus de jure quaesito non tollendo, & quod Cardinales non comprehendantur sub regulis, & Constitutionibus editis, & edendis nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac ceteris nostris, & Cancellariae praefatae regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon eorumdem Urbis, & Curiae, ac illarum Tribunalium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam jura nullo, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, Motuum proprio rum cedulis, chirographis quorumcumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum manu subscriptis, ac literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specificae, expressae, & individuae, ac de verbo ad verbum, non tantum per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio faciendae, aut aliqua alia ex quavis forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicari, & Transumptis, idem praesentibus adnotari.

§. 17. Ut autem eadem praesentes literae omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illae, seu earum exemplum ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Datariae nostrae, & Cancellariae praedictae necnon in acie Campi Flore de eadem Urbe per aliquem ex Curatoribus nostris pro ut moris est, publicentur, & affigantur, quae sic publicatae, & affixae omnes, & singulos perinde afficiant, ac si illis personaliter intimatae fuissent.

§. 18. Quodque illarum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillò alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prout fides in iudicio, & extra illud adhi-

beatur, quae ipsis praesentibus adhibeantur, si forent exhibere, vel ostendere.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, 18to Anni 1676. Pontificatus Nostri die 2. Maij 1676. Pontificatus Nostri anno secundò.

Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Inditione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini D. Alexandri Divina Providentià Papae VII. Anno eius secundò, die verò 17. mensis Maij praesentes literae affixae & publicatae fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Datariae & Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Flore, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.
Pro D. Mag. Curs. A. Castrucius.

Quòd Episcopi Italiae, Insularumque adjacentium ad Synodos peragendas conveniant.

Concilium Provinciale à singulis Archiepiscopis, & Episcopis quolibet triennio celebrari iussit Leo X. Constit. 10. §. 12. tom. 1. Synodum in Romano Clero pro correctione morum, & alijs de causis congregare potest Vicarius Papa. Pauli III. Constit. 36. §. 10.

ALEXANDER PAPA VII.
Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Inter cetera, quae clarè, ac planè divinitus Sacrosancti Tridentini Concilii Patres lege sanxerunt, illud profectò cum primis fuit, in singulos in annos Episcopi Synodos indicere, haberentque, & suarum Ecclesiarum loca diligenter obirent, ac sollicitè partes omnes explorarent. Ique non sapienter minus constitutum, quàm re, atque usu frugiferum compertum est, ac salutare. Cùm eni in eadem ferè sit agrorum, animarumque colendorum ratio, nisi hi Episcoporum velut soletium agricolarum opera, industriaeque subinde renoventur, exerceanturque, malis moribus, & vitiis tanquam infelicibus herbis, sentibusque squallere necesse est, atque obsolescere.

§. 1. Neque verò aliud quidquam est, quod iis quae rectè atque utiliter statuuntur magnam aequè auctoritatem afferre possit, & pondus, quàm si ea communi simul omnium animo, consilioque decernantur, sive quod gravius, firmiusque videri debet, quod multorum iudicio consensuque receptum fuit, sive quod caput est, non sine divina qualiam approbatione fieri censendum est, quidquid à pluribus ritè in Christo convenientibus, ad animarum salutem, disciplinamque in posterum faciendam constituitur. Quod cùm optime, ac perditè olim intellectum in Ecclesia fuisset, illud jam usque à primis ferè temporibus obtinuit, ac frequentibus deinceps Conciliorum decretis celebratum fuit, ut semel, atque iterum quotannis Episcopi ad Synodos peragendas convenirent. Ut enim erant in animarum custodia feduli, ac minime conniventes, nihil esse in re tantum, nihil dictum, aut inculcatum satis existimabāt.

§. 2. Quòd si quantum veteres illi in Sanctissimis legibus, institutisque condendis studii, atque operae adhibuerunt, tantum deinde posterì in his retinendis diligentiae posuissent, pulcherrimis profectò moribus Christiana res staret, eaque fortasse felicior, ac laetior longè uteretur. Verùm dissolutis, & ad nimiam licentiam incumbentibus, divino protus consilio factum esse existimandum est, ut his coercendis, adstringendisque antiquissimum Concilia celebrandi, & Episcopalis viitatoris institutum Sacrosancta Tridentina Synodus revocaret, quòd illud cùm per se utilissimum, tum verò Christi ipsius, & Apostolorum exemplis in omni pene vetustate usurpatum esse intelligeret.

§. 3. Et sane si privilegia habundantia est, ac tota viribus & imitatione, quod quidem opti possimus, contendendum est, quod Christus Dominus factus passivus, ipsemet in Apostolorum Principe Ecclesiam collocaturus, sustinuitque ei potestatem collaturus, nonnullam hujus consuetudinis significationem dedit, ac veluti formam quandam, & modum adumbravit. Cum etenim primum suos singillatim Discipulos sententiam, queque esset de se hominum opinio rogasset, tunc Petro hanc Sedem, & celsissimam hanc, quam itinerari tenemus dignitatem, par sane tantæ voci, & confessioni præmium, detulit. Ab illo eruditi deinde Apostoli maximis sapientie rebus, negotiisque non nisi secundum plurimum sententiam, consiliumque decreverunt.

§. 4. Idem verò ut successores sui muneris, ac præcipue visitationis admonerent, frequentes legationes, peregrinationesque susceperunt, que proculdubio & edocuerunt, ut hoc Episcopis antiquissimum debere esse demonstrarent, quod unum præ cæteris eorum nomini, officioque conveniret. Gentium autem Magister, ac Doctor non satis habuit, quæ per Epistolas, quæ suos per Discipulos, quos Christo lucrificerat, identidem adhortari, verum ut aliquando inanes inter ipsos coortas discordias, dissensionisque componeret, & gravissimum scelus admissum corripere, mox atque iterum ad eos se venturum esse affirmavit.

§. 5. Ne quid verò remissè, aut aliqua cum tepiditate ab ipsis quandoque fieret, qualem se in tot laboribus, atque itineribus præbuerit, suo palam exemplo docuit, nam & se ab omnium sanguine mundum restatus est, non enim subterfugisse, quo minus annunciatet omne consilium Dei, non aurum, non argentum, non ullius vestem concupisse, suas verò sibi manus quæ tolerandæ vitæ opus erant, suppeditasse.

§. 6. His itaque auctoribus, ac præceptis admoniti, quod quidem à Vobis Venerabiles Fratres, egregiè, atque accuratè fieri certum est, Ecclesiarum creditarumque ovium curam totis viribus, omnique animorum contentione suscipite, eas diligenter perlustate, tum singulim, tum unà cum aliis simul, earum salutem, atque incolumitatem prospicite, sollicitè hanc unam querite, hanc unam spectate, pro qua supremus ille Paterfamilias filio suo non pepercit, & cujus à nobis omnibus severissimè rationes exposcet.

§. 7. Quod si tempus aliquando fuit, quo omnia intentionibus curis, vigiliisque ab iis agi debeant qui speculatores constituti sunt Domus Israel, hoc profectò est eum tot malis concussa Christiana Respublica non nisi à placato, reconciliatoque Dei numine tatarum calamitatum finem aliquem sperare, ac meditari potest. Nos sane, qui ex earum cogitatione conspectuque in ipse dies animo dolore capimus, ad eas sollicitudines, quibus assidue detinemur, hujus quoque Urbis visitatione adjectimus, ut quoniam hanc unam Christus Dominus tot amoris significationibus dilexisse visus est ex omnibus, plurimum aliis etiam, quod quidem in Nobis esset, motum sanctitate, ceteroque Dei cultu anteiret.

§. 8. Sed, quæ est pietas, ac virtus vestra, neque exemplis, neque hortationibus nostris locum relinquitis, hoc enim persuasissimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione, Synodorumque celebratione, nihil Catholicorum Principum paci à Deo impetrandæ accommodari esse, quæ intermisso magna in moribus continuitudine ad omnem improbitatem, ac peccandi licentiam facta est immutatio. Hoc quod à vobis munere ipso, officioque in primis exigitur, quod miseræ, afflictæque Christianæ Respublicæ rationes, & discrimina quotidie magis effragitant, per Christi Nos misericordiam, in cuius ille visceribus plebem suam visitavit, ardentè petimus, & Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Maij 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Prohibito extrahendi Libros, Quinterna, & folia tam impressa, quam manuscripta e Bibliothecis Conventuum Fratrum Capucinatorum, exceptis Predicatoribus tempore Quadragesimæ.

Consimilem Confis. edidit pro his Fratribus Urb. VII. l. Confis. 249. cum facultate Superioribus committendi libros inutilis per eorum Syndicos.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & mantentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singularum Conventuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinatorum nuncupat. in quacumque mundi parte existentium, quantum, cum Domino possumus, benignè consulere, ac dilectum filium modernum dicti Ordinis Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter portectis inclinari.

§. 1. Ne de cetero quisquam quavis auctoritate, superioritate, seu officio fungens, libros, quinterna, folia, aut scripturas, tam impressa, quam manuscripta, tam hæcenus per quoscumque Christi fideles dictis Bibliothecis respectivè donata, & assignata, quam in posterum forsitan dohanda, & assignanda, quibusvis perlonis (præterquam Fratribus dicti Ordinis, qui quidem libros à Bibliothecis hujusmodi respectivè de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi conventuum hujusmodi, & particulari fratrum dicti Ordinis usu in suis cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possunt, sed finito usu hujusmodi, subito ad dictas Bibliothecas respectivè sub infrascriptis poenis reportare omnino debeant) commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione à dictis Bibliothecis extrahere, & asportare, seu ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ poenis per contrafacientes eo ipso incurredis, Apostolica auctoritate tenore presentium interdiximus, & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quod presentis prohibitionis copia in valvis omnium, & singularum Bibliothecarum Conventuum dicti Ordinis, seu alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit continud affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur quæ presentibus, adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Juli 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

xxv

Adit. A. B. 1656

Prohibit. Prout in Rubricis

Contrariis derogat

D. P. A. Z. die 3. Julij.

Pro

Pro concordia Fratrum Regularis Observantiae S. Francisci, Provinciae S. Joannis Evangelistae Insularum de Affores.

Edicta A. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN sublimi Sedis Apostolicae specula universi gregis Dilecti curae nostrae divinitus commissa commodis jugiter invigilantes, illis quae pro tollendis dissidiis inter religiosos viros sub suavi religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatos non sine Regularis Observantiae devotissimo, & piorum offensione exortis provide concorsata, ac decreta, & ordinata sunt nonnunquam Apostolicae confirmationis nostrae patrocinium ad jungimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitate mature pensata conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio.

Quia. Cum itaque, sicut accepimus, ad componendas controversias in provincia S. Joannis Evangelistae in Insulis de Affores nuncupatis consistente Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de observantia nuncupatarum à quinquaginta annis, vel claciter suscitatas concordiam inter partes interesse habentes inita fuerit, ac eandem concordiam Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Portuensis, Card. Barberinus nuncupatus, S. R. E. Vicecancellarius, necnon dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, tam officii Protectoris hujusmodi, quam delegata per Congregationem Venerabilium pariter fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositam auctoritate confirmaverit, & approbaverit, variisque pro illius observatione decreta, & ordinationes ediderit, prout plenius continetur in literis ipsius Francisci Cardinalis desuper confectis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 1. Franciscus miseratione divina Episcopus Portuensis, Cardinalis Barberinus, S. R. E. Vicecancellarius, ac Ordinis S. Francisci Protector, Corrector, & Gubernator, &c. Omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, quae subditis, quam Praelatis cujuscumque qualitate, & conditionis, omnibusque aliis quibus praesentes nostrae litterae ostensa fuerint Provinciae S. Joannis Evangelistae Insularum de Affores Regni Portugalliae praedicti nostri Ord. de Observantia salutem in Domino sempiternam. Noveritis pro parte, & ad instantiam dilecti in Christo Patris Fratris Antonii à Gratia Praedicatoris, & Ministri Provincialis electi ipsiusmet Provinciae, praesentatum fuisse memoriale quoddam Sanctissimo D. N. Alexandro VII. tenoris sequentis, videlicet.

Memoriale.

§. 2. Beatissimus Pater Frater Antonius à Gratia Praedicator, & electus Provinciae Sancti Joannis Evangelistae Insularum de Affores Regularis Observantiae S. Francisci deosculando pedes S. V. exponit quod Frater Simon à S. Catharina successore suo, tempore opportuno praeteritum Visitatorem, & ipsum obtinuit à Patre Generali Fr. Petro Menero; qui Visitator ex variis impedimentis non accessit ad dictam Provinciam antequam triennium ejusdem Provincialis excurreret. Hinc mors cum notaret dictus Provincialis ante sex mensis desursus (ultra tres annos) diffinitorium convocavit, ut in futurum provideret, cum hic casus esset expirationis, & non vacaturae, unanimiter resolutum fuit à diffinitorio praedictum Provinciale continuari debere usque ad accessum Visitantis, & de omnibus rebus gestis informare Curiam Romanam: qui ita fecit, per suum procuratorem exquirendo remedia opportuna, continuando interea in regimine Provinciae pacifice per septem menses. His elapsis aliqui Religiosi opposentes se regimini praedicto aequo provocantes quendam Patrem Didacum à Plagis qui olim fuerat Vicarius Provinciae illius sub titulo Patris Dignioris, coegerunt illi, ut convocaret diffinitorium (tanquam in caso vacaturae,) ad eligendum Vicarium Provinciale, in quo tamen ipsi Diffinitores non obdicerunt praeter unum postmodum in Vicarium Provin-

cialem electum, & hoc à Diffinitoribus ab ipso convocatis illegitime subrogatis, reclamante legitimo Provinciali, ac Diffinitoribus actualibus tunc praesentibus violentia in Conventu S. Augustini commorantibus, ipse Vicarius Provincialis intrusus vi armorum, ac metu omnia sibi subigendo; Provinciam in sua potestate continuit, ac quae extracto è carcere Fr. Ferdinando à Conceptione, misit ut Procuratorem ad istam Curiam sub sigillo Provinciae noviter à se aperto: non obstantibus appellacionibus, & censuris Provincialis legitimi, & Diffinitorum actualium, Provulum interea fuit de Provinciali legitimo à Sac. Congregatione die 3. Octobris 1653, ab Eminentissimo Protectore die 14. Novembris, à Sanctissimo D. Innocentio X. die 16. ejusdem Novembris, ipsius anni pro continuatione sui Officii, & aliorum Praelatorum respectivè per integrum annum, confirmando etiam dictum Visitatorem ad visitandam Provinciam, & celebrandum Capitulum: his decretis nolentes obedire intrusus, neque audire illa, male tractavit Notarios, atque alios Ministros intimantes, & non obstante clausula Brevis expressa (postposita appellatione) ab illa appellavit (suspensionemque ipsi Visitatori fecerunt intimare, qui respondit se non posse recusari tanquam suspectum quoad visitationem generalem, sed solum quoad particularem (si coram arbitris probassent) & contra ipsos fulminavit censuras usque ad declarationem per sententiam: & cum jam visitare coepisset Provinciam in Conventibus obedientibus decretis supradictis, ac legitimo Praelato, accidit quod die 14. Julii anni 1654. ei fuit intimatum decretum Sac. Congreg. dat. die 19. Martii ejusdem anni, derogans Breve, & Decreta prorogationis dicti Provincialis legitimi, affectum à dicto Ferdinando Procurat. Intrusus, qui in supplica allegavit Procurat. Provincialis legitimi non fecisse mentionem electionis dicti Vicarii Provincialis intrusi (cum tamè hoc ei fuisset impossibile, nam à Curia Olyssiponensi profectus est Romae die 10. Junii anni 1653, & in die 13. ejusdem Junii facta fuit talis electio in Insula tertia quae distat ab ipsa Olyssipone per trecentas leucas maris) narravitque verum in supplica virtute cujus expedita fuerat decreta, & Breve prorogationis Provincialis, etià confirmationis ipsius Visitantis; qui respondit tale decretum nihil locutum fuisse circa Visitatorem removendum, & ad tutius respondendum petiit videre ipsum decretum, quod tamè à Judicibus exequutoribus ei fuit denegatum, idque contigit Provinciali prorogato intimato die 15. Julii, qui simul cum Visitatore appellavit ante omnia, & post omnia ad Sanctam Sedem Apostolicam: tunc Visitator fecit citare omnes vocales Capituli (modo quo potuit) & brevi temporis spatio fama pervolavit per totam Provinciam celebrationis Capituli, & cum jam ipse Visitator exerceret officium Praesidentis Capituli in mensa diffinitionis, illud primum decretum, & aliud de novo adveniens derogans Visitatorem fuerunt simul intimata illi die 12. Augusti, narrabatque Iudex executor Oduardus in literis suis tale decretum fuisse datum à Sacra Congregatione sub die 14. Novembris anni 1653, dies quidem in qua ipsa Sacra Congregatio per suum decretum confirmavit ipsu Visitatorem, & in qua dictus Ferdinandus Procurator intrusus erat captivus in Alger; cui intimacioni respondit ipse Visitator quod Notarius cum rebus adhiberet fidem intimacionis decretorum factae in mensa Capitulari, ubi ut praesidens, & non uti Visitator exercebat suam manus, & quod nullum duorum decretorum habebat clausulam derogatoriam officii Praesidentis Capituli, quod est valde distinctum ab officio Visitantis: praeterea quod utrumque decretum esset obrepitum multis de causis, quapropter ab ipsis appellavit ad Sanctam Sedem: postea die assignata quae erat 15. Augusti anni 1654. celebravit Capitulum cum decem suffragiis quae solum congregare potuit, elegitque ipsum Oratorem Fr. Antonium à Gratia in Ministrum Provinciale, fecitque omnes Guardianos, & omnia acta Capitularia, decessitque à visitatione propter redimendam vexacionem, appellavitque contra omnes nominationes Provincialis, & diffinitorum si forte Romae fierent ab aliquo Superiore, quod etià fecit dictus Orator

tor Provincialis noviter electus, qui misit Procuratorem in istam Curiam ad confirmandum Capitulum, qui cum pervenisset ad Olymponem invenit ibi nominationes factas Provincialis, & Diffinitorum per eminentissimum Protectorem virtute eisdem decreti Sacre Congregat. dati die 26. Augusti 1634. nescientis accessum Visitationis ad illam Provinciam, & celebrationem Capituli die 15. ejusdem Augusti: invenit etiam literas patentes dicti eminentissimi Protectoris confirmantes electionem Vicarii Provincialis intrusivam omnia assequuta à D. Ferdinando, & etiam confirmationem ipsius nominationis in forma speciali à Sanctissimo D. Innocentio factam: & cum non potuisset venire Romam oppressus vi decreti Regii, obediit ipsi Provinciali nominato, fecitque cessionem obedientie: & si militer fecit coactus ipse Orator, tradiditque sigilla, & libros Provincie Secretario ipsius nominati Romæ, non tamen desistit ab appellationibus. Interim Provincialis nominatus repente decessit, & statim dictus Didacus à Plagis usurpando sibi dignitatem dignioris Patris Provincie (excludendo ipsum Simonem à S. Catharina digniorem Patrem Provincie tanquam excommunicatum) convocavit Diffinitores nominatos Romæ, elegitque Vicarium Provinciale Fratrem Simonem à Plagis, fecitque solemne Capitulum absque Præsidente, absque digniore Patre Provincie, & absque auctoritate, deditque omnia officia suis sequacibus, non admittendo ad illa aliquem ex tabula Capituli dicti Oratoris, imò incarcerando, vapulando, & exulando omnes, ipse Vicarius Provincialis intrusus causat maximum scandalum in tota Provincia, insulis, & Regno. Cum verò ad aures ipsius Oratoris Fratris Antonii à Gratia pervenisset noticia illius intrusivi Vicarii Provincialis, & sui nulli Capituli, ratificavit appellationes suas coram probo viro, & venit in hanc Curiam. Supplicat proinde S. V. quatenus dignetur committere hoc negotium Eminentiissimo Protectori, vel alteri, cui magis placuerit, ut (auctoritate Apostolica) attentis narratis, & auditis partibus confirmet suum Capitulum canonicè factum, declarando nullam primam electionem dicti Vicarii Provincialis intrusivi Fr. Christophori à Conceptione, & etiam secundam dicti Simonis à Plagis, & ipsius nulli Capituli, vel provideat ex aliquo alio remedio opportuno illam Provinciam in miserissimo statu positam, ad stabiliendam pacem, & fraternitatem inter Religiosos illius, ut digne, & laudabiliter Deo serviant, & pro S. V. continuenter orent. Quam Deus, &c. Fr. Antonius à Gratia Minister Provincialis.

§. Quod quidem memoriale fuit remissum ad Sacram Congregationem, ipsaque Sacra Congregatio per decretum suum datum die 28. Aprilis anni 1636. iussit exhiberi acta Capitulorum, cui cura satisfactum fuisset per aliud decretum expeditum die 5. Maii, nobis commisit negotium ut videremus, & referrenus. Nos igitur convocatis partibus, scilicet P. Francisco ab Assisio Procuratore Patris Simonis à Plagis, Diffinitorii sui, & omnium fratrum suæ partis, cum plenitudine potestatis, prout alias latius continetur in publico mandato procurat per nos visis, ad quàm, &c. dictoque Procuratore ut supra constituto unà cum dicto P. Antonio à Gratia pluries super omnibus, & singulis in dicto memoriale contentis convenientibus, dicti Procuratores, & respectivè dictus P. Antonius à Gratia nominibus prædictis pro bono pacis, dictæ Provincie unitate, & tranquillitate illius, & ad omnem alium meliorem finem & effectum magis utilem, & proficuum fecerunt concordiam coram dicto P. Procuratore Generali, ab ipso, & ipsi subscriptam die 20. Maij, tenoris sequentis, videlicet.

§. Concordia Inter P. Fr. Antonium à Gratia Prædicatorem, & Ministrum Provinciale electum Provincie S. Joannis Evangelistæ Insularum de Acores Regni Portugallie; & P. Fr. Franciscum de Assisio Prædicatorem, & Procuratorem cum plenitudine potestatis P. Christophori à Conceptione, P. Simonis à Plagis, & omnium Diffinitorum, & Fratrum suæ partis in

præsentia admodum R. P. Procuratoris Generalis die 20. Maii ad stabiliendam pacem perpetuam, & compositionem illius Provincie. In primis quia Provincia est divisiva in duas partes, & unaquæque illarum habet pro se literas patentes Eminentiissimi D. Protectoris Sacre Congregationis, & Brevia confirmationis illorum ad compositionem, & pacem perpetuam illius Provincie, unusquisque renunciat jus, quod habet, & habere potest, & quod habent, & habere possunt sui constituentes ad talia Brevia, decreta, & literas patentes; & ex communi consensu petunt quod ponatur in dictis Brevibus, decretis, & patentibus hæris perpetuum silentium, incipiendo à die completionis triennij P. Simonis à S. Catharina usque ad præsentem diem; sive Brevia, decreta, & literæ patentes pertineant ad electiones, nominationes, prorogationes, & confirmationes Prælatorum illius Provincie, sive ad quascunque privationes, sententias, suspensiones, & exemptiones omnium Fratrum illius, tam in communi, quàm in particulari: Et quia virtute supradictorum decretorum factæ fuerunt ex utraque parte aliquæ electiones, & nominationes Prælatorum, ad evitanda scandala, & stabiliendam pacem: Petunt quod annullentur omnes illæ tres electiones factæ in illa Provincia à die primæ convocationis P. Didaci à Plagis usque ad huc; Et etiam ut annullentur nominationes factæ Provincialis defuncti Fr. Hieronymi de Sardoal Custodis, & diffinitorum, revalidando tamen omnia acta spiritualia facta ab ipsis electis, & ab ipso nominato, nempe ab ipso Christophoro à Conceptione; ab ipso Antonio à Gratia, ab ipso Simone à Plagis, & ab ipso Hieronymo de Sardoal nominato, & defuncto: annullando tamen omnes sententias, & processus ab ipsis, vel à quolibet ipsorum datas, seu fulminatas, vel processatas, dandas, seu fulminandas, vel processandas contra quoscunque Fratres & Moniales illius Provincie, qualicumque qualitates, & conditionis, à die completionis triennij P. Simonis à S. Catharina usque ad accessum istius concordie ad dictam Provinciam. Et ponendo perpetuum silentium in excessibus transactis circa obedientiam dictorum Prælatorum, & Patris Visitationis Fr. Antonii à Trinitate. Petunt ex consequenti novam nominationem Provincialis, & Diffinitorum, dimidiando mensam capitularem, nominando in Provinciale ipsum P. Antonium à Gratia Prædicatorem cum duobus Diffinitoribus ex sua parte, nempe Fr. Antonium à Salvatore, & P. Antonium de Padua Prædicatores; Et ex alia parte in Custodem P. Ferdinandum à Conceptione Lectorem Theologie cum duobus Diffinitoribus, scilicet P. Franciscum à Plagis Prædicatorem & P. Petrum ab Annunciatione Confessorem pro Recollectis: supplendo in omnibus quoscunque defectus, tam juris, quàm facti, seu personæ, & absolvendo illos à quacunque sententia, censura, vel poena, & habilitando ad talia officia obtinenda: Et eodem modo debent esse dispensati, absoluti, & habilitati ad omnia officia omnes fratres illius Provincie, tanquam si noviter fuisset erecta. Et mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex parte Provincialis nominati, nominetur in ejus locum P. Fr. Joannes de Souza Confessor: & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex alia parte, nominetur P. Didacus à Conceptione Prædicator: mortuo Custode, seu deficiente, nominetur in ejus locum Pater Thomas à Divo Bonaventura Prædicator: mortuo tandem Provinciali nominato, Pater dignior (juxta Ordinis Statuta) convocet Diffinitorium; eligatque Vicarium Provinciale ex parte dicti Provincialis, & illi concedatur tota auctoritas, quæ per istam resolutionem conceditur Provinciali. Et quia in illa Provincia non extrat alius Pater, qui fuisset Provincialis nisi solummodo Pater Simon à Sancta Catharina, qui quidem est sententiat, & ab alia parte exulatus, petunt quod dictus Simon à Sancta Catharina declaretur Pater dignior, & perpetuus illius Provincie (juxta Statuta generalia Ordinis.) Et quia hæc concordia habet pro ultimo fine pacem, & fraternitatem perpetuam inter Religiosos

Religiosos illius Provinciae; & in illa fuit (tempore controversiae) Vicarius Provincialis per duos annos P. Christophorus à Conceptione, & nunc est in illa alter Vicarius provincialis, scilicet P. Simon à Plagis. Perunt quod pro bono pacis concedatur illi privilegium Patrum Provinciae, & quod dictus Simon à Plagis quamvis non habeat duos annos completos dicti officii, declaretur Patre immediatus. Perunt etiam quod Provincialis nominatus eum eisdem Partibus, & Diffinitoribus ab ipso convocatis celebret Capitulum, juxta Ordinis statuta, in quo ipse Provincialis praesidet dimidiando omnia Officia Provinciae tam Guardianorum, quam Vicariorum in capite, & Lectorum, reponiturque Praesidentes in Conventibus, quibus primo accesserit. Perunt etiam quod concedatur Provinciali nominato facultas celebrandi Congregationem intermediam, & praesidendi in illa, & quod triennium numeretur, & computetur à die celebrationis Capituli; quamvis Provincialis habeat plenissimam auctoritatem super omnes Fratres, & Moniales illius Provinciae à die suae nominationis. Et ne Provincia veniat ad statum, in quo jam fuit, & nunc est, ad evitanda scandala, controversias, & rebelliones supplicant, quod si ex aliquo infortunio, & urgentissima causa Maris, Mortis, seu Turcarum, &c. completo triennio, & sex mensibus Commissarius Visitator (à Ministro Generali, vel ab Eminentissimo Protectore deputandus) ad illam Provinciam non accesserit, Minister Provincialis, & omnes alii Prelati durent in suis officiis usque ad adventum ipsius Visitatoris, vel alterius suo nomine ad celebrandum Capitulum, & suffragandum in illo; declarando non dari casus vacaturae Provincialis ad convocacionem dignioris Patris Provinciae, nisi limites triennii, & sex mensium, & quod hoc fervetur in illa in perpetuum: petuntque quod pro bono pacis illius Provinciae, nunc non accedat ad illam Visitator; & quia aliquae Abbatiæ fuerunt electæ à dictis Superioribus suppositis, petunt quod mandetur dicto Provinciali, ut illas in suis officiis confirmet, quas viderit esse idoneas.

5. Hæc superscripta concordia, ut jacet, coram me Protectore generali totius Ord. facta est à RR. Patribus praedictis Fratre Antonio à Gratia, & Fratre Francisco ab Assisio insimul mecum in unum convenientibus, qui illam, & omnes ejus articulos, tam seorsim, quam collectivè tenere, & servare, ut sonant, absque interpretatione, & facere teneri, & servari ab utriusque partis, & totius Provinciae Patribus promiserunt, atque affirmarunt tanquam veram, & communem concordiam, & amicam in omnibus pacem, consonam Statutis Regularibus, bono regimini, & Regulari disciplinae, in quorum fidem mecum proprio pugno hanc subscriperunt in hoc Conventu Araceli die 20. Maii 1656. Frater Bartholomeus de Villalva Procurator Generalis Ordinis, Frater Antonius à Gratia Minister Provincialis electus, Frater Franciscus ab Assisio Procurator partium, Cujus tenorem cetera retulimus Sacrae Congregationi, fuit nobis remissa ex alio decreto dato 23. Junii, ut provideremus arbitrio nostro. Nos ergo cognoscentes quod per dictam concordiam conservatur quies illius Provinciae, & compositio jurgiorum per tot annos non sine scandalo Regularium, & Sæcularium, dolentque cordis nostri, inherendo facultatibus nobis competentibus tam uti Protectori, Correctori, & Governatori dictæ Religionis, & Provinciae, quam vigore rescripti dictæ Sacrae Congregationis, discussâ prædictâ Concordiâ, pensatisque omnibus, & singulis illius partibus, & aliis omni alio meliori modo, quibus melius, & validius possumus, & valeamus, tenore presentium supplendo omnes, & singulos defectus, si qui, &c. & adiciendo ei omnem firmitatis vim, & robur necessarium, & opportunum, dictamque concordiam tanquam talem ab omnibus, & singulis supradictis Fratribus, Monialibus, &c. omnino servari volumus, & mandamus generaliter quoad omnes sui partes, & specialiter ita ut specialitas generalitati non deroget, nec e contra; in omnibus, & per omnia, nihilo penitus excluso, prout jacent, tanquam bonam, justam, & perutilem ap-

probamus, & confirmamus: & rescripta renunciationis quam ibi fecerunt dicti Patres de Societate Sacrae Congregationis, & nostris, & in confirmationibus illorum à bono mem. Sanctissimi D. Innocentio X. datis pro utraque parte à die completionis triennii Patris Simonis à S. Catharina usque ad presentem diem; & quatenus opus sit illa, & illas annullando, & invalidando, & cassando, tanquam si non fuissent concessa, jubemusque in illis perpetuum silentium imponere; si vero Brevia confirmationis, decreta, & literæ patentes pertineant ad electiones, nominationes, prorogaciones, & confirmaciones Prelatorum ipsius Provinciae, siue ad quascumque privaciones, sententias, suspensiones, & exemptiones omnium Fratrum illius; tam in communi, quam in particulari: Et ex consequenti annullamus omnes tres electiones factas in illa à die primæ convocacionis Patris Didaci à Plagis usque ad huc, & omnes alias, si postea factæ fuissent; & etiam invalidamus nominationes à nobis factas Provincialis defuncti Fratris Hieronymi de Sardoal, Custodis, & Diffinitorum, & confirmationem illorum, Revalidamus tamen omnia acta spiritualia facta ab ipsis electis; & ab ipso nominato, & defuncto; Annullamusque omnes sententias, & processus ab ipsis, vel à quolibet illorum datas, seu fulminatas, vel processatas, dandas, vel fulminandas, seu processandas (usque ad publicationem harum literarum in dicta Provincia,) contra quoscumque Fratres, & Moniales illius, qualiscumque qualitates, & conditionis; & mandamus ponere perpetuum silentium in excessibus transactis circa obedientiam dictorum Prelatorum, & P. Visitatoris Fr. Antonii à Trinitate, & eisdem, quibus supra auctoritatibus nobis commissis (dimidiando mensam capitularem ad compositionem Provinciae) nominamus, eligimus, institimus, & declaramus in Ministrum Provinciale ipsiusmet Provinciae ipsium Oratorem Patrem Fr. Antonium à Gratia Prædicatorem, cum omnibus, & singulis potestatibus, auctoritatibus, & privilegiis, quibus gaudent, & gaudere solent veri, & legitimi Provinciales dictæ Nostræ Religionis. Et ex sua parte in Definidores P. Fr. Antonium à Salvatore, & P. Fr. Antonium de Padua Prædicatores, & ex alia parte in Custodem P. Fr. Ferdinandum à Conceptione Lectorem Jubilatum, & in Diffinitores Patrem Fr. Franciscum à Plagis Prædicatorem, & Patrem Fr. Petrum ab Annunciatione Confessorem pro Recollectis; supplementumque in omnibus, & singulis præmissis quoscumque defectus, tam juris, quam facti, seu personæ, si qui sunt, &c. illisque absolutivimus à quacumque sententia, censura, vel poena quavis occasione, & causa lara, seu fulminata contra ipsos, illisque habitamus ad talia officia obtinenda, & eodem modo dispensamus, absolvimus, & habitamus ad omnia officia omnes Fratres ipsius Provinciae, tanquam si noviter fuissent erecta: & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex parte dicti Provincialis nominari, in ejus locum nominamus, & eligimus Patrem Fratrem Joannem de Sousa Confessorem; & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex alia parte, nominamus, & eligimus Patrem Fratrem Didacum à Conceptione Prædicatorem, & mortuo Custode, seu deficiente nominamus, & eligimus in ejus locum, & officium Patrem Fr. Thomam à Divo Bonaventura Prædicatorem. Mortuo tandem Provinciali nominato, Pater dignior (juxta Ordinis statuta) convocet Diffinitorium, eligatque Vicarium Provinciale ex parte dicti Provincialis, cui concedimus totam auctoritatem, quam per istas literas patentes Provinciali nominato damus, Declaramusque Patrem digniorem, & perpetuum ipsius Provinciae esse P. Fr. Simonem à S. Catharina Sacrae Theologiae Lectorem (juxta Ordinis Statuta) quia in illa fuit Minister Provincialis: cui subsequuntur illi, qui antea, vel postea fuerunt, seu fuerint Vicarii Provinciales: & pro bono pacis, & tranquillitate ipsiusmet Provinciae concedimus privilegia P. Provinciae P. Fr. Christophoro à Conceptione, & P. Fr. Simoni à Plagis, tanquam si verè, & legitime fuissent Vicarii Provinciales legitimi; declaramusque ipsium Simonem à Plagis Patrem immediatum pro celebratione istius proximi Capituli, quamvis

Propter
confirmat
proferam
concordiam.

ne habeat duos annos completos dicti officii, Ministerque provincialis jam à nobis nominatus convocabit eodem Patres, & Dispositores in Comobio ubi voluerit, ad celebrandum Capitulum Provinciale; & electiones minores, præsidetque in illo dimidiando omnia officia Provincie, tam Guardianorum, quam Vicariorum in capite, & Lectorum; cui etiam concedimus in omnibus, & singulis electionibus, determinationibus, & consultationibus votum decisivum in æqualitate suffragiorum; & ut pro interim reponat Præsidentes in Conventibus, ad quos primo accesserit antequam celebret Capitulum. Concedimus insuper dicto Ministro Provinciali facultatem celebrandi Congregationem intermediam, & præsidendi in illa; & licet habeat, sicut habet, plenissimam auctoritatem super omnes Fratres, & Moniales ipsius Provincie à die istius nostre nominationis, & electionis; tamen volumus, quod tempus sui triennii, & aliorum Prælatorum computetur, & numeretur à die celebrationis Capituli usque ad tres annos continuos, & sex menses: Et ne Provincia ipsa patiatur similes controversias, & rebelliones, ordinamus, & declaramus, quod si ex aliquo infortunio, & urgentissima causa Maris, Mortis, Turcarum, vel ex aliqua alia hinc non expressa, & fortasse exprimens causa, &c. cogitata, & incogitata &c. à majoritate, & paritate rationis, &c. completo triennio, & sex mensibus Commissarius Visitator (à Ministro generali, vel à Nobis deputandus) ad illam Provinciam non accesserit, Minister Provincialis, & omnes alii Prælati durent in suis officiis usque ad adventum ipsius Visitatoris, vel alterius suo nomine ad celebrandum Capitulum, & suffragandum in illo; & quatenus ista declaratio, & determinatio sit contra aliquas Bullas Apostolicas ad compositionem, & remedium perpetuum ipsius Provincie ultramarine, in illis auctoritate ejusdem Sacre Congregationis (pro hac vice) dispensamus; declaramusque non dari casus vacaturæ Ministri Provincialis ad convocationem dignioris Patris Provincie, nisi vacatio contigerit inter limites triennii, & sex mensium, volumusque quod hæc resolutio circa continuationem Provincie observetur in ipsa in perpetuum; ad quam pronunc (compositionis causa) nolumus, ut accedat Visitator: Et quia in dicta Provincia aliquæ Abbatissæ fuerunt electæ à dictis Superioribus suppositis, jubemus Ministro Provinciali, ut solemniter illas confirmet, quas viderit esse idoneas, dispensando cum illis in nullitate suarum electionum: ipsique dicto Ministro Provinciali Patri Fr. Antonio à Gratia à nobis electo, & nominato ordinamus, & mandamus in virtute Spiritus sancti per sanctam obedientiam, ut acceptet suum officium, & ad dictam Provinciam S. Iohannis Evangelistæ quamprimum se conferat, dictumque suum officium adimpleat, & omnia faciat, & discernat prout in istis nostris literis patentibus illi concedimus; & impartimur, procedendo auctoritate propria, & nostra, Sacreque Congregationis contra rebelles, & inobedientes (si qui fuerint) usque ad interdictum, carcerem, & exilium perpetuum à dicta Provincia; invocando ad hoc (si opus fuerit) auxilium brachii secularis, in virtute ejusdem S. obedientie, & sub pena excommunicationis majoris ipso facto incurrenda nobis reservata, & omnium officiorum, & inhabilitationis ad alia per decem annos, carceris, exiliique à dicta Provincia in perpetuum. Præcipientes vobis omnibus, & singulis dictæ Provincie Religiosis, & Monialibus, tam Superioribus, quam subditis ipsiusmet Provincie, ut dictum Ministrum Provinciale pro vero, & legitimo Superiore recognoscatis, & obediat in omnibus, & per omnia decretis nostris, ac ordinibus, & determinationibus Sacre Congregationis obtemperetis; & specialiter sub eisdem poenis, & privatione actorum legitimorum per decem annos, & omnium privilegiorum præcipimus, & mandamus dicto P. Simoni à Plagis, qui nunc est in actuali gubernio ipsius Provincie, ut ubi primò dictus Provincialis ad illam accesserit, illi statim conferat sigilla, & libros Provincie absque ulla mora, illi obediendo tan-

quam vero, & legitimo Superiori, in omnibus, & per omnia observando, & observari faciendo istas literas nostras patentes compositionis, concordie, electionis, nominationis, & ultimæ determinationis, non obstantibus quibuscumque decretis, resolutionibus, & statutis dictæ Religiosis; ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis in eis appositis, etiam derogatoriis, & derogatoriis derogatoriis, & aliis amplioribus, & quibuscumque aliis cujuscumque generis, & speciei in contrarium facientibus, etiam si specialem, & specialissimam expressionem, & mentionem requirerent, quorum tenores, &c. In quorum fidem, &c. Dat. Romæ in Cancellaria Apost. die 5. Julii 1656. F. Cardinalis Barberinus Prætor.

§. 3. Hinc est quod Nos præmissorum robori, & inviolabili observationi opportune providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra prædictam Concordiam eisdem literis dicti Francisci Cardinalis insertam, ac illius confirmationem, & approbationem, nec non decreta, & ordinationes, aliasque pro ejusdem Concordie observatione, seu aliis quomodolibet à memorato Francisco Cardinali, ut præmittitur, facta, ac desuper emanatas literas præinsertas cum omnibus & singulis quomodolibet contentis in illis Apost. auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apost. firmitatis robur adjuicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in illis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, & effectivas existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutis, & ordinatis. Apost. necnon Ord. ac Provincie hujusmodi, ipsiusque Provincie Conventuum quorumcumque, quatenus opus sit, etiam juramento, confirmatione Apost. vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. eisdem Ord. Provincie, & Conventibus, eorumque Superioribus, & Fratibus, ac personis quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Julii 1656. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Jubileum universale ad implorandum opem
divinam in presentibus Ecclesie
necessitatibus. XXII

Pro tunc Ecclesie necessitatibus imminentibus Jubileum indixere Paul. V. Const. 106. Ecce, & Const. 156. Urban. VII. & Const. 39. tom. 4. Divinæ misericordie.

ALEXANDER PAPA VII.
Universis Christi Fidelibus presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem

Supremâ militatâ Ecclesie speculâ mentis nostræ aciem quaquaversum intendentes, & assidua Gregis Nobis ex alto crediti calamitates attentè contemplantés, crebra ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lacrymas fundere cogimur. Cujus enim vel ferreum pectus non commoveant hodiernæ Orbis Christiani miserie: Urget ut cum maxime pertinax inter

Principes Catholicos bellum, cui componendo frustra hactenus visa sunt esse humanae prudentiae consilia. Ad Orientem pilsimam Reipublicae ditiones decennali bello à Turcarum Tyranno infestantur. Eximus ad Septentrionem Regni sui parte hereticorum armis Rex Orthodoxus, neque ruti ab eorum odio & potentia aliorum fines. Sedit ad Meridiem dira epidimie lues, quae & vicinos depopulatur, & huic Vrbi vere religionis capiti imminere videtur. Vbiq; terror, ubiq; malorum impendentium formido, ita ut nunquam, certe nunc gravem Domini manū sentiamus, flagitii hominū ejus iram jugiter provocantibus. Qui placandae licet privata nostra, & aliorum sacrificia, & preces sine intermissione adhibere non desistamus, promptius tamen id à divina misericordia Nos consequuturos arbitramur, si nostris omnium Christi fidelium orationes, purgatis per salutarem vere poenitentiae medicinam à colluvie peccatorum animis, jungantur: Clemens est enim, & misericors Deus noster, & propitiatur cunctis invocantibus eum in veritate. Hoc autem ut fructuosius fiat, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiae Romanae omnium Marris & Magistrae more ejusdem Ecclesiae thesauros, quorum Dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & erogare decrevimus.

*Ad erandū
pro necessi-
tatis pro-
prietibus hor-
talur.*

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, tam in eadem Alma Vrbe nostra, quam extra ubilibet locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè requiritus, monemus, & in Domino adhortamur ad infra scripta devotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiae suae fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, haereticum extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram tranquillitatem donare, populos epidimiae lue infectos liberare, & ceteros ab ea praeservare, aliisque praesentibus Ecclesiae necessitatibus subvenire dignetur.

*Proces, &
opera Roma
degentibus
injuget.*

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consiliū, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, universis Christi fidelibus in Alma Vrbe praedicta degentibus, qui spatio unius mensis à die data praesentium computandi feria sexta unius hebdomadae intra dictum mensem decurrendae jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimè Eucharistiae Sacramentum reverenter sumperint, & ne ex congressu populi, si aliquae Ecclesiae, ut moris est, ea de causa visitarentur contagionis augeatur periculum, domi privatim Rosarium Beatæ Mariae Virginis, vel septem Psalmos Poenitentiales cum Litanis, & Orationibus adjunctis devotè semel recitaverint, ac ut supra oraverint, & pauperibus aliquam elemosinam, prout unicuique suggeret charitas, erogaverint.

*Extra Vrbe
degentibus
opera injun-
git.*

§. 3. Ceteris verò extra Urbem praedictam ubique degentibus, qui in locis ubi nulla omnino epidimiae luis suspicio adest (quod prudentiae Ordinariorum locorum dijudicandum relinquimus) Ecclesias ab iisdem Ordinariis, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandatis, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam haec nostrae litterae pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio similiter unius mensis, à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut praefertur, faciendae computandi, saltem semel visitaverint, aut ubi lues grassatur, vel ejus adest suspicio, seu contagionis periculum, Rosarium, aut Psalmos praefatos cum Litanis, & orationibus, ut supra recitaverint, & ut praemittitur, oraverint, elemosinam ut supra erogaverint, ac feria sexta unius hebdomadae intra eundem mensem decurrendae similiter jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione re-fecti fuerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem sicut in anno lubi-ali visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem

concedi consuevit, tenore praesentium concedimus, & largimur. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, praefatis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, si in illa Ecclesia visitandae prius designatae fuerint, alioquin recitatis Rosario, vel Psalmis cum Litanis, & Orationibus praefatis, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

*Regulae
de impio
Confessio
opera in-
munit.*

§. 4. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam Laicis, quam Ecclesiasticis, secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis ab Ordinariis ante praesentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

*Confessio
eligendi
cultu.*

§. 5. Insuper omnibus & singulis Christi Fidelibus utriusque sexus, tam Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, cujusvis Ordinis Congregationis, & Instituti, tam in Vrbe praedicta, quam extra eam ubique locorum, ut praefertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum in Confessarium, tam saecularem, quam cujusvis Ordinis regularem, ex approbatis, ut praemittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, à jure, vel ab homine quavis causa laicis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicae, etiam in literis die Coenae Domini legi solitis contentis, & aliis per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiae, & hac vice tantum (non tamen à crimine haereticis) absolvere & liberare valeant. Et insuper vota quaecumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

*Vbiq; in
publico in
cipit.*

§. 6. Quapropter tenore praesentium in virtute sanctae obedientiae districtè praecipimus, & mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubique existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel illis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum praesentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioeceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitanda ubi, ut praemittitur, id faciendum iudicaverint, designent.

*In quibus
causis
locum non
habent.*

§. 7. Non intendimus autem per praesentes super aliqua regularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiae: Neque etiam easdem praesentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel aliquo Praelato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliis in sententiis, & censuris incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dicti mensis satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

*Contrarii
delegat.*

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, praesertim quibus facultas absol-
vendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro

ALEXANDER SEPTIMUS

233

pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes...

infirmi...

§. 9. Ut autem presentes nostrae, quae ad singula loca...

An. 2.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anno...

XIV.

Confirmatio emphyteusis bonorum Prioratus, & Ecclesiae S. Solliciti Terrae Matelicæ, Camerinenfis Diocesis.

A. D. 1556.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

infirmi...

Cum sicut accepimus annis Superioribus in vim decreti...

confirmat...

§. 1. Hinc est, quod nos inviolabili praemissorum observationi...

Bullarii Magni Tom. V.

certa scientia nostra concessionem bonorum hujusmodi...

Devisum...

§. 2. Decernentes presentes literas validas, firmas, & efficaces...

D. h. A. i.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anno...

Revocatio exemptionum à vestigialibus, & aliis publicis oneribus.

XXV.

Constitutiones in hac Bulla allegatas invenies in Rubr. ad Const. 7. Innocentii X. Etsi ca Tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

A. D. 1556.

In sublimi Sedis Apostolicae fastigio aequi, bonisque...

Exordium.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, diversarum immunitatum...

Constitutio...

V 3

§. 2

ALEXANDER SEPTIMUS.

Omnes, & quascumque exemptiones concessas in- vitat.

§. 1. Hinc est quod Nos Camera, & Subditos nostros predictos, quantum ad Dominum possimus, suble- vare, eorumque indemnitate consulere, ac unicuique ju- stitiam aequo libramine restitui volentes, ac fel. rec. Six- ti V. Pauli etiam V. Urbani VII. ac Innocentii X. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecesso- rum nostrorum, qui constitutiones singulorum exemptio- num, & immunitatum revocatorias ediderunt, veltigiis inherentes, necnon quarumcumque concessionum, im- munitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub plumbis, & in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum cujusvis Romani Pontificis prædecessoris nostri manu subscrip- torum, ac aliarum literarum, & scripturarum de super quomodolibet emanatarum tenores etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali expressione dignè præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes, Motu pro- prio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ peti- tionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura de- liberatione nostris, deque Apostolica potestatis pleni- tudine, hac nostra perpetuè valitura constitutione om- nes & quascumque exemptiones, & immunitates à solu- tione subsidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, quatrini carnis, taxarum equorum, talliarum, cen- suum, archivii, foglietæ, tremium, utensilium, do- hanarum, gabellarum, taxæ Portus Anconæ, quatri- norum, tractarum, pedagiorum, collectarum, exactio- num, & quorumlibet onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinario- rum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorum- cumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates directè, vel indirectè pro eorundem o- nerum Cameralium solutione, & publicorum manerum supportatione, ac pro viis, & Pontibus construendis, muniendis, & manutenendis, seu aliis indictis, & im- positis, ac exigi solita sunt, necnon ab obligatione reci- piendi, & hospitandi Milites, & sedis prædictæ Officia- les, Barigellos, Executores, aliosque justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi per Ro- manos Pontifices Prædecessores nostros, ac eandem Se- dem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædi- ctarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Camerarios, ce- terosque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes quibusvis Com- munitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppi- dis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscumque feudatariis, censuariis, dominis lo- corum, familiis, Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis gradus, & conditionis, & quavis dignitate, & auctori- tate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione Castrorum, & Jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu alias persolvunt, & tam incolis, quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omnium- que prædictorum colonis, & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensa- rum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contempla- tione, ac ex alia quacumque quantumvis urgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causa, sub qui- buscumque verborum formis, expressionibus, etiam in appaltum, & locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scien- tia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & aliis quomodocumque & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas, & datas, ac pluries iteratis vicibus confirmatas, approbatas, reval- idatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate secuta quacumque, necnon quavis literas etiam Apo- stolicas sub plumbis, vel in simili forma Brevis, Mo-

tus proprii cellula, chirographa, & scripturas hujus- modi ex nunc perpetuè revocamus, cassamus, tolli- mus, abrogamus, irritamus, abolemus, & annulla- mus, viribusque, & effectu penitus evacuamus, ac re- vocata, cassata, sublata, abrogata, irritata, abolita, & annullata, viribusque & effectu penitus vacua esse, nec ulli in peritorio, aut possessorio etiam summarissimo contra præsentium literarum tenorem: & disposicio- nem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per om- nia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis concessæ non fuissent, nec literæ, ac cedule motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi emanaf- sent, motu, scientia, deliberatione, & potestatis ple- nitudine prædictis decernimus, statuimus, & decla- ramus.

§. 3. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulgentia personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac So- cietatis etiam Iesu Regularibus, supersimilibus immuni- tatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa ad limites Ju- ris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus. Illa verò, quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Socie- tatis Iesu, sive alios quoscumque administrari consuevis- similitè à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa fuerunt, quoad vicium & vestitum dumtaxat, non autem, ut vulgò dicitur, à Fondaco, & Magazze- no, pro ut hæcenus observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

§. 4. Ac demùm similia privilegia, & indulgentia Ne- potibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorum- cumque Romanorum Pontificum Prædecessorum no- strorum pro tempore viventium ab illis respectivè con- cessa itidem revocamus, ac revocata esse, & censeri debere volumus. Declarantes illa nemini eorundem ne- potum, sive consanguineorum, vel affinium à die no- stræ ad Summi Apostolatus apicem assumptionis suffra- gari debere, seu debuisse.

§. 5. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam regularibus de jura competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ nostræ, ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltum & locationum instrumentis, & illorum ra- tione concessas.

Ac insuper à revocationibus, & aliis supradictis exci- pimus, ac exceptas esse volumus, & declaramus immu- nitates, exemptiones quibusvis Communitatibus, Uni- versitatibus, & personis datas, & concessas in vim con- tractus ex causa verè onerosa, videlicet congruæ, & effe- ctualis pecuniarum solutionis eidem Cameræ Apostoli- cæ, vel ipsis Communitatibus legitimæ factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & ap- probandis, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas non nisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure, approbare intendimus: & propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali verificare, & in ip- sa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiam si concessionem earundem immunitatum, & exemptio- num, ac literæ, cedule motus proprii, chirographa, & alia scripturæ de super emanatæ, & emanata aliis in Camera prædicta admittæ, & admittæ, ac in illa, et inque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint, quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro verè onerosis, & le- gitimis ut supra aliis in eadem Camera verificatæ, & ap- probatæ, ac judicatæ non sint, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eisdem ob- tinentes teneri volumus; interim verò, & donec non fue- rint verificatæ, minimè suffragari, & præsentis revoca- tionis effectum retardare non posse declaramus.

Præterea

Indulgentia

Exemptio

Præterea

Præterea nostræ intentionis non est sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones ejusdem S.R.E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Camera prædictæ Clericis Præsentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent concessi, seu admitti solitas, nec illas quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curia, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas; quas tamen ad terminos constitutionis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similibus exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro eo tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communis illis competunt, ac aliis juxta ipsius juris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositiones reducimus, neque aliter quam, ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus & decernimus.

§.6. Ceterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositaris, Commissariis, Executoribus, & ceteris Agentibus, & Ministris dictæ Camera earundem serie præsentium districtius inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut supra exceptas, ac eas, quas ex causa onerosa concessas in Camera prædicta, ut præmittitur, admitti contigerit, ullatenus admittant, & si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Camera admitti volumus, sed eorum damnosum esse declaramus.

§.7. Postremo lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indulgentiarum, necnon immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodo libet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominatim, & cognomina Judicium, & colligantur quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, à quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos eandem serie præsentium avocamus, illaque penitus, & omnino, perpetuo suspendimus, & extinguimus, ac partibus perpetuum de super silentium imponimus.

§.8. Decernentes præsentibus literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consentire, aut ad ea vocari, & audiri, seu causæ, propter quas ipse præsentibus emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliis sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormis, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam in motu simili concessio, quæpiant in Judicio, vel extra illud uti, seu se povere posse, neque eisdem præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, perpetuèque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, usque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus

ad quos spectat, & quocumque spectabit, inviolabiliter observari.

§.9. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, oriam, de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Camera prædictæ Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Quocirca dilectis filiis nostris, ac S.R.E. prædictæ Camera, seu Procamerario, necnon Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsentibus, commissariis, & aliis Camera prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem nostram constitutionem: & in ea contenta quocumque firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

§.11. Non obstantibus supradictarum litium pendencia, aliisque omnibus, & singulis præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, ac quatenus opus sit, prædicti Pii prædecessoris de gratis qualescumque interesse dictæ Camera concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, ita ut præsentibus in ea præsentari, aut registrarum nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, & Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & literis etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam, ut præfertur, qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiam nominatim essent exprimenda, sub quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariis, exprimendis, etiam contractus jurati cum Camera nostra Apostolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmitatis, editis, seu factis ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam in eis caveatur expressè, quod nullo unquam tempore sub similibus, vel dissimilibus exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabant toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam posteriori data per quoscumque personas eligenda de novo concessa sint, & esse censentur, necnon pro sufficienti eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis, quibuscumque.

§.12. Ut autem eadem præsentibus literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus & auctoritate Apostolica decernimus illas ad valvæ Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in aede Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui,

Clauſula ſublata.

Executio deſignat.

Publicari & tranſumptis credi mandatur.

ALEXANDER SEPTIMUS

que sic publicatis omnibus, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & ardeant, ac si illorum antequam personaliter notificata, & intimata fuissent, ut que eorumdem presentium transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostense.

D. P. A. 1. Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 22. Augusti 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Publicatio. Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Providentia Papa VII, anno eius secundo, die vero 27, mensis Augusti praefata Constitutio expressa, & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Aposolorum, ac Cancellariae Apostolicae ac in Aede Campi Flora, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curiaem. Pro D. Mag. Curf. Andreas Castrucius.

X X V I.

De transferendis pensionibus Ecclesiasticis, & condendis testamentis, aliisque ultimis dispositionibus in Urbe, ac ejus districtu tempore suspensionis pestis.

ALEXANDER PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo justitiae throno per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constitui rationi consentaneum reputamus, ut Juris communis, Statutorumque rigorem moderemur, & particularium indultorum solemnitates relaxemus prout rerum, & temporum conditione perpensa in Domino censemus expedire.

Constitutio- nis causa.

§. 1. Cum itaque in praesenti pestis suspitione nonnullis in hac Alma Urbe nostra, ejusque districtu degentibus personis formam in indultis transferendi pensiones annuas, quas super fructibus, redditibus, & proventus Ecclesiasticis, etiam distributionibus quotidianis reservatas obtinent, eis à Sede Apostolica, seu alias canonicè concessis, pro translatione hujusmodi praescriptarum, necnon ordinatarum de jure civili, ac per Statuta ejusdem Urbis, aliorumque locorum ejusdem districtus, eorumque reformationes, & novas additiones, pro testamentis condendis solemnitate servare difficile sit, seu in posterum forsan difficile sit futurum.

Formam in transferendis pensionibus praescriptis.

§. 2. Nos illorum commodis pro paterno nostro in eis affectu consulere cupientes, ac omnium, & singulorum indultorum, necnon statutorum, & reformationum, novarumque additionum hujusmodi tenores etiam veriores, & datas, ac alia etiam speciali expressione digna praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis habentes, Motu proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, ut quicumque in Urbe, ejusque districtu praedictis degentes indulta transferendi pensiones supradictas, ut praemittitur, obtinentes, easdem pensiones coram Sacerdote etiam regulari, ac etiam familiari, loco Notarii publici, & duobus testibus, etiam in favorem ipsius Sacerdotis, dummodò eo casu tertius testis adhibeatur, vel scriptura translationis à transferente subscribatur; servata in ceteris eorumdem indultorum eis respectivè concessorum forma, & dispositione, transferre liberè, licitè, validè possint, & valeant, ea lege tamen ut duplicatum scripturae translationis hujusmodi intra octo dies abinde proximis ad Archivium Urbanum deferatur, alioquin translatio nullà sit eo ipso, tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Praeterea ut in testamentis, & quibuscumque aliis ultimis voluntatibus, & dispositionibus, quae deinceps in eisdem Urbe, ejusque districtu etiam à caecis sent, formam Constitutionis felice recordationis Alexandri Papae III. praedecessoris nostri, quae incipit Cum esset, servari sufficiat, ita quod loco Parochi, seu proprii Presbyteri adhiberi testamentis; aliarumque dispositionum ultimarum factioni possit ipsius testantis, seu disponentis Confessarius etiam regularis, etiam què testans, seu disponentis nunquam nisi in infirmitate, qua tunc laborat, confessionis causà accersiverit, vel adierit; aut loco Parochi, seu Presbyteri, vel Confessarii duo alii testes: utque ipsa testamenta, aliarumque ultimae voluntates, & dispositiones praedictae cum omnibus, & singulis in illis quomodolibet contentis, sic in posterum facta, firma, valida, & efficacia existant, suisque plenariis, & integros effectus perpetuò habere debeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si in illis requisita, seu praescripta à Jure civili, & memoratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus forma, & solemnitas plenè, & integrè, nihil penitus omisso, servata fuisset, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore praedictis statuimus, decernimus & ordinamus.

§. 4. Ceterum praesentes literas quoad translationes pensionum, & testamenta, aliaque ultimas voluntates, & dispositiones, quae donec Urbis praedictae Tribunalia, quae nunc jussu nostro clausa reperiuntur, simili jussu plenè, & in totum aperta fuerint, ac per decem dies immediatè sequentes respectivè fient, dumtaxat effectum obtinere volumus, ac statuimus itidem, & declaramus.

§. 5. Decernentes pariter easdem praesentes, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque etiam speciali nota, & expressione digni etiam Episcopali, Cardinalitia, aut alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate praediti, & fulgentes, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causae propter quas ipsae praesentes emanarunt, adductae, verificatae, aut justificatae nullatenus fuerint aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, praetextu, colore, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis lesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, seu alio quolibet quantumvis magno, substantiali, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, ad viam, seu terminos Juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, apertionis oris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas praesentes firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari.

§. 6. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quoscumque dicte Urbis, ejusque districtus, ac Camerae nostrae Apostolicae Judices, & Officiales, ac Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quarto, & quod Cardinales non comprehendantur in Constitutionibus faciendis, aliisque nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis, ac rec. mem. Pii Papae IV. etiam praedecessoris nostri de gratiis quaecumque interesse dicte Camerae concernentibus in ea praesentandis, & registrandis, ita ut praesentibus inibi

ALEXANDER SEPTIMUS

Inibi presentibus, & registrari nunquam potuisse sit, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, generalibus, vel specialibus, necnon legibus etiam imperialibus, & municipalibus, ac Urbis predictae, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam inimitabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoris, aliisque emendationibus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam in tantibus, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasionibus praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur quae ipsis praesentibus adhibetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anno 10 Piscatoris, die 18. Sept. 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. Anno secundo, die vero vigesima secunda Septembris praedicta Constitutio affixa & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Florae, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curiaem. Pro Domino Magistro. Cursorum Andreas Castruccijs.

Confirmatio Privilegiorum Fratrum Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum.

Horum Fratrum Privilegia confirmavit Urb. VIII. Constitut. 69. In supremo, ac iterum innovavit Const. 94. Ex clementi. Tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Injuncti nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum Religionum gratos Altissimo fructus affluente praestantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulgentias à Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quod validius perpetuò subsistant, nostrae confirmationis robore maniamus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michael de Alcantara Vicarius Generalis Italiae, & Siciliae, ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatae Mariae de Mercede redemptionis Captivorum tam suo, quam etiam dilectorum filiorum Ildephonsi de Soromayor Magistrum Generalis, & universorum totius praedicti Ordinis professorum nominibus, quod eidem

Ordini, ejusque domibus, locis, & personis, Constitutibus & benefactoribus, nunc, & pro tempore existentibus per eandem Sedem Apostolicam concessa fuerunt gratiae, & indulta.

§. 2. Cum autem majorem obtineant roboris firmitatem ea, quae Apostolica auctoritate saepius mununtur, & propterea idem Michael praemissa per nos nominibus praedictis etiam confirmari, & approbari plurimum desideret. Idcirco nos eundem Ildephonsium, & Michaellem, aliosque praedictos specialis gratiae favore prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt; ad effectum praesentium dumtaxat consequendum hanc serie absolventes & absolutas fore censes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis.

§. 3. Omnia, & singula indulta, privilegia, gratias, indulgentias peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes eidem Ordini, illisque domibus, locis, & personis, ac Constitutibus per eandem Sedem, & diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros hucusque concessa & confirmata, dummodo tamen privilegia, indulta, & alia praedicta omnia in usu, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis Regularibus institutis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac perpetuè, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robore communitus, omnesque & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet in eis intervenerint, supplemus, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 4. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anno 10 Piscatoris, die 11. Octobris 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Confirmatio, & Declaratio Constitutionis Innocentii Papae X. qua damnatae sunt quinque Propositiones excerptae à libro Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, cui Titulus Augustinus.

ALEXANDER EPISCOPUS. Servus Servorum Dei. Universis Christi fidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ad Sanctam Beati Petri Sedem, & Universalem Ecclesiae regimen, inscrutabili Divinae providentiae dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quam ut sanctae Fidei nostrae, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus: ac licet ea, quae Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, novae Decisionis, sive Declarationis accessione nequaquam indigeat, quia tamen aliqui publicae tranquillitatis perturbatores illa in dubiù revocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur, ne morbus iste latius divagetur, promptum Apostolicae auctoritatis remedium consulimus non esse differendum.

Oratoribus & consensibus

Confirmatis in Urbis

Contrariis derogati

Edita A. D. 1657.

Exordinati

§. 1.

ALEXANDER SEPTIMUS

Innocentii X. Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet, Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei, Universis Christi Fidei salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum occasione impressionis libri, cui titulus Augustinus, Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, inter alias ejus opiniones orta fuerit, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, ob plures Galliarum Episcopi apud Nos instituerunt, ut easdem Propositiones nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia: deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratia in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant prævenientis Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant Hæretici, quod vellet eam Gratiam esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fuisse.

§.2. Nos quibus inter multiplices curas, quæ animam nostram assidue pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis prævarum opinionum erroribus tuto militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè navigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit. Pro rei gravitate coram aliquibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ad id specialiter sæpius congregatis, à pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque Propositiones, ut supra, Nobis oblatas fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia tum voce, tum scripto relata maturè consideravimus, eisdemque Magistros variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differentes audivimus. Cum autem ab initio hujuscemodi discussionis ad Divinum implorandum auxilium multorum Christi Fidelium preces, tum privatim, tum publicè indixissemus; postmodum iteratis eisdem ferventiùs, ac per Nos sollicitè implorata Sancti Spiritus assistentia, tandem Domino Numine favente ad infra scriptam devenimus Declarationem, & Definitionem.

§.3. Primam prædictarum propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: Temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam: & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam: Interiori Gratia in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant Hæretici, quod vellet eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fuisse: Falsam, temerariam, scandalosam, & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute damnatæ prædestinatorum mortuus sit: Impiam, blasphemam, contumeliosam, Divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

§.4. Mandantes igitur omnibus Christi Fidelibus utriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, prædicare aliter præsumant, quàm in hac præsent

nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & poenis contra Hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut contradicentes, & rebelles quoscumque per censuras, & poenas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii secularis omnino coërceant & compescant. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Jansenii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junii, Pontificatus Nostri anno nono.

§.5. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filii prædictas quinque propositiones, vel in libro prædicto ejusdem Cornelii Jansenii non reperiri, sed fictè, & pro arbitrio compositas esse, vel in sensu eodem intento damnatas non fuisse, asserere magno cum Christi Fidelium scandalo non reformident.

§.6. Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt sufficienter & attentè perspeximus, utpotè qui ejusdem Innocentii Prædecessoris jussu, dum adhuc in minoribus constituti, Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica auctoritate eadem causa discussa est: ea profectò diligentia, qua major desiderari non posset, quamcumque dubitationem super præmissis in posterum auferte volentes ut omnes Christi Fideles in ejusdem fidei unitate sese contineant, ex debito nostri Pastoralis officii, ac maturâ deliberatione, præinsertam Innocentii Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem harum serie confirmamus, approbamus, innovamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelii Jansenii, Episcopi Iprensis, cui titulus est Augustinus, excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac uti tales, injusta scilicet eadem singulis nota, quæ in prædicta declaratione, & definitione univocè illarum sigillatim inuritur, iterum damnamus, ac eundem librum sæpèdicti Cornelii Jansenii, cui titulus, Augustinus, omnesque alios, tam manuscriptos, quàm Typis editos, & si quos forsan in posterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelii Jansenii Doctrina, ut supra damnata defenditur, vel astruitur, aut defendetur & astruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christi Fidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant verbo, vel in scriptis exponant, vel interpretentur publicè, vel privatim, palam, vel occultè imprimant, sub poenis, & censuris contra Hæreticos in jure expressis ipso facto, absque alia declaratione incurrendis.

§.7. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ac Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, ut præinsertam ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, juxta præsentem nostram determinationem ab omnibus observari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis poenis, aliisque juris, & facti remediis, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omnino coërceant.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Decimoseptimo Kalend. Novembri, Pontificatus Nostri anno secundo.

In nomine Domini Amen. Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione 9. Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divinâ Providentiâ Papa VII. anno ejus secundo, die verò septima mensis Novembris retroscripta littera sub plumbo expedita, affixa fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum

sollicitudo Pont. in p. gaudis erroribus.

Præfatio. nam definitio.

actio po.

Exp. Præf. va.

Inno. X. ca. firma.

Exp. definitio.

D. I.

ALEXANDER SEPTIMUS.

Apostolorum de Urbe, Cancellaria Apostolica, ac aliis locis insularibus, & consuetis Urbis per nos Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem. Pro D. Mag. Curs. Jacobus Cornelius Cursor.

Privilegia, exemptiones, & indulta concessa Dapiferis, qui in conclavi suae assumptionis S.R.E. Cardinalibus inservierunt.

De privilegiis Dapiferorum S.R.E. Card. in Conclavi, exstat Urb. VIII. constitutio 10. Romatus Pontifex. Tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fr. nostrorum S.R.E. Card. Dapiferos qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigiliis, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare, ac eisdem Dapiferos, & eorum lin-

gulos. §. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos, Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulae Lateranæ, Comites & Milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles: quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediati, vel immediati subiectis, Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum jus Civitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque Familiarium continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulae præfate Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium huiusmodi Originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus continuis commensalibus; ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus, & mandamus.

§. 2. Eisque ut in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus; & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares, continuos commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessionem, & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus & quibuscumque, & prorsus singulis antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declara-

tionibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiaribus tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notariis, etiam de numero participantibus existentes, etiam si habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulae prædictæ Comites, & Milites; ac Nobiles Originarii; & Antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam; ut præferatur, elegerint quicumque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive Civili, & originario antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliis ex aliquo speciali Privilegio, seu aliis etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore edita utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio; & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter; & integrè in omnibus, & per omnia, etiam in Urbe, & Civitate huiusmodi non habitaverint perinde ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & huiusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessionem, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus Originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis; & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eisdem naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliis competere, vigore præsentium indulgemus, ac singulos Dapiferos, præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque, quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberisque, & exemptos fore, & esse decernimus, ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsius, vel eorum alicui referatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuscumque quantitates fuerint, gratiosè remittimus, condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta vel etiam ex eo, quod censuris huiusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut aliis in divinis se immiscuerint, ut illa; & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines, aliis tamen ritè promovendi, & in illis etiam susceptis aliis ritè per eos ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus; ac eisdem Dapiferos, si qui eorum defectum Natalium pariuntur ex quacumque damnato, & illicito coitus, etiam ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsitan procreati sint, etiam si legitimi aliis existant, legitimum; omnemque ab illis genitura huiusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis Natalibus restituimus; ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis, & aliorum Consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalis, & emphyteuticis, aut ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommissis, seu aliis de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato; hereditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quascumque alia officia secularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eorum defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obstat impedimentum, ac clericali characteris, qui illo nati-

dum insigniti sunt, insigniti ad etates etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promovendi, & postmodum characteri, & Ordinibus huiusmodi, illorumque Privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus etiam in Alearis ministerio ministrare, ac quocumque, & qualiacumque cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiam personatus administraciones, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochialis Ecclesie, vel earum perpetue Vicarie, ac Canonicatus, & prebende, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi alias canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, presententur, vel alias assumantur ad illa, & instituatur in illis, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus, quodque omnes, & quacumque gratias, provisiones, commendas, ac presentes, & quævis alie literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capiendâ possessione nomine Camere Apostolicæ, quam in favorem literarum Apostolicarum: ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis Commensalibus, etiam gratis dantur, ac concedantur, ac dari, & concedi debeant, præmissis, & mandamus, ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personarum quocumque Ecclesiasticarum, tam in Romanâ Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, aut eligendæ, quacumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, Secularium, aut quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, redditus, & proventus huiusmodi beneficiorum, reservatas, seu reservatas, ac reservandas, seu reservandos, etiam si alias semel, vel pluries translata, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassata, & extincta fuerint, alias similes Pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus huiusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quocumque, quacumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliis tamen Pensionum huiusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatas, seu reservandas fuerint, etiam absque beneficiis huiusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendas, & per eos percipiendas, exigendas, servandas, ac percipiendas, exigendas, levandas reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarii in possessionem dictas Pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore presentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censentur etiam concedimus, & indulgemus, etiam si similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliis forsitan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectum cumlativè eos gaudere, & potiri volumus. Decretentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignaciones pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventus huiusmodi plenam roboratis firmitatem obtinere ipsorumque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventus reservatas fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore, ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, præferatur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet tunc, & pro tempore reservatarum, ac reservatarum, habitum & consuetum clericales gestare, & in

illis, dummodo ipsi habitum decetem, & honestum gerant, incedere minime debeant, nec à quodquam eorum, seu compelli, nisi si que aliquas sententias, aut exclusiones, etiam privationis, seu cassationis ipsarum Pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiam si matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere. Postremò quod bona quacumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatum, & prebendam, ac Dignitatum quarumcumque per alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quævis colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Urbibus, & in districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subiacent: sed ipsi Dapiferi, etiam si Religioni alienius Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque Personarum de jure tamen capacium, etiam si Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, restari, & illas disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

§. 3. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis huiusmodi, & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præfatis, Clericis Camere nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliatorum huiusmodi Collegiorum, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decementes donationes etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis huiusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super presentibus faciendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrarum petendum teneri, nec illas, etiam si intra tempus legitimum insinuatæ, admittæ, seu registratæ non fuerint, propterea minis validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

§. 4. Eisdemque presentibus, & in eis contenta quacumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, Constitutionibus Apostolicis similibus gratiarum revocatoris, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à nobis & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel aliis quavis auctoritate hæcenus, vel in posterum emanaverint, minime comprehendendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & reintegratas esse, & ceteri, sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos eorumdem literarum expeditio spectat, in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pena indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut eisdem presentibus, & forsitan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, Gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam Abbatiorum, Sollicitarum, Secretariorum Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciendâ, omni contradictione, & dilacione cessantibus, signent expediant, & expediri faciant.

§. 6. Non obstantibus eisdem præmissis, & de certo Contrariis, Notariarum dicitur.

Extr. huiusmodi signat.

Cl. præs. va.

Litter. iust. grat. ped.

Notariorum numero, etiam si ad illum non sit deventu quibus aliis per presentes non intendimus derogare, ac regula nostra de presentando consensu in Pensionibus, ac felicitis recordationis Pii PP. Quarti Prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses presentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii PP. V. etiam prædecessoris nostri contra illegitimos, ac Pictaviensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincia-libusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitanis, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & statutis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, ac alijs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponentibus quod beneficia Urbis non nisi Personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expressè Professis conferri, & commendari soleant: quibus omnibus, etiam si alijs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, nõ autem per clausulas generales idè importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferri forent, presentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter & expressè harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

§.7. Et cum absolute à censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de inordescensibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & venior specificatio, & expressio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Dioceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & describis haberi possint, juxta Notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, expediend's, &c.

§.8. Volumus autem, quod literarum super presentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Et cum decreto, quod sola presentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra illud, regula quacunque contraria non obstante.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem Quarto-declmò Kal. Septembris, Anno Secundo.

Nomina autem ipsorum Dapiferorum sunt hæc, qua sequuntur.

Joannes Franciscus Christaldus Neritonen. Abbas Sæctæ Mariæ de Veterana, noster dum Cardinalatus h-

Bullæ Magni Tom. V.

noce fugebamur. Comes Philippus Bentivolus Laicus Bononien. Caroli Ostiensis Medices. Gaspar Morellus Clericus Romanus, Francisci Portuen. Barberini. Cellius Saracenus Senen. Bernardini Sabinen. Spada. Paulus Lucidus Laicus Spolitan. Iulii Tusculanen. Saccherii, Raphael Florinus Clericus Bononic n. I. V. D. 90 ipsorum Dapiferorum Deputatus, Marci Albanen. Ginetti Venerabilium fratrum nostrorum Episcoporum. Comes Franciscus Maria Ramazzottus Laicus Bononien. Aloysii S. Laurentii in Lucina Capponii, Antonius Thearinus Laicus Bononien. Ernestri Aldalberti S. Prædicti Harrach. Sylvius Antonius Clericus de Monte Rodio Senogallien. Diocesis. Antonii Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Barberini. Alcanius de Alexandris Presbyter Romanus I. V. D. ac Abbas S. Antonii, Hieronymi S. Mariæ trans-Tyberim Columnæ. Stephanus, Torretta Clericus de Caldarola, Camerinen. Diocesis. Ioan. Baptistæ S. Petri ad Vincula Palotti. Michael Burrius Canonicus Cathedralis Viterbien. Francisci Mariæ Sanctorum duodecim Apostolorum Brancaccii, Dominicus Vicus Laicus Axinus, Alexandri Sanctæ Sabbinæ Bichii. Benedictus Murinucius Laicus Urbinaten. Viderici Sanctæ Anastasie Carpinei. Alexander Faustus Clericus de monte Ulmi Firmanen. Diocesis. Marci Antonii Sanctæ Mariæ de Pace Franciorti. Benedictus de Benedictis Laicus Urbinaten. Stephani Sancti Laurentii in Pane, & Perna Durazzi. Bernardus de Rubeis Mediolanens. Alcanii Sanctæ Mariæ de Araceli Filomatini. Hieronymus Roverellus Clericus Romanus, Marci Antonii Sancti Marci Bragadini. Vincentius Constantius Clericus Nucernus Petri Donati Sancti Marcelli Cæsi. Franciscus Maria Bovatus Presbyter de Barbara Senogallien. Diocesis. I. V. D. & Protonotarius Apostolicus, Fratri Vincentii Sancti Clemetis Maculani. Germanus Germanus Clericus Fulginaten. Francisci Sancti Hieronymi illyricorum Montalti. Exuperantius Raphaelius de Cingulo Auximan. Diocesis. Cæsaris Sanctorum Quattor Coronatorum Fachenetti. Joannes Paulus Palatius de Serra Comitum Senogallien. Diocesis. Presbyter, ac Rector S. Mariæ de Monte Rodio I. V. D. Hieronymi S. Eusebii Grimaldi. Lartantius Vaianus Presbyter Faventinæ Diocesis. Caroli S. Sylvestri in Capite Rosserti. Petrus Ciminus Laicus Romanus, Franciscus, Angeli S. Cæcilie Rappacciolli. Abbas Joseph Abfalon I. V. D. Veliternus, Francisci Adriani S. Priscæ Cævæ. Vincentius Corradinus Laicus de Camerino, Angeli Sanctorum Quiriici, & Julii Giორი, Petrus Ceccharellus Prebyter Forosempronien. Joannis S. Balbinæ de Lugo. Bernardinus Attolanus Laicus Romanus, Dominici S. Sixti Cecchini Franciscus Julius Presbyter de Fabriano Camerinen. Diocesis. Nicolai S. Mariæ Angelorum Ludovisii. Joseph Honuphrius Clericus de Murro Senogallien. Diocesis. I. V. D. Petri Aloysii S. Martini in Mõribus Caraffæ. Philippus Ricciardellus Laicus Ariminæ. Alderani S. Pudètz anæ Cybo. Nicolaus Messinus Presbyter Urbevetanus, Fabritii S. August. Sabelli. Ioan. Franciscus Callimachus Laicus Romanus, Franciscus S. Joannis ante Portam Latinam Cherubini. Bernardinus Tubiolus Clericus Tudertinus, Camilli S. Petri in Mõre Aureo Astallii. Franciscus Cusinet de Bois Roger Parisiensis Diocesis. Joannis Francisci Pauli de Retz. Jacobus Ambrosinus Laicus Ravatensis, Joannis Hieronymi S. Honuphrii Lomellini. Carolus Vismar Laicus Mediolanensis. Aloysii S. Alexii Homodei Philippus Zampettus de Giannettis Cleric. Forosempronien. Petri S. Salvatoris in Lauro Otthonis. Joann. Philippus Philippellus Cleric. Romanus, Jacobi S. Mariæ Transpontinæ Coradi. Octavianus Autroy Laicus Perusinus, Laurentii S. Chrylogoni Imperialis, Aurel. Massuccius Laicus Recanaten. Giberti S. Joan. & Pauli Borromæi. Julius Guascus Cleric. Rom. Marcelli. S. Stephani in in Mõre Celio Sanctæ Crucii, Comes Odoardus Macchirellus Cleric. Imolensis, Baccii S. Agnetis Aldobradini. Joanes Rechius Clericus Lucel. Io. Baptistæ S. Sufannæ Spada. F. acif. Sylvius Presbyter I. V. D. Aquilanus, Prosperi S. Calixti Caffarelli. Dominicus Bartholus Laicus Lucen. Francisci S. Mariæ in Via Albitii. Claudius Bazzan. Cleric. Mutinens. Octavii S. Bartholomæi in Insula Aquavivæ

ALEXANDER SEPTIMUS.

Aquaviva Presbyterorum S.R.E. Nuncupatorum. Antonius Gallus Laicus Auximanus, Theodori S. Marie in Vila Trivultii, Joseph Clandus Clericus Auximanus...

...et nulla profun differetia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, etiam Nobiles, & participant Cives ipsius Urbis vel Civitatis, ita ut ipsi...

Etiam bitum a defera

§. 2. Et sique ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separarim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares...

XXX. Gratia, & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis concessa. De Conclavistarum privilegiis extant constitutiones Clem. VIII. const. 16. Equitati, tom. 3. Paul. V. const. 3. Romanum, tom. 3. Gregor. XV. const. 1. Romanus Urban. Urban. VIII. const. 1. Circumspecta. tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII. Motu proprio, &c.

NOs volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia ad Summi Apostolatus Apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S.R. E. Cardinalibus uti familiares, & continui commensales intervenientes interfuerunt...

Conclavistarum privilegia

§. 1. Ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militie clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singularim in quolibet ordine antiquiores, gradu nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint...

§. 3. Nobiles Conclavistas predictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque Pedagogii, subsidii, Gabellae, & cujuscumque oneris, tam ordinarii, quam extraordinarii, ubique locorum, & ex quacunque quantitate...

Ab omni quorum no lnt.

ALEXANDER SEPTIMUS

443

ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, seu super
præmissis, eo quod sine usu, possessione, vel quasi, directe, vel
indirecte, quovis quæso colore, vel ingenio molestare,
vel aliis quomodolibet impedire quoquo modo præsu-
mant.

§. 4. Necnon omnes eosdem Conclavistas à quibus
vis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliis-
que Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas
quomodolibet propter contraventiones contentorum in
Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro
tempore editis, vel aliis quomodolibet incurrerunt, in
foro conscientie tantum absolvimus, & liberamus.

§. 5. Ac omnes, & quoscumque defectus, si qui
forte sint, omnium provisionum, Beneficiorum, dignita-
tum, ac permutationum eorundem Conclavistarum, tam
ex multiplicitate titulorum, ac ob incursum quarum-
cumque censurarum, & irregularitatis, quam aliis ex
quavis causa provenientes, sanamus, ac huiusmodi provi-
siones vigore eorum privilegiorum, in foro conscientie
tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuerint, re-
validamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis
eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum
cura, & sine cura beneficiis ecclesiasticis quomodolibet
qualificatis, & nuncupatis, etiam cujusvis ordinis Regu-
laribus per eos respectu, vel obtentis, de novo etiam respec-
tively providemus, & omnes, & singulas pensiones eis, &
eorum singulis super quorumvis Beneficiorum ecclesiasti-
corum quomodolibet qualificatorum, etiam nuncupato-
rum, etiam alicujus ordinis Regularium fructibus, & c.
respectu, vel reservatis similiter de novo reservamus.

§. 6. Ipsique Conclavistas, eorumque singulis quos-
cumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos oc-
casionem quarumcunque dignitatum, Canoniarum, &
præbendarum, aliorumque Beneficiorum ecclesiasti-
corum quorumcunque, & quarumcunque pensionum an-
nuarum, ipsi, vel eorum cuilibet collatorum, & reserva-
torum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & oc-
casionibus, etiam ratione omissionis recitationis hora-
rum Canoniarum indebitè perceptos, cujusvisque
quæsitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

§. 7. Ac cum eis super inhabilitate, ac irregularitate per
eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo
quod cœsuris huiusmodi ligati Missas, & alia divina Of-
ficia, dummodo tamen non in contemptum Clavium ec-
clesiasticorum, aut aliis in Divinis se immiscuerint, quodque
illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sa-
cerdos, & Presbyteratus ordines alijs ritè, & dummodo nul-
lum aliud alicui eorum obicit canonicum impedimentum,
promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alijs ritè
Ord. etiam in Altaris ministerio ministrare etiam liberè,
& licitè valeant dispensamus, ac eosdem Conclavistas, si
qui eorum defectum Natalium patiantur ex quocumque
dânato, & illicito coitu, etiam si ex nobilissimis parenti-
bus, & vilibus feminis forsitan procreati sint, etiam alijs
legitimati existant, legitimamus, omnèque ab illis genitu-
re huiusmodi maculâ, sive notam abstergimus, & abole-
mus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorundem
singulis, ut in quibuscumque bonis Paternis, & Maternis,
aliorum cõsanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum
quorumcunque, sine tamen præjudicio venientium ab
intestato, vel ex fideicommissis, seu alijs de jure valida
dispensatione, & præterquam in bonis ecclesiasticis, &
ab Ecclesia provenientibus succedere, & illa donationis,
vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales
portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legi-
timas successiones, ex testamento, vel ab intestato, hæredi-
tates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu,
ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcu-
laria, publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, &
exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo ma-
trimonio procreati forent, ac eodè defectu non obstan-
te, si aliud canonicum eis non obstat impedimentum,
ut Clericali charactere, qui illo nõdum insigniti sint, insig-
niti, ac ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ord. si
nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum
charactere, & Ord. huiusmodi, illorumque privilegijs
uti, ac in eisdem Ord. etiam in Altaris ministerio mini-
strare, ac quæcumque, & qualiacumque, cum cura, & sine

Bullarum Magni Tom. V.

cura beneficia ecclesiastica, etiam personarum, administra-
tiones, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus,
& Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesijs, sed si Paro-
chiales Ecclesijs, vel earum perpetuæ Vicarijs, ac Cano-
nicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post
Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Col-
legiatis Ecclesijs huiusmodi fuerint, si sibi alijs canoni-
cè conferantur, aut ipsi eligantur, presententur, vel alijs
assumantur ad illas, & instituantur in eisdem, recipere, &
dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concilio
Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè,
& licitè valeant, similiter dispensamus, quodque omnes,
& quæcumque gratias, provisiones, commendas, & quævis
alijs literæ Apostolicæ provisionum quorumcunque be-
neficiorum ecclesiasticorum huiusmodi, prout nostris
Familiaribus continuis Commensalibus gratis datur,
& concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipse in forma
Brevis, tam de capienda possessione nomine Camere
Apost. quàm alijs, uti illis super provisionibus quorũ-
vis Beneficiorum ecclesiasticorum dari poterunt, simili-
ter gratis datur, concedantur, & expediantur, ac dari,
concedi, & expediri omnino debeant præcipimus, &
mandamus. Ac Cœlavistas prædictos, qui S. Ioannis Hie-
rosol. seu cujusvis alterius Militiæ regularis etiam expressè
professi sunt, ut etiam si ab eorum conventu absentes
existant, dum tamen quinquennale, seu aliam debitam
residentiam in conventu fecerint, & consueta servitiã
præstiterint, quorumcunque Beneficiorum ecclesiasti-
corum, & quarumvis pensionum, ac Commendarum eorum
Militiæ, seu Religionis capaces existant perinde ac si in
eadem Militiã, seu Religione Antianitatem de justitiã
consequuti fuissent similitè indulgemus. Eisdemque
Conclavistas, & eorum singulis, ut quicumque loci Or-
dinarum, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedra-
lium, seu duarum insignium Urbis Collegiarum Eccl.
ut personæ alijs quæcumque ecclesiasticæ in dignitate
ecclesiastica constitutæ, tam in Rom. Curia, quàm extra
eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eli-
gendæ, quæcumque pensiones annuas eis, & eorum sin-
gulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & pro-
ventibus quorumcunque Beneficiorum ecclesiasticorum,
etiam per S. R. E. Card. obtentorum, & in posterum
obtinendorum, cum cura, & sine cura secularium, &
quorumvis Ord. Regularium, seu fructus, redditus, &
proventus huiusmodi Beneficiorum reservados, seu refer-
vandos, etiam si semel, vel pluries translata, seu translata
fuerint, usque ad summam centum ducatorum auri de
Camera similibus in toto, vel in parte, ac etiam in mor-
tis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassata, &
extincta fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fru-
ctus, redditus, & proventus huiusmodi usque ad sum-
mam prædictam, uni vel pluribus alijs personis eccle-
siasticis, vel etiam clericali Charactere tunc temporis nõ-
dum insignitis, cum clausula tamen ex tunc, prout post-
quam dicto charactere ritè insigniti fuerint, per eosdem
Conclavistas, & eorum singulos nominatis, etiam quæ-
cumque, quocumque, & qualiacumque Beneficia ecclesi-
astica obtinentibus, & expectantibus, alijs tamen pen-
sionibus capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eo-
rum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma,
quibus eisdem Conclavistas reservatæ, seu reservati fuerint,
etiam absque Beneficia ipsa obtinentium consensu integrè
perfolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas,
exigendas, & levandas reservare, constituere, concedere,
& assignare valeant, præfatique Translatarii in quavis
possessione dictas pensiones exigendis, in qua ipsi Con-
clavistas tempore translationis per eos præsentium figo-
re faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subro-
gari esse censentur, etiam concedimus patiter & Indul-
gemus. Etiam si similem gratiam à Prædecessoribus nostris
alijs forsitan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit,
tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum,
quàm ex quocumque alio Indulto, & Privilegio, quo-
rum effectum per hanc novam gratiam, & concessio-
nem impediri nolumus, sed cumulativè concessam, vel
concessas esse volumus, ita ut quilibet eorum cumula-
tivè, & ampliativè prædictis facultatibus præsentibus,
& præteritis Privilegijs hac in re concessis uti, frui, &

X 1 potiri

potiri possint, deinceps ipsas translationes, & novas reservationes, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi ut prefertur faciendas, ex nunc prout postquam facte fuerint, plenam roboris firmitatem obtineant, ipsaque beneficia super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservata fuerint obtinentes ad illa persolvendas efficaciter obligatos fore. Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcunque pensionum annuarum eis, & eorum cui libet super quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis, etiam in Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis, etiam a predictis S. R. E. Card. & ut prefertur obtinentibus, vel aliis quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo aliis ipsi habitum decorem, & honestum deserant, incidere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minisque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum, penas occasione premissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad predictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas ut prefertur, etiam si Matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & liberè retinere. Postremò quòd bonaquecumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam Canonicatum, & prebendarum, ac dignitatum quarumcunque per eos aliis obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum indultis, legitimè tamen, ac aliis licitè acquisita, ac acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia Spoliis minime subiaciant, sed Conclavistæ predicti etiam si Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favore quarumcunque personarum, de jure tamen capacium, etiam si Curiales esse deserint, in quocumque loco quatumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit testari, & aliis disponere, illique ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant simili modo concedimus, & indulgemus. Precipientes, & mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præfidentibus, Clericis Cameræ nostræ predictæ, & quibusvis aliis Spoliarum hujusmodi Collectoribus, & subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam Secularibus, quam Regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis & preeminentiæ, etiam si speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatarum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decedentes donationes, etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas & efficaces fore. Nec eosdem Conclavistas, eorumve aliquem ad liceras super presentibus conscribendum in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrarum perendum teneri, nec illas etiam illæ intra tempus legitimum insinuata, admittæ, seu registraræ non fuerint, propterea minime validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

§. 8. Ac eisdem literis, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similibus gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam argentiis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliis quavis auctoritate hæcenus, vel in posterum emanaverint, minime comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties eisdem in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas.

§. 9. Et insuper cum dilectus filius Augustinus Taurinus Clericus Lunensis, Saranenensis, ac dilecti filii no-

stri Hieronymi S. Mariæ Trans-Tiberim S. R. E. Præfide-
 teri Card. Columnæ nuncupati, & Protectoris Germanicæ, & Aragonicæ Auditor, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator in Præmissis sedulam pro ipsis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & Sedi Apostolicæ impensorum intuitu, Volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Augustino licet in Conclavi predicto non intervenerit, nihilominus ut omnibus, & singulis supradictis gratiis, Privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præminentiis, indultis, exemptionibus, ceterisque præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut supra, dictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut prefertur distributorum, seu distribuendorum, tanquam Conclavista frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat perinde ac si Conclavi hujusmodi verè, & realiter interfuisset; Constitutionibus, & ordinationibus, ceterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, Motu, Scientia, & Auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus.

§. 10. Sicque per quoscumque Judices etiam commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa sublata aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere. Iritumque, &c. Attentari.

§. 11. Et insuper Venerabili Fratri nostro Francisco Episcopo Portuensi, & S. Rufinæ Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summaro, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum earundem desuper conscribendarum expeditio per eandem viam secretam spectat, & pertinet, & sub pena indignationis nostræ Motu simili, & ex certa Scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut etiam eisdem literas super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim quam separatim pro singulis, quibus concessa fuerint, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per Viâ Secretam absque alio mandato expédiant, & expédiri faciant.

§. 12. Insuper omnia, & singula Privilegia, gratias, & concessionem eisdem Conclavistis, & eorum cui libet à diversis Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris hucusque concessa Motu, Scientia, & Potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissimè concedimus.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiam si ad illum non sic deventum, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in presentibus, & Felicis recordationis Pii Papæ Quarti de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses presentandis, & registrandis, ac Pii Quinti Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon Præfatis Concilii, ac nostris, & Cancellariæ predictæ regulis, etiam in crastinum Assumptionis nostræ ad Summi Apostolici Apicem editis, & in predicta Cancellaria publicatis, etiam in Universalibus, vel Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, Cameræ predictæ, & quarumvis Universitarum etiam juramento, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, ubibus, naturis, decretis, & novis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificis, quam Imperialibus, Regis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogationibus, decretis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritis, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam Motu, Scientia, & Potestatis plenitudine paribus

Clausula præservanda

Augustinus Taurinus

Conclavistæ

Clausula sublata

Expeditio

Cancellaria

Cancellaria

ALEXANDER SEPTIMUS

bus, etiam consistorialiter, et alia in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, et innovatis iuribus omnibus, quibus omnibus, &c. etiam de illis, &c. eorum tenores, &c. hac vice dumtaxat specialiter, & expressis Motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunitatis, et cum absoluteione a censuris ad effectum, &c.

§. 13. Quod obstantie etiam beneficiales Conclavistarum ac ab eis subrogat, & dispensat, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de infirmitate, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito, derogatione, & quâcumque altarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, usuum, naturarum, Constitutionum synodalarum, statutorum, ac privilegiorum Populi Romani, & Cluniacensis, Cisterciensis, S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & Dominis temporalibus sub quibuscuq; neque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificat, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores, &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit, exprimi possint, & cum suspensione quâcumque gratiarum, indulgentiarum quibusvis ordinariis collationibus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem, &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extendenda ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motu Proprii signaturæ sufficiat, & ubique fidem faciant, in iudicio, & extra, regulâ contrariâ non obstante, & quod præmissorum omnium, & singulorum indulgentiarum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, & gradus dioc. patriæ & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos, Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ nostræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta annotati, & descripti comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum Trilumpis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhibetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem quartidecimo Kal. Septemb. Anno S. cundò.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendiss. Dominus Thaddæus Altinus Cameris Episcopus Castellanus, & Hortanus Sacrista noster, Franciscus Maria Phœbeus Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Presbyter Urbevetanus, Carolus Vincentius Caracarius Presbyter Romanus, & perpetuus Beneficiarius Basilicæ Principis Apostolorum, Fulvius Servantius Presbyter de Sancto Severino, Canonicus Collegiæ Ecclesiæ SS. Celsi, & Iuliani de Urbe, Petrus Antonius de Ha Pedacchia, Presbyter Romanus Perpetuus Beneficiarius Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Christophorus Faccialietta Presbyter Romanus Magistri Cæremoniarum, Comes Federicus Ubaldinus Civitatis Castellæ perpetuus Beneficiarius Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Sacri Collegii Secretarius, Michaël Angelus Boncius Presbyter Civitatis Clusii, Flaminius Valla Clericus Regienis, noster dum Cardinalis honore fungebatur, Marchio Carolus Gerinus

Bullari Magni Tom. V.

Clericus Conjugatus Florentinus, Comes Carolus Bonivulus laicus Florentinus, Vincentius Giannini laicus Florentinus Caroli Otilii Medice Franciscus Carus Romanus Clericus Conjugatus, Angelus Parmecianus Presbyter Clusinae Diocesis, Basilice Lateranensis Canonicus, Francisci Portuensis Barberini, Franciscus Bagnolus de Nostra Clericus Tiberinae, Carolus Cinaglia Clericus Perusinus, Ioannes Maria Baldus Camerinen, Bernardini Sabinen, Spada, Carolus Vanus Presbyter Urbinaten, Virus Vennierius Presbyter Recanaten, Julii Tusculanen, Sacchetti, Julius Cæsar Porrus Clericus Neapolitan, Dominicus Salvius de Plobio Callien, Diocesis, Martii Albanen, Ginepri Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum, Gastracanus de Gastracanis Presbyter Callien, Sebastianus Casinus Clericus Florentinus, Carolus Durantius Laicus Aretin, Aloysii S. Laurentii in Lucina Capponii, Ioan. Baptista Barfortus Lucensis Præpositus, Joan. Georgius Bulghemaster de Vvainstetoin Laicus Pragen, Crescentius Bindus Laicus à Grosseto, Ernelli Alderberti S. Prædix Harrach, Melchisedech Thevenst Clericus Parisiensis, Joan. Antonius Costa Abbas, & Presbyter Genuen, Franciscus Butus Romanus Presbyter, Antonii Sanctissime Trinitatis, in monte Pincio Barberini, Robertus Capizuchius Presbyter Romanus, Dominicus de Sanctis Presbyter Anagninae Diocesis, Ioseph Picus Clericus conjugatus Civitatis Ducalis, Petrus Franciscus Cagnolus Presbyter Prænestin, Dioc. Hieronymi S. Mariæ Tris. Tyberini Columnæ, Franciscus Turcus Presbyter S. Severini, Ioan. Baptista Paulonius de Calderola Presbyter Camerinen, Dioc. Dominicus Picca Presbyter de Calderola Camerinen, Diocesis, Ioan. Baptista S. Petri ad Vincula Pallotti, Marcus Antonius Petronus Abbas, & Presbyter Rossanen, Archangelus de Paulis Laicus Eugubinus, Valerius Aleronus Presbyter Romanus, Francisci Mariæ SS. Duodecim Apostolorum Brancaccij, Cælius Piccolomineus Clericus Senensis, Alexander Scarlatus Presbyter Florentinus, Hieronymus Gajus Laicus Cavallicen, Alexandri S. Sabinae Bichii, Hieronymus Fabricius Clericus Ariminen, Dioc. Ioan. Baptista Ricchelinus Presbyter Nicien, Ulderici S. Anastasii Carpinei, Jacobus Cinamius Clericus Lucen, Marcus Antonius Romagnolus Clericus Forolivien, Marci Antonii S. Mariæ de Pace Franciotti, Iacobus Gamba Clericus Ravenanaten, Petrus Paulus Rosciolus Clericus à Bassanello Hortanæ Diocesis, Flaminius Antichus Laicus Urbanen, Stephani S. Laurentii in Pane, & Perna Duratii, Carolus Leolus Ariminen, Ioan. Petrus Previtalis Presbyter Romanus, Franciscus de Benedictis Senogallien, Dioc. Ascanii S. Mariæ de Araceli Filomarini, Iacobus Cinus Politianus Presbyter Vicentin, Amadeus Ferrianus Clericus Vicentinus, Marci Antonii S. Marci Bragadini, Hiacyntus Dardolus Clericus Narniæ, Claudius Carcarasius Laicus Romanus, Petrus Bizzanus Presbyter Mediolanen, Petri Donati S. Marcelli Casii, Hieronymus Proplucius Abbas, & Presbyter Camerinen, Franciscus Cataneus Clericus Mediolanen, Fr. Vincentii S. Clementis Maculani, Comes Hercules Oddus Eques Ordinis Calatravæ Perusinus Clericus Conjugatus, Iacobus Fucciis Clericus Romanus, Philippus Baldefcus Clericus Nucerinus, Francisci S. Hieronymi Illyricorum Montalti, Ioannes Baptista Petramellara Presbyter Bononiensis, Ioannes Corjolanus Osius Laicus Florentinus, Flaminius Justus Clericus Tiburtinus, Cæsariorum Quatuor Coronatorum Fachenetti, Philipp. Gouzzeus Presbyter Parisien, Petrus Franciscus Palatinus de Serra Comitum Senogallien, Diocesis, Hieronymi S. Eusebii Grimaldi, Gerard. Rosellus Presbyter Mutinensis, Terentius Duranus Clericus de Monte S. Martini Firmanz Diocesis, Caroli S. Silvestri in Capite Rossetti, Sebastianus Baldinus Clericus Romanus, Bernardinus Zanardus Romanus Clericus Conjugatus, Franciscus Valentinus Urbevetanus Clericus, Francisci Angeli S. Calicis Rappacioli, Honuphrius Gualfreducius Clericus P. Orientis, Joannes Baptista Bifcus Presbyter Diocesis Urbanæ, Papi. Panzirolus Romanus Conjugatus, Francisci Adriani S. Priscæ Cervæ, Franciscus

X 3 Polinus

Polycarpus Presbyter Cisteriense, Joannes Baptista de Co-
 rinthiis de Apud Sorano, Diocesis, Angeli, Sancto-
 Spiriti de Jure Georgii, Paulus Dominicus Presbyter
 Romanus, Joannes Baptista de S. Spirito Presbyter, Mar-
 tianus, Joannes Baptista de S. Spirito, Joannes S. Balbi-
 ni de Lago, Nicolaus Riva Clericus de Leonis Reatinæ
 Diocesis, Nicolaus Vallus Presbyter de Terra Pede-
 monti de S. Spirito Diocesis, Gabriel de Pura de Villa
 Franca Saranenæ Diocesis Clericus, Dominicus S. Sixti
 Cocchini, Carolus Sancti Petri Abbas, & Clericus de
 S. Spirito, Joannes Claudius Marinus Pedemontanus
 Laicus, Nicolaus Sancti Petri Angelorum Ludovici,
 Philippus Casarius Presbyter Nolanus, Christophorus
 Blancus Clericus Ariminensis, Hieronymus Lanciæ Lai-
 cus Firmanus, Petrus Alcyon Sancti Martini in Moxibus
 Caracæ, Franciscus Ravenna Clericus Urbevetanus, Ia-
 cobus Girod à Burgundia Mignovillars Laicus, Alde-
 rati Sancti Pudentianæ Cybo, Petrus Paulus Grappoli-
 nus Clericus Romanus, Joannes Simon Siranus Cleri-
 cus Perusinus, Fabrice Sancti Augustini Sabellini, Ioan-
 nes Angelus Elms de Mote Bodio Senogalliensis Dico-
 cesis, Joannes Baptista Ferrutus de Monte Bodio Se-
 nogallien, Diocesis, Francisci Sancti Joannis Ante Por-
 tam Latinam Cherubini, Comes Frater Gaudus de Elcis
 Parmocensis Eques Hierosolymitanus Senensis, Ioan-
 nes Baptista Veratilius à Sambuco Tiburtinæ Diocesis,
 Camilli Sancti Petri in Monte Aureo Astalli, Gugliel-
 mus Carrier Clericus Gallus Lugdunensis Diocesis,
 Guido Gioli Parisien, Clericus, Claudius, Imbert Con-
 jugatus Parisien, Simon Cinctus Laicus Parisien, Ioan-
 nis Francisci Pauli de Kera, Joannes Baptista Ursus Cle-
 ricus Forolivien, Franciscus Maletta Clericus Ferrarien,
 Diocesis, Joannis Hieronymi Sancti Honuphtii Lo-
 mellini, Octavius Spada Abbas, & Presbyter interam-
 nent, Andreas Thomassinus à Monte Sancto Vito Seno-
 gallien, Diocesis, Alcyon Sancti Alexii Homodei, Ioan-
 nes Carolus Valentinus Presbyter Reatinus, Petrus Pau-
 lus Pontinus Clericus Tetræ Setæ Terracinen, Dico-
 cesis, Petri Sancti Salvatoris in Lauro Ottoboni, Rodul-
 phus Dulcinus Clericus Bononien, Joannes Gregorius
 Ardizzonus Presbyter à Tabio Albiganensis Diocesis
 Abbas, Jacobi Sanctæ Mariæ Transpontinæ Corradi,
 Bernardus Capuccius Romanus Clericus Conjugatus,
 Franciscus Papadorus à Francovilla Oritanæ Diocesis,
 Laurentii Sancti Chrysogoni Imperialis, Iulius Cesar
 Beagnius Clericus Mediolanen, Diocesis, Franciscus
 Sixta Ferrarien, Diocesis, Giberti Sancti Joannis, &
 Pauli Borromei, Emilius Vincius Presbyter Firmanus,
 Carolus Guallius Romanus Conjugatus, Marcelli San-
 cti Stephani in Mote Celio Sanctacrucii, Ludovicus de
 Sanctis Clericus Ripanus, Vincentius Bartus de Sancto
 Angelo in Vado, Baccii Sanctæ Agnetis Aldobrandini,
 Iacobus Leo Clericus Romanus, Carolus Donatus Ver-
 ter Clericus Mediolanen, Joannis Baptiste S. Sufan-
 na Spada Guarnerii de Guarnerii Clericus Auxima-
 nus, Franciscus Casarini à Civitate Theatina Laicus,
 Prosperi S. Calixti Casarelli, Carolus de Marchis Pres-
 byter Alculanus, Andreas Litrus à Castro Plebis Luce-
 rin, Diocesis, Francisci S. Mariæ in Via Alhitii, Hiero-
 nymus Silentius à Castro Fido Langranæ Diocesis,
 Carolus Gendardinus Clericus Lauretanus, Octavii S. Sa-
 cti Bartholomæi in Insula Aquavivæ Presbyterorum S.
 R. E. nuncupatorum, Frater Marcus Antonius Muggia-
 nus Eques Hierosolymitanus Mediolanen, Albertus ab
 Imbrach Clericus Colonien, Martheus Bacconus Cle-
 ricus Anglus, Theodori Sanctæ Mariæ in Via Lata Tri-
 vultii, Iulius Paperus ab Ortezano Presbyter Firmane
 Diocesis, Martheus de Riccis Clericus Pisanus, Iulii
 Sanctæ Agathe Gabriellii, Marchio Franciscus Ursinus
 Clericus Conjugatus Romanus, Livius Canonicus de
 Scandolia Sabinen, Diocesis, Joannes Baptista Ghilio-
 nus Laicus Lanven, Virginii Sancti Eustachii Vrsini, Co-
 mes Hieronymus Gratianus Clericus de Pergola Eugu-
 binæ Diocesis, Comes Hector Moiza Presbyter Muri-
 nen, Alexander Mazzinus Clericus Reggjen, Raynaldi
 Sancti Nicolai in Carcere Tulliano Estensis, Carolus
 Alus Rutilianen, Clericus Conversanen, Diocesis,

Joannes de Rubis Presbyter à Pallano Præstina
 Diocesis, Vincenzi Sancti Mariæ in Cosmedin, Co-
 ragati Ludovicus Tingolus Conjugatus Ariminens, Do-
 menicus Saverus Abbas Clericus Equaldensis Nucernæ
 Diocesis, Stephani S. Georgii Donziti, Michel-Angelus de
 Brumantibus à Canaria Assisien, Diocesis, Joannes
 Antonius Strachicus Conjugatus à Canaria Assisien,
 Diocesis, Petri Amilii Sanctæ Mariæ in Aquila Rom-
 danini, Comes Franciscus de Monte Acuto Eques San-
 cti Stephani Florentinus, Verus de Castiglione Eques
 Sancti Stephani Florentinus, Franciscus Cicogninus
 Presbyter Præstini, Joannis Caroli Sanctæ Mariæ No-
 væ Medice, Jacobus Antonius Serperius Presbyter Ro-
 manus, Joseph Lonus Clericus Conjugatus ab Alviano
 Amerinæ Diocesis, Sebastianus Brusianus Casalen, Dico-
 cesis, Federici Sanctorum Vici, & Modesti Sforze,
 Franciscus Gherius de Sociis Presbyter Perusinus, Mar-
 cus Antonius Odescalcus Presbyter Comensis, Benedi-
 cti Sanctorum Colina, & Damiani Odescalchi, Camillus
 del Corno Clericus Tarvisinus, Petrus Jacobus Finellus
 Romanus Laicus, Christophori Sanctorum Nerei, &
 Achillei Vidman, Hieronymus Lupus Presbyter à Ro-
 vigo Adriem, Diocesis, Franciscus Camerata à Vernaza
 Saranenæ Diocesis, Laurentii Sancti Angeli in Foro
 Piscium Raggii, Carolus Eustachius Clericus Conjugatus
 Romanus, Medardus Spera à Rocca Contrada Cle-
 ricus, Joannes Anglettus Presbyter Amerinus, Fran-
 cisci Sanctæ Mariæ in Porticu Maldalchini, Carolus
 Pancosy Civitatis Castri Veteris Hieracenensis Diocesis,
 Frater Hiacyntus Carducci Eques Hierosolymitanus
 Romanus Stephanus Vacherot Civitatis Dyun in Bur-
 gundia Laicus Conjugatus, Frederici de Haffia, Joannes
 Baptista Verus Presbyter Verulanus, Ludovicus Pie-
 tri Laicus Urbinas, Caroli Sancti Casarii Barberini,
 Emilius Sibonius Presbyter Romanus, Hieronymus
 Bransivola Ferrarien, Caroli Sanctæ Mariæ in Domini-
 ca Pii, Joannes Baptista Phœbeus Urbevetanus, Antonius
 Sorreca à Monte Georgio Presbyter Firmane Diocesis,
 Caroli S. Pancræti Gualterii, Victorius Montanus
 Presbyter Tudertinus, Dominicus Simoncellus Laicus
 Cornetanus, Decii Sancti Adriani Azzolini Diacono-
 rum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum, Frater Carolus
 Bonetus Ordinis Sancti Augustini curia Sacrista,
 Nicolaus Zucchi è Societate JESU Parmen, Confessa-
 rius, Martheus Parisius de Benaudis Materanen, Dico-
 cesis, Antonius Maria de Rubis Ravennaten, Medici Phy-
 sici, Joannes Trullius Verulanus Chirurgus, Joannes Ba-
 ptista Paulinus Pisuren, Aromararius, Franciscus Maria
 Servitius de Monte Baroccio Pisuren, Nicolaus Marti-
 nus de Tolentino ejus Auxiliator, Abbas Joseph Pal-
 merius Clericus Romanus Custos fontis, & Aquarum
 Copclavis, Antonius Rosellus Firmanus, Dominicus
 Altmanus de Vignola Murinen, Diocesis Barbitonfo-
 res, Fabritius Angelinus Ariminens, Petrus Gallus Fa-
 ventinus eorum Auxiliator, Franciscus Gualdas Faber
 Lignarius, Joannes Maria Surinus Faber Cementarius,
 Joannes Baptista Cellius Romanus, seu Tiburtinus Fa-
 miliaris Magistrorum Cæremoniarum, Laurentius Bi-
 ranellus de Mote Bodio Senogallien, Diocesis, Famulus
 Secretarii Collegii, Georgius de Angelis Anagninus, Pe-
 trus Paulus Guinetus, Bartholomæus Tognetus, Ca-
 rolus Antonius Guinetus, Joannes Baptista Guinetus
 Antonius Salla, Joannes Paulus Gratiolus, Paulus Ba-
 rozus, Antonius Cambronus, Gaspar Smit, Joannes
 Morellus, Fulvius Girorus, Petrus Braneus, Romini-
 cus Bencia Spetta, Franciscus Menichinus, Antonius
 Selvaggius, Dominicus Leo Angelus, Franciscus
 Rugerius, Bartholomæus Curtus, Franciscus Campagna,
 Eusebius Gillus, Petrus Zucconus, Antonius Piscis, Pau-
 lus Antonius Brunus, Bernardus Gualaginus Scoparores
 Condavis.

XXI. **Convalidatio omnium novarum electionum Praelatorum in vna confirmatione facta- rum Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupat. S. Matris de Mercede Redemptionis Captivorum, & quod officium Superio- rum non possit pretendi, nisi ad aliud trien- nium.**

Ne jam indicata vtius repetam, te remitto ad ea, qua notavi ad Urbem. PII. Const. 131. Sacri Apostolatus.

A. D. 1677. **ALEXANDER PAPA VIII.**
Ad futuram rei memoriam.

IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio meritis licet im- paribus ineffabili divine providentiæ consilio collo- cari religiosorum virorum sub suavi arctioris religionis jugo vota sua. Acissimo reddere laudabiliter satagentiū comoditatibus libenter intendimus, illisque paternæ benignitatis nostræ favores impartimur, prout matris consideratione adhibita conspiciamus in Domino salu- briter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus fi- lius Antonius à Christo Procurator generalis Congrega- tionis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordi- nis sanctæ Maris de Mercede Redemptionis Captivo- rum, quod aliis postquam felic. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster per quædam suas in simili for- ma Brevis die 20. Augusti 1622. expeditas literas inter alia statuerat, & ordinaverat, ut in omnibus, & singu- lis officiis æqualibus, vel inferioribus dictæ Congrega- tionis alternativa trium annorum observari debere, rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster per suas pariter in forma Brevis die 12. Julii 1627. expeditas literas ejusdem Congregationis Diffinitorio, quod ipsius Congregationis, illisque domorum Prælatos ordinarios, ac alios quoscunque nomine nuncupatos Superiores (non tamen Provinciales) in eorum officiis prout è re dictæ Congregationis, illisque domorum magis expedire in Domino judicasset, ad aliud trien- nium confirmare, sive ad eadem officia de novo, etiam alternativa trium annorum hujusmodi minimè obser- vata eligere valeat, facultatem concessit: Cum autem sicut eadem exposito subjungebat, diffinitorium præ- dictum subinde, attento quod in eisdem Urbani præde- cessoris literis expresse declaratum non reperiebatur Prælatos ordinarios & alios Superiores hujusmodi ad unum triennium dumtaxat confirmari, sive ad eadem officia de novo, dicta alternativa non observata, eligi posse, triginta fere annorum spatio prout interea expedire visum est, Prælatos ordinarios, & alios Superiores præ- dictos in eorum officiis non solum ad unum, sed etiam ad plura immediatè sequentia triennia confirmaverit, sive ad illa de novo, eadem alternativa minimè obser- vata, elegerit: nunc verò de confirmatione, & novarum electionum hujusmodi, & inde secutorum validitate, & subsistentiâ plurimùm dubitetur, & propterea idem An- tonius Procurator generalis opportunè à Nobis in præ- missis provideti summo petere desideret.

§. 2. Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon eorundem Antonii, & Prælatorum ordinarios, aliorumque Superiorum, ac Diffinitorii prædicti singulares personas, à quibus- vis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliis- que Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis, præterquam præmissorum, occa- sione, vel causa laris, si quibus quomodolibet innoda- tæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat conse- quendum harum serie absolventes, & absolutas fore cen- sentes, supplicationibus dicti Antonii Procuratoris ge- neralis nomine Nobis super hoc humiliter port ecis

Inclinati, confirmationes, & omnes electiones memora- torum Prælatorum ordinarios, & aliorum quocum- que nomine nuncupatos, & Superiorum, ac Diffinito- rialium dictæ Congregationis, illisque domorum, ul- tra unum aliud triennium respectivè à Diffinitorio præ- mittitur, alias tamen canonicè factas cum ipso tempore quibuscumque & per ipsos Prælatos ordinarios, & alios Superiores in vim confirmationis & novarum electio- num hujusmodi factis Apostolica auctoritate tempore præsentium convalidamus in omnibus, & per omnia per- tinendè, ac si eadem confirmationes, & novæ electiones nonnisi ad unum triennium respectivè factæ fuissent, ac omnes de singulis jure, & facti defectus, qui desuper propter præmissa quomodolibet interveniant, sanamus, & abolemus.

§. 3. Præterea omnes & singulos Prælatos ordinarios & Superiores prædictos, necnon personas ejusdem Dif- finitorii à quibuscumque censuris, & poenis Ecclesiasti- cis per eos, & illas respectivè præmissorum occasione quoquo modo incuris auctoritate, & tenore prædictis in utroque foro absolvimus & plenariè liberamus. De- clarantes in futurum Prælatos ordinarios, & alios quo- cumque nomine nuncupatos Superiores universæ Con- gregationis prædictæ, illisque domorum, quos ad aliud triennium in eorum officiis confirmandi, seu de novo ad illa eligendi facultas eidem Diffinitorio, ut præ- mittitur, à dicto Urbano prædecessore concessa fuit, non ultra unum dumtaxat triennium immediatè proximum in eorum officiis à memorato Diffinitorio respec- tivè confirmari, sive ad illa de novo, alternativa trium annorum hujusmodi minimè observata eligi posse. Ac decernentes ipsos præsentibus literis desuper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter obser- vari, illisque respectivè plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & dele- gatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ju- dicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutioni- bus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & domorum quarumlibet etiam juramento, confirmatio- ne Apost. vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum spe- cialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut prædicti Prælati ordinarii & Superiores, necnon persone dicti Diffinitorii pœni- tentiam quam ipsis respectivè Sacerdos idoneus propter præmissa imposuerit, adimpleant, alioquin eadem præ- sentes quoad absolutionem eis in foro conscientie nul- latenus suffragentur, utque ipsarum præsentium transcri- ptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus persone in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem omnino fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibere- tur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Januarii 1677. Pontificatus Nostri anno secundo.

Ab alijs Prælatibus ordinariis.

Contrariis derogat.

D. N. A. 3 die 14. Jan.

XXXII. Ne Commendatarii Monasteriorum Canaldulensium deinceps se ingerant in electione...

Consimilem prohibitionem fecit Innoc. X. Constit. 59. Pastoralis, pro Commendatariis Cisterciensium...

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostrae... S. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Odoardus Bar...

Supplicatio

Absolutio a censuris

Prelatus praesens in sub.

Congregationis Camaldulens. Consecratoribus per eas... §. 4. Decernentes eisdem praesentes literas semper...

Executio deponit.

Decretum irritum.

Transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis...

D.P.A. die 20. Martii.

Injungitur Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus trium Ecclesiarum Patriarchalium Urbis...

De auctoritate Card. Archiep. Ecclesiae Lateranensis Pauli Quinti Constit. 49. Ecclesiae Sancti Petri Pauli III. Constit. 35. Sixtus V. Constit. 102. Ecclesiae Sanctae Mariae Majoris: Pius I. I. Constit. 19. Pius IV. Constit. 15.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii Nobis a Domino commissi ratio postulat, ut in his, quae ad promovendum in quibuscumque Ecclesiis, & praesertim hujus Almae Urbis nostrae primariis, divinum cultum pertinent...

lium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ cõsilio, dilectis filiis nostris ejusdem S.R.E. Cardinalibus trium Ecclesiarum, sive Basilicarum prædictarum Archipresbyteris nunc; & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate tenore præsentium serò injungimus; ut ipsi in Ecclesiis; sive Basilicis hujusmodi, in quibus Archipresbyteri dignitatem respectivè obtinent, & pro tempore obtinebunt; divinis officiis interesse studeant, & Vicarios deputent Prælatos graves, & probos; qui non sint Canonici ejusdem aut alterius Ecclesiæ, nec ad aliquam residentiam obligari, ac tali doctrina, & pietate præditos, ut Ecclesiæ jura tueri, & causas; ac judicia per se ipsos cognoscere, & terminare valeant, singulisque Capitalis, & Congregationibus Capitularibus intersint, congruo per Archipresbyteros prædictos eisdem constituto salario, quod non sit minus dimidia portione Archipresbyterali per Camerarios, & Depositarium Capituli singulis mensibus, statutisque temporibus prædictis Vicariis integrè, & sine diminutione solvendo: onere tamen adjuncto, ut divinis officiis diebus festis de præcepto, & aliis earumdem Basilicarum respectivè solemnioribus interesse, ac munus Præfecti in choro exercere omninò teneantur. Quod si prædictis diebus officio divino non interfuerint, punctetur portio eisdem Vicariis, ut supra, assignata in duplum ejus, quò multaretur quilibet Canonicus, & multa interessentibus eo ipso accrescat.

§. 3. Decemnes easdem præsentis literas; & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd prædicti Cardinales Archipresbyteri, & alii quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis forsitan interesse habentes, seu habere quoquo modo prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ; propter quæ ipsæ præsentis emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nostræ; aut nullitatis vitio vel intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aut alio quocumque quantumlibet substantiali, & individuum expressionem requirente defectu notari, impugnari, restringi, invalidari, ad viam, & terminos juris reduci; in Jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut quocumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam Motu proprio concessio quæntiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

§. 2. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliisque quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quocumque functos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon earumdem Ecclesiarum, seu Basilicarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indulciis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie,

etiam Motu proprio, & censitorialiter, aut aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro sufficienti eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialibus, specificis, & prædictis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio; sed alia quævis expressio faciendæ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ; vel ostendæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1637. Pontificatus nostri anno secundo.

Trasumptis prorsus fides.

D. P. A. S. die 9. Apr.

Quod in Regno Navarræ quatuordecim recolant Festa Sanctorum Firmini, & Francisci Xaverii tanquam de Patronis, atque Principalibus dicti Regni, ex præcepto Ecclesiæ.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus Officii Nobis per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet nostrorum suffragio meritorum impositi, debitum exposcit, ut venerationi Sanctorum Domini in terris augendæ; necnon Christi Fidelium tranquillitati, & animorum concordie conciliandæ, quantum Nobis ex alto conceditur, studeamus.

§. 1. Itaque ad sedandas graves, & scandalosas contentiones, magno cum publicæ quietis, & animarum salutis discrimine in Regno Navarræ jà diu super patronatibus Sanctorum Firmini Martyris, & Francisci Xaverii Confessoris excitatas, paterna charitate sedulo intenti, ac præterea considerantes, quòd Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, necnon dilecti filii Capellani nostri, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, re pluries maturè perpensa, acriterque discussa probationes hinc inde allatas neutri partium satis suffragari, imò in pluribus eas deficere dignoscetes, rem ipsam, etiam cum ingenti partium earumdem dispendio, gravèque incommodo, nunquam, vel serò difficillimè terminandam, indecisam dimiserint.

§. 2. Motu proprio, non ad alicujus personæ Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ex speciali gratia, tum prædictis, tum aliis ex causis Nobis tantum notis animum nostrum moventibus, Clero sæculari, & regulari, necnon Universitatibus, & Populo Pampilonensi, totiusque Regni Navarræ hujusmodi harum serie injungimus, ut quorannis, tanquam de Patronis æquè principalibus dicti Regni ex præcepto Ecclesiæ recolant festa præfatorum Sanctorum Firmini Martyris, & Francisci Xaverii Confessoris, eorumdemque Officia, & Missas cum Octavis æquè in posterum recitent, & respectivè celebrent.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Regni, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulciis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Edita A. D. 1637.

Exordium.

Præcipit ut in sub.

Contrarii derogat.

ALEXANDER SEPTIMUS

omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, ac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandatis.

§. 4. Volumus autem, ut presentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. D. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXV. Pro electione Consultorum, & Arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Horum Clericorum Capitulum quolibet sexennio celebrari mandavit Clem. VIII. Constit. 75. tom. 3.

Edita A. D. 1658. ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Pastorale officii humilitati nostræ per abundantiam diuinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio impositi sollicitudo Nos admonet, ut Congregationibus Religiosorum virorum ad omnipotentis Dei gloriam, exhibendaque Christi fidelibus charitatis officia piè institutis de idoneis ministris, qui earum utilitatibus sedulo invigilent, nonnunquam prout res, & tempora poscunt, provideamus.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Sanctus Cacciananus Congregat. Clericorum regularium Ministrantium infirmis nuncupatorum Pæpætitus Generalis Nobis nuper exponi fecit, Capitulum generale ejusdem Congregationis, quod die 4. Maij proxime venturi pro electione quatuor Consultorum, & Arbitri ipsius Congregationis juxta Constitutiones illius auctoritate Apostolica confirmatas, ac ejusdem Congregationis Provinciarum divisionem à nobis per quosdam in simili forma Brevis die 22. Novembris 1655. expeditas literas factam in locum modernorum Consultorum, & Arbitri, qui vigore aliarum nostrarum pariter in forma Brevis literarum die 3. Februarii 1657. expeditarum officia sua respectivè usque ad diem 4. Maii hujusmodi, & non ultra continuare debeant, celebrari deberet, ob impedimenta adhuc interdicti inter nonnullas Italiæ regiones nuperi contagii occasione commercii celebrari non possit.

§. 2. Hinc est, quod Nos Congregationi hujusmodi opportunè hac in re providere volentes, ac de infra nominatorum ejusdem Congregationis Religiosorum expresse professorum prudentia, rerum agendarum peritia, dexteritate, charitate, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, auditaque super illorum qualitatibus, & requisitis Venerabilis fratris nostri Julii Episcopi Sabiniensis S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacchetti nuncupari, Congregationis prædictæ apud Nos, & eadem Apostolicam Protectoris relatione, necnon eorumdem Sanctii Præpositi Generalis, & Religiosorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum presentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: Supplicationibus dicti Sanctii Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter portectis inclinanti dilectos filios Cosmum Lenza Presbyterum pro Sicilia, Joannem Baptistam Barberis etiam Presbyterum pro Neapolitana, Vincentium Colli laicum pro Medio-

lanensi, ac Joannem Mariam Poli etiam laicum pro Romana Provinciâ Congregationis prædictæ Consultores, necnon Joannem Stephanum Garibaldi Presbyterum dictæ Congregationis Religiosos expresse professos in Arbitrum ejusdem Congregationis pro Provincia Mediolanensi respectivè ad tempus, quò existentes pro tempore Congregationis hujusmodi Consultores, & Arbitri officia sua juxta regularia ipsius Congregationis Instituta auctoritate Apostolica confirmata gerere consueverunt, statim atque supradicti moderni Consultores, & Arbitri tempus suum respectivè compleverint, ut præmittitur, inchoandam Apostolica auctoritate tenore presentium constituimus, & deputamus.

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obediendiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis dicto Sanctio Præposito Generali, ac omnibus, & singulis memoratarum Provinciarum Religiosis, cæterisque, ad quos quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, ut supra nominatos Religiosos ad officia eis per præsentem demandata exercenda respectivè recipiant, illisque faveant, & assistant. Ac decernentes easdem præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac prænominatis Religiosis plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut presentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1658. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro recta administratione bonorum ad Basilicas, & Collegiatis sæculares Ecclesias Urbis pertinentium.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Pro commissa Nobis divinitus dispensatione, Basilicarum, & aliarumque Ecclesiarum collegiarum, & sæcularium Almar Urbis nostræ utilitatibus sedulo invigilantes, ac probe perspectum habentes, exactam regendarum Ecclesiarum rationem summo perè à Ministrorum electione dependere, nihilque magis conservationi, & augmento reddituum ex bonis temporalibus progenientium conducere, quam si frequentius Capitula habeantur, quorum occasione omnes, & singuli Canonici presentes instruantur circa rei communis commoda, & momenta, idoneique fiant ad prospiciendum emergentibus necessitatibus, tum opere, tum consilio.

§. 1. De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum,

ALEXANDER SEPTIMUS.

gestarum, & aliorum locorum p[ro]p[ri]a d[omi]ni Urbis à Nobis instituta deputatorum c[on]silio Apostolica auctoritate tenore presentium mandamus, & precipimus, ut in singulis Basilicis, ac aliis Ecclesiis Collegiatis, & secularibus ejusdem Urbis; tempore quidem festivo bis in mense, extra tempus ætivum verò, singulis hebdomadis, statuta die, & hora post celebratam Missam conventualem, si ante meridiem, seu post expletum officium, si post meridiem, omnes Canonici respectivè intersint Capitulo, sub p[œ]na unius puncti pro quolibet absente, quod accrescat intereuentibus, ultra id, quod quandoque dari solet pro ejusmodi p[re]sentia; ibique tam Camerarii, Fabricerii, & Exactores, quam alii Administratores bonorum Capituli communicent c[æ]teris negotia, quæ sint alicujus momenti ad ipsam œconomiam spectantia. Referant Villici super eorum ministerio, illisque absentibus, legantur eorum literæ, & ipsi, si opus fuerit, vocentur ad Urbem. Audiantur Procuratores super statu litium, & causarum. Ratiocinator exhibeat folium dari, & accepti, ac credita, & debita cum Depositorio, necnon notulam pecuniarum exigendarum, versisque alieni persolvendi: quæ omnia Canonici audientibus à Secretario legantur, ut omnes sint informati, ac invigilent bonorum administrationi, creditorum celeri exactioni, ac debitorum suis temporibus solutioni. Negotia majoris momenti nonnisi à Capitulo, & per secreta suffragia semper deliberentur, sub p[œ]na nullitatis, aliisque gravioribus nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis. Acta singulorum Capitulorum diligenter per Secretarium describantur in libro ad hoc designato, & in archivium singulis annis reponantur.

§. 2. Electiones Officialium quorumcumque fiant semper per secretum scrutinium in aula Capitulari, & nonnisi ad annum; nec prorogari possint, nisi ob legitimam causam, & per vota secreta: Administratores verò bonorum, reddituum, seu pecuniarum Ecclesiæ, quovis nomine appellentur, post annum confirmari non possint, nisi prius exhibita ratione dari, & accepti, & non ultra triennium. Porro nemini Canonicorum, aut Beneficiorum liceat officium, ad quod capitulariter electi fuerint, recusare, aut illius exercitiu[m] differre, præterquam ob legitimum impedimentum ab eodem Capitulo per vota secreta approbandum, sub p[œ]na privationis omnium fructuum, distributionum, & emolumentorum quorumcumque eorum Canonicatus, & p[re]bendæ, ac Beneficii respectivè per sex menses: quibus eo ipso privati censeantur, illaque accrescant iis, qui in eorum locum, & officium subrogati fuerint, quocumque recurfu, & appellatione postpositis.

§. 3. Camerarii, Fabricerii, alique Administratores debeant frequenter facere computa eorum œconomiz, & in fine cujuslibet anni rationem reddere generalem Syndicis ad id deputatis, totique Capitulo: quam si non reddiderint per totum mensem Januarii anni sequentis, tam Camerarii, Fabricerii, & Administratores (supradicti), quam Syndici, si non insisterint, & negligentes fuerint in revisione eorum, amittant distributiones trium mensium; & ulterius donec adimpleverint, ac distributiones prædictæ cedant eo ipso in utilitatem Sacristiæ, teneanturque Sacristiani sub p[œ]na solvendi de proprio, agere coram suis Judicibus pro solutione p[œ]næ prædictæ. Quod si novi Camerarii mensuras non residerint ad præscriptum presentium literarum, teneantur in solidum refundere eidem Sacristiæ tantumdem de proprio, atque hæc obligatio omnium duret quousque rationes integrè reddantur, nec intelligantur reddidisse, nisi fuerint producti libri dari, & accepti, ac residuorum, nominumque debitorum, & exhibita computa generalia, eaque jurata, ac solidata, persoluta: que reliquas cum liberatione à pleno Capitulo obtinenda. Administratores quoque præteritorum annorum, qui hæcenus liberationem hujusmodi consecuti non fuerint, teneantur sub eisdem p[œ]nis, modo, & forma prædictis producere intra terminum duorum mensium proximorum omnia sua computa, eaque à Syndicis solidata, & à Capitulo approbata reportare.

§. 4. Cæterum easdem presentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostre, aut interesse habentium consensu, aliòve quolibet quantumvis magno, de substantiali defectu notari, impugnari, aut in contrarium revocari, seu ad terminos juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari possit, sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore; & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari decernimus, sicque non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, aliosque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debent, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apost. regula de non tollendo jure quæsitò, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Basilicarum, & Ecclesiarum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, & derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specio, ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque toris tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio faciendæ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasionem presentibus pro plenè, & sufficienter expressis; servatis, & insertis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Ut autem easdem presentes literas omnibus innotescant, & nemo earum ignorantiam prætereat possit: Volumus ut illæ, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Sancti Joanni Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe prædictæ, sicut moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde efficiant, ac si eorum unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo D. P. A. Piscatoris, die 3. Aprilis 1678. Pontificatus nostri anno Tertio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo Publicati: sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione undecima, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina providentiâ Papa Septimi anno tertio, die vero 10. mensis Aprilis, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Ecclesiæ Sancti Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curs. Hieronymus Mascella Mag. Curs.

prohibet

XXXVII. Prohibet ne bona Ecclesiarum, & aliorum locorum p[ro]p[ri]orum Urbis locentur consanguineis, vel affinis Rectorum, aut Administratorum, &c. Ecclesiarum, & locorum hujusmodi.

De bonorum Ecclesiarum locatione Paulus I. Const. 2. Ambitiosa.

Edita A.D. 1056. ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN suprema Sedis Apostolicæ specula omnium Orbis Ecclesiarum utilitatibus ex commissa Nobis divinitus dispensationis officio jugiter invigilantes, Ecclesiarum, & locorum, ac operum piorum Almæ Urbis nostræ dispensationis occurrere peculiari studio satagimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ consilio, quibusvis Capitulis, & Cononicis, Ecclesiarumve Prælati, seu Superioribus, tam secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti Regularibus, necnon Rectoribus, Capellanis, Beneficiatis, Prioribus, Præceptoribus, Commendatariis, seu fructuum reservatariis cum administratione, Guardianis, Custodibus, Protectoribus, Defensoribus, Procuratoribus, & Administratoribus etiam laicis quancumque Ecclesiarum, seu Basilicarum, Collegiorum, Conventuum, Monasteriorum, tam virorum, quàm mulierum, Congregationum, Hospitalium, Archihospitalium, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, domorum, & locorum, seu operum piorum Urbis prædictæ, quocumque nomine, jure, vel titulo censeantur, ne Casalia, terras, vineas, prata, agros, sylvas, nemora, vel prædia quæcumque ad eorum Ecclesias, seu Basilicas ac Collegia, Beneficia, Monasteria, & alia loca, & opera pia, ut supra, respectivè spectantia locent per se, vel per alios, aut locari permittant directè, vel indirectè eorum consanguineis, affinis, sive cognatis, juxta computationem juris Canonici usque ad tertium gradum inclusivè, sub pœna nullitatis contractus, & amissionis fructuum, responsum, & emolumentorum quorumlibet inde provenientium, necnon excommunicationis latae sententiæ eo ipso absque alia declaratione, tam per locantem, quàm per conducentem incurrendæ, à qua nemo nisi à Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris, præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus.

§. 2. In locationibus verò domorum, si illas ejusmodi consanguineis, vel affinis pro ejusdem Ecclesiæ, vel loci, aut operis pii utilitate locari expediat, id non nisi de voto Capituli, vel Congregationis respectivè, per secreta suffragia, cum duabus ex tribus partibus, & quoad Rectores, Capellanos, Beneficiatos, Commendatarios, & fructuum reservatarios de licentia dilecti filii nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in eadem Urbe Vicarii in spiritualibus generalis fiat, & quidem cum solita saltem pensione, & clausulis consuetis. Cæterum sub earundem præsentium dispositione quocumque contractus alienationum, etiam latissime sumpto alienationis vocabulo, comprehendendi, ac in illis formam Constitutionis sel. rec. Pauli Papæ Secundi prædecessoris nostri, quæ incipit, Ambitiosa, quoad reliqua servari volumus, & intendimus.

§. 3. Decernentes ipsas præsentis literas etiam ex eo, quod quicumque etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis forsitan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eadem

præsentis emanarunt, adductæ, verificatæ, aut sufficienter, vel ullo modo justificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aut alio quolibet quantumlibet substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, ad viam, seu terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu proprio concessio quæspiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, subque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuò inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quancumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantior contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon Ecclesiarum, seu Basilicarum, Collegiorum, Conventuum, Monasteriorum, Congregationum, Hospitalium, Archihospitalium, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, domorum, locorum, & operum piorum hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tonoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & consistorialiter, aut aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasionis præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentis literæ per aliquos, seu aliquos ex Curatoribus nostris ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent. Quodque earundem præsentium transcriptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris, die 23. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo

Bona Ecclesiarum non locentur consanguineis.

Domorum locatio quomodo eis permittitur.

Clausula præsentium.

Contingit derogari.

Transmissum per curiam.

D. P. An. die 23. 1656.

ALEXANDER SEPTIMUS

sexcentesimo quinquagesimo septimo, Indictione decima, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divini Providentia Papa Septimi, anno tertio, die vero 5. mensis Maii presens Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ S. Joannis Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ per me Andream Castrucium Apost. Cursorem.

Pro Mag. Curs. Joseph Marcheranus Curs.

XVII. Prohibentur Musicæ indecentes in Ecclesiis, & Oratoriis Urbis.

De Musica & Cantorum lascivia in Divinis Officiis reprobata, notabilis est Constitutio Joannis XXI. Docta Sanctorum: cap. unico. Extra. de vit. & honest. Cleric. lib. 3.

ALEXANDER PAPA VII: Ad futuram rei memoriam.

Plurimum sollicitudinis studio ducimur, ut Ecclesiarum divinis laudibus, & orationi destinatarum, ac Oratoriorum almæ Urbis nostræ, ex qua in omnes Orbis partes bonorum operum exempla promanant, decori, & reverentiæ consulere satagentes, quæcunque vana, & præsertim musicos concentus, & symphonias, quibus quid indecorum, sive à Ritu ecclesiastico alienum, non sine Divinæ Majestatis offensa, & Christi Fidelium scandalo, ac devotionis, & cordium ad superna elevationis impedimento admiscetur, ab illis procul arceamus.

§. 1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ consilio omnibus, & singulis Archipresbyteris, eorumque Vicariis, ac Capitulis, & Canonicis, chorisque præfectis quorumvis Ecclesiarum, & Basilicarum, etiam Patriarchalium, necnon Prælati, Superioribus, Rectoribus, Administratoribus, Custodibus, Guardianis, aliisque Officialibus quocunque nomine nuncupentur, quorumvis Monasteriorum utriusque sexus, Domorum, Conventuum, & Collegiorum, tam secularium, quàm regularium, ac Congregationum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Hospitalium, Archihospitalium, & locorum piorum, etiam laicorum diocæ Urbis Apostolica auctoritate tenore præsentium sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, necnon privationis fructuum unius mensis, ac suspensionis ab officio respectivè prohibemus, ne in eorum Ecclesiis & Oratoriis, dum Officia Divina celebrantur, vel Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum manet expositum, quidquam cantari permittant præter ea verba, quæ à Breviario, vel Missali Romano in Officiis de proprio, vel de communi pro currenti cujusque diei festo, vel Sancti solemnitate præscribuntur, vel quæ saltem à Sacra Scriptura, aut Sanctis Patribus desumpta sint, quæ tamen prius à Congregatione venerabilium etiam Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum specialiter approbentur, exclusis modulis iis qui choreas, & prophanam potius, quàm ecclesiasticam melodiam imitantur.

§. 2. Quod ut exactius servetur Superioribus, & Officialibus, aliisque prædictis, ad quos spectat sub eisdem pœnis injungimus, ne Musicæ Præfectos ad hujusmodi munus recipiant, vel receptos in posterum admittant, nisi prius præstito ab eisdem juramento de observandis præsentibus literis, cui juramento si contraverint, à dilecto filio nostro, & pro tempore existente Romani Pontificis Vicario in Urbe prædicta in spiritualibus generali tanquam periuri etiam corporaliter puniantur, ac exercitio officii hujusmodi perpetuò

Bullarii Magni Tom. V.

privati remaneant, absque spe revocationis, quæ à nemine quacunque auctoritate præstito, etiam specialem expressionem requirente, præterquam à Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris concedi possit.

§. 3. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu ex quovis capite, vel causa etiam speciali mentione digna notari, aut impugnari unquam posse, sed ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cujuscunque status, gradus, Ordinis, dignitatis, conditionis existant, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosque quolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit de non tollendo Jure quæsitio, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesiarum, Basilicarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Hospitalium, Archihospitalium, & piorum locorum hujusmodi, necnon Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutuum quorumcunque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in genere, vel in specie, seu aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter insertis, & expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentis literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe publicentur, & earum exempla, etiam impressa ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si illorum unicuique personaliter intimatæ fuissent. Quodque præsentium earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 23. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno tertio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi 1657. Indictione 10. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Alexandri Divini Providentia Papa VII. Anno ejus tertio, Die vero quinta Maii prædicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ S. Joannis Lateranensis, ac ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ per me Andream Castrucium Apost. Curs.

Pro D. Mag. Curs. Joseph Marcheranus Curs.

Y Confirmatio

XXXIX. Confirmatio Statuti pro Universitate Barbitonorum Almaz Urbis.

Paulus Consulum hujus Artis, circa causas ad eos spectantes reintegravit, & confirmavit Gregor. XI. Consist. 61. tom. 2.

Edita A.D. 1657. ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Consules, & Universitas Barbitonorum Almaz Urbis nostrae, quod quodam eorum artis statuto per fel. rec. Paulum II. Clementem VII. & Paulum V. Romanos Pontifices Praedecessores nostros confirmato cavetur, ne quicumque constrinxerit operarius, seu ut vulgo dicitur, Garzone, qui novam tonstrinam instituire voluerint, eam aperire possit, nisi tabernam quinquaginta cannis mensurae Romanae ab alia quacumque simili taberna tonforia distante acceperit, sub poena decem scutorum auri applicandorum sicut in capitulo de poenis inter statuta artis disponitur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per quoddam Statutum Urbis praedictae, capite 43. lib. 3. Statutorum ipsius Urbis descriptum, omnia statuta, quae prohibent novam apothecam aperiri prope aliam, nisi distet ab ea certo cannarum numero, vel spatio, cassentur, & improbentur: cumque supra expressorum statutorum contrarietatis occasione, licet in confirmatione primo dicti statuti a praedicto Paulo V. Praedecessore nostro emanata memoratae Urbis statuti derogatum fuerit, lites, & discordiae nihilominus in dies orientur. Nobis propterea iidem exponentes humilliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio a censuris. §. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon statutorum praedictorum, & literarum Apostolicarum super illorum confirmatione respectivè emanatarum tenores, & datas etiam veriores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas lites coram quibusvis Judicibus in quacumque instantia super tonstrinis jam erectis, vel erigendis infra spatium cannarum quinquaginta nunc pendentes, quorum omnium statum, & merita, nominatim, & cognomina iudicium, & collationem, & alia etiam speciali expressione digna praesentibus itidem pro plenè & sufficienter expressis habentibus, Apostolica auctoritate eorundem tenore praesentium extinguimus. Mandantes in praeteritum usque ad ipsarum datam praesentium nihil innovari.

Confirmatio primi dicti statuti. §. 3. De cetero autem primo dictum memoratae artis statutum eadem auctoritate demud confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Illumque perpetuis futuris temporibus inviolatè observari iubemus.

Decretum irritum. §. 4. Decernentes eisdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime usque frigiari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus litiis hujusmodi pendentia, aliisque praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon praedicto, quod capite 43. libri 3. descriptum est, & aliis quibusvis Urbis praedictae etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ac consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentis, ad praemissorum effectum specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii 1657. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Die Veneris 22. Junii 1657. Supradicta litera Apostolica in forma Brevis in plena Camera Apostolica praesentata fuerunt. & die Luna 25. ejusdem mensis Camera ipsa, referente Illustriss. & Reverendiss. D. Palatio de Albertonibus ejusdem Camera Clerico Praesidente, citato prius R. P. D. Lazaro Botto dictae Camera Generali Commissario, illas admisit, & in ejusdem Camerae libris registrari mandavit, prout registrata fuerunt lib. Diversorum Sanctiss. fol. 162.

Bartholomaeus Rubinus.

Supradictum Breve fuit obtentum supplicantibus pro Universitate.

D. Hieronimo Sarro, D. Io. Antonio Anselmi, & D. Josepho Mulacchi, & D. Paulo Humilitate, Camerario.

Prohibitio extrahendi paramenta, &c. Pro omnibus Ecclesiis Monachorum Congregationis Coelestinorum.

Caelestini multa privilegia elargitus est Benedictus XI. Consist. 2. tom. 1. Ac statuta emendata confirmavit pro eisdem Urb. VIII. Consist. 56. Sacrosanctum, tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni ornamentorum, & paramentorum Ecclesiarum omnium & singulorum Monasteriorum totius Congregationis Coelestinorum Ordinis S. Benedicti ubique existentium quantum cum Domino possumus benignè consulere, ac dilectum filium Modernum dictae Congregationis Abbatem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus praedicti Abbatis Generalis nomine nobis super hoc humilliter porrectis inclinati.

§. 1. Ne de cetero quisquam quavis auctoritate, superioritate, & officio fungens Vasa, Calices, Candelabra, lampades, & alia Paramenta, & Ornamenta Ecclesiastica, necnon quancumque suppellectilem sacrae mensae, & in futurum quancumque ad Ecclesias praedictas spectantem, & spectantia aliis Ecclesiis, Monasteriis, locis Pisis, seu quibusvis commodare, aut sub quoquoque colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacumque dictarum Congregationis hujusmodi

ALEXANDER SEPTIMUS.

Jusmodi Ecclesiarum, seu illarum Sacristis extrahere, & asportare, seu ut commodentur, aut extrahantur; & asportentur, permittere, aut consentire audeat; seu presumat sub excommunicationis latae sententiae, à qua nemo, nisi à nobis; & pro tempore existente Romano Pontifice, praeterquam in mortis articulo constitutus ab solutionis beneficium obtinere possit; ac privationis vocis activae, & passivae poenis per contrahentes eo ipso absque alia declaratione incurrendis auctoritate Apostolica tenore praesentium interdicimus; & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod praesentis prohibitionis copia in valvis singularum cujusvis Ecclesiae, & Monasteriorum hujusmodi Sacristiarum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Quodque praesentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur; quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 20. Augusti 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro Archiconfraternitate B. Mariae de Suffragio Urbis, circa facultatem aggregandi Confraternitates ejusdem nominis, & Instituti.

Hinc Archiconfraternitati quamplures Indulgentias concessit Clem. VII. Constit. 29. §. 7. tom. 3.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Officialis, & Confratres Archiconfraternitatis Beatae Mariae de Suffragio pro animabus Purgatorii canonice institutae de Urbe, quod dudum postquam eidem Archiconfraternitati à felic. rec. Clemente Papa VIII. Praedecessore nostro indultum aggregandi sibi alias Confraternitates concessum fuerat, rec. mem. Paulus Papa V. etiam Praedecessor noster supplicationibus tunc existentium Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis hujusmodi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus; per suas in simili forma Brevis die 22. Martii 1635. expeditas literas ipsis Officialibus, & Confratribus facultatem quidem aggregandi dictae Archiconfraternitati quascunque Confraternitates ejusdem denominationis, & instituti etiam concessit, sed voluit quod Confraternitates aggregandae hujusmodi elemosynas pro Missis pro defunctis accipere ullo modo nequirent, quodque de ejus voluntate hujusmodi in literis aggregationum pro tempore conficiendis specifica mentio fieri omnino deberet, alioquin aggregationes ipsae nullae essent.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungit, dicti Exponentes earundem Pauli Praedecessoris literarum ignari centum & quinquaginta, vel circiter Confraternitates memoratae Confraternitati nulla facta mentione praedictae voluntatis ejusdem Pauli Praedecessoris, bona fide, ac servatis alijs servandis aggregaverint, & post habitam earundem literarum notitiam Confraternitates, ut praemittitur, aggregatas voluntatis hujusmodi certiores reddiderint, & propterea in praemissis opportunè à nobis provideri sum. noperè desiderent.

§. 2. Nos specialem eisdem Exponentibus gratiam Bullarum Magis Tom. V.

facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis; à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatae existunt; ad effectum praesentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; centum quinquaginta, vel circiter Confraternitatum hujusmodi aggregationes, à praedictis Exponentibus, sicut praemittitur, factas, Apostolica auctoritate tenore praesentium convalidamus, ea tamen lege ut de cetero observentur ad amissum praedictae Pauli Praedecessoris literae, & exemplar praesentium literarum in forma authentica exhibeatur in singulis Curiis Ordinariatum, in quorum Diocesis sunt Confraternitates aggregatae.

§. 3. Praeterea Confratribus Confraternitatum aggregatarum hujusmodi elemosyna, si quae ab illis perceptae fuerint, pro Missis celebrandis pro defunctis, dummodò revera elemosynae praedictae erogatae fuerint pro celebratione Missarum hujusmodi, auctoritate, & tenore praedictis gratiosè condonamus.

§. 4. Decet mentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere; & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praedictis Pauli Praedecessoris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 18. Septembris 1657. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Pro refecandis sumptibus superfluis in Ecclesiis, & Monasteriis Monialium Urbis.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Pro commisso nobis caelitus Pastoralis munere dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasteriorum Almae Urbis nostrae, quae oblitae domum Patris sui totas se Jesu-Christi Domini nostri earum pro si obsequiis devoverunt, quieti, & utilitatibus peculiari studio jugiter invigilantes, ipsasque Moniales superfluis sumptibus dierum festorum causa, vel quando puellae, seu mulieres habitum regularem in iisdem Monasteriis suscipiunt, professionemve emittunt, fieri solitis eximere; & populi ad eadem Monasteria, seu illorum Ecclesias ejusmodi occasione confluentis turbam evitari cupientes.

§. 1. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanae Curiae Praelatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicae à nobis institutae consilio, in quibuscunque earundem Monialium Ecclesiis alias festivitates, quam pro Sanctis titularibus ipsarum Ecclesiarum, sive Monasteriorum hujusmodi Patronis, & Ordinum, quorum illa respectivè sunt, Fundatoribus institui, sive solemniter celebrari auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuò prohibemus.

§. 2. Volentes ut festivitates hujusmodi absque musica exteriori omnino celebrentur, adhibito tantum in choro interiori cantu Gregoriano nuncupato, sive etiam figurato, quoad Antiphonas Vesperarum pro currenti festo, aut Canticum Magnificat, pleno tamen choro, & nullis sumptibus, sub poenis Abbatissae, seu Priorissae, privationis officii; Monialibus autem canentibus, vocis activae, & passivae eo ipso respectivè incurrendis.

Contrariis derogat.

D. P. A. 3. die 18. Sept.

X L I I.

Edita A. D. 1657.

Qua festis celebrandi.

Cantus Gregorianus permittitur.

ALEXANDER SEPTIMUS.

De ornata Ecclesia

§. 3. Ac eidem Abbatibus, seu Prioribus, necnon Sacristis, Camerariis, aliisque Ministris, & Officialibus dicorum Monasteriorum sub eisdem penis respectivè partiter interdiximus, ne ornatis Ecclesiis, atque Altaribus apparatus, aut argentam, aliamque tam pretiosam, quam non pretiosam suppeditentem cujusvis generis, & speciei à quocunque commodatè acciperent, nec in prænarratam causam pecunias, aut quavis alia bona cujusvis generis, qualitatis, & speciei à quibuscunque personis certis, vel incertis, etiam spontè dantibus sub quocunque pretextu gratitudinis, donationis, solationis debiti, aut restitutionis, etiam pro exoneranda conscientia, aut ex alio contractu, vel quovis quæsito colore, etiam pro elemosyna, ne quidem à consanguineis, vel affinibus, etiam in primo gradu, aut benefactoribus Monialium, & aliorum prædictorum, etiam occulto nomine, petant, vel accipiant, neque in hunc finem vendant industriè ipsarum Monialium opera, eorumque pretium in sumptus hujusmodi impendant, aut quidquam tam durante officio, quam ex exacto Ecclesie, Sacristie, aut quibusvis aliis donent, sed expensè necessariè ab Abbatissa, seu Priorissa ea, quæ major poterunt cum parsimonia fiant ex ordinariis, & certis redditibus tantum, vel Monasteriorum, vel Sacristie illorum propriis, si adsint, nulli verò profusus es alienum propterea contrahatur. Præterea eadem auctoritate sub penis prædictis præcipimus idem servari cum puellæ, seu mulieres ad habitum regularem, & votorum solemnium emissionem, seu Professionem admittuntur, ut scilicet omnia sine pompa, sine sumptu, & absque cerarum, aliorumque munulculorum quorumcunque distributione fiant, comprehensis etiam esculentis, & poculentis, neque occasione festivitatum Sanctorum, aut susceptionis habitus, & professionis hujusmodi, vel quovis alio anni tempore dispensari, vel dono mitti possint flores, fructusque, sive veri, sive naturales, sive fictitii, & artificiales, aut pharmaca, placentæ, liba, scribitæ, crustula spiritalia, & alia id genus edulia, cupediz, & bellaria quibuscunque personis, sive Sæcularibus, sive Ecclesiasticis oriam Regularibus utriusque sexus, tam intra, quam extra septa Monasteriorum degentibus, ac etiam Superioribus, & Prælati quovis gradu, & dignitate, etiam Cardinalatus fulgentibus, Protectoribus, Vice-protectoribus, Deputatis, Præfatis, Visitaribus, Confessoribus, Factoribus, & Officialibus Monasteriorum hujusmodi, quocunque nomine nuncupentur, aliisque ab illis quoquo modo dependentibus. Denique mandamus illas solennes in Ecclesiis Monasteriorum hujusmodi ab illorum Confessoribus, vel aliis privatis Sacerdotibus decantari, tubarum verò clangores, & tympanorum strepitus, ac tuborum pulvere pyro oppletorum explosiones, missileque, & festos ignes nulla ratione, nullaque occasione ante, vel post, aut circa Ecclesias, ac Monasteria prædicta permitti, neque tentoria, sive vela ante januas earundem Ecclesiarum expendi, sed & omnes alias non necessarias expensas omnino rescari.

Contravenientium pena.

§. 4. Declarantes Abbatissas, seu Priorissas, Sacristanas, Camerarias, aliisque Officiales, & Moniales Monasteriorum præfactorum, quæ in toto, vel in parte præsentibus literis, & contentis in illis quoquo modo respectivè contravenierint, penas præarratas, aliisque etiam graviores nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrii durante earum contumacia ipso facto incurfuras: absolutione, condonatione, reintegracione, & dispensacione desuper nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris dumtaxat reservata. Ceterum si quandoque Abbatissæ, seu Priorissæ, & Moniales prædictæ rigorem præsentis constitutionis in aliquo casu particulari remitti, & aliquid ex vetitis in illa permitti desideraverint, non prohibemus quin id postulent à nobis, & Successoribus prædictis, concessuris in scriptis quod in Domino censuerimus, seu illi respectivè censuerint expedire. Demum ut eadem præsentis literæ debitè executioni derogentur, illarumque ignorantia à nemine ullo unquam tempore prætendi possit, Vene-

rabilibus Fratribus nostris Martio Episcopo Albanensi, S. R. E. Cardinali Ginetto nuncupato, nostro in Urbe prædicta Vicario in spiritualibus generati, vel Marco Antonio Episcopo Hierapolitanensi ipsius Martii Cardinali Vicarii Vicegerenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentibus literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplaria in formam authenticam redacta in singulis Monasteriorum prædictorum sacristiis, ac choris, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus legi possint, constitui, & collocari, ibique perpetuo remanere, & à nemine amoveri curent sub penis prædictis eo ipso per contrafacientes incurrendis.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu ex quovis capite, vel causa, etiam speciali mentione digna notari, aut impugnari unquam posse, sed ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cujuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis existant, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoscunque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claufula præfata.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit de jure quæsto non tollendo, aliisque nostris, & cancellariæ Apostolicæ regulis, & cæteris Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon Monasteriorum, & Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrariam præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Contravenientium pena.

§. 7. Volumus autem, ut præsentibus literæ per aliquem, seu aliquos ex Curforibus nostris ad valvas Ecclesie S. Ioannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe præfata publicentur, & earum exempla, etiam impressa ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, & ardeant, ac si illorum unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem præsentibus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1657. Pontificatus nostri anno Tertio.

D. P. A. die 24. 1657.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo, Indictione decima, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divini providentiâ Papa VII. anno ejus tertio, die verò 26. Septembris prædicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Basilicæ Sancti Ioannis Lateranensis, ac ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curf. Andreas Castrucius Mag. Curf.

Publicatio.

prohibitio

111. Prohibitio extrahendi libros, & quæcumque alia ex Bibliotheca Conventus S. Martini Eremitarum S. Augustini Civitatis Senensis.

Consimiles prohibitiones aliorum Summorum Pontificum pro Conservazione Bibliothecarum invenies in Repertorio, verb: Bibliotheca.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Um sicut Venerab. Fr. Ambrosius Episcopus Porphyriensis, Sacarii Nostri Apostolici Praefectus Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui habitum per Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini gestari solitum alias suscepit, & professionem per eosdem emitti consuetam expresse emisit regularem, tempore, quo in conventu S. Martini Civitatis Senensis ejusdem Ordinis degebat, nedum ad usum, & commodum dicti Ordinis Professorum, sed etiam concivium suorum Senensium unam insignem Bibliothecam copiosa multitudine librorum, picturarum, numismatum, seu monetarum ex auro, argento, & metallo, & aliarum antiquitatum refertam congesserit, vereatur autem ne tractu temporis ex Bibliotheca hujusmodi aliqua subtrahantur.

§. 1. Idcirco Nos conservatoni, & manutentioni librorum, aliarumque rerum dictae Bibliothecae opportunè prospicere, ipsi nque Ambrosium Episcopum specialis gratiae favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 2. Universis & singulis personis ecclesiasticis, tam secularibus, quam Regularibus, ac etiam Laicis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ne perpetuis futuris temporibus sub quovis praetextu, causa, vel ingenio per se, vel alium, seu alios praedicta Bibliotheca Libros, sive typis editos, sive manuscriptos, necnon picturas, & antiquitates hujusmodi in eadem Bibliotheca nunc, & pro tempore existentes extrahere, asportare, & tollere, seu extrahi, asportari, & tolli facere, aut ut extrahantur permittere quoquo modo audeant, seu praesumant, sub excommunicationis latae sententiae, à qua nemo nisi à Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostri, praeterquam in mortis articulo constitutus absolvi possit, & insuper quoad Regulares etià privationis vocis activae, & passivae eo ipso absque alia declaratione incurrendis poenis Apostolica auctoritate tenore praesentium interdiciamus, & prohibemus. Necnon praedicto Ambrosio Episcopo quoad vixerit aliquem ex Fratribus dicti Conventus in Praefectum, & Custodem dictae Bibliothecae pro suo arbitrio deputandi, & constituendi, illumque toties quoties ei placuerit, amovendi, & variandi facultatem eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventus praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volimus autem quod praesentis prohibitionis copia in valvis dictae Bibliothecae, vel aliquo alio conspicuo loco, unde ab omnibus legi possit, continuò affixa remaneat.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Bullarii Magni Tom. V.

Concedit Indulgentiam plebaniam omnibus XLIV. personis, tam Regularibus, quam Secularibus, quae per octiduum vacabunt exercitiis spiritualibus in Domibus Societatis Iesu.

Consimilem Indulgentiam concessit pro Fratribus Regularis Observantiae S. Francisci, ac Reformat. Conf. 68. Cum sicut, &c. infra.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Um sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus Gofvinius Nicel Praepositus Societatis Jesu, persona ejusdem Societatis quotannis, & plerumque plurimae aetate, sive ecclesiasticae, & aliorum Ordinum, & Congregationum regularium, sive laicæ exercitiis spiritualibus à S. Ignatio dictae Societatis Fundatore institutis in domibus ejusdem Societatis per octiduum vacare consueverint.

§. 1. Nos, qui probè scimus quantoperè conducant exercitia hujusmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Christi fidelium mentibus, devotionem eorum, qui operi adeò pio, & salutari vacaverint, cœlestium Ecclesiae thesaurorum elargitione magis incitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili, omnibus, & singulis Christi Fidelibus, tam praedictae Societatis, aut cujuscumque alterius Ordinis, & Congregationis Regularibus, quam aliis quibuscumque ecclesiasticis, & laicis, qui in domibus memoratae Societatis exercitia praedicta juxta laudabilem ejusdem Societatis consuetudinem per octidui spatium quandocumque peregerint, & interea temporis verè poenitentes, & confessi Sacrosanctum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 2. Praesentibus in perpetuum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, praesentatione, admissione, seu publicatione praesentium aliquid vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eadem praesentibus nullae sint eo ipso: quòdque earumdem praesentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici, vel Secretarii dictae Societatis subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae, vel Praepositi generalis Societatis praedictae munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis, sub Annulo Piscatoris, die 12. Octobris 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Declaratio quòd Cistercienses absque scrupulo conscientiae possint vesci carnibus intra, & extra septa Monasterii, cum non sit de substantia Regulæ. XLV.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

IN supremi Apostolatus fastigio meritis licet imparibus Divina dispositione Constituti, ad ea quibus Christi Fidelium sub suavi Religionis jugo vota sua Deo reddere saragentium quieti, & conscientiae securitati consulitur, propensius studiis intendimus, ac desuper creditae Nobis cœlestis dispensationis partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator Generalis Ord. Cisterciensis Nobis nuper exponi fecit, licet dudum sel. rec. S. xtus Papa IV. Praedecessor noster per suas anno Incarnationis Dominicae 1475. Idibus

Y, bus

bus Decembris sub plumbo expeditas literas abstinentiam à Carnibus de substantialibus Regulæ, quam Monachi Ord. hujusmodi profitentur, non esse declaraverit, & Capitulo Generali, illæque cessante Abbati pro tempore existenti Monasterii Cistercii ejusdem Ord. cum quibuscumque Abbatibus, Monachis, & Monialibus, ac aliis personis ipsius Ordinis tunc presentibus, & futuris, secundum discretionis eorum arbitrium, & conscientiarum iudicium (super quo eorum conscientias oneravit) quoadcumque, & quotiescumque necesse eis, seu alteri ipsorum videretur, per se, vel per alios dispensandi, ac eis licentiam concedendi, quod carnibus etiam extra Monasteriorum septa in quibuscumque locis, absque alicujus poenæ incursu, aut conscientiarum scrupulo velci, & uti possent, plenam, & liberam facultatem, licentiam, potestatem, & auctoritatem concesserit, & indulserit, Capitulumque generale dicti Ord. de anno 1481. celebratum in vim, & executionem Indulti hujusmodi in omnibus Monasteriis ejusdem Ordinis generaliter etiam carnium permisit, ac certis diebus ad servandam uniformitatem cum omnibus Religiosis ipsius Ordinis dispensaverit: recol. quoque mem. Alexander PP. VI. etiam Prædecessor noster per suas pariter sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1498. octavo Idus Novembris expeditas literas Cisterciensibus Reformatis Hispaniæ, ut carnibus juxta ordinationem per Abbatem Cistercii, & Capitulum generale Ordinis hujusmodi factam liberè, & licitè, & absque aliquo conscientiarum scrupulo velci valerent, similiter concesserit, totusque Ordo prædictus ubique diffusus in tali usu, & consuetudine à centum septuaginta sex, vel circiter annis citra existat: quidam nihilominus Monachi memorati Ordinis in Gallia Abstinentes nuncupati super hoc puncto Regulæ sufficienter per præmissa dispensatum non esse, nec generalem usum hujusmodi modo prædicto introductum licitum esse contententes, multorum, qui Strictiorem Observantiam, exceptâ solâ à carnibus abstinentiâ, sicut præmittitur, relaxata, juxta definitionem ultimi Capituli generalis Cistercii de anno 1651. celebrati profitentur, conscientias turbent, indeque dissensionem, contentiones, & lites non sine maximo Religionis dispendio oriantur, & orituræ timeantur, nobis propterea idem Procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostol. dignaremur.

Ab solvit Oratorem a conjuris.

Declarat prout in rub.

Contrariis derogat.

§ 2. Nos igitur ipsum Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore consentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem sæpius considerarunt, matureque discussarunt, consilio, Monachis Cisterciensibus prædictis tuta conscientia licuisse, & licere uti dispensatione prænarata super usu carnium per Capitulum generale Ordinis hujusmodi, Apostolica auctoritate concessa, ac diuturna consuetudine comprobata, auctoritate Apostolica tenore presentium declaramus, eandemque ad tranquillandas conscientias, scrupulosque sedandos benignè approbamus, & quatenus opus sit, denuò concedimus, & indulgemus.

§ 3. Non obstantibus in contrarium deductis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ejusque Monasteriorum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet cõcõctis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plenè, & suffici-

ter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno D. P. 1657. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniæ, & Lituaniæ, ut congregent Synodos pro reparatione Divini cultus.

Synodus semel liberè acta, nunquam retrahatur: ab ea deviantes damnati censentur. Gelasius I. Constit. 1. §. 17. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII. Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Gravibus, & Luctuosis temporibus clarissimarum gentium vestrarum, quæ Catholicæ Religionis studio, & generoso pectorum objectu Reipublicæ Christianæ adversus immanes insensibilium hostium vires jamdiu præsidio, ac propugnaculo sunt, ex animo protus indoluimus; & quæ precibus ad Deum, quæ patris curis omnibus auxilium, & opem ferre, quantum fieri potuit, profectò curavimus.

§ 1. Nunc sævum illum turbinem, licet percussis, & labefactis, stantibus tamen rebus confidisse plurimum sanè gavisi sumus, tamque insignis beneficii auctori misericordiarum Patri Deo laudes, & grates etiam publicè egimus. Sed ingenti gaudio, quo mens nostra completur, magnus lætitiæ cumulus accedit ex concordia zelo, & constanti virtute Fratemitatum Vestrarum, quæ, uti nobis Venerabilis Frater Episcopus Laudensis Nuncius Apostolicus non semel retulit, in tantis procellarum fluctibus vel sustinendis, vel etiam sedandis, insigniter enituit.

§ 2. Quare agite, Venerabiles Fratres, pergitè laboranti adhuc Patriæ tam necessario tempore subvenite; etenim quò tantæ clades majorem calamitatem rebus omnibus intulerunt, eò magis vobis enitendum est, ut Catholicæ Religionis rationes, Ecclesiarum jura, & morum disciplinam pro virili sustentetis, ac restituatis quod equidem, benedicente Domino, & piissimo Rege, cui sanè instamus, favente, futurum credimus, si in eam rem toto ex corde, & omnibus Pastoralis sollicitudinis officiis seridè incubueritis.

§ 3. Cùm autem Episcopi munus omne duobus illis Visitationum, & Synodorum capitibus, vel præcipuè contineatur, ad hæc potissimum studiosè, & accuratè peragenda Fratemitates Vestras summopere hortamur. Quàm amantibus, quàm etiam minacibus cum præceptis, tum exemplis ipse Christus ad explendas veri Pastoris partes nobis nedum stimulos admoveat, verum etiam præverit, quæ Apostoli, ac deinceps eorum Successores Viri Sanctissimi profuso quoque cum vita sanguine præstiterint, quæ tam privatis scriptis, quàm Conciliis per tot ætates usque ad sacrosanctam Synodum Tridentinam publicè celebratis docuerint, ac præceperint, vos certè non later, Venerabiles Fratres; quos ideo imitatores Christi, & æmulatores Sanctorum formam fieri gregis ex animo, obsecrantes cupimus, & quoniam cupimus, etiam, ut speramus, currentibus calcæ addimus. Porro Nobis ab ipso Nostri Pontificatus initio nihil antiquius fuit, quam Urbem nostram in primis, & locum sanctum, quem elegit Dominus, ab omni prorsus labe, ac vitiorum sordibus, quantum in nobis esse posset, purum, & repurgatum custodire, quo promptius, ac feliciter ab universis Christi Fidelibus hinc salutis nedum præcepta, sed exempla quoque peti possent. Idque præca instituta, & usque prosequuta per nos ipsos (licet circumstantes, & alio sæpe avocent difficultium temporum tot graves

graves curæ) Ecclesiarum, locorumque piorum diligenti visitatione urgere non desistimus; verentes nimirum ne forte increpationes adeo pavendas illas Domini per Ezechielem ad Pastores Israel non requirentes, nec pascentes gregem, in nos converti mereamur; aut etiam ex ore Jeremiæ illud: *Vos disperdistis gregem meum, & ejecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum.*

§. 4. Quam sane visitationem suam cum à vobis nunc Deus clementer averterit, ut ea procul in posterum longè sit, etiam atque etiam providete, curate ut greges vestros (quod in tanta rerum perturbatione necesse fuit) dispersos, & debilitatos perquam diligenter visitetis; quod in eis infirmum est consolidetis, ægrotum sanctis, contractum alligetis, abjectum reducat, quod perierat requiratis; ut qui vel hodie vobis multus est ad ignoscendum Deus, quatum vos Charitatis, & sollicitudinis erga sanguin. suo redemptas oves impenderit, tantum salutaris, & prosperitatis vobis, Ecclesiis, ac toti Republicæ vestræ (quos in sinu cordis planè gerimus) reducere, & cumulare velit.

§. 5. Cæterum quo cunctis Religionis, divini cultus, ac disciplinæ Ecclesiasticæ rationibus in Provinciis istis melius, ac facilius pro re, ac tempore consuli possit, eundem Nuncium nostrum non solum monitis, & mandatis, sed etiam peculiaribus facultatibus speciali Diplonate communicatis instruximus, Eum proinde audire omnino debent Fratritates Vestræ, quibus Apostolicam benedictionem paternè largimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Novembris 1647. Pontificatus Nostri anno Tertio.

L VII. Constitutio qua innovantur ordinata jussu Fel. record. Urbani VIII. & Innocentii X. pro subventione pauperum ægrotorum Urbis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

UT in hac Alma Urbe nostra pauperibus ægrotis opportuna charitatis auxilia sedulo exhibeantur, operæpretium facturi Nobis videmur si illa, quæ dudum Fel. rec. Urbani VIII. & Innocentii X. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum jussu ea super re providè statuta fuerunt, innovemus, & quod serventur in posterum exactius, graviorum pœnarum adjectione muniamus.

§. 1. Itaque de Congregationis Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ deputatorum consilio, omnibus, & singulis Præceptoribus, Gubernatoribus, Guardianis, Officialibus, Rectoribus, & Administratores quibuscunque infra expressorum dictæ Urbis Hospitalium sub viginti quinque scutorum auri à contraventorum singulis de propriis eorum bonis exigenda, necnon privationis officiorum, & incapacitatis ad alia similia obtinenda eo ipso incurrendis, aliisque nostris, & pro tempore existentis Romani Pont. arbitrio pœnis harum serie auctoritate Apostolica districtè præcipimus ut infra scriptas ordinationes diligenter observent.

§. 2. Videlicet: In quolibet eorundem Hospitalium seorsim constituitur locus, seu mansio certo lectorum numero instructa, in quibus recipiantur qui scabie ultra alias infirmitates in ipso Hospitali curari solitas laboraverint. Parochi, quando ægrotum in viis, & plateis publicis, stabulis, aliisque locis intra terminos parochiarum suarum repererint, lectum gestatorium ex loco in quo dilecti filii Eleemosynarii nostri jussu collocatus fuerit, adferri, ægrotumque, si ex natione fuerit, quæ Hospitali in eadem Urbe habeat, ad Hospitali nationis hujusmodi, sin minus ad Hospitali commune quod magis ægroti placuerit, dummodo tamen morbus ex illis sit, qui in eodem Hospitali communi curantur, de-

ferri curent. Pro mercedis bajulorum qui ægrotum ad Hospitali, ut præmittitur, detulerint, solutione Eleemosynarii nostri prædictus adhibetur, cui mercedem promptè solvendi mandatum dedimus. Licebit quilibet, qui ægrotos in viis, & plateis publicis, aliisque locis viderit, ejus rei certiore facere Parochum, ut ille lectum gestatorium adferri, ipsosque ægrotos ad Hospitali deferri curet: Nobis autem pergratum erit ejusmodi obsequium. Ægroti ex Hospitalibus non dimittantur priusquam bene sanati, ac extra periculum recidivæ in morbum prolapsionis constituti sint. Porro Hospitalia certas artes mechanicas exercentibus destinata sunt infra scripta, videlicet: Hospitali S. Rochi pro aurigis, eorumque famulis, rem pecuariam vaccarum rubrarum exercentibus, sutoribus veteramentariis, lignorum ad mensuram apratoribus, exoneratoribus, vinitoribus, nautis, aquæ bajulis, & fidicinibus.

§. 3. Hospitali S. Mariæ de Horto nuncupatum pro aviariis, molitoribus, rei pecuariæ vaccarum albarum præpositis, naviculariis Regni Neapolitani, olitoribus, eorumque famulis, colonis partiaris vinearum, sutoribus veteramentariis, fassamentariis, & vermicellariis.

Necnon Hospitali S. Mariæ de Laureto pro pistoriis eorumque famulis, crustulariis, seu ut vulgò dicuntur, ciambellariis, & frumenti menforibus.

§. 4. Hospitalia verò, seu Archihospitalia Sancti Spiritus in Saxia, S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum; S. Mariæ Consolationis, S. Joannis Colabiti in Insula Tyberina, S. Jacobi Incurabilium, & S. Lazari omnibus nationibus communia sunt.

§. 5. In Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia tot sint lecti tam pro nobilibus, quam pro non nobilibus, quot capiunt illius infirmitatis, inibi autem recipiantur febribus, alique dejectione, vel dysenteria laborantes, necnon vulnerati ex omni natione, quamvis etiam scabioli sint, dummodo tamen non habeant Hospitali eorum nationis, nisi in hoc casu numerus præfixus ægrotorum in Hospitali nationis hujusmodi curandorum reperiretur impletus.

§. 6. In Archihospitali S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum trecenti sunt lecti, omnibus, tam qui virorum, quam sceminarum curationi deserviunt, computatis, in quibus ægroti recipiuntur eo modo, qui pro Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia supra præscriptum est.

§. 7. In Hospitali S. Mariæ Consolationis octoginta sint lecti, tam virorum, quam sceminarum curationi deservientes, in quibus ægroti pari modo recipiantur.

§. 8. In Hospitali S. Joannis Colabiti sexaginta lecti reperiantur; sed quia idem Hospitali redditus non habet, dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Beati Joannis Dei illius curam gerentium prudentiæ, & charitati numerus ægrotorum in illo recipiendorum relinquatur.

§. 9. In Hospitali S. Jacobi Incurabilium centum & viginti lecti sint, tam virorum, quam sceminarum usibus servientes, in quibus recipiantur ulcerosi ex omni natione, tamen etiam scabioli sint: illic autem suis temporibus dabitur decoctio ligni sancti vulgò nuncupati pro dolorum, catarrhorum, aliarumque similiarum infirmitatum curatione. Postremò in Hospitali S. Lazari leprosi omnis nationis recipiantur.

§. 10. Decementes præsentis literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod quilibet etiam specialiter nota, & expressione digni in præmissis, interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, aut ex alia quacunque quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aliòve quolibet defectu notari, vel impugnari, aut in controversiam quoquo modo revocari nunquam posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, sub pœnis supradictis perpetuò inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis

Decretum
issitans.

per quoscunque iudices ordinarios, & Delegates, etiam
causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem
S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, aliosque qua-
vis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones
sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, &
interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & de-
finiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à
quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

Contrariis
derogatis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordi-
nationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Archi-
hospitalium, & Hospitalium huiusmodi, & aliis qui-
busvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel
alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudini-
bus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque in-
dultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verbo-
rum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam dero-
gatoriis, & derogatoriis, aliisque efficacioribus, & info-
litis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in gene-
re, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum
quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Qui-
bus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti
derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis,
specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad ver-
bum, non autem per clausulas generales idem importan-
tes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis,
& insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanen-
tis, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè de-
rogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transum-
ptis credi
jubet.

§. 12. Volumus autem ut præsentibus literæ per aliquè
seu aliquos ex Curatoribus nostris ad valvas Ecclesiæ
S. Ioannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolo-
rum, & in acie Campi Floræ de Urbe publicentur, ac
earum exempla ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, &
affixæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde ar-
deant, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter
intimata fuissent, quodque præsentium earundem tran-
sumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscri-
ptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica con-
stitutæ munitis, eadem prorsus Fides in iudicio, & ex-
tra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si
forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 3.
die 16. Nov.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub An-
nulo Piscatoris, die 16. Novembris 1657. Pontifi-
catus nostri anno Tertio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo
sexcentesimo quinquagesimo septimo, Indictione 10.
Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & D. N.
D. Alexandri Divinè providentiæ Papa VII. anno
ejus tertio, die vero 22. Novembris, prædicta Constitutio
affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Ioan-
nis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie
Campi Floræ, per me Jacobum Cornelium Apost. Curf.
Petrus Paulus Desiderius Mag. Curf.

XLVIII. Mandat observari Decreta edita à Sacra Con-
gregatione de Propaganda Fide ab Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam Regularibus,
pro bono regimine spirituali Animarum
Christi fidelium Gœ.

Qua via proficisci debeant Religiosi ad partes In-
diarum, & Insularum, definit Clem. VIII.
Constit. 74. tom. 3. & Paulus V. Constit. 90. tom. 3.
Officio Parochi ut sumgi possint Religiosi concessis
Pius V. Constit. 34. tom. 2.

Edita A.D. 1658. ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Sacrosancti Apostolatus officii, quo divina dispo-
nente clementia Catholicæ Ecclesiæ regimini, me-

ritis licet imparibus, præsidemus, sollicitudo Nos mo-
net, ut noxia quæcumque à Dominico Grege quantum
nobis ex alto conceditur, remove studeamus.

§. 1. Cum itaque ad aures nostras devenerint querimo-
niæ Christi Fidelium Gœ, atque in adjacentibus Insulis
degentium de nonnullis abutibus Ecclesiasticorum, eo-
rum præcipuè penes quos ipsorum Christi Fidelium spi-
rituale regimen, ac cura residet: Nos prædictis abuti-
bus, quatenus irreperint, quantumocitius occurrere, aut sal-
tem præcaveri, ne illi in posterum contingant, volentes,
de nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S.R.
E. Cardinalium ex Congregatione negotio Propagan-
dæ fidei præposita, quibus querimonias huiusmodi dis-
cutiendas remisimus, consilio, Apostolica auctoritate
tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus
sedulo, inviolabiliter, & exactè servari ab omnibus, &
singulis ad quos spectat, & in posterum spectabit, Decre-
ta infra scripta, videlicet.

Decreta
servanda

§. 2. Primò. Caveant Parochi, aut Ecclesiastici qui-
cunque, sive sæculares, sive regulares, ne in posterum
ullo pacto cogant pauperes ad operas, seu laborem im-
pendendum pro suis Ecclesiis, non per soluta iusta mer-
cede, nisi id spontè, & ex pietate præstare voluerint,
multoque minus audeant eos mulctare, qui renuerint.

Secundò. Cum iis qui sacro, aut catechisi doctrinæ
Christianæ non interfuerint (si mos sit, eos, ut suppo-
nuntur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione se gerant,
ut non nisi verè contumacibus, & contemnentibus, ca-
que modica, nec crebrò irrogetur.

Tertiò. Instruant populum omni qua decet lenitate,
abstinentes omninò à ferula, & à verbis indecentibus,
maximè si cum mulieribus, viris nobilibus, seu ætate
provecis agatur.

Quartò. Ad Seminarium (nisi ejus institutio, seu
fundatio obstat) locus etiam iis, qui ex nobili sunt ge-
nere, & congrua (si pauperes sint) perfolverint alimen-
ta, concedatur, ne à rectæ educationis beneficio prorsus
excludantur, habita tamen prudenti distinctione à reli-
quis, ut quieti consulatur.

Quintò. Ad scientiis addiscendas, & scholas quilibet
admittatur, nullo habito nobilitatis, seu generis dis-
crimine, nisi ex aliqua propria culpa quis indignus
suscipitur.

Sextò. Neophytos Deo sub Religionis jugo servire
volentes sine rationabili causâ Regulares non respuant,
sed pari charitate omnes, qui spiritu Dei aguntur, & ad
perfectiorem anhelant, amplectantur.

Septimò. Presbyteri sæculares doctrina, & moribus
idonei à beneficiis curatis & à quolibet alio Ecclesiasti-
co munere, sive prædicationis, sive administrandi Sacra-
menta Pœnitentiæ, minimè arceantur, attentâ præsertim
indigentia tot animarum millium, quibus longè impa-
res sunt pauci Regulares illuc ex Europa adventantes.

Octavò. Caveant itidem Parochi sæculares, & regu-
lares ullo modo sese ingerere in rebus spectantibus ad
Politiam sæcularem, nec ullum ad officia publica pro-
ponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec unquam
interfint comitiis, aut conventibus ubi de rebus publi-
cis agitur.

Nonò. Ut majori cum gaudio verbum Dei suscipia-
tur, aliisque radices agat, & fructum afferat, concio-
nentur omninò Regulares pluries in anno idiomate ver-
naculo, & patrio populorum, utque id ipsum facilius,
& frequentius præstetur, curet omninò Vicarius Capi-
tularis, aut Superior qui fuerit, ut etiam Clerus sæcularis
ejus Regionis in verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimò. Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus
sæcularibus indigenis, quos idoneos repererit ad confes-
siones excipiendas, quod facilius, & libentius fideles Sa-
cramentum Pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur
sols Regularibus, aut exteris sese subjicere.

Undecimò. Ut autem radicatus evellatur abusus, qui
in præfatis Regionibus, ut præfertur, irrepit, excipien-
ti confessiones per interpretem, aut lecto pœnitentis ca-
talogo peccatorum, ut nutibus innuat, si quæ fuerint
ab eo commissa, distinctè præcipitur Capitularibus
(graviter etiam onerando conscientiam ipsorum Regu-
larium,

larum, & quorumcumque ad quos pertinet in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantum audiatur confessiones, qui illius Idiomatis sensum sufficienter percipiant; & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoveantur omnino Sacerdotes seculares ejus Regionis ad confessiones Fidelium patris Idiomate excipiendas.

Duodecimo. Cuique audiat maximum Catholicorum numerum contra preceptum Domini, qui voluit debiles, & claudos admitti, sub pretextu ignobilitatis, & rudioris ingenii rejici à sacra Synaxi, id eadem Sacra Congregatio omnino vetat; ac prohibet, nisi prorsus ejus mysterii sint incapaces.

Decimo tertio. A grotis morti proximis cujuscunque sint conditionis, quamvis in sordido, ac vili degant, loco, aut tugurio, Sacrum Eucharistiae viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit exceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum, nec Crucis ignominiam exhorruerit.

Decimo quarto. Ne ob instructionis defectum qui sacro Baptismate initiantur, immaculatam Christi legem profanis, ac gentilitiis institutis ex ignorantia sciant ac idololatram cum orthodoxa fide confundant, ut sepe inibi evenire enunciatur est, caveant ij qui hisdem instruendis incumbant, ne in posterum ullus ad baptismum admittatur, qui veterem hominem, ac gentilitios mores profus exutus, Christum plenè non induerit, & in fide sit sufficienter instructus.

Decimo quinto. Quoniam verò (ut veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater celestis eum traxerit, monentur Ecclesiastici, tum seculares, tum regulares, ceterique qui ethnicorum conversionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptismum inducant, persecutantes præcipiè diligenter quo sine, & spiritu ducantur, qui baptizari postulant.

Decimo sexto. Nihil prorsus, ne quidem sub pretextu pietatis Parochi tam seculares, quam regulares à suis Parochianis quaerant, & si quid pro festorum celebratione sponte ab iis tribuatur, integrè in eam causam infusant, & quidquid superest, pauperibus ejusdem Parochiae dispensent, ita ut quantumvis minima aviditatis suspicio à viris Ecclesiasticis abfit.

Decimo septimo. Pro temporali regimine Confraternitatum existentium in Ecclesiis Regularium deputentur in posterum Officiales seculares, qui reddituum administrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re sese ingerentibus.

Decimo octavo. Cum Goræ, & in adjacentibus Insulis vetitum sit ethnicis ritus gentilitios publice exercere, districtè prohibetur Ecclesiasticis, ne eisdem permittant, & maxime (quod nefas est) turpis lucri gratià, cadavera ethnicorum inde asportari, ut juxta profanum eorundem ritum comburantur.

Decimo nono. Cadavera pauperum Fidelium gratis omnino posthac à Parochiis sepulturae tradantur, nec ad extorquendam, aut emendicandam à vicinis, vel affinis elemosinam publice exponantur.

Vigesimo. Districtè prohibetur, ne ethnicis ullo pacto permittatur in Ecclesiis sacrificare, sermone Vicariis, Capitularibus injungendo, ut in contravenientes, & maxime ob lucrum, graviter animadvertant, curantque in posterum ne Ecclesiis præficiantur Neophyti parum instructi.

Vigesimo primo. Similiter Regularium Superiores sedulo curent ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes regularis observantiae specimen cunctis ubique præbeant, eosque idcirco ad claustra, & regularem disciplinam aliquando revocent, ne regulari Instituto paulatim exfolescente, dum aliis incumbunt, se ipsos amittant, ac demum in destructionem potius, quam ædificationem Populorum missi videantur.

§. 3. Decernentes ita in præmissis per quoscumque Indices Ordinarios, & Delegates, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac

irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quatenus opus sit, Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutuum quorumcumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter; & expressè derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anno 1658. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quod Fratres Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum possint dividere suam Congregationem in tres Provincias, & augere duos Diffinitores Generales, dummodo vnaquæque Provincia habeat octo Conventus.

De hac Congregatione vide ad Constit. 131. Injuncti nobis, Urb. VIII. tom. 4. & ad Constit. 145. ejusdem tom. etiam 4.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus à Sancto Joanne Baptista Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quoddam aliàs pro ejus parte Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositis exposito, quoddam dicta Congregatio duas tantum Provincias haberet, illarumque Domus regulares per Castellam, Bæticam, Aragoniam, Navarram, Catalaniam, & Valentiam Regna, seu Principatus dispersæ, & à se invicem valde distantes reperirentur, nec à duobus Provincialibus nisi difficulter visitari possent: quodque in eadem Congregatione quatuor dumtaxat Diffinitores essent, pro expulsionem incorrigibilium sex Diffinitores juxta Constitutiones fel. record. Urbani Papæ Octavi prædecessoris nostri requirerentur, & propterea nomine Congregationis prædictæ eisdem Cardinalibus supplicato, ut ipsi Congregationi in ejus Capitulo generali prædictas domos regulares in tres Provincias, dummodo tamen unicuique trium Provinciarum hujusmodi octo domus regulares, seu Conventus assignarentur, dividendi, ita quod novus Provincialis pro tertia Provincia eligi deberet, necnon alios duos Diffinitores, qui eisdem auctoritatem, & præminentiam voti, & loci cum aliis quatuor Diffinitoribus prædictis haberent, pro gravius dictæ Congregationis negotiorum expeditione eligendi facultatem concederent: emanavit à Congregatione dictorum Cardinalium decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. Sacra

Deferunt
Irritum

D. P. A. J.
die 18. Jan.

XLIX.

Edita A. D.
1658.

Supplicati

ALEXANDER SEPTIMUS.

Decretum Sacri Congreg.

§.1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, attentis narratis, ac instante Procuratore Generali Congregationis prefate, committendum censuit prout presentis decreto continetur...

Decretum Prohibitor.

§.1. Cujus decreti vigore subinde Venerabilis Frater noster Martius Episcopus Albanensis ejusdem S.R.E. Cardinalis Ginettus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protector decretum edidit tenoris sequentis, videlicet: Martius miseratione divina Episcopus Albanensis S.R.E. Cardinalis Ginettus, Sanctiss. D.N. Papae Vicarius Generalis, totiusque Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum Generalis Protector, Attentis expositis, petitam licentiam, & facultatem ex prefatis duabus Provinciis tertiam erigendi, ac Provinciale, alioque Officiales sub ejusdem Ordinis, & ceterarum Provinciarum legibus eligendi, dummodò nulli ex ipsis minus quam octo Conventus, in quibus regularis vigeat observantia, assignentur; ac demùm in Capitulo Generali duos alios Diffinitores superaddedi, & eligendi, ac in omnibus ad formam retulscripti decreti Sacre Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium prepositæ, & non aliis concedimus, & impartimur. Datum Romæ ex aedibus nostris hac die 10. Januarii 1658. Card. Ginettus Protector.

Confirmat Provinciarum

§.3. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Ludovicus Procurator Generalis dictum decretum ejusdem Martii Cardinalis Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summo opere consideret: Nos ipsum Ludovicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, decretum præinsertum memorati Martij Cardinalis Apostolica auctoritate tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva semper in præmissis auctoritate Congreg. prefatorum Cardinalium. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primò dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Domorum regularium, seu Conventuum quoracumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus hac vice duntaxat, & specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

dinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus hac vice duntaxat, & specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1658. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Pro quiete, & utilitate Monialium Urbis Regularium curæ subiectarum.

Monasteria Monialium quando curam Prælati ingredi possunt, exiit Constit. 28. Gregor. XIII. & de eorum confessoribus ab Ordinario approbandis Constit. 18. Gregor. XV.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Sacro sancti Apostolatus officii humilitati nostræ per abundantiam divinæ bonitatis impositi deb tum exposcit, ut paternam dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasteriorum Alme Urbis nostræ, quæ contemptis sæculi illecebris, Domini nostri JESU-CHRISTI obsequiis sese sub suavi religionis jugo manciparunt, curam gerentes, illa, quæ earum quieti, utilitatibusque quomodolibet obesse conspicimus, peculiari studio removere satagamus.

§.1. Alias siquidem pro quiete, & felici directione Sanctimonialium Regularibus subiectarum providè ab hac Sancta Sede statutum fuit, ne Confessores, Superioresve cujuscumque gradus, Visitatores, eorum socii, Concionatores, alique Regulares quicumque confessionum generalium, visitationum, concionum, aliorumque exercitiorum intuitu, seu quovis alio prætextu apud earundem Monasteria vedium pernoctare, verùm neque refectorem, aut cibum sumere possent, nisi ex urgenti necessitate ab Ordinario in scriptis approbanda; & tunc quidem non nisi in mansionibus à Monasteriorum clausura distantibus, ac prorsus segregati. Præterea Monialibus prohibitum est, ne diurnum victum, seu refectorem statutis ad functiones prædictas diebus, aliisque occasionibus ordinariis, seu extraordinariis, imò neque lineam, aliamve quamcumque suppellectilem supra dictis Regularibus subministrarent, sed pro eorum sustentatione, intuitu servitii, seu ministerii, quod præstant, certam fruenti, ac vini quantitatem constituerent ad rationem duorum Juliorum monetæ Romanæ in singulos dies ministerii hujusmodi, Procuratoribus Conventuum ipsorum Regularium respectivè assignandam. Veritum quoque fuit Monasteriis, ac Monialibus communitè, vel privatim, quocumque sub prætextu, etiam elemosynæ, sumptuum, vel celebrationis Missarum, aliòve titulo prædictis Regularibus quidquam tribuere, tamen si Superiores essent, & in actu visitationis versarentur.

§.2. Quin etiam quamplurimis Apostolicis Constitutionibus interdicitur hujusmodi Regularibus accessus ad locutoria Sanctimonialium, necnon cum eisdem miscere colloquia ad crates, rotas, portas, & quovis alio in loco, sub pœnis privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque etiam gravioribus pro reum, temporumque opportunitate inflictis, cum declaratione, quod eadem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarii, & extraordinarii, Concionatores, Superiores cujuscumque gradus, seu Visitatores, tam ordinarii, quàm delegati, qui colloqui præsumerint cum Monialibus (etiam si Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasteriorum fuerint) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum hujusmodi, & aliis prout in diversis decretis desuper emanatis uberius continetur.

§.3. Cùm

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, ordinationes predictae, sub praetextu, quod nimis rigoroſe ſint, in eadem Urbe ut plurimum non obſerventur, indeque varia incommoda, & perturbaciones predictis Monialibus oriri doceat experientia: Nos opportunum huic malo remedium adhibere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romae Curiae Praelatorum ſuper negotiis Viſitationis Apoſtolicae Eccleſiarum, ac Monasteriorum Urbis predictae a nobis inſtitutae deputatorum conſilio, ſupradicta decreta intovantes, praemiſſaque in eis contenta de novo ſtatuentes, atque augentes, omnibus, & ſingulis Superioribus Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Praepoſitis, & Prioribus, & Superioribus localibus dictae Urbis, cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & inſtituti, tam mendicantium, quam non mendicantium; & Clericorum regularium, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignis, quibus Sanctimonialium cura incumbit, ſub privationis vocis tam activae, quam paſſivae, necnon eorum officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis ad ea amplius obtinenda poenis eo ipſo incurrendis, adveſus quas nemo niſi a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente reintegrari valeat, Apoſtolica auctoritate tenore praſentium mandamus, & praecipimus, ut intra terminum unius menſis a die publicationis earundem praſentium computandum, Conſeſſores, eorumque ſocios Concionatores, & alios quocumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium in eadem Urbe exiſtentia, vel continue, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare ſolitos, ad clauſtra revocare debeant, neque de caetero amplius permittant eorundem, ſeu alios Regulares intra, ſeu propet ſepta Monasteriorum huiusmodi habitare, idque etiam ſub eiſdem poenis praſtare, & obſervare teneantur ipſimet Superiores ſupra nominati, aliique pro tempore eorum ſucceſſores, cujuſcumque gradus fuerint: quibus omnibus expreſſe prohibemus nedum apud Monasteria praedicta pernoctare, aut degere, verum etiam ne diurnam quidem refectionem ſumere, praeterquam in caſibus neceſſitatis, a Nobis, & pro tempore exiſtente Romano Pontifice approbandae.

§. 4. Et ut tollatur omnis occaſio transgreſſionis, praecipimus Superioribus ſupradictis ſub eiſdem poenis, ut intra eundem terminum quacumque cellas, manſiones; ſeu cubicula propet Monasteria praedicta ad uſum memoratorum Regularium exiſtentia, ſi clauſurae Monasteriorum earundem Sanctimonialium contigua fuerint, eiſdem includi, vel dirui omnino faciant; ſi vero extra ſepta, vendi, pretiumque in Monasteriorum utilitatem converti; nec in poſterum alia ſimilia aptari, aedificari, aut emi reſpectivè permittant. Ad haec iſdem Superioribus ſub poenis praedictis mandamus, & praecipimus, ut nullatenus pariantur coſtae, ſeu parati cibos a Monialibus, ſive lintea, aliisque uſenſilia, tam propet eorum, quam Regularium quorumcuſque uſibus ſuppeditari. Conſeſſores quoque, & Concionatores niſi omnino quovis praetextu a Monialibus accipere poſſint, ſub eiſdem poenis; praeter duos Julios monetae predictae in pecunia numerata, ſi per inſtitutum regulare licuerit pro quotidianis eorum alimentis ad tempus ſervitii praſtari, & non ultra; Procuratori eorum Conventus reſpectivè ſolvendos, ſi minus, aequivalentem vini, frumentique portionem Syndicis conſignandam. Prohibemus pariter ſub poenis praedictis, ne dicti Regulares, raro per ſe, quam per alios mediate, vel immediate a Monialibus, eorumque Monasteriis dona, ſeu manuſcripta, quantumvis exigui valoris, necnon eſculenta, aut non eſculenta quacumque accipiant, etiam recognitionis, debiti, contributionis, alimentorum, gratitudinis, mutui, elemoſynae, celebrationis Miſſarum, fabricae valetudinarii, veſtiarii, legatorum piorum, aut quocumque alio titulo.

§. 5. Similiter ne cum praedictis Monialibus, earumque Monasteriis ipſorum Regularium curae mediate, vel immediate ſubjectis ullos intire poſſint con-

tractus cenſuum, tam activè, quam paſſivè, mutui, locationum, conductionum, emptionum, venditionum; aut alios quocumque, tamen ejuſmodi contractus liciti forent, ac utiles, & de Sedis Apoſtolicae licentia intirentur, niſi expreſſe fuerit praſentibus literis derogatum: alia praeter nullitatem contractuum huiusmodi, tam contrahentes, quam Superiores, mandantes, aut quovis modo conſentientes incidant in poenam privationis vocis activae, & paſſivae, ac officiorum ſuorum eo ipſo reintegratione Nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus reſervata.

§. 6. Praeterea interdiciamus omnibus, & ſingulis praedictis ſub eiſdem pariter poenis colloquia quacumque cum Sanctimonialibus praedictorum Monasteriorum (comprehenſis etiam Abbatibus, Prioribus, ac Officialibus) extra actum conſeſſionum concionum aut viſitationum huiusmodi; adjecta ſub ſimilibus poenis expreſſa prohibitione, ne quando modo permittant, ut eorum ſocii, aliique Regulares, tam profeſſi, quam non profeſſi, ſub quovis praetextu cum Monialibus colloquantur. Contravenientes autem, praeter poenas praenarratas, gravioribus etiam noſtro, ſucceſſorumque noſtrorum Romanorum Pontificum arbitrio puniuntur.

§. 7. Mandamus inſuper omnibus, & ſingulis Superioribus ſupradictis, ut feriis Quadageſimalibus, Adventus Domini, quatuor temporum, vigiliarum, feſtorum ſolemnium cum tota eorum octava, necnon diebus Sanctiſſimae Eucharistiæ ſumendae deſtinatis, locutoria quacumque praedictorum Monasteriorum clauſa remaneant, nulliſque vit, quantumvis ſanguine in quocumque gradu conjunctus ad Monialium colloquia hiſce temporibus admittatur, niſi ob praeciſam neceſſitatem a dilecto filio noſtro, & pro tempore exiſtente Romani Pontificis Vicario in Urbe praedicta in ſpiritualibus generali, vel ejus Vicegerente in ſcriptis approbandum. Et quia in quibusdam Monasteriis abuſus invaluit; ut Sacrae Communionis & conſeſſionum fenestellae locutoriorum loco deſerviant: prohibemus omnibus, & ſingulis Abbatibus, ſeu Prioribus, Conſeſſoribus, & caeteris Superioribus Regularibus, ſeu Viſitatoribus; Monasteriorum huiusmodi pro tempore exiſtentibus, cujuſcumque gradus exiſtant, ſub poena excommunicationis latae ſententiae, ne dictas fenestellas in alium, quam in ſacrum, cujuſ causa inſtitutae ſunt, uſum vel adhibeant, vel adhiberi permittant. Mandantes, & praecipientes, ut exceptis Communionum, & Conſeſſionum diebus, dictae fenestellae ſemper obſervatae ſint, & quidem duplici clavi, interna ſcilicet, & externa, quarum altera penes Abbatem, ſeu Prioram; altera vero penes Conſeſſorem aſſervetur: nunquam verb aperiri poſſint, niſi ſtatim horis dumtaxat, atque temporibus ad ſacrum miniſterium deſtinatis. Liceat tamen Conſeſſori, aut Superiori, cum puellas ad habitum, aut profeſſionem admitti contigerit; huiusmodi funciones ad Communionis fenestellam obire, juxta ritum, & conſuetudinem Monasterii.

§. 8. Caeterum ut praſentes literae debite executioni demandentur, illarumque ignorantia a nemine praetendi poſſit, nec in oblivionem, & deſuetudinem abeant, memorato Vicario noſtro; ejuſque Vicegerenti injungimus, ut earundem praſentium tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac tranſlatum imprimi, & ſexto quoque menſe, nempe Dominica prima adventus, & Dominica tertia poſt Pentecoste in publica menſa praedictorum Monasteriorum reſpectivè perlegi curent, ſub eiſdem poenis privationis vocis activae, & paſſivae, ac officiorum, tam ab Abbatibus, & Prioribus, quam a Superioribus localibus eo ipſo incurrendis, ac reintegratione adveſus poenas huiusmodi Sedi praedictae tantum reſervata. Decernentes ipſas praſentes literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo quod quilibet etiam ſpeciali nota, & expreſſione digni, in praemiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet praetendentes illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, audiſi, ſeu cauſae propeſ-

lur

ppim

bitatio

Contrabus

monialium

Colloquia

Dies in quibus locutoria clauſa

Clauſula praſentium

ALEXANDER SEPTIMUS.

propter quas eadem presentes emittantur, additis, verificatis, aut justificatis non fuerint, aut ex alia quacumque ratione pia, & privilegiata causa, colore pretextu, & capite etiam in Corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de suspensionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, utroque quolibet defectu notari, in ius, vel controversiam revocari, ad terminum juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratie remedium impetrari posse, sed dictas presentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sique, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causam Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo jure quae sita, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, & Institutuum hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam inmemorabilibus privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio faciendae, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas & occasionem praesentibus pro plenae, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fidei.

§. 10. Volumus autem ut eadem praesentes litterae, seu earum exempla ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, necnon in acie Campi Florae de Urbe praedictae per aliquem ex Curforibus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quae sic publicentur, & affigantur, & singulis quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique eorum personatim intimatae fuissent: Urque ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae nunitis eadem fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

D. P. An. 3. d. 10. Feb.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Februarii 1658. Pontificatus nostri anno tertio.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo, Indictione 11. Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, & D.N. D. Alexandri Divina providentia Papa VII. anno tertio, die vero 3. Aprilis, praedicta Constitutio officio, & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, & Cancellariae Apostolicae in acie Campi Florae, per me Petrum Paulum de Gressu Apostolicum Curforum.

Haronymus Mascella Mag. Curf.

Breve, quo Vicarius Generalis Portugaliae Minorum de Observantia declaratur, quod sit solummodo Commissarius Generalis ad instar aliorum Commissariorum Nationum.

Commissarii Generales Nationales quotannis rationem reddere debent Ministro Generali de Capitulis in suis Provinciis celebratis; & de rebus praecipuis intra, & extra Capitula determinatis. Sic cautum fuit in Capitulo Generali Tolet. 1658. pro utraque Familia, numero 17.

ALEXANDER PAPA VII. Ad suam rei memoriam.

Alia per nos accepto, quod Provinciae tam de familia Observantium, quam Reformatorum nuncupatorum Ordinis Minorum S. Francisci Regni Portugaliae, & suarum Conquistarum praesentia Superioribus, qui illas regeret, maxime indigebant, attentis difficilibus, dispendiosisque recursibus, qui non sine temporis diurnitate, incommodo, & labore, aliis illis partibus ad hanc S. Sedem Apostolicam haberi possunt, praesertim bellorum, & aliorum tunc expressorum de causis.

§. 1. Subinde Nos dilectum filium Joannem Pereira Provinciae Algarbiorum dicti Ordinis professum in Vicarium Generalem earundem Provinciarum dicti Regni, suarumque Conquistarum Fratrum Minorum hujusmodi cum facultatibus ad id necessariis ad triennium inde proximum, & interim ad nostrum beneplacitum Apostolica auctoritate constituimus, & deputavimus, prout in nostris in simili forma Brevis tunc desuper emanatis literis, quarum tenorem praesentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

Edicta

1658

1658

Declaratio

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Michael Angelus della Sambuca totius dicti Ordinis Minister Generalis Nobis nuper exponi fecit, in eisdem Provinciis dicti Regni Portugaliae Fratrum praedictorum nunquam extiterit officium Vicarii Generalis hujusmodi, nec etiam ab illis fuerit requisitum, exindeque schismata, perturbationes, & alia incommoda in eodem Ordine possent exoriri, Nobis propterea idem Michael Angelus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè ut infra providere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos igitur eundem Michael Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque spiritualibus sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latas, si quibus quomodolibet immoderatus existeret, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum sententiarum absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, mentis, intentionis, & voluntatis nostrae fuisse, & esse, ut praedictus Joannes non Vicarius Generalis, sed solummodo Commissarius Generalis Provinciarum praedictarum sit, nominarique, haberi, & esse debeat ad instar aliorum quarundam ejusdem Ordinis Provinciarum Commissariorum Generalium, Apostolica auctoritate tenore praesentium declaramus, ipsique Michaeli Angelo Ministro Generali facultatem interim expediendi negotia Fratrum Provinciarum Regni praedicti praesentium in Curia, & aliorum absentium ad eundem Michael Angelum pro expeditione recurrentium, auctoritate, & tenore praesentibus concedimus, & impartimus.

§. 3. Decernentes praedictas litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, subique plenarias, & irritas, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, & obtinere, licque, & non aliter

in

ALEXANDER SEPTIMUS.

In premissis per quoscumque... Delegatos, etiam... Ordinis, &... Pontificatus nostri anno Quarto.

P. A. 4. 1639.

111. Constitutio contra Religiosos Congregationis Montis Virginis, dignitates, Prælaturas, & officia dictæ Congregationis à quibusque personis, tam Sæcularibus, quam Ecclesiasticis, etiam Sæcæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus procurantes.

Causam prohibitionem habent ferè omnes Religiones, ut videre poteris in Repertorio, verbo Ambitus.

1639.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrofancti Apostolatus officio, quod auctore Deo gerimus, admonetur, ut paternam Christi Fidelium, qui sæculi vanitati renunciantes, & humilitatis spiritui adherentes, Altissimi obsequiis sese sub suavi monasticæ vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ambitiosum earum personis ad dignitates, & officia accessum intercludere studeamus.

1639.

§. 1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus & singulis Monachis Congregationis Montis Virginis Ordinis S. Benedicti, cuiuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis nunc, & pro tempore quodcumque existentibus, ne de cætero pro Prælatibus, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis quibusvis ejusdem Congregationis consequendis, ad Principam, seu Prælatorem, & aliarum personarum quarumlibet de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, vel quacumque sæculari, dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, aut Ducali fulgentium favore, vel suffragia recurrere, illosque, seu illa sibi procurare, aut etiã sponte oblaris, & se minime procuratis uti directè, vel indirectè, seu aliis quoquo modo audeant, vel præsumant, sub perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, absque ulla spe reintegrationis, necnon excommunicationis majoris, à qua nemo à quocumque præterquam à Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, pœnis eo ipso absque ulla alia declaratione incurrendis tenore præsentium prohibemus, & interdiciamus.

1639.

§. 2. Mandantes propterea, & districtè præcipientes in virtute sanctæ obedienciæ, ac sub similis excommunicationis pœna dilectis filiis Abbati Generali, cæterisque Superioribus Congregationis prædictæ modernis, & pro tempore existentibus, ne ad instantiam, & requisitionem prædictarum personarum de gremio Congregationis hujusmodi non existentium cuiuscumque ipsius Bullarii Magni Tom. V.

Congregationis Monachos... officium, gradum, honorem, dignitatem, functionem, vel aliam... modo concedant.

§. 3. Ac decernentes ipsas præsentis literæ semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & ad illas ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; acque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublatâ eis & eorum cuilibet quavis auctoritate, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derivata irrita.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac hinc univârsalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Cœpensis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus, opus sit, prædictorū Ordinis, & Congregationis, aliiive quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes nō sit, seu quavis alia expressio, habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasionem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentibus, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Comparati derogati.

§. 5. Ut autem præmissorum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius deveniat, volumus ipsas præsentis literas in singulis Capitulis generalibus ejusdem Congregationis publicè legi, & sic lectas omnes, & singulos ad quos spectat, & spectabit perinde afficere, & arcere, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, utque earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu Scribæ Capituli generalis Congregationis hujusmodi, vel alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem proflus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhibetur, si forent exhibite, vel ostense.

Publicatio literarum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 17. Junii 1639. Pontificatus nostri Anno quarto.

D. P. A. 4. 1639.

Quod in Provinciis Cismontanis Fratrum de Observantia, ac Reformatorem Sancti Francisci non eligantur amplius Vocales, seu Discreti à familia Conventuum mittendi ad Capitula Provincialia.

1111.

De hac materia vide, quæ notavi ad Constitut. 51 Urb. VIII. Sacrosanctum, tom. 4. circa abrogationem concessionum contrariarum Sæcæ Ordinis, & ejus Regula.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

1639.

Sacrofancti Apostolatus Nobis divinitus commissi ratio postulat, ut ad ea, per quæ controversiæ inter religiosos viros, qui contemptis sæculi illicetis vota sua sub archioris vitæ regula Altissimo reddere jugiter satagunt

Exordium.

Unfructu pro re vobis

§. 1. Nos de Venerabilium Patrum nostrorum Cardinalium negotiis, & consularionibus Episcoporum, & Regularium propositorum consilio, nisi per eosdem Cardinales supradictos libelle portectis suscipere plerumque Fratrum Minorum, cum de Observantia, cum Reformatorem susceptorum Cismontanae Familiae Ordinis Sancti Francisci, instantium pro restitutione asserta consuetudine eligendi Vocales, seu Discipulos à Conventibus mittendos ad Capitula Provincialia, auditisque scriptis in particulari dictorum Cardinalium Congregatione dilecti filii Fratris Compissarii Generalis, & Curiae, necnon Praetorae Generali Reformatorem Ordinis praedicti, partibusque hinc inde, cum verbo quam scripto informantibus, cum omnibus pro utraque eorum ductis, ac postmodum toto negotio in plena praedictorum Cardinalium Congregatione, dilecto filio nostro Joanne Baptista tit. S. Petri ad Vincula, episcopi S. R. E. Praetore Cardinali Pallopo nuncupato referente, diligenter, & mature discussis in Provinciis Cismontanis tam Observantiae, quam Reformatorem dicti Ordinis non esse locum praefatae Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus, ac proinde perpetuum desuper silentium imponimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes pariter easdem praesentes litteras validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scilicet, vel ignorantia contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus decreto fel. record. Innocentii Papae X. praedecessoris nostri, & aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscunque;

§. 4. Volumus autem, ut praesentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem pro suis fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

D. P. An. die 27. Julii

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatorio, die 27. Januarii 1658. Pontificatus Nostri Anno quarto.

LIV. **Confirmatio Privilegiorum, Exemptionum, Libertatum, Immunitatum, Gratiarum, Indulgentiarum, &c. Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini: Necnon Communicationis Privilegiorum quomodolibet concessorum, eum Patribus Ordinis Carthusiensis.**

Edita A.D. 1658.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiae Solio per ineffabilem Divinae bonitatis abundantiam, nullo licet merito nostrorum suffragio constituti, Privilegia, Gratias & indulta Religiosorum Virorum, qui specus saeculi illecebris in humilitatis spiritu, & vitae regularis observantia, vota sua Altissimo reddere jugiter satagunt, Ordinibus pie provideque concessa libenter cum à Nobis petunt, Apostolicae Confirmationis nostrae patrocinio munimus, & aliis desuper providemus, prout maturam consideratione praevia conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Nos siquidem pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Fratrum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini nobis exposuerunt, quod dudum ad eundem Ordinis Praeceptum emanavit à felicis recordationis Urbano Papa VIII. praedecessore nostro litterae sub numero 1000. quibus aliorum nonnullorum Romanorum Praedictorum Praedecessorum litterae nostrorum litterae reperuntur insertae, tenoris qui loquitur, videlicet.

Pr. 171.

§. 2. Urbanus Episcopus servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Ad Apostolicae dignitatis apertis meritis licet imparibus divina dispositione vocati gratos Domino, & Christianae Reipublicae utiles fructus, qui ex Religiosi Sancti Pauli Primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini, tam ex pia, & Religiosa eorum vivendi norma, quam ex sollicitis ipsorum Religiosorum studiis, ac cunctis laboribus pro divini nominis gloria, ac crebris Verbi praedicationibus, necnon Sacramentorum Ecclesiasticorum administrationibus provenire noscuntur intra corda nostri arcana revolventes, ea quae pro ejusdem Ordinis conservatione, & felici gubernio provide statuta fuisse dicuntur, necnon quaecumque privilegia, immunitates, exemptiones, libertates & indulta praefato Ordini à Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris quomodolibet concessa perpetuo firma, & illibata persistant, libenter, cum à nobis petunt, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem & desuper Apostolici favoris auxilium impartimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 3. Dudum siquidem per felicis recordationis Joannem Papam XXII. praedecessorem nostrum accepto quod Fratres Sancti Pauli Primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constituti per auctoritatem pie vitae, bonorumque operum actiones, ad se reddebant in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducerentur, ipsique Fratres secundum Beati Augustini regulam desiderabant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum, dictus Joannes praedecessor hujusmodi pium, laudabile, & meritorium propositum, & obsequium eorumdem Fratrum dignè in Domino commendans, & gloriosae memoriae Caroli Hungariae Regis, & dictorum Fratrum supplicationibus annuens, eisdem Fratribus Regulam auctentam per eos, & eorum successores, in locis suis, quae habeant, & praestante Domino in posterum habituri erant, perpetuis futuris temporibus observandam auctoritate Apostolica concessit.

§. 4. Insuperque Fratribus, eorumque successoribus praedictis, quod in Capitulo ipsorum quoties expediret celebrando aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, electum recipere, idemque prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & Successores visitationis, & correctionis debite officium exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum injectionem in seipos vel propter statuta dictae Regulae violanda incurrere contigerit, iuxta formam Ecclesiae consuetam absolvere valeret. Et denique quod ipsi Fratres, & Successores eorum in terris & vineis, quas propriis suis manibus excolabant, & in posterum excolerent, Decimas solvere, & ad Synodos Dioecesanorum eorum venire minime tenerentur neque ad id inviti compelli possint indulsit, prout in litteris Apostolicis pie memoriae Clementis Papae VII. praedecessoris nostri, pro eo, quod originales litterae ipsius Joannis praedecessoris amissae erant, desuper confectis quarum tenor sequitur, videlicet.

§. 5. Clemens Episcopus servus servorum Dei, Dilectis filiis Priori, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constitutis: salutem, & Apostolicam benedictionem. Provisionis nostrae debet provenire subsidio, ut jus suum cuilibet conservetur. Hinc est, quod nos tenorem quarundam litterarum felicis recordationis Joannis Papae XXII. praedecessoris nostri in Registro ipsius praedecessoris repertarum, pro eo, quod licet vestra petitio nobis nuper exhibitae contineret, originales litterae suae amissae, de Registro ipso de verbo ad verbum

ALEXANDER SEPTIMUS.

verbum transcribi, & ad vestre supplicationis instantiam presentibus annotari fecimus, quae talis est.

§.6. Joannes Episcopus Servus Servorum Dei: Ad perpetuum rei memoriam. Per sanctae contemplationis studium innocentis vitae meritum, & exercitium laudabilium actionum in fidei fragrantia, devotionis constantia, & abundantia charitatis Deus Omnipotens Caput Ecclesiae sanctae suae colitur, & in cultu sub beatissimi nominis suavitate, & devotè Sanctorum memoria renovatur, rependiturque Divina gratia his, qui supernae Majestatis excellentiae variis, & devotis affectibus obsequuntur, pro quorum laboribus centuplum, & ipsis aeternae vitae gaudium tribuit pro mercede. Sic igitur in Sponsa Christi Ecclesia militante Fideles Domini virtutum aromatis redolentes à Romano Pontifice successore Beati Petri, & Jesu Christi Vicario in bonis foveantur operibus, ad illa favorabiliter promoveantur, gratiosis tractentur favoribus, & opportuna tutela munimine roborentur, ut in pacis pulchritudine quiescentes liberis, & quietis mentibus pensum exolvant. Altissimo debita servitutis, sacraeque Religionem summa plantat Apostolicae Sedis Auctoritas, & plantatam putrit dulcedine charitatis, pietatis lenimento prosequitur, & ed libentius, & benignius janua ei pandit spiritualium gratiarum, quod fidelius, & sedulius per viam graditur Domini Mandatorum, & per longanimitatis, humilitatis, & patientiae meritum, virtutum tendit ad culmina, & sibi, aliisque Fidelibus thesaurum impetrat caelestium praeniorum.

§.7. Sancè ad nostrum Apostolarum auditum relatio fide digna perduxit, quod dilecti filii Fratres Sancti Pauli Primi Eremitae in Hungaria, & aliis partibus constituti per austeritatem vitae, bonorumque operum actiones, adeò se reddunt in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducuntur, quodque ipsi secundum Beati Augustini Regulam desiderant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum. Nos igitur hujusmodi pium, laudabile, ac meritorium propositum, & obsequium eorum Fratrum Dei, & Sanctorum suorum prosequendum laudem, & gloriam in Domino commendantes, & attendentes illa salubria, & efficacia fore ad perennis salutis bravium impetrandum, & ut ed libentius dicti Fratres divinis beneplacitis se occupent, seque diligentius exerceant in operibus sanctitatis, qui invenisse gaudebunt Nos, & dictam Sedem sibi gratiosos, propitios, & benignos: Charissimi in Christo filii nostri Caroli Regis Hungariae Illustris, quem ad fratres ipsos specialis devotionis affectum habere percipimus, Apostolicam pro Fratribus praedictis in hac parte gratiam humiliter implorantis, & eorum Fratrum devotis supplicationibus annuentes, praelibatis Fratribus auctoritate Apostolica Regulam concedimus antedictam, per eos, & successores ipsorum in locis suis quae habent, & praesente Domino habebunt in posterum, perpetuis futuris temporibus observandam; memoratis insuper Fratribus, eorumdemque successoribus, quod in Capitulo ipsorum quoties expedierit celebrando, aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, & electum recipere valeant, & habeant: idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & successores visitationis, & correctionis debita officium valeat exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum injectionem in se ipsos, vel propter statuta dictae Regulae violanda incurrere contigerit, juxta formam Ecclesiae absolvere consuetam: denique ut praefati Fratres, successores eorum, de terris, vineis, quas propriis suis manibus excolunt, & ipsi successores praefati excolunt in posterum, decimas solvere, & venire ad Synodos Dioecesanorum eorum minime teneantur, neque ad id compelli possint invitis eisdem Fratribus, & successoribus, & Priore, de Sedis ejusdem clementia, & benignitate solita, tenore praesentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignatione

Omnipotentis Dei & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Avenione vigesimo sexto Calendae Augustis, Pontificatus nostri Anno tertio, Incarnationis vero Dominicae Anno millesimo Trecentesimo decimo nono.

§.8. Ceterum, ut eorumdem literarum tenor praefatus, sic insertus, omnimodam rei, seu facti certitudinem habeat; Apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamque vim; eumque vigorem dictus tenor per omnia habeat, quem haberent originales litterae supradictae, & eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur, quodcumque, & ubicumque; sive in iudicio, vel alibi fuerit exhibitus vel ostensus, & eidem stetur firmiter in omnibus, sicut eisdem originalibus litteris daretur, si forent exhibitae, vel ostensa. Per hoc autem nullum jus de novo vobis acquiri volumus, sed antiquum si quod habetur, tantummodo conservari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae annotationis, constitutionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Avenione quarto decimo Calendae Augusti, Pontificatus nostri anno primo, Incarnationis vero Dominicae anno millesimo trecentesimo quadragesimo tertio.

§.8. Et deinde pia memoriae Gregorius Papa XI. etiam praedecessor noster precibus Prioris Generalis, & Fratrum tunc existentium hujusmodi tunc inclinatus eorum domus in quibus divino vacabant obsequio, sub Beati Petri, & sua protectione suscepte, statuens, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini Regulam in domibus ipsis auctoritate Apostolica institutus esse dignoscebatur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observari deberet.

§.9. Praeterea ut quaecumque possessiones, & bona quae praefata domus tunc iuste, & canonicè possidebant, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium seu aliis iustis modis poterant adipisci, Fratribus praefatis, eorumque successoribus firma, & illibata permanerent, unà cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Olivetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Vvadis, piscuis in bosco, & plano; in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis, & ut novalium, aut quae propriis manibus, aut sumptibus colebant, de quibus aliquis hactenus Decimas non perceperant, sive de animalium suorum nutrimentis, nullus ab ipsis Fratribus Decimas exigere, vel extorquere auderet, seu praesumeret; liceret quoque iisdem Fratribus Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos à saeculo fugientes ad conversionem accipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

§.10. Prohibuit insuper, ut nulli Fratrum praefatorum post factam in domibus hujusmodi Praefessionem fas esset, nisi Prioris sui licentia auctoritate Religionis obtenta, de iisdem domibus discedere: discedentem vero absque communi litterarum Apostolicarum cautione nullus auderet retinere. Praeterea inhibuit ne ullus Episcopus, vel quilibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conventus forenses ipsos Fratres venire, nec iudicio saeculari de propria substantia, vel possessionibus eorum subiacere compelleret, nec ad domos praefatas causas Ordinibus celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conventus publice convocandi venire praesumeret, nec Regularem dicti Prioris Generalis electionem impediret, aut de instituendo, vel removendo, vel revocando eo, qui pro tempore foret contra Statuta Ordinis se aliquatenus intromitteret, illud adiciens, ut scilicet Priores ipsi Episcopo, salvo Ordine suo, obedire deberent, & contra statuta Ordinis praefati nullam obedientiam facere compellerentur.

§.11. Pro consecrationibus vero Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, seu pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiae Sacramento, nullus à dictis Fratribus

sub pretextu consuetudinis, vel alio modo quicquam auctoritate extorquere, sed illis hanc omnia gratis Episcopi Diocesani imperent, alioquin licet est quoscunque malent Catholicos adire Antistites, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, qui Apostolica fidei auctoritate dictis Fratibus, quod postularent, impertirentur. Quod si Sedes Diocesanorum Episcoporum forte vacarent, interim omnia Sacramenta ecclesiastica à vicinis Episcopis accipere libere absque contradictione possint; ita tamen, ut ex hoc in posterum propriis Episcopis nullum præjudicium generetur. Quia verò interdum propriorum Episcoporum copiam non habent, si quos Episcopos Romanæ Sedis gratiam, & communionem habent, & de quibus plenam notitiam habeant, per eos transire contigerit, ab eis benedictionem Vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium auctoritate Apostolicæ Sedis recipere valeant.

§. 12. Cum autem generale interdictum terræ adfecta, licet eisdem Fratibus, clavis Janæ, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dedissent interdicto, submissa voce divina officia celebrare. Christma verò, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines forent promovendi à Diocesanis suscipere Episcopis, si Catholici forent, ac gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis haberent, & ea vellent sine pravitate aliqua exhibere.

§. 13. Prohibet similiter, ut infra fines suorum locorum, nullus sine consensu Diocesanorum Episcoporum, & dictorum Fratrum, Capellam, seu Oratorium de novo construere audeat, salvis Privilegiis Romanorum Pontificum, & ad hoc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, aliisque omnibus Ecclesiasticis, secularibusque personis, à dictis Fratibus omnino fieri vetuit: sepulturam quoque in Ecclesiis ipsorum Fratrum liberam esse decrevit, ita ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se in Ecclesiis eisdem sepeliri deliberasent, nisi forte excommunicati, vel interdicti, aut etiam publici usurarii essent, nullus obstitere: salvis tamen iuribus illarum Ecclesiarum, à quibus corpora mortuorum assumerentur.

§. 14. Decimas præterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum dictorum Fratrum spectantes, quæ à Laicis detinebantur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinebant revocandi, libera esset eisdem Fratibus de Apostolica auctoritate facultas: Obviente verò generali Priore prædicto, suorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia proponeretur, nisi quem dicti Fratres communi consensu, vel Fratrum major pars consilii sanioris, secundum Deum, & B. Augustini Regulam providerent eligendum. Paci quoque, & tranquillitati dictorum Fratrum pariter in posterum sollicitudine providere studens, auctoritate Apostolica prohibuit, ut inter clausuras locorum dictorum Fratrum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temere capere, vel interficere, seu violentiam exercere auderet. Præterea omnes libertates, & immunitates à prædecessoribus suis Romanis Pontificibus locis dictorum Fratrum concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactioum à Regibus, & Principibus, vel aliis Fidelibus rationabiliter eisdem Fratibus indultas confirmavit. Decernens, quod nulli omnino hominum liceret præfatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu quibuscunque vexationibus fatigare: Sed ea omnia integra conservarentur illis, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa erant, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diocesanorum Episcoporum canonica iustitia, & in prædictis Decimis moderatione Concilii Generalis, prout in literis ipsius Gregorii præcessoris in hunc, qui sequitur, modum.

§. 15. Gregorius Episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Priori generali, & Fratibus Sancti Pauli Priori Eremitarum, in Hungaria, & aliis mundi partibus constitutis, sub Regula S. Augustini, tam presentibus, quam futuris Regularem vitam professis. In perpetuum Religiosam vitam eligentibus Apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuscunque temeritatis incursus, aut eos à proposito revocet, aut robur, quod abest, S. Religionis infringat. Eapropter dilecti in Domino Filii, vestris iustis postulationibus clementer annuimus, & domus vestras, in quibus divino vocationis obsequio, sub Divi Petri, & Nostra protectione suscipimus, & presentis scripti Privilegio communitur.

§. 16. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Divi Augustini Regulam in domibus ipsius auctoritate Apostolica institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones & quæcunque bona, quæ prædictæ domus in presentiarum iuste, & canonicè possident, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, seu aliis iustis modis præstante Domino poterunt adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Loca ipsa, in quibus prædictæ Domus sitæ sunt, cum omnibus pertinentiis suis, videlicet cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Olivetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Uvadis, Pascuis in bosco, & plano in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus, seu novalium vestrorum quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis habitus Decimas non percepit, sive de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis Decimas exigere, extorquere præsumat.

§. 17. Liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos è sæculo fugientes ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in domibus vestris professionem fas sit, nisi auctoritate Religionis obtentâ licentiâ, de iisdem domibus discedere, discedentem verò absque communi literarum nostrarum cautione nullus audeat retinere: insuper etiâ auctoritate Apostolica inhibemus, ne ullus Episcopus, vel quælibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conventus forenses vos ire, vel iudicio seculari de propria substantia, vel possessionibus vestris subjacere compellat, nec ad Domos vestras causâ Ordines celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conventus publicos convocandi venire præsumat, nec Regularem Prioris vestri electionem impediat, aut de instituendo, vel removendo eo, qui pro tempore fuerit, contra statuta Ordinis vestri se aliquid intromittat; illud adjectives, ut scilicet Priores ipsi Episcopo, salvo Ordine suo, obedire debeant, & contra statuta Ordinis sui nullam obedientiam facere compellantur: pro consecrationibus verò Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, pro Oleo Sancto, vel quolibet ecclesiastico Sacramento, nullus à vobis sub pretextu consuetudinis, vel alio modo quicquam audeat extorquere, sed hæc omnia gratis vobis Episcopi Diocesani impendant; alioquin liceat vobis quoscunque malueritis Catholicos adire Antistites, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentes, qui nostra fidei auctoritate, vobis quod postulatis impendant. Quod si Sedes Diocesanorum Episcoporum forte vacaverint, interim omnia ecclesiastica Sacramenta à vicinis Episcopis accipere libere absque contradictione possint; sic tamen, ut ex hoc in posterum propriis Episcopis nullum præjudicium generetur.

§. 18. Quia verò interdum propriorum Episcoporum copiam non habent, si quos Episcopos Romanæ Sedis, ut diximus, gratiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam habeatis, per vos transire contigerit, ab eis benedictiones Vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium auctoritate Apostolicæ Sedis recipere valeatis.

ALEXANDER SEPTIMUS.

287

§. 19. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dederitis interdictis, suppressa voce divina officia celebrare: Chrysmata etiam, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines fuerint promovendi à Diocesanis Episcopis, si quidem Catholici fuerint, & gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis habuerint, & ea vobis voluerint sine pravitate aliqua exhibere.

§. 20. Prohibemus insuper, ut infra fines locorum vestrorum nullus sine consensu Diocesanorum Episcoporum vestrorum Capellas, seu Oratorium de novo construere audeat, salvis Privilegiis Pontificum Romanorum, & ad hoc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis & aliis omnibus Ecclesiasticis, secularibusve personis à vobis omnino fieri prohibemus: Sepulturam quoque in Ecclesiis vestris liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se in iisdem Ecclesiis sepeliri deliberarint, nisi forte excommunicati, vel interdicti sint, aut etiam publici usurarii, nullus obstat, salva tamen iustitiâ illarum Ecclesiarum, de quibus corpora mortuorum assumuntur.

§. 21. Decimas præterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes, quæ à Laicis detinentur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinent revocandi, libera sit vobis de nostra autoritate facultas.

§. 22. Obeunte vero Generale vestro Priore, suorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem Fratres communi consensu Fratrum, vel major pars Consilii senioris, secundum Deum, & Beati Augustini Regulam providerint eligendum. Paci quoque, & tranquillitati vestræ paternam in posterum sollicitudine providere studentes, autoritate Apostolica prohibemus, ut intra clausuras locorum vestrorum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temerè capere, vel insectare, seu violentiam audeat exercere.

§. 23. Præterea omnes libertates, & immunitates à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, & Principibus, vel aliis Fidelibus rationabiliter vobis indultas, autoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti Privilegio confirmamus.

§. 24. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatas domos temerè perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed ea omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, sub omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ autoritate, & Diocesanorum Episcoporum Canonice iustitiâ, & in supradictis Decimis moderatione Concilii Generalis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularive persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra temerè venire tentaverit, secundo, tertiove communita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio excommunicationis existere de perpetrata iniquitate dignoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extrema exterminatione districtè subiaceat ultioni.

§. 25. Cunctis autem eisdem domibus sua jura servantibus sit pax Domini Nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant & apud districtum iudicem præmia æternæ pacis, inveniant. Amen, Amen. Datum Avinionæ, per manum Petri Tituli Sanctæ Anastasiæ Presbyteri Cardinalis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarii, duodecima die mensis Septembris, indictione nona, Anno ab Incarnatione Domini millesimo trecentesimo septuagesimo primo, Pontificatus vero dicti Gregorii X. Papæ

Bullarii Magni Tom. V.

anno primo. Item prædictus Sanctissimus Pater Gregorius XI. propria manu se subscripsit, signum suum apponendo: & omnes Domini Cardinales etiam propriis manibus se subscripserunt, ad maiorem efficaciam, & certitudinem concessorum. Item Guido Portuensis, Tituli Sanctæ Rufinæ Episcopus, Item Raymundus Episcopus Prænestinus. Item Frater Guilielmus Episcopus Hostiensis, & Velletrientis, Item Egidius Tusulanus. Item Joannes Tituli Sanctæ Mariæ Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli S. Stephani in Cælio Monte Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis. Item Stephanus Tituli S. Eusebii Presbyter Cardinalis. Item Franciscus Tituli Sanctæ Sabinae Presbyter Cardinalis. Item Petrus Sanctæ Prædix Presbyter Cardinalis. Item Frater Bernardus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis. Item Robertus Basilicæ Duodecim Apostolorum Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus, Tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis. Item Joannes Tit. Sancti Marcelli Presbyter Cardinalis. Item Petrus Tituli S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis. Item Joannes Tituli Sancti Joannis in Lu. ina Presbyter Cardinalis. Item Raynaldus Diaconus Cardinalis. Item Vvilielmus S. Agnetis Diaconus Cardinalis. Item Iacobus S. Georgii ad Velum Aureum Diaconus Cardinalis. Item Petrus Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis. Item Hugo Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis. Item Petrus... Sanctæ Mariæ in Vialata Diaconus Cardinalis.

§. 26. Et successivè piæ memoriæ Bonifacii Papa VIII. similiter prædecessor noster, omnia, & singula, libertates, immunitates, Privilegia, & Indulgentias, & facultates Abbati pro tempore existenti, ac Monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque Monasteriis, seu locis ab Apostolica Sede quomodolibet concessa, seu indulta, eisdem Fratribus Sancti Pauli, eorumque Monasteriis, & locis, dummodo essent Canonice instituta communicavit. Et quod Prior Generalis, & ceteri Priores, seu loca tenentes Ordinis Fratrum Eremitarum prædictos suos Fratres Novitios, & Conversos absolvere, & cum eis dispensare in casibus, in quibus Abbas, & Priores dicti Ordinis Carthusiensis poterant, liberè, & perpetuò possent indulgere, prout in ipsius Bonifacii prædecessoris literis tenoris sequentis, videlicet.

§. 27. Bonifacius Episcopus Servus servorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Eremitarum sub Regula S. Augustini salutem, & Apostolicam benedictionem. In sinu Sedis Apostolicæ, cum Ordo, ac sacra Religio, sub qua virtutum Domino devotum impenditis famulatum consistentes, sic splendens per virtutum incrementa, quod digne merentur præcipuis atollis favoribus, & spiritualibus gratiis confoveri: Nos quidem Ordinem ipsum libenter prosequimur prærogativa favoris, & augmenta suorum processuum paternis affectibus promovemus.

§. 28. Hinc est, quod nos volentes, quod idem Ordo felicioribus exinde augeatur auspiciis, & tamè salubrius possitis reddere Domino vota vestra, quantum potioribus fueritis gratiis, & libertatibus à Sede Apostol. communiti, vestris hac in parte supplicationibus inclinati devotis, omnia, & singula, libertates, immunitates, Privilegia, indulgentias, & facultates, quæ hic ex certa scientia præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, dilectis filiis Patri Abbati pro tempore existenti, ac Fratribus Monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque Monasteriis, seu locis ab Apostolica Sede quomodolibet concessa, seu indulta, vobis, & Monasteriis, ac locis vestris, dummodo sint canonice instituta, ut eis uti, & gaudere, & quod Prior Generalis, ac ceteri Priores, seu loca tenentes dicti vestri Ordinis possint suos Fratres Novitios, & Conversos absolvere, & cum eis dispensare in casibus, in quibus Pater Abbas, & Priores dicti Ordinis Carthusiensis possunt, liberè, & perpetuò valeatis vobis autoritate Apostol. de speciali gratia, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, tam præfatarum, quam omnium aliarum ordinationum, ac aliis contrariis non obstantibus quibuscunque, tenore præsentium indulgemus.

Bonifacii P.P. VIII.

Nu. 3

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romae apud S. Petrum, octavo Kal. Martii, Pontificatus nostri anno duodecimo, Incarnationis vero Dominicae Anno millesimo trecentesimo nonagesimo nono.

Ad hoc dictus Gregorius praedecessor, intuitu, & contemplatione gloriose etiam memorie Ludovici Regis Hungariae, Monasteria, Prioratus, & loca dictorum fratrum Sancti Pauli, quae tunc habebant, & iustis modis in posterum obtinerent, cum Ecclesiis, seu Oratoriis eorundem, ac personis in eis degentibus a jurisdictione, ac dominio, & potestate Diocesana, & quorumcunque ordinariorum iudicium eximit, & totaliter liberavit, districtus inhibens Diocesanis, & aliis ordinariis quibuscunque, ne in Monasteria, Prioratus, vel loca huiusmodi, aut Ecclesias, & Oratoria eorundem, vel personas in illis degentes jurisdictionem aliquam exercere praesumerent. Ac decernens Monasteria, Prioratus, ac loca, necnon Ecclesias, Oratoria, & personas huiusmodi sibi, & Apostolicae Sedi immediate subiecta esse, prout in infrascriptis ejusdem Gregorii praedecessoris, quarum tenor sequitur.

Greg. Papa.

Gregorius Episcopus Servus servorum Dei, Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis Mundi partibus constitutis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Sacrae vestrae Religionis, sub qua mundanis abjectis illecebris, devotum, ac sedulum impenditis Domino famulatum, promeretur honestas, ut vos, & loca vestra specialibus gratiis, & favoribus prosequentes, illa vobis libenter concedamus per quae divinis obsequiis, ac studio pie vitae quietius, & liberalius vacare possitis.

Hinc est, quod nos consideratione charissimi in Christo filii nostri Ludovici Regis Hungariae Illustris nobis super hoc humiliter supplicantis, & vestris in hac parte supplicationibus inclinatis, Monasteria, Prioratus, ac loca vestra, quae in praesentiarum habetis, & praesentem Domino iustis modis in posterum obtinebitis, cum Ecclesiis, seu Oratoriis eorundem, ac personis in eis degentibus praesentibus, & futuris a Jurisdictione, ac Dominio, & potestate Diocesana, & quorumcunque ordinariorum iudicium autoritate Apostolica tenore praesentium eximimus, & totaliter liberamus: Districtus inhibens Diocesanis, & aliis ordinariis quibuscunque, ne in Monasteria, Prioratus, vel loca vestra, aut Ecclesias, & Oratoria eorundem, vel personas in illis degentes, praesentes, vel futuras, jurisdictionem aliquam exercere praesumant; ac decernentes autoritate praefata, Monasteria, Prioratus, ac loca; necnon Ecclesias, Oratoria, ac personas huiusmodi, nobis, & Apostolicae Sedi immediate subesse, ac irritum, & inane, si secus super hoc a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae exemptionis, liberationis, inhibitionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Anapinze sextodecimo Kal. Octobris, Pontificatus Nostri anno septimo, Incarnationis vero Dominicae millesimo trecentesimo septuagesimo septimo.

Et denique per felicis memorie Martinum Papam Quintum praedecessorem nostrum accepto, quod antea dictus Bonifacius Papa Octavus praedecessor, ipsorum Prioris, & Fratrum precibus annuens, & cupiens, ut praefatus illorum Ordo ad felicioribus proficeret incrementis, quod majoribus gratiis foret ab eadem Sede Apostolica communis, autoritate Apostolica, & irrefragabili Constitutione prohiberet, ne aliqui, vel aliquis, cujusvis status, gradus, seu conditionis existeret, vel existerent, aliquam personam Religiosam, vel Fratrem dicti Ordinis professum, vel conversum de dicto

Ordine in Fratrem alicujus alterius Ordinis parisi, seu eam arctioris recipere, seu aliam ad professionem admittere sine speciali licentia, & Apostolicae Sedis potestate faciente plenam, & expressam de verbo ad verbum de prohibitione huiusmodi mentionem, de cetero sub excommunicationis poena, quovis modo praesumeret, seu praesumerent, prohibitionem praesentem, ac inde secuta quaecunque eadem Apostolica autoritate approbavit, & confirmavit, & per alias literas, personas dictorum Fratrum, & loca in quibus divino essent mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quae tunc rationabiliter possidebant, aut in futurum iustis modis adipisci poterant, sub Sancti Petri protectione suscepit, atque Decimas, Terras, Possessiones, Domos, Vineas, Hortos, & alia bona eorundem Fratrum, necnon omnes immunitates, & libertates eis a praedecessoribus suis Romanis Pontificibus concessas, necnon libertates, & exemptiones saecularium exactio-num a Regibus, Principibus, & aliis Christi Fidelibus rationabiliter ipsis Fratribus, & eorum locis huiusmodi concessas confirmavit, prout in ipsius Martini praedecessoris, quarum tenor sequitur.

Martinus Episcopus Servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Sedis Apostolicae providentia circumspexit personas sub regulari observantia vacantes assiduo studio pie vitae, benigno favore prosequimur, & quae pro ipsarum complectendis indemnitatibus, ac Religionis perseverantia pariter, & augmento provida deliberatione facta fuerit, ut illibata persisterent, solidiorem Apostolice roboris consuevit adiacere firmitatem. Dudum siquidem Bonifacius in sua obedientia, sub qua Dilecti filii Prior, & Fratres Sancti Pauli Primi Eremitae sub Regula Sancti Augustini tunc persistebant, Nonus nominatus, ipsorum Prioris, & Fratrum precibus annuens, ac cupiens, ut Ordo praefatus eo felicioribus proficeret incrementis, quo majoribus gratiis foret ab eadem Sede communis, autoritate Apostolica, & irrefragabili constitutione prohibuit, ne aliquis, vel aliqui, cujusvis status, gradus, seu conditionis existeret, vel existerent, aliquam personam Religiosam, vel Fratrem dicti Ordinis professum, vel conversum de dicto Ordine in Fratrem alicujus alterius Ordinis parisi, seu etiam arctioris recipere, seu aliam ad professionem admittere sine speciali licentia Sedis praefatae, faciente plenam, ac expressam, ac de verbo ad verbum de prohibitione huiusmodi mentionem, de cetero sub excommunicationis poena, quam contrafaciens incurtere voluit eo ipso, quovis modo praesumeret, seu praesumerent, prout in suis literis desuper confectis plenius continetur.

Quare pro parte dictorum Prioris, & Fratrum nobis fuit humiliter supplicatum, ut prohibitionem, ac literas huiusmodi potioris Sedis Apostolicae muniminis praesidio fulcire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinatis, prohibitionem, ac literas praedictas, ac inde sequuta quaecunque rata habentes, & grata, illa eadem autoritate approbamus pariter, & confirmamus, ac praesentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae approbationis, confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Constantiae tertio Kal. Ian. Pontific. nostri anno primo. Et in aliis ejusdem Martini praedecessoris, scilicet.

Martinus Episcopus, Servus servorum Dei, Dilectis filiis Priori Generali, Vicariis, & Prioribus, ac Universis Fratribus S. Pauli Primi Eremitae sub Regula S. Augustini ubicunque consistentibus, salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum a nobis petatur quod iustum est, & honestum, tam vigor & iustitiae, quam etiam ordo erigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecti in Domino filii, quibus licet habere possessiones, & proprium in communi, ex indulto Sedis Apostolicae,

ALEXANDER SEPTIMUS.

ciali, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu personas vestras, & loca in quibus divino estis mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quae in praesentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum iustis modis prestante Domino poteritis adipisci, sub B. Petri protectione suscipimus, atque nostra speciali auctoritate Decimas, Terras, Possessiones, Domos, Vineas, Hortos, & alia bona vestra, necnon omnes libertates & immunitates à Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sive per Privilegium, vel alias Indulgentias vobis, & locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum à Regibus, Principibus, vel aliis Christi Fidelibus rationabiliter vobis, & iisdem locis vestris concessas, sicut ea omnia iuste & pacifice possidetis, vobis, & per vos eisdem locis vestris Apostolica auctoritate confirmamus, & praesentis scripti privilegio communimus.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum de Sennis 7. Kal. Julii, Pontificatus nostri anno primo, Incarnationis vero Domini nostri millesimo quadringentesimo decimo septimo: singulis praesentis litteris plenius continetur.

Quare pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis, & Fratrum S. Pauli huiusmodi nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus litteras praefatas, ac Privilegia, & indulgentias, facultates, libertates, aliaque praemissa pro firmitate eorum subsistentia, Apostolica auctoritate approbare, & confirmare, aliaque in praemissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui iustis, & honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, modernos Priorem praefatum, & Fratres S. Pauli huiusmodi, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innovati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, super causis ad Episcopos, & Regulares spectantibus praepositorum, dilecto filio nostro Tyberio Tituli Sanctae Priscae Presbytero Cardinale Muto nuncupato referente; singulas litteras praedictas, ac Privilegia, indulgentias, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, praerogativas, praereminencias, Concessionem, Indulgentias, favores, & alias gratias universas Spirituales, & Temporales Priori Generali, & Fratribus S. Pauli, eorumque Ordini, ac Ecclesiae, Capellis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis, bonis, & rebus praetactis, tam per praedictos, aut praemittitur, ac alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, etiam per viam Extensionis & Communicationis, quam per quoscumque Imperatores, Reges, Duces, & alios Principes, ac personas seculares quoruncumque, & qualitercunque concessas, cum omnibus, & singulis inde legitime secutis, & sequendis, (quatenus Privilegia huiusmodi sint in usu, nec hactenus revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & salva Concilii Tridentini quoad exemptionem à jurisdictione Episcoporum, & Ordinariorum, & circa accessum ad Synodum, benedictiones vasorum, ac vestium, necnon Altarium consecrationes dispositione, & circa Novitiorum receptionem, salva pariter dispositione Constitutionum Apostolicarum, & Institutionum Generalium, & praeterquam quoad Agriculuram propriis eorum manibus faciendam) Apostolica auctoritate praedicta, tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, grataque, & rata habemus, ac denuo concedimus, necnon illis perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, omnisque, & singulos, tam Juris, quam facti, & solemnitarum quarumcumque jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, vel necessariorum, & quovis alios qua-

vis substantialibus defectibus, si qui quomodolibet intervenierint, aut intervenisse diei, vel censeri possint in eisdem, dicta auctoritate Apostolica supplemus.

Decernentes, litteras, Privilegia, Indulgentias, facultates, Libertates, Immunitates, Exemptiones, Praerogativas, Praereminencias, Concessionem, Indulgentias, Licentias, Favores, & alias Gratias praedictas, perpetuo validas, & efficaces, ac validas, & efficacias esse, & fore, subque plenarios, ac integros effectus sortiri, & obtinere. Necnon Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli, & eorum Ordini, illiusque Ecclesiae, Capellis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis, rebusque, & bonis praedictis suffragari, illasque, & illa, tam per Priorem Generalem, Provinciales, eorumque Vicarios, Definidores, illasque Superiores, & Officiales nunc, & pro tempore existentes dicti Ordinis Sancti Pauli, quam quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleti debere, ab illisque resisti, & recedi nunquam posse, sicut per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictaque Sedis Nuncios judicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus praemissis, ac Regula nostra de gratiis, & Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis S. Pauli juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis illi, illiusque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac eam quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda, aut quavis alia expressio habenda, vel aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod praesentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, vel expressis, ac sigillo alicujus Praelati, aut Generalis ejusdem Ordinis Sancti Pauli, vel personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, ac in Romana Curia, & extra eam ac si Originales litterae forent exhibitae, vel ostentae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae abolitionis, confirmationis, approbationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Idibus Februarii, Pontificatus Nostri Anno primo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Ordo S. Pauli Primi Eremitae, & seu eius Prior Generalis, & Fratres in litteris praesentis, Ordinis S. Augustini, per errorem denominentur, & nuncupentur, quippe qui sub Regula quidem ejusdem S. Augustini ex concessione Sedis Apostolicae vivant, non tamen dicti Ordinis S. Augustini existant. Cumque firmiora, & illibatora persistant illa, quae saepius Apostolici muniminis constabulantur praesidio, Nobis propterea praedicti Prior Generalis, & Fratres exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praesentis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur eisdem exponentes specialibus favoribus

ALEXANDER SEPTIMUS

ribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares, personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa laeti, si quibus quomodolibet immoderate existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, Ordinem S. Pauli Primi Eremitæ hujusmodi, & seu ejus Priorem Generalem, & Fratres in præsertis literis, Ordinis S. Augustini, per errorem denominatos, & nuncupatos fuisse, auctoritate Apostolica tenore presentium declaramus, ipsosque Priorem Generalem, & Fratres proinde Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ, sub Regula ejusdem S. Augustini, non autem Ordinis S. Augustini, denominari, dici, & nuncupari debere statuimus, & decernimus.

§. 1. Præterea singulas Urbani, & aliorum prædecessorum literas Apostolicas præinsertas, ac Privilegia, Indulta, Facultates, Libertates, Immunitates, Exemptiones, Prærogativas, Præminentias, Indulgentias, Favores, & alias Grantias universas, Spirituales, & temporales, dicto Ordini S. Pauli Primi Eremitæ, ejusque Priori Generali, & Fratribus, necnon Ecclesiis, Capellis, Oratoriis, domibus, & aliis locis, bonis, & rebus prædictis, tam per prædictos, ut præfertur, & alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, tam per viam Extensionis, & Communicationis, quam per quoscumque Imperatores, Reges, Duces, & alios Principes, ac personas sæculares quomodocunque, & qualitercunque respectivè concessas, & concessas, cum omnibus, & singulis inde legitimè securis, & securis (quatenus tamen Privilegia hujusmodi sint in usu, nec hæcenus revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa) & alias juxta præinsertas Urbani prædecessoris literas, sublato, & correcto dumtaxat errore circa denominationem, & nuncupationem dicti Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ, & seu ejus Prioris Generalis, & Fratrum, sicut præmittitur, commisso, auctoritate, & tenore presentium perpetuè confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in iisdem, supplemus.

§. 6. Decernentes easdem præsertas, ac præinsertas literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, ac prædicto Ordini S. Pauli Primi Eremitæ, ejusque Priori Generali, & Fratribus, & aliis ad quos quoquo modo spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos judicari, & de iudicio debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quoad ea, quæ presentibus quomodolibet adversantur, præinsertis literis, necnon omnibus, & singulis, quæ in eisdem literis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut presentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Priori Generali dicti Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ, vel alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorū adhibeantur, quæ ipsis presentibus adhiberentur, si forte exhibita, vel ostensa.

D. P. d. d. die 6. Sept. Darum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1658. Pontificatus nostri Anno quarto.

Breve confirmationis contractus unionis, seu consortii Ecclesie, ac modi eligendi Officialis inter universitates Cauponum, seu Hospitum, & Albergatorum Urbis.

Privilegia Cauponum, Hospitum, & Albergatorum confirmavit Pius IV. Constit. 71. tom. 2. in qua determinat, quando tenentur de factis factis in eorum hospitibus.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

EX commissa Nobis divinitus dispensationis officio controversias inter Universitatem Stabulariorum, seu Albergatorum ex una, & Universitatem Cauponum, seu Hospitum, necnon hospitum Albergatorum mixtorum de Urbe ex altera partibus, de & super præsentia rescissione, sive nullitate contractus unionis, seu consortii Ecclesie S. Juliani, & aliis hinc inde deductis præsentibus, & signanter super electione Guardianorum, & officialium eorundem Universitatum subortas dirimere cupientes.

§. 1. De Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorū super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Urbis prædictæ à Nobis institutæ deputatorum consilio auditis pluries per Venerabilem Fratrem Marcum Antonium Episcopum Hierapolitarium unum ex Prælati, & exequutores decretorum ejusdem Congregationis, partibus præfatis, earumque rationibus, & iuris ponderatis, ad cõservandam unitatem, concordiam, & pacè inter easdem Universitates, illarumque homines & ut omnis inter eos dissensionis fomentum de cæterò præcidatur, ac illi in unum fraternam charitate convivant.

§. 2. Instrumentum unionis, & concessionis consortii ante dictæ Ecclesie S. Juliani, licet nondum Sedis Apostolicæ auctoritate in vim literarū fel. rec. Urb. Pape VIII. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditarum confirmatum, inter partes prædictas servandum esse, auctoritate Apostolica tenore presentium decernimus.

§. 3. Præterea quod fructus locorum quinque Montis Salis secundæ erectionis provenientes ex pretio communicationis dictæ Ecclesie, soluto per universitatem Hospitum, seu Cauponum spectent, & sint proprii, ac ad liberam dispositionem antedictæ Universitatis Albergatorum: reliqui verò fructus aliorum duorum locorum ejusdem Montis, qui remanent, & continentur in literis parentibus die 28. Aprilis 1644. & die 16. Novembris 1645. expeditis, sint pariter, & spectent ad liberam dispositionem Universitatis Hospitum, seu Cauponum; ita tamen ut fructus prædicti erogari non possint, nisi in usum, & beneficium dictæ Ecclesie olim S. Juliani, nunc autem sub invocatione Sanctorum Martini, & Juliani, auctoritate, & tenore prædictis statuimus & ordinamus.

§. 4. Volentes, quod in futurum eligantur sex Guardiani, duo scilicet ex simplicibus Albergatoribus, alij duo ex Hospitibus, seu Cauponibus, reliqui verò duo ex Hospitibus Albergatoribus mixtis: & ad effectum prædictum fieri debeant tres pyxides, seu bussule, in quibus ponantur, seu imbutentur personarum Universitatum hujusmodi nomina, extrahenda solitis temporibus: & idem proportionabiliter servetur in cæteris Officialibus earundem Universitatum.

§. 5. In reliquis verò observentur ipsarum Universitatum statuta, necnon conventione, & disposita in prædicto instrumento consortii, quibus nullatenus censeatur derogatum. Cæterum presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, &

27.

Edita A. 1659.

Notoria in Cons.

ALEXANDER SEPTIMUS

& Delegates, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorante contigerit attentari, pariter, decernimus.

§. 6. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, memoratarum Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet forsan concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Septembris 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

VI. Quòd non extrahantur libri, & scripturæ ex Archivis, & Conventibus, ac Bibliothecis Canonicorum Regularium Congregationis S. Augustini in Regno Portugallie existentibus.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni librorum, & scripturarum Bibliothecarum, & Archiviorum publicorum omnium, & singulorum Conventuum Congregationis Canonicorum Regularium S. Augustini in Regno Portugallie existentium, quantum cum Domino possumus bonignè consulere, ac dilectum filium Modernum Priorem Conventus Sanctæ Crucis dictæ Congregationis Colimbriensis, qui totius Congregationis prædictæ Regni Portugallie Prior Generalis ex consuetudine exiit, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus dicti Prioris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 1. Ne de cetero quisquam quavis auctoritate, officio, vel dignitate fungens libros, quinterna, folia, literas Apostolicas sub Plumbo, vel in forma Brevis expeditas; indulta, privilegia, aliisque scripturas publicas, & privatas, tam impressas, quam manuscriptas, tam hæc in quavis, & quovis Bibliothecarum, & Archiviorum Conventuum, & Collegii colimbriensis Congregationis hujusmodi in Regno Portugallie prædictæ existentium collocata, & illis per quoscumque Fideles donata, & assignata, quam in posterum forsan in eis collocanda, & illis donanda, & assignanda, quibusvis personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacumque Conventuum Congregationis hujusmodi Bibliothecarum, & Archiviorum in dicto Regno existentium extrahere, & asportare, seu ut commodentur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrahentes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica auctoritate tenore presentium interdicens, & prohibemus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis: ac quatenus opus sit; Conventuum, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Voluntus autem quòd presentis prohibitionis copia

in valvis singularum, & singulorum eorumque Conventuum hujusmodi Bibliothecarum, & Archiviorum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus omnino personis, & personis affixa remaneat: Quòdque presentium presentibus, etiam impressis, manu alicujus Nostri publicè subscrip- tis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides exhibetur; quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Quòd Iudæi solvere teneantur Pensiones Domorum illocatarum Ghetri, pro tempore quo illæ non erunt locatæ.

Vide ad Constit. 151. Urbani VIII. super præstatione alimentorum Hebræis creditorum. Tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Ad ea per quæ Christi Fidelium quorumlibet, præsertim verò hujus Almæ Urbis nostræ incolarum commodis, & utilitatibus opportunè consulitur, libenter intendimus, & desuper auctoritatis nostræ partes favorabiliter interponimus, prout rationi, & æquitati consentaneum esse conspicimus.

§. 1. Cùm itaque aliàs fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster indulerit Universitati Iudæorum ejusdè Urbis inter alia, ut è domibus intra septa Ghetri eorumdem Iudæorum, quas ipsi pro tempore inhabitant, quovis pretextu expelli, ipsarumque Pensiones domorum, quas tunc solvebant, augeri minime possent. Sicut autem accepimus, ipsi Iudæi in vim privilegii, seu indulti hujusmodi domos prædictas sibi invicem absque dominorum illarum consensu vendunt cum earum persæpe membrorum confusione, & desuper dotium, & alios qui sciri non possunt contractus, & hypothecas faciunt, unde Pensiones hujusmodi domorum suis dominis difficilioris extractionis redduntur, ac insuper domos prædictas aliis Iudæis sublocant, in easque multo plures inquilinos inducunt, ita ut ex eis longè majorem ea, quam salvunt, percipiunt pensionem, domosque hujusmodi adeò malè inhabitent, ut domini crebrò ad illarum instaurationem cogantur, viceque versa domos prædictas pro suo arbitrio dimittere posse prætendant, & re ipsa plurimæ illarum multos annos illocatæ fuerint, emanata inter ipsos prohibitione ne eorum ullus domum ab alio Iudæo dimissam conducat: cumque fraudibus hujusmodi nulla alia ratione obviam iri possit, quam via juris, & litium, quas ea propter per domorum prædictarum dominos, inter quos multa loca pia existunt, magno cum incommodo, & dispendio in dies sustineri oportet.

§. 2. Hinc est, quòd Nos Iudæorum prædictorum malitiam ea in re opportuno remedio retundere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Universitatem Iudæorum in Urbe prædicta commorantium quibuscumque Christianis dominis domorum in eodem Ghetto consistentium, nunc, & quancumque in futurum illocatarum, pro tempore quo illæ non erunt locatæ pensiones solitas perinde, ac si particularibus Iudæis locatæ essent, solvere teneri, & obligatam existere, atque ad id opportunis juris, & facti remediis summarie, simpliciter, & de plano sine figura, & strepitu judicii, ac sola facti veritate inspecta, omni & quacumque appellatione remota cogi, & compelli posse, & debere, tenore presentium perpetuò statimus, volumus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes presentes literas etiam ex eo, quòd prædicti Iudæi ad præmissa citati, & auditi non fuerint, & illis non cõsenserint, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia causa, colore, & pretextu

A. D. 1658.

firmat in Rubricis.

Contrariis derogat.

D. P. An. 4. die 24. Sept.

Edita A. D. 1658.

Exordium.

Decretum irritans.

ALEXANDER SEPTIMUS

consequens enormis, & enormissime lesionis, illo unquam tempore notari; impugnari, rescindi, retractari, aut ad viam de contractibus juris reduci, & revocari, seu adversus illas appellations, vel restitutionis in integrum, aut quodvis aliud juris, & facti remedium impetrari, seu etiam Mensuram sibi concessio quempiam in iudicio, & extra illud vel minime posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in premissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de Litteris Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si forte super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarii derogat.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellarie Apostolice Regula de non tollendo jure quaesito, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus ad premissorum effectum specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P.A. 4. die 15. Nov.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 15. Novembris 1658. Pontificatus Nostri Anno quarto.

LVIII.

Bulla, sive littere decretales Canonizationis S. Thomae de Villanova Archiepiscopi Valentini.

Beatorum numero eundem D. Thomam adscripsit Paulus V. Const. 118. In supremo, & festi solemnitate cum officio, pro universo ordine Eremitarum S. Augustini ubique terrarum extendit Greg. XV. Const. 5. Alias.

ALEXANDER EPISCOPUS, Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SANCTISSIMUM Regem, & Prophetam cum Dei spiritu plenus omnia creaturarum rerum genera ad Creatorem suum laudandum dulcissimis Psalmis invitavit, hominum precipue causa id facere haud obscure cognoscitur: Etenim Angelicæ mentes, quas primò vocat, & animantia item cuncta, atque inanima, quæ deinceps appellat, nihil admodum ejusmodi sive jussu, sive incitamento indigebant; quippe illæ beatitudinis suæ necessitate ter sanctum hymnum incessabili voce proclamant, ista verò suo modo auctorem suum, dum silent, laudant, aliisque divinitatem Opificis contemplantibus laudandum præbent. Igitur Fideles prophetis vocibus potissimum excitantur, quibus maxime dicitur LAUDATE DOMINUM IN SANCTIS EIUS; honorantes videlicet Viros sanctos factos amicos Dei: glorificantes in terris, quos ille gloria, & honore coronavit in caelis; domesticos Dei vestris in Difficultatibus suppliciter advocantes: denique Dominum agnoscetes, & colentes in servis ejus. Atque hoc ipsum Catholica Ecclesia, spiritu sancto docente, præclare intelligit, dum filii sui, quotidie ferè Sancti alicujus memoriâ divino officio, ac precibus recolendam offert, celebrandamque, & dum temporis intervallis nonnullos egregie sanctitatis, & miraculorum luce inter alios veluti sidera coruscantes, divino instinctu, Apostolica Pontificali auctoritate Sanctorum adscribit numero, populisque fidelibus venerandos proponit: nimirum ut caratione Om-

nipotentis Dei laus, & gloria magis, amplius, & nobis brevior, ejusdemque bonitati, ac benignitati summi agamur gratiæ, qui dedit virtutem, & potestatem talem hominibus. Quod verò idem Deus in hæc tempora, quibus ineffabili providentia, nullis nostris meritis, Ecclesie suæ præesse nos voluit, reservavit, ut sanctissimus, sibi que maxime dilectus Sacerdos Thomas de Villanova eo titulo, atque honore decoraretur, Nobisque hanc mentem inspiraverit, sedulo felicitatem in Domino gratulamur, quod novum, ac salutare sanctitatis exemplum intueri propius, novumque apud Dei misericordiam interpretem, & intercessorem presentibus in periculis, ac necessitatibus invocare præcipue possit, ejusque precibus pacem, & tranquillitatem in diebus suis placato Domino sperare. Scorsum autem nostro nomine pro eo, ut debemus, importales gratias humillimè habemus, atque agimus eidem divinæ benignitati: jam verò ut Thomæ sanctitas testimonio etiam nostro innotescat.

Patriæ parentis.

§. 1. Vir iste sanctissimus ortum habuit in Castro Fontisplani Toletanæ Diocesis anno à salute Orbis reparata 1488. ex honestis, & Catholicis parentibus Alphonso Thoma Garcia de Villanova ejusdem Diocesis Oppido, & Lucia Martinez Castellana, aded charitati deditis, ut nunquam ab se vacuo sinu egenum abire permiserint.

Miseriam diam pauperum.

§. 2. Ac veluti ingenito quodam pietatis, & misericordie sensu ex matris alvo secum delato, & sub ejusmodi parentibus educatus, antea visus est se Deo Dicere, quam Deum posset per ætatem cognoscere. Nunquam negavit pauperibus Christi, quod peterent, & oculos viduæ expectare non fecit, nec buccellas suas solus comedit, sed comedit pupillus ex ea; nam jentacula ad gymnasium proficiscenti dari solita esurientibus partiebatur, ac pauperum nuditatem commiseratus sæpè domum repetebat fago, thorace, pilco, caligis, & pallio denudatus: Matrem quandoque enixè precatus, ut pauperi supervenienti consueta, ac quotidianæ elemosynarum distributioni paratum sibi prandium adjiceret: spondens ea die, se minimè comesturum: quo obtento & innocenti jejunio satur, mentem divina esurientem coelestibus dapibus recreabat. Et exinde ad Xenodochia reficiendis languentibus ova recens edita deferebat; usque aded à teneris unguiculis in egenos effusus, ut pullos ipsos gallinæ sublatis Christi Domini pauperulis distribueret; ac melloribus aliquando præfectus, egenis spicas colligentibus, non illorum solum sed proprium, ac sibi destinatum cibum partiretur; semper tamen parentum imperio æquè subditus, quantum charitas in Deum laudabiliter suaderet, ab eorum mandatis non declinabat.

Carnis rificatio modestia puritas ginalis.

§. 3. Optavit enim, & datus est ei sensus, invocavit, & venit in eum spiritus sapientie, quo agente, Patrem luminum, & domi, & in templis assidue præcabatur, & concupiscentiam carnis roborato, atque integro sanctitatis rigore calcavit, castigans corpusculum suum, & in servitutem redigens, cilicio, & flagellis domans; quibus ab eo per oblivionem in cubili quandoque relictis, & à matre non sine admiratione repertis, evidenter patuit in eo à tritura sementem, à vindemia palmitem, à pomis radicem præveniri. Quam sanè in se ipsum privatam, & tacitam severitatem pari etiam modestia condiebat, aded enim modestus fuit, ut nunquam è terra oculos levare consueverit; adedque castus, & pudicus, ut ad extremum usque spiritum virgo permaneret, neque unquam ex ejus ore verbum prodierit, quod puritatem pectoris non redoleret.

Doloris minis partimoniam virginis alicuius pendis.

§. 4. Intelligens autem fore, ut ij qui docti fuerint, quasi splendor firmamenti; & qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates fulgeant; Compluri in Collegio S. Iudephonsi in disciplinis, & facultatibus, omnique virtutum genere doctores ipsos facile superavit. Logicas subinde, & Theologicas questiones explanavit. Jam verò satis in Christiana palæstra edoctus, ac Evangelici memor effati: Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus; merito parentis obitu se Cathedræ ornameto, & com-

modis

Ingo servituti commendis liberaliter profudit. Cumque experientia didicisset pauperes feminas in pa...

Tria or-
at Collegia
Dicitur
tam an-
plicatur
in hunc

§. 14. Tria esse Collegia, quae pueris dote...

§. 15. Infirmum hunc vult secundum cor suum...

Paralyticis
sanat.

§. 16. Ad haec confusus, se missum, ut mederetur...

Quamplu-
rimos ad
paralyticis
revocavit,
et quia de
Divina Tri-
nit. myster.
expulsi.

§. 17. Memor etiam promissionis Christi Domini...

In Ascensio-
nis Domini
caelestibus
se a terra
elevavit.

§. 18. Continuum insuper Dei Servus mentis eleva-

Aegro: le-
dum suum
pauperum
gitor.

§. 19. Tandem his, multisque aliis meritis plenus...

ferret; hortabatur; ac remanentibus familiaribus...

§. 20. Cumque prae, et vigiliam expectaret adven-

§. 21. Denique semel adhuc sub speciebus Sacra-

§. 22. Clerus, et populus, qui ad Deum confugerant,

§. 23. Corporis vero aspectu in tam ingenti iactura

§. 24. Successive tamen multa sunt ejus suffraganti-

Duo etenim mortui ad vitam revocati fuerunt: Paulus...

Marcella de Lizania tertium annum agens trimestri...

Tria or-
at Collegia

Paralyticis
sanat.

In Ascensio-
nis Domini

Aegro: le-
dum suum

modis distillatione in pedore affecta, vehementi, & asida rursu ita afflicta, ut erumpente e peccore sanguine cibum rursu, aut sumptum retinere non possit, & illud non tam ad eius oculos descendente, remediis quibus ad eius curam adhibitis, spe ad salutem peritiam redeunt, prorsus destituta, ad Sepulchrum Thomae delata, postera die, hora qua Sacrum pro ejus sanitate celebrabatur, sanata est, & de cubili surgens ad matrem incolumis, quasi nunquam passa fuisset ophthalmie morbum, clarissimis oculis festina contentit.

A carcinomate Franciscam Nadal liberavit, & Catharinae Vincentiae Roselon, innumerabilibus plagis per quinquennium cruciatu insperatam salutem reddidit.

Petrum Antonium Sutorem ex nervorum contractione per biennium claudicantem, jamque inutilem lanavit.

Jacobus Cervera cæmentarius ulceribus insanabilibus plenus ab eo sanatur. Vincentius Cyprer nervis ex paralyti solutis sanitatem pariter impetravit.

Arida ubera Catharinae Montaltæ, admotis floribus, quibus Servi Dei sepulchrum respersum erat, ad infantulum sustentandum lacte illic affluere visa sunt.

Ludovico Lemoly per sex annos ad pedibus laboranti, ut sapissimè cubili immobiliter inhaereret, bases, & plantas consolidavit.

Quatuordecim annorum hernia Joannem Tibicinem afflictum pristinae sanitati restituit.

Septennem puellam Vincentiam Matthæu in puteum delapsam, in aquis per tres horas submersam eripuit incolumem.

Quibus coruscantibus signis lux effulsi, ostenditque merandum esse in terris, quem in Cælis adeo acceptum Advocatum humana habet infirmitas.

Agimus igitur Omnipotenti Deo quammaximas possumus gratias, & repletum est gaudio cor nostrum, & lingua nostra exultatione, quod nullis nostris suffragantibus meritis, sed inscrutabili sapientiae suæ arcano hanc Servi sui Canonizationis celebritatem per nostræ humilitatis ministerium toti Orbi splendescere præordinavit. Cum enim jam ab ejus felici occasu per universas gentes, & nationes ipsius Sanctitas celebraretur, & ipsius nomen apud Christianos magno in honore esset, operante Dominico per intercessionem ejus tot miracula, quæ etiam in dies unâ cum ejus veneratione augebantur, via parabatur à Patre luminum Thomæ clarificationi.

§. 25. Propterea ab Ordinario Processus informativus Sacre Congregationi Rituum exhibitus fuit anno 1608. & accedentibus precibus etiam claræ memoriæ Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, necnon Præsulum, & Procerum Deputatorum Regni Valentia, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini tertio respectis, cæterisque de more peractis, responsum fuit à prædicta Congregatione, planè constare de validitate processuum, de virtutum excellentia, de fidei puritate, vitæ sanctimonia, miraculorum operatione, famâ sanctitatis, & frequentia populi ad Servi Dei sepulchrum; ac propterea, posse (si Summo Pontifici placuisset) in posterum nuncupari Beatum, & de eo tanquam de Confessore Pontifice quotannis in Regno Valentia à Religiosis utriusque sexus Ordinis Sancti Augustini, & in Civitate Valentia à Clero, tam seculari, quam Regulari, recitari Officium, & Missam celebrari.

Quibus annuis felicis recordationis Paulus V. prædecessor noster, ac de super litteras in forma Brevis concessit, & prædictum indultum mox extensum fuit ad omnes utriusque sexus Religiosos prædictos Regnorum Castellæ, Aragoniæ, & Cataloniæ, necnon ad oppidum Villenove, & tandem ad omnes pariter utriusque sexus Religiosos Ordinis Sancti Augustini, ubique terrarum existentes.

§. 26. Eodemque anno duobus aliis insuper approbatis miraculis, eandem Congregatio tota, posse Bullæ prædictæ.

Sedem Apostolicam ad solennem ejusdem Beati Canonizationem quandocumque juxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ritum, & sacrorum Canonum dispositionem procedere.

§. 27. Verum supervenientibus novis decretis recol. memoriæ Urbani Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, siluit causa ulquequod fuit facta præmissorum omnium relatio similis memoriæ Innocentio X. itidem prædecessori nostro, & ab eo deputatus in Relatorem tunc in humanis agens bonæ memoriæ Fridericus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cornelius nuncupatus, & signata commissio reassumptionis causæ: Demandatum etiam fuit dicto Cardinali Cornelio Relatori cum dilecto filio Hilarione Roncato, & quondam Terentio Alciato Consultoribus examen operum ejusdem Servi Dei Thomæ, & facta relatione decretum, in illis nihil contra fidem, & bonos mores, nec aliquam doctrinam à catholico sensu alienam contineri.

§. 28. Postea decretæ litteræ remissoriales ad probandum ea, quæ supervenerant post indultam venerationem, & directæ litteræ Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Valentino, & Segobricensi, & Dertulensi Episcopis, & transmissis ad Urbem processibus, in locum prædicti Cardinalis defuncti subrogatus est dilectus filius noster Joannes Baptista Cardinalis Pallotta nuncupatus, dicti Ordinis Sancti Augustini Protector: à quo iidem Processibus in Congregatione prædicta relatis, ab eaque maturè discussis, declaratum est, abundè constare de validitate, de relevantia, de incremento cultus, ac etiam de duobus aliis miraculis de novo patris, & sic adimpleta esse omnia ea, quæ novis decretis expetebantur.

§. 29. Accedentibus charissimi in Christo filii nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici, Venerabilium etiam Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regnorum Hispaniæ, necnon eorundem Procerum, ac etiam totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini precibus, quibus à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris prædictis, & à Nobis id sæpius postulaverant, & postulabant.

§. 30. Reliquum erat, ut de more universam causam Cardinales, quibus id commissum fuerat, recenserent, & pro rei gravitate recognoscerent. Id quod cum rectè, fideliterque præstitissent, idemque omnes sensissent; prædictus deinde Joannes Baptista Cardinalis de vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis Servi Dei Thomæ, necnon de actis omnibus in eadem Rituum Congregatione coram Nobis habita plenissimè retulit. Mox per venerabilem etiam Fratrem nostrum Julium Episcopum Sabinsensem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Sacchetti similitè nuncupatum dictæ Congregationis Præfectum, totius summa Processus in Consistorio nostro secreto planè relata, sua, Collegarumque sententia exposita, reliqui Cardinales, qui aderant, unanimi suffragio eandem sententiam approbarunt. Quapropter sequenti publico Consistorio, in quo pro Canonizatione dicti Beati Thomæ verba feci, dilectus etiam filius Marcus Antonius Burattus nostræ Consistorialis Aulae Advocatus, nomine prædicti Philippi Regis, necnon prædictarum Universitatum, & Regnorum, ac totius Ordinis Eremitarum Nobis humiliter supplicavit. Nos in tam gravi causa Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, qui tunc aderant, hortati sumus, ut elemosynis, jejuniis, & orationibus sedulo incumbere, quo divina voluntas clariùs Nobis elucesceret. In semipleno postmodum Consistorio ex more accersitis non solum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, sed præsentibus nostris, & Sedis Apostolicæ Notariis, ac Sacri Palatii nostri Apostolici causarum Auditoribus, de vita, & miraculis Beati Thomæ, quæ opportuna visa sunt, proposuimus: omnesque ad ejus Canonizationem deveniendum esse aperte suffragis confirmarunt. Nos itaque unanimi consensu audito apertim

Causa reassumptionis.

Litteræ remissoriales.

Infantes nostri.

Relatio de vita, & aliis signis.

mus os nostrum in benedictionibus, & Dei nutum, ac voluntatem sequuti, iustum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in caelis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, diei Canonizationis indicimus, cunctos adhortati, ut junctis nobiscum precibus, elemosynis, jejuniis, & Sacrificiis, Spiritus Sancti gratiam nostrae humilitati in tam alto negotio impetrare studerent.

§ Thomam
Sanctorum
canonice
adscriptis.

§. 31. Tandem cum nihil aliud desideraretur eorum, quae ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, ac novorum decretorum praescripto agenda, & observanda erant, hodie in Sacrosancta Beati Petri Apostolorum Principis Basilica, in qua solenni ritu cum ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & dilectis filiis Romanae Curiae Praelatis, Officialibus, & familiaribus nostris, Clero saeculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia mane convenimus, post repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine ejusdem Philippi Regis à dilecto etiam Filio nostro Hieronymo tituli S. Mariae Transyberim Presbytero Cardinale Columna similiter nuncupato, ac per Marcum Antonium Advocatum praedictum, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem Sanctissimae, & individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicae, & Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri JESU-CHRISTI, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, matura deliberatione praehabita, & divina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, B. Thomam de Villanova Archiepiscopum Valentinum Sanctum esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum catalogo adscriptimus, ac praesentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, statuentes ab Ecclesia universali quolibet anno die 18. Septembris memoriam ejus inter Sanctos Confessores Pontifices pia devotione recolere debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

§. 32. Eademque auctoritate omnibus utriusque sexus Christianidelibus vere poenitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo S. Thomae ad sepulchrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accellerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis poenitentis misericorditer in Domino relaxavimus in forma Ecclesiae consueta.

§. 33. His peractis Deum Patrem aeternum, Regemque gloriae Christum Dominum Patris sempiternum Filium, & Sanctum Paracletum Spiritum unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno, Te Deum, solenniter decantato, peculiari in honorem Beati Thomae oratione precati sumus per ejusdem merita, atque ad altare Sancti Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem Sancti commemoratione, omnibusque Christianidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Dignum igitur, & iustum est, nos gratias agere, & gloriam dare Deo viventi in saecula saeculorum, qui benedixit conseryum nostrum in omni benedictione spiritali, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso; & cum illum dederit Nobis quasi fulgentem solem in templo suo in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, adeamus cum fiducia thronum Divinae misericordiae, ore, & opere supplicantes, ut Sanctus Thomas universo Christiano populo proferat meritis, & exemplis, precibus adit, & patrocinio, & in tempore iracundiae fiat reconciliatio.

§. 34. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus eorum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae munitis eandem ubique

fidem haberi, quae ipsis praesentibus haberetur, si essent exhibita, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, largitionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae 1658. Kalend. Novembris, Pontificatus nostri anno quarto.

† Ego Alexander Catholicae Ecclesiae Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Portuensis Cardinalis Barberinus.

† Ego Bernardinus Episcopus Prænestinus Cardinalis Spada.

† Ego Julius Episcopus Sabinensis Cardinalis Sacchetti.

† Ego Martius Episcopus Albanensis Cardinalis Ginnettus.

† Ego Antonius Barberinus Episcopus Tusculanus Cardinalis Antonius.

† Ego Hieronymus tit. S. Mariae Transyberim Presb. Card. Columna.

† Ego Joan. Baptista tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. Pallottus.

† Ego Franc. M. Basilicae SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. Brancatius.

† Ego Uldericus tit. Sanctae Anastasiae Presb. Cardinalis Carpineus.

† Ego Marcus Anton. tit. S. Mariae de Pace Presbyter Card. Franciottus.

† Ego Fr. Vincentius tit. S. Clementis Presb. Cardinalis de Florentiola.

† Ego Julius tit. Sanctae Priscae Presbyter Cardinalis Gabriellus.

† Ego Caesar tit. SS. quatuor Coronatorum Presbyter Card. Facchenettus.

† Ego Angelus tit. SS. Quiricii, & Julitae Presb. Card. Georius.

† Ego Nicolaus S. Mariae Angelorum Presbyter Card. Ludovicius.

† Ego Federicus tit. S. Martini in Montibus Presbyter Card. Sfortia.

† Ego Aloysius tit. Sancti Alexii Presbyter Cardinalis Homodeus.

† Ego Jacobus tit. S. Mariae Transpont. Presbyter Card. Conradus.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Caelio Presb. Card. Santacruchus.

† Ego B. tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Card. Aldobrandinus.

† Ego Joan. Baptista Spada tit. S. Susanna Presbyter Card.

ALEXANDER SEPTIMUS.

279

Card. S. Susannæ nuncupatus.

† Ego Franciscus tit. S. Mariæ in Via Presbyt. Cardinalis Albitius.

† Ego F. tit. S. Mariæ de populo Presbyter Cardin. Chilius.

† Ego Julius tit. Sancti Xysti Presbyter Cardinalis Rospigliosus.

† Ego Nicolaus tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis à Balneo.

† Ego F. tit. S. Joan. ante Portam Latinam Presbyter Card. Paulinus.

† Ego Virginius S. M. in Vialata Diaconus Cardinalis Urtinus.

† Ego Vincentius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Costagatus.

† Ego Paulus Æmilii S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Rondininus.

† Ego Benedictus SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Odescalvus.

† Ego Laurentius S. Angeli in foro Piscium Diaconus Card. Raggius.

† Ego Carolus Barberinus Diaconus Cardinalis S. Cæsarii.

† Ego Decius Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Azzolinus.

LX. Nova erectio Collegii Apostolici minorum Pœnitentiariorum Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, cum nonnullis ordinationibus pro ejusdem Collegii gubernio, & Officii eorumdem Pœnitentiariorum exercitio.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, inscrutabili divinæ providentiæ arcano collocati, ad ea per quæ Christianorum curæ nostræ Cœlitus commissorum animarum salutis consulitur, jugis vigilantia studiis intendimus, illaque providè, quantum Nobis ex alto conceditur, disponere satagimus, prout matura consideratione prævia conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, dudum felicis recordationis Pius Papa V. prædecessor noster certis rationabilibus causis motus, pro salutari reformatione Collegii minorum Pœnitentiariorum Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe minores Pœnitentiariorum, qui tum erant, ab eorum Pœnitentiariæ minoris officio, & exercitio penitus, & omnino amoverit, & in eorum locum ad hujusmodi munus, officium, & exercitium minorum Pœnitentiariorum aliquot Presbyteros Regulares Societatis JESU substituerit, & subrogaverit, illisque domum, & redditus pro eorum habitatione, & sustentatione assignaverit, & alia circa

eorum depurationem, officique eis demandati exercitium, ac ipsorum, & eorum Collegii statum constituerit, & ordinaverit; nec tamen super his ob ejusdem Pii prædecessoris obitum literæ Apostolicæ fuerint expeditæ.

§. 2. Hinc est, quod Nos ea, quæ memoratus Pius prædecessor pro animarum salute, & spirituali consolatione Christianorum, qui omnipotentem Deum glorificandi, ac Beatos ejus Apostolos venerandi, opportunaque spiritualibus, temporalibusque necessitatibus suis remedia, & auxilia eorumdem Beatorum Apostolorum intercessione impetrandi studio ad Basilicam prædictam ex omnibus mundi partibus confluunt, in præmissis laudabili zelo, & pietate instituit, & cepit, constabillire, & perficere, & aliis opportunè desuper providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine erectionem, & institutionem prædicti Collegii minorum Pœnitentiariorum dictæ Basilicæ Principis Apostolorum tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ipsamque Collegium de novo perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 3. Ac pro eorumdem minorum Pœnitentiariorum habitatione domum in Civitate nostra Leonina, seu (ut vocant) Burgo, prope Basilicam hujusmodi politam, & per illos hæctenus inhabitari solitam, cum omnibus, & singulis ejus membris, pertinentiis, & juribus, sicut dicti minores Pœnitentiariorum illis ad præsens fruuntur, concedimus, & assignamus, & casu quo eadem domus tota, vel ejus pars destruat, seu in alios usus convertatur, aliam domum eis habitationis causa à Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus nostris pro tempore existentibus assignandam, pro ipsorum verò minorum Pœnitentiariorum sustentatione, & Collegii hujusmodi dote de pecunia cleemosynarum, quæ ex dispensationum matrimonialium expeditionibus proveniunt, penes Montem Pietatis de eadem Urbe in subsidium pauperum, & alia opera pia eroganda deponi solent, annua mille scuta monetæ Romanæ, nempe singulis mensibus octuagintatria scuta, & triginta duos baiocchos cum dimidio similis baiocchi ejusdem monetæ in locum octuaginta scutorum auti iisdem minoribus Pœnitentiariorum pridem assignatorum, quæ illis à Camera Apostolica præstabantur; præterea dimidium Julium dictæ monetæ pro singulis litteris Apostolicis, quæ super dispensationibus matrimonialibus in tertio, vel in quarto gradu per officium nostrum minoris gratiæ nuncupatum, sub plumbo expeditur, & insuper tria loca cum tertia parte similis loci Montis fidei, & alia novem loca Montis Salis secundæ erectionis de Urbe prædictæ, & vineam extra mœnia Urbis intra suos notissimos fines sitam, à prædictis Modernis Pœnitentiariorum acquisita, necnon pensiones ex locatione membrorum domus prædictæ locari solitorum provenientes, cum solitis donativis salis, ceræ, ac in electione Romani Pontificis, & aliis hæctenus eis fieri consuetis, per ipsos minores Pœnitentiariorum percipienda, exigenda, levanda, ac in suos, & dicti Collegii usus, & necessitates convertenda eidem Collegio, & minoribus Pœnitentiariorum itidem perpetuò assignamus.

§. 4. Ad hæc dictum Collegium minorum Pœnitentiariorum à Nobis de novo, sicut præmittitur erectum, & institutum, Collegium Apostolicum minorum Pœnitentiariorum esse, ac perpetuò fore, & vocari debere, nec illius statum, aut denominationem quomodolibet immutari, aut alterari unquam posse statuimus, & decernimus, ipsumque Collegium ex nunc sub immediata Beati Petri, ac nostræ, & Romanorum Pontificum successorum nostrorum, Sedisque Apostolicæ protectione suscipimus.

§. 5. Præterea idem Collegium Apostolicum dilectis filiis Presbyteris Regularibus prædictæ Societatis JESU pariter perpetuò concedimus, hac tamen lege, ut eadem Societas in Collegio hujusmodi tredecim ipsius Societatis Presbyteros regulares, comprehenso in illis dicti Collegii Rectore, qui omnes, & singuli ministri

Colleg. minorum Pœnitentiariorum demò erigit.

habitatione domum in Civitate nostra Leonina, seu (ut vocant) Burgo, prope Basilicam hujusmodi politam, & per illos hæctenus inhabitari solitam, cum omnibus, & singulis ejus membris, pertinentiis, & juribus, sicut dicti minores Pœnitentiariorum illis ad præsens fruuntur, concedimus, & assignamus, & casu quo eadem domus tota, vel ejus pars destruat, seu in alios usus convertatur, aliam domum eis habitationis causa à Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus nostris pro tempore existentibus assignandam, pro ipsorum verò minorum Pœnitentiariorum sustentatione, & Collegii hujusmodi dote de pecunia cleemosynarum, quæ ex dispensationum matrimonialium expeditionibus proveniunt, penes Montem Pietatis de eadem Urbe in subsidium pauperum, & alia opera pia eroganda deponi solent, annua mille scuta monetæ Romanæ, nempe singulis mensibus octuagintatria scuta, & triginta duos baiocchos cum dimidio similis baiocchi ejusdem monetæ in locum octuaginta scutorum auti iisdem minoribus Pœnitentiariorum pridem assignatorum, quæ illis à Camera Apostolica præstabantur; præterea dimidium Julium dictæ monetæ pro singulis litteris Apostolicis, quæ super dispensationibus matrimonialibus in tertio, vel in quarto gradu per officium nostrum minoris gratiæ nuncupatum, sub plumbo expeditur, & insuper tria loca cum tertia parte similis loci Montis fidei, & alia novem loca Montis Salis secundæ erectionis de Urbe prædictæ, & vineam extra mœnia Urbis intra suos notissimos fines sitam, à prædictis Modernis Pœnitentiariorum acquisita, necnon pensiones ex locatione membrorum domus prædictæ locari solitorum provenientes, cum solitis donativis salis, ceræ, ac in electione Romani Pontificis, & aliis hæctenus eis fieri consuetis, per ipsos minores Pœnitentiariorum percipienda, exigenda, levanda, ac in suos, & dicti Collegii usus, & necessitates convertenda eidem Collegio, & minoribus Pœnitentiariorum itidem perpetuò assignamus.

Collegium Apostolicum minorum Pœnitentiariorum esse, ac perpetuò fore, & vocari debere, nec illius statum, aut denominationem quomodolibet immutari, aut alterari unquam posse statuimus, & decernimus, ipsumque Collegium ex nunc sub immediata Beati Petri, ac nostræ, & Romanorum Pontificum successorum nostrorum, Sedisque Apostolicæ protectione suscipimus.

Regularibus Societatis JESU

rum minorum Penitentiariorum in memorata Basilica sedulo exerceat et neantur, & ex quibus duo pro Italica, duo pro Gallica, duo pro Hispanica, & Lusitana, unus pro Germanica, unus pro Hungarica, unus pro Elandrica, unus pro Polonica, unus pro Anglica, unus pro Graeca, & unus pro Illyrica nationibus, seu linguis minores Penitentiarum respectivè deputentur; Ac insuper unum, quatenus necessarius videatur dilecto filio Praeposito Generali ejusdem Societatis, qui pro ministro serviat, & ad mensam legat, necnon quatuor adjutores laicos dictae Societatis, seu eos, qui eidem Praeposito Generali servitii Presbyterorum regularium Collegii hujusmodi necessarii videbuntur, perpetuo habere, & manutenere debeat, & teneatur. Declarantes, & decernentes, quod unusquisque illorum, qui ex praedictis Presbyteris regularibus pro supra expressis nationibus, seu linguis minores Penitentiarum respectivè deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, verè, & realiter esse, ipsiusque nationis idioma optime callere debeat, & quod illi, qui in regionibus earundem nationum respectivè nati, & educati non sint, sub quocumque pretextu, etiam si idiomatis nationis, pro qua deputati, peritissimi forent, ad minorum Penitentiariorum hujusmodi officia adsumi non possint. Quod si propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicujus ex praedictis minoribus Penitentiarum pro tempore deputatis oportuerit alium in ejus locum ad exercitium officii minoris Penitentiarum tantisper subrogari, eo casu alterum ejusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus, alium alterius quidem nationis, sed qui idiomatis nationis ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel aliis impeditus fuerit, peritus existat, substitui volumus: ita tamen, ut sic substituendus ante omnia (nisi aliter ob urgentem necessitatem majori Penitentiarum nunc, & pro tempore existenti visum fuerit) praevio examine in Signatura Penitentiarum Apostolica approbetur, & per modum provisionis pro eo tempore duntaxat, quo durabit infirmitas, vel impedimentum infirmi, vel impediti, seu donec defuncto, vel remoto successor fuerit constitutus, deputetur, & subrogetur.

Electio Rectoris, & Praepositi Generalis ad Societatem spectat.

§. 6. Porro electionem Rectoris, caeterorumque minorum Penitentiariorum praedicti Collegii Apostolici nunc, & pro tempore existenti Praeposito Generali memoratae Societatis tribuimus.

Examinis modus.

§. 7. Statuentes ut ab eodem Praeposito Generali pro tempore electi non ante ad exercitium admittantur, quam circa materias ad idem officium spectantes in dicta Signatura Penitentiarum juxta dispositionem litterarum recol. mem. Clementis Papae VIII. praedecessoris pariter nostri in simili forma Brevis die tertia Septembris 1592. expeditarum examinati, & approbati fuerint. Caeterum illi, qui semel in eadem Signatura Penitentiarum, sicut praemittitur, examinati, & approbati fuerint, examini denuò sese subijcere non tenebuntur, nisi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur.

De iis Penitentiarum, quomodo possit electi suspendere.

§. 8. Si autem dilectus filius noster Nicolaus Sanctae Mariae Angelorum Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis Ludovici nuncupatus nunc, & pro tempore existens major Penitentiarum aliquem à praedicto Praeposito Generali ad officium minoris Penitentiarum electum minime duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens major Penitentiarum illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quam citius nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici ejus rei relatione, quid fieri debeat, fuerit ordinatum.

Si semel admissi non amoveantur sine utraque Penitentiarum facultate.

§. 9. Qui verò ad exercitium officii minoris Penitentiarum hujusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio removeri, vel dimitti, aut ex Collegio praedicto discedere non poterunt absque licentia dicti Cardinalis majoris Penitentiarum nunc, & pro tempore existenti, qui pro data sibi à Domino prudentia, licentiam hujusmodi instante Praeposito Generali pra-

dicto negare non debet, nisi ex iustis causis, quas eo casu, prout etiam quoties eidem summo Penitentiarum videretur, aliquis ex praedictis Penitentiarum dissentiente eodem Praeposito Generali removerentis, Nobis, seu pro tempore existenti Romano Pontifici referret, Apostolica mandata hac in re fideliter exequatur.

Residentia in conspectu nationum Penitentiarum praescribitur.

§. 10. Volumus autem ut memorati minores Penitentiarum in Basilica praedicta resideant, ibique in suis quaque nationis confessionalibus assistant, & praesto sint, ac quorumcumque Christianidelium, scilicet propriis quique nationis primis, & his non extantibus, aliorum etiam quando casus contigerit, quorum idiomata calleant, confessiones sacramentales diligenter audiant bis in die, nempe mane ab initio matutini usque ad finem officiorum divinarum antemeridianorum, & post meridiem ab initio vespertinarum per duas horas continuas: idque omnes singulis majoris hebdomadae, & intra octavam Paschatis Resurrectionis Dominicae diebus, necnon in Nativitatis Domini, Pentecostes, singulis Beatae Mariae Virginis, ac Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & aliorum Apostolorum, caeterisque omnibus, & singulis festis anni diebus, praesertim de praeposito, vigiliis etiam consuetis, praeterea singulis diebus Veneris mensis Martii, necnon Jubilaeorum, & Stationum in eadem Basilica existentium temporibus, ac insuper quandocumque id eis ex aliqua causa particulari à Superioribus injunctum fuerit, aut charitas Penitentiarum suadebit, aut necessitas penitentium postulat, inviolabiliter observent: In caeteris verò ferialibus anni diebus id saltem pro tertia eorumdem Penitentiarum parte sedulo adimpleant. Ab his tamen Rectorem praedicti Collegii excipimus, qui cum ejus officii causa multoties legitime sit impeditus, praedicto excipiendarum confessionum muniti, prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciat.

Penitentiarum do subire, & pro tempore existenti Romano Pontifici do Grav.

§. 11. Praeterea praedictos Rectorem, & minores Penitentiarum in omnibus quidem illis, quae Penitentiarum officium concernunt, jurisdictioni, visitationi, & coërcitioni memorati Nicolai Cardinalis nunc, & pro tempore existenti majoris Penitentiarum subjectos esse debere decernimus, adeo ut in gravioribus, non nisi facto prius verbo Nobiscum, & cum successoribus nostris, contra eos procedat: In iis verò, quae ad disciplinam regularem, regulae observantiam, constitutiones, & instituta Societatis praedictae, ac oeconomiam, & gubernium rei familiaris pertinent, iidem Rector & minores Penitentiarum cum universa eorum familia memorato Praeposito Generali Societatis Jesu immediate subiacebunt, reservata tamen superioritate Visitationi Apostolicae, cui ad nostrum, & pro tempore existenti Romani Pontificis nutum subesse, ac peculiare reddituum dicti Collegii rationes reddere debebunt.

Facultas Penitentiarum.

§. 12. Postremo abrogatis in primis facultatibus omnibus minoribus Penitentiarum à praedecessoribus nostris hactenus concessis, eidem minoribus Penitentiarum quamdiu in Collegio manserint, & officium minoris Penitentiarum exercuerint, duntaxat omnes, & singulas facultates pro foro conscientiae in particulari tabella proprio dicti Nicolai nunc, & pro tempore majoris Penitentiarum caractere firmata, & ejusdem sigillo munita jussu nostro descriptas, ac in libris tam Penitentiarum majoris, quam Collegii dictorum Presbyterorum registrandas, & ulterius in aula ejusdem Collegii palam exponendas concedimus, & impartimus; easque motu scientiae, deliberatione, ac potestatis plenitudine pariter approbamus, & confirmamus.

Exemptiones & immunitates.

§. 13. Necnon omnia, & singula privilegia, & gratias, indulgentias, honores, praerogativas, ac tam quoad ipsorum minorum Penitentiarum personas, quam res pro eorum victu, vestitu, suppellectilibus, & libris, totaque ipsorum familia necessarias, à contributionibus pro viarum publicarum refectione, caeterisque oneribus publicis, & aliis rebus quibuscumque, immunitates, & exemptiones, ac libertates quascumque Penitentiarum

ALEXANDER SEPTIMUS.

201

riis minoris gradus, ac eorum in quibus hactenus concessa, & concessa, & quibus in modernis Penitentiarum Collegiis prædictis præsens fruuntur, potius, & gaudent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

§. 14. Decernentes pariter easdem præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet cujuscumque gradus, ordinis, dignitatis, status, & conditionis existant, etiam Cardinalatus honore fulgeant, aut aliis speciali, & individua mentione digni sunt, in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad præmissa vocati, & auditi, & causæ propter quas emanarunt, adductæ, verificatæ, vel justificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis pia, legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliòve quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu simili concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: neque ipsas præsentis sub quibusvis similibus, vel dissimilibus dispositionum, & gratiarum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque prædictam quodcumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censerit, sed semper ab illis exceptas, & quævis illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessas, firmasque, validas, & efficaces existere, & perpetuò fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis ad quos spectat, & quodcumque spectabit respectivè inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Camera prædictæ Præsidentes Clericos, aliisque Officiales, & Ministros, & cæteros quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & de finiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regna de non tollendo jure quæsito, necnon piæ memoriæ Symmachii, quæ incipit, Non liceat; & Pauli II. aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Camera hujusmodi non alienandis, ac similis record. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis quacumque interesse d. c. t. Camera concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc exprellum tempus præsentandis, & in libris illius registrandis, ita ut præsentis ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Conciliis etiam universalibus editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Societatis, & Collegii prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis, quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam eidem Societati, illiusque Præposito Generali, & personis quibuslibet, necnon dicto Collegio, & aliis quibusvis, etiam speciali, & individua expressione dignis, sub Bullari Magni Tom. V.

quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, & derogationibus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasionis præsentibus pro plenè, & sufficienter insertis, servatis, & expressis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 22. Februarii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

Nonnullæ ordinationes pro Collegio Apostolico minorum Penitentiariorum Sacræ Domus Lauretanæ. LX.

ALEXANDER PAPA VII. Edita A. D. 1659. Ad perpetuam rei memoriam.

EX commissi Nobis divinitus sacrosancti Apostolatus officii debito Gregi Dominico sollicitis studiis jugiter invigilantes, nonnulla circa Collegium Apostolicum Penitentiariorum, ut vocant, minorum Sacræ Domus Lauretanæ, dudum pro dilectis filiis regularibus Presbyteris Societatis Jesu in civitate nostra Lauretana auctoritate Apostolica institutum constituenda, seu declaranda esse duximus, quæ Christi fidelium ex omnibus Christiani Orbis partibus ad eandem Sacram Domum pia devotione confluentium animarum saluti conducibilia fore in Domino speramus.

§. 1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut prædicta Societas Jesu in Collegio Apostolico hujusmodi undeviginti Societatis regularis Presbyteros, comprehenso in illis ejusdem Collegii Rectore, ex quibus unus pro Gallica, unus pro Hispanica, unus pro Germanica, unus pro Belgica, unus pro Polonica, unus pro Anglica, unus pro Illyrica, & unus pro Græca, cæteri vero pro Italica nationibus, seu linguis minores Penitentiariorum prædictæ Sacræ Domus Lauretanæ respectivè deputentur, quique omnes, & singuli sacramentales Christi fidelium (scilicet propriæ quævis nationis primum, & his non extantibus, aliorum etiam, quando casus contigerit, quorum idioma calleant) confessiones in Ecclesia Lauretana, in qua memorata Societas exiit, diligenter audire, & ad id præstit. cæ, cæteraque officium minorum Penitentiariorum hujusmodi concernentia sedulo exercere debeant (Rectore Collegii excepto; nam ille, cum ejus officii causâ multoties legitime sit impeditus, huic muneri pro tertium secundum propriam conscientiam poterit, satisfacere) perpetuò habere, & manutenere debeat, & teneatur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§. 2. Declarantes, & decernentes, quod unusquisque illorum, qui ex prædictis Presbyteris regularibus pro supra expressis nationibus, seu linguis minores Penitentiariorum dictæ Sacræ Domus respectivè deputantur, ex illa natione, pro qua deputantur, verè, & realiter esse, ipsiusque nationis idioma optime callere debeat: quodque qui in regionibus earundem nationum respectivè nati, & educati non sunt, sed quocumque prætextu, etiam idiomatici nationis, pro qua deputari prætenderentur, peritissimi forent, ad minorum Penitentiariorum hujusmodi officia assumi minime valeant, exceptis tamen illis, quos pro maiore parte

Exordium.

Minorum Penitentiariorum Societatis regularis linguæ.

Verè nationales sunt Penitentiariorum.

parte sufficiat in Italia natus, & civitas eius, &...

hujusmodi, in summo Pontifice Genarali predicto, ne...

Quando in casu impedi...

§.3. Quod si propter mortem, infirmitatem, rono-

§.7. Præterea predictos Rectorem, & minores Pen-

Quando...

Elleio Rebe...

§.4. Porro electionem Rectoris, cæterorumque mi-

§.8. Postremò supradictam Urbani prædecessoris

Confir-

Scilicet admif-

§.5. Cæterum illi qui semel in dicta Signatura Pen-

§.9. Decernentes pariter eandem præsentem literas,

Clau-

Admissi non...

§.6. Qui verò ad exercitium officii minoris Pen-

§.10. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea quæ

Confir-

vincialibus, & Synodalibus Capitulis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Societatibus, & Collegiis prædictorum, etiam quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Societati, illiusque Proposito Generali, & personis quibuslibet, necnon dicto Collegio, & aliis quibusvis, etiam speciali & individua expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac, cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio faciendæ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentibus illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

An. 4. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 22. Februarii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

XI. Confirmat omnia privilegia Monachorum Silvestrinorum Ordinis S. Benedicti, extenditque eis, ac communicat omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus concessa.

Quanam sint privilegia Monachorum, ac Mendicantium, vide Bullas citatas in Repertorio, verbo Privilegium.

An. D. 1659. ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Religiosorum virorum Altissimo famulantium profectui, quantum cum Domino possumus, paterna charitate prospicere cupientes, privilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium Religiosis concessas libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, prout conspiciamus in Domino satisfacite expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Leonardus Pelagallus Procurator generalis Congregationis Monachorum Silvestrinorum nuncupatorum Montisfani, Ordinis S. Benedicti, nominibus dilectorum filiorum Abbatis generalis, & omnium Monachorum ejusdem Congregationis nobis nuper exponi fecit, quod Congregatio præfata omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monasteriis, domibus, & locis, & personis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros quomodolibet concessa, ad eorum Silvestrinorum Congregationem, illiusque Monachos, & personas extendi, illaque eis communicari summo perè desiderant, idcirco Nobis idem Leonardus nominibus prædictis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur Congregationem Silvestrinorum Montisfani præfata, ejusque Monachos, & personas quascumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulorum privilegiorum, gratiarum, & litterarum desuper concessarum hujusmodi tenores

præsentibus pro sufficienter expressis habentes, & quomodolibet eorumdem Religiosorum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque lacerationis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnia & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, cæterasque gratias spirituales, & temporales, tam conjunctim, quam divisim, & aliis quomodolibet quibusvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, & tam viro- rum quam mulierum Monasteriis, domibus, & regularibus locis in quibuscumque mundi partibus consistentibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monachis, & personis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros hujusmodi, ac Nos, & Sedem eandem, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliis concessa, & quibus singula Congregationes prædictæ, earumque Monasteria, domus, loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, ac personæ hujusmodi de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, vel alia quavis auctoritate, aut aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quatenus sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus Apostolicis, seu particularibus Constitutionibus ejusdem Congregationis Silvestrinorum non adferentur, ad prædictam Silvestrinorum Congregationem, ita ut illa, ejusque tam viro- rum, quam mulierum Hospitalia, conventus, seu regulares domus, illorumque Superiores, Priores, Officialis, Fratres, Ministri, & aliæ personæ nunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æquè principaliter, & pariformiter, & sine ulla profusa differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, ac si illa dictæ Silvestrinorum Congregationi, illiusque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, & domibus regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Ministris, & aliis personis prædictis specialiter, & expressè, ac principaliter, non autem ad instar concessa, ac præsentibus de verbo ad verbum inserta fuissent, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò extendimus, illaque omnia, & singula dictæ Congregationi Silvestrinorum, illiusque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, ac domibus regularibus, necnon Prioribus, Subprioribus, Officialibus, Ministris, & personis prædictis quibuscumque, exceptis tamen privilegiis Monachorum S. Benedicti, per quæ eidem Ordini Indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate eligendi, & deputandi Conservatores Religionis, & Monachorum, communicamus.

§. 3. Docerentes sic, & non aliter per quoscumque Judices quacumque auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti dictæ Silvestrinorum Congregationis Protectori per præsentem committimus, & mandamus quatenus per se, vel alium, seu alios præsentem litteras, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, sollemniter publicans, ac dictæ Silvestrinorum Congregationis Monachis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentibus, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsæ litteræ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere, non permittens eos, vel eorum aliquem delinere contra præsentium tenorem per quoscumque etiam locorum Ordinarios quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel impediri. Contradi-

Confirmat ac extendit præmissa in rubrica

Reservat indulgentias S. Benedicti.

Deest in rubrica

chores quolibet, & rebelles, ac præsumptos non parentes per sententias, censuras, & penas ecclesiasticas, aliisque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Constratis derogat.

§.4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & regularium domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & intererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis etiam mandati.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo dictæ Sylvestrinorum Congregationis, vel illius Procuratoris obsignatis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 4. die 28. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 28. Februarii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

LXII. Confirmatio Reformationis Provinciæ Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ Austriæ, cum declaratione quod moderetur sicut reliquæ Provinciæ Reformationis ejusdem Ordinis.

De Provinciis reformatarum Italia vide quæ notavi ad Constitutionem 38. Urbani VIII. Sacrosanctum, tomo 4. & ad Constit. 263. ejusdem, Injuncti Nobis, tomo 5.

Edicta A.D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, inscrutabili divinæ providentiæ arcano præfidentes, ad ea per quæ religiosorum virorum, præsertim sub suavi arcioris regulæ jugo Altissimi obsequiis mancipatorum statui, & felici directioni opportunè consulitur, propensis studiis incumbimus, ac in illis commissa nobis cælestis officii partes libenter imponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Introdutio Reformationis.

§.1. Aliis siquidem fel. rec. Urbano Papæ VIII. prædecessori nostro pro parte clar. mem. Ferdinandi, Romanorum dum vixit Regis in Imperatorem electi exposito, quod in Domibus Regularibus Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatarum nuncupatorum provinciæ Austriæ operâ Antonii à Galbiato, tunc dicti Ordinis in illis partibus Commissarii generalis reformatio introducta fuisset, dictique Fratres uberes in Vineâ Domini fructus afferrent: itidem Urbanus prædecessor supplicationibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Reformationem in domibus regularibus dictæ provinciæ Ordinis hujusmodi, ut præfertur, introductam, cum eisdem privilegiis, gratiis, & indultis, ac modo, & forma, quibus similem Reformationis introductionem in provinciis

Bavariæ, & Tirolis prædictis confirmaverat, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, & alias prout in ipsius Urbani prædecessoris litteris desuper in summi forma prævis die 2. Decembris 1632. expressis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Franciscus Statfeldt Minister Provincialis, & Fratres prædictæ provinciæ Austriæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi gratias, & privilegia, quæ memoratis provinciis Bavariæ, & Tirolis, à supradicta provincia Austriæ valde remotis, per litteras prædicti Urbani prædecessoris super confirmatione introductionis Reformationis in provinciis hujusmodi expeditas concessa reperiantur, eidem provinciæ Austriæ per extensum pariter concedi summo perè desideret, dilectusque pariter filius Minister Generalis Ordinis prædicti, visis, & consideratis jussu nostro dictis privilegiis, & gratiis, eisdem exponentibus opportunè in præmissis, ut infra, à Nobis provideri expedire censuerit.

§.3. Nos specialem dictis Francisco Ministro Provinciali, & Fratribus exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpolorum consilio, attentis narratis, ac audito per eisdem Cardinales prædicto Ministro Generali Ordinis hujusmodi, ut prædicta provincia Austriæ sit reformata, aliisque Fratrum dicti Ordinis Reformatarum Discalceatorum nuncupatorum provinciis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illorum instar, ac sub omnimoda Ministri Generalis ejusdem Ordinis, & eo Italicæ nationis, & extra Italiam existente, ejus Vicarii Generalis, necnon etiam Commissarii Generalis, juxta Bullam unionis electi, non autem Commissariariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum Hispaniarum, nec Superioris, vel inferioris Germaniæ, ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generalis prædicti juxta Bullam hujusmodi electi, illam non nisi per seiplos, aut Commissarios Ordinis Reformatarum prædictorum visitare valeant, jurisdictione, auctoritate, & superioritate, ac etiam sub directione Procuratoris Generalis Reformatarum in Curia Romana quoad negotia occurrentia, ejusque Fratres, juxta declarationes rec. mem. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum, vivere debeant.

§.4. Et cum hoc etiam quod Minister Provincialis provinciæ reformatæ Austriæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis prædicti sibi subditos, quam circa novarum Domorum ejusdem Instituti in eadem provincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, & alia in litteris Apostolicis pie mem. Gregorii Papæ XIII. etiam prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum provinciarum Fratrum ejusdem Ordinis Reformatarum Discalceatorum nuncupatorum, in omnibus, & per omnia habeat, ac tam ipse, quam singularum Domorum prædictæ provinciæ Austriæ Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatarum Discalceatorum nuncupatorum Superiores, necnon singulares cujuslibet illarum personarum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, ac dictarum Domorum Regularium Superiores, & singulares personarum uti, frui, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, sine ulla

ulla prorsus differenda uti, frui, & gaudere respective possint, & valeant.

§. 5. Quodque nunc & pro tempore existens Minister Generalis praedictus, aut Visitatores ab eo etiam pro tempore substituendi statuta, Constitutiones, & Ordinationes ejusdem Provinciae Reformatae Austriae, illiusque domorum Regularium hujusmodi Constitutionibus generalibus Reformatorum non adversantia, nisi de consensu majoris partis Fratrum Vocalium dicte Provinciae Reformatae Austriae in eorum Capitulis Provincialibus praestando alterare, vel immutare, aut eisdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodo juxta eadem declarationes vivant, disturbare, necnon quod Fratres ejusdem Ordinis Sancti Francisci de Observantia nuncupati infra limites ejusdem, seu alterius Provinciae existentes collecturas, seu quasuras ad domos regulares ejusdem Provinciae Reformatae Discalceatorum Austriae spectantes, exceptis eis a Fratribus Provinciae Austriae hujusmodi in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis, occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciae Austriae desuper perturbare nullo unquam tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 5. Ac insuper eidem Ministro Generali, ut Ministrum Provinciale, Custodem, & Diffinitores dicte Provinciae Austriae creare, & eligere, caeteraque omnia, & singula in praemissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiam si talia sint, vel fuerint, quae magis specialem, specialem, individua, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi libere, & licite possint, & valeant, plenam, liberam, & amplam auctoritate, & tenore praedictis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem: Ita tamen, ut Fratres Provinciae hujusmodi Constitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, sive Congregatione Generali factis, quae Strictiori Observantiae non adstantur, subiaceant, ad illarumque observationem omnino teneantur.

§. 6. Decernentes Provinciam Austriae, praedictam decretis, & declarationibus a Nobis, & Romanis Pontificibus praedecessoribus, & Successoribus nostris reformationibus, & custodiis Italiae emanatis, seu emanaturis nullatenus subjectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Provinciale, Custodem, & Diffinitores, aliosque Superiores, & Fratres Provinciae Reformatae Austriae hujusmodi a quoquam quavis, etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majori auctoritate fungente desuper molestari, perturbari, inquietari, aut impediri non posse: Sicque per quoscunque Judices, & Commissarios ordinarios & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Provincialium quarumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, & Provinciae, illiusque, & illarum Superioribus, & personis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Martii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

Quod Fratres Minores Discalceati Sancti Francisci Hispaniarum non possint transire ad aliam Religionem, nisi de licentia majoris partis Patrum Vocalium Diffinitorii. LXIII.

Circa transitum ab una ad aliam Religionem, seu familiam, vide ad Constit. Urb. VIII. 263. Injuncti nobis, & Pauli V. Postulat Apostolici, tom. 3.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1659.

CUM sicut dilecti filii Ministri Provinciales, & Fratres Provinciarum Sanctorum Joannis Baptistae, & Josephi Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupat. Regni Hispaniarum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi alias provide consideraverint incommoda, quae eisdem Provinciis in dies proveniunt ex eo quod nonnulli earumdem Provinciarum Religiosi hujusmodi praetextu vitae melioris praetendant e dicto Ordine transire ad Fratres Carthusianos, petita dumtaxat, licet non obtenta ad id suorum Superiorum licentia, Nobis propterea iidem exponentes, ut eadem Provinciae in eorum statu reformato, & in pacis, & quietis universalis amoenitate conserventur, humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportunè ut infra providere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 1. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, attentis narratis, ad evitanda exposita inconvenientia, ac aliis justis de causis, ut in futurum nulli Ordinis hujusmodi Religioso professio, etiam sub praetextu aeternae vitae, seu quovis alio quaesito titulo liceat ad quamcumque aliam religionem quantumlibet strictiorem transire, nisi prius in pleno Diffinitorio licentiam transeundi petierint, eamque per majorem partem suffragiorum favorabilium legitime obtinuerint, ac nullum, & inane quicquid secus gestum fuerit, Apostolica auctoritate tenore praesentium decernimus.

§. 2. Cognitionem verò causarum praetensorum gravaminum propter denegationem praedictae licentiae eisdem Cardinalibus etiam privative quoad alios quoscunque Judices, quantumvis specifica, & specialissima mentione dignos avocamus, & reservamus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Martii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

Quod

LXIV. Quod Alumni, & Convictores Collegiorum de Somaicha possint in eorum Oratoriis confiteri, tam Presbyteris dictae Congregationis, quam aliis ab Ordinario approbatis.

Edita An. D. 1659. ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva bene per Confir.

Aliis postquam felic. record. Paulus Papa V. praedecessor noster inter alia privilegia Congregationi Clericorum Regularium de Somaicha, alias S. Maioli Papiensis nuncupatorum concesserat ut singuli Presbyteri professi dictae Congregationis omnibus, & quibuscunque personis degentibus, & commorantibus in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorium Collegiis sub cura, regimine, & administratione dictae Congregationis existentibus, Extremae-Uktionis, necnon etiam tempore Paschatis, & Resurrectionis Dominicae festivitate Sanctissimae Eucharistiae Sacramenta, absque aliquo censurarum incurfu ministrare possent.

§. 1. Urbano Papa VIII. praedecessori pariter nostro pro parte tunc existentis Procuratoris generalis praedictae Congregationis exposito, quod a nonnullis locorum Ordinariis revocaretur in dubium, an per supra dictam concessionem Presbyteris praedictis implicite etiam concessa esset licentia privata Oratoria in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorium Collegiis huiusmodi, praesertim dictae Congregationis non propriis, habendi, in eisque sacrosanctum Missae sacrificium etiam extra tempus Paschatis celebrandi: idem Urbanus praedecessor supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, eidem Congregationi quod ipsa in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorium Collegiis huiusmodi, etiam non propriis dictae Congregationis, sub ejus tamen cura, regimine, & administratione existentibus, Oratoria privata habere, ipsiusque Congregationis Presbyteri professi in eis sacrosanctum Missae sacrificium in personarum in dictis Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorium Collegiis degentium, & commorantium praesentia, tam intra, quam extra tempus Paschatis, Resurrectionis Dominicae, & festivitates huiusmodi celebrare liberè, & licite possent, & valerent, declaravit, ac quatenus opus esset, eis de novo concessit, & indulgit prout in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die 22. Decembris 1632. expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plenè, & sufficienter expresse, & verbarum inserto haberi volumus, continetur.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Petrus Franciscus Moia Procurator generalis memoratae Congregationis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli locorum Ordinarii adhuc revocent in dubium utrum Alumni, & Convictores qui in praedictis Collegiis educantur, peccata sua Presbyteris per Ordinarios approbatis in eisdem Collegiis sacramentaliter confiteri valeant, ipseque Petrus Franciscus Procurator generalis propterea, quod spirituali eorundem Alumnorum, & Convictorum quieti consulatur, opportunè in praemissis à Nobis provideri plurimum desideret.

§. 3. Nos eundem Petrum Franciscum Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratis professi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut Alumni, & Convictores Collegiorum sub cura dictae Congregationis existentium in Oratoriis, seu Capellis eorundem Collegiorum, in quibus praemissum est, auctoritate Apostolica

Ab solvitur a censuris

Confirmat prout in sub.

Missam celebrare, & Sacram Communionem ministrare, peccata sua sacramentaliter confiteri liberè, & licite possint, & valeant, idque Presbyteris ab Ordinario approbatis, etiam secularibus, si Alumni, & Convictores praedicti nolent confiteri Regularibus dictae Congregationis, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Martii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

Quod Correctores Provinciales in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, de caetero, completo, & exacto eorum officio per sex annos immediatè sequentes ab eodem munere vacare debeant, antequam ad huiusmodi munus denuò eligi possint.

De hac materia vide ad Confir. Gregor. XV. Militantis Ecclesiae, pro Fratribus Regularis Observantiae, ac Discalcentis S. Francisci.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Ad ea, per quae Religiosorum Ordinum quorumcunque felici directioni opportunè consulitur, libenter intendimus, & desuper Pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, in vim illius Regulae, & Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarum, Correctores Provinciales munus huiusmodi spatium annorum exercent, quibus expletis, illi vacare, & cessare ab eodem munere, & officio ad aliud triennium immediatè subsequens debent, ad hoc ut in Correctorem Provinciale denuò reeligantur: Cumque videatur ad praesens inolevisse in eodem Ordine cupiditas, & ambitio officiorum, ipsique Correctores Provinciales, ut ad idem Correctoris Provincialis munus, & officium exacto triennio praedicto reeliantur, eaque de causa Successores in eodem munere sibi grati, & accepti creentur, studeant eos dicti Ordinis Religiosos in Correctores locales constituere, qui ad suae libitum voluntatis in Capitulo Provinciali votum, seu suffragium ferant, sui perpetuitatem in domo, & officio nulla habita boni communis, & prosperi regiminis dicti Ordinis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus ratione, quzerentes.

§. 2. Hinc est, quod Nos ambitioni, & cupiditati huiusmodi obviam ire, & in praemissis opportunè pro cura nostra Pastoralis providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine: Quod de caetero perpetuis futuris temporibus Correctores Provinciales dicti Ordinis, completo, & exacto illorum officio huiusmodi, per sex annos immediatè sequentes ab eodem munere vacare, & cessare debeant, ita ut ante lapsum sexennii huiusmodi ad munus, & officium Correctoris Provincialis cujuscunque Provinciae Ordinis praedicti denuò eligi, vel assumi nullo modo possint, tenore praesentium statuimus; atque ita ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, & personis sub indignatione nostrae, ac privationis vocis activae, & passivae, necnon dignitatum, officiorum, & praerogativarum quarumlibet, ac perpetuae inhabilitatis ad illa, & quaevis alia obtinenda, poenis eo ipso absque declaratione incurrendis inviolatè, & perpetuò servari praecipimus, & mandamus.

§. 3. Decernentes sic, & non alter in præmissis per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R. Ecclesie Cardinales, etiam de latere legatos, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis Regula, & Correctorio nuncupato, necnon statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volimus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Martii 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

VI. Confirmat conventiones super Jure Patronatus Ducis Medinæ Sidoniz in tres Conventus Fratrum Congregationis Hispaniæ Ordinis B. Mariæ de Mercede, Provinciæ Andalusiz, & in totam Congregationem.

De hac materia vide ad Conslit. Urbani VIII. Inter cætera, tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Nobilis vir Dux Medinæ Sidoniz favorabilem semper, ac beneficium se præstiterit Recollectioni dictæ Congregationis, eidemque tres Conventus in Provincia Andalusiz proprio ære, ac magnis sumptibus fundaverit, necnon publico, & solemnè Instrumento aliis sub anno 1621. se suosque Hæredes, & Successores, & bona in perpetuum obligaverit singulis Capitulis generalibus ipsius Congregationis per sexennia celebrandis scuta sexcenta pro expensis uniuscujusque Capituli sustinendis eidem Congregationi titulo elemosynæ contribuere, & donare, prout & trecenta singulis trienniis pro expensis Capituli Provincialis Provinciæ Andalusiz itidem eodem modo contribuere, & largiri, propterea dicta Congregatio gratitudinis nomine eidem Duci, ejusque in Ducatu pro tempore Successoribus universalis patroni titulum, ad infra scriptos effectus, & prærogativas dumtaxat, & non alias indulsit, necnon Jus patronatus honorificum cum prærogativis, & præminentis de jure Fundatoribus Regularium Monasteriorum debitis, super prædictos tres Conventus ab ipso, ut supra in Provincia Andalusiz fundatos concessit, seu concedi cupit cum indultis, & conventionibus contentis in Capitulis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 1. Et primò præsupposita contributione prænarrata per D. Ducem pro tempore, ut supra faciendâ, eidem, & ejus Successoribus facultatem concedit nominandi seu assignandi locum, & Monasterium, in quo Capitulum generale pro tempore celebrari debeat: Ita tamen ut nominatio, seu assignatio prædicta debeat fieri

in antecedenti Capitulo pro subsequenti, & quatenus assignatus locus Recollectioni aliquam ob causam non placeret, liberum illi sit alibi ad suum libitum propriis expensis celebrare.

§. 2. Et Religiosi omnes, qui ex universa recollectione in ipso Capitulo generali aderunt, per id temporis quo idem Capitulum perduraverit, quotidie (si prænarrata elemosyna scutorum sexcentorum à D. Duce contributa, ut supra fuerit) Missam offerre teneantur pro Animabus Defunctorum Antecessorum D. Ducis pro tempore viventis.

§. 3. Necnon semel in unoquoque Capitulo generali Missa cantata solemnè cum vigilia pro antedictis Defunctis celebretur, descendentes Religiosis omnibus interessentibus Capitulo in medium Ecclesie, ad canendum responsum prope tumulum funebri apparatu erectum: Ita tamen ut per hujusmodi celebrationes Missarum, cantatæ, & lectarum nullatenus impediatur satisfactio onerum, seu Missarum, quæ tunc, vel ex instituto Recollectionis, vel ex anterioribus quibuscunque obligationibus celebrandæ sint.

§. 4. De fructibus operum omnium, actus communitatis nuncupatorum, quæ in unoquoque Capitulo generali fiunt, dictus D. Dux, ejusque Successores, ut supra participes reddantur.

§. 5. In singulis Capitulis generalibus præcipitur, ut intra tempus ab uno Capitulo generali ad aliud intercedens, in unoquoque Monasterio totius Recollectionis Missa cantata, & à singulis Sacerdotibus una Missa lecta pro Patronis vivis, atque defunctis celebrentur.

§. 6. Morientibus autem Duce, vel Ducissa pro tempore, in quolibet Monasterio universæ Recollectionis Missa cantata cum officio Defunctorum recitetur, & singuli Sacerdotes Missam unam pro anima Ducis respectivè, vel Ducissæ defunctæ celebrare teneantur.

§. 7. Morientibus verò hodiernis Duce, & Ducissa, in suffragium animarum suarum participes reddantur bonorum operum totius Recollectionis.

§. 8. Prout & dicti hodierni Dux, & Ducissa, sicut etiam & eorum Successores in Ducatu participes fiant spiritualis fructus, quem Religiosi totius Recollectionis orando, jejunando, aliaque pia opera, tam communia, quam particularia exercendo, ac præsertim Captivos redimendo apud Deum lucrantur.

§. 9. Itidem supposita prænarrata contributione scutorum trecentorum per D. Ducem, & Successores in Ducatu, ut supra faciendâ, eidem conceditur facultas nominandi, vel deputandi locum, seu Monasterium, ubi singulis trienniis celebrari debeat Capitulum Provinciæ Andalusiz; ita tamen ut nominatio ipsa fiat in antecedenti Capitulo pro subsequenti, & si locus nominatus aliquam ob causam Capitulo minus placeat, liceat alibi propriis expensis celebrare, ut de Capitulo generali supra dictum est.

§. 10. Religiosi omnes Sacerdotes, qui in Capitulo Provinciali Provinciæ Andalusiz intervenient quotidie durante dicto Capitulo Missam celebrare teneantur pro Ducibus Patronis vivis, atque defunctis. Insuper ibi una Missa solennis pro defunctis Patronis cantetur, descendentes Religiosis omnibus interessentibus Capitulo ad medium Ecclesie, ad canendum responsum prope tumulum funebri apparatu erectum. Ita tamen ut per hujusmodi celebrationes Missarum, lectarum, & cantatæ, ut supra, non impediatur satisfactio onerum, & Missarum ex Instituto Recollectionis, seu ex anterioribus obligationibus celebrandarum.

§. 11. Et Patroni pro tempore participes reddantur fructus omnium operum, seu actuum Communitatis, quæ in singulis prædictis Capitulis Provincialibus Andalusiz fiunt.

§. 12. In quibus Capitulis Provincialibus Andalusiz, & in unoquoque eorum præcipitur, quod intra tempus ab uno Capitulo ad aliud intercedens in unoquoque Monasterio ejus Provinciæ Missa cantata, & à singulis Sacerdotibus Missa una lecta pro Patronis vivis, atque defunctis celebrentur.

§. 13. Sacer

§. 13. Sacerdotes Religiosi inservientes respectivè in Capitulis Generalibus, & Provincialibus Andalusie, ac proinde obligati ad celebrationem Missarum, ut supra, si durantibus dictis Capitulis antedictis obligationibus non satisfecerint, teneantur ante celebrationem novi Capituli Generalis, aut Provincialis respectivè satisfacere. Ita tamen ut nullatenus impediatur satisfactio aliorum ex Instituto Recollectionis debitorum, vel ex anterioribus obligationibus, ut supra dictum fuit.

§. 14. In præfato Monasterio Sancti Lucar singulis feriis sextis, & Sabbathis in perpetuum per omnes horas diei, ac noctis debeat ab aliquo Fratre alterna vice fieri oratio ad Deum pro animabus Fundatorum, ipsorumque Majorum, & Consanguineorum.

§. 15. Postquam facta fuerit electio Commendatorum pro tempore trium Conventuum à dictis Patronis, ut supra, fundatorum, debeat significari D. Duci, & Patrono pro tempore, ad effectum ut si voluerit, suum honestum impartiat assensum, juxta dispositionem Sacrorum Canonum.

XVI. Valeat Patronus pro tempore sibi assumere unum Religiosum ex d. cta Provincia Andalusie in Conventum, cum facultate ipsum secum, etiam extra Provinciam adducendi: ita ut ad prædicta Superioris Regularis consensus accedat, qui si commodè, & absque regularis disciplinae detrimento fieri possit, illum præstabit. Prædictus Conventus in locis in quibus Recollectionis Conventus extiterit, in ipso, non autem extra Clausura commoretur.

XVII. Quatenus Patronus Dux pro tempore velit in locis sibi subjectis novum Monasterium Fratrum, aut Monialium Ordinis Recollectionis fundare, ex tunc censetur habitus, & præstitus consensus quantum ad Recollectionem spectat: ita tamen ut in reliquis serventur Constitutiones Bonifacii VIII. Clementis VIII. atque Urbani VIII. Summorum Pontificum, aliaque prout de jure circa Fundationem novorum Conventuum requiruntur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, præmissa in Divini cultus augmentum, dictæque Congregationis progressum sint cessura, Nobis propterea dictus Antonius humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere, & ut intra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Antonium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 3. Hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio prædicta omnia Indulta, & respectivè conventiones modo superscripto correctas, & reformatas auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & respectivè approbamus, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, & Provincie hujusmodi, earumque Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes,

illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

Confirmat Statuta edita in Capitulo Generali Toletano pro Provincia S. Thomæ Apostoli in India Orientali, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum.

Vide ad Constit. 292. Urbani VIII. Cum sicut, in qua prohibetur Commissariis Generalibus Indiarum ne dispensare possint in Constitutionibus Generalibus Ordinis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesie regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa quæ pro felici Christi-fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione providè constituta esse dignoscuntur, libenter cum à Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, & aliis prospero eorundem Christi-fidelium regimini congruis rationibus providere studemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Provincialis, & Definitorum Provincie S. Thomæ Apostoli in India Orientali, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis Toleti celebrato die 15. Junii 1658. sub dilecto pariter filio Michaele Angelo de Sambuca, ejusdem Ordinis Ministro Generali, pro prædicta India Orientali edita fuerunt statuta tenoris sequentis, videlicet.

Finito triennio Commissarii Generalis illius familie, duæ illæ Provincie regantur à suis Ministris, & Definitoribus independentè à quovis Commissario, aut Vice-commissario, etiam ab ipsis nominato.

In defectu Commissarii Generalis, instante tempore Visitationis, & Capituli, Definitorium eligat Commissarium Visitatorem ex eademmet Provincia, qui cum eadem potestatis plenitudine, quæ de jure, vel consuetudine Commissarii Visitatoribus debetur, visitabit Provinciam, & præsidebit Capitulo, quo finito nullam omnino auctoritatem habebit, sed tota residet penes Ministrum Provincie recens electum usque ad adventum novi Commissarii Generalis.

Commissarius Generalis de novo adveniens nullam auctoritatem habebit, & sui Officii possessionem accipere non permittatur, nisi prius alicui ex Ministris duarum illarum Provinciarum, vel saltem Guardiano illius Conventus, ubi primum appulerit, patentes litteras suæ institutionis exhibuerit, nec satis erit earundem litterarum copiam quantumvis authenticam, sed necesse est ipsissimum autographum Sigillo Ordinis munitum, & manu propria Reverendiss. Generalis subscriptum, exhibere, & Ministri, & Guardiani aliter facientes punientur severè arbitrio Reverendiss.

Nemini liceat in aliena Provincia incorporari, nisi prævio consensu utriusque Ministri, quantumvis consentiat, aut fortè præcipiat Commissarius Generalis illarum partium.

Præcipitur Provinciali Ministro Provincie Portugaliæ, ut curet monere Reverendissimum Generalem de tempore opportuno, quo providere debeat de Commissario Generali Indiarum Orientalis, ut expleto ipsius triennio, vel morte præveniente, quamcivis nominetur Commissarius.

§. 2. Cum

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subijungebat, præfati Exponentes, ut bono Provinciarum dicti Ordinis in India Orientali hujusmodi consistentium regimini consulatur, statuta præinserta Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti, & opportunè à Nobis, ut infra provideri summopere desiderent: Nos specialem ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, præinserta statuta in prædicto Capitulo Generali Toleti celebrato pro memorata India Orientali, sicut præmittitur edita, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, statuimus, & ordinantes, quod in dictis Provinciis Indiæ de cætero non fiat electio Vicecommissarii Generalis, prout fiebat virtute statutorum factorum in Capitulo celebrato Romæ anno 1639. neque jungantur duo illa Diffinitoria deficiente Commissario transmissio, sed tali casu Provinciæ gubernentur eodem modo, quo ordinant præinserta Statuta Toletana, quodque Minister Provincialis Provinciæ Portugalliæ dicti Ordinis teneatur procurare, ut mittatur Commissarius, supplicando Ministro Generali ejusdem Ordinis, ut illum nominet, ac designando illi Religiosos in dicto officio, qui possint esse ex quinque Provinciis Portugalliæ, & ex duabus Indiæ, nempe Portugalliæ Algarbiorum, Pietatis, Arrabida, Sancti Antonii, Sancti Thomæ, & Matris Dei.

§. 3. Ac demum quod Commissarius transmissus ex prædictis quinque Provinciis Portugalliæ possit remanere (si voluerit) in aliqua ex dictis duabus Provinciis Indiæ cum omnibus præminentibus concessis à statuto Religionis, si laudabiliter officium suum adimpleverit. Attamen si Commissarius fuerit ex duabus Provinciis Indiæ, nullo officio redeat ad suam Provinciam, cujus est filius, & in illa gaudeat privilegiis concessis à statutis, quibus non gaudebit, si in illa non remanserit.

§. 4. Ut autem prædicta suis loco, & tempore debitum sortiantur effectum, eorum executionem cum omnibus, & singulis facultatibus necessariis, ac opportunis Venerabili Fratri Archiepiscopo Goensi, ac dilectis filiis adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Apostolica auctoritate deputatis, & aliis quibuscunque personis in dignitate Ecclesiastica constitutis Civitatis, & Insulæ Goæ, & eorum cuilibet in solidum auctoritate, & tenore præsentium injungimus, & demandamus, salvâ semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sique in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dictis, dummodo aliquis ultra tres dietas auctoritate præsentium in judicium non trahatur, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirma-

Bullarii Magni Tom. V.

tionem Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis idem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis, sub D. P. An. 3. Annulo Piscatoris, die 10. Maii 1659. Pontificatus die 10. Maii nostri anno quinto.

Concessio Indulgentiæ Plenariæ Fratribus Regularis Observantiæ Sancti Francisci, ac Reformatis Cismontanæ familiæ, exercitiis spiritualibus per octiduum vacantibus.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1659.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Cùm sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Minister Generalis, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissimè Toleti celebrato, inter alia decretum fuerit, ut secessus, & spiritualia mortificationis, & orationis mentalis exercitia in omnibus Provinciis Cismontanæ Familiæ Ordinis prædicti reassumantur, & illis Fratres earundem Provinciarum aliquoties singulis annis vacent.

§. 1. Nos qui probe novimus quantopere conducant exercitia hujusmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Christi fidelium mentibus, devotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de suorum Superiorum licentia operi adeo pio, & salutari vacaverint, cælestium Ecclesiæ thesaurorum largitione magis excitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consilii omnibus, & singulis prædicti Ordinis Fratribus, tam Clericis, quam Laicis, seu Convertis, qui in domibus Regularibus Provinciarum prædictarum de suorum Superiorum licentia exercitia prædicta per octidui spatium quomodocunque peregerint, & interea temporis verè poenitentes, & confessi Sacrosanctum Euchariæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris.

§. 2. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eadem præsentis nullæ sint eo ipso. Quodque earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici, vel Secretarii dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Par. P. A. 1. Annulo Piscatoris, die 11. Junii 1659. Pontificatus die 11. Junii nostri anno quinto.

LXIX. Statuit, & decernit, ne oblatis, seu servientes Fratrum Laicorum Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanae in futurum ullatenus recipiantur, nisi cum biennali Novitiatu, & quarto voto de non procuranda alia conditione ad praescriptum Constitutionum ejusdem Ordinis. Et de consensu petendo à tota Communitate super contractibus.

De his oblati vide infra ad Constit. 83. Aliàs, in qua confirmat Decretum circa receptionem oblatorum.

Edicta A. P. 1659. ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

Cum sicut dilecti filii Rhenatus Parisiensis, & Simon Lugdunensis, Procuratores Fratrum Laicorum Provinciae Sancti Francisci, & Sanctorum Ludovici, & Elzearii Congregationis Gallicanae Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci Nobis nuper exponi fecerunt, licet controversia inter praedictos Fratres Laicos ex una, necnon eorum Superiores, ac Fratres Presbyteros, & Clericos dictarum Provinciae ex altera partibus vertentes per quaedam Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, sub diebus 9. Julii, ac sexta, & 20. Augusti, & prima Octobris proximè praeteritorum emanata, & per quasdam nostras in simili forma Brevis litteras die 13. Septembris etiam proximè praeteriti desuper expeditas respectivè confirmata terminatae fuerint: nihilominus dilecti etiam filii Athanasius de Villanova praedictae Sancti Francisci, & Riccardus de Aumala Sancti Ivo Provinciae Congregationis praedictae respectivè Procuratores diversas oppositiones, & protestationes contra decreta, & litteras nostras hujusmodi, debitam illorum executionem impediendi ergo facere auli fuerint.

§. 1. Cumque praedicti Exponentes propterea plurimum cupiant opportunè in praemissis a Nobis provideri, ac insuper ordinari, ut consensus Universitatum Conventuum dictae Congregationis in omnibus contractibus creationis centuum activorum, & passivorum, fundationum, hypothecationum, acquisitionum, venditionum, aliarumque alienationum bonorum ad ipsos Conventus spectantium, quorum valor in capitali, seu sorte, quantum quidem ad bona stabilia viginti quinque; quantum verò ad mobilia, & fructus respectivè pertinet, decem scutorum summam excedat, necessarius sit.

Confirmat proinde nos. §. 2. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inmoderate existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de memoratorum Cardinalium, qui partes abundè hinc inde informantes audiverunt, remque diligenter, & mature denudè discusserunt, consilio, juxta alias resoluta sub diebus 14. Novembris 1659. 9. Julii, 20. Augusti, & prima Octobris 1660. ac nostras in forma Brevis desuper subsequutas litteras auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus, & declaramus, oblatos, seu servientes in omnibus hujusmodi Provinciae reformationis Tertii Ordinis in Regno Galliae consistentes, nec recipi, nec ad professionem admitti posse, nisi cum biennali Novitiatu, & quarto voto de non quaerenda, seu procuranda alia ab hujusmodi obla-

torum, seu servientium conditione, ad praescriptum ejusdem Ordinis Constitutionum. Ac proinde sub poenis privationis vocis activae, & passivae, necnon officiorum, & inhabilitatis ad ea, & alia quaecumque obtinenda praedicti Ordinis Superioribus, Officialibus, & aliis quibuscumque ad quos spectat, seu spectare quomodolibet poterit in futurum, atque invaliditatis, & nullitatis secus gestorum, & gerendorum, eorundem tenore praesentium praecipimus, ac prohibemus, ne aliter quam modo, & forma praemissis hujusmodi oblatos, seu servientes exinde recipiant, nec quicquam erga, vel circa statum, & conditionem tam dictorum Servientium, quam etiam Fratrum Laicorum, sive in Capitulis Provincialibus, sive extra ea contra praedictarum Constitutionum, & praesentium litterarum formam, ac tenorem sub jamdictis poenis attentare, seu innovare audeant, aut praesumant.

§. 3. Super contractibus verò censuum, tam activorum, quam passivorum, impositionum, & fundationum, bonorum, acquisitionum, permutationum, venditionum, hypothecationum, & aliarum quocumque titulo, & nomine alienationum, quando agitur de stabilibus, & centibus, si summam viginti quinque ducatorum aureorum in sorte, de mobilibus autem, & redditibus decem similium excedant, tunc totius Communitatis, seu Capituli Conventuum, de quorum re agitur, consensum, & consensus requiri, & adhiberi pariter decernimus.

§. 4. Quo autem ad numerum Fratrum Laicorum, & Servientium praedictorum, ad dilectum filium Ministrum Generalem, pro suo arbitrio, & prudentia providendum remittimus, eidemque praemissorum omnium, & singulorum executionem committimus, & demandamus: Injungimusque ut sub memoratis, ac aliis Ecclesiasticis poenis, & censuris juxta praedicta observari faciat, & praecipiat. Contradictores, & Rebelles quoscumque praedictis, ac aliis juris remediis opportunis compescendo.

§. 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus in contrarium allatis, necnon appellationibus, protestationibus, ceterisque oppositionibus, ac omnibus, & singulis illis, quae in litteris nostris supradictis concessimus non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1661. Pontificatus Nostri anno quinto.

Confirmat Decretum, quo numerus Vocallium Capituli Generalis Congregationis Italicae Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini reducitur ad tres pro qualibet Provincia.

De his Fratribus vide ad Constit. 81. Urbani VIII. Aliàs pro parte, circa electionem Priorum Provincialium, ac de modo regendi Provinciae. Extat tom. 4. pag. 140.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini per abundantiam Divinae bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, praepositi, illa quae pro felici Christianissimum sub

sub suavi arctioris Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directionem provide statuta esse dignoscuntur, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis patrocinio roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Vicarius Generalis, & Diffinitorium Congregationis Italiae Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod ultimum ejusdem Congregationis Capitulum Generale sub directione dilecti filii nostri Joannis Baptistae tituli Sanctae Mariae Transiberim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Pallotti nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Prosectoris, summa cum tranquillitate, & pace celebratum fuit, juxta modum, & formam cujusdam Decreti in proximè præcedenti Capitulo Generali Congregationis prædictæ editi, & per Venerabiles Fratres nostros ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositos die 10. Januarii proximè præteriti (ut dicti Exponentes allerunt) confirmati, quo numerus Vocalium Capituli Generalis Congregationis hujusmodi præscribitur, & ad tres pro qualibet Provincia reducitur, & alia prout continetur in scriptura tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Die 13. Maii 1659. sessione 7. Invocato Divini Spiritus auxilio, congregatis Eminentissimo & Reverendissimo D. Cardinale Pallotto Prosectori, & Præsidi, ac Patribus Diffinitorii Generalis Congregationis Patrum Discalceatorum S. Augustini Italiae, propositum fuit, an confirmandum sit Decretum in præterito Capitulo Generali sessione 10. die 18. Maii 1656. editum, & à Sacra Congregatione super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita confirmatum, super reductione Vocalium Capituli Generalis sub inferi scripto tenore, videlicet.

§. 3. Ad tollenda inconvenientia, & incommoda, quae ex celebratione Capituli Generalis more solito contingunt ex multitudine vocalium ad prædictum Capitulum Generale concurrentium, & expensarum ultra limites nostrae paupertatis, & ex periculis itinerum cum evidenti detrimento nostrae regularis observantiae, cum experientia competentum sit summo per se expedire, Capitulum Generale celebrari juxta formam præscriptam in Decreto alias facto in præterito triennio, & à Sacra Congregatione prædicta confirmato, paucis mutatis, ut infra sub reservatione beneplaciti Sanctissimi Domini Nostri, & cum supplicatione Sanctitati Suae pro confirmatione in perpetuum per litteras in forma Brevis, decretum fuit, quod deinceps in perpetuum accedant suffragatur ad Capitulum Generale præter admodum R. P. Vicarium Generalem, quatuor Diffinitores Generales, duos Visitatores Generales, Procuratorem Generalem, & Secretarium Generalem, ex qualibet Provincia Priores Provinciales in Capitulo Generali, sive extra titulum ad formam litterarum Apostolicarum electi; quod si aliquem ex dictis Provincialibus ante elapsum triennium, & ante Capitulum Generale decedere contigerit, & per tempus non licuerit novam fieri electionem, ut supra, tunc jus ferendi suffragium in Capitulo Generali in locum demortui devolvatur ad proximè antecessorem in Officio Provincialatus, dummodò illi non competat hujusmodi jus ferendi suffragium in eodem Capitulo ex alio titulo, quo casu ad antecessores in dicto Officio eodem modo devolvatur: Et si detur casus, quo nullus ex Provincialibus antecessoribus existat, aut ferre votum ex alio titulo non possit, tali casu jus ferendi votum devolvatur in Provincia Romana ad Priorem Conventus JESU-MARIAE de Urbe, & eo deficiente, aut legitime impedito, ad Priorem Conventus Sancti Nicolai ejusdem Urbis. In Provincia Neapolitana ad Priorem Sanctae MARIAE Veritatis, vel eo deficiente, aut legitime impedito, ad Priorem Conventus Sancti Nicolai Tolentinatis ejusdem Civitatis. In Provincia Januensi ad Priorem Conventus Sancti Nicolai Tolentinatis Januae, & eo deficiente, vel legitime impedito, ad Priorem Conventus Sancti Damiani Mediolani. In Provincia Siciliae Panormitana ad Priorem Conventus

Bullariis Magni Tom. V.

Sancti Nicolai Tolentinatis Panormi, vel eo deficiente, seu legitime impedito, ad Priorem Conventus Sancti Gregorii ejusdem Civitatis. In Provincia Germaniae ad Priorem Conventus Sancti Augustini Viennae, & eo deficiente, vel legitime impedito, ad Priorem Conventus Sancti Vvincellai Pragae. In Provincia Regni Neapolitani ad Priorem Conventus Sanctae Mariae Pietatis Montis Leonis, & eo deficiente, vel legitime impedito, ad Priorem Conventus Sanctae Mariae Incoronatae Neritonensis. In Provincia Pedemontana ad Priorem Conventus Sancti Caroli Taurini, & eo deficiente, seu legitime impedito, ad Priorem Conventus SS. Nicolai, & Annae Salutiarum. In Provincia Siciliae Messanensis ad Priorem Conventus Sanctae Restitutæ, & eo deficiente, seu legitime impedito, ad Priorem Conventus Sanctissimae Annuntiatæ ejusdem Civitatis, & sic deinceps.

§. 4. Præterea loco Priorum, & Discretorum cujuslibet Conventus accedant suffragatur ad Capitulum generale, & ad idem latari instantias ad statum Provinciarum, & singulorum Conventuum, duo ex qualibet Provincia, qui sint Sacerdotes, & sine scandalo, & cum ædificatione in Congregatione se gesserint, & saltem duodecim annos completos à professione habeant in Congregatione, & triginta annos pariter completos habeant ætatis: & unus ex istis insuper Philosophiam, vel Theologiam, si fieri poterit, per duodecim annos, vel ad minus per novem formiter legerit, & docuerit, vel per duodecim, vel saltem novem cursus quadragesimales, aut integros annuales laudabiliter concionatus fuerit, excepto tamen hoc primo triennio, pro quo Vocales, sive Lectores, sive Concionatores eligi, & admitti possint, etiam si per sex tantum annos numeribus prædictis functi sint, quibus requisitis, ut supra, respectivè deficientibus, electiones nullae sint eo ipso, ac sine illis electi ad suffragandum in Capitulo Generali non admittantur.

§. 5. Prædicti autem duo in qualibet Provincia eligantur in Congregatione cogensa per Priorem Provinciam cujuslibet Provinciae Dominica prima mensis Maii proximè præcedentis Capitulum Generale, vel si urgens aliqua necessitas coegerit, primo quoque tempore post dictam Dominicam primam mensis Maii, in quibus Congregationibus præsideant Provinciales, non tamen in illis votum ferant; & Provincialibus quovis modo deficientibus, præsideant Priores Conventuum, in quibus Congregationes fiunt, & officio scrutatorum fungantur: qui præterit, & duo Præsidenti proximiores, eligentur, & alii duo cum eisdem qualitatibus, & requisitis respectivè substituendi unicuique ex proximè electis in casu mortis, seu alterius cujusvis legitimi impedimenti.

§. 6. In prædictis autem Congregationibus vocem habebunt Priores cujuslibet Conventus, & Vicarii Conventuum Vicariatus, Secretarii RR. Patrum Provincialium, necnon Discreti, qui eligentur, prout hactenus factum est. Et cætera faciant ad formam Constitutionum. Congregationes autem habebuntur pro Provincia Romana in Conventu Sanctissimi Crucifixi Spoleti, pro Provincia Neapolitana in Conventu Sanctae Mariae Veritatis Neapolis, pro Provincia Januensi in proximo triennio in Conventu Sanctae Franciscæ Romanæ Mediolani, in subsequenti verò in Conventu Sancti Nicolai Tolentinatis Januae, & sic deinceps alternativè. Pro Provincia Siciliae Panormitana in Conventu Sancti Nicolai Tolentinatis Panormi. In Provincia Germaniae in proximo triennio in Conventu Sancti Augustini Viennae, in subsequenti verò in Conventu Sancti Vvincellai Pragae, & sic de singulis alternativè: pro Provincia Regni Neapolitani in proximo triennio in Conventu Sanctae Mariae Incoronatae Neritonensis, in subsequenti verò in Conventu Sanctae Mariae Pietatis Montis Leonis, & sic deinceps alternativè: pro Provincia Pedemontana in Conventu S. Caroli Taurini: in Provincia Siciliae Messanensis in Conventu Sanctae Restitutæ Messanæ; utque electiones pro qualibet Provincia de dignioribus, & magis acceptis personis in qualibet Provincia

B b 2

vincia in Definitorio Generali hanc, provifum, & decretum pariter fuit, ut in electionibus provincialibus, & admittantur ad ferendum voces provinciales, & duo Vocales uniuscujusque Provinciae, una cum PP. Definitori in electionibus fingularum Provinciarum, ita ut possint esse omnes numero duodecim Electores: & fuit resolutum affirmatively per vota secreta, omnibus concurrentibus, die 25. Julii 1659. In Capitulo generali Praesidente Eminentissimo D. Cardinali Pallotto, ad majorem quietem, & pacem totius Congregationis, &c. Perfecto per Secretarium Capituli generalis alta voce supradicto Decreto, & facta propositione, quae placeat servari, & confirmari dictum Decretum tenoris prout supra, per vota secreta fuit resolutum affirmatively per viginti octo suffragia, duobus tantum pro negativa.

*Confirmat
Decretum
prout in rubr.*

§. 7. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, praedicti Exponentes Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione, Apostolica confirmatione nostrae praesidio communiri summopere desiderarent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, praesertim Capituli generalis dictae Congregationis Decretum auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

*Decretum
affirmat.*

§. 8. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis praedictae, ejusque Provinciarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque.

*Transumptum
fuit.*

§. 10. Volumus autem, ut earundem praesentium transumptis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitae, vel ostensa.

*Dati. P. A. S.
die 16. Junii.*

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXI. Super exemptione Religionis Beati Joannis Dei nuncupatae de Fate ben fratelli, ab omnimoda jurisdictione Ordinariorum.

*Edita Ad. D.
1659.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

*Notitia Lu-
gani Co. Jlia.*

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis Fratrum Beati Joannis Dei

Procurator Generalis, quod licet dudum felix recordationis Urbanus Papa VIII. praedecessor noster, per suas in simili forma Brevis litteras die 9. Julii 1638. expeditas de tunc existentium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis Regularium praepositorum consilio declaraverit, ac decreverit, ut quoad dictae Congregationis Conventus, & Hospitalia, in quibus forent duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, & quoad illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus foret minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possent insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis Superiore ad revisionem computorum administrationis eorundem Hospitalium procedere: ita tamen, ut contra personas in nihilo se immiscerent.

§. 1. Venerabilis nihilominus Frater Archiepiscopus Calaritanus Superioritatem in Hospitalia Congregationis praedictae intra fines Diocesis Calaritanae existentia, illaque, tam quoad visitationem, quam quoad alia quaecumque sibi subiecta esse praetendit, hacque occasione nonnullas dubitationes per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum resolvi petiit; super quibus emanavit decretum ejusdem Congregationis Cardinalium, prout continetur in scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Calaritana. Supplex petit Archiepiscopus Calaritanus infra scriptas dubitationes per hanc Sacram Congregationem resolvi. Primò: An Fratres Beati Joannis Dei, a Magistratu Civitatis vocati, & additi servitio Hospitalis, cujus se ipse Magistratus protectionem gerere praetendit, sint exempti a visitatione Archiepiscopi in his, quae versantur circa administrationem, & rationem bonorum reddendam. Secundò: Quomodo procedendum contra dictos Religiosos se opposentes praedictae visitationi virtute privilegiorum. Tertio: An dicti Religiosi praetermissa forma Sacri Concilii, & licentia Ordinarii in prima eorum fundatione, & receptione, sint nihilominus exempti a jurisdictione Archiepiscopi, circa regularem observantiam, & personas, maxime dilapidando bona Hospitalis, vel scandalose vivendo. Die 27. Septembris 1659. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, servandam in omnibus dispositionem Brevis Urbani VIII. editi 9. Julii 1638. F. Cardinalis Paulus Praef.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Paulus decretum hujusmodi pro firmiori illius robore, & efficacia, Apostolica confirmatione nostrae praesidio communiri summopere desideret: Nos ipsum Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesertim Apostolica auctoritate, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus: salva semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum.

§. 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocunque spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscunque.

*Comit
delegat.*

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1658. Pontificatus Nostri anno quinto.

Tenor Brevis Urbani VIII. est, qui sequitur.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut dilectus filius Angelicus Rampulla Congregationis Beati Joannis Dei Procurator generalis, Nobis nuper exponi fecit, per Constitutionem felicis recordationis Pauli V. prohibeatur expressè, ne plures ad habitum, & professionem per Fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur, quam infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat: ac per aliam Constitutionem Pii etiam V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum statuatur, ut quicquid Congregationis hujusmodi Fratres acquirunt, non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari instituto, ac voto obstringuntur, acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem duodecim Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandi differre: Nobis propterea dictus Angelicus humiliter supplicari fecit, ut prædictam Congregationem minime comprehensam esse sub decreto auctoritate nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter decreta de celebratione Missarum, §. Deinceps, edito declarare, ac aliàs ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eundem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

§. 2. De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia, in quibus erunt duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingerant; & quoad illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insumul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis Superiore ad revisionem computationum administrationis eorundem Hospitalium procedere; ita tamen, ut contra personas in nihilo profus se immisceant.

§. 3. Non obstantibus prædicto decreto, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Julii 1638. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

Bullarii Magni Tom. V.

Pro erectione Provinciae Beati Petri de LXXII. Alcantara Fratrum Discalceatorum Sancti Francisci, & commutatione eorum, quæ Provinciae Sancti Joannis Baptistæ, & omnibus aliis Provinciis eorundem Fratrum Discalceatorum pro bono ipsarum regimine sunt concessa.

Benificationem Beati Petri de Alcantara Discalceatorum Fundatoris habes ad Constit. Gregor. XV. In sede. Consimilem creationem Provincia vide ad Constit. 30. Urb. VIII. Aliàs nos, & Constit. 277. Cum sicut.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1659.

SCROFANDI Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam impositum postulat, ut paternam Christianorum, qui è fluctibus sæculi in portum regularis vitæ confugerunt, curam gerentes, eorum status, & felici directioni opportunis rationibus consulere studeamus, prout pia Orthodoxorum Regum vota exposcunt, & nos matura consideratione prævia conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Fratrum Discalceatorum Provinciae Sancti Joannis Baptistæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod eadem Provincia vigore facultatis ædificandi, seu instituendi Conventus, seu Domo regulares in quibusvis Hispaniæ locis, ei per quosdam fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri in simili forma Brevis litteras concessa, ita (benedicente Domino) dilatata nunc reperitur, ut in Valentia, ac Murcia, & Granatæ Regnis, in quibus consistit, triginta sex illius Conventus numerentur, in quibus singulis Fratres notabili numero habitant. Qui Conventus cum per spatium trecentorum milliarii in longitudinem, & centum quinquaginta in latitudinem dispersi existant, Ministris Provincialibus Provinciae hujusmodi pro tempore existentibus, si non impossibile, saltem difficultimum redditur ipsam Provinciam pedibus totam quotannis peragere, & visitare, sicut per statuta dicti Ordinis præscribitur, nec ipsi attenta itineris longitudine, eam in singulis Conventibus præfatis moram trahere valeant, quam spiritualis Religiosorum consolatio exigit.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissis in Capitulo Provinciali dictæ Provinciae pro vide perpenis, Fratres qui eidem Capitulo interfuerunt, omnes unanimiter decreverint, Nobis esse supplicandum, ut licentiam dividendi Provinciam prædictam concederemus, hocque decretum non solum à tunc existente Ordinis prædicti Ministro Generali, qui Capitulo Provinciali hujusmodi præfedit, approbatum, sed etiam à Capitulo generali ejusdem Ordinis in Civitate Tolitana novissimè celebrato confirmatum fuerit: Nobis propterea tam charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine, quam pro parte dictorum exponentium humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ejusdem Philippi Regis desiderio, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, præfatosque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & ipsorum exponentium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: hujusmodi piis, & rationabilibus supplicationibus

tionibus inclinati, attentis expositis, necnon etiam au-
dito dilecto filio Ministro Generali Ordinis hujusmodi,
memoratum Provinciam Sancti Joannis Baptistae Fra-
trum Discalceatorum nuncupatorum praedicti Ordinis
Minorum Sancti Francisci de Observantia in Regnis
Valentiae, Murciae, & Granatae consistentem, olim Apo-
stolica auctoritate erectam, & institutam, quae in tan-
tum postmodum (Deo favente) se dilatavit, & excre-
vit, ut trigintasex jam Conventus, seu Domos Regu-
lares cum competenti numero Fratrum comprehendat,
ac proinde impossibile sit, per unum tantummodum Mi-
nistrum Provinciale, propter longam distantiam, eam
quotannis ad praescriptum Constitutionum, & Statu-
torum Ordinis praedicti visitari.

Dividit Pro-
vinciam in
duas

§. 4. Auctoritate Apostolica tenore praesentium dif-
membramus, & ex unica in duas dividimus, ita scilicet
ut vigintiseptem Conventus nunc existentes in Provin-
cia Valentiae, & si quos exinde in eadem erigi contin-
gat, usque ad Civitatem Murciae exclusivè, retento no-
mine Provinciae S. Joannis Baptistae, sub ea remanere,
ceteri vero ab eadem Civitate Murciae per praefata
Regna Murciae, & Granatae diffusi, & in posterum
pariter fundandi, ad Provinciam de novo erectam, &
B. Petri de Alcantara nuncupandum pertinere intelli-
gantur.

Quod pri-
vilegiis alie-
rum Provin-
ciarum.

§. 5. Quam Provinciam B. Petri de Alcantara de novo,
sicut praefertur, erectam, & institutam volumus inter
Provincias praedicti Ordinis Minorum Regularis Obser-
vantiae auctoritate Apostolica erectas, & approbatas
aggregari, & annumerari, ac aggregatam, & annu-
meratam esse statuimus, & decernimus, omnibusque
concessionibus, gratiis, indultis, & litteris Apostolicis
eidem Sancti Joannis Baptistae, & aliis dicti Ordinis
Provinciis Discalceatis concessis, & pro tempore conce-
dendis frui, & gaudere, ac si eidem de novo specialiter
concessa essent, & eisdem Constitutionibus, legibus,
statutis, & ordinationibus, quibus dicta Provincia Sancti
Joannis Baptistae utitur, & gubernatur, similiter perpetuo
uti, & gubernari debere.

De modo
eligendi Mi-
nistrum, &
Diffinitores.

§. 6. In Capitulo autem Provinciali, in quo Praeses
ipsiusmet Capituli ad novam electionem praesideat, vel
etiam in Congregatione more Capituli Provincialis ad
hunc effectum habenda, & celebranda tempore, &
loco ab ipso Ministro Provinciali Provinciae S. Joannis
Baptistae praescriptis, convocatisque per ipsum Diffini-
toribus, & Fratribus, cunctisque omnium locorum, seu
Conventuum ipsius Provinciae Guardianis, ex omnibus
ejus Fratribus, hoc est de toto corpore Provinciae, unus
illorum in Ministrum Provinciale pro Provincia de
novo erecta, per eosdem Ministrum Provinciale, Diffini-
tores, & Guardianos per vota Secreta ad praescriptum
Sacri Concilii Tridentini, & deinde ex corpore Con-
gregationis solummodo quatuor Diffinitores, & Custos,
servatis servandis, & prout in hujusmodi Capitulis Pro-
vincialibus moris est, eligantur, quos omnes, scilicet
Ministrum Provinciale, Diffinitores, & Custodem,
postquam electi fuerint, idem Minister Provincialis
Sancti Joannis Baptistae, seu Praeses Capituli Apostolica
auctoritate confirmet.

Quod ma-
neat sub obe-
dientia Mi-
nistri Gene-
ralis.

§. 7. Decernentes Provinciam de novo, ut dicitur,
erectam, tanquam veram, & legitimam ipsius Ordinis
filiam sub obedientia, visitatione, & correctione Mi-
nistri Generalis illius pro tempore existentis perpetuo
remanere, & in Capitulis generalibus, sicut caeterae ejus-
dem Ordinis Provinciae locum habere, tractari, ample-
cti, & debitis favoribus prosequi debere, illamque in
celebrandis Capitulis Provincialibus, Congregationi-
bus, electionibus, & aliis pariformiter, ac Provincia
Sancti Joannis Baptistae procedere, & ipsas ambas Pro-
vincias suis propriis tantummodo, non autem alienis
Constitutionibus, & Ordinationibus regi, & gubernari
perpetuo teneri.

Præfatis tem-
poribus eligendi
sui provin-
ciam.

§. 8. Atque electionibus Ministri Provincialis, Diffi-
nitorum, & Custodis supradicti, ut praemittitur, cele-
bratis, & confirmatis, dictus Minister Provincialis Sancti
Joannis Baptistae terminum sex mensium cunctis ipsius
Provinciae Fratribus praefigat, intra quem ipsi alterutram

ex ambabus Provinciis, quam maluerint, ad incolendum,
& habitandum eligere possint, quo elapso nulli eorum
locum, aut Provinciam amplius mutare sine utriusque
Provinciae consensu in scriptis obtento, ullo modo
liceat.

Præfatis
Provinciis

§. 9. Eiusdem autem novae Provinciae Beati Petri de
Alcantara limites, & confines esse debere volumus Epi-
scopatum Carthaginensem, Comitatum in Regno Mur-
ciae, Episcopatum Guadicensem, & Baza, Episcopatum
Almeriensem, Archiepiscopatum Granatensem, Adelan-
tatum de Cazoria, Abbatiam de Alcala, & Pliago, nec-
non partem Episcopatus Ghiennensis, scilicet ab ipsa
Civitate Ghiennensi versus Biacensem, & Ubetensem,
relinquendo aliam partem, scilicet ab ipsa Civitate
Ghiennensi usque ad Episcopatum Cordubensem: ita
tamen ut nec Provincia noviter erecta, nec Provincia
Sancti Didaci possit fundare Conventum in Civitate
Ghiennensi, neque in ejus districtu, sed ipsa Civitas
communis sit utrique Provinciae pro quaestuatione, prout
inter partes ita conventum, & pactum extitit.

Dicitur
irritum

§. 10. Decernentes pariter easdem praesentes litteras
semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac
illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenif-
simè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter obser-
vari. Sicque in praemissis per quoscunque Judices ordi-
narios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici
Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, &
inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate
scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contra
derogari

§. 11. Non obstantibus praemissis, ac Constitutioni-
bus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus
opus sit, Ordinis, ac Provinciae Sancti Joannis Baptistae,
ejusque Conventuum hujusmodi, & aliis quibusvis etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmi-
tate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privi-
legiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contra-
rium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis,
& innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum te-
nores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis,
& ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore
permanuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat
specialiter, & expressè derogamus, caeterisque
contrariis quibuscunque.

Datum

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris, die 4. Augusti 1659. Pontificatus nostri anno
quinto.

Reintegratio, seu nova erectio Conventus
S. Laurentii in Terra Bonitii, vulgariter
Poggibonzi, ad favorem Congregationis
Ilicianae, Ordinis Erem. S. Augustini.

LXX

Conventus horum Fratrum non possunt occupari
ab aliis Fratribus Discalceatis ejusdem Or-
dinis, nisi de consensu Prioris Generalis.
Vide ad Const. 15. Innoc. X. in his, tom. 4.

Venerabili fratri Episcopo Colensi.
ALEXANDER PAPA VII.
Venerabilis frater salutem, & Apostolicam
benedictionem.

1661

Ecclesiae Catholicae regimini, nullo licet meritorum
nostrorum suffragio, per ineffabilem divinae boni-
tatis abundantiam praepositi ad ea, quae in Religionis,
divinaeque cultus incrementum, spiritualemque populo-
rum consolationem, & animarum salutem cessura esse
noscentur, peculiare vigilantiae nostrae curas libenter
convertimus, officiique nostri pastoralis partes propensa
charitate desuper interponimus, prout pia Religioso-
rum Antistitem vota postulant, & Nos prudenti consul-
tatione adhibita, cognoscimus in Domino salubriter
expedire.

Extraneis

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Ambrosius Landucius Episcopus Porphyrionensis, Sacrarum nostrarum Apostolicarum Praefectus, qui in minoribus constitutus habitum per Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gestari solitum suscepit, & professionem per eisdem emitti consuetam expressè emisit regularem, quod cum Conventus Sancti Laurentii Fratrum Provinciae Pisanae dicti Ordinis in Terra Bonitii Poggibonzi vulgariter nuncupata, Collensis Diocesis existens, cujus redditus certi, & incerti insimul ad summam trecentorum sexaginta scutorum monetæ, vel circiter ascendeant, ante aliquot annos per sinistram Superiorum illius temporis relaxationem, vigore Constitutionis felicis recordationis Innocentii Papæ X. prædecessoris nostri, quæ incipit, *Infirmis*, &c. suppressus fuisset, ordinatum fuit, attento quod dicta Terra Missarum, & Confessariorum penuria laborabat, ut Ecclesia ejusdem Conventus sic suppressa in parochialem cum assignatione partis curæ animarum parochiali Ecclesie Praefecturae nuncupatae ejusdem Terræ, cui copiosa parochianorum multitudo suberat, incumbens, & in ipsa nova parochiali Ecclesia una Capellania, quam obtinens pro tempore Capellanus Missam in eadem Ecclesia quotidie celebrare, illiusque Parochum in cura animarum exercenda coadjuvare obligatus esset, respectivè erigerentur; & Parochus quidem centum, Capellano verò sexaginta scuta ad rationem septem librarum monetæ illarum partium pro quolibet scuto respectivè annuatim ex redditibus dicti Conventus suppressi assignarentur, residuum verò reddituum hujusmodi Seminario Ecclesiastico Collensi applicaretur: Quæ quantum quidem ad erectionem novæ parochialis Ecclesie, & Capellaniae hujusmodi attinet, executioni demandata fuerunt, eisdem Parochiali Ecclesia Francisco Mutii, & Capellania à primæva erectione vacantibus Joanni Dominico Scachi Presbyteris illarum partium dilectis filiis cum assignatione jamdictæ respectivè collatis: applicatio verò residui dictorum reddituum prædicto Seminario faciendâ hæcenus mansit in suspenso.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, quidam Conventus sub titulo, seu invocatione Sancti Antonii Fratrum Congregationis Ilicetanæ dicti Ordinis, cujus fructus, redditus, & proventus certi, & incerti insimul computati ad quadringenta, vel circiter scuta paria annuatim ascendunt, circiter trium milliarum inter vallo à prædicta terra distans reperiantur, qui si supprimeretur, illiusque redditus prædicto Conventui Sancti Laurentii reintegrari, seu de novo erigi posset, atque ita memoratæ Terræ, quæ populi frequentia, sitisque amoenitate inter alias conspicua existit, decori, illiusque Civium, & Incolarum, qui per suppressionem dicti Conventus Sancti Laurentii ope, operaque illius Fratrum destituti, notabilia incommoda passi sunt, spirituali consolationi, & utilitati peropportune consulere, & illic, sicut ante suppressionem hujusmodi fiebat, divina officia celebrarentur, Sacramenta Ecclesie frequentarentur, prædicationes verbi Dei ad populum haberentur, necnon processiones, alique piæ, & devotæ functiones exercerentur.

§. 3. Cumque dilecti filii Superiores Memoratorum Ordinis, & Congregationis suppressioni dicti Conventus Sancti Antonii, quantum ad eos spectat, consentiant, prædicti verò Franciscus, & Joannes Dominicus suas parochialem Ecclesiam, & Capellaniam supradictas respectivè resignare liberè parati sint, si eorum indemnitati per infra scriptarum pensionum, seu præstationum annuarum assignationem provideatur: Nobis propterea prædictus Ambrosius Episcopus, necnon dilecti filii Universitas, & homines dictæ Terræ Bonitii humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur pio, & religioso ejusdem Ambrosii Episcopi desiderio, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Ambrosium Episcopum, ac Universitatem, & homines prædictos specialibus fa-

voribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatas existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore tenentes, necnon erectionum, & institutionum novæ parochialis Ecclesie, & Capellaniae hujusmodi; ac dicti Conventus Sancti Antonii tenores, & alia quæcumque, etiam specialem, & individua mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratritati tuæ per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, prædictum Conventum S. Antonii, ejusque titulum, conventualitatem, ac dignitates, ministeria, munera, & officia regularia quæcumque, necnon titulos beneficiale, & collativos dictæ parochialis Ecclesie Sancti Laurentii, & Capellaniae, sicut præmittitur, erectarum (factâ tamen prius per memoratos Franciscum, & Joannem Dominicum respectivè ipsarum parochialis Ecclesie, & Capellaniae in manibus tuis libera, & spontanea cessione, & resignatione) auctoritate nostra Apostolica perpetuò suppressas, & extinguas, ac in supradicta Terra Bonitii prædictum Conventum Sancti Laurentii, sicut præmittitur suppressum, ad statum Conventus restituas, & reintegres, seu de novo in Conventum Fratrum dictæ Congregationis Ilicetanæ Ordinis prædicti, in quo de præsentibus quidem octo fratres, & quinque Presbyteri, unus Clericus professus, & duo Laici, seu Conversi: post mortem verò dictorum Francisci, & Joannis Dominici duodecim, videlicet octo Presbyteri, duo Clerici professi, & duo Laici, seu Conversi Fratres Congregationis, & Ordinis hujusmodi degere, & commorari debeant, ea lege, ut iidem Fratres donec ad numerum duodenarium pervenerint, tuæ, & pro tempore existentis Ordinarii Collensis jurisdictioni subiaceant, ipsique Fratres divina officia celebrent, aliaque spiritualia exercitia juxta eorum institutum obeant, & peragant in Ecclesia ejusdem Conventus Sancti Laurentii: quæ licet titulus parochialis in ea suppressus, & extinctus sit, nihilominus curata remaneat, & in ea curæ animarum exercitium continetur, ipsaque cura animarum ab aliquo Fratre dicti Ordinis per Diffinitorium prædictæ Congregationis Ilicetanæ tempore illius Capituli, vel Dietæ intermediæ, extra Capitulum verò, seu Dietam hujusmodi, per Vicarium Generalem ejusdem Congregationis pro tempore existentem, ad hunc effectum eligendo, seu deputando, ac antequam administrationem curæ animarum hujusmodi gerat, ad illam à te, seu pro tempore existente Ordinario Collensi approbando exerceri debeat, dicta auctoritate itidem perpetuò erigas, & instituas.

§. 5. Præterea eidem Conventui Sancti Laurentii sic reintegrato, seu de novo erecto, pro illius dote, ac Prioris, & Fratrum in eo pro tempore degentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, omnia, & singula prædictis Parochi, & Capellano assignata, ac supradicto Seminario applicari ordinata, ut præfertur, & alia quæcumque bona mobilia, & immobilia, proprietates, census, redditus, proventus, obventiones, emolumenta, actiones, & jura, aliave quælibet tam ad ipsum Conventum Sancti Laurentii, illiusque Ecclesiam, quam ad supradictum Conventum Sancti Antonii à te supprimendum, & extinguendum quomodocumque, & qualitercumque respectivè spectantia, & pertinentia, ubicumque locorum existentia, ac illis in futurum quomodocumque, tam in ultima voluntate, quam inter vivos, & aliis quomodolibet elargienda, eroganda, donanda, & assignanda ex nunc, prout ex tunc, postquam elargita, erogata, donata, & assignata fuerint, ita ut liceat eidem Priori, & Fratribus illorum omnium, & singulorum corporalem, realem, & actualem possessionem, & quasi possessionem per se, vel alium, seu alios suo, & dicti Conventus S. Laurentii nominibus propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere,

Suppresso
Conventus
S. Antonii.

Reintegratio
in
sub.

Cura animarum
exercetur
ab
aliquo
Fratre

nere, fructus quoque, redditus, & emolumenta ex illis provenientia quæcumque, ac elemosinas ipsius, eorumque Conventui ejusmodi pro tempore factas recipere, percipere, exigere, levare, locare, arrendare, recuperare, ac in suos communes usus, necessitates, & utilitatem, onerumque hujusmodi adimplementum convertere, & erogare, Diocesani loci, seu cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate prædicta pariter perpetuo applices, assignes, & appropries, dictumque Conventum S. Antonii postquam sic, ut præfertur, suppressus, & extinctus fuerit, membrum, & Grangiam ejusdem Conventus S. Laurentii remanere debere, ipsius verò Conventus Sancti Laurentii Priorem, & Fratres Milla, & Anniversaria ad quæ Fratres dicti Conventus S. Antonii ex legatis piis, aut aliis quomodolibet tenebantur in Ecclesia ipsius Conventus S. Antonii, ita facta Missarum hujusmodi distributione, ut saltem singulis diebus Dominicis, & festis de præcepto una Milla inibi celebraretur per Fratres ejusdem Conventus S. Laurentii pro tempore existentes, qui tamen hac occasione extra Conventum hujusmodi non pmovent, vel aliquem Presbyterum seculares, eorum arbitrio, quoties ipsis placuerit deputandum, celebrari, & adimpleri facere perpetuo teneri, & obligatos fore, dicta auctoritate decernas, & declares.

§. 6. Ad hæc eidem Conventui S. Laurentii sic reintegrato, seu de novo erecto, illiusque Ecclesie, ac Priori, & Fratribus pro tempore existentibus, necnon quibusvis Christianidelibus eandem Ecclesiam pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, & indulgentiis, etiam illis, quibus ante ipsius Conventus suppressionem, mediante Confraternitate Centorum, sive di Centurati, vulgariter vocata, in Ecclesia hujusmodi erecta gaudebant, aliisque gratiis univertis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alii Conventus Congregationis, & Ordinis prædictorum, illorumque Priores, & fratres de jure, usu, consuetudine, & aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quovis modo in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æquè principaliter, & pariformiter, ac absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Personis.

§. 7. Ac demùm memoratis Francisco quidem unam octuagintaquatuor, Joanni Dominico verò alteram pensiones, seu præstationes annuas triginta scutorum monetæ dictarum partium super omnibus, & singulis bonis, redditibus, & proventus dicti Conventus S. Laurentii per eos quoad vixerint percipiendas, exigendas, levandas, ac in eorum usus, & utilitatem convertendas, eisque per Priorem, & Fratres ipsius Conventus S. Laurentii pro tempore existentes annis singulis pro una in Nativitate, & pro altera medietatibus pensionum, seu præstationum annuarum hujusmodi in Annunciationis B. Mariæ Virginis festivitatis respectivè persolvendas; ita ut pro dictis pensionibus, seu præstationibus annuis sic eidem Francisco, & Joanni Dominico respectivè solvendis omnia, & singula bona dicti Conventus S. Laurentii specialiter obligata, & hypothecata sint, auctoritate prædicta reserves, constituas, & assignes: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus, & impartimur.

D. c. r. p. m. irritant.

§. 8. Decernentes eandem præsentis litteras, & in eis contenta, ac inde legitime sequutura quæcumque, nullo unquam tempore sub quibusvis similibus, vel dissimilibus restitutionum, reintegracionum, erectionum, suppressionum, & extinctionum, applicationum, assignacionum, & appropriationum, etiam effectum nondum sortitarum, ac indultorum, aliarumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogacionibus, vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per quascunque litteras, & Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ Regulas, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac

eam quibusvis clausulis, & decretis, etiam per Nos, & quoscunque Successores nostros Romanos Pontifices, etiam in crastinum cujuslibet eorum assumptionis ad summi Apostolatus apicem, ac Sedem Apostolicam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet pro tempore factis, & concessis comprehendi, aut comprehensas, & comprehensa censeri, sed semper ab illis exceptas, & excepta, ac quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, necnon restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam de novo sub quacunque posteriore data per Priorem, & Fratres dicti Conventus S. Laurentii pro tempore existentes eligenda concessas, & concessa, firmaque, valida, & efficacia existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter, & inconcluse observari, & adimpleri.

§. 9. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, & alios quolibet quacunque auctoritate, præminentia, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac de non concedendis Indulgentiis ad instar, & quatenus opus sit, de perpetuis suppressionibus, unionibus, & applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, necnon de præstando consensu in pensionibus, seu illarum reservatione, aliisque nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, tam hæcenus editis, quam in posterum quandocunque edendis, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus à jure expressis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis; ac in univertalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Testatorum etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, ac prædictorum Ordinis, Congregationis, Conventuum, Ecclesiarum, & Seminariorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, Congregationi, Conventibus, Ecclesiis, & Seminario, illorumque Superioribus, administratoribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogacione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio faciendæ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servandæ foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac exactè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Dat. P. A. Annulo Piscatoris, die 8. Augusti 1662. Pontificatus die 8. Aug. nostri anno octavo.

Indultum

XIV. Indultum, ut Complutensis Academia recitare possit Officium S. Thomæ de Villanova sub ritu dup. 2. classis cum Octava.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Rituum Congregatio Rectoris Collegialium majorum Collegii Sancti Ildephonsi, ac aliorum Universitatis Studii generalis Oppidi Complutensis Toletanæ Dioceseos in Sanctum Thomam de Villanova Archiepiscopum Valentinum piis votis benignè inclinata, quòd ibidem adipiscendis Facultatibus, iisdemque mox gradu decoratus interpretandis, ac edisserendis Sanctus idem operam navasset, ejusque Costa cum parte carnis, ut asseritur, asseretur (quibus causis permotus san. mem. Innocentius X. eidem Universitati indulgit, ut inibi possit de eodem Sancto tunc Beatitatis tantum titulo insignito Officium recitari, ac Missa pariter celebrari) ut posthac Universitatis, ac Collegiorum eorumdem incolæ, tam faculares, quam Regulares tanti Coalumni memoriam, quo solennius celebrant, eo impensius imitentur, quotannis de eodem nuper inter Sanctos relato, eis Officium duplex secundæ classis cum Octava, reliquo autem Oppidi ejusdem Clero duplex majus sine Octava recitandi facultatem tribuendam censuit. Die 19. Julii 1659. Facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit. Die 20. ejusdem mensis, eodemque anno 1659. I. Episcopus Sabinenlis Cardinalis Sachettus.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filii Rector, & Collegiales, & alii prædictæ Universitatis Studii generalis Complutensis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti summopere desiderent. Nos specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 2. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXV. Præcipitur omnibus de Universitate observare Statutum 64. de obedientia Rectori præstanda.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Aliis pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & aliorum Universitatis Studii generalis Oppidi

Complutensis Toletanæ Diocesis Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum exposito, quod inter alia ejusdem Universitatis Sedi Apostolicæ immediatè subiectæ Statuta, dudum à bon. mem. Francisco dum vixit ejusdem S. R. E. Cardinale Ximenes nuncupato, auctoritate felic. rec. Alexandri Papæ VI. prædecessoris nostri condita unum extaret sub cap. lxiv. incipiens.

§. 1. Statuimus, & ordinamus, &c. in quo disponitur, teneri Lectores, Doctores, & Scholares juramentum obedientiæ deferre Rectori ipsius Universitatis, quod quidem juramentum præstandum est antequam prædicti de Universitate describantur in Matricula, aliis privilegiis, & exemptionibus non gaudent. Et in eadem expositione subjuncto, quod sæpius nonnulli, qui prædictis privilegiis uti prætendunt, nihilominus se in matricula describi non faciant, ne cogantur præstare juramentum Obedientiæ, ideoque supplicato, ut caput hoc Statutorum confirmaretur, & non observantes privilegiis prædictis minime gaudere declararetur: Emanavit à prædicta Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet, die 15. Maii 1658. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Statutum Academiæ Complutensis in præcitato Capitulo 64. de obedientia Rectori præstanda ab omnibus, &c. confirmatum à Sede Apostolica esse observandum. F. Cardinalis Paulutius Præfectus.

§. 2. Cum autem, sicut prædicti exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

Declarantur pœnæ, quas incurrunt non observantes statutum 64. de obedientia Rectori præstanda.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Aliis pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & aliorum Universitatis Studii generalis Oppidi Complutensis Toletanæ Diocesis, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum exposito, quod inter alia ejusdem Universitatis Sedi Apostolicæ immediatè subiectæ Statuta adest 64. tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 1. Statuimus,

§. 1. Statuimus, & ordinamus, quod omnes, & singuli Regentes, Cathedrici, & alii quicunque Lectores, Doctores, Magistri, Licentiat, Baccalauri, & Scholares univ. hujus Academiae, & Universitatis, cujuscunque qualitatis, gradus, ordinis, conditionis, aut praeminentiae existant, in omnibus, & singulis regimini, & gubernationi Rectoris nostri Collegii pro tempore eligendi perpetuo subjaceant, teneanturque omnibus, & singulis mandatis ipsius licitis, & honestis, ac Constitutionibus nostris non contrariis obedire.

§. 2. Et ad vocationem Rectoris praefati toties quoties ab eo, vel ejus mandato vocati fuerint, convenire: Statuta, & Constitutiones nostras in omnibus, & per omnia inviolabiliter observare: Honorem, utilitatem, & dignitatem ipsius Collegii semper, & ubicunque fuerint procurare: Exemptionem, & libertatem ejusdem tueri. Quae omnia, & singula antequam scribantur in matricula Universitatis infra sex dies à die electionis Rectoris moderni computandos, si praesentes fuerint, vel infra alios sex dies postquam ad Universitatem venerint, teneantur sic jurare: Qui autem tale juramentum non praestiterint, nullatenus gaudeant privilegiis, & praerogativis ipsius Universitatis, nec scribantur in Matricula, in qua scribi debeant nomina, & cognomina omnium & singularum personarum in eadem Universitate residentium: neque computentur, aut admittantur alicui curulis, quos peregerit antequam praedictum juramentum praestiterit, &c.

§. 3. Et in eadem expositione subjuncto, quod cum ex Statuto hujusmodi juramentum de exhibenda obedientia praedicta praestandum sit, qui verò illud non praestiterit, privilegiis, & praerogativis ipsius Universitatis nullatenus gaudere debeat: dubitaretur, an inter privilegia, & praerogativas hujusmodi comprehenderentur Stipendia debita ex gradibus conferendis, & actibus Universitatis, Cathedricisque moderandis, &c. Et an similiter vox activa, & passiva ad munia, & officia Academiae obeunda inter praerogativas, & privilegia praedicta computaretur; idèd petita à praedictis Cardinalibus dubiorum hujusmodi declaratione, ut omnes in contrarium abusus de medio penitus tollerentur, emanavit ab eorundem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris sequentis, videlicet

§. 4. Die 26. Julii 1659. Sacra Congregatio Eminentissimorum Dominorum Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum censuit, Propinas, & vocem activam, & passivam comprehendere inter praerogativas, & privilegia de quibus in antedicto Capitulo 64. Statutorum sit mentio. F. Cardinalis Paulucius Praefectus.

Confirmat Decretum praefatum. §. 5. Cum autem, sicut praedicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione, Apostolica confirmationis nostrae praesidio roborari summo perè desiderant: Nos specialem ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulas personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritum. §. 6. Decernentes eadem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in praemissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Consti-

tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majoram, sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

Reformatio Collegii Curforum Apostolicorum.

Curfores Papa debent diem futura Camera Apostolica pridie intimare. Pius IV. Constit. 87.

§. 13. tom. 2. In quibus causis citare, ac intimare valeant. Julius III. Constit. 14. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII.

Motu proprio, &c. Aliàs felix recordat. Paulus Papa V. Praedecessor noster, ut Collegium Curforum à maximis interfuturis, quibus ferè singuli premebantur pro alienis pecuniis, quas pro emptione eorundem officiorum perceperant, liberaret, 25. officia militiae Pix vendibilia, & resignabilia, ad instar aliorum Officiorum Militum Piorum sub certis tunc expressis conditionibus erexit, & instituit, & pretium, quod ex venditione, & integra expeditione dictorum singulorum 25. Officiorum tunc erectorum in prima vice retraheretur, penes personam fide, & facultatibus idoneam per eosdem Curfores eligendam, seu in Sacro Monte Pietatis, aut Banco Archihospitalis Sancti Spiritus, ad electionem eorundem Curforum deponi mandavit, aequaliter inter ipsos Curfores dividendum, ad effectum tamen satisfaciendi eorum Creditoribus, qui pecunias pro Officiis Curforatus emendis contribuerant.

§. 1. Indemnitati verò eorum, qui dicta Officia Militum Piorum sic emerant, & securitati prospicere volens mandavit, ut singulis mensibus ex certis ibidem eorundem Curforum massae assignatis redditibus ab eisdem Curforibus ex Curforatus Officii emolumentis persolvendis, de quorum solutione eorum Magistro pro tempore existenti sub poena excommunicationis majoris latae sententiae ipso facto incurrendae, rationem reddere deberent, & tenerentur, scuta 113. & bonon. lxxv. eisdem Militibus, sive eorum Depositario, aequaliter inter ipsos dividenda persolverentur, gravissimis impositis poenis, tam fructibus dictam massam, quam deficientibus in praedicta solutione dictis Officialibus Militum Piorum: sicuti ex eisdem massae redditibus solvi mandavit fructus locorum Montium Paels tunc dictorum, necnon alia onera eidem Collegio incumbentia, quibus integrè solutis, quicquid ex dicta massa supererat, aequaliter inter eosdem Curfores dividi voluit, quibus etiam expressè inhibuit, ne de cetero perpetuis futuris temporibus sub solutione CC. scutorum, & suspensionis ab exercitio Curforatus Officii per annum integrum pro prima, & solutione CCC. scutorum hujusmodi, ac suspensione ejusdem officii per duos annos pro secunda, necnon solutionis scutorum D. similibus, pro una Camerae Apostolicae, vel alicui loco Pio, arbitrio ejusdem Praedecessoris, & altera medietatibus eidem Collegio Curforum irremissibiliter applicandorum, & perpetuae privationis exercitii officii Curforatus, ac excommunicationis majoris latae sententiae pro tertia vicibus hujusmodi, per quemlibet ex ipsis contravenientem incurrendis poenis, aliquem appaltum Citationum cum quibusvis personis facere, vel inire, nec per interpositam personam, etiam quovis praetextu, vel ingenio quovis colore, vel causa, & occasione aliquos libros, inscriptiones, notulas, & ut vulgò dicitur ricordi, tam parvos quam minimos, vel etiam quaecunque computa etiam minima, cum quibusvis personis conficere audent, seu praesumerent: sed bononenses ex dictis Citationibus, & expeditionibus provenientes in unum pro dicta massa conicienda congerere ad effectum solvendi ut supra, tenerentur; super qua massa, & illius augmento,

mento tunc assignato expressè voluit, & ordinavit, ne de cætero perpetuis futuris temporibus possent Domini Titulorum ipsorum Officiorum Curforatum aliquam ratam participare, nec ad effectum quomodolibet participandi aliquod pactum, vel promissionem cum eisdem Curforibus facere, vel inire, ad quorum omnium observationem voluit, ut tunc omnes existentes Curfores sese in ampliori Camera Apostolicæ, & quacunquæ alia juris valida forma, quicunque verò de eisdem Curforum Officiis in posterum provideretur, antequam ad illius exercitium admitteretur, & reciperetur, se obligare tenerentur, & aliàs prout in ipsius Prædecessoris litteris in forma Brevis sub Dat. prima Octobris 1614. Pontificatus ejusdem Prædecessoris anno 10. plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut nobis non sine animi nostri molestia nuper innotuit, prædicti redditus per dictum Prædecessorem hujusmodi massæ sic assignati, non solum fideliter non persolvantur, sed plures fraudes in eorum solutionibus ab eisdem Curforibus committantur in ejusdem massæ, & Camera nostræ Apostolicæ, quæ solvendi assignamenta dictis Militibus Pisis, necnon Depositariæ ejusdem Camera pro dictis locis Montium Patris suppressis, & aliis illorum loco erectis onus in se assumpsit, & aliorum, qui officium Curforum hujusmodi de suis propriis pecuniis sub illorum vitæ periculo emittunt, damnum, & præjudicium, quibus, & aliis nonnullis, etiam in dictis litteris prædecessoris nostræ contentis, quæ, ut experientia docuit, aut nullo modo, aut difficillimè servari possunt, providere volentes, negotium hujusmodi nonnullis S.R.E. Cardinalibus, ac Romanæ Curie Prælati, & aliis probis viris commisimus, qui sæpius congregati, ac partibus auditis, negotium hujusmodi mature examinatum, & discussum nobis retulerunt, proindeque securitati tam massæ Curforum, quam Camera nostræ, aliorumque interellè habentium indemnitati, ac Curialium commoditati opportunè consulendum decrevimus.

§. 3. Motu igitur proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblata petitionis instantiam, sed de nostræ, & Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas Prædecessoris litteras, earumque dispositionem super forma exigendi redditus per prædictos Curfores debitos, & notulas, ut præfertur prohibitas, quoad censuras, & penas spirituales, & alias in prædictis litteris comminatas, & fulminatas, easdem tamen quoad reliqua in illis deposita in suo robore & observantia permanens limitamus, reducimus, & moderamus. Statuentes ex nunc de cætero, quod perpetuis futuris temporibus quilibet ex dictis Curforibus emolumentorum partem, quæ ex Citationibus, Inhibitionibus, Monitoriis, Revocationibus, aliisque quibuslibet expeditionibus, tam reproducendis, quam reproduci non solitis, prædictæ massæ assignatam ad ejusdem creditum fideliter, & integraliter describi facere debeat, & teneatur. Quod si aliquid ex prædictis emolumentis massæ assignatis fraudatum quoquo modo fuerit, aut Curfores sibi retinuerint, teneatur in pœnam quilibet Curfor, & etiam illorum Magister pro quolibet bononeno sic fraudato, vel retento, omni exculpatione, etiam invincibilis ignorantia, remota ad solutionem juliorum x. monetæ Romanæ per causas Curie Camera Apostolicæ Generalem Auditorem eo ipso, nulla iudicii forma servata, sed sola facti veritate inspecta, quorum 10. juliorum, unam Denunciatori, seu Delatori, aliam verò medietatem massæ prædictæ applicamus, cuius etiam securitati, ac proinde ejusdem Camera, & aliorum interellè habentium indemnitati magis consulentes, volumus, & decernimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, ante Congregationem faciendam secunda die Dominica cujuslibet mensis, singuli Curfores in Banco Archihospitalis Sancti Spiritus, seu alio loco tuto, & securo, arbitrio pro tempore existentis Generalis Auditoris prædicti, integram massæ ratam ab ipsis ex emolumentis præcedentis mensis perceptis debitam deponant, quæ nulla ratione, etiam prætextu ratæ sibi postea ex eadem massa (solutis prout infra oneribus) tangenti retardari possit, & quilibet Curfor ce-

dulam depositi in dicta Congregatione deferre, & Magistro tradere teneatur, sub pœna suspensionis ab Officio ipso facto, absque alia Judicis declaratione, donec dictam ratam deposuerit, cedulamque Magistro, ut supra consignaverit, qui infra triduum à die habitæ Congregationis prædictæ notam Curforum, qui in prædicto deposito defecerint, eidem Auditori generali tradere sub pœna privationis Officii Magisterii teneatur, ut ab eodem Auditore in casum non observantia suspensione puniri ejus arbitrio possint.

§. 4. In ipsa verò die Congregationis Magister Curforum in prima, seu sinistra facie libri ad hunc effectum singulariter habendi describat ordinatum suum, & cujuslibet Curforis nomen, cum quantitate pecuniarum debitaram, tam ab ipso Magistro, quam à singulis Curforibus, cum subscriptione ejusdem Magistri, ac Decani, vel in hujus defectum antiquioris Curforis, & duorum deputatorum supra massam in eadem facie. In secunda verò facie ejusdem libri ex opposito notabit solutionem à singulis, & quibuslibet in Banco Archihospitalis Sancti Spiritus factam, juxta quietantiam desuper productam: sequenti verò folio registrentur singula mandata directa ad prædictum Bancum subscribendum à Magistro, & Decano simul, vel loco Decani ab antiquiori Curfore, cum distributione supradictarum pecuniarum solvendarum infra scriptis, videlicet. Primo loco Depositario generali Camera Apostolicæ in satisfactionem onerum à Collegio Curforum debitorum. Subinde reservatariis Decretorum, & aliis creditoribus singulorum Curforum respectivè ratione cujuslibet officii. Et denique Magistro, & aliis Curforibus pro rata massæ singulos tangenti.

§. 5. Præterea Magister Curforum pro tempore existens teneatur exhibere supradictum librum pro tempore existentij Auditori generali infra triduum à die habitæ Congregationis computandum, sub suspensionis per unum mentem à sui officii exercitio, aliisque pœnis ejusdem Auditoris generalis arbitrio in qualibet contraventione supra dispositorum, vel alicujus eorum. Et quia tum Curialibus, tum eisdem Curforibus onerosa nimis redditur prohibitio faciendi citationes, intimationes, aliasque expeditiones habita fide solutionis, ut ambas partes ab hujusmodi angustis sublevemus, cuilibet ex Curforibus permittimus, ut illorum arbitrio, absque ullarum pœnarum, aut censurarum incurfu in prædictis Prædecessoris litteris impositis citationes, intimationes, aliasque omnes expeditiones sub fide Curialium ipsis beneficiorum expedire possint, & valeant, non retardata tamen hujusmodi, sive alia de causa solutione reddituum massæ, ut supra debita, & singulorum mensium initio facienda, firma etiam remanente prohibitione sub eisdem pœnis, & censuris in dictis prædecessoris litteris, & aliis etiam corporis afflictivis arbitrio nostro, seu pro tempore existentis Generalis Auditoris prædicti condemnandis, incurrendis, & exequendis, ne quælibet appallum, aut aliquam remissionem mercedis citationum, intimationum, seu aliarum quarumcunque expeditionum, cum quibusvis personis, tam Ecclesiasticis, & speciali nota dignis, quam Regularibus, & Sæcularibus, quovis prætextu, quæsito colore, & occasione facere, aut inire cuilibet Curfori etiam magistro liceat.

§. 6. Ne verò supradicta dilata solutio ob morositatem alicujus debitoris nimis gravis, & damnosa reddatur Curforibus: Volumus, & mandamus, ut de cætero quilibet Curfor libellum unum, seu plures inscriptos per Magistrum prædictum (libro di credenze di N. Curfore) & ab eisdem Magistro, & Curfore subscriptos, in quibus per eandem Curialem, aut ipsius Solicitorem, seu Substitutum propria manu Citationes, Intimationes, aliasque expeditiones, expressa quantitate, ac die debiti adnotentur, penes se retineant, cui libro retento plena fides in iudicio, & extra habeatur. Exactio verò fiat juxta declarationem edicti desuper à dilecto filio Odoardo Vecchiarello, moderno Curie causarum Palatii Apostolici Auditore desuper stabiendi, & publicandi. Consuetudinem demum, seu potius abusum, quo ad Officium Curforis admitendus, ultra solitam admissionem, alia

alia scuta triginta diversis vicibus titulo Convivii solvere ceteris Curforibus teneretur, prorsus cassamus, & irritamus, & hujusmodi solutionem sub quovis pretextu fieri de cetero omnino prohibemus, imò ut eisdem Novitiis, qui præ ceteris in exercitio officii, & cura ministerii utilitate laborant, de aliqua subventione provideatur, mandamus, ut singulis mensibus, si Novitiis in Collegio existant, (quos pro talibus durante biennio à die habitæ possessionis haberi volumus) ex dicta massa scuta sex monetæ inter ipsos dividenda, si plures sint, sin minus uni tantum per prædictum Magistrum assignanda solvantur.

Decretum irritum.

§. 7. Decernentes præsentem nostrum Motum proprium de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu notari, vel impugnari, aut aliis quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut ad viam, vel terminum juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari, vel adversus eum quocumque juris, & facti, vel justitiæ, & gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam posse, sed illum ab omnibus, & singulis, quos concernit, & concernet quomodolibet in futurum inviolabiliter observari, & adimpleri debere. Sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per eundem Auditorem Generalem, & quoscumque alios Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, vel S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & autoritate, & per quoscumque alios Judices, &c. judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarii derogat.

§. 8. Non obstantibus dicti Prædecessoris litteris, aliisque præmissis, ac dicti Collegii Curforum, quatenus in aliquo obstat, erectione, & etiam quatenus opus sit, Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri constitutione, in qua cavetur, quod indulgæ, & aliæ concessiones dictæ Camere interesset, aut gravamen quomodolibet concernentes intra certum tempus in eadem Camera registrentur, ita ut dicti Curfores, & quilibet alii ad præsentem in dicta Camera præsentandum, & inibi registrari faciendum minime teneantur, &c. & aliis in contrarium facientibus quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F.

Et cum absolute à censuris ad effectum, &c. Et quod prædicti Pauli Prædecessoris litterarum prædictarum tenores etiam veriores, ac Data habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in litteris. Et de singulis statutis, & ordinationibus, mandatis, cassatione, irritatione, annulatione, prohibitionibus, singulis decretis, derogatione, aliisque præmissis, ut supra, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut supra in litteris latissimè extendendum. Et cum opportuna deputatione ejusdem Auditoris Generalis, qui facultatem habeat citandi, in forma inhibendi, & exequi faciendi. Invocato etiam brachii secularis auxilio, si opus fuerit, cum opportuna derogatione quomodolibet contrationum in litteris latissimè extendendum: & quod sola præsentis Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula contraria non obstante: seu etiam præsentium transumptis etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent originaliter exhibitæ, vel ostensæ, seu etiam desuper litteræ Apostolicæ, etiam per Breve nostrum, seu de Curia deluper expediri possint.

Fiat F.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Kalend. Octobris, Pontificatus anno quinto.

Die 11. Octobris 1659. Supradictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit ad valvas Curie, in Atria Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Melanum Sanctissimi D. N. Papæ Curf. Joseph Marcheranus Curf. Mag.

Declaratio Apostolica pro Universitate Studii Generalis Complutensis, ut deinceps in licentiis Theologiæ non ferant votum, nisi illi Doctores, qui vel per sex menses continuos ante dictum votum ferendum præsentem in dicta Universitate adfuerint, vel saltem adfuerint præsentem quatuor actibus singulorum concurrentium ad licentias ex iis, quos pro licentia obtinenda facere debent.

De hoc Collegio vide supra Constitutiones 74. 75. & 76. hujus Pont.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & aliorum Universitatis Studii Generalis Complutensis Nobis expositum fuit, quod per Statuta dictæ Universitatis Sedi Apostolicæ immediatè subjectæ dudum à bon. mem. Francisco dum vixit S. R. E. Cardinale Ximenez de Cineros nuncupato, Ecclesiæ Tolentane ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsule, auctoritate felic. recordationis Alexandri Papæ VI. Prædecessoris nostri condita, Capp. 44. 45. 46. & 47. inter alia cavetur, quod omnes Doctores Theologiæ Facultatis ejusdem Universitatis actibus Theologicis, quos illi qui ad Baccalaureatus, & subinde ad Licentiæ gradus in eadem Theologica facultate aspirant, octo numero successivè obire debent, interellè, & in illis arguere, seu argumenta proponere tenentur, quodque iidem Doctores per cedulas secretas ex Baccalaureis formati primùm Licentiæ gradu insigniendum, habendo principaliter respectum ad sufficientiam litterarum, deinde secundum, postea tertium, & sic deinceps similiter eligere debent, & aliis prout in eisdem statutis uberius dicitur contineri.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, sæpe nonnulli Doctores prædictæ Theologiæ Facultatis, qui Compluti non resident, in electione Licentiæ gradu insigniendorum prædictum votum habere prætendant, licet sufficienti Baccalaureorum cognitionem non habeant, quippe qui prædictis eorum actibus non interfuerint, nec contra eos argumenta proposuerint, imò nec Compluti quidem tempore actuum hujusmodi residerint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: ut deinceps in ejusmodi Licentiis Theologiæ non ferant votum, nisi illi Doctores, qui vel per sex menses continuos ante dictum votum ferendum præsentem in dicta Universitate adfuerint, vel saltem adfuerint præsentem quatuor actibus singulorum concurrentium ad Licentias, ex iis quos pro Licentia obtinenda facere debent, auctoritate Apostolica

stolica tenore presentium decernimus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes pariter easdem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, irrevocabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictis, & aliis quibusvis memoratae Universitatis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & constitutionibus, ac consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis, sub Annulo Piscatoris, die 9. Octobris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

IX. Erectio Provinciæ Reformatæ Sanctæ Mariæ Ungariæ Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ.

De his Reformatis vide ad Constit. 38. Urb. VIII. Sacrosanctum, & hujus Pontificis Constit. 61. Militantis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ divina dispensatione creditum exigit, ut paternam Religiosorum virorum sub suavi arctioris vitæ jugo Altissimi obsequiis mancipatorum curam gerentes, ea per quæ prospero, felicitique eorum statui, & regimini consulitur, Apostolici confirmationis nostræ præsidio constabiliamus.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ S. Mariæ Ungariæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi quidem prius ante sex menses, vel circiter, varias gravissimas causas, quarum intuitu Provinciæ hujusmodi à jurisdictione Commissarii nationalis, ad instar diversarum aliarum Provinciarum Familiæ Cismontanæ ejusdem Ordinis, eximi desiderabant, dictæ Congregationi exposuerant, ipsi verò ab initio spem fecerat eandem Provinciæ ad exemptionem hujusmodi admitti, at privilegiis vicinarum Provinciarum gaudere non posse, nisi prius ostenderetur reformationem in illa pariter acceptatam fuisse, pro qua introducenda similes Commissarii deputari solent; quodque dicta Provincia Sanctæ Mariæ Ungariæ Constitutiones Reformatorum, & quidem uti tales à Ministro Generali Ordinis prædicti recognitas semper observasset; ipsique Exponentes credebant ex relatione dilecti pariter filii Visitatoris Generalis Austriæ, & Ungariæ dicti Ordinis, cui memorata Congregatio indagacionem veritatis præmissorum commiserat, ad ipsam Congregationem transmissa constare eorum, quæ exposuerant veritatem.

§. 2. Et propterea dictæ Congregationi supplicato, ut exemptionem hujusmodi prædictæ Provinciæ concederet, illamque reformatam declararet, emanavit ab eadem Congregatione decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Magni Tom. V.

gularium præposita, attentis narratis, ac auditis relationibus tam Ministri Generalis Ordinis hujusmodi, quam etiam Commissarii Visitatoris Generalis Austriæ, & Ungariæ, asserentium memoratam Provinciæ S. Mariæ Ungariæ, ejusque omnes Fratres, ac dicti Ordinis Religiosos jam acceptavisse, & suscepisse reformationem, ac secundum hujus instituta, leges, constitutiones, & statuta vivere, regi, & gubernari, censuit, decrevit, & declaravit eandem Provinciæ tanquam reformatam haberi, ac inter reformatas Provinciæ statuendam, computandam, & describendam, earumque omnibus gratiis, privilegiis, & prærogativis æquè, ac cunctæ similes aliarum Provinciæ Reformatæ utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere ipsam quoque debere, ac proinde ab obligatione recipiendi de cætero Commissarium nationalem esse eximendam, prout præsentis Decreti vigore statuitur, & computari, haberi, describi, gaudere, & eximi respectivè mandat, & præcipit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 19. Septembris 1659. M. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro sumiori illius subsistentia, & observatione Apostolico muniri patrocinio summopere desiderant; Nos specialem ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc porrectis humiliter inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Oratoris, & Provinciæ hujusmodi quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

De numero Monachorum Professorum, qui existere debent in Monasteriis Congregationis reformatæ del Tardon, Ordinis Sancti Basilii Magni.

De his Monachis vide ad Constit. 138. Urb. VIII. Pastoralis, tom. 5. & ad Constit. 268. ejusdem Pontificis, tom. etiam 5.

ALEXANDER PAPA VII.
Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Nomine dilectorum filiorum Monachorum Provinciæ Reformatæ in Regnis Hispaniarum consisten-

Abfolv
Oratores
à censuris

Confirmat
Decretum

Decretum
irritant

Edita An. D.
1659.

Supplicatio

tis Ordinis Sancti Basilii Nobis pro parte dilectorum pariter filiorum Matthæi à Sancto Didaco Presbyteri, & Francisci à Jesu Laici Monasterii Eremiti del Tardon dictæ Provinciæ Monachorum, ejusdemque Provinciæ Definitorem, & Procuratorem Generalium in Romana Curia nuper expositum fuit, quod in quadam concordia aliàs inter duos Procuratores Presbyterum unum & laicum alterum, ejusdemque Provinciæ, cujus Monachorum una pars Presbyteri, & duæ Laici existunt, Romæ inita, quam felic. record. Innocentius Papa X. prædecessor noster per suas in simili forma Brevis expeditas litteras, inserto eisdem litteris toto, & integro illius tenore, de anno 1646, ut dicti Exponentes asserunt confirmavit, inter alia stabilitum reperit, quod prædictum del Tardon, usque ad nonaginta, de Galleguillos verò nuncupatum dictæ Provinciæ Monasteria usque ad octoginta Monachos respectivè duntaxat habere valeant, ac præterea quod Adjutor, seu Coadjutor Magistri Novitiorum Laicus existat: quodque in regula dictæ Provinciæ à rec. mem. Clemente Papa VIII. prædecessore pariter nostro confirmata cap. 3. de Oratione, & Choro, prohibetur ne novæ devotiones in præjudicium laboris manuum allumantur, & quadam Constitutione à piæ mem. Paulo Papa V. etiam prædecessore nostro confirmata, cap. 21. num. 1. mandatur, ut duo Clavarii in quolibet Monasterio eligantur: ac insuper in prædicta concordia statuitur, quod Definitor antiquior convocet quater in anno Definitorium ad effectum audiendi causas recursum contra Abbatem Provinciale, & alios quoscumque: demùm ejusdem Ordinis Constitutionibus prohibetur, ne Monachi retinere possint alia animalia, quam oves & capras.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, subinde variæ difficultates, & incommoda exorta fuerint, atque præmissa reformari, seu declarari expediat, & propterea exponentes prædicti, attento augmento reddituum, & capacitate Conventuum, ut in prædicto del Tardon usque ad nonagintanovem, in illo verò de Galleguillos Monasteriis hujusmodi usque ad nonaginta Monachos respectivè, servatà in reliquis quoad Sacerdotes, & Laicos forma Constitutionis dicti Ordinis, & concordia prædictæ, habere possint, à nobis indulgeri, ac quod infirmo, vel impedito dicto Magistro Novitiorum, licitum sit Abbati Provinciali unà cum Definitorio circa concernentia spiritualitatem, & jurisdictionem alium Sacerdotem eligere, & subrogare, firmo tamen semper Coadjutore Laico, qui eodem modo adjuvare, & coadjuvare debeat, ac si verus Magister esset præfens, declarari: utque qualibet die in Choro Litanias B. M. Virginis recitare valeant, concedi; necnon quod ex duobus Clavariis hujusmodi unus Sacerdos, & alter Laicus esse debeat, etiam declarari. Insuper dicto Abbati Provinciali, ac Superioribus, ne audeant quocumque prætextu impedire quominus statuta die dictum Definitorium convocetur, interdicti: ac postremò ut ipsi Monachi tot fues, & scrofas, quot pro usu cujuslibet Monasterii necessarii fuerint, & non ultra, alere possint, indulgeri summopere desiderent.

§. 2. Nos dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, quibus preces superscriptas examinandas requisimus, fraternitati tuæ per præfentes committimus, & mandamus, ut constituto tibi, servatis servandis, de veritate expostorum, & quod hujusmodi petitio fiat à Capitulo Provinciali prædictæ Provinciæ capitulariter, & per vota secreta, iisdem Monachis exponentibus, quod in prædicto Conventu del Tardon habere possint Monachos

usque ad numerum nonagintanovem, & in illo de Galleguillos usque ad numerum nonaginta, servata in reliquis forma prædictarum litterarum ejusdem Innocentii Prædecessoris, & præcipuè quoad Sacerdotes, & Laicos; ac præterea quod si contingat Magistrum Novitiorum aliquo gravi morbo, vel alio canonico impedimento detineri quominus Novitiis præesse possit, tunc, & tali casu deputetur per Definitorium Sacerdos necessarius prædictis requisitis, qui suppleat vices Magistri Novitiorum, firmo tamen semper remanente Coadjutore Laico: Quodque possint quotidie recitare in Choro Litanias Beatissimæ Virginis, pulsata tamen salutatione Angelica Vespertina: ad hæc quod ex duobus Clavariis in quolibet Conventu juxta Constitutionem eligendis unus debeat esse Sacerdos, & alter Laicus. Insuper quod Definitori antiquiori, ad quem spectat convocare quater in anno Definitorium pro recursum, licitum sit illud convocare licitis temporibus, nec Provincialis id impedire valeat quovis prætextu, sub pena privationis officii eo ipso incurrenda: Demùm quod ad usum mensæ ipsorum Monachorum, ipsisque interservientium, hospitum, & elemosynæ duntaxat, & non aliàs, & in locis omninò separatis à piscuis ovium, & caprarum à Constitutione permittitur, emere, & alere possint tot fues, & scrofas quot juxta eorum indigentiam, ac prædictorum mensæ interservientium, hospitum, & elemosynæ usibus tantùm noverint posse consumi, ea lege adjecta, ut nullo prætextu, seu quæsito colore animalia, aut carnes hujusmodi vendere, permutare, aut de eis, & super eis quoslibet alios contractus inire possint, auctoritate nostra Apostolica concedas, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, ejusque Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub D. P. Annulo Piscatoris, die 2. Junii 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Declarat modum habendum à Generali in LXXX visitando Congregationem Monachorum del Tardon.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edicta An. 1656.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus à Jesu Monachus, ac Procurator Generalis Congregationis Reformatæ del Tardon nuncupatæ, in Hispania consistentis, Monachorum Ordinis Sancti Basilii, quod licet per litteras felicis rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri super institutione, seu approbatione ejusdem Congregationis, die 23. Septembris 1603. expeditas, quæ incipiunt, *Altissimi dispostiam, &c.* caveatur expressè Monachos Congregationis Reformatæ hujusmodi Abbati Generali dicti Ordinis taliter subjacere, ut ipse per se, non verò per alium, nisi fortè ex eadem Congregatione Reformatæ Monachum possit illos tam in capite, quam in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra reformationem, seu constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam

quidquam aliud mutare, seu innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis alia quacunque de causa auferre, seu alios ab ipsis, & ad breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare: nihilominus dilectus filius Modernus Abbas Generalis Ordinis prædicti vigore quarundam litterarum rec. mem. Innocentii Papæ X. Prædecessoris pariter nostri, etiam in forma Brevis die 25. Junii 1647. expeditarum, memoratam Congregationem Reformatam cum consilio, & interventu Monachorum assistentium non Reformatorum ejusdem Ordinis visitare, quin etiam ipse Abbas Generalis, & Monachi non Reformati Ordinis hujusmodi Monachos dictæ Congregationis Reformatæ ad expensas pro exhibitione, seu manutentione, dictorum Monachorum Assistentium non Reformatorum contribuere teneri respectivè prætulerunt, & prætulerunt. Quare prædictus Franciscus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inmodatus existit, ad effectum præsentium dimittat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, attentis narratis, reque per eosdem Cardinales mature discussa, quoad visitationem servandas esse litteras prædicti Clementis Prædecessoris in forma Brevis expeditas, ut scilicet fieri debeat per ipsummet Abbatem Generalem, & eo impedito per alium ex Congregatione del Tardon, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus.

§. 2. Quoad contributionem autem pro Assistentibus, & eorum interventu in visitatione cum Abbate Generali, litteras memorati Innocentii Prædecessoris non comprehendere dictam Congregationem, seu Provinciam del Tardon, ac proinde Assistentes non posse intervenire in dicta visitatione, nec dictam Provinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis Assistentibus. Quo verò ad accessum ad Capitulum Generale licere Monachis del Tardon mittere eos tantum quos permittunt litteræ in simili forma Brevis ejusdem Innocentii Prædecessoris, auctoritate, & tenore prædictis declaramus, salvâ semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritam, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Febr. 1658. Pontificatus nostri anno tertio.

Bullarii Magni Tom. V.

Quod Generalis Congregationis Monachorum del Tardon, Ordinis S. Basilii Magni visitet Congregationem eo modo, quo disponunt Brevia novissima Urbani VIII. & Innoc. X.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1658.*
Ad futuram rei memoriam.

Aliis pro parte dilecti filii Francisci à Jesu Procuratoris Generalis Congregationis, seu Provincie del Tardon nuncupatæ Monachorum Reformatorum Ordinis Sancti Basilii Magni in Hispania Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositis exposito, quod fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 23. Septembris 1603. expeditas litteras inter alia decrevit, eosdem Monachos Reformatos Abbati dicti Ordinis Generali taliter subiacere, ut ipse per se, non verò per alium, nisi fortè ex eadem Congregatione Reformatam Monachum, possit illos tant in capite, quàm in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra eorumdem Monachorum Reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quicquam aliud mutare, seu innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia quacunque de causa deferre, seu alios ab ipsis etiam ad Breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare.

§. 1. Diciturque Monachis Reformatis Procuratorem ad Romanam Curiam eligendi, & ibidem pro dictæ Congregationis negotiis tractandis, quamdiu voluerint habendi facultatem tribuerit: rec. verò mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas in eadem forma Brevis litteras die 30. Octobris 1629. expeditas Abbati Generali Ordinis præfati pro tempore existenti præcepit, ut in posterum prædictas litteras in forma Brevis memorati Clementis Prædecessoris omninò observaret, & observari faceret, decernens illum, si unquam aliquem ex Monachis Reformatis hujusmodi contra dispositionem dictarum litterarum ad Provincias non Reformatas transferre præsumpisset, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrere.

§. 2. Nosque per nostras itidem in forma Brevis die 11. Februarii 1658. emanatas litteras ordinaverimus, quoad visitationem servandas esse litteras prædicti Clementis Prædecessoris, ut scilicet fieri debeat per ipsummet Abbatem Generalem, & eo impedito per alium ex Congregatione del Tardon: quoad contributionem autem pro Assistentibus, & eorum interventu in visitatione cum Abbate Generali, litteras præ mem. Innocentii X. Prædecessoris pariter nostri non comprehendere dictam Congregationem, seu Provinciam del Tardon, ac proinde Assistentes non posse intervenire in dicta visitatione, nec dictam Provinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis Assistentibus: Præterea prædictus Urbanus Prædecessor in quibusdam aliis suis in simili forma Brevis litteris die 9. Januarii 1630. ad favorem Congregationis del Tardon expeditis Abbati Generali memorati Ordinis injunxit, ut in visitatione dictæ Provincie Reformatæ expensas tantum necessarias, quæ tamen summam ducentorum scutorum monete Romanæ non excedant, recipiat.

§. 3. Ac demùm similis record. Paulus Papa V. pariter Prædecessor noster, etiam per quasdam suas in forma Brevis litteras, voluerit, & statuerit, ut quamvis Provincialis Provincie hujusmodi notabiliter deliquerit, à Difinitorio tamen, nisi ob crimen ex quo de jure deponendus, seu privandus veniat, tam ex officio, quàm per inquisitionem, seu denunciationem, vel accusationem, aut alio quovis modo contra eum nequaquam procedi, sed

sed ejus jurisdictionem usque ad præfinitum tempus illam durare, ipse Franciscus Procurator Generalis pro majori observatione dictarum litterarum Apostolicarum plurimum cupiebat ordinari.

§. 4. Primò, ut Abbas Generalis Ordinis prædicti in visitatione, quam per se solum facere potest, in Assistentes eligere debeat duos antiquiores Diffinitores dictæ Reformationis, nempe Presbyterum unum, & Laicum, seu Conversum alterum, vel alios duos qui à Diffinitorio ejusdem Reformationis electi fuerint: ac eidem Abbati Generali prohiberi, ne exemptionem, aut privilegia dictis Monachis Reformationis concedat, sed præfatas litteras Apostolicas observet, & ab omnibus proprias eorum leges, & institutum faciat observari, attento quod hac in re nonnulla inconvenientia sunt secuta, quibus reformatio hujusmodi perturbata fuit.

§. 5. Secundò prohiberi eidem Abbati Generali ne à Conventibus, Prælatibus, aut Monachis particularibus eorundem Reformationum majorem quantitatem pecuniarum, aut alterius cujusvis rei æquivalentis accipiat, quam quæ in visitatione dictorum Reformationum expenditur, tam pro navo, & stabulatione jumentorum, eorumque sustentatione, quam pro alia qualibet impensa, ita ut expensæ hujusmodi summam ducentorum scutorum monetæ Romanæ prædictæ excedere non debeant, juxta prædictas Urbani prædecessoris litteras, idque sub pœna privationis Officii, & inhabilitatis perpetuæ, tam per dantes, quam per recipientes incurrenda.

§. 6. Tertio prohiberi Monachis reis, ne prætextu gravaminis ad alios Superiores, quam primò ad Diffinitorium recurrere possint, prout per quasdam Urbani, & Innocentii Prædecessorum in simili forma Brevis litteras caveatur.

§. 7. Quarto declarari, quod quando Superior Provincialis dictæ reformationis Constitutionibus, seu litteris Apostolicis, per quas pœna privationis officii imponitur, contravenerit, Diffinitores in eorum Diffinitorio, vel extra illud, eveniente casu procedere valeant ad declarandum eum in pœnam hujusmodi incurrisse, eumque officio privare, non obstante prædicta Constitutione, ac insuper declarari utrum jus, de quo inibi fit mentio, sit jus commune, an verò jus particulare dictæ Religionis, videlicet leges, & Constitutiones à Romanis Pontificibus editæ. Emanavit à prædictorum Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Declaratio prædictorum.

§. 8. Sacra Congregatio Eminentiss. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attentis narratis, reque Eminentissimo Carpineo referente diligenter, & mature discussa, censuit decernendum, & declarandum, quemadmodum præsentium tenore decernit, & declarat ut infra, videlicet, ad primum quod Generalis vitet juxta formam, & dispositionem Brevis san. mem. Clem. VIII. Ad secundum, idem Generalis servet omnino Breve san. mem. Urbani VIII. Datum sub die 3. Januarii 1630. aded ut expensæ, quæ dantur pro visitatione, omnibus computatis non excedant summam scutorum ducentorum monetæ Romanæ, nec etiam à sponte dantibus aliud quidquam ultra dictam summam sub expressis pœnis recipere audeat. Ad tertium, quod serventur pariter litteræ in forma Brevis emanatæ de anno 1641. à fel. rec. Urbano VIII. de anno 1646. à simili mem. Innoc. X. in iis quæ concernunt appellationem, seu recursum ad Diffinitorium. Et ad quartum, quod quando Provincialis crimen committit, ex quo de jure deponendus, vel privandus venit, itidem procedendum esse in casibus tam de jure communi, quam de jure Constitutionum dictæ Reformationis dictæ Provincie del Tardon à S. Sede Apostolica confirmatis. Ac proinde ita circa præmissa de cætero omnimodè exequi, & respectivè observari mandat & præcipit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ 14. Februarii 1659. M. Card. Ginettus.

§. 9. Cum autem, sicut dictus Franciscus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio commu-

niri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 10. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, seu Provincie, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volimus autem ut earundem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Novembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

Confirmat Decretum circa receptionem Oblatorum, probationem, & admissionem ad habitum in Provincia Sanctorum Ludovici, & Elzearii Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Francisci.

De his Oblatis vide supra ad Constit. 69. Cum sicut, hujus Pont. ubi caveatur ne recipiantur nisi cum biennali novitatu, & quarto voto, &c.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Diffinitorum Provincie Sanctorum Ludovici, & Elzearii Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Francisci nobis exposito, quod Regula dicti Tertii Ordinis Cap. ij. & Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 15. determinant unum annum probationis pro Novitiis: Constitutiones verò generales ejusdem Tertii Ordinis ab hac S. Sede approbatæ determinant duos annos pro Novitiatu Fratrum Oblatorum, seu Servientium, qui emittunt tria vota solemnia Religionis, ac insuper quartum votum de non procuranda alia conditione à sua, Cap. j. §. ij. de Fratribus Oblatis, felic. autem recor. Clemens Papa VIII. prædecessor noster per quandam suam Constitutionem die 19. Martii 1603. emanatam ordinavit, ut unaquæque Religio sua specialia Instituta

Instituta observare tenentur circa Fratrum Oblatorum receptiones.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod pro consolatione quorundam Fratrum Oblatorum, qui tunc in dicto Tertio Ordine existerent, Superiores ipsius Tertii Ordinis consenserunt alias ut à recolenda spem. Urbano Papa VIII. prædecessore pariter nostro procuraretur dispensatio pro dictis Fratribus Oblatis super ipsorum quarto voto, & licentia transeundi ad statum Fratrum Conversorum, seu Laicorum, cum assumptione Caputii, sicut de facto idem Urbanus prædecessor die 26. Augusti 1641. dispensavit cum Fratribus Oblatis, qui tunc in dicto Tertio Ordine existerent; quodque ab illo tempore in aliquibus Conventibus dictæ Congregationis Tertii Ordinis diversis, & differentibus modis factæ fuerunt receptiones dictorum Fratrum Oblatorum; siquidem aliqui Superiores sibi persuadentes prædictas Constitutiones Generales Tertii Ordinis determinantes duos annos pro Novitiatu Fratrum Oblatorum, esse contrarias Regulæ Tertii Ordinis, & Concilio Tridentino prædictis, requirentibus unum tantum annum probationis in Novitiis, admittunt in Ordinem Fratres Oblatos sine Caputio, cum uno tantum anno probationis.

§. 2. Et ulterius occasione litterarum dicti Urbani prædecessoris in simili forma Brevis super præmissis emanatarum, per quas ipse Urbanus prædecessor dispensavit cum dictis Oblatis, qui tunc erant in Ordine super quarto voto, eisque concessit transitum ad statum Laicalem post decem annos à sua receptione; Fratres Oblati qui de novo recipiuntur in Ordine quartum votum ab Oblatis emittendum non emittunt, ac post tempus aliquorum annorum assumunt Caputium sine ulla auctoritate hujus Sanctæ Sedis, & dispensatione Constitutionum Generalium dicti Tertii Ordinis, contra quas novus status, seu conditio in Religionem inducitur.

§. 3. In aliis verò Conventibus Tertii Ordinis, & Congregationis hujusmodi admittuntur dicti Fratres Oblati, seu Servientes, juxta formam Constitutionum Generalium Ordinis cum quarto voto, de non procuranda alia conditione à sua, idque eo magis, quod cum sit dispensatio, ipsa est de voto jam facto, non verò de faciundo: & prædictus Urbanus prædecessor dispensavit cum Oblatis, qui votum emiserant, & tunc temporis in Ordine existerent; minime verò ordinavit aliquid circa Oblatos in futurum recipiendos, aut quoad hoc Constitutiones Generales Ordinis immutavit. Istas autem diversas, & differentes Fratrum Oblatorum receptiones non minimam parere in dicta Congregatione Tertii Ordinis confusionem, & plures scrupulos, ac dubia ingerere in animos: Et propterea Nobis humiliter supplicato, ut dignaremur declarare.

§. 4. Primò, An Constitutiones Generales dicti Tertii Ordinis requirentes duos annos probationis in Oblatis, seu Fratribus Servientibus, vota solennia emittentibus, sint contrariæ tam Regulæ ejusdem Tertii Ordinis, quam Decreto Concilii Tridentini, unum annum probationis exigentibus in Novitiis. Secundò, An occasione relaxationis, & dispensationis factæ à memorato Urbano prædecessore cum Fratribus Oblatis, qui tunc temporis existerent in Ordine, super ipsorum quarto voto de non procuranda alia conditione à sua, & super assumptione Caputii post decem annos, possint de novo recipi Oblati, seu Servientes cum uno anno solum probationis, ac admitti ad Caputium & statum Laicorum; possitque talis usus, & status novus introduci contra Generalia Statuta Ordinis, sine debita auctoritate Sedis Apostolicæ. Tertio, An Fratres Oblati, qui in tali statu novo, & non approbato à Sede prædicta fuerunt admissi in Religionem, sint verè Religiosi, & professi. Quarto, An dicta dispensatio concessa ab Urbano prædecessore prædicto pro Oblatis, qui tunc temporis existerent in Ordine, impediat quominus recipiantur in Ordinem Fratres Oblati juxta formam Constitutionum Generalium dicti Tertii Ordinis ab eadem Sede approbatarum?

Bullarii Magni Tom. V.

§. 5. Nos negotium hujusmodi Venerabilibus Fratribus Amelio Cameracensi, & Carolo Clusiniensi Episcopis demandavimus, à quibus emanavit Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini D. de Aleris Episcopus Cameracensis, & D. de Vecchis Episcopus Clusiniensis auctoritate Apostolica sibi specialiter commissa omnibus mature perpensis censuerunt, & declaraverunt sicuti hoc præfati decreto censent, & declarant. Primò, non obitare Concilium Tridentinum, nec Regulam Tertii Ordinis quominus Oblati, seu Servientes juxta tenorem Constitutionum Generalium dicti Ordinis debeant biennio integro probari, & eo expleto ad professionem admitti. Secundò, non posse admitti ad Caputium, seu statum Fratres Oblatos, seu Servientes, qui admissi sunt in Religionem post Breve san. mem. Urbani VIII. cum dictum Breve loquatur tantum de illis Oblatis, qui tunc existerent in Ordine. Tertio, dictos Oblatos de novo receptos in statu novo, & non approbato à Sancta Sede, non esse veros Religiosos. Quarto, dictum Breve Urbani non impedire quominus recipiantur in Ordinem Fratres Oblati juxta formam Constitutionum generalium dicti Tertii Ordinis à Sancta Sede approbatarum, non obstantibus quibuscumque in contrarium. Romæ 9. Octobris 1659. E. Episcopus Cameracensis Secret. C. de Vecchis Episcopus Clusiniensis S.C.C. Secret.

§. 6. Cum autem, sicut prædicti Exponentes Nobis denud nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summo perè desiderarent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore, censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 7. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicut in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Decembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

Quod Monachi S. Basilii Hispaniarum possint deferre Cucullam amplam talarem, manicatam, quam floccum vocant. LXXXIV.

IN CAUSA SABAMANTINA CUCULLÆ.

IN Congregatione Sacrorum Rituum Ordinaria habita coram Sanctissimo, Eminentissimo D. Cardinalis Azzolinus retulit controversiam Monachorum Sancti Basilii, & Sancti Benedicti Hispaniarum super usu Cucullæ amplæ talaris, quam floccum nuncupant. Et juribus utriusque partis hinc inde, necnon Voto Sacræ Rotæ auditis, ac mature perpensis, Sanctitas Sua censuit, decrevitque licuisse, ac licere Monachis Sancti Basilii deferre Cucullam amplam, talaris, manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manu

manutenendos esse in eisdem usu. Die 27. Septembris 1659.

I. Episc. Sabinensis Card. Sacobertus.
Loco sigilli.

Franc. Maria Phœbeus Sac. Rit. Congr. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D.
1659.

§. 1. **C**ontroversiam inter dilectos filios Sancti Basilii ex una, & Sancti Benedicti Ordinum Monachos in Hispaniis degentes ex altera partibus super usu Cuculle amplæ talaris, quam floccum nuncupant, vertentem pro commissa Nobis coelitus pastoralis officii cura, sine debito terminare cupientes, litemque super eadem controversia pendente à quibusvis Judicibus (quorum omnium, & singulorum, necnon colligatorum nomina, cognomina, & qualitates, ac litis, & causæ huiusmodi statum, & merita, cæteraque etiam speciali, & individua mentione digna presentibus haberi volumus præ expressis) ad Nos harum serie advocantes, ac dilectum pariter filium Dionysium Mungo Abbatem dicti Ordinis Sancti Basilii specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Dionysii Abbatis Generalis, totiusque Ordinis prædicti Sancti Basilii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, juribus utriusque partis hinc inde, necnon voto dilectorum filiorum Capellanorum nostrorum Sacri Palatii Apostolici Auditorum auditis, ac matre perpensis, auctoritate Apostolica earumdem tenore presentium decernimus licuisse, ac licere Monachis ejusdem Ordinis Sancti Basilii deferre Cucullam amplam, talarem, & manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manutenendos esse in eisdem usu: litemque prædictam perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Decretum
1714. 21.

§. 2. Decernentes pariter ipsas presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus habere, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quando-cumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Palatii prædicti Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Curia
1659.

§. 3. Non obstantibus litis huiusmodi pendentia, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, prædictorum Ordinum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dati. P. A. S.
die 24. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 24. Decembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

Quod Fratres Minores de Observantia Sancti Francisci Provinciae Valentia non possint transire ad Recollectos absque licentia Ministri Provincialis.

De transitu ab una ad aliam Familiam Observantium, & Reformatorem, vide ad Constit. Urbani VIII. Injuncti nobis, & ad Constit. 312. Religiosos viros.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita
1659.

Aliis pro parte dilecti filii Jacobi Quintana Procuratoris Provinciae Valentia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod vigore concordia dudum inter Fratres Minores de Observantia nuncupatos ex una, & Fratres Recollectos Provinciae, & Ordinis prædictorum ex altera partibus initæ, & à felicis recordationis Gregorio Papa XIII. prædecessore nostro confirmatæ, qua caveretur, quod Fratres, qui ex domibus non Recollectis ad Recollectas transire voluerint, consensum prius in scriptis habeant Guardiani, & Conventus domus, ad quam transire intenderint, consensus verò huiusmodi per vota secreta exquiratur, & eo obtento licentia humiliter petatur à Ministro Provinciali transire ad prædictam domum, quam ipse Minister benigne concedere teneatur: multi non zelo virtutis, nec ut ferventius Deo servire possent, sed per voluntatis inconstantiam, & mutabilitatem tenderent ad aliquem Conventum Recollectorum, & acciperent vota, ac licet Minister Provincialis videret talem transitum esse contra bonum regimen dictæ Provinciae, & nullo modo convenire, ipso invito transirent ad Recollectos, sine particula supradictæ concordia, qua dicitur quod Minister Provincialis licentiam concedere teneatur.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, hoc videri esse contra mentem dicti Gregorii prædecessoris, & Religionem, ideoque ad tales abusus evitandos dictæ Congregationi supplicato, ut declararet dictam particulam; ita scilicet ut Minister Provincialis ejusmodi licentiam concedere teneatur, si judicaverit secundum Deum ita expedire, & non aliter, & sic de aliis affirmativis, & negativis in eadem concordia positis: emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris quod sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac audito Ministro Generali Ordinis huiusmodi, circa præmissa declarandum censuit, prout presentium tenore declarat, & decernit, ex vi præcitæ clausulæ in memorata concordia à Gregorio XIII. confirmata appositæ, Ministrum Provinciale Provinciae prædictæ pro tempore existentem, ad concedendam licentiam ejusmodi transitus non teneri nisi quando secundum Deum illam concedere judicaverit expedire, & sic de aliis affirmativis, & negativis in eadem concordia contentis: quibuscumque in contrarium non obstantibus. Romæ 19. Decembris 1659.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Jacobus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi Apostolicæ confirmationis nostre robore communiti summo perè desideret: Nos ipsum Jacobum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab

Dispositio
Oratorum
à censura

ab homine quavis occasione, vel causa laici, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 4. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter petitis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, salva semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores Judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Januarii 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

XXVI. Confirmat Decretum Capituli Generalis Congregationis Hispaniarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, scilicet quod Praelati locales, seu Conventuales non amplius habeant vota in Capitulis Generalibus, sed solum Superiores Generales, Diffinitores Generales, Provinciales, & Socii, seu Discreti.

De his Fratribus vide ad Constitut. 148. Urbani VIII. Exponi Nobis, & ad Constitut. 131. Injuncti Nobis, tom. 4. in quibus agitur de electione, & vacatione Ministri Generalis eorundem.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus, Divina dispositione erecti, illis quae pro felici, prosperoque Congregationum Virorum Altissimi obsequii sub laevi ardentioris Religionis jugo mancipatorum regimine, & gubernio providè, & salubriter decreta, & constituta esse conspicimus, libenter cum à Nobis petitis, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Hispaniarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod iidem Fratres in eorum Capitulo generali die 10. Maii proxime praeteriti in Civitate Toletana celebrato, cui juxta litteras Apostolicas in simili forma Brevis per dictam Congregationem obtentas, intervenerunt, & in quo vocales fuerunt dilecti pariter filii Minister Generalis, Diffinitores Generales, Provinciales, & Ministri Conventuales ipsius Congregationis, considerantes eandem Congregationem benedicente Domino dilatam esse in tres Provincias, & plurimas domos inter se valde distantes, quippe in Regnis Castellae, Batae, Aragoniae, Navarrae, Cataloniae, & Valentiae positas: constitutoque ipsis per experientiam occasione accessus Ministrorum Conventualium ad Capitulum Generale, longissima itinera suscipi, magnaque fieri expensas; quin etiam propter distantiam illorum à Conventibus absentiam minus vigere in eis regularem observantiam; ac perpensis eos, quos Vocales assignari, ut infra petitur, majoris esse observantiae, doctrinae, & experientiae;

neque non admodum veritate, & multis Religionibus, tam antiquis, quam non pridem institutis Praelatos locales, seu Conventuales non concurrere, nec habere vota in Capitulis Generalibus, sed solum Superiores Generales, Diffinitores Generales, Provinciales, & Socii seu Discretos, prout Fratres Discalceati nuncupati Ordinum Beatae Mariae de Monte Carmelo, & Eremitarum S. Augustini respectivè observant; aliisque demum in hac parte discussis, & ponderatis.

§. 2. Statuerunt, & decreverunt per secreta suffragia, quod Ministri Conventuales dictae Congregationis non adeant Capitulum Generale ipsius Congregationis, quod de triennio in triennium celebratur, nec in eo habeant vota. Item quod obtineri debeant à hac Sancta Sede litterae Apostolicae approbationis, & confirmationis hujusmodi determinationis, cum derogatione quorumvis aliarum Apostolicarum in forma Brevis litterarum eidem determinationi contrariarum. Praeterea à Nobis petendum esse, ut assignemus pro vocalibus Capituli Generalis ejusdem Congregationis Ministrum Generalem, Diffinitores Generales, Provinciales, & unum Socium pro unaquaque Provincia ipsius Congregationis, ut cum Provinciali veniens ferat vocem Provinciae, qui tamen Socius debeat esse unus ex Ministris Conventualibus ipsius Provinciae. Ad haec, quod post obtentam à Nobis confirmationis hujusmodi litteras, pro hac prima vice, & pro Capitulo proxime celebrando, praedictus socius pro quaque Provincia eligatur per secreta suffragia à Ministro generali, & à duobus Diffinitoribus Generalibus, necnon Provinciali illius Provinciae, pro qua eligetur socius. A Capitulo vero proxime futuro fiat electio Socii pro unaquaque Provincia post finitas electiones Praelatorum, concurrentibus tantum ad dictam electionem Ministro generali, duobus Diffinitoribus, Provinciali illius Provinciae, & socio jam tunc existente in Capitulo. Si autem per mortem, inhabilitatem, vel aliam justam causam dictus socius sic pro unaquaque Provincia in Capitulo generali electus non potuerit intervenire, & adesse Capitulo successivè futuro, tunc electio novi socii fiat à Ministro generali, & duobus Diffinitoribus Generalibus existentibus pro illa Provincia, & à Provinciali ipsius Provinciae, cui defecerit socius, & hoc per secreta suffragia ante Capitulum tempore sufficienti, ut socius sic electus possit accedere ad Capitulum.

§. 3. Quare idem Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa laici, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, statutum, & decretum hujusmodi à dicto Capitulo generali, sicut praemittitur, editum, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

§. 4. Praeterea in vocales Capituli Generalis dictae Congregationis Ministrum Generalem, Diffinitores Generales, Provinciales, & unum socium pro unaquaque Provincia ipsius Congregationis, qui una cum Provinciali veniens ferat vocem Provinciae, & debeat esse unus ex Ministris Conventualibus ipsius Provinciae, sicut per statutum, & decretum supra expressum petitur, auctoritate, & tenore praefatis assignamus.

§. 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, missis per quoscunque

Confirmat

Decretum

Oratio

1660.

XXVI.

An. D.

1660.

lin.

Confu.

17.

Absolut

Orationem

à confirmat

Confirmat

pro in rub.

Decretum

1714.

etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & defini debere, ac legitimum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scientia, vel ignorantia contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, necnon felicis recordationis Clementis VIII. quæ incipiunt, Ad Militantis Ecclesie regimen, die 20. Augusti 1599. & Pauli V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, quarum initium, In supremo militantis Ecclesie folio; die 14. Augusti 1613. respectivè emanatis in simili forma Brevis litteris, per quas conceditur, quod Ministri Conventuales habeant vocem in Capitulo Generali dictæ Congregationis, & aliis Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac ejusdem Congregationis, illiusque Provincialium, Domorum, & Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis etiam mandatis.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. §. die 4. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 4. Februarii 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXVII. Declaratio Brevis san. mem. Innocentii X. super modo recipiendi, & profitendi Novitios in Monasteriis Reformatis Congregationis del Tardon, Ordinis S. Basilii Magni.

De his Monachis vide ad Constit. 138. Urbani VIII. Pastoralis, tom. 5. & hic supra ad Constitutiones 80. 81. & 82.

Edita A. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Missa hinc in Constit.

Aliis pro parte dilecti filii Francisci à JESU Procuratoris Generalis Congregationis, seu Provinciae Reformatæ del Tardon nuncupatæ, Monachorum Ordinis Sancti Basilii Magni in Hispania, Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis exposito, quod felicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas super Reformatione Monachorum dictæ Congregationis die 23. Septembris 1603. expeditas in simili forma Brevis litteras, quarum initium, Altissimi dispositione, &c. quo vita communis, & Regularis observantia rectius, & strictius inter multos posset observari, voluerat, ut omnes Conventus Congregationis hujusmodi numerosam Monachorum multitudinem habere procurarent, nec in unoquoque Monasterio minor vigintiquatuor Monachorum numerus haberi posset.

§. 1. Et quia tempore ejusdem Sancti Basilii paucissimi fuerant Sacerdotes, imò ferè omnes laici extiterant, excepto Abbate, qui etiam aliquando laicus fuisse reperiebatur, & ita omnes communiter pallebant, quod ipsius Clementis Prædecessoris tempore propter majorem intelligendi Latinam, quam tunc Græcæ linguam difficultatem, majoremque Officii Romani in Choro prolixitatem fieri non poterat, idem Clemens prædecessor mediam, & suis temporibus convenientem viam

sequutus, libet majorem, & principalem partem Monachorum ex laicis esse vellet, prout per easdem litteras voluit, & ordinavit, sufficientes tamen Choristas, & Sacerdotes ad Chori, & Divinarum Officiorum Ministeria haberi permiserat, ut ita alii aliorum opera adjuvarentur; quodque quia in dictis litteris non fuerat statutum qualis esset numerus Sacerdotum, & Choristarum sufficienter ad prædicta, indeque aliæ dissensiones inter Monachos laicos ex una parte, & Sacerdotes, & Choristas ex altera ortæ fuerant, rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster per binas suas pariter in forma Brevis litteras, ultimas quidem die 27. Aprilis 1641. expeditas, quæ incipiunt: Salvatoris, & Domini Nostri JESU CHRISTI, &c. præceperat numerum Sacerdotum esse tantum quartam partem, tam in duobus Monasteriis erectis, quam in futurum erigendis; petentes verò habitum Religionis excludi absque voto Capituli Conventualis non posse. Et ut tolleretur controversia circa modum recipiendi, tam Sacerdotes, & Choristas, quam Laicos, mandaverat, quod omnes, qui vellent ingredi Religionem pro-Laicis, si haberent requisita reciperentur, & ad proportionem Laicorum reciperentur Sacerdotes pro quarta parte, ut scilicet si recepti fuissent tres Laici, reciperetur unus Sacerdos, vel Chorista.

§. 2. Quodque cum Monachi Sacerdotes ad piæ mem. Innocentium Papam X. prædecessorem pariter nostrum pro majori numero Monachorum eorum status recurrissent, idem Innocentius Prædecessor per suas in simili forma Brevis die 14. Octobris 1646. expeditas litteras, quarum initium: Pastoralis officii, &c. assignato numero præfixo Monachorum pro quolibet Monasteriorum antiquorum S. Basilii del Tardon, & S. Antonii del Valle, voluerat eorundem Monachorum duas partes esse semper ex laicis, & tertiam partem respectivè ex Sacerdotibus, & Choristis; interea tamen quamdiu Sacerdotes, & Choristæ dictam tertiam partem non implevissent, alternativè ad professionem reciperentur, id est unus Sacerdos, & Chorista, & alter Laicus, & sic successivè: postquam verò dictam tertiam partem complevissent, nullus pro utroque statu reciperetur amplius, nisi illi tantummodò, qui desiderarentur, ut dictæ tres partes intra numerum pro quolibet Monasterio assignatum perseverarent, usquedum Monasteria reducerentur ad numerum nonaginta, & octoginta respectivè. Illi verò, qui ex dicto numero in hujusmodi Monasteriis tractu temporis deessent, indistinctè reciperentur usquedum numerus præfixus pro Choristis, & Laicis completus esset.

§. 3. Pro Monasteriis autem de novo fundandis Capitulum Provinciale assignaret numerum Monachorum, qui in quolibet eorum commodè sustentari posset ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini sess. 25. de Regularibus, cap. 3. & quoad receptionem Novitiorum ordo prædictus in illis observaretur. Professiones verò in hujusmodi Provincia aliter factæ nullius roboris existerent, nullamque in sic professo obligationem inducerent, ac præmissa ab omnibus, quos illa concernerent, exactè, & sub pœnis contentis in prædictis Urbani prædecessoris litteris die 27. Aprilis 1641. expeditis observari mandaverat.

§. 4. Et in eadem expositione subjuncto, quod in Monasteriis Sanctæ Mariæ del Buen successo del Retamal, & Sancti Michaelis de Breña, Congregationis, seu Provinciae hujusmodi postea fundatis, Provinciales, & Prælati ad usum deduxerant, ut in illis reciperetur, & professionem faceret unus Chorista, & unus Laicus, dicentes hoc modo esse intelligendas, & executioni esse demandandas prædictas Innocentii prædecessoris litteras quousque Sacerdotes, & Choristæ adimplerent tertiam partem numeri præfixi pro quolibet Monasterio; & hoc modo professi essent, & profiterentur multi, quod clarè, & manifestè apparebat contra disposita, & ordinata in dictis Innocentii prædecessoris litteris disponendis, ut duæ partes essent semper ex Laicis, & tertia pars respectivè ex Sacerdotibus, & Choristis, quia alternativa de recipiendo ad professionem Choristam, & statim Laicum, fuerat solum ordinata pro duobus Monasteriis antiquioribus

antiquioribus Sancti Basilii Eremiti del Tardon, & Sancti Antonii del Valle, ad reducendum Monachos Laicos de tribus ex quatuor partibus, & augendum Sacerdotes, & Choristas de quarta parte, in qua erat ad tertiam: quodque in praedictis duobus Monasteriis antiquioribus S. Basilii Eremiti del Tardon; & Sancti Antonii del Valle tractu longi temporis in recipiendo unum Choristam, & unum Laicum venerat numerum Monachorum Laicorum esse minorem duabus ex tribus partibus, & Superiores pro observantia praedictarum Innocentii praedecessoris litterarum requisiti hoc agere recusarent.

§. 5. Ac propterea supplicato memoratis Cardinalibus, ut declararent modum habendum in recipiendo, & ad professionem admittendo Novitios in dicta Congregatione, tam in Monasteriis antiquioribus, quam in aliis deinde fundatis, & in posterum fundandis juxta legitimum, & verum sensum, & an recipi deberent in Monasteriis noviter fundatis, & in futurum fundandis unus Chorista, & statim unus Laicus, vel duo Laici, & unus Chorista à principio; utque mandarent observari praedictas litteras Innocentii praedecessoris juxta litteram in suo vero, & legitimo sensu, & quod Superior, vel Monachus in aliquo contraveniens, ipso facto incurreret poenas inflictas à praedictis Urbano, & Innocentio praedecessoribus: emanavit ab eorumdem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 6. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & considerationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attentis narratis, & re Eminentissimo Carpeneo referente mature discussa, censuit quoad numerum Monachorum in Monasteriis Congregationis Sancti Basilii del Tardon servandas esse (prout servari sub infra scriptis poenis mandatur, & praecipitur) praecitatam Bullam sancti mem. Innocentii X. necnon litteras in forma Brevis Sanctissimi Domini nostri Alexandri Papae VII. & in recipiendis Novitiis, ac ad professionem admittendis hujusmodi ratio habeatur, ut nunquam in dictis Monasteriis extent ultra duas partes Monachorum ex Laicis, & tertiam ex Sacerdotibus, seu Choristis, & dictum numerum ullo nunquam tempore, nullaque ex causa excedere possint: praedictaque locum habere, tam in Monasteriis jam erectis, quam in aliis quibuscumque, & quandocumque de novo erigendis, sub excommunicationis Sanctae Sedi Apostolicae reservatae, ac privationis vocis activae, & passivae dictae Congregationis Superioribus, & aliis quibuslibet ad quos spectat, aliter facientibus, vel fieri permittentibus, seu mandantibus, poenis eo ipso incurrendis, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae die 16. Januarii 1660.

§. 7. Cum autem, sicut praedictus Franciscus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione, Apostolicae confirmationis nostrae robore communit summopere desideret. Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exiit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium. Decernentes eadem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus praemissis, ac consuetudinibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Provinciae, seu Congregationis Reformatae hujusmodi, ejusque Monasteriorum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum terrores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut praesentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Februarii 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

Revocat omnes contractus, qui contrariantur LXXXVIII paupertati, & bono regimini Ordinis Cisterciensis.

Pro bono regimine horum Monachorum vide ad Constitutiones 155. In Sede Principis, tom. 4. & 193. Alias à Nobis, tom. 5. Urbani VIII.

ALEXANDER PAPA VII. Edita An. D. 1660.
Ad firmam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Cisterciensis, quod licet omnes Monachi dicti Ordinis, tam strictè ad observantiam paupertatis teneantur, ut Capitulum Generale ejusdem Ordinis anno 1605. celebratum revocaverit omnes, & quascumque licentias, & dispensationes cujuscumque privati rerum, & bonorum usus, proprietatis, possessionis, & domini per quoscumque Superiores dicti Ordinis ex quibuscumque causis concessas, tamque revocationem ipsius Ordinis capitulum Generale anno 1651. renovavit cum injunctio observationis exactae Decreti Concilii Tridentini sess. 25. de Reformatione, cap. 2. de Regularibus, sub poena excommunicationis ipso facto incurrendae opponentibus sese executioni, & observantiae; & inhabilitatis ad quavis officia, gradus, & dignitates, ac insuper contractus à quibusdam Abbatibus Regularibus cum suis Monachis initos pro separatione mensae Conventualis ab Abbatiali censuerit esse rescindendos, tanquam paupertati Religiosae contrarios, eosque in posterum à quocumque attentari prohibuerit, nullusque sit in Regno Galliae praedicti Ordinis professor, qui in suo Novitiatu ad vitam communem, & praedictam paupertatis observantiam non fuerit instructus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi ejusdem Ordinis in Gallia dicti Abstinentes, seu Strictioris Observantiae, sub praetextu introducendi in Monasteria abstinentiae à carnibus, quarum usus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, certos ineunt contractus, transactiones, & concordata cum antiquis Ordinis hujusmodi Religiosis, quibus certas pensiones in pecuniis, & fructibus promittunt, & distribuunt, eosque à majore, & praecipuo onere Chori, aliisque observantiis liberantes, ad quas ex professione tenentur, evidenti relaxationis, & perditionis periculo exponunt, dummodo eis solis privatè quoad alios Monasteriorum administrationem, & regimen, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, liberamque Officialium, & Superiorum electionem, tam quoad vocem activam, quam passivam cedant.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, contractus,

contractus, transacciones, & concordata hujusmodi, non in ædificationem, sed in evidentem præsentium Religiosorum ruinam spiritualem vergant, dictisque Procurator Generalis propterea de opportuno in præmissis remedio à Nobis provideri summo opere desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

*Abrogat
provis in rub.*

§. 3. Supplicationibus ejus nomine super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem diligenter, & mature discusserunt consilio, attentis narratis, contractus, transacciones, & concordata, de quibus supra agitur, fuisse, & esse illicita, ideoque hucusque inita nulla, & invalida fuisse, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, & decernimus, prohibemusque ne in futurum sub ejusdem nullitatis & invaliditatis, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, officiorumque, graduum, & dignitatum quarumcunque, & perpetuæ inhabilitatis ad ea, & quælibet alia in posterum obtinenda per hujusmodi contrahentes, transigentes, & concordantes eo ipso incurrendis pœnis, talia concordata, transacciones, & contractus ullatenus celebrentur.

*Decernunt
irritant.*

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Monasteriorum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice duntaxat, ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

*Contrariis
derogat.*

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, munus eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

*D. P. An. 5.
die 8. Mart.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Martii 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

XXXXIX.

Confirmat Decreta noviter edita, pro regularis disciplinæ instauratione in Religione Minorum Conventualium S. Francisci.

*Edita A. D.
1660.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inscrutabili divinæ Sapientiæ arcano in Sacra Principis Apostolorum Cathedra, meritis licet imparibus, collocati, illis quæ pro felici religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei piè, sanctèque plantatorum, ac uberes bonorum operum fructus proferre iugiter satagentium directione, & gubernio providè dignoscuntur emanasse, libenter cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus de Vatesio Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod aliàs à Diffinitorio generali ejusdem Ordinis, ad necessarium Regularis disciplinæ præsidium, & incrementum, edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Generale diffinitorium Romæ congregatum anno 1659. præsidente Reverendiss. P. Mag. Jacobo Fabretto de Ravenna Ministro Generali, cupiens eidem Ministro adjutricem dare manum pro instauratione Regularis disciplinæ Ordinis, non ab Observantia Urbanarum Constitutionum declinare, sed ejusdem observantiæ inderogantiam conservare arbitratur, dum dubia aliquot contingentiæ enodare, & nonnulla, quæ tempori minus adaptata comperta sunt, modificare (ablegatis, quæ in contrarium inoleverunt corruptelis) opportunum censuit. Idcirco sequentes declarationes, sanctionesque subtexere, & Sanctissimo exhibere decrevit, ut Apostolicæ confirmationis robore implorato, insertas eas dictarum Urbanarum Constitutionum volumini habeamus, veluti totius operis coronidem.

Primo igitur districtè injungitur cuilibet Provinciæ Diffinitorio, ut in proximo futuro Capitulo requisita examinare non negligat Magistrorum suorum ad Lauream promotorum ab ultimo Capitulo Generali ad hæc usque tempora; soli verò admittantur per secreta suffragia, qui ad præscriptum Urb. Constit. instituti probabuntur; arceantur verò in fraudem promoti, & absque expressa Sedis Apostolicæ facultate.

Teneatur etiam idem Diffinitorium in proxima Congregatione Provinciali requisita itidem examinare cujuslibet Diffinitoris perpetui meritorum titulo instituti post Capitulum Generale præfatum, & hi solum approbentur secretis suffragiis, de quorum meritis legitime constiterit, ad tenorem dictarum Constitutionum, cæteris exclusis, quavis possessione non obstante, & omni meritorum æquiparantia explosa, excepta lectura trienniali supra cursum duodecim annorum, quam in supplementum indulgentiam fore decernimus Regentibus studiorum, quibus non contigit fortiri munus Regentiale in aliquo Religiosæ Collegio.

In posterum etiam idem Diffinitorium cujusvis Provinciæ Vocalium, Magistrorum, & Diffinitorum suorum, quos absque expressa Sedis Apostolicæ facultate noviter instituti contigerit, requisita ut supra, recognoscere, & examinare teneatur in primo Capitulo Provinciali, & Capitulari Congregatione post eorum institutionem, & illi duntaxat admittantur ad votum electivum, qui per secreta suffragia ab eodem Diffinitorio approbati fuerint tanquam canonicè instituti.

Prærogativas minores, quibus consuevere Ministri Generales Fratrum simplicium aliquos declarare graduatos, annuimus concedendas esse iisdem Fratribus, non solum ob Magisterium Novitiorum, ob meritum operum Musicalium, ad tenorem Constitutionum, verum etiam ob missiones, ob conspicuas conciones, ob curam animarum, ob munus confessorii, ob lectionem Seminariorum, & hujus ponderis similia onera spatio duodecim saltem annorum laudabiliter peracta, & hoc ad alliciendum præmio eorum animos qui plerumque fastidiunt talium functionum subire labores.

Verum Provinciæ paternitatem ex merito decernitur indulgentiam esse solis sacre Theologiæ Magistris, non tamen solo titulo laborum in exercitio lectionum ad præscriptum Constitutionum, verum etiam titulo Concionum, dummodò quindecim annorum curriculo munus hujusmodi obierint in insignioribus Ecclesiis, super quibus interveniat testimonium Diffinitorii per secreta suffragia exprimentum, non verò per solas subscriptiones, cum aliquando extortas potius quam impetratas esse non ignoremus.

Cum verò in orbe Religionis præcellere etiam censeantur præstantes vitæ sanctimoniam, vel regiminis experimento, nostra interesse arbitramur, hos etiam ad Provinciarum paternitatem promoveri, quippe qui enitentur, non privato, sed publico velificare commodo, non suæ, sed Religionis ancillari gloriæ: extoratur itaque Sanctitas

Sanctitas Sua, ut (abrogata lege posterius lata) jubet horum etiam habendam esse rationem in distributione quatuor Provincialium Titularium ad pristinam formam Constitutionum Urbanarum.

Porro ad compescendum omnem hujusmodi Prælatum, & cujuscumque etiam alterius dignitatis consequendam in Religione ambitum, eorum maxime quos ad Principum favores confugere non puderit pro consequitione illarum, præter penas in Constitutione 116. Pauli V. fel. rec. comminatas, hos similia implorantes suffragia penam etiam excommunicationis lætæ sententiæ Sanctissimo reservatæ, ipso facto incurrere, subireque decernimus.

Ne de cætero in Provinciis Diffinitorum excessivus sit numerus, statuitur ut in Provinciis primæ classis sint tantum decem & octo Diffinitores perpetui, secundæ classis duodecim, tertiæ classis novem, quartæ classis sex: declaramus tamen PP. Provinciæ naturales nunquam à Diffinitorio expungendos esse, etiam si plures numero sint; si verò Diffinitorum naturalium minor præscripto sit numerus, ex reliquis Diffinitoribus ob meritum instituti suppleatur juxta eorum antianitatem usque ad præscripti normam calculi, & si qui supersint eorundem Diffinitorum ex merito excedentes numerum præfixum, nomen utique Diffinitoris retineant, præcedantque simplices Sacræ Theologiæ Magistros, non verò suffragia ferant in electionibus, nisi postquam eos ordine supradicto contigerit subrogari in locum demortui.

Cùm etiam hæc temporibus excessivum experiamur numerum Collegialium laureandorum, decernitur, ut in posterum in Collegiis Assisienti, Patavino, Bononiensi, & Neapolitano (reliquis in pristino statu permanentibus) numerus ad duodenarium reducat, quorum sex tantum antiquiores in fine Collegii fortiantur Lauream, & rigorofo examini de more subjiciantur Baccalaurei ad Collegium promovendi, vocatis singulis trienniis pro quolibet Collegio duodecim tantum, ex quibus sex peritiores seligendi sunt.

Ad crebras perturbaciones eliminandas ob præcedentiæ controversias, declaramus inter privatos ubique primum locum debere Patribus officio Generalatus, vel Vicarii Apostolici functis, qui uni tantum Superiori (scilicet digniori, si plures adsint) actu præfenti in Conventu, vel Civitate locum cedere tenentur; secundum locum post Superiores actu debere iis, qui fuerunt Generales Ordinis Procuratores in Romana Curia; tertium locum Provincialibus, & assistentibus Ordinis officio absolutis; quartum Patribus Provinciæ ex merito institutis, quibus cedere etiam teneantur, si qui urgentiori aliqua ratione, gratioso Decreto ad paternitatem eam habilitarentur; quintum sacra Theologiæ Magistris; sextum Baccalaureis Collegialibus, si quos aliqua impotentia contingeret non promoveri ad Magistratum, cæteris non Collegialibus Baccalaureis ab hac prærogativa subductis; septimum Patribus simplicibus graduatis, scilicet patentibus litteris à Generali ob meritum decoratis; octavum cæteris non graduatis, salvo in quolibet gradu ordine antianitatis ad formam Urbanarum Constitutionum.

Declaratur demùm Decretum Urbane Constitutionis de non admittendo ad probationem, vel professionem ante aggregationem, ita esse intelligendum, ut nullus deinceps Novitius ad probationem admittatur, nisi de prævia aggregatione legitime constiterit.

Quoniam verò optima rationis urgentia Sacra Congregatio Universalis Inquisitionis aliqualem meritum æquiparantiam inire nos edocuit, ut prædictum Diffinitoriale munus in præmium vertatur pari passu insignioribus Ministris Sancti Officii, idcirco in promotione ad Paternitatem Provinciæ Consultores Inquisitionis in Curia Romana Assistentibus Ordinis æquiparandos esse decernimus; Inquisitores Generales, Regentibus Collegiorum; Vicarios Generales (dummodo Sacræ Theologiæ Magistri sint) Regentibus Gymnasiorum; Consultores itaque adinstar Assistentium, naturalem Paternitatem Provinciæ, sui muneris ratione nan-

cifonantur; Inquisitores verò (si Patres Provinciæ ex merito instituti fuerint antequam onus Inquisitionis fortiantur) naturalem pariter Paternitatem novi oneris exercitio consequantur; si verò prius Patres non extabant, ad Paternitatem tantum ex merito, ad instar Regentium, ut præfertur, promoveantur: ut autem præmia non contingant præcocia, quæ vicariis incrementa morantur, dictam Paternitatem non fortiantur præfati Ministri, nisi proportionata methodo cum Regentibus, Concionatoribusque Religionis, nempe Consultor in Curia post sextum, Inquisitores post duodecimum, Vicarii dicti post decimumquintum sui oneris expletum annum: si autem contingeret horum Ministrorum alios quos duplici Ministerio, intermedio tempore, functos esse, scilicet Regentis in Religione, & Inquisitoris, vel Vicarii in Sancto Officio, tunc promiscuè calculus annorum computetur ab utriusque muneris functione, ita ut defectus præscripti temporis in primo Ministerio suppleatur ex secundo.

Ministri verò inferiores Sancti Officii ab ipsismet Inquisitoribus deputati, æquiparentur tantum Magistris Seminariorum, & Patribus simplicibus graduatis, ut promoveri possint post duodecimum sui oneris annum ad votum electivum in Capitulis Provincialibus pro electione Ministri Provincialis ferendum.

Si quis verò horum Ministrorum Baccalaureus sit, studii Scholasticæ addictus, & in Concurfu, & examine pro promovendis ad Collegia idoneus repertus fuerit, alicui Collegio Religionis adscribatur, dispensetur autem à residentia Collegii toto tempore, quo iustus fuerit suam alibi navare operam in obsequium Sancti Officii; elapso autem triennio, pari jure, & methodo cum aliis ejusdem Collegii Concollegialibus Lauream Magistris consequi valeat.

Nullus demùm præfatorum Ministrorum ad eas promoveatur prærogativas in retributionis vicem, nisi prius per litteras commendatitias, & patentes de Sacra Congregationis licentia obtentas, sui Ministerii laudabiliter functi merita probaverit.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Ludovicus Procurator Generalis Decreta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inviolabili observatione, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desideret: Nos ipsum Ludovicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore consententes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præsertim auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris & facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus.

§. 3. Decerentes easdem præfatas litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provincialium, & Conventuum quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus

Abfolvit
Oratorum
à censuris

Confirmat
Decreta præ
sentium.

Decretum
irritum.

Constituti
derogant.

præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

*Transumptio-
rum fides.*

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis manû alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique in judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. S. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Martii 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

X C. **Quod in causa Fabricæ Genuensis Collegii Societatis JESU, & Fratrum Minorum de Observantia Nunciatæ, Presbyteri Societatis non possint impediri quominus cœptam Ecclesiam perficere possint.**

Edita A. D. 1660. **ALEXANDER PAPA VII.**
Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Regulares Collegii Genuensis Societatis JESU, quod in causa fabricæ inter ipsos Exponentes ex una, & dilectos pariter filios Fratres Conventus Genuensis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum ex altera partibus vertente, aliàs, videlicet die 23. Augusti 1652. Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus pluries auditis, juribusque hinc inde deductis maturè perpensis, censuit revocandam esse prohibitionem, omnèque prorsus renovendum impedimentum, prout per suum Decretum eadem die emanatum revocavit, & removit prædictis Exponentibus, quominus cœptam dicti Collegii Genuensis Ecclesiæ structuram prosequi, & perficere possent; dummodo in angulo ejusdem Ecclesiæ Orientem versus, & è regione fenestraz magnæ ambulacri infirmariæ Fratrum Minorum prædictorum, propedum murum ad Balbos olim pertinentem transgredi, aut aliquam servitutem, etiam fillicidii, in subjectam arcam, seu vacuum inferius eorundem Fratrum Minorum inducere nequirent; & ita observari mandavit, contrariis quibuscunque non obstantibus.

§. 1. Et subinde cum in Signatura Gratiz felic. rec. Innocentii Papæ X. prædecessoris nostri deductæ fuissent novæ instantiæ dictorum Fratrum Minorum super fabrica novæ Ecclesiæ Collegii supradicti, idem Innocentius prædecessor negotium hujusmodi ad prædictam Cardinalium Congregationem remisit, ut desuper aliquem ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici deputaret: quæ Cardinalium Congregatio eam rem demandavit tunc existenti eorundem Auditorum Decano, ut ille, vel alius, qui ipsi Decano videretur ex dictis Auditoribus, in causa hujusmodi procederet.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, subsequenter ambæ partes ab Auditorio Rotæ Romanæ inhibitionem in forma expediri curaverint, causaque diu siluerit; Nos verò successivè, prædictis omnibus narratis, & benè cognitæ causam, & partes prædictas ad memoratam Cardinalium Congregationem remisimus, ut eademmet negotium expediret, & super expeditione perpetuam silentium imponeret; & subinde prædictis Fratribus Minoribus coram dilecto filio nostro Marco Antonio tit. Sanctæ Mariz de Pace S. R. E. Presbytero Cardinale Franciotto nuncupato, ejusdem causæ Ponente, ac coram dilecto filio Secretario dictæ Congregationis, ipsaque Congregatione, pluries citatis, necnon in contradictorio auditis, pluribusque dilationibus concessis, & denique facta oppositione per dictos Fratres Minores, mediantibus precibus Nobis porrectis, ut denudè causa ad Auditorium Rotæ prædictæ, vel Signa-

turam nostram remitteretur, Nos per dictam Cardinalium Congregationem procedi mandaverimus: Cuiusque exhibita fuerint ex utraque parte jura, & scripturæ, dictique Exponentes, ut tandem huic controversiæ finis imponatur, opportunè à Nobis in præmissis provideri plurimum desiderant.

§. 3. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de prædictæ Congregationis venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, quæ partibus pluries citatis, auditis, & informantibus rem exactè, & maturè discussit, ac in Decretis sub die 23. Augusti 1652. standum esse censuit, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus prohibitionem, omnèque prorsus removemus impedimentum prædictis Presbyteris Societatis JESU, quominus cœptam Collegii Genuensis Ecclesiæ structuram prosequi, ac perficere possint, dummodo in angulo ejusdem Ecclesiæ Orientem versus, & è regione fenestraz magnæ ambulacri infirmariæ dictorum Fratrum Minorum de Observantia, proprium murum dictorum Presbyterorum Societatis JESU, ad Balbos olim pertinentem transgredi, aut aliquam servitutem, etiam fillicidii, in subjectam arcam, seu vacuum inferius eorundem Fratrum Minorum inducere nequeant. Ac dictis Fratribus Minoribus super negotio fabricæ prædictæ, & omnibus præmissis perpetuum silentium auctoritate, & tenore prædictis imponimus, atque ita servari mandamus: salvâ semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac consuetudinibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Conventus, & Ordinis prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Martii 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

Constitutio

CI.

Constitutio super Ereptione Collegii ex Referendariis utriusque Signaturæ, & super qualitatibus admittendorum deinceps in Referendarios.

De Referendariorum utriusque Signaturæ privilegiis videtur Pauli III. Constit. 23. & nonnulla in commissionibus, & causis proponendis observanda præscripserunt Pius IV. Const. 59. Paul. V. Constit. 71. De eorum numero, & qualitatibus Sixti V. Constit. 41.

ALEXANDER EPISCOPUS Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Inter cæteras Apostolicæ sollicitudinis curas, quibus incessanter urgemur, ea semper nobis cordi fuit, ut Prælati Romanæ Curiæ, qui tanquam Stellæ in Firmamento militantis Ecclesiæ relucunt, ac in arduis quibusque negotiis Apostolicæ Sedi opera, & consilio præstare debeant, ut demum deligantur, qui optima indole, moribus, ac litteris præstantiores, cæteris verè virtutis exemplar seipfos præferunt. Ad hæc sanè licet nonnulli Summi Pontifices Prædecessores nostri eorum Constitutionibus multa præsertim pro Referendariis utriusque Signaturæ statuerint, quorum tamen nonnulla temporum cursu, ut sæpe solet, antiquata, & forsitan neglecta fuerunt; propterea Nos illa innovare, ac pristinae observantiæ restituere, & aliqua etiam addere, quæ rerum experientia docuit expedire, duximus opportunum.

§. 1. Hac igitur nostra perpetuò valitura Constitutione prædictas nostrorum Prædecessorum in illis partibus, quæ præsentibus non adversantur, aut aliàs legitimè reformatæ non fuerint, confirmamus, & innovamus; Insuper erigimus, & instituiamus Collegium eorundem Referendariorum, quod volumus representari ex duodecim Votantibus Signaturæ Justitiæ de corpore, ac numero ipsorum Referendariorum electis, & in posterum eligendis, quorum caput, ac moderatorem perpetuò constituimus Præfectum ejusdem Signaturæ Justitiæ pro tempore existentem; & antiquior eorum in officio appellabitur Decanus.

§. 2. Horum autem officium erit formare inquisitiones, ac processus super qualitatibus eorum, qui ad præfatum Referendarii munus, ac dignitatem admittendi erunt, prout singulis à Præfecto Signaturæ speciali rescripto demandabitur, ut infra statutum est. Præterea eidem Decano, & Collegio incumbet cæteros Referendarios, præsertim in posterum recipiendos diligenter instruere de his, quæ spectant ad exercitium eorum officii, & omnibus intimare decreta, & ordinationes quascumque; tam nostras, quàm ejusdem Præfecti, eorum personas, ac munus concernentes, & concurrentia, necnon dies, ac tempora, & servitia à singulis eorum nobis tam in Capella nostra, quàm in aliis functionibus præstanda, ac etiam curare, ut tabellæ indicantes Signaturas, & Congregationes faciendas congruis temporibus à ministris deputatis, ut moris est, exponantur, ac omnibus demum incumbere, quæ Ordinis interesse concernent.

§. 3. Quoties verò dictum Collegium convocari, & coadunari necesse erit, requiratur priùs licentia Præfecti, & de ejus mandato per Decanum convocetur, atque in domo habitationis ejusdem Præfecti, & non alibi, nec aliter convocari, & coadunari possit, nisi de expresse ejusdem Præfecti consensu, ac licentia in scriptis tantum præstanda.

§. 4. Volumus autem præfatum Collegium à nobis institutum eisdem privilegiis, & exemptionibus perfrui, ac potiri, quibus cætera Collegia Prælatorum Romanæ Curie potiuntur, & gaudent.

§. 5. Porro illi, qui in ordinem Referendariorum Bullarii Magni Tom. V.

cooptari petent, ante omnia curabunt, ut relata Nobis, & successoribus nostris à Præfecto Signaturæ eorum instantia, nostrum, ac successorum præfatorum beneplacitum præcedat: Deinde ut ab eodem Præfecto unus ex Prælati Præfati Collegii delegetur pro conficiendo processu, in quo infrascriptæ instantium qualitates legitimè justificentur. Primo scilicet, ut ex vero, & legitimo matrimonio, & probis, ac honestis parentibus nati, & procreati sint, ac bonæ indolis, vitæ, ac famæ prorsus inculpate fuerint, atque in vigesimo quinto ætatis anno constituti: Præterea in aliqua publica Universitate studiis legalibus saltem per quinquennium operam dederint, ac in eadem utriusque juris, scilicet Canonici, & Civilis, Lauream Doctoratus assequuti fuerint: atque annuos etiam redditus summam scutorum mille quingentorum monetæ constituentibus verè, ac realiter, & pacificè possideant, vel à parentibus, aut propinquis fuerint illis validè assignati: Ac demum in hac Curia Romana saltem per biennium versati fuerint, & studio praxeos penes aliquem ex Auditoribus Rotæ nostræ, vel alios Prælatos, Officiales, seu Advocatos ejusdem Curie sedulo incubuerint: super quibus compilato diligenter processu fiat à Ponente, seu delegato illius relatio in Collegio, cui si videantur probata sufficienter præmissa, tunc Orator admittatur ad examen, assignatis illi (ut moris est) duabus supplicationibus, seu commissionibus coram ipso Collegio proponendis: Et subinde peracto examine, si ejusdem Præfecti, atque Collegii, quorum conscientiam oneramus, fuerit Concordi judicio, vel saltem per duas ex tribus partibus votorum, quæ secreto per fabas albas, & nigras proferri volumus, approbatus; tunc Præfectus, omnibus Nobis, & successoribus nostris relatis, illum auctoritate nostra pronuntiabit Referendarium, ac in aliorum numerum adscribi mandabit, præstito tamen priùs in ejus manibus solito juramento.

§. 6. Postremò ut in Signaturis tam Gratiæ, quàm Justitiæ liberior sit causarum discussio, & votorum prolatio, prohibemus omnibus, & singulis, tam Votantibus, quàm aliis quibuscumque in eisdem Signaturis intervenientibus, ac eorum Auditoribus, & studiorum Coadjutoribus vota ipsa cuiquam alteri, etiam speciali expressione digno referre, aut propalare oretenus, vel in scriptis, per seipfos, vel alios quacumque forma, & exquisito modo, sub pœna indignationis nostræ.

§. 4. Decernentes præsentibus litteras validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: Sicque per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de gratiis non concedendis ad instar, ac fel. record. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus in prædicta Camera registrandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ præfati prædecessores in dictis Constitutionibus voluerunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis; erectionis, institutionis, voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, D. P. An. si anno Incarnationis Dominicæ 1659. Idibus Junii, Pontificatus nostri anno quinto.

D d Anno

ut præ-

scium

Præ-

Collegii

Cooptandi
rim in dicio
ne Referen-
darium
præfatum

Vota signa-
tura nemini
referantur

Clausula
sublata

Contrarii
delegati

ALEXANDER SEPTIMUS.

374
*Anno à Nativitate Domini Nostri Jeshu Christi millesimo
 sexcentesimo quinquagesimo nono, Indictione 11. Pontifi-
 ficatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D.
 Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno ejus
 quinto, die vero 17. mensis Junii supradicta littera affixa,
 & publicata fuerunt ad vatum Basilica Principis Apo-
 stolorum de Urbe, ac Dataria, & Cancellaria Aposto-
 lica, & in Aede Campi Flore, per mo Petrum Paulum
 de Grassis Apostolicum Cursorem.
 Jo. Jacobus Pelliccia Mag. Curf.*

XCII. Confirmatio Decreti super economico statu,
 & recta bonorum temporalium administra-
 tione Cassinensium, Ordinis S. Benedicti.

*De hac materia vide ad Constit. 58. Innoc. X.
 Diuturna, & ad Constit. hujus Pont. Alias
 super administratione Cellerariorum.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

*Edita An. D.
 1661.
 Decretum
 Sacr. Congr.*

E Manavit nuper à Congregatione Venerabilium Pra-
 trum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Oeco-
 nomico statu, & recta bonorum temporalium admini-
 stratione Cassinensium Ordinis Sancti Benedicti insta-
 randa, à Nobis specialiter deputata Decretum tenoris,
 qui sequitur, videlicet.

§. 1. Communis egestas Monasterii privatam ha-
 bendi cupiditatem non raro excitare solet in Monachis,
 utpotè qui religiosi, ac necessariis indigentibus ex publico
 penu consuli non posse intelligentes, licere sibi certò
 persuadent, adversus hujusmodi necessitates subsidium,
 atque levamen ex proprio privato peculio querere;
 cujus parandi, atque augendi gratia non parva Monasti-
 ca tranquillitatis jactura secularibus sollicitudinibus
 implicatur, & pauperis Monasterii tandem non paupe-
 res Monachi praeposito studio circa terrena satagentes,
 aeterna despiciunt; idè spirituali Monasteriorum bonò
 expedire videtur, ut eorundem temporalia bona recta
 administrandi ratione providè conserventur. Quod cum
 in Monasteriis quoque Congregationis Cassinensis ex-
 optandum sit, cujus egregia Sanctimonia piorum Christi
 fidelium liberalitatem olim adegit, ut non exiguis bo-
 nis, in praesens tamen ob temporum angustias valde im-
 minutis, eadem Monasteria ad Divini cultus dignitatem,
 necnon ad Monasticam disciplinae incrementum exor-
 narent: Propterea Sacra Congregatio Eminentiissimo-
 rum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Car-
 dinalium, quos ad Oeconomicum statum, & rectam
 bonorum temporalium administrationem in antedictis
 Monasteriis instaurandam, Sanctissimus Dominus No-
 strus Alexander Papa VII. specialiter deputavit, Patre
 Procuratore Generali ejusdem Congregationis Cassi-
 nensis pluries audito, die 22. Martii 1661. infra scripta
 in praedictis Monasteriis Cassinensibus observanda San-
 ctitatis Suae jussu decrevit.

Cum Generalis Capituli convocatio non absque no-
 tabili Monasteriorum dispendio quotannis fiat, hanc
 quoque ob causam in posterum per decennium proxi-
 mum non nisi alternis annis Capitulum ipsum celebretur,
 non obstantibus Constitutionibus Congregationis
 Cassinensis Apostolica etiam auctoritate confirmatis,
 vel privilegiis eidem Apostolicis eidem concessis, qui-
 bus quoad hoc Sanctitatis Suae auctoritate derogat: Et
 tunc quidem sumptus ultra modum fieri soliti regulari
 frugalitate minuantur: Cubicula consuetum Abba-
 tum hospitio designata non nisi religiosa suppellectile
 instructa sint, adeò ut ab ipsis sumptuosi apparatus nu-
 per inductus abusus omnino eliminetur: Alias Abbas,
 & Cellerarius Monasterii, ubi Capitulum celebratur,
 suspensioni ab exercitio suorum Officiorum subjacere
 intelligantur, neque in posterum (prout hucusque
 factum est) Monasterio, ubi Capitulum Generale
 celebratur, dona ulla fiant, sed subductis rationibus

expensarum, in ipso Capitulo singulis Abbatibus, qui
 interfuerint, rata pars pecuniae solvenda, habita tamen
 ratione conditionis personarum, praescribatur.

In Capitulo proximè celebrando nova taxa pro
 contributione à singulis Monasteriis Procuratoriae Ge-
 nerali solvenda fiat, servata proportione reddituum co-
 rundem Monasteriorum, previa exacta status unius-
 cujusque Monasterii disquisitione firmanda: Ac si
 quando Monasterium aliquod vera superveniente im-
 potentia ratam partem suam dictae Procuratoriaeolvere
 nequeat, nullatenus super ejus bona census imponan-
 tur, aut alia quacumque ratione ob hanc causam res
 alienum ab eo contrahatur; aliàs contractus ipse adver-
 sus hanc prohibitionem irritus & nullus esse intelliga-
 tur, & sit: Et Superior contrahens poenis in Decret. de
 reb. reg. non alien. per Sacram Congregationem Con-
 cillii sub die 7. Septembris 1624. edito, aliisque ad eju-
 dem arbitrium teneatur; sed in Dieta Patris Praesidens
 Generalis, cognita vera impossibilitate ejus Monasterii,
 onus ad ipsum spectans in unum, vel plura alia Mo-
 nasteria, juxta eorum vires, cum voto Patrum Visitato-
 rum in parte, vel in totum, & pro una, vel pluribus
 vicibus, prout duxerit necessarium, transferat: ita ta-
 men, ut Monasterio, vel Monasteriis pro eo solventibus
 jus recuperandi solutam pecuniam adversus illum refer-
 vetur. Ceterum si Abbatibus, aut Cellerariis culpa Mo-
 nasterium antedictae solutioni impotens factum fuisse com-
 pariatur (cujus rei scdula per Patres Praesidentem, ac
 Visitatores fiat indagatio) in illos pro merito animad-
 vertatur.

Si fortè Monasterium aliquod inopinata urgente
 causa, supra proprios redditus sumptus facere, & conse-
 quenter res alienum contrahere cogatur, in libris Magi-
 stris ejusdem Monasterii antedicta urgens causa dili-
 cidè annotetur, & explicetur, deque ea Patres Visitato-
 res in actu Visitationis, & Patres Definidores in Capi-
 tulo Generali certiores reddantur, qui sedulo curabunt,
 ut intra sequentem annum contractum debitum dil-
 solvatur, ejusque solutionis rationem, ac modum
 (si ab ipsis reperiri, aut expediri non valeat) ad Sa-
 cram Congregationem deferant.

Abbatibus Monasteriorum, quae aere alieno obligata
 sunt, & quibus proinde onus incumbit certas statutis
 temporibus ratas debiti partes successivè persolvendi,
 aut deponendi, nullatenus liceat redditus Monasterii,
 praeterquam in usus merè necessarios erogare, nisi so-
 luta prius, vel deposita respectivè debita parte pecuniae:
 & praesertim prohibetur illis omnino sit quodcumque
 fabricae genus, nisi praesens, ac absoluta urgente necessi-
 tate per Regimen sedulo examinanda, & probanda.
 Quod si adversus praedicta commiserint, & Fabricae
 dispendium scuta quinquaginta excedat, antedictis Ab-
 batibus minime suffragetur indultum, quod Sacra Con-
 gregatio rationabiles ob causas concedere aliquando
 solet petentibus dilationem ad solvendam, seu depo-
 nendam ratam pro tempore debitam, & per consequens
 poenis obstricti censeantur, quae in licentia contrahendi
 dictum res alienum praescriptae fuerunt, in casu quo
 debita rata deposita, aut soluta non fuerit, aliisque ad
 arbitrium, &c.

Sed & ceteris omnibus, & singulis Superioribus
 prohibetur sit, pecunias etiam extraordinario titulo
 Monasterio acquiritas fabricando (praeterquam repara-
 tionis omnino necessariae causa) expendere, sub poena
 suspensionis ab officio ipso facto incurrendae, aliaque
 majori pro rei qualitate, ac circumstantiis juxta Sacrae
 Congregationis arbitrium.

A quinquenniorum solutione nullum omnino Mona-
 sterium eximatur, quamvis fortasse usque ad hanc diem
 aliquam ob causam ab iisdem solvendis fuerit exem-
 ptum. Et ad hujusmodi solutiones faciendas minime
 census imponantur, aut alio modo res alienum contra-
 hatur; sed quotannis ex redditibus uniuscujusque Mo-
 nasterii rata pars currentis Quinquennii in Sacro Monte
 Pietatis de Urbe deponatur, cum expressa mentione,
 ut dicta pecunia in alios usus impendi nequaquam
 possit. Abbates vero, & Cellerarii in aliquo ex praedictis
 deficientes

ALEXANDER SEPTIMUS.

deficientes, privationi vocis activæ, & passivæ subjaceant.

Et ne antedictæ pecuniæ depositæ diu otiosæ permaneant, ex ipsis loca Montium Cameralium nomine, & ad favorem pro rata respectivè Monasteriorum deponendum, consultâ Sacra Congregatione emi poterunt, quæ quidem loca maturis successivè terminis solutionum vendantur ad effectum ipsa Quindennia solvendi.

Atque, ut Monasteria solutionibus hujusmodi promptè valeant respondere, quoties hereditario, vel alio quocumque extraordinario titulo quicquam pecuniæ ipsis obvenerit, id (nisi usque ad summam scutorum quinquaginta dumtaxat) sine expressâ licentiâ regimini nequeat expendi, præterquam si in extinctionem alicujus debiti legitime contracti convertatur. Prout etiam, si qui redditus fecundioribus fortè annis uberius collecti ordinariis Monasterii expensis super fuerint, absque præcisâ necessitate non expendantur: sed in subsidium aliorum subsequentium annorum, quibus fortasse minores proventus contingant, providè reserventur, cujus quidem reservationis dilucidatio à Patribus Visitationibus specialiter fiat: Ita ut Abbates, & Cellerarii, qui compendium hujusmodi neglexisse comperti fuerint, ab officiis suis ad beneplacitum Sacra Congregationis suspendantur.

Quod intelligendum etiam est de iis Abbatibus qui in suo ingressu ad alicujus Monasterii Regimen notabilem summam reliquorum, nempe pecuniæ, aut aliarum rerum invenerint: quinimò horum reliquorum expressâ mentio, atque distincta descriptio fiat in principio libri, quo rationes dati, & accepti describuntur.

In singulis Monasteriis ultra principales codices exitus, & introitus, habeantur etiam particulares Libri, in quibus nedum descripti sint redditus, & expensæ uniuscujusque Grangia, seu Massaria, necnon Index debitorum, & creditorum ad easdem spectantium, sed insuper in primis dicti Libri paginis accurata descriptio fiat uniuscujusque Grangia, seu Massaria, exprimendo fines, quantitatem, & qualitatem terrarum, & quæ sint Sativæ, Sylvæ, Vineatæ, &c.

Itidem ædificia quæcumque, addito etiam Indice quorumcumque mobilium, & Instrumentorum rusticorum cujusvis generis intra ipsa existentium, exprimendo numerum, qualitatem, ac pretium Armentorum, Pecudum, & aliorum quorumcumque animalium, quæ in ipsis Grangiis respectivè habentur: Libri verò, & descriptiones hujusmodi singulis annis à Superioribus Locorum ante visitationem, à Patribus verò Visitationibus in ipso actu visitationis sedulo revideantur.

Qui Patres Visitatores, nedum Abbates, & Superiores locorum, sed Monachos quoque, & Commillarios in Grangiis pro * Animarum cultura degentes interrogando explorent, ac pro captu personarum disquirant, quis ejus Monasterii Status Oeconomicus, & quæ administrandi ratio, fides, ac diligentia, & præsertim, an Procuratoris Generali satisfactum sit: Ac si quando compertiant eidem Procuratoris, Cellerariorum præsertim culpa, aut inhabilitate satis consultum non esse, debeant ipsi Visitatores in actu visitationis, assignata prius congrua portione pro victu, & vestitio Abbatis, & Monachorum, Commillarium specialiter designare, atque obligare fructus unius, aut plurium Grangiarum ad effectum debitas ratas Procuratoris Generali solvendi, ita ut loci Cellerarius sub pœna suspensionis ab officio ipso facto incurrendæ super antedictos obligatos fructus manus apponere nequeat, sed iidem Patres Visitatores, conscio atque consulto Abbate ejus Monasterii particularem Monachum probitate, atque habilitate probatum deputent, qui præfatos fructus procuret, ac vendat, & pretio eidem Procuratoris Generali satisfaciat.

Decretum sanctæ memoriæ Innocentii X. circa rationes administrationis per Cellerarios reddendas sub die 13. Julii 1654. editum, & à Sanctissimo Domino Nostro per litteras in forma Brevis sub die 7. Septembris 1655. confirmatum inviolatè servetur.

In ædibus Grangiarum simplex, ac præcisè necessaria Bullarii Magni Tom. V.

dumtaxat suppellex detineatur, & in ipsis agris excolendis fructuosæ tantum cultura ratio habeatur.

Nihil in Viridariis, aliisque hujusmodi amœnitatibus, atque deliciis pecuniæ, vel operis impendendo.

Sedulo etiam animadvertant Superiores, ne Monachi vel alii Grangias administrantes hospitio, aut recreationis titulo amicos, aut propinquos sæculares, aut Religiosos excipiendo, Monasterii redditus insument.

Contra prædicta verò committentes, vel omittentes pœna privationis vocis activæ, & passivæ, aliaque ad arbitrium Sacra Congregationis pro modo, ac qualitate culpæ puniantur.

Is tantum numerus Famulorum sæcularium in Monasterio retineatur, qui præcisè necessarius sit, & ubi per Religiosos laicos, vel Commillos servitium præstari potest, famuli sæculares nullatenus adhibeantur.

Unicus deputatus famulus singulis Abbatibus sufficiat, & Abbates ipsi una cum cæteris Monachis in Refectorio comedant, nec privatam mensam in cubiculo, nisi causa infirmitatis, vel alicujus hospitii excipiendi gratia habeant, idque raro, & ob necessariam causam tantum: quod multò magis à Titularibus Abbatibus observandum erit, qui famulum etiam sibi assignatum ita necessariò tantum detineant occupatum servitio, ut aliis quoque Monasterii servitiis vacare possit.

Pro vestitio Abbates duplum dumtaxat ejus, quod reliquis præstatur Monachis, obtineant.

Abbates verò Titulares, qui aliàs Monasterii regimen nunquam obtinuerunt, sed ex privilegio Abbates dicuntur, idem penitus quod Monachi ipsi, non obstante quocumque usu, aut consuetudine, sive indulto usque in præsentem diem servato, habeant.

Itidem quicumque Titulares Abbates nullatenus à jurisdictione Abbatis loci, sive eo absente, ejus Superioris, qui Monasterio præerit, exempti esse intelligantur, reservatis alioquin eorum honorariis, præminentibus, ac solitis prærogativis cæteroquin per hæc Decreta, vel aliter non abrogatis.

In Monasteriis ære alieno gravatis, excepto aliquo in Dieta ob aliquam necessariam causam declarando, rheda minimè habeatur, sed is tantum numerus equorum, qui ad rem rusticam procurandam omninò necessarius sit.

Abbates, & reliqui Superiores quorumvis Monasteriorum non nisi necessariam ob causam officium suum concernentem itinere. Et quatenus aliquo proprio respectu id agant, Monasterii sumptibus non fiat, quod ab inferioribus quoque Ministris, ac cæteris omnibus Monachis observetur, qui (& præsertim ætate juniores) ad Monasteria longè distantia, non nisi prævia matura consideratione transferantur.

Circa hospitalitatem erga personas extraneas exercendam, Decretum per eandem Sacram Congregationem sub die 18. Januarii 1661. editum, & à Sanctissimo Domino Nostro approbatum omninò servetur.

Hospites verò Monachi, etiam Abbates, diu tanquam advenæ magis delicato, ac dispendioso victu non tractentur, sed post diem unum ab eorum adventu, illis in Refectorio communis mensa paretur, in qua tamen iidem aliquod parvum edulium fraternæ charitate præ aliis exhiberi poterit: Sæcularibus verò prandia, cœnas, & alias comestiones, recreationis titulo nuncupatas, dare omninò prohibitum sit.

Monachis, necnon Abbatibus ipsis annuos redditus, aut alia quæcumque bona mobilia, vel immobilia, licet mediante eorum personis Monasterio acquisita, nedum possidere, sed etiam administrare, vel titulo usufructus, vel depositi custodire, aut alio quolibet detinere, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ omninò interdictum sit, sed ea omnia statim Superiori cum cæteris Monasterii bonis incorporanda, & per Officiales publicos administranda tradantur.

Neque circa hoc consuetudo ulla etiam immemorabilis, aut connivencia, vel expressâ licentiâ Superioris suffragetur, qui tamen Religiosis in necessitatibus eorum consulere non prætermittet, quorum respectu antedicta bona Monasterio acquisita fuerunt.

Si quando verò contingat, ut aliter per pios Testatores, vel alios circa prædicta disponatur, ad Sedem Apostolicam habeatur recursus, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus. F. Cardinalis Paulcius Præfectus.

§. 2. Cum autem firmiora sint illa, quæ Sedis Apostolicæ prædicto, & munimine roborantur; hinc est, quod Nos præmissorum omnium, & singulorum firmitati, & inviolabili observationi providere cupientes, ac dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis Cassinensis specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

*Confirmat
propterea in tali.* §. 3. Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes eisdem præsentibus litteras, necnon Decretum præinsertum, & in illo contenta hujusmodi semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quodcumque inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis occasione scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis Cassinensis, ejusque Monasteriorum quorumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi Cassinensi, ejusque Monasteriis, ac illorum Superioribus, & Monachis, aliisque personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specificæ, expressæ, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

*D. P. An. 6.
die 11. Apr.* Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1661. Pontificatus nostri anno sexto.

Dat modum faciendæ provisiones, & electiones in Capitulis Generalibus, & dietis Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti.

De auctoritate Dieta horum Monachorum vide ad Constit. 87. Urbani VIII. Commissi nobis, tom. 5. ubi de electione Diffinitorum pertractat.

ALEXANDER PAPA VII
Ad perpetuam rei memoriam.

AD Apostolicæ dignitatis apicem, meritis licet imparibus, divina dispositione erecti, in eam præcipuè curam sollicitis studiis intendimus, ut Religiosorum virorum sub suavi vitæ Monasticæ jugo Altissimi obsequiis addictorum Congregationes salubriter dirigantur, laudabilibusque institutis suis inhærentes feliciter in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

§. 1. Itaque, ut provisiones, & electiones in Capitulis generalibus, & Dietis Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti de cætero faciendæ ad Omnipotentis Dei gloriam, dictæque Congregationis utilitatem fiant, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut in omnibus illis, quæ tam in proximo, quod mense Maio proximè venturo celebrabitur, & cæteris Capitulis generalibus per dilectos filios Præsidentem, & Diffinitores, quàm in subsequentibus Dietis dictæ Congregationis Cassinensis, quodcumque celebrandis per eundem Præsidentem, & Visitatores ejusdem Congregationis pro tempore existentes respectivè fieri debebunt, Constitutiones ipsius Congregationis Cassinensis, necnon Apostolicæ in simili forma Brevis litteræ, ac Decreta eandem Congregationem concernentia, per Sedem Apostolicam approbata exactè observentur, nec ullæ dispensationes per Capitula, seu Dietas hujusmodi, vel prædictos Præsidentem, & Diffinitores, ac Visitatores de cætero concedi ullatenus possint, sed illæ dumtaxat dispensationes, quæ à Nobis, seu auctoritate nostra concessæ sunt hætenus, & in futurum tam à Nobis, quàm à successoribus nostris Romanis Pontificibus, seu nostra, vel illorum auctoritate concedentur, robur & effectum obtineant.

§. 2. Præterea ut numerus Decanorum prædictæ Congregationis à fel. record. Paulo Papa V. prædecessore nostro per suas die 21. Martii 1608. in forma Brevis expeditas litteras præscriptas, ut scilicet unus tantum sit Decanus pro quinque Monachis expressè Professis ejusdem Congregationis, exactè pariter observetur. Promovendi autem ad Decanatum omnia per præfatas Constitutiones, ac Decretum à rec. mem. Innocentio Papa X. Prædecessore pariter nostro die 7. Novembris 1645. confirmatum requisita habere debeant, nec ulla Decanorum hujusmodi electio cum clausula, Si Romano Pontifici placuerit, fieri de cætero possit, tenore præsentium perpetuè statuimus, & ordinamus: firmo remanente Decreto particularis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium per nos deputatæ super administratione Monasteriorum Cassinensium restauranda, per nostras in simili forma Brevis litteras confirmato.

*Dirigit
in iudic.* §. 3. Decernentes eisdem præsentibus litteris semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Scels præfate Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si

si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus piæ mem. Clementis Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri in forma Brevis litteris die 6. Martii 1593. emanatis, per quas Diffinitorio dictæ Congregationis Cassinensis super defectu temporis ad Abbatibus dignitatem, ac ad Prioratum respectivè requisiti, omnibus votis suffragantibus dispensandi facultas concessa fuit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, ejusdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis dictæ Congregationi, ejusque Capitulo generali, Diœcesis, Diffinitorio, ac Superioribus, & Monachis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiã derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

XCIV. Pro bono regimine Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Vide ad Constitutionem 18. Gregorii XV. Sacri Apostolatus, in qua confirmat Constitutiones pro felici regimine eorundem Clericorum Scholarum Piarum.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Cum sicut accepimus, in Congregatione seculari Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum plures exortæ sint controversiæ: Nos illas dirimere, & bonum ipsius Congregationis, quantum in Domino possumus, promovere cupientes.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine statuimus, & decernimus tenore præsentium, ut Præpositus Generalis memoratæ Congregationis, & quatuor Assistentes, tam in ultimo Capitulo generali electi, quam deinceps in perpetuum eligendi durare debeant ad sexennium tantum: ipsique Assistentes votum habeant decisivum cum eodem Præposito Generali in electionibus, deputationibus, ac mutationibus quorumcumque Superiorum. Item in causis, & sententiis criminalibus, necnon in quibuscumque aliis actibus, qui ex Constitutionibus ejusdem Congregationis, vel decretis Capitulum generalium fieri, seu expediri debent à Præposito Generali, & Assistentibus. In reliquis verò iidem Assistentes votum habeant consultivum, & Præpositus,

Bullariis Magni Tom. V.

Generalis quoad eum fieri poterit, eorum consilium sequatur ad præscriptum Constitutionum ipsius Congregationis, & unà omnes cum Præposito Generali resideant in domo Sancti Pantaleonis de Urbe.

§. 2. Præterea inviolatè servari præcipimus laudabile dictæ Congregationis institutum, præcipue in usu allociandi pauperes pueros ad eorum domos: deferendi habitum qualitatis, & formæ à prædictis Constitutionibus præscriptæ: incedendi pedibus discalceatis, recipiendi ad Scholas pueros aptos ad prima elementa, adhibendi lectulos ad formam dictarum Constitutionum, denominandi personas ejusdem Congregationis non ex cognomine gentilitio, sed ex nomine alicujus Sancti: ac demum servandi etiam in itinere paupertatem, quam operarii hujus instituti profitentur.

§. 3. In cæteris verò servari jubemus antiquas Constitutiones Congregationis hujusmodi cum omnibus gratiis, indultis, & privilegiis à Sede Apostolica eidem concessis; in iis tamen quæ aptantur, & congruunt statui Congregationis secularis, & præsentibus litteris non adversantur.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictæ Congregationis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

Confirmat Decreta Sacrarum Congregationum ad sepulturam pertinentia, pro Provincia Sancti Saturnini Ordinis Minorum de Observantia in Sardinia.

De hac materia vide ad Constit. 244. Urb. VIII. Cum sicut, tom. 5. & ad Constit. 9. Innoc. X. Ex injuncto, tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1660.

Aliàs pro parte dilecti filii Antonii Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Provincie Sancti Saturnini Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Sardinia Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filii Canonici, & Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conventum S. Mauri violenter ingressi fuerunt ad officium in illa Ecclesia contra Decreta diversarum Congregationum ejusdem S. R. E. Cardinalium, tenoris qui sequitur, videlicet.

D d 3

§. 1. Sacra

§. 1. Sacra Rituum Congregatio juxta alias resoluta respondit, officium super cadaveribus in Ecclesiis Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum servari mandavit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Novembris 1638. C. Episc. Portuensis Card. Pius. Julius Cincius. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita censuit defunctorum cadavera in Ecclesiis dictorum Fratrum sepelienda, ab ædibus defunctorum ad eorundem Fratrum Ecclesias recto tramite deferri licite posse, monito tamen prius, & requisito, ac expectato proprio Defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & ultimum vale recipere possent: quò venire expressè recusante, possint iidem Fratres etiam ipso invito dicta cadavera ad suas Ecclesias transportare, consanguinei verò talium defunctorum illis parentare in Parochialibus, & aliis Presbyterorum, etiam in Cathedralibus Ecclesiis nullo modo possint. Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitime probetur, & interim præsens Decretum ad unguem servetur, prout eadem Sacra Congregatio servari mandavit. Romæ die 14. Julii 1639. Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchenettus. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit quoties cadavera defunctorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, & reliqua quæ in hujusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Cleto, sed à Fratribus obiri, & peragi debere. H. B. Cardinalis. Franciscus Paulus Sac. Congregationis Secretarius. Loco † sigilli.

Necnon Sac. Rituum Congregatio juxta alias resoluta respondit electionem, & numerum Religiosorum pro associandis Cadaveribus ad libitum hæredum defunctorum spectare, & pertinere, & ita ubique servari debere declaravit die 14. Januarii 1649. P. Card. Crescentius: Julius Cincius Secretarius. Loco † sigilli.

§. 2. Quodque in observantia Decretorum præinsertorum, & litterarum Apostolicarum die 29. Augusti ejusdem anni 1659. emanatarum Fratres Ecclesie Sanctæ Mariæ Jesu noluerunt permittere, ut Capitulum prædictæ Ecclesie Calaritanensis dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Jesu ingrederetur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadaver quoddam inde abriperant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulalie tulerant. Et in eadem expositione subjuncto, quod præfata Decretis præinsertis adversentur, ideoque primò dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut decerneret cadaver hujusmodi restitui, & dicta Decreta observari, & si forte Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem consuetudinem prætenderent, hoc nil obstarè, nisi legitime probetur: emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & reque partibus tam verbo, quam scripto informantibus audita, Eminentissimo Santacrucio referente, diligenter, ac mature examinata, & discussa, censuit cadaver de quo agitur, restituendum esse, prout unà cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclesie Sanctæ Mariæ Jesu Fratrum Minorum Observantia S. Francisci. Nec Capitulum, & Clero Metropolitanæ Ecclesie Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ, neque in Sancti Mauri eorundem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadavera licere, reservato tamen jure eidem Capitulo, & Choro probandi præsentiam immemorabilem: & ita declaravit, & decrevit, prout præsentium tenore declarat, & decernit, in contrarium allatis minime obstantibus. Romæ 12. Martii 1660. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proximè in-

sertum pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio commuiri summo perè desideret. Nos ipsum Antonium Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter portatis inclinatis: Decretum præinsertum, die 12. Martii proximè præteriti emanatum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Salvà semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis, sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

Prohibisce le Lire, e Bolognini nelle Provincie di Bologna, Ferrara, Romagna, e Ravenna, volendo che vi si introduchino li giuli, e baiocchi.

ALEXANDER PAPA VII. Edita 1660
Ad futuram rei memoriam.

Meditatio cordis nostri ad ea præcipue convertitur per quæ nostrorum, & S. R. E. in temporalibus subditorum utilitatibus opportuna ratione consulitur. Cum itaque alias, videlicet de prima Julii proximè præteriti, dilectus filius noster Gibertus ejusdem S. R. E. Presbyter Cardinalis Borromeus nuncupatus, noster, & Sedis Apostolicæ in Provincia nostra Romandiola, & Exarchatu Ravennæ de Latere Legatus edictum jussu nostro ediderit, & subinde die 14. ejusdem mensis Julii publicari fecerit tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Giberto della S. R. C. Prete Cardinal Borromeo della Provincia di Romagna, & Esarcato di Ravenna de Latere Legato. Havendo la Santità di Nostro Signor Papa Alexandro VII. con la sua infinita prudenza, & applicatione al publico beneficio di questa Provincia, oltre à tante gratie compartitegli, considerato di quanto pregiudicio gli sia l'ingiusto accrescimento del valore estrinseco delle monete, col quale vengono i suoi Popoli à ricevere per le lor Biade, e frutti della solita bontà il presso in moneta calcolate à più di quello, che intrinsecamente vagliono, & havendo considerato, che le provitioni prese sopra ciò da molti de suoi Antecessori, non solo non hanno portato quel buon effetto, che si desiderava, ma fatto vedere con la successiva alteratione, che sempre piu si possono temere maggiori disordini, e dependendo questi in gran parte dall'esser le monete calcolate in lire, che non sono effettive, ma una moneta imaginaria, che con troppa facilità viene dall'avaritia, e dall'industria, & artificii di alcuni Mercanti alterata, essendosi esaminata con una longa, & effusa discussione la materia, e sentiti i suoi Officiali, e pratici Mercanti, & altri che vi possono haver interesse, hà risoluto porvi remedio con gl' infra scritti ordini, e provisioni, che di commendamento della Santità Sua al presente

presente si publicano, e si haveranno inviolabilmente da osservare sotto le pene in essi contenute.

§. 2. Prima si ordina e comanda espressamente, che resti totalmente abolito il nome di lira, e Bolognini, e che tutti i debiti, e pagamenti, tanto in capitale, quanto in frutti, etlandio Livelli, Canoni, Centesimi, Legati pii, Gabelle etiam Camerali, Mercedi, Porti d'lettere, e di qualsivoglia Contratto, che ricerchi speciale, & individuale mentione, fatto in qualsivoglia tempo, tra qualsivoglia persona, tanto laicale d'ogni maggior dignità, etiam Regale, Ducale, & Imperiale, quanto Ecclesiastica, Specolare e Regolare di qualsivoglia preeminenza, etiam de Cardinali e della Camera Apostolica, che cantano, o sono dovuti in moneta di lira, s'intendano convertiti in giuli, e baiocchi a ragione d'ogni cinque lire e mezza cento baiocchi Papali, che costituiscono dieci giuli, e di undeci Bolognini dieci baiocchi, che fanno un giulo, e per ogni baiocco quattrini sei del peso, e bontà di quelli di Bologna, & un quattrino due denari, facendosi conto che secondo il presente valore di scudi di Paoli col medesimo numero di giuli, che si pagerebbe adesso il debito costituito in lire viene a costituirsi il nuovo debito in moneta di giuli, & in questa forma dovrà da debitori pagarsi, e da Creditori riscuotersi sotto pene arbitrarie, etiam corporali, ad arbitrio di Sua Eminenza: e perche in Rimini, e S. Arcangelo il giulio e valutato hora meno che altrove, si dichiara che nella Circa di Rimini, e Terra di Sant' Arcangelo, e ne loro Governi la detta riduzione si faccia a ragione di ogni cinque lire Bolognini sei, quattrini quattro in uno scudo di giulii dieci, e per ogni Bolognini dieci quattrini quattro in un giulio.

§. 3. Che da hora avanti nessuno ardisca di far contratto di qualsivoglia sorte in moneta di lira, e Bolognini, ma o nelle monete d'oro, & argento effettive, o in scudi, e baiocchi Papali, sotto pena a ciascuno de contraenti della perdita della somma, e robba contrattata, oltre la nullità del contratto.

§. 4. Che tutte le monete correnti non si possono calcolare, se non a moneta di giuli, e baiocchi Papali secondo la loro bontà intrinseca, e valore di ciascuna, che sarà dichiarata nel presente Editto, e non si possono alterare, ne spendere di vantaggio dandole, e ricevendole, alla medesima valuta, e con gli stessi pesi, proibendo qualsivoglia altra moneta, che non sarà nominata nel presente Editto, o che essendo nominata nel presente Editto, non sarà della bontà, e lega giusta, in maniera, che non si possa introdurre, ne contrattare, ne ritenere sotto pena della perdita del denaro, del quadruplo, e de corporali, etiam di galera perpetua ad arbitrio secondo le qualità, e circostanze de casi, dichiarando però, che le proibite, che si trovarono qui nel tempo del presente Editto si possono solo ritenere per due mesi, che le gli da tempo di farne esito fuori della Legatione.

§. 5. Che tutti li Banchieri, Bancherotti, Mercanti, Gabellieri, siano avvertiti, e particolarmente nelle monete di lega, & altre tolerate che non siano alterate, e ritrovandosi tali ne diano subito notizia al Governatore del luogo, perche possa far fare le diligenze necessarie, sotto pena della perdita della moneta, scudi ducento, & altre corporali arbitrarie, etiam della Galera. Che ogni Banchiero, Mercante, Speciale, Beccaro, Formaro, Lardarolo, & Hoste tenga questo Bando affisso ne i loro Banchi, e Botteghe, sotto pena di scudi cinquanta. Che sotto pene ad arbitrio di Sua Eminenza anco corporali, tutti li prezzi di robbe, così comestibili, come Pane, Carne, Ooglio, & altro, come non comestibili, che sono adesso tariffate in moneta di lira, e Bolognini, si convertano in moneta di giuli, e baiocchi, e quattrini con la sudetta proportione, che quello che si pagava undeci Bolognini, che facevano un giulio, si paghi dieci baiocchi Papali, che è la valuta del medesimo giulio. Onde dove prima si davano trenta oncie di pane per quattro Bolognini, adesso per quattro baiocchi se ne daranno trentatré, e nella me-

desima conformità si farà nell'altro robbe secondo la nova Tariffa, che in giuli, e baiocchi si daranno da per tutto da i Governatori, & Ufficiali nel medesimo tempo della publicatione del presente Editto.

§. 6. Dichiarandosi, che nelli governi di Rimini, e Sant' Archangelo le Tariffe si aggiustino con la proportione posta nel Capitolo primo, cioè a ragione d'un giulio per ogni Bolognini dieci, e quattrini quattro. E quanto a i prezzi delle Robbe, e Mercantie che non hanno Tariffa, doueranno i Mercanti usare la medesima proportione, e non pigliar occasione di alterarli, sotto pene etiam corporali ad arbitrio di Sua Eminenza.

§. 7. Si notifica ad ogni uno, che alle dette pene saranno tenute tutte le persone, così Secolari, come Ecclesiastiche, e Regolari di qualsivoglia privilegio, dignità, e preeminenza, che ricerchi speciale, & individual mentione, e si procederà per Inquisitione, & in ogni altro miglior modo. E questo Editto pubblicato in Ravenna nel luogo solito, lighterà ogni uno in questa Provincia doppo cinque giorni, come si fosse personalmente intimato. Subiuncta præinserto Edicto peculiari estimatione, seu Tariffa monetarum argentearum, & aurearum, per quam eadem monetae ad rationem tot juliorum, baiocchorum, & quattrenorum respectivè æstimantur, & reducuntur, cum nonnullis Ordinationibus, prout in eadem Tariffa, quam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserta haberi volumus, ubertius continentur.

§. 8. Hinc est, quod nos præmissorum omnium, & singulorum firmiter robori, & inviolabili observantia consulere cupientes, Edictum præinsertum, subjunctamque eidem Tariffam, & Ordinationes huiusmodi, cum omnibus, & singulis in eis respectivè contentis, & inde sequutis, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illaque rata, & grata habemus, ac iussu nostro emanasse declaramus, & attestamus, necnon illis omnibus, & singulis inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robor, & efficaciam adjungimus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum quarumcumque, tam ex juris Communis, & Constitutionum Apostolicarum præscripto, quam aliis quomodocumque, & qualitercumque, etiam de necessitate in similibus observandarum, aliisque quolibet, quantumvis magnos, ac formales, & substantiales, individualaque mentione dignos defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, censeferi, prætendi, vel intelligi possint, plenissimè supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus. Decernentes eadem præsentis literas, & in eis contenta, & inserta quæcumque, necnon Tariffam, & ordinationes huiusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos nunc quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, cujuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, & præminentia fuerint, etiam si Cardinalatus honore fulgeant, & Legati de Latero potestate, & auctoritate fungantur, semper, & perpetuò inviolabiliter, & inconcusè observari debere, neque ipsas præsentis literas, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, causæque propter quas ipsæ præsentis emanarunt adductæ, aut verificatæ, & justificatæ non fuerint, seu ex alia qualibet quantumvis iusta, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliòve quolibet quantumvis substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, & resistungi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris re-

duci, seu adversus illas apercitionis oris, & restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quæpiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeari, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarium Generalem, Præsidentes, Clericos, aliosve Officiales, & Ministros, & cæteros quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Constitutio
generale.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, & felic. recordationis Pii Papæ Quarti Prædecessoris nostri de gratiis qualescumque interesse dicte Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita ut præsentis literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societarum, & Institutorum quorumlibet, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Maii 1657. Pontificatus nostri anno sexto.

Ordini per la Città, è Ducato di Ferrara, cioè che vi resti totalmente abolito il nome di Lira, e Bolognini, e che tuteti i debiti, che cantano in moneta di Lira, s'intendano convertiti in giuli, e baiocchi.

Consimilem Monetarum reductionem habes supra ad Constitutionem 96. Meditatio, & ad Constitutionem 105. eodem modo incipientem, ab hoc Sanctissimo Pontifice emanatas.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Meditatio cordis nostri ad ea præcipue convertitur, per quæ nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus subditorum utilitatibus opportuna ratione consulitur. Cum itaque aliàs dilectus filius noster Laurentius Tituli Sancti Chrylogoni, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Imperialis nuncupatus, noster, & Sedis Apostolicæ in Civitate, & Ducatu Ferrarienti nostris de Latere Legatus, edictum jussu nostro egiderit, & publicari fecerit tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Lorenzo Cardinal Imperiale nella Città, è Ducato di Ferrara à Latere Legato, &c. Havendo la Santità di Nostro Signore Papa Alessandro Settimo con la sua infinita prudenza, & applicatione al publico beneficio di questa Provincia, oltre à tante gratie compartitegli, considerato di quanto pregiudicio gli sia l'ingulto accrescimento del valore estrinseco delle monete, col quale vengono i suoi Popoli à ricevere per le lor Biade, e frutti della solita bontà il prezzo in monete calcolate à piu di quello, che intrinsecamente vagliono, & che le provisioni prese sopra ciò da molti de suoi Antecessori, non solo non hanno portato quel buon effetto, che si desiderava, ma fatto vedere con la successiva alteratione, che sempre piu si possono temere maggiori disordini, è dipendono questi in gran parte dall'esser le monete calcolate in lire, che non sono effettive, ma una moneta imaginaria, che con troppa facilità viene dall'avaricia, è dall'industria, & artifici di alcuni Mercanti alterata, & essendosi esaminata con una lunga, & esatta discussione la materia, e sentiti non solo i suoi Ufficiali, è pratici Mercanti, & altri che ci possono haver interesse, hà risoluto porvi rimedio con gl'infra scritti ordini, è provisioni, che di commandamento della Santità Sua si publicano, è si haveranno inviolabilmente da osservare sotto la pena in essi contenute.

§. 2. Prima si ordina è commanda espressamente, che resti totalmente abolito il nome di Lira, è Bolognini, è che tutti i debiti, è pagamenti, tanto in capitale, quanto in frutti, etiam di Livelli, Canoni, Centi, Legati Pii, Gabelle etiam Camerali, Mercedi, Porti di lettere, è di qualsivoglia Contratto, che ricerchi speciale, & individual mentione, fatto in qualsivoglia tempo tra qualsivoglia persona, tanto Laicale d'ogni maggior dignità, etiam Regale, Ducale, è Imperiale, quanto Ecclesiastica, Secolare, è Regolare di qualsivoglia preminenza, etiam de Cardinali, è della Camera Apostolica, che cantano, è sono dovuti in moneta di Lira, s'intendano convertiti in giuli, è baiocchi à ragione d'ogni cinque Lire e mezza centa baiocchi Papali, che costituiscono dieci giuli, è di ogn' undeci Bolognini dieci baiocchi, che fanno un giulio, è per ogni baioccho quattrini sei del peso, è bontà di quelli di Bologna, & un quattrino due denari, facendosi conto che secondo il presente valore di scudi di Paoli col medemo numero di giuli, che si pagarebbe adesso il debito costituito in Lire, viene a costituirsi in nuovo debito in moneta di giuli, & in questa forma dovrà

da debitori pagarsi, e da Creditori riscuotersi sotto pene arbitrarie, etiam corporali ad arbitrio di Sua Eminenza.

§. 3. Che da hora avanti nessuno ardisca di far contratto di qualsivoglia sorte in moneta di Lira, e Bolognini, ma in nelle monete d'oro, & argento effettive, o in scudi, e baiocchi Papali, sotto pena a ciascuno de contraenti della perdita della somma, e robba contrattata oltre la nullità del contratto.

§. 4. Che tutte le monete correnti no si possino calcolare, se non a moneta di giuli, e baiocchi Papali secondo la loro bontà intrinseca, e valore di ciascuna che sarà dichiarata col presente Editto, e non si possino alterare ne spendere di vantaggio dandole, e ricevendole, alla medesima valuta, e con gl' istessi pesi, proibendo qualsivoglia altra moneta, che non sarà nominata nel presente Editto, e che essendo nominata nel presente Editto, non farà della bontà, e lega giusta in maniera, che non si possa introdurre, ne contrattare, ne ritenere sotto pena della perdita del denaro, del quadruplo, e de corporali, etiam di galera perpetua ad arbitrio secondo la qualità, e circostanze de casi; dichiarando però, che le proibite, che si trovassero qui nel tempo del presente Editto si possino solo ritenere per due mesi, che se gli da tempo di farne esito fuori della Legatione.

§. 5. Che tutti li Banchieri, Bancherotti, Mercanti, Gabellieri, stiano auvertiti, e particolarmente nelle monete di lega, & altre tolerate, che non siano alterate, e ritrovandosi tali ne diano subito notizia al Signor Giudice de Savi in Ferrara, e nel Distretto, & alli Governatori de Luoghi fuori del Distretto, perche possa fare le diligenze necessarie, sotto pena della perdita della moneta, scudi ducento, & altre corporali arbitrarie, etiam della Galera. Che ogni Banchiero, Mercante, Spetiale, Bottegario, Beccaro, Fornaro, Lardarolo, & altri Artefici tenga questo Bando affisso ne i loro Banchi, e Bottege, sotto pena di scudi cinquanta. Che sotto pena ad arbitrio di sua Eminenza anco corporali tutti i prezzi di robbe, così comestibili, come Pane, Carne, Oglione, & altro comestibili, che sono adesso tariffate in moneta di Lira, e Bolognini, si convertano in moneta di giuli, e baiocchi, e quattrini con la suddetta proportione, che quello che si pagava undeci Bolognini, che facevano un giulio, si paghi dieci baiocchi papali, che è la valuta del medesimo giulio; Onde dove prima si davano trenta oncie di pane quattro Bolognini, adesso per quattro baiocchi se ne darano trentatre oncie, e nella medesima conformità si farà nell' altre robbe secondo la nova Tariffa, che in giuli, e baiocchi si daranno da per tutto da i Governatori, & Officiali nel medesimo tempo della publicatione del presente Editto. E quanto a i prezzi del Robbe, e mercantie, che non hanno Tariffa, doueranno i Mercanti usare la medesima proportione, e non pigliar occasione di alterarli sotto pena etiam corporale ad arbitrio di Sua Eminenza.

§. 6. Si notifica ad ognuno, che alle dette pene faranno tenute tutte le persone così Secolari, come Ecclesiastiche, e Regolari di qualsivoglia privilegio, dignità, e preeminenza, che ricerchi speciale, & individua mentione, e si procederà per Inquisitione, & in ogn' altro miglior modo. E questo Editto affisso publicato ne i luoghi soliti, ligherà ognuno doppo cinque giorni, come se fosse personalmente intimato.

Dato nel Castellano di Ferrara questo di 12. Luglio 1659. Publicato li 14. detto. Lorenzo Cardinal Imperiale Legato, &c. Subiuncta praeinserto Edicto peculiari estimatione, seu Tariffa monetarum argenteorum, & aurearum, per quam eadem monetae ad rationem tot Juliorum, baiocchorum, & quattrenorum respectivè estimantur, & reducuntur, cum nonnullis ordinationibus, prout in eadem Tariffa, quam presentibus pro plenè, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserta haberi volumus, uberius continetur.

§. 7. Hinc est, quod nos praemissorum omnium,

& singulorum firmiter robori, & inviolabili observantiae consulere cupientes, Edictum praesertim, subiunctamque eidem Tariffam, & ordinationes huiusmodi, cum omnibus, & singulis in eis respectivè contentis, & inde sequutis, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illaque rata, & grata habemus, ac iussu nostro emanasse declaramus, & attestamus, necnon illis omnibus, & singulis inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicae firmitatis robor, & efficaciam adjungimus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum quarumcumque, tam ex juris Communis, & Constitutionum Apostolicarum praescripto, quam aliis quomodocumque, & qualitercumque, etiam de necessitate in similibus observandarum, aliove quolibet, quantumvis magnos, ac formales, & substantiales, individuaeque mentione dignos defectus, si qui in praemissis, vel eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, praetendi, vel intelligi possent, plenissime supplementum, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

§. 8. Decernentes easdem praesentes litteras, & in eis contenta, & inserta quaecumque, necnon Tariffam, & ordinationes huiusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos nunc quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & praerogativae fuerint, etiam Cardinalatus honore fulgeant, & Legati de Latere potestate, & auctoritate fungantur, semper, & perpetuo inviolabiliter, & inconculsa observari debere; neque ipsas praesentes litteras, etiam ex eo quod quilibet in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, causaeque propter quas ipsae praesentes emanarunt, adductae, aut verificatae, & iustificatae non fuerint, seu ex alia qualibet, quantumvis iusta, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, quantumvis substantiali, aut inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis-oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cameraarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Camerae nostrae Apostolicae Thesaurarium Generalem, Praesidentes Clericos, aliove Officiales, & Ministros, & ceteros quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo jure quaesito, & felic. record. Pii Papae IV. Praedecessoris nostri de gratiis quaecumque interesse dictae Camerae concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus praesentandis, & registrandis, ita ut praesentes litteras ibidem praesentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis

Cancellariae
Apostolicae

Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumlibet, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, styliis, & consuetudinibus, etiam immemorialibus, privilegiis quoque, indulgiis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolentibus clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fieri. §. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberetur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. N. P. A. G. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Maii 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

XCVIII. De obligatione denunciandi hæreticos, vel de hæresi leviter suspectos: Et quod in materia hæresis non admittitur correctio fraterna.

Feria 5. die 8. Julii 1660.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud Sanctam Mariam Majorem coram Sanctissimo D. N. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in Universa Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à Sede Apostolica specialiter deputatis.

Motiva huiusmodi Consilii. Licet aliis per Constitutionem felicis recordationis Pauli V. emanatam sub die 1. Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit distictè prohibitum Superioribus Regularium, ne quovis titulo, vel prætextu præventionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus se quoquo modo intromittere, aut immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex ejusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit graviter injunctum, ut suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos noverint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quavis persona faciendâ, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denunciant.

§. 1. Nihilominus animadvertens Sanctissimus D. N.

Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationem, adeo ut nedum suos subditos non denunciant, verum etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare quæ audierunt, aut viderunt ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, ut deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententiis confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

§. 2. Volens proinde Sanctitas Sua abusus huiusmodi ex sui Pastoralis officii debito coercere, post mataram facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, innovat Constitutionem prædictam à felic. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc præsentis Decreto distictè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cujuscumque Ordinis, & Instituti, sive Mendicantium, sive non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcumque, etiam Societatis Jesu, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiam si essent specialiter, & nominatim exprimentis, ut omnino dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quam non subditos, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leviter suspectos deserant, & judicialiter denunciant Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo, sive directè, sive indirectè avertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, ut ipsi quoque eidem decreto omnino pareant, & alios Christi fideles, etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, rejectis penitus huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentissimorum Dominorum Cardinalium tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsus alienas reprobavit, & reprobat.

§. 3. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficient in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis ejusdem, alteriusve Ordinis, aliisque quibuscumque personis de fide suspectis, ceterisque petentibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus, ita ut nedum ipsimet denunciations differant, vel ab illis prorsus abstineant; verum etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

§. 4. Propterea idem Sanctissimus declaravit præfatos subditos absque ulla participatione, etiam si nulla sit petita venia à Superioribus, etiam si nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omnino teneri, & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos ejusdem Ordinis, & Religionis, quos noverint esse de fide quomodolibet etiam leviter suspectos. Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios à se consilium, ut supra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Superiores, quam subditos contrafacientes

tes, Sanctitas Sua voluit, & declaravit subjacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon privationis quarumcumque Dignitatum, seu Prælatorum, seu officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad easdem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, aliisque Sanctitatis Suae, ac successorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, suspensionem, abolitionem, vel dispensationem Sanctitas sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expressè reservavit.

§. 5. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, ut supra reservatis, ut superiores omnes præfati in quocumque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordinis Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martii in publica mensa, vel aliâ in Capitulo ad hoc specialiter convocato, legi curent unâ cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, juxta Decretum felicis recordationis Urbani VIII. Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, ita ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque hujusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conventus, vel domus subscripto, unaquodlibet ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiores facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores ubi sunt. Statuitque præterea Decretum hoc, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes ubique existentes arcere, & afficere, ac si unicuique personaliter fuisset infirmatum.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo, Indictione 13. die vero 24. mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno ejus sexto, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Sancti Petri de Urbe, necnon ad valvas Palatii Sanctæ Inquisitionis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Hieronymum Mascellam ejusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Curf.

CIX. Declarat Alumnos Collegiorum Apostolicorum non ad triennium tantum, sed perpetuò quoad vixerint Sedis Apostolicæ servitio adstrictos esse, & dat formam juramenti.

Alumnus Seminariorum piè, & efficaciter ad virtutum, ac litterarum vehementer studium cohortatus est Clemens VIII. Constit. 9. tom. 3. De Alumnis Collegiorum Apostolicorum permulta invenies in Repertorio, verbo Alumnus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Cum circa juramenti vinculum, quo Pontificiorum Collegiorum Alumni Sedis Apostolicæ (à qua maximè sumptibus educantur) servitio recipiuntur adstricti, variè fuerint hucusque à nonnullis excogitatae interpretationes, quibus ejusdem Sedis in hoc eludatur intentio, & Dei gloriæ, ac servitio, cui hujusmodi institutum dirigitur, non minimum detrahatur.

§. 1. Nos opportunè hac in re providere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum San-

ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum, super hoc à Nobis specialiter deputatorum, qui rem diligenter, & maturè discussurunt, consilio, ac inhaerendo decretis aliis circa prædicti juramenti formulam emanatis, eaque, quatenus opus sit, innovando, auctoritate Apostolica tenore præmissorum declaramus, prædictos Alumnos non ad triennium tantum, ut gratis aliqui interpretantur, sed perpetuò, quoad vixerint, in quocumque statu permanerint, Sedis prædictæ servitio fuisse hætenus, & futuros in posterum adstrictos, ut aliis, & signanter die 7. Augusti 1645. à felicis recordationis Innocentio Papa X. prædecessore nostro fuit declaratum: hujusmodi autem servitio minime satisfacturos, etiam si in salutem animarum operam suam quoquo modo impendant, nisi illud ad præscriptum Sedis Apostolicæ expleverint.

§. 2. Præterea si contingat aliquem ipsorum incorrigibilitatis, vel male valetudinis, aut alia qualibet ex causa à Collegiis ejici, aut sponte sua quandocumque discedere, etiam si nondum completis studiis, aut sacris Ordinibus fuerit initiatus, non idcirco censendum à juramento ulla ex parte solutum, tam circa servitium præstandum in Missionibus, quam circa prohibitionem ingrediendi Religionem, imò ne hoc, vel alio quovis prætextu dictæ Sedis mens forsan eludatur, prohibemus ne etiam elapso triennio quovis tempore possit quilibet Alumnus ad Religionem admitti, nisi de expressa nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, vel Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in scriptis habenda licentia, sub pœna nullitatis professionis ipso jure, si aliter fuerint ingressi, & quod ab eadem Cardinalium Congregatione, non obstante professione ad primævum statum revocari possint.

§. 3. Insuper declaramus, quod concessa Alumnis, ut supra, licentia ingrediendi Religionem, non idcirco censendi sunt à juramento absoluti ex præsumpto tacito consensu, eo quòd prædicta Congregatio illorum opera forsan non uteretur: Ad hæc nullo pacto licere Alumnis contra formam juramenti, vel Religionem ingredi, vel alteri statui perpetuò se addicere, eo sub prætextu, quod quilibet teneatur sibi ipsi ratione aliqua stabili consulere; eo quòd hæc Sancta Sedes Alumnis, postquam fuerint dimissi, non provideat; cum memorata Congregatio neminem ex iis, qui ad Missionis titulum ordinati sunt, quive suo instituto pro viribus incumbunt, consueverit unquam desituere: quod si secus aliquando forsan contingat, hoc eorum culpæ adscribendum est, qui postquam fuerint dimissi, ejusdem Sanctæ Sedis, à qua enutriti fuerunt, ac ejus, quod professi sunt, Instituti prorsus obliti de se, suoque statu eandem monere negligunt omnino.

§. 4. Quia verò, ut præfertur, non desunt aliqui, qui non intelligentes gravitatem muneris Sacerdotum Sæcularium ad Missiones Apostolicas admissorum, quidve sanctæ Fidei propagationi, & universalis Ecclesiæ bono, attentè præsertim temporum, ac rerum circumstantia, magis conducant, audeant adhuc asserere hujusmodi juramentum in ea parte, quæ cujuslibet Religionis ingressum prohibet, invalidum omnino esse, tanquam impeditivum majoris boni, eoque prætextu excusationem suæ contumaciæ obtinentes, juramentum quoad hanc partem negligere præsumant: Nos volentes deinceps hujusmodi ausui opportunè occurrere, eosque qui contraire præsumperint, ad statum, cui ex prædicto juramento reperiuntur obstricti, revocare; præcipimus omnibus Alumnis, ut postquam à suis Collegiis, vel spontè egressi, vel dimissi fuerint, sive in statu, & habitu sæculari permanerint, etiam si in Sacris non fuerint, sive etiam postquam alicui Religioni fuerint adscripti, donec vixerint, quolibet anno, si intra fines Europæ fuerint, vel si extra, quolibet biennio, de se, suoque statu, & loco ubi maneat, & quibus studiis, & exercitiis operam navent, per literas prædictam Congregationem certiores; litteras autem hujusmodi viciniori Sedis Apostolicæ Nuncio transmittere, atque etiam

etiam eo usque iterare teneantur, donec per eisdem epistolam certi fiant, quod ad ipsum pervenerint.

§. 5. Utque id omnino observetur, precipimus, ut juramento ab eisdem Alumnis prestando addatur infrascripta clausula: *Item voveo, & juro, quod sive Religionem ingressus fuero, sive in statu seculari permanero, si intra fines Europae fuero, quolibet anno; si vero extra, quolibet biennio mei ipsius, meique status, & exercitii, & loci ubi moram traxero, Sacram Congregationem de propaganda fide certiorabo.* Precipimus itidem quod idipsum presentium Superiorum Regulares quoad eos, qui Religionem fuerint ingressi, Praefectis vero Missionum Sacerdotum secularium injungimus sub poena suspensionis à Divinis ipso facto incurrendae, ut quolibet anno diligenter perquirant de statu singulorum, qui fuerunt Alumni, & ad eam Missionem, vel ratione originis, vel nationis, aut alio quovis modo pertinent, sive Religionem fuerint ingressi, sive non, deque ipsis, eorumque statu, exercitiis, ac locis eandem Congregationem omnino moneant. Praeterea precipimus praesentes literas ad singula Collegia transmitti, eorum Superioribus injungentes, ut adamantissimas observari curent, expostulasque habeant in loco patenti, singulisque obvio, ne ullo tempore illarum ignorantia à quopiam praetendi possit; & ut quovis anno in publico Refectorio bis legantur, nimirum prima Dominica Januarii, & prima Junii, necnon etiam immediatè ante praestationem juramenti clara voce Alumnis mox juraturis legantur: ac ne quis ab earum executione excusari valeat, ipsius juramenti formulam eam, quae sequitur, clausulam superaddi mandamus. *Denique voveo, & juro, me praedictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum juxta declarationes factas à Sacra Congregatione de propaganda fide, & Brevi Apostolica roboratas sub die 20. Julii 1660.*

§. 6. Quia verò in tanto Alumnorum numero, quos haec Sancta Sedes ad fidei ministerium maximis sumptibus enutrit, ac instruit, quotidiana experientia compertitur ex defectu hujusmodi Ministrorum opus Dei multoties praetermitti, & quod maxime dolendum est, plurimas Regiones, quae albæ sunt ad messem, ea de causa miserè deperire; districtè precipimus Superioribus Collegiorum sub poena suspensionis ipso facto incurrendae, ut qualibet vice nomina singulorum, qui ad Collegium admittuntur, necnon eorum, qui dimittuntur, vel sua sponte recedunt, statim ipsimet Congregationi praedictae, vel ipsius Secretario transmittant, expressis singulorum aetate, patria, studiis, ordinibus, habilitate, ac locis, ad quae dirigantur, quove die juramentum praestiterint, ut in Actis ejusdem Congregationis redigi possit. Injungentes Alumnis sub poena ejectionis à Collegio, ne juramenti praestationem ultra aetatem in decreto recol. memor. Urbani Papae VIII. praedecessoris nostri die 24. Novembris 1625. praescriptam differant; Superioribus verò sub eadem poena suspensionis, ne ullam hac in re dilationem permittant, nisi ex gravi causa per ipsammet Congregationem supradictam Romae, extra verò per Nuncios Apostolicos in scriptis approbanda.

§. 7. Demum districtè prohibemus, ut nullus omnino, cujusvis dignitatis, & conditionis extiterit, audeat praedictum juramentum, ac praesentes literas, seu declarationes, tam in totum, quam secundum singulas sui partes declarare, aut interpretari: sed si quid forsitan dubitari contigerit, teneatur eandem Sanctam Sedem consulere, ab eaque responsum in scriptis expectare, sub poena violationis juramenti, si secus facere praesumpserit.

Decretum
irritum.

§. 8. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, etiam speciali mentione digni, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, ad ea vocari, & audiri non fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliòve quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, infrin-

gi, retrahari, aut in controversiam revocari, seu ad terminis jura reduci posse; sed ipsas praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam saecularum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis praedictae Nuncios, aliòve quolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon memoratorum Collegiorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earundem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Secretarii praedictae Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Junii 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

*Formula Juramenti ad praescriptum Superioris
Brevis praestandi à quolibet Alumno
Collegiorum Pontificiorum.*

Ego N. Filius N. Diocesis N. plenam habens Intuitu hujus Collegii nostram Legibus, & Constitutionibus ipsius, quas juxta Superiorum explicationem amplector, me spontè subjicio, easque pro posse observare promitto.

Insuper spondeo, & juro, quod dum in hoc Collegio permanebo, & postquam ab eo quocumque modo, sive completis, sive non completis studiis extiero, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem sine speciali Sedis Apostolicae licentia, vel Sacrae Congregationis de propaganda fide ingrediar, neque in earum aliquam professionem emittam.

Spondeo pariter, & juro, quod volente Sacra Congregatione de propaganda fide Statum Ecclesiasticum amplectar, & ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus Ordines, cum Superioribus visum fuerit, promovebor.

Item voveo, & juro, quod sive Religionem ingressus fuero, sive in statu seculari permanero, si intra fines Europae fuero, quolibet anno; si verò extra, quolibet biennio, mei ipsius, meique status, exercitii, & loci, ubi moram traxero, Sacram Congregationem de propaganda fide certiorabo.

Voveo praeterea, & juro, quod jussu praedictae Congregationis

ALEXANDER SEPTIMUS.

325

gregationis de propaganda fide sine mora in provin-

Denique voveo, & juro, me predictum juramen-

Hac eadem Formula servanda erit pro Alumnis Col-

C. Confirmatio primi Brevis Provinciae B. Petri

Vide ad Constit. 72. hujus Pont. Sacrosancti, qua

ALEXANDER PAPA VII.

Apud Hispaniarum Regis Catholici supplicationi-

§. 1. Cum autem, sicut Nobis nuper relatum fuit,

professorum charitate, prudentia, industria, idoneitate,

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctae Obed-

§. 4. Ac decernentes easdem praesentes litteras fir-

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutioni-

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo

Constitutio super habitu Praelatio ab Abbatibus

ALEXANDER EPISCOPUS

Decet Romanum Pontificem ad ea, per quae persona-

An. D. 1660.

applicatio.

confirmatio

Eligio Parvum

Præceptum ad

Decretum

Constitutio

Dat. P. A. 6.

C. I.

Edita A. D.

Exordium

E c ad

ad devotionis Christi fidelium augmentum, & propagationem, necnon Altissimi laudem prospicit in Domino salubriter expedire.

Altera huiusmodi Constit.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Angeli Mariæ Forelli Romani Monachi Ordinis Congregationis Olivetanæ expressè professi Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupatæ de Urbe Provincia Neapolitanæ, & moderni ejusdem Congregationis Abbatis Generalis petitio continebat, quod cum inter Congregationes Monachorum Italiae Congregatio Olivetana Ordinis Sancti Benedicti celebris, ac à Sede Apostolica pluribus favoribus, & pariter decorata existat, illiusque Abbas Generalis Mitra, baculo, & annulo pastoralibus, cæterisque Pontificalibus insigniis utatur, potiat, & gaudeat, plurimum tamen decori, & dignitati Abbatis Generalis ejusdem Congregationis videretur convenire, ipsum & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales à Nobis, & Sede præfata aliqua digniori prærogativa decorari, & illustrari.

§. 2. Quare pro parte dicti Angeli Mariæ moderni ejusdem Congregationis Abbatis Generalis fuit Nobis humiliter supplicatum, quatenus ejusdem Congregationis Olivetanæ, ejusque Abbatum Generalium pro tempore existentium decori consuleret, aliisque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur, qui Ecclesiarum quarumlibet, & Congregationum decorem, divinique cultus augmentum nostris potissimum temporibus ubique augeri sinceris desideramus affectibus, eundem Angelum Mariam Modernum Abbatem Generalem, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac honestis votis ipsius Angeli Mariæ hac in parte favorabiliter annuentes, eidem Angelo Mariæ Moderno ejusdem Congregationis Abbati Generali, ejusque successoribus Abbatibus Generalibus pro tempore existentibus prædictis, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, tam in Romana Curia, quam extraneam, ac ubique locorum, ubi dictum Angelum Mariam, & pro tempore existentes Abbates Generales præfatos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis Visitationibus, Capitulis, & Sessionibus, necnon quibusvis actibus, & processibus, etiam coram Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, etiam in Capellis Pontificiis, Mozzettam, & Mantelletam coloris Habitus ipsius Congregationis Olivetanæ unà cum pileo, & bireto Prælatiis induere, gestare, & deferre, illisque uti frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, ac possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem desuper impartimur.

Constit. huiusmodi Prælatiis.

Decretum in 1100.

§. 3. Decernentes ipsum Angelum Mariam, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos super delatione, gestatione, & usu Mozzettæ, Mantelletæ, Pilei, & Bireti præfatorum à quocumque sub quovis prætextu, vel causa, & occasione nullatenus impediri posse: præfatos quoque semper, & perpetuò validas, & efficaces esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties præfatos in pristinum, & validissimum statum restitutos, repositos, & plenariè reintegratos, ac de novo sub quacumque posteriori data per Angelum Mariam, & Successores præfatos Abbates Generales pro tempore existentes quocumque eligenda concessas esse, & fore. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ec-

clesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis præfate Nuncios iudicari, & definitur debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodali- bus, & Provincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Olivetanæ hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, imparti- tionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum in Arce Gandulphi Diocesis Albanensis, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo quinto, Idibus Octobris, Pontificatus nostri anno sexto.

Constit. derogat.

D. P. A. die 13. Oct.

Concedit Conventum B. Petri de Nolasco Terræ Rocca di Papa, Diocesis Tusculanæ, Fratibus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

De hoc Conventu vide infra ad Constit. 121. Aliàs, ubi declaratur controversia exorta inter Procuratorem & Vicarium Generalem ejusdem Ordinis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edict. 1661.

AD SACROSANCTI APOSTOLATUS APICEM, nullo licet merito- riorum nostrorum suffragio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, muneris nostri esse arbitramur, ut Congregationes virorum sub suavi ar- ctioris Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum in Ecclesia Dei piè, sanctèque institutas pater- na benignitate prosequentes, felicibus earum incre- mentis, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

§. 1. Volentes itaque Congregationis Fratrum Discalceatorum Reformatorum nuncupatorum, Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum gratiam facere specialem, Conventum B. Petri de Nolasco, olim Fratrum dicti Ordinis, in Terræ Rocca di Papa nuncupata, Tusculanæ Diocesis positum, cum illius Ecclesia, ac bonis, & oneribus universis prædictæ Congregationi Fratrum Discalceatorum, ita ut Conventus hujusmodi de cætero Conventui S. Joannis de Urbe ejusdem Congregationis sub obedientia dilecti Præcuratoris Generalis ipsius Congregationis, qui in dicto Conventu S. Joannis residere solet, subjaceat, & dictus Procurator Generalis Superiorem, & familiam sex saltem Presbyterorum, & duorum Conventorum Fratrum Discalceatorum Reformatorum Congregatio- nis hujusmodi in primodicto Conventu collocare de- beat, ipsique Procuratori Generali liceat per se, vel alium, seu alios memoratæ Congregationis nomine cor- poralem, realem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem primodicti Conventus, ejusque Ecclesiæ, ac bonorum, reddituum, proventuum, pertinentiarum, & jurium universorum propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, Diocessani loci, & casusvis alterius licentia super hoc minime requisita, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò applicamus, & appropriamus.

§. 2. Decernentes eandem præfatas litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios,

Exordium.

Constit. prout in.

Decretum irritum.

ALEXANDER SEPTIMUS.

327

plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de perpetuis applicationibus quoscunque bonorum, & fructuum Ecclesiasticorum committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero annuo valore secundum communem æstimationem, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, Congregationis, Conventuum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Diocesis Albanensis, sub Anulo Piscatoris, die 15. Octobris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

III. Confirmat Decretum Sacræ Congregationis Regularium, quod Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum possint sibi eligere Conservatorem.

Circa electionem Conservatorum vide ad Consist. Gregor. XV. Sanctissimus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

ALIAS pro parte dilecti filii Francisci de la Rosa Vicarii Generalis Italiae, & Siciliae, & Procuratoris Generalis totius Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod licet eidem Ordini amplissima communicatio privilegiorum, quibus alii Ordines Mendicantes fruuntur, à sel. rec. Leone X. ac Clemente VII. & Grego. V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa reperiretur, & inter alia privilegia hujusmodi eidem Ordinibus indulta esset facultas eligendi Judices Conservatores, qui jura eorum tueantur, eosque ab injuriis, & violentiis defendant, Conservatorumque hujusmodi electio vegiret sub communicatione privilegiorum, sicut Congregatio ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 12. Decemb. 1620. dicitur declarasse: nihilominus primodictus Ordo, quando se offerebat occasio, aut necessitas prædictos Judices Conservatores eligendi, varias patiebatur molestias, pluraque cogebatur sustinere gravamina pro stabilenda prædicta facultate Judices Conservatores eligendi, cum magno præjudicio ipsius Ordinis, & gravissimo detrimento ejusdem, ac pii operis Redemptionis Captivorum, quod ex proprio Instituto, ac speciali quarto, solennique voto administrat, & proficitur.

§. 1. Et propterea supplicato primodictæ Cardinalium Congregationi, ut declararet memorato Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum vigore communicationis privilegiorum supradictorum competere facultatem eligendi Judices conservatores in casibus à jure, & per speciales Constitutiones Apostolicas per Bullarii Magni Tom. V.

missis, tam pro personis, sedibus, & bonis ipsius Ordinis, quam pro præfato opere Redemptionis Captivorum, juxta tenorem Constitutionum rec. memor. Clementis PP. VIII. & Gregorii PP. XV. prædecessorum pariter nostrorum, necnon declarationis dicte Congregationis: emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentè narratis, & communicatione privilegiorum hujusmodi censuit, ejus vigore præfate Religionis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum competere jus eligendi, servatis servandis, sibi Conservatorem, prout et competere præsentis Decreti tenore declarat, & decernit, contrariis quibuscumque non obstantibus: ac super præmissis expediri Breve, si Sanctissimo D. N. placuerit. Romæ 10. Septembris 1660. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summo perè desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie abfolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis, sub Anulo Piscatoris, die 28. Octobris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

Ordine, è dechiaratione, che nella Città di Bologna, Contado, è sua Legatione la Lira si spenda à ragione di due Giulii Papali: la mezza lira, un Giulio: il quarto di lira, un Grosso.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Meditatio cordis nostri ad ea præcipue convertitur, per quæ Nostrorum, & S. R. E. in temporalibus Subditorum utilitatibus opportuna ratione consultitur. Cum itaque aliàs dilectus filius Noster Hieronymus tituli S. Agnetis prope, & extra mœnia Urbis ejusdem S. R. E. Presbyter Cardinalis Farnesius nuncupatus, Noster, & Sedis Apostolicæ in Civitate, & Comitatu Bononiensî nostris de Latere Legatus, Edictum su-

Execrabilis
Sub. Consist.

Confirmat
prout in rub.

Decretum
irritans.

Transumptis
rum fides.

D. P. An. 6.
die 9. Oct.

Edicta An. D.
1660.

Execrabilis

E e 2 per

ALEXANDER SEPTIMUS

per moneta... die...

§. 1. Volendo la Santità Nost... §. 2. Volendo di più Sua Eminenza...

§. 3. In oltre prohibisce Sua Eminenza... §. 4. E perche le monete forastiere...

§. 5. Motu proprio, ac ex certa scientia... §. 6. Decerentes eadem presentes litteras...

§. 7. Non obstantibus premissis... §. 8. Datum Bononiae die 17 Augusti 1659...

blicato nel... si habbi per legitivamente...

§. 5. Motu proprio, ac ex certa scientia... §. 6. Decerentes eadem presentes litteras...

§. 7. Non obstantibus premissis... §. 8. Datum Bononiae die 17 Augusti 1659...

§. 9. Datum Bononiae die 17 Augusti 1659...

ALEXANDER SEPTIMUS

universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumlibet, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, utibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, in quibus, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut eorundem præsentium transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Novembris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

Da. 6. 3. Nov.

CIV. Firmanorum Magistratus aggregatio.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) dilectus filius noster Flavivius Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Chisius nuncupatus, noster secundum carnem ex fratre Germano Neupos, ac Civitatis Nostræ Firmanæ Gubernator, aliis, ut inconvenientibus, quæ ex defectu competentis numeri Priorum, & Regulatorum dictæ Civitatis circa administrationem rerum ad eandem Civitatem ære alieno sexaginta, vel circiter millium scutorum gravatam pertinentium proveniebant, pro ea, qua ipsum insignivit Altissimus prudentia, bonique publici studio opportunè præviderit, Dilectos filios Franciscum Paccarone, Stephanum Monti, Doctorem: Joannem Franciscum Guerriero, Marcum Antonium Savini, Joannem Philippum Spinucci, Horatium Brancadori, Petrum Simonem Azzolini, Antonium Jacobum Matteucci, Antonium Rodolphum Morrone, Vincentium Porti, Venturam Solimani, & Dominicum Ruffi Magistratui Priorum; necnon Franciscum Paccarone, Stephanum Monti, Nicolaum Sabione, Philippum Montani, Simonem Patricini, Joannem Evangelistam, Carolum Palmieri, Antonium Jacobum Matteucci, Antonium Rodolphum Morrone, Franciscum Mariam Ricciardi, & Carolum Formichini Magistratui Regulatorum ejusdem Civitatis Firmanæ respectivè aggregaverit, prædictique ejusdem Flavii Cardinalis Gubernatoris mandato, unâ cum cæteris Prioribus, & Regulatoribus dictæ Civitatis, cum assignatione certarum Regionum, eis ab ipso Flavio Cardinale facta respectivè imbuissolati reperiantur.

§. 1. Hinc est, quod nos providam ejusdem Flavii Cardinalis in præmissis industriam plurimum in Domino commendantes, eorundemque præmissorum firmitati, robori, & efficaciz pro paterno nostro erga Civitatem prædictam, ejusque Cives supranominatos affectu, con-

Bullarij Magni Tom. V.

inlere volentes, ac quibusvis supranominatorum singularibus personis, quibusvis communicationis, suspensionis, & interdicti, & hujusmodi sententiis, censuris, & poenis, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & quibus quomodolibet innotatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendam, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes.

§. 2. Motu proprio, non ad prædictorum, aut quavis alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine aggregationem supra expressorum, & nominatorum respectivè ad Magistratus Priorum, & Regulatorum dictæ Civitatis Firmanæ à memorato Flavio Cardinale, sicut præmittitur, factam, cum eorundem imbuissolatione, & Regionum assignatione hujusmodi, aliisque inde quomodolibet sequutis, & sequuturis, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti, necnon solemnitarum quarumcumque, tam ex juris communis, & Constitutionum Apostolicarum, ac dictæ Civitatis, aliorumque quorumvis Statutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratorum, Stylorum, Usuum, & Consuetudinum etiam immemorabilium præscripto, quàm aliàs quomodocumque, & qualitercumque in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, quantumvis magnos, ac formales, & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, aut aliis quovis modo intervenierint, seu intervenisse dici, ceteri, prætendi, vel intelligi unquam possent, plenissimè supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus.

§. 3. Præterea eisdem supranominatos, sicut præmittitur, aggregatos denuò, quatenus opus sit, memoratæ Civitatis Firmanæ Priores, & Regulares, cum assignatione prædictarum Regionum respectivè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus creatus, facimus, constituimus, & deputamus, eisdemque cæterorum ejusdem Civitatis Priorum, & Regulatorum numero, & consortio respectivè favorabiliter aggregamus, & adscribimus: Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri poenis omnibus & singulis, ad quos quovis modo spectat, & in futurum quandocumque spectabit, quatenus supranominatos Priorum, & Regulatorum Magistratibus hujusmodi, sicut præmittitur aggregatos, eorumque successores aggregationis, adscriptionis, imbuissolationis, & Regionum assignationis hujusmodi effectu, præsentiumque litterarum commodo pacificè frui sinant, & faciant, eosque respectivè recognoscant, ac illis favcant, pareant, & assintant.

§. 4. Ac decernentes eisdem præsentibus litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam quod prædicti, & alii quicumque, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentiz, & dignitatis, seu alia speciali nota, & expressione digni existant, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & additi, seu causæ, propter quas præsentibus emanarunt, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, sive ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis latitudinis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliòve quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, ac in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiz remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed eisdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac supranominatis, eorumque Successoribus plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos

Ec 3 spectat,

Da. 6. 3. Nov.

Decretum irritum.

spectat & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconculse observari: Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis ceteris, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Civitatis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stylis, usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Civitati, ejusque Communitati, & Hominibus, ac Prioribus, ac Regularibus, aliisque quibuslibet sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac Consistorialiter, & aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illius tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter insertis, servatis, & expressis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 6. die 5. Nov. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1660. Pontificatus Nostri anno sexto.

CVI. Confirmatio dispositionis Testamenti Joannis Pizzuli de Regina Bisinianensis Diocesis, necnon Motus proprii Urbani PP. VIII. pro Collegio Fratrum Studentium Sancti Francisci de Paula in Vrbe.

Edita An. D. 1661. ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Maiva. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Corredor, & Fratres Collegii Sancti Francisci de Paula de Urbe Ordinis Fratrum ejusdem Sancti Francisci Minorum nuncupatorum, quod dudum quondam Joannes Pizzulus in suo ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento mandavit ex suis bonis Collegium Fratrum Studentium dicti Ordinis, qui in Provincia Calabria Citerioris orti essent, in Urbe prædicta erigi, in quo consanguinei familie maternæ ipsius Testatoris de Grillis nuncupatæ, usque ad quartum gradum inclusivè, & post hos orti in Terra Regine Bisinianensis Diocesis ejusdem Testatoris patria, cæteris præferri, ac successivè nati in dicta Provincia Calabria Citerioris admitti deberent, sub pœna caducitatis, & aliis prout in eodem testamento uberius dicitur contineri.

§. 1. Et subindè erectum fuit prædictum Collegium Sancti Francisci de Paula in executionem prænarate dispositionis, quam (ut dicti Exponentes asserunt) felic. recordationis Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster, per quosdam suas, anno Incarnationis Domini cæ. 1624. pridie nonas Decembris, sub plumbo expeditas,

& ejus motu proprio emanatas literas confirmavit, in quibus ordinatum fuit, ut quidam Fratres dicti Ordinis, & signanter dilectus pariter filius Joannes à Regina, ex memorata familia de Grillis descendens, & in prædicta terra Regine natus, in eodem Collegio locales perpetui essent.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, quo dispositio dicti Testatoris, necnon prædictæ Urbani Prædecessoris literæ firmius, & inviolabiliter de cætero observentur, dicti Exponentes opportunè, ut infra, à Nobis provideri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 3. Dispositionem dicti Joannis Testatoris, à memorato Urbano Prædecessore, sicut præfertur, confirmatam, necnon prædictas ejusdem Urbani Prædecessoris literas ab illis, ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sub excommunicationis majoris, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contravenientes eo ipso absque ulla alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & præcipimus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictorum Collegii, & Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Novembris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

Declaratio, quod in septima Constitutione non comprehenduntur legata pro piis operibus incertis relicta.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem in terris à Domino constitutum illa, quæ ex circumspècta ejus providentia piè, sapienterque processerunt, cum aliorum; quàm æquitatis ratio postulet, detorqueri intelligit, opportuna declarationis ministerio ita dilucidare, ut sequioris, & ab ejus intentione deestentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

§. 1. Aliàs siquidem emanarunt à Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: ALEXANDER PP. VII. Ad perpetuam rei memoriam. Superni dispositione consilii vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus suis præcipiens, quod uni ex illis fieret, sibi factum asseruit, in iis pastoralis officii nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorundem pauperum, & præsertim per vicos & plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur. Cum itaque retroactis temporibus felic. recordationis Julius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alii forsitan Romani Pontifices Prædecessores nostri, ut in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Urbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minime suffecturas, fabricæ dictæ Basilicæ, seu ejus Collegio inter alias plures gratias, facultates, & privilegia, applicaverint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & propriis nominibus perfonarum non expressis relicta: cumque hujus applicationis

cationis ratione pauperes, & potissimum mendicantes legatis sibi relictis privati remaneant, multaque pii fideles retrahi, vel saltem tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quae alias in eorundem pauperum commodum relicta essent, dubitantes irritas, & inanes evasuras similes eorum dispositiones, & in praedicta fabrica utilitatem ob privilegia praedicta cessuras: Nos licet ad absolutam fabricae dictae Basilicae terminationem, illiusque ornatum a die nostrae ad summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus; considerantes nihilominus ejus admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proinde longè minorem pecuniarum quantitatem nunc pro ejus perfectione, & conservatione, quam de tempore concessionis antedictae, & aliorum ejus privilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consentaneum esse censemus, ut sublato privilegii hujusmodi impedimento, Christi Pauperes in posterum legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plenè, & liberè capiant, & consequantur. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuè valitura constitutione statuimus, decernimus, & declaramus Legata pauperibus in genere ubicunque locorum relicta, & pro tempore quocunque, & quomodocunque relinquenda, non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictae fabricae juxta praedicta ejus privilegia converti, neque sub ejus facultatibus comprehendendi, sed omnia, veluti alia certa pia Legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum Juris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè juxta pias legantium dispositiones cedere, ac iisdem pauperibus ab haeredibus, aliisque obligatis, & seu à testamentariis executoribus, vel aliis quibus Legatorum praedictorum solutio, seu executio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata, sive in pecunia, sive in frumento, pane, vino, aliisque ad humana usum necessariis consistant, modis, temporibus, ac diebus à testatoribus, seu legantibus praescriptis solvi, & consignari debere. Quod si ob moram, seu negligentiam haeredum, aut executorum, seu aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum quibus pauperum nominatio, & electio, seu alias legatorum executio commissa fuerit, eorundem legatorum solutionem, seu consignationem ultra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, ut locorum Ordinarii, & illis deficientibus Commissarii, & Ministri praedictae fabricae in casibus, in quibus alias praemissorum executio de jure, & secundum facultates ejusdem fabricae ad eos devolvitur, voluntatem testatorum, & relinquendum legata hujusmodi, ad commodum, & beneficium eorundem Pauperum duntaxat, prout servatur in aliis legatis certis, exequantur. Porro quoad legata pro piis operibus in genere, etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum executorum, seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum praesenti nostra constitutione eidem fabricae praedictae inferre, nihilque super iis de novo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula ejus jura, & privilegia per Summos Pontifices praedecessores nostros haecenus in praemissis concessa praeservamus; in casibus tamen in quibus Exequutores, seu alii praedicti, quibus competit facultas (quam per hujusmodi privilegia fabricae nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem devenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint. Hanc verò constitutionem tam in casibus futuris & deinceps contingentibus, quam in praesentibus, & praeteritis, praeterquam in eis legatis, & relictis quae haecenus à praedicta fabrica, seu ejus Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiam si super illis in quacunque instantia lis pendeat indecisa, servari, & locum habere volumus, & declaramus: Caeteris autem ejusdem fabricae, seu illius Collegii privilegiis, gratiis, & facultatibus, in iis quae

praesentibus non adversantur, nullum ne minimum quidem praedictum per praesentes illatum, aut illis derogatum esse, seu intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere decernimus itidem & declaramus. Decernentes etiam praesentes litteras, & in illis contenta nullo unquam tempore, etiam ex eo quod Oeconomus, & alii Officiales praedictae fabricae, caeterique in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, ad ea vocati, vel auditi, causaeque propter quas eadem praesentes emanarunt, adductae, vel sufficienter, aut etiam ullatenus justificatae non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quovis alio quantumvis substantiali defectu notari, vel ex quocunque alio capite etiam in corpore juris clauso impugnari, rescindi, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus, vel controversiam vocari, seu adversus illas apercitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcunque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti posse, sed eadem praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similibus, vel dissimilibus constitutionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri: sicque & non aliter in praemissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S. R. E. Collegii praedictae fabricae Cardinales, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, & quovis alios quacunque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegii praedicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, gratiis, facultatibus, & litteris Apostolicis per praedictos, & quovis alios Romanos Pontifices praedecessores nostros in favorem ejusdem fabricae, ac illius Collegii, etiam per viam contractus jurati, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & cum quibuscunque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, & aliis quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specificis, expressis, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio faciendae, aut quavis alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro servata habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice duntaxat ad effectum praemissorum specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut praesentium transcriptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno primo.

§. 2. Cum autem (sicut accepimus) nonnulli exequutores testamentarii ad exequenda diversa legata pro piis operibus incertis relicta deputati, præsertim Constitutionis nostræ prætextu illa in commodum Fabricæ prædictæ juxta illius privilegia minimè converti debere, nec ad illam quovis modo spectare, neque sub ejus facultatibus comprehendere præterdant in maximum ipsius Fabricæ damnum, & præjudicium. Hinc est, quod Nos omnem, quæ præmissorum occasione enata est, & posthac nasci posset, controversiam, & ambiguitatem tollere, ejusdemque fabricæ indemnitati consulere cupientes.

Declarat
ut in rubr.

§. 3. Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus constitutionem præsertim in illis dumtaxat legatis, quæ pauperibus in genere expressè, & explicitè relicta sunt hætenus, & in futurum relinquuntur, sive per hæredes, sive per exequutores, vel alios quoscunque veniant distribuenda, locum obtinere, non autem ad alia quæcumque legata pro piis operibus incertis hætenus relicta, & in posterum quodcumque relinquenda ullatenus porrigi, seu extendi posse, vel debere, tenore præsentium declaramus, ac perpetuò statuimus, & decernimus.

§. 4. Ac quæcumque privilegia, indulta, gratias, & facultates prædictæ fabricæ, ejusque Congregationi, & Officialibus quibusvis circa applicationes legatorum pro piis operibus incertis (non tamen pauperibus in genere, sicut supradictum est) relictorum, in commodum, & utilitatem ipsius Fabricæ à prædictis, & aliis quibusvis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quovis modo concessa, & concessas, illorum tenores, & datas præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, adversus Constitutionem præsertim, indeque sequuta quæcumque, in integrum, ac pristinum, eumque in quo antequam eadem Constitutio emanaret, quomodolibet erant, statum motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illaque quatenus opus sit, revalidamus, ac itidem perpetuò confirmamus & approbamus.

Decretum
irritum.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentibus litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet, etiam specialiter, & individua mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quovis modo prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentibus emanarunt, sufficienter, aut ullatenus adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacumque, quantumvis pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliòve quolibet quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apositionis oris, Restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque Juris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti posse, sed ipsas præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictæ fabricæ plenissimè suffragari, sicque in præmissis ceteri, atque ita, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoscunque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac præsertim nostris litteris, necnon omnibus, & singulis illis quæ in eisdem volumus non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Novembris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

Constitutio super numero Vocalium pro Comitibus Generalibus Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Eligi, prosperoque regimini, & gubernio Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, pro commissa Nobis cœlestis Pastoralis officii cura, salubriter, quantum cum Domino possumus, providere cupientes.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & decernimus, ut in Capitulo generali eorundem Clericorum Regularium Theatinorum jus suffragandi habeant infra scripti dumtaxat, & non alii, videlicet Præpositi Generales, tam pro tempore existentes, quàm officio functi: quatuor Consultores, & Procurator Generalis pro tempore ex Provincia Gallie Cisalpinæ, quæ in primam, & secundam visitationem dividitur: duo Visitatores, tres Præpositi, & tres Vocales pro qualibet Visitatione: Ex utriusque Sicilie Regnis, quæ in duas etiam Provincias dividuntur, itidem duo Visitatores pro qualibet Provincia: Præpositi quatuor, & totidem Vocales ex Provincia Neapolitana: Præpositi duo, & Vocales duo ex Provincia Sicilie, dummodo ex hac eligantur duo Visitatores, sicuti ex Provincia Neapolitana, ex Hispania unus, ex Gallia Transalpina unus, & ex Romanis domibus unus.

§. 2. Præpositorum quidem electio ad hunc planè modum fiat. Novembri mense Præpositi ad unam suæ Provincie domibus à Præposito Generali, & Consultoribus designandam se conferant. Constituta verò die, quæ erit ultima ejusdem Mensis, unà omnes, dato signo, conveniant, suisque de more precibus, de singulis Præpositis suæ Professionis ordine singula habeantur scrutinia: Scrutatores, quæ cuique contigerint, suffragia numerent, atque in schedula distinctè notent. Tum scrutiniis absolutis, illi censentur ad Generale Capitulum electi, in quos majorem eligentium numerum consensisse scrutatores significaverint. Quorum paria fuerint suffragia, ex iis professione senior accedat: si quempiam ex electis Præpositis obire diem suum contigerit, ille subrogatus intelligatur, qui majori suffragiorum numero proximè succedit in dicta scrutatorum schedula, quæ statim Romam transmittatur Præposito Generali, & Consultoribus, eorundem scrutatorum manu subscripta, & ob signata, resignanda videlicet ab eodem Præposito Generali, & Consultoribus, cum subrogatio postulaverit.

§. 3. Præpositi si fuerint legitime impediti, aliquem à suæ Domus Vocalibus ablegare ad Provincialia hæc comitia possint. Qui Vocalis, si fuerit electus, non ipse, sed Præpositus, electus censetur. Quod si Præpositus aliquis neque accesserit ipse, neque alium miserit

miserit suo nomine, in passivo in eo Conventu, suffragio ne gaudeat. Electus vero ad Comitibus generalia mittere, si fuerit impeditus, è suis Vocalibus quam libuerit, possit. Qui Conventum hunc Præpositorum convocet, curetque, ut ritè omnia peragantur, sit Senior ex Præpositis. Vocalium verò duplex fiat electio: Prior in singulis domibus, uti moris est, ad Institutum, ac Decretorum formam, intra Italiam quidem, die Septembris prima; extra Italiam verò, prima Julii posterior, Septembris mense extra Italiam, Novembri verò intra Italiam. Ex Vocalibus electis, scilicet qui in Priori Domorum electione renunciati Vocales fuerint, alterum deinde conventum eadem, quâ Præpositi, die, non eadem domo, sed quam Præpositus Generalis, & Consultores destinaverint, celebrent, atque ad eundem prorsus modum, eodemque suffragiorum ritu, quo peracta est Præpositorum electio, fiat Vocalium, qui adire Generale Capitulum debent, quemadmodum de Præpositis significatum est.

§. 4. Caveant maximè Electores in electione Vocalium, ne quem eligant tam in prima, quam in secunda electione, qui à Definitorio nondum fuerit ad sacras tum virorum, tum mulierum confessiones audiendas admittus, néve in secundo conventu eos, qui prima vice, ex Constitutionum præscripto, ad utrumque suffragium admitti non fuerint, nisi à die admissionis ad passivam vocem per sex annos eorum virtus probata fuerit. Alioquin electio sit eo ipso nulla, absque alia declaratione: si quis primæ electionis Vocalis adire ex causa secunda comitia nequiverit, alter juxta Decreta Ordinis ritè eligatur: qui autem secundæ electionis Vocalis impeditus quavis ratione fuerit, ne ad Generale Capitulum conveniat, illi nemo subrogetur. Porò in secunda Vocalium electione senior ex illis, ut de Præpositis dictum est, Patres ritè cogat. Suum peculiare Conventum habeant Præpositus S. Andreae Romæ, electus ejusdem domus Vocalis, & electus Domus Quirinalis, qui collatis inter se votis, unum ex se ipsis eligant. Hispaniarum Præpositi, & electi Vocales, suum item constituta die conventum agant, & eodem modo unum ex se ipsis eligant.

§. 5. Similiter Præpositus, & Vocalis electus Parisiensis, ubi duo tantum fuerint, sive Præpositi, sive Vocales, ii suffragiis ne agant, sed forte: quod si illorum alter alteri confenserit, illi Capitulum Generale adeundi jus esto. Si forte in aliquibus Comitibus nemo eligatur, professione antiquiores electi censeantur. Nullus autem de cætero in Visitatorem eligi possit, nisi postquam creatus fuerit Vocalis utriusque suffragii, septennium ad minus expleverit, totoque eo tempore prudentia, & probata vitæ exemplo præstaverit.

§. 6. Sanè in electione Præpositi Generalis, Consultorum, & Procuratoris Generalis, juniores, cæteris paribus, senioribus ne præferantur. Si aliqua oriatur difficultas, aut dubitatio circa prædicta, Præpositus Generalis cum Consultoribus eam declarent, aut interpretentur, ut sit de Constitutionibus. Postremò præcipimus, & mandamus, ut hæc ordinationes ab omnibus ad quos spectat, inviolabiliter observentur, & si quis eas impugnaverit, aut eis parère aliqua ex parte detrectaverit, arbitrio Præpositi Generalis, & Consultorum graviter puniatur.

§. 7. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignotanter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & domorum

Regularium quarumlibet, & aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium Transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii rum fidei, publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Januarii 1661. Pontificatus Nostri anno sexto. Dat. P. A. 6.
die 10 Jan.

Prohibitio Missalis Gallico idiomate impressi, si, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. CIX

Vide quartam Regulam Indicis Librorum prohibitorum, in qua prohibetur impressio Librorum Sacrorum vulgari lingua.

ALEXANDER PAPA VII. Edita An. D.
1661.
Ad suam rei memoriam.

AD aures nostras ingenti cum animi nostri exordium, re pervenit, quod in Regno Galliarum quidam perditionis filii in perniciem animarum novitatibus studentes, & Ecclesiasticas Sanctiones ac praxim contemnentes, ad eam nuper vesaniam pervenerint, ut Missale Romanum Latino idiomate longo tot sæculorum usu in Ecclesia probato conscriptum in Gallicam vulgarem linguam convertere, sicque conversum typis evulgare, & ad cujusvis ordinis, & sexus personam transmittere ausi fuerint, & ita Sacrosancti Ritus majestatem Latinis vocibus comprehensam dejicere, & proterere, ac Sacrorum mysteriorum dignitatem vulgo exponere temerario conatu tentaverint.

§. 1. Nos, quibus licet immeritis Vineæ Domini Sabaoth à Christo Salvatore Nostro plantatæ, ejusque pretioso Sanguine irrigatæ, cura demandata est, ut spinarum hujusmodi, quibus illa obrueretur, obvium incremento, earumque, quantum in Deo possumus, radices succidamus, quemadmodum novitatem istam perpetui Ecclesiæ decoris deformatricem, inobedienciæ, temeritatis, audaciæ, seditionis, schismatis, aliorumque plurium malorum facile productricem abhorremus, & detestamur.

§. 2. Ita Missale prædictum Gallico idiomate à quocumque conscriptum, vel in posterum aliis quomodolibet conscribendum, & evulgandum, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris perpetuò damnamus, reprobamus, & interdicimus, ac pro damnato, reprobato, & interdicto haberi volumus, ejusque impressionem, lectionem, & retentionem univèrsis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, cujuscumque gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, honoris, & præminentia, licet de illis specialis, & individua mentio habenda foret, existant, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso jure incurrendæ perpetuò prohibemus. Prohibet sub pœna excommunicationis lata sententiæ.

§. 3. Mandantes quod statim quicumque illud habuerint, vel in futurum quancumque habebunt, realiter, & cum effectu exhibeant, & tradant locorum Ordinariis, vel Inquisitoribus, qui nulla interposita mora exemplaria igne comburant, & comburi faciant, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præcipimus de observanda.
Datum

ALEXANDER SEPTIMUS.

D. P. An. 6. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Januarii 1661. Pontificatus nostri anno sexto.

CX. Confirmatio, & declaratio Constitutionum Apostolicarum de non contrahendo in favorem forensium super bonis in Statu Ecclesiastico consistentibus.

Vide ad Constit. 65. Urb. VIII. Decens, & ad Constit. 3. Innoc. X. In supremo, tom. 4. ubi fuit de hac materia peragitur.

Edicta An. D. ALEXANDER EPISCOPUS Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Recordium.

UT ea, qua par est sollicitudine, commisso Nobis a Divina Majestate subditorum Sanctae Sedis Regimini respondere, ac vigili providentia eorum utilitati prospicere valeamus, ea quae a Summis Pontificibus praedecessoribus nostris de non alienandis in forenses bonis stabilibus, tam jurisdictionalibus, quam jurisdictione carentibus in nostra Ditione Ecclesiastica latis provide sancita fuere, pari Constitutione duximus innovanda.

Sixtus PP. prohibuit ne in Ecclesiastica vendita.

§. 1. Siquidem rec. mem. Sixtus PP. V. Praedecessor noster, quo crebrius subditorum facultates auferuntur, ac ne importuno in exteros transitu suorum diminuta substantia, in aliena mensis cederent fecunditatem, prohibuit bona quaecumque stabilia, seu immobilia, sita in statu Ecclesiastico, etiam Oppida, jurisdictiones, feuda, & similia a quacumque persona in quovis statu, etiam Imperiali, Regali, ac Ducali constituta, ac etiam Ecclesiastica dignitate, & speciali mentione notanda insignita, in quamlibet personam extraneam, Communitatem, Collegium, ac Universitatem, quae temporali Sedis Apostolicae dominio subiecta non esset, ullatenus transferri, tam titulo venditionis, quam permutationis, donationis, ac locationis supra triennium, necnon in emphyteusum, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedi, Apostolica prius non impetrata facultate, sub poena nullitatis contractuum, aliorumque gestorum. Excepit tamen ab huiusmodi prohibitoria Constitutione, census, Officia, loca Montium, Mulierum Dotes, ac ipsam Aulam Urbem una cum ejus circuitu ad decem miliaria protendendo: ac simul filios, vel haeredes praedictarum mulierum, soluto matrimonio, dummodo exteri fuerint, teneri vel infra triennium sibi in eodem statu domicilium eligere, vel dicta bona in alios praefato statui subiectos transferre, civilitatibus, si quae fuerint, derogando sancivit.

Clem. VIII. de eadem prohibitionem confirmavit.

§. 2. Sed ne hominum calliditas ad subterfugia nimium studiosè proclivis, in praedictae Sixti Constitutionis leges, nec quidem indirectè possent eludere, fel. record. Clemens Papa VIII. dubia quae impostero circa ipsam oriri possent explanaturus, eandem Constitutionem innovavit, ac decrevit nulli licere, praeterquam Ecclesiasticis Collegiis extra Ecclesiasticum statum positis, nec quidem Universitatibus, Communitatibus, ac quibusvis exteris Principibus stabilia, aliaque bona, & jura quae pro stabilibus habentur (citra tamen loca Montium, & Officia Romanae Curiae) nendum in ejusdem Ecclesiastici status confinio, verum nec in ipsamet Urbe existentia possidere, etiam sub quovis titulo, & contractu, praeterquam ex causa dotis, necnon ex qualibet dispositione, tam inter vivos, quam ex Testamentis, Codicillis, Legatis, Donationibus causa mortis, & aliis quibuslibet ultimis voluntatibus, sub poena amissionis bonorum, quae Camera Apostolica possit ipso jure, ac propria auctoritate vindicare, ac penes se, donec vita taliter disponentium duraverit, retinere, ac insuper privationis officiorum contra ipsos Tabelliones, qui de ejusmodi contractibus sese rogaverint.

§. 3. Accessit eidem Constitutio sancti mem. Pauli Papae Praedecessoris nostri, quae ut ea, quae in superarratis Constitutionibus Sixti V. & Clementis VIII. disposita legebantur, Pontificae auctoritatis oraculo fortius communitet, easque quominus subverti possent, falsis interpretationibus subtraheret, ipsas declaravit, ac iussit facultatem praedictam alienandi in scriptis prius obtinendam esse, ac inde in ipso actu contrahendi exhibendam penes Notarium, falsi poenam, ac amissionis officiorum Tabellionibus, privationis vero rei alienatae contrahentibus injiciens.

§. 4. Quoniam vero nonnullis artificiosè praeventis ad contractuum securitatem cautellis aditus patebat alienandi, etiam non impetrata a Summo Pontifice congrua facultate, fel. record. Urbanus Papa VIII. pariter Praedecessor noster, expositas superius litteras confirmavit, easque extendi ad bona in confinis Territorii Baronalis existentia, ad Castra demolita, Tenutas, & Praedia etiam non jurisdictionalia, censusque super huiusmodi bonis impositos, necnon ad jus praedationis illorum vigore resultans declaravit, terminumque trium mensium successivè praefixit, intra quem unusquisque, qui nulliter contra praefatas Constitutiones contraxerat, a gestis recederet, mandans insuper Notariis omnibus, ut infra terminum supra praedictum in margine Instrumenti abolitionem contractus adnotare tenerentur, eisdem poenis in supra dictis Constitutionibus comminatis eos, si non paruerint, subiciens.

§. 5. Ut autem quaelibet dolosa conventio, quae sub palliato dotium constituendarum praetextu in praedictum Sanctae Sedis iniuri possent, evitaretur, idem Urbanus VIII. recensitas litteras Sixti, Clementis, & Pauli innovans, & confirmans, easdem ad quoscumque contractus occasione quarumlibet dotium, etiam ratione educationis infantium, aliarumque miserabilium personarum per quascumque personas subditas, seu forenses, ac de quibuslibet bonis, jurisdictionalibus nempe, ac non jurisdictionalibus, stabilibus tamen, celebrandos extendit, absque sua, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, poenamque adjecit privationis eorumdem bonorum ad favorem Camerae, vel alterius inferioris Ecclesiae, a qua contrahentes illa recognoscerent, omnesque facultates alienandi in non subditos, acquirendi, ac domicilii non constituendi in Statu Ecclesiastico illuc usque contra praefatas Constitutiones concessas revocavit.

§. 6. Et cum quo ferventiùs dictorum Praedecessorum curae novis, ac iteratis Constitutionibus inconcussa studeret observantia, eo callidior nonnullorum versutia germanum earumdem intellectum invertendo, suscitaret inventa, quibus sese tuto reciperent, ac quomodolibet cum forensibus, ac exteris impunè contraherent, speciosa palliatione beneplacitum Apostolicum reservando, seu apponendo clausulas (quatenus non obstant Apostolicae Constitutiones, ac ex nunc prout ex tunc, quando cessaverint earum obstacula, & non aliàs, aliter, nec alio modo) & alias formulas, & clausulas adhibendo, quibus eorum consensus conditionaliter tantum exhiberetur, rec. mem. Innocentius PP. X. Praedecessor noster, approbatis, & innovatis dictorum Praedecessorum Constitutionibus, eas pariter ad contractus initos cum reservatione beneplaciti Apostolici, ac cum clausulis, quatenus non obstant, &c. aliisque similibus conditionalem consensum quomodolibet inducentibus, ac jurium cessiones super stabilibus extendit, necnon etiam ad contractus celebratos (cum relatione ad minutas, & scripturas penes contrahentes existentes) & per Procuratorem, aut negotiorum gestorem vigore mandati generalis, etiam cum decreto Judicis, vel per aliam quantumvis privilegiatam personam, cujuscumque dignitatis, ac speciali nota recensendam, vel denique quovis juridicarum solemnitatum apparatu praemunitos, cunctosque ita contrahentes poenis in supra dictis Constitutionibus in iudicis multandos decrevimus, licentiamque in scriptis super huiusmodi

modi contractibus implorentur à Romano Pontifice, ac in eadem arte contrahenda obligandam esse declaravit, derogans eicunque Civilitati, seu Privilegio, Indulto, aut Decretis Civilitatis, quolibet titulo, etiam oneroso, ac sub quavis amplissima verborum structura concessis, subdicens præterea simplicem domicilii electionem apud acta publica nequaquam suffragari, sed opus esse, ut privilegio incolatus quoad præmissa quis uti possit, verè, & realiter domicilium in Statu, vel Urbe prædictis in perpetuum, & animo permanendi constituere. Et cum prædictum Sanctæ Sedis æquè immineret si bona propè Urbem constituta dictis Constitutionibus supposita nullatenus remaneant, idcirco sub eisdem quæcumque Casalìa, Tenutas, & Pedicæ, sive jurisdictionalia, sive non, ultra quatuor ab eadem Urbe milliaria comprehendi mandavit. Insuper, ut eò magis dictarum Constitutionum observantia firmata remaneat, ultra eas per dictos Prædecessores comminatas, addidit pœnas confiscationis bonorum prædictorum, vel eorum pretii, aut ejus quod erit loco pretii, sive solum fuerit, sive promissum, & destinatum, & interim ad cambium, vel sub alio interfusio penes contrahentes, vel alios relictum, si absque prædicta præcedente licentia in favorem forensis quoquo modo illorum dominus absolutus fuerit. Sin verò hujusmodi bona fideicommissa, vel Primogenituræ, aliive restitutioni supposita fuerint, tunc durante vita tantum contrahentis ad Cameram, vel Ecclesiam, à qua prædicta bona recognoscantur, spectare decrevit, sive Contractus à Tutore, vel Curatore, vel alio quolibet administratore celebratus fuerit, pœnasque ad arbitrium sui, vel pro tempore existentis Pontificis eos, qui taliter nomine alieno contraxerint, vel consensum qualitercumque præstiterint, constituendas reservavit, revocans quæcumque licentias contrahendi in favorem forensium absque Romani Pontificis facultate usque illuc quomodolibet concessas.

§. 7. Successivè autem cunctis, qui contra tenorem dictarum Constitutionum de facto contraxisse reperiantur, terminum trium mensium, citra tamen præjudicium Cameræ, quoad pœnas vigore earum incullas præfixit, quo temporis spatio unicuique liceret, quod taliter gesserit retractare, ac in pristino statu, quo ante conventionem erant, singula reponere, eoque elapso, ac contractibus hujusmodi non abolitis, ad Cameram bona prædicta pertineant, injungens simul Notariis quibuslibet, ut Instrumenta omnia super præmissis per eos confecta exhibere, ac revocationem gestorum omnium in eorumdem margine designare teneantur, loca autem Montium, & Officia Romanæ Curie, uti nec suorum Prædecessorum subiecta remanere Constitutionibus, ita pariter ab eisdem exempta fore, nec comprehensa cenferi confirmavit.

§. 8. Verùm quia ad nostram notitiam devenit complures forenses præmissis nullatenus attentis bona tam feudalia, quam allodialia, cum jurisdictione, & sine, in nostro Statu Ecclesiastico sita nihilominus possidere, eosque forsitan à tenore supradictarum Constitutionum recedendo contraxisse: Nos cuncta quæ à præfatis Prædecessoribus nostris, ut Subditorum utilitati, & nostri Satus uberiori incremento consulerent, salubriter sancita fuerè, pristina restituere observantia, eisque firmiora fulcimenta parare, eaque omnia, & singula, quæ prædictis nullatenus valeant adversari, etiam si de necessitate exprimenda forent, è medio tollere cupientes, prædictarum Constitutionum, ac omnium contrahentium quoquo modo, directè, vel indirectè adversantium, & aliorum quorumcumque de jure exprimendorum tenores, ac series, ac si de verbo ad verbum inserti fuissent, pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes.

§. 9. Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuè valitura Constitutione, Sixti V. Clementis VIII. Pauli V. Urbani VIII. ac Innocentii X. Prædecessorum Constitutiones, ac omnia, & singula in eis, &

earum qualibet contenta, & expressa, etiam forsitan desuper non enunciata confirmamus, & approbamus, ac inviolabiliter in omnibus, & per omnia observari decernimus, & mandamus.

§. 10. Atque ut singula in eisdem Constitutionibus expressa plenius executioni demandentur, hac in parte etiam eorumdem Prædecessorum vestigiis inhaerentes, omnes, & singulas facultates, licentias, ac Indulta quæcumque super quibusvis bonis stabilibus, Tenentis, Tenimentis, ac locis, tam jurisdictionalibus, quam jurisdictione carentibus, sive sint feudalia, emphyteutica, & livellaria, sive allodialia, in quocumque loco Status nostri Ecclesiastici consistant, contrahendi, necnon illa etiam retinendi, & non habitandi in Urbe, seu nostro Statu Ecclesiastico, à Prædecessoribus nostris, vel à Nobis in favorem forensium, cujusvis status, gradus, conditionis, dignitatis, ac præminentia, tam laicalis, quam Ecclesiasticæ, etiam motu proprio, & sub quibusvis clausulis, & cautelis, derogatoriis, ac derogatoriis derogatoriis, & revalidatoriis, necnon reintegratoriis in pristinum statum validum quomodolibet, qualitercumque, & quomodocumque concessas, & impartitas, ac concessas, & impartitas penitus, & omnino revocamus, annullamus, & abolemus, ac pro revocatis, annullatis, & abolitis haberi volumus, & mandamus.

§. 11. Cæterum quoad eos, qui hæcenus contraxerunt, & bona prædicta retinuerunt, & possident, vigore licentiæ à Prædecessoribus nostris, vel à nobis obtentæ opportuno curantur occurrere consilio, unumquemque ad illam re ipsa exhibendam in actis dilecti filii Francisci Lucarelli Notarii Cameræ nostræ infra tres menses à die publicationis præsentis nostræ Constitutionis in hac Urbe faciendæ adstringimus, & obligamus, necnon infra eundem terminum ad Urbem, ac Nostrum Statum respectivè venire, ac respectivè redire, ibique verè, ac cum effectu domicilium animo ac proposito non recedendi amplius, perpetuoque cum familia manendi realiter constituere, prout etiam in eisdem dictorum nostrorum Prædecessorum Constitutionibus præcipitur, sub pœnis in illis respectivè contentis, volumus, & mandamus.

§. 12. Decernentes sic, & non aliàs per quoscunque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditores, ac Gubernatores, illorumque Locumtenentes, necnon Camerarium nostrum, aliisque S. R. E. Cardinales, etiam de latere Sedis Apostolicæ Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, & jurisdictione pollentes, etiam Cameram ipsam, & Clericos ubique, & in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum quoque, & inane quidquid fecus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Injungentes, & mandantes eisdem Legatis, Gubernatoribus, & Judicibus in toto Statu nostro Ecclesiastico nunc, & pro tempore existentibus, & eorum cuilibet, ut confirmationem, revocationem, & obligationem nostras hujusmodi, aliaque in præsentibus litteris contenta ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, etiam per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia firmiter, & inviolabiliter observari faciant.

§. 14. Non obstantibus omnibus quæ prædicti Sixtus, Clemens, Paulus, Urbanus, & Innocentius Prædecessores in dictis eorum litteris voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 15. Volumus autem, quod præsentis, postquam Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ affixa, & publicata fuerint, quoscumque, tam in Romana Curia, & Statu prædicto, quam extra eos existentes perinde obligent, & arceant, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimata fuissent, cum verisimile

Abrogat omnes facultates contrahendi in forensium statum

illi qui contraxerunt, in Statum Ecclesiasticum redire debent.

Decretum irritum.

Præceptum de observ.

simile non sit id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 16. Volumus insuper quod earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsimet præsentibus exhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, mandati, revocationis, annullationis, abolitionis, adstrictionis, obligationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

D. P. An. 6.
di 16 Janu. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1660. 17. Kal. Februarii, Pontificatus Nostri anno sexto.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1661. Indictione 14. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina Providentia Pape VII. anno ejus sexto, die vero 22. mensis Januarii, supradicta littera affixa, & publicata fuerunt ad Valvæ Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me Jacobum Cornelium Apost. Curf.

Pro Mag. Curf. Hilarium Cornelium Apost. Curf.

CXI. Jubileum Universale ad implorandam Divinam opem contra Turcas.

Jubilea hujusmodi indixere Innoc. X. Constit. 1. Immensæ, tom. 4. hic Pont. Const. 1. Unigenitus, & 25. E. suprema.

Idem An. D. 1661. ALEXANDER PAPA VII. Universis Christi fidelibus præsentis litteræ inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

EX quo humilitatem nostram in excelsa Sedis Apostolicæ specula collocavit Altissimus, nihil quidem (quantum divina bonitas dedit) prætermisimus, quo immanem Turcarum Tyranni ditiones Republicæ Venetorum sævissimo bello jamdudum infestantis ferociam retunderemus. Nunc vero cum idem Tyrannus expugnata contra fidem publicam Arce Varadini, quæ erat validissimum Hungarici Regni propugnaculum, impetum in citeriores Provincias lugenti apparatu meditari, & adornare, & miserimas clades universæ Reipublicæ Christianæ minitari videtur, Pontificia sollicitudo ad opponendum nos tanquam murum pro domo Dei ardentiori zelo stimulat. Et quamvis omnia humanæ industriæ, opisque consilia, & auxilia alacri studio pro viribus exponere, & procurare non desistamus, omnem tamen spem in Domino collocamus: confidentes si deposita per veram penitentiam sarcina peccatorum, immensam ejus misericordiam unanimes imploremus, auctisque per eleemosynas, & jejunia viribus orationis, ad eum supplici, concordique voce clamemus, fore ut obliviscatur iniquitatem nostrarum, quibus ejus iram provocavimus, & Christianæ Religionis hostiam vires conterat potentia virtutis suæ. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno.

§. 1. Hoc autem ut majori fructu, ferventiorique spiritus ardore peragatur, ex veteri Romanæ Ecclesiæ omnium matris, & magistræ more ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores Nos constituit Deus, in præsentibus necessitatibus proferre, & largissima manu erogare decrevimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, tam in alma

Urbe nostra, quam extra ubilibet locorum constitutos Apostolica auctoritate paterne requisitis, monemus, & in Domino adhortamur ad infra scripta devotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ Fidem Catholicam protegere, & defendere, illiusque hostium conatus, & vires reprimere, & conterere; Principum Christianorum pacem, & concordiam conservare, eorumque corda illuminare, & vires ad Christiani nominis tutelam, & exaltationem unire, augere, & roborare, atque omnium nostrum piis conatibus opitulari dignetur.

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christianidelibus in Alma Urbe degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesiæ, seu Basilicæ, vel Ecclesiæ hujusmodi alteram spatio duarum proximarum hebdomadarum semel saltem visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta Fera, ac Sabbato alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, vel possibilitas, erogaverint.

§. 3. Cæteris vero extra Urbem ubicunque degentibus, qui Ecclesiæ ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & certis ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæc nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiæ hujusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurrendarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta Fera, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam Sanctissima communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesiæ intra, & extra urbem nostri prædecessores concedere consueverunt, tenore præsentium concedimus, & largimur.

§. 4. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesiæ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

§. 5. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quam Ecclesiasticis, secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus protogare possit, eaque injungere quæ ipsi penitentem efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 6. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus, tam laicis, quam Ecclesiasticis, secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur degentibus licentiam concedimus, & facultatem, & sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium

Confessarium, tam secularem, quam cuiusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflicis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alijs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientie, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant.

§. 7. Et insuper vota quæcumque (religionis & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia saluari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 8. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientie districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælati, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel illis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium litterarum tranumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento, per suas Ecclesias, & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent, ne alias ulterius præsentium litterarum executio protrahatur.

§. 9. Non intendimus autem per præsentibus super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientie, neque etiam easdem præsentibus nisi qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælate, seu Jure Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alijs in sententiis, & censuris incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existentis reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant: necnon Regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Ut autem præsentibus nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium tranumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus

Bullarii Magni Tom. V.

Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Martii 1661. Pontificatus nostri anno sexto.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi 1661. Indictione 14. Die vero 2. mensis Martii, Pontificatus auctem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. Anno ejus sexto, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Maria Majoris de Urbe, & in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis, & consuetis Urbis per me Andream Castrucium Sanctiss. D. N. Papa Cursorem.

Carolus Melanus Curf. Mag.

Indictio sex Decimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in universa Italia, & Insulis Italiæ adjacentibus. CXII.

Vide ad Constit. 173. Urbani VIII. Suprema dispositione, tom. 5. in qua consimilem indictionem sex Decimarum invenies.

ALEXANDER EPISCOPUS Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. 1660.

Cum Divina, æternaque illius providentia, cujus nutu universa, ac singula in hac Mundi machina reguntur, Nos, impari licet merito, ad eminentem Apostolicæ dignitatis speculam clementissime exererit, ea inter nostras præcipua, maximaque sollicitudines animo obversatur, quæ potissimum totius Christiani Orbis discrimimbus antevertendis incumbit.

§. 1. Hinc factum est, ut clarissimæ Venetorum Reipublicæ varia per tot annos fortuna Barbarorum impetus tam Mari, quam Terra strenue sustinenti ab initio Pontificatus Nostri, præter expensas in Trirremium nostrarum classem singulis quibusque annis in Ægeum Mare trajicere jussa instructa erogatas, præterque auxiliares copias jamdudum in Illyrium transmissas, indulgentissime etiam Ecclesiasticas super ejus domini Clerum sex Decimas, seu subsidia ad summam centum millium aureorum annuatim per sexennium ascendentes, seu ascendentes, ultra emolumenta, ac bona Conventuum ibidem suppressorum, concesserimus.

§. 2. Verum quia ab Infidelibus nondum annis temperatur, sed eorum exercitus nuper Transilvaniam adorti, Varadino, aliisque Oppidis expugnatis audaciores circumferuntur, & majora in inelucta Germaniæ, ac Dalmatiæ, & utriusque confinium Provinciarum populos immaniori militum vi moliantur, Nos idèo paterna commiseratione commoti, multis antea precibus effusus, ut exurgente Domino dissipentur inimici ejus, Charissimo in Christo filio Nostro Leopoldo Romanorum Regi Illustri in Imperatorem electo cunctis à Nobis pro Hungarici Regni sui, quod undique impiorum Arma circumsonant, defensionis consilium, opes, & auxilium flagitanti suppliciter ferre decrevimus.

§. 3. At cum Cameræ Nostræ Apostolicæ proventus, expensis, quas prædiximus, aliisque summo opere attentos in præteritæ famis, ac pestis necessitatem, subditorum commodo ad eam pietas profuderit, ut ad ea subsidia comparanda, quæ Turcarum bello non solum repellendo, verum etiam illis inferendo, amissisque Deo adjuvante recuperandis, impares rependantur, cogimur exemplo Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum

nostrorum ad aliarum Ecclesiarum peculium, quæ Domini patrimonium sunt, animum convertere, speramusque in causa, quæ Dei est, & pro qua sanguinem effundere nemo fidelium recuset, omnes libentissime, ac certatim contributuros.

*Impo-
nitur De-
cimas pro
tribus.*

§. 4. Habita igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorundem consilio, & assensu indicimus, & imponimus sex integras Decimas omnium, & quorumcunque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariarum, & extraordinariarum omnium, & quorumcunque Patriarchalium, & Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canoniarum, & Præbendarum, Dignitatum, personatum, administrationum, & Officiorum Cappellanicarum, ceterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tam ex privilegio, quam ex fundatione, & dotatione, vel alio quocumque titulo, cum cura, & sine cura, Sæcularium, & S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensium, Cisterciensium, Præmonstratensium, S. Basilii, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel aliis possident, Mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Cassinensium, aliis S. Justine de Padua, Carthusiensium, Lateranensium, Montis Oliveti, Camaldulensium, S. Salvatoris, Vallisumbrosæ, S. Georgii in Alga, Cælestini, Cisterciensium in Longobardia, S. Hieronymi, Sylvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutuum Regularium, exemptorum, & non exemptorum, & insuper Hospitalium etiam Pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra Infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, necnon B. Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Altopassu, Templi Domini, & aliarum Militiarum in universa Italia, & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica fuerit concordatum (S. R. E. Cardinalibus, qui præteritis annis tam prompta, & spontanea liberalitate, præsertim in duorum navigiorum expeditione opulentum subsidium Republicæ prædictæ præstiterunt, ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiæ universali impendunt, & gravissima, quæ tuendæ dignitatis causa sustinent onera, ac dominio præfate Republicæ Venetæ, & Militia S. Joannis Hierosolymitani ob causas antedictas, & bella, quæ pro sua, & Christiani Orbis tutela adversus Turcas præfatos semper gerunt, pro quibus alienis continuo indigent auxiliis, dumtaxat exceptis.

§. 5. Ac etiam indicimus, & imponimus sex similes Decimas omnium, & quorumcunque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus prædictis, sive earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum hujusmodi (statu Veneto, ut præfertur excepto) in favorem quorumcunque (non tamen Cardinalium prædictorum) reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatarum, & assignatarum, vel translatarum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, ac reservandarum, & assignandarum, vel transferendarum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatibus, ac ceteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, Militiæ, & conditionis personis infra scripto decennio durante præfata quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata,

seu translata habentibus, seu habituris, necnon Oeconomis, administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructibus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata, seu translata habentibus, & habituris, Sæcularibus, & Regularibus Ordinibus, Congregationibus, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) præfatorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata sussultis.

§. 6. Quas omnes Decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur, eisdem infra decennium proximum decem æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem festum Dedicationis S. Michaelis Archangeli mensis Septembris proximè futuri, & successivè pro reliquis novem solutionibus, singulo quoque anno ratam partem intra festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem in Camera prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo omnino volumus persolvit. Eiusdem verò Depositarii munus erit sedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex Decimis colligatur, id diligenter, ac fideliter asservetur de mandato nostro speciali, in præfatis usus dumtaxat, nec aliis erogandum.

§. 7. Quicumque verò Decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè, scienter, aut non secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sive in terminis constituendis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, si Ecclesiarum Antistites fuerint, suspendimus à divinis, Capitula verò, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdico supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innotamus.

§. 8. Cæterum ad prædictas Decimas consequendas præcipimus etiam omnibus conductoribus, censuariis, & locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, annuum hujusmodi pensionibus oneratorum, ut utraque Decimas nomine Dominorum, ac pensionariorum ad computum suæ quisque locationis, omnibus verò possessoribus, & usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliaque prædicta solvere debentibus, ut ipsi etiam Decimas pensionum hujusmodi nomine pensionariorum Cameræ, & Depositario prædictis integrè persolvant. Decernentes Decimas fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annum, vel saltem juxta taxam, de qua cum Venerabili Fratre nostro Antonio Episcopo Tusculanensi, Cardinale Antonio Barberino nuncupato S. R. E. Camerario, & dilecto filio nostro, & Camera prædictæ Thesaurario generali (quibus etiam Ecclesiarum, Monasteriorum, beneficiorum, & aliorum prædictorum fructus hætenus non taxatos taxandi, & taxam in libris Cameræ Apostolicæ describi faciendi, necnon taxas antiquas, si opus fuerit, juxta verum fructuum valorem augendi licentiam, facultatem, potestatem, & auctoritatem plenariè concedimus, & impartimur) ut præfertur concordaverint, alias verò pensionum Decimas ad rationem decem pro centenari præfari debere, & secundum ea prædictos omnes in solidum cogendos esse, ipsarumque decimarum Procuratores à quibus liberit integrè exigendi, optionem, facultatemque habere, neque ullas immunitates, & exemptiones, etiam ex causa resignationis, censuris juris, concordiarum, conventionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione, quocumque modo, & sub quibuscumque verborum expressionibus, etiam à Decimis, seu quibusvis aliis impositionibus, etiam pro expeditione, tam offensiva, quam defensiva contra Turcas, & alios Infideles, & Hæreticos, seu

seu ex alia quavis, quantumvis legitima, & rationabili, ac necessaria, & de necessitate exprimenda causa, etiam in favorem Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, seu aliorum quorumcunque Principum, ac pro eorum, & Sedis Apostolicæ necessitatibus, seu aliis canonicè, vel de facto impositis, & pro tempore imponendis, etiam per nos concessis, & interim concedendas, integram solutionem hujusmodi minuere, vel impedire; neque possessores, usufructuarios, aut alios pensiones, seu fructus hujusmodi solvere debentes, etiam si ipsi juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, aut retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingenti jurejurando renunciaverint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima caverint, modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse, sed pensionarios, & fructuum hujusmodi reservatarios ad Decimarum prædictarum onus subeundum omnino teneri: Omnes verò confessiones, ac quietantias receptionis Decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tam conductoribus, censuariis, & locatoribus nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensionariis faciendas perinde valere, atque in iudicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsi met principalibus, & pensionariis presentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent.

§. 9. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitime anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam ad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore continuare debere: Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum, Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, Antonium Cardinalem, & Episcopum, ac Camerarium, & Thesaurarium prædictos insolidum, quorum integritas, fides, atque experientia jam pridem nobis perspecta est, & nota devotio, generales omnium Decimarum prædictarum Collectores in Italia, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, & quibuscumque privilegiis, jurisdictionibus, ac iuribus, quæ omnes alii antehac hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore presentium constituimus, & deputamus, eisque plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam divisim ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis assignandum monendi, & requirendi, non parentes, fraudantes, & ceteros contumaces in censuras, & poenas prædictas incidille, servata forma Concilii Tridentini declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum etiam manu Regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & poenis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis quancumque opus fuerit invocandi, ad sanitatem verò reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & poenis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan in-

Bullarii Magni Tom. V.

curfa, dummodo tamen in contemptum clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi.

§. 11. Præterea Collectores, & Subcollectores viros utique providos, ac fidei, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiae, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderint expedire, cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi potestate constituendi, eumque, vel eos eorum arbitrio revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi quotiescumque eis videbitur, ac ab eis, eorumque heredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicii inquirendi, & meritis poenis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiam si talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quam presentibus est expressum, ea tamen conditione adjecta, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti à solutione sex Decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtenturam solvere debebunt.

§. 12. Non obstantibus pie mem. præsertim Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis JESU à solutione Decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, utibus, & naturis, necnon quibusvis privilegiis, indulgentiis, exemptionibus, etiam in corpore juris clausis, immunitatibus, litteris Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus, Regularibus locis, Capitulis, dignitatibus, aliisque quibusvis personis supradictis, tam beneficiis, quam Regularibus, generaliter, vel specialiter, sub quacumque forma, & verborum expressione ad eadem Sede, etiam ex causa concordie, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut alias ex qualibet alia causa, etiam hic non expressa, & necessario exprimentis concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum ferie latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Quodque si Prælati, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim à præfata sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, necnon de personis, earumque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus, ac locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie quancumque concessis, confirmatis, & innovatis, etiam solutionem Decimarum alias, quam

Collectores
& Subcollectores
viros solertes
sunt.

Contrariis
derogant.

secundum antiquam taxam, & nisi in universali Decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione praedictarum pensionum factis, quibus per impositionem Decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas, quoad praemissa, contra quaecumque locum habere similiter declaramus, aliisque indultis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, cujuscumque tenoris existant, per quae praesentibus non expressa, aut omnino non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis: quae omnia contra praemissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari; necnon aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quae sint, factis, caeterisque contrariis quibuscumque.

*Quam pi-
gnorari non
debent.*

§. 14. Insuper in percipiendis Decimis praedictis Constitutionem recol. mem. Clementis Papae V. similiter praedecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quod Decimae ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, caeteraque Ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliis quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quin etiam praecipimus, ne quisquam etiam plura quancumque valoris beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro littera, & sigillo quietantiae universalis, si illam habere voluerit, ultra unum Carolenum conscientem quatenos triginta-septem monetarum Romanarum, solvere teneatur, nec ad aliud onus etiam praetextu cambii uspiam compellatur.

*Bulla contra
contra usur-
pationem.*

§. 15. Caeterum volentes illos, quos Dei timor a malo non revocat, saltem formidine poenae, & publica disciplina compescere, omnes, & singulos cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, etiam si pontificali dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut praefertur, retinere, aut in illas exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitiose praesumpserint, interdiciamus a divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & beneficiorum, quae obtinent, & pensionum, quas percipiunt, necnon inhabilitatis ad illa, & alia imposterum obtinenda sententias, censuras, & poenas incurrere volumus ipso facto, ita ut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, aut in mortis articulo absolutionis beneficium nequeant obtinere.

*Transumptio-
rum fides.*

§. 16. Quia vero difficile nimis esset praesentes litteras ad singula quaeque loca, & quocumque illis opus erit perferte, volumus ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu, ac Antonii Episcopi, & Cardinalis, ac Camerarii praefati, aut Thesaurarii, seu alterius ab eisdem deputati Collectoris, seu Praelati Ecclesiarum, ejusve Curiae sigillo obfirmatis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhibetur, si essent exhibitae, vel ostensae. Ut autem praesentes ad communem notitiam deducantur, eas Valvis Ecclesiae S. Joannis Lateranensis, ac Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariae Apostolicae affigi, seu appendi faciemus, quae se suo quasi sonoro praeconio, & patulo iudicio publicabunt, ut ii quos praemissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, seu ignorantiam allegare, cum non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitam, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, & impositionum, suspensionis,

suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, im-
partitionis, prorogationis, constitutionis, deputationis,
tributionis, declarationis, voluntatis, & praecipi no-
strorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem
omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Aposto-
lorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, Anno In-
carnationis Dominicae 1660. 9. Kal. Aprilis, Pontifi-
catus nostri anno sexto.

† Ego Alexander Catholicae Ecclesiae
Episcopus.

† Ego Franciscus Episc. Portuensis Card. Barberinus
S. R. E. Vicecancellarius.

† Ego Bernardinus Episcopus Praenestinus Card. Spada.

† Ego Julius Episcopus Sabinensis Card. Sacchetti.

† Ego Martius Episcopus Albanensis Card. Ginetti.

† Ego Hieronymus tituli S. Laurentii in Lucina Card.
Columna.

† Ego Joan. Baptista tit. S. Mariae Transyberim Card.
Pallottus.

† Ego Uldericus tit. S. Petri ad Vincula Card. Carpi-
neus.

† Ego Marcus Anton. tit. S. Mariae de Pace Card. Fran-
ciottus.

† Ego Steph. tit. S. Laurentii in Pane & Perna Card.
Duratius.

† Ego F. Vincentius Maculanus tit. S. Clementis Card.
S. Clementis.

† Ego Hieronymus tit. Sanctissimae Trinitatis in Monte
Pincio Card. Grimaldus.

† Ego Angelus tit. SS. Quirici, & Julitae Cardinal.
Georius.

† Ego Nicolaus tit. S. Mariae Angelorum Cardin. Lu-
dovici M. Penitent.

† Ego Federicus tit. S. Anastasiae Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Card. Odescalco.

† Ego Camillus tit. S. Petri in Monte Aureo Cardinal.
Astaffius.

† Ego Aloysius tit. S. Alexii Card. Homodeus.

† Ego Jacobus tit. S. Mariae Traspont. Presbyt. Cardin.
Corradus.

† Ego Laurentius tit. S. Cryfogoni Cardinalis Impo-
rialis.

† Ego Gibertus tit. SS. Joannis, & Pauli Card. Borro-
mazus.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Caelio Card.
Santacrucius.

† Ego Baccius tit. SS. Nerei, & Achillei Card. Aldo-
brandinus.

† Ego Joan. Baptista Spada tit. S. Marcelli Card. S. Su-
fanna.

† Ego Franciscus tituli S. Mariae in Via Cardinalis Al-
bitius.

† Ego Octavius tit. S. Caeciliae Card. de Aquaviva.

† Ego Flavius tituli S. Mariae de Populo Cardinalis
Chiusus.

† Ego Julius tituli S. Sixti Cardinalis Rospigli-
onus.

† Ego

ALEXANDER SEPTIMUS.

341

- † Ego Nicolaus tit. S. Eusebii Card. à Balneo.
- † Ego F. tit. S. Joan. ante Port. Latinam Cardinal. Paulinus.
- † Ego Sfortia tit. S. Salvatoris de Lauro Cardinal. Palavicinus.
- † Ego Virginius S. Mariæ in Vialata Diaconus Card. Ursinus.
- † Ego Rainaldus S. Nicolai in Carcere Tulliano Diacon. Cardinal. Estensis.
- † Ego Paulus Æmilii S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Rondininus.
- † Ego Laurentius S. Eustachii Diacon. Card. Raggius.
- † Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diacon. Card. Barberinus.
- † Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Diaconus Card. Pius.
- † Ego Decius S. Adriani Diaconus Card. Azzolinus.
- † Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diacon. Card. Mancinus.

Anno à Nativitate D.N. Jeshu Christi 1661. Indictione 14. Die vero 30. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. Anno septimo, presentes littere Apost. lictæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranen. & Principis Apost. de Urbe, & Cancellariæ Apost. per Nos Petrum Paulum Desiderium, & Gregorium Staggium prelatibus Sanctiss. D.N. Papa Curf.

Pro D. Mag. Curf. Laurentius Barbigionus Curf.

XIII. Confirmatio, & innovatio literarum Clem. VIII. & Pauli V. contra Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini conquiritores dignitates in eadem Religione ad requirituram personarum extra Ordinem constitutarum.

Ambitum hujusmodi Fratribus prohibuit Paulus V. Constit. 48. & ferè omnes Religiones habent hanc prohibitionem, ut videri potest in Repertorio, verb. Ambitus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Admonet Nos suscepti cura regiminis Universalis Ecclesie, ut illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici Christi fidelium, qui abnegantes semetipsas Altissimi obsequiis sese sub suavi religiose humilitatis jugo manciparunt, directione, & quiete salubriter constituta esse dignoscuntur, quo servantur in posterum exactius, innovemus, & Apostolicæ confirmationis nostræ munimine constabiliamus.

§. 1. Dudum siquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanavit Constitutio tenoris qui sequitur, videlicet: Clementis Papa VIII. Ad Bullarii Magni Tom. V.

perpetuam rei memoriam. Quoniam quædam debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei perniciæ adferri solet. Nos qui pro nostri muneris debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina pristino candori restitatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

§. 2. Cum itaque, sicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum S. Augustini, Professionis, & regulæ, quam professi sunt, penitus immemores, nimisque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Religione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum studia requirant, & à S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatibus commendatitiis litteras, aliosque favores, & gratias propterea expetant, quibus adjuti, quos ipsi ex se promeruisse minimè confidunt gradus, & dignitates in eadem Religione consequi valeant, sicque ejusdem Religionis quietem non sine animarum suarum periculo perturbant.

§. 3. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Religione, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesie sanctæ utilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra pastoralis sollicitudine propellere summo cupientes, motu proprio, & ex nostra certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine eos omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis, & Religionis, cujuscumque status, gradus, conditionis, præminentie, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cetero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Religionis allequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quam sæcularium, de gremio dictæ Religionis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palam, vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quaesiverint, aut etiam spontè oblati, & minimè acquisitis usi fuerint, illorumque complices, & fautores, ad quacumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipsa Religione obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce, tam activa, quam passiva carere decernimus, & declaramus.

§. 4. Atque in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ poena omnibus dicti Ordinis, & Religionis Fratribus, Superioribusque, & Prælatibus quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori Generali, presentibus, & futuris præcipimus, districtèque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, litteris, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam sæcularium, quam Ecclesiasticorum, extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Religionis promovere, vel poenas aliquas remittere audeant, vel præsumant.

*De iuribus
irritant.*

§. 5. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus, vel officia dicti Ordinis, & Religionis contra præsentium dispositionem (quod abbit) quancumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas proliis, invalidasque fore, & esse, nullisque iuribus subsistere: Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu delinquentes habendo, sententias, & penas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illas sententias, & penas præmissas damnabiliter incurrere legitime probandum, & omnino convincendum, solas præmissarum personarum instantias, preces, & favores, etiam oretenus porrectas plenam, indubiam, & sufficientem in iudicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum quoque, & inane si secus super his quoquo modo quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

*Contrariis
derogat.*

§. 6. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinis, & Religionis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si præfatis Fratribus, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

*Transumptio-
rum fides.*

§. 7. Ut autem harum litterarum noticia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres facilius deveniat, volumus illas etiam in Capitulis Provincialibus, seu Congregationibus, & postea in Capitulo generali publicè legi, illasque in dictis Capitulis Provincialibus, seu Congregationibus, & Capitulo generali lectas, sic arètare, ac si legitime unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Prioris Generalis ipsius Religionis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ ob signatis eandem protius fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eadem exhiberentur.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1604. Pontificatus nostri anno decimotertio.

*Constit.
Pauli V.*

§. 8. Et subinde rec. mem. Paulus Papa V. Prædecessor noster constitutionem pariter edidit tenoris sequentis, videlicet, Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Admonemur Pastoralis officii nostri debito diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi sæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosius pateat accessus. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine dilectis filiis Priori generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis S. Augustini Fratrum Eremitarum Prælati, nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pena ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuius dicti Ordinis religioso ullam gratiam concedere, vel penas aliquas remittere,

*Contra Superiores
concedentes.*

seu gradus, dignitates, honores, officia, & administrationes, functiones, & Prælatas ejusdem Ordinis concedere audeant.

§. 9. Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta hæc via, & his mediis per conquistos favores, & suffragia aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus. Insuper Religiosis, & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem penis præcipimus, & expresse interdiciamus, ut non solum in præmissis omnibus favores huiusmodi minime procurent, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minime procuratos recipiant, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

*Contra Sa-
ditos con-
rarios.*

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si eidem Ordini, & fratribus prædictis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem protius fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

*Contra
derogat.*

*Transumptio-
rum fides.*

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Julii 1608. Pontificatus nostri anno quarto.

§. 11. Cum autem ea sit rerum humanarum conditio, ut constitutionum, & ordinationum, vel maxime salubrium, sensum lentescat vigor, quin etiam ex animis hominum paulatim elabatur memoria, nisi provida Legislatorum vigilantia subveniat: hinc est, quod Nos inviolabili præfentiarum constitutionum observantioni, quantum cum Domino possumus, consulere, & ambitionis malum à prædicto Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, in quo plurimos Viros singulari pietate, & doctrina insignes Deo famulari novimus, penitus excludere cupientes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præfentis Clementis, & Pauli Prædecessorum constitutiones cum omnibus, & singulis quomodolibet contentis in illis, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, ac illas innovamus, & adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo prætendi, vel allegari posset, restituimus, & plenariè reintegramus.

*Contra
ut in rub.*

§. 12. Decernentes easdem præfentes, ac præfentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum, cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter, & inconcusè observari: Neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliòve quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

*De iuribus
irritant.*

§. 13. Non

ALEXANDER SEPTIMUS.

343

§. 13. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ prædicti Clemens, & Paulus Prædecessores in suis litteris præinsertis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum pariter volumus, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Julii 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXIV. Declaratio quod Abbates Ordinis Cisterciensis, qui scilicet utuntur dispensatione Apostolica circa esum carniū ubique acceptata, non possint privari voce activa, & passiva, virtute sententiarum à Visitatore Apostolico emanatarum.

Vide ad Constitus. 45. hujus Pontificis, In Supremo, in qua declarat posse vesci carniibus absque scrupulo, cum non sit de substantia Regula.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Reipublicæ Helvetiorum Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Abbates Ordinis Cisterciensis in ejusdem Reipublicæ ditione existentes convocati ad Capitulum Generale Cistercii in Gallia celebrandum sese accingerent, & præpararent ad iter, occulto rumore perceptorum, quosdam Religiosos Gallos ejusdem Ordinis dictos Abstinentes, contra antiqua ipsorum jura nunquam hæcenus controversa, à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese prævalere quibusdam sententiis à bon. mem. Francisco dum vixit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. de la Rochefocaud nuncupato emanatis: qui cum à felic. recordationis Gregorio Papa XV. & Urbano Papa VIII. Prædecessoribus pariter nostris commissionem habuisset ad visitanda, & juxta statuta ejusdem Ordinis à Romanis Pontificibus confirmata reformanda Monasteria dicti Ordinis, quæ in Gallia indigerent reformatione, & tamen ea nullatenus vistorum; nihilominus dicti Abstinentes contra formam litterarum Apostolicarum, & Statuta Apostolica, duas sententias ab eo obtinuerunt, quibus omnes Abbates, & Religiosos communis Observantiæ, qui scilicet utuntur dispensatione Apostolica circa esum carniū ubique acceptata, atque à Nobis per nostras in simili forma Brevis litteras die 10. Novembris 1657. expeditas approbata, inter alia signanter prætendunt esse privatos voce activa, & passiva in electionibus Abbatis generalis, & quatuor primorum Abbatum, Vicariorum Provinciarum, Procuratoris Generalis in Curia, & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegii Parisiensis, communis Studii dicti Ordinis, receptione Novitiorum ad communem observantiam, aliisque Juribus pertinentibus ab Abbates, & Capitulum generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos solos Abstinentes redditos capaces dignitatum, & Officiorum dicti Ordinis, & independentes à jurisdictione ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse præsumunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet hujusmodi sententiæ fuerint per Judices delegatos cassatæ, atque à rec. memor. Innocentio X. etiam Prædecessore nostro super præsentis Juribus Abstinentibus prædictis perpetuum impositum silentium; attamen

iidem Abstinentes semper dictas sententias validas autument, & pro earum observatione diversos recursum habuerint, propter quas præsumptiones prorogatum fuit Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuissetis consulti; Idcirco Nos pro commissa Nobis cœlitus Pastoralis Officii cura memorati Ordinis quieti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ac causæ, & causarum hujusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligantium, & alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, necnon causam, & causas prædictas à quocumque Tribunali, & Judice ad Nos harum serie advocantes, ac declarationem, approbationem, & novam concessionem à Nobis per prædictas litteras die 10. Novembris 1657. emanatas circa esum carniū factas confirmantes, habita relatione de præmissis.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium districtè prohibemus, ne Abbates, & alii quicumque dicti Cisterciensis Ordinis communis Observantiæ Religiosi ejusmodi Apostolica dispensatione circa esum carniū utentes, super libertate vocis activæ, & passivæ in electionibus Abbatis Cistercii Generalis, aliorumve quatuor præcipuorum Abbatum, Vicariorum, Provincialium, Procuratoris Generalis Curie, & aliorum publicorum Officialium, in administratione, & regimine Collegii Parisiensis communis Studii dicti Ordinis, in Novitiorum ad communem observantiam cum usu talis dispensationis circa esum carniū, servatis servandis, receptione, eorumque educatione, nec in omnimoda Jurisdictione, quam ab initio ejusdem Ordinis habuerunt, & quibuslibet aliis juribus, quæ ex vi Regula, & prædicti Ordinis Constitutionum Apostolica autoritate confirmatarum, illis & Capitulo generali competunt, ullatenus perturbentur, prohibeantur, vel molestantur, prout non molestari, prohiberi, seu perturbari mandamus, & præcipimus, circumscriptis memoratis sententiis, die 27. Julii 1634. & die 20. Augusti 1635. à præfato Apostolico Visitatore (ut dicitur) emanatis, necnon quorumlibet aliorum judicum, qui circa præmissa quidquam secus statuere, vel decernere tentaverunt, aut præsumperunt, cum omnibus inde sequentis.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, & ejus Monasteriorum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Julii 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

gregationibus, videlicet, *Quadragesimae*, & *Montis Olivae*, *Ordinis Sancti Benedicti*, *Lazaranensium*, *Canonicorum Regularium*, sub *Regula Sancti Augustini*, *Carthusianorum*, *Carthusianorum*, *Colectanorum*, *Sancti Salvatoris Bononiensium*, etiam *Canonicorum Regularium*, *Vallis Umbrosae*, & *Sancti Georgii in Alga* pariter *Canonicorum Regularium*, *Cisterciensiumque Lombardiae*, & *Sancti Hieronymi*, earumque *Procuratoribus Generalibus*, quavis ad hoc speciale mandatum non habeant, vel eorum substitutis, ut cum interventu dilecti filii nostri, & *Camerae Apostolicae Thesaurarii Generalis*, etiam absque scientia, participatione, mandato speciali, vel generali, aut consensu *Abbatum*, & *Priorum Generalium*, seu aliorum quorumcunque *Superiorum*, & *Officialium* quocumque nomine nuncupatorum earundem *Congregationum*, imò ipsis *fratris*, & *reclamantibus* summam *quadraginta millium scutorum* hujusmodi, pro rata singulas *Congregationes* tangente, à quibuscunque personis, seu *Mercatoribus* eorum fidem sequi volentibus, & meliorem conditionem offerentibus, ad censum perpetuum redimibilem, servata tamen forma *Constitutionis felic. record. Pii Papae V. praedecessoris nostri super creandis censibus editae*, seu alio quovis licito, & sacris *Canonibus* non improbate contractu, accipere, illamque penes *Depositarium nostrum Generalem* seorsum ab aliis nostris pecuniis deponere, ita ut inde amoveri, nec in alios quam *supradictos usus* converti valeant, ac *Taxam* aliquam inter se pro eis iusque ipsarum facultate reddituum annuorum pro solvenda *quadraginta millium scutorum* hujusmodi summa constituitur, aut alias ratam partem reddituum, prout cuilibet ex *Congregationibus praedictis* minus incommodum, & damnosum esse, ac magis expedire judicaverit, assignare, dictamque ratam *Monti Novennali*, aut *Religionum* applicare, quae sufficiat pro dicta summa *quadraginta millium scutorum* congerenda, factaque *taxa* hujusmodi eandem *Monti Novennali*, aut *Religionum* praedicto, ultra alias *taxas*, quas singulae *Congregationes* hactenus solverunt, & solvere obligatae sunt, assignare, applicare, & incorporare, ac super *taxa*, seu *rata* sic facienda, assignanda, incorporanda totidem loca praedicto *Monti* cedere, quot pro summa praedicta *quadraginta millium scutorum* congerenda necessaria erunt, necnon eisdem omnibus *Procuratoribus Generalibus*, seu eorum *Substitutis*, postquam *taxa* hujusmodi facta fuerit, tam pro emptoris, seu emptorum censuum praedictorum, seu eorum qui pro congerenda summa *quadraginta millium scutorum* hujusmodi aliquam pecuniarum summam eisdem *Procuratoribus*, seu eorum *Substitutis*, & eorum cuilibet, ut praefertur, dederint, vel alias erogaverint, seu pro eisdem *Procuratoribus*, aut eorum *Substitutis* in quibuscunque *cedulis banchariis*, *cambiis*, *obligationibus*, *contractibus*, & quibusvis pecuniarum hujusmodi receptionibus *fidejusserint*, & *intervenerint*, securitate, relevatione, & *indemnitate*, quam super *taxa* inter ipsas *Congregationes* pro rata quamlibet suarum *Congregationum* respectivè tangente, nominatim dictas *Congregationes*, unusquisque *Procurator Generalis*, seu ejus *Substitutus*, videlicet suam, etiam si ab ea speciale, aut generale mandatum in *Capitulo Generali*, aut alias juxta *Constitutiones* ipsarum *Congregationum* factum non habeat, omniaque, & singula earundem *Congregationum* bona mobilia, & immobilia ubilibet existentia, praesentia, & futura, principaliter, & in solidum ipsarum *Congregationum* nominibus omni meliori modo, ac in ampliori forma *Camerae Apostolicae* obligare, & specialiter hypothecare, necnon super praemissis, & illorum quolibet, & eorundem praemissorum, & cujuslibet ipsorum occasione quacumque instrumenta cum quibusvis *submissioibus*, *renunciationibus*, *fidejussionibus*, *promissionibus*, *juramentis*, *cautionibus*, *conditionibus*, *cautelis*, *decretis*, & *clausulis* solitis, & consuetis, ac aliis necessariis, & opportunis, dicto *Thesaurario*, ac partibus ipsis bene visis celebrare, aliaque pro personarum, & *Mercatorum*, ac

etiam pro *majori Monti praedicti*, illiusque *Collegii*, & omnium qui suas pecunias in eodem *Monte* collocaverint, securitate, ac aliis super his necessariis, & quomodolibet opportuna, etiam si talia fuerint, quae specialiter, individuum, & expressam requisierint mentionem, facere, & exequi.

§. 3. Ac ulterius ipsis modernis, & pro tempore existentibus praedictarum *Congregationum Procuratoribus Generalibus*, seu eorum *Substitutis*, ut in earum quisque *Congregationibus* *taxam*, ut praefertur, faciendam pro rata eas respectivè tangente, inter *Monasteria*, & *Conventus* earum dividere, & ab illis exigere, & *Depositario* dicti *Montis*, quem ipsas *Congregationes*, tam pro praesenti additione, quam pro *praedicti Monti* erectione, & illius additione alias facta, etiam *modernum Depositarium*, nisi *Depositariam* ipsam titulo forsitan oneroso obtineat, ad eorum libitum amovendo, deputare posse concedimus quotannis, prout de antiquis *taxis*, seu *ratis* fieri consuevit, consignare cum facultatibus, & auctoritatibus solitis liberè, & licite possint, & valeant, ac omnino respectivè teneantur, auctoritate *Apostolica* tenore praesentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

§. 4. Praeterea pro *majori Monti praedicti*, illiusque *Collegii* *Montistarum*, necnon eorum qui pecunias suas in dicto *Monte* collocabunt cautela, & securitate, ex nunc pariter prout et tunc, postquam dictus *Mons* vigore praesentium ad quamlibet locorum quantitatem auctus fuerit, quod tam antiqua, quam nova loca augenda hujusmodi unum, idemque *Montis* corpus, ac ultimum locorum emptores cum antiquis *Montis* unum, idemque *collegium* absque aliqua profus ratione prioritatis, seu posterioritatis differentia constituant, ac posteriora loca, illorumque emptores omnibus, & singulis gratis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, & privilegiis, quibus antiquiora loca, illorumque possessores juxta dicti *Montis* erectionis formam utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & aequè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, valeant, & debeant in omnibus, & per omnia, absque aliqua similiter differentia, statuimus, & ordinamus: volumusque etiam, ac eisdem *Procuratoribus Generalibus*, seu eorum *Substitutis*, ut loca praedicta *Montis* vigore praesentium augendi, cum interventu dicti *Thesaurarii Generalis* cuiuscumque *Mercatori*, seu aliis personis meliorem conditionem offerentibus pretio inter eos conveniendo vendere, & alienare, pretiumque inde redigendum, ut praefertur, & non alias deponere liberè similiter, & licite possint, ac etiam omnino teneantur, facultatem similiter impartimur.

§. 5. Et nihilominus omnia, & singula praemissa, ac alia eorum vigore per dictas *Congregationes*, seu earum *Procuratores Generales*, aut illorum *Substitutos*, cum interventu dicti *Thesaurarii Generalis*, & instrumenta desuper celebranda cum omnibus in illis contentis, licitis tamen, & honestis, ac *Sacris Canonibus* non improbatis, ex nunc prout ex tunc, postquam facta, & celebrata fuerint, auctoritate, & tenore praesentibus approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis *Apostolicae firmitatis* robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, ac etiam *substantialium* forsitan solennitatum quomodolibet omittarum defectus, si qui in eisdem *intervenerint*, praecipue verò defectus *mandatorum specialium*, ac *generalium* ad praemissa faciendae requisitorum motu, & scientia similibus pari auctoritate, & tenore supplemus.

§. 6. Declarantes quod per hujusmodi *subventionem* à Nobis, ut petitur, faciendam, privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, & gratis, tam per praedictum *Pium praedecessorem* per ejus litteras, sub dat. anno 1570. 14. Kalendis Aprilis, Pontificatus sui anno sexto, quam per *piae memoriae Clementis Papae VIII.* similiter praedecessoris nostri litteras, sub annulo *Piscatoris*, die 5. Maii 1595. ac etiam per alias ejusdem *Clementis*

mentis prædecessoris litteras in forma *de anno 1597.* seu aliis eisdem Congregationibus concessis nullatenus præjudicatum sit, aut esse censetur, immo privilegia, immunitates, exemptiones, & gratias prædictas, ac etiam omnes, & qualcumque alias gratias, immunitates, & privilegia per quoscumque Prædecessores nostros quomodolibet concessa, quatenus tamen sint in usu, & Decretis Sacri Concilii Tridentini non adferentur, harum serie, quatenus opus sit, de novo confirmamus, approbamus, & innovamus, illaque ab eisdem Congregationibus inviolabiliter observari mandamus, etiam si tam litteras prædictas Pii V. quam Clementis Prædecessorum hujusmodi, & aliarum quæcumque super præmissis in Camera Apostolica registrata non essent, non obstante etiam Constitutione similia memoriz Pii IV. patet prædecessoris nostri de quibuscumque litteris, & gratiis interesse Camere concernentibus registrandis: volentes etiam quod presentes nostras in eadem Camera registrare, seu registrari facere minime teneantur.

Decretum irritum.

§. 7. Decernentes insuper ea omnia, & singula firma, valida, & efficacia esse, & fore, sitosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac per omnes, & singulas Congregationes prædictas, perinde ac si Procuratores, seu eorum Substituti prædicti illas cum speciali earum mandato obligassent, ac alios omnes ad quos spectabit observanda esse, presentisque litteras nullo unquam tempore, etiam ex eo quod prædictæ Congregationes, & quicumque alii ad quos spectat, præmissis expressè, & nominatim non consenserint, aut alias quomodolibet de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis hostiæ, vel alio defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, in jus, vel controversiam revocari, aut sub illis revocationibus, suspensionibus, reductionibus, limitationibus, aut modificationibus comprehendi minime posse, nisi de earundem presentium toto tenore specialis, & ad verbum expressa mentio facta fuerit: Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius Camere Apostolicæ Præsidentes, & Clericos, ac S.R.E. Camerarium, Thesaurariumque prædictum, & alios dictæ Camere Ministros, subacta eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executio deputat.

§. 8. Quocirca dilectis filiis nostro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Thesaurario Generali prædicto, ac causarum Curie Camere Apostolicæ Generali Auditori per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alios, seu alios eisdem presentes, & in eis contenta quæcumque solenniter publicantes, ac in præmissis omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula in presentibus expressa, & illarum vigore faciendâ quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari, contradictores quoscumque, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurso postpositis, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim felic. recordationis Symonachi, Pauli II. Pauli IV. Pii V. & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, earundem quoque Congregationum, & cujuslibet earum, Monasteriorumque singularium statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam in vim contractus, aut Motu proprio, vel consistorialiter eisdem Congregationibus, illarumque Superioribus, &

Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, ac aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, quibus operibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenentes hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub D. P. A. Annulo Piscatoris, die 1. Novembris 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

Originale conservatur in Archivio S. Mariae Pacis de Urbe, Canonorum Regularium Congregationis Lateranensis.

Innovatio Constitutionum, & Decretorum CXVII
in favorem sententiæ afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione & in corpus infusione à peccato originali præservatam fuisse, editorum.

Conceptionis Beatae Mariæ Virginis disputatio, quomodo sit prohibita & punita, vide ad Const. 114. Pii V. & Pauli V. Const. 97. & Gregor. XV. Const. 34. Sanctissimi.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. 1661.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Solicitude omnium Ecclesiarum, quam licet meritis, & viribus longè imparès, Dei Optimi Maximi voluntate, & providentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos & vigilantes, ut scandala quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione & fragilitate necesse est ut veniant, quantum fieri potest, paucissima exortantur, atque cuncta quàm celerrimè, & quàm diligentissimè amoveantur; nam iis per quos veniunt, certam peccati perniciem, quibus verò præbentur, præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro pastoralis officii debito, & damnum summo opere dolemus, & discrimine affiduè urimur.

Exordium

§. 1. Sanè vetus est Christi fidelium erga ejus Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sententium, ejus animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia & privilegio, intuitu meritorum Jesu-CHRISTI ejus filii, humani generis Redemptoris, à macula peccati originalis præservatam immunem, atque in hoc sensu ejus conceptionis festivitatem solenni ritu colentium, & celebrantium; crevitque horum numerus, atque hujusmodi cultus post editas à felic. record. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in ejus commendationem Apostolicas Constitutiones, quas Sacrum Concilium Tridentinum innovavit, atque observari mandavit. Aucta rursus, & prorogata fuit pietas hæc & cultus erga Desperam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, Monasteria religiosorum Ordinum, & Confraternitates, ac concessas ab iisdem indulgentias, ita ut accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academiis ad hanc sententiam, jam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Pietas Christi fidelium in festivitatem Conceptionis B. Mariæ.

§. 2. Et

§. 2. Et quia ex occasione contrariae assuetudinis in concionibus, lectionibus, & sermonibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa scandala, jurgia, & dissensiones, recol. memor. Paulus PP. V. etiam prædecessor noster vetuit horum opinionem præfate sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem pia memor. Gregorius PP. XV. similiter prædecessor noster ad privata etiam colloquia extendit; mandans insuper in favorem ejusdem sententiæ, ut in sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino officio celebrandis, tam publicè, quàm privatim, non alio quàm Conceptionis nomine uti quicumque debeant.

§. 3. Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis Nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filii nostri Philippi earundem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc missæ ad Nos Oratorem Venerabilem fratrem Ludovicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatae fuerunt ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariae illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tam privatim, tum publicè præfata sententiam aut impugnare, aut vellicare, & favorem a Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, ut frustrentur; imò Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui juxta illam Beatæ Virginis exhibitio favere negant, ipsos Christi fideles à sua pacifica quasi possessione turbare conando, unde offensiones, scandala, & jurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem adversantium majora his incommoda in posterum prudenter, & merito timentur. Quapropter super hanc præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, ejusque Regna Nobis pro opportuno remedio instantè supplicari fecerunt.

§. 4. Nos considerantes, quod Sancta Romana Ecclesia de intemeratæ semper Virginis, Mariæ Conceptione festum solènniter celebrat, & speciale, proprium super hoc officium olim ordinavit juxta piam, devotam, & laudabilem institutionem, quæ à Sixto IV. prædecessore nostro tunc emanavit; volentesque laudabili huic pietati, & devotioni, & festo, ac cultui secundum illam exhibitio in Ecclesia Romana, post ipsius cultus institutionem nunquam immutato Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo favere, necnon tueri pietatem & devotionem hanc colendi & celebrandi Beatissimam Virginem, præveniente scilicet Spiritus Sancti gratia à peccato originali præservatam; cupientesque in Christi grege unitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & jurgiis, amotisque scandalis conservare: ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, ejusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem sententiæ asserentis animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione & in corpus infusione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præservatam fuisse, necnon & in favorem festi, & cultus Conceptionis ejusdem Virginis Deiparæ secundum piam istam sententiam, ut præfertur, exhibiti, innovamus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis observari mandamus.

§. 5. Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergunt interpretari, ut favores per illas dictæ sententiæ, & festo seu cultui secundum illam exhibitio frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem revocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut quovis prætextu, etiam definibilita-

tis ejus examinanda, sive Sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, sive Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce loqui, concionari, tractare, disputare, contra quicumque determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo differendo, ausi fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti IV. contentas, quibus illos subjacere volumus, & per præfatos subjicimus; etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuè inhabilitatis pœnis ipso facto incurrere absque alia declaratione; à quibus pœnis non nisi à Nobis ipsis, vel à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus absolvi, aut super iis dispensari possint: necnon eosdem aliis pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subjacere volumus, prout subjicimus per præfatos, innovantes Pauli V. & Gregorii XV. superius memoratas Constitutiones, sive Decreta.

§. 6. Ac libros, in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium revocatur, aut contra ea quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu loquutiones, conciones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda, prohibemus sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expressè prohibitis haberi volumus, & mandamus. Vetamus autem Sixti IV. Constitutionibus in hærentes, quæcumque asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant; cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus; quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subjecit Sixtus IV. alique prædecessores nostri Romani Pontifices, gravioribus aliis pœnis subjicimus, quas in contrafacientes huic nostræ Constitutioni superius infliximus.

§. 7. Volentes quod contra hujus nostræ Constitutionis transgressores, etiam regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas, cujuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, ut præfertur, tam Episcopi, & Prælati superiores, alique locorum Ordinarii, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animadvertant: Nos enim iis, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ipsè auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè precipimus, & mandamus.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis quantumcunque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, suspendi, vel excommunicari nequeant, quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam idem importantes clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum inserti forent,

Contra publicos
duri
sua potest.

Supplicatio
com. cum
Hisp.

Commissio
Prædecessorū
Pontificū.

Tana contra
romanos
Hisp.

Prohibet lib
ros contra
sententiam
Constitutionis
Sixti IV.

Contra Reges
lares aliorum
documentis.

Contra illi
derogat.

rent, presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipis ordinariis subdicationem.

§. 9. Ut autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinariis, ac eorum Vicariis, suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & aliis singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus hujusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diocesis, vel districtus prædicatoribus, & aliis, quibus expedire judicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare.

Transumptum fides.

§. 10. Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentis litteræ per aliquos ex nostris Curforibus in Basilicam Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ de Urbe de more publicentur, & affigantur; quæ affixio & publicatio ita omnes & singulos, ad quos spectat, afficiat, & ardeat, ac si illis personaliter intimata fuissent; & quod illarum transumptis, etiam impressis & manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus litteris adhiberetur, si ostensæ, vel exhibitæ forent.

D.P. An. 7. die 8. Dec.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 8. Decemb. 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

Anno Milleesimo sexcentesimo sexagesimo primo, Indictione 13. die vero 11. mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina providentia Papa VII. anno septimo, super prædicta littera affixæ, & publicatæ fuerunt in Basilicam Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, & in acie Campi Floræ per me Andream Casfruccium prælibat SS. D. PP. Curf. Pro D. Mag. Curf. Petrus Paulus Desiderius, Curf.

CXVIII. Breve Beatificationis Francisci de Sales Episcopi Genevensis.

Edita An. D. 1661. ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Spiritus Sanctus, qui suo incomprehensibili judicio humilitatem, atque infirmitatem nostram posuit tegere Ecclesiam Dei, quum in Divinis scripturis viros gloriosos, nimirum Sanctos laudari præcipit, eorumque sapientiam, & laudem narrari à populis, & nunciari ab Ecclesia docet, atque Nos illuminat quid nostris etiam temporibus agere debeamus. Quapropter Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in id sollicitè intendimus, ut non modò eorum, qui præcis, sed & qui proximis ætati nostræ sæculis sanctitate, ac virtutibus eximie claruerunt, nomen & gloria ubique gentium innotescat, pioque fidelium cultu & honore palam veneretur. Atque ideo tendentibus nuper in id ipsum piis Catholicorum Regum precibus, Præsulumque, & Principum, aliorumque Christi famulorum votis, Nos libenter annuimus, prout matura consideratione præmissa ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium in Domino salubriter expedire cognoscimus.

Supplicatio Præcipuum.

§. 1. Cum itaque charissimus in Christo filius noster Ludovicus Rex Francorum Christianissimus una cum Venerabilibus fratribus Archiepiscopis,

& Episcopis, ac universo Clero, Proceribus, & Universitatibus Studiorum generalium Regni Galliarum; necnon charissima in Christo filia nostra Anna Francorum Christianissima, & Henriceta Angliæ Illustris, Regina dux, ac dilectus filius nobilis vir Carolus Emanuel Sabaudia Dux, & Pedemontii Princeps, atque universus Ordo monialium Visitationis Beatæ Mariæ Virginis à Servo Dei. Francisco de Sales Episcopo Genevensi institutus; præsertim verò dilectæ in Christo filie Superior & Moniales Monasterii Oppidii Annessii Genevensis Diocesis, impetraverint alias ab hac Sancta Sede facultatem, ut processus fierent super non cultu, ac super inquisitione de vita, & moribus, heroicisque virtutibus, ac de miraculis, quibus prædictus Servus Dei Franciscus de Sales fulgere assereretur.

Miracula probata.

§. 2. Cumque postmodum processus hujusmodi confectos Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris ritibus præposita maturè, acerrimèque discussisset, ac de eorum validitate, ac relevantia constare declaraverit: Nempe de hujus Servi Dei vitæ eximia sanctitate, & de assiduo virtutum theologiarum, cardinalium, cæterarumque omnium exercitio: Immo ultra multiplicem, & miram hæreticorum ad veritatem Fidei Catholicæ conversionem, cum novem miracula insigniora ejus obitum consequuta, communi quasi voce sanctitatem ejus testantia, plenè probari censuerit: quæ selecta ex processibus intercessione memorati Francisci ab Omnipotenti Deo edita recensentur; ac præcipuè duorum mortuorum suscitatio, cæci nati illuminatio, contractorum, ac præcluserum à nativitate subita, ac perfecta sanatio, Nosque declarationes hæc approbaverimus: Ideoque cum iidem Cardinales coram Nobis congregati, præviis etiam Consultorum suffragiis, unanimes affirmaverint, posse, quandocumque Nobis visum fuerit, ad solennem hujus Servi Dei Canonizationem tutò procedi, atque interim indulgeri, ut idem Franciscus nuncupetur Beatus, ac aliquibus in locis de eo tanquam de Confessore Pontificæ Officium, & Missa recitari, ac solenniter celebrari possint.

Beatus noster cupantur.

§. 3. Hinc est, quod Nos piis supplicationibus inclinati Regis, Reginarum, ac Præsulum, qui etiam ad Nos Venerabilem fratrem Henricum Episcopum Ancienensem hac super re nuper ablegarunt: necnon charissimæ in Christo filie nostræ Mariæ Theresiæ Regis Francorum Conjugis Christianissimæ, ac Sabaudia Ducis, aliorumque præfatorum, illis propensa benignitate libenter annuimus: ac de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu auctoritate Apostolica tenore litterarum præsentium indulgemus, ut Dei Servus Franciscus de Sales olim Episcopus Genevensis, in posterum Beati nomine nuncupetur; ejusque corpus & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo celebretur Officium, & Missa de Confessore Pontifice singulis annis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die scilicet 29. Januarii, quæ ejus corporis depositio in Ecclesia Monialium Sanctissimæ Visitationis Annessii in Sabaudia celebrata fuit.

Concedit officium aliis quibus locis.

§. 4. Hæc verò concedimus in locis dumtaxat infra scriptis: nempe in omnibus Ecclesiis Monialium dicti Ordinis Sanctissimæ Visitationis, quem Beatus Franciscus instituit: In Cathedrali templo Lugduni, ubi diem clausit extremum: In Cathedrali Annessiensi, ubi sedit Antistes: In matrice Ecclesiæ loci de Sales, ubi natus est; & quidem sub ritu duplici majori. In Oppido verò Annessii, totaque Diocesi Genevensi sub duplici minori; ac tam à secularibus, quàm à regularibus utriusque sexus, ac etiam à Sacerdotibus quibuscumque eò confluentibus, quantum ad Missas attinet. Præterea, præsentem dumtaxat anno à datis hæc litteris inchoando, in supradictis, atque in singulis Cathedralibus Ecclesiis Regni Galliarum, ac Sabaudia, & Pedemontii ditionis, solennia Beatificationis hujus cum Officio

Officia, & Missa sub ritu duplici majori die à locorum Ordinariis constituta, & intra sex menses promulganda, celebrandi, singulis impartantur: Romæ verò in Ecclesia S. Ludovici Gallicana; & Sanctæ Sindonis Sabaudia; ac Romanæ Nationum, ac Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio; solennia hujusce Beatificationis intra bimestre proximum, postquam tamen illa in Basilica Principis Apostolorum celebrata fuerint, pariter celebrari concedimus.

Causis
Inq.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibuscunque decretis super non cultu, seu aliis latis, aut promulgatis, ceterisque contrariis quibuscunque.

Consumptio
Inq.

§. 6. Volumus autem ut harum litterarum transumptis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium sacris Ritibus præpositorum subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

An. 7.
Die 18. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXIX. Pro divisione Congregationis Clericorum Regularium de Somascha in tres Provincias.

Clerici Regulares de Somascha gaudent omnibus Privilegiis Ordinibus Mendicantibus concessis, & concedendis. Paul. V. Constit. 37. Eorundem Privilegia confirmavit Clem. VIII. Constit. 22.

An. D.
1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastorale fastigium superni dispositione consilii, nullo licet meritorum nostrorum suffragio erecti, in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut Congregationes Religiosorum virorum in Ecclesia Dei piè, sanctèque institutæ, ac uberes bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentes, prosperè, salubriterque dirigantur, quò laudabilibus institutis suis inherentes, amota quacunque controversiarum, & dissidiorum occasione, felicioribus in dies, Divina largiente gratia, proficiant incrementis.

Divisio Pro
vincie.

§. 1. Itaque ut in Congregatione Clericorum Regularium de Somascha pax, & religiosa unitas conservetur, & dignitates, atque officia pro meritis personarum æqualiter distribuantur, providere cupientes, de voto Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Alme Urbis nostræ Nobis institutæ deputatorum.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium statuimus, & decernimus, ut prædicta Congregatio Clericorum Regularium de Somascha divisa sit in tres Provincias, videlicet Lombardiæ, Venetiæ, & Romanam nuncupatas. Et Provincia quidem Lombardiæ contineat omnia loca, quæ in Statu Mediolanensi, & ditionibus adjacentibus dilectorum filiorum nobilium Virorum Ducum Sabaudia, Mantua, & Parma, ac Domini Helvetiorum possidet, vel possidebit dicta Congregatio. Provincia verò Venetiæ complectatur omnia loca, quæ continentur, seu continebuntur in Dominio Reipublicæ Venetorum, & Principatû Tridentino. Provincia autem Romana comprehendat loca omnia posita, vel ponenda in reliquis Italiæ ditionibus. Porro quælibet ex his Provinciis locum unum probationis habeat communem omnibus nationibus, ex quibus Provincia coalescit, cum

Bullariis Magni Tom. V.

professoris, quæ sufficiant pro educatione juventutis professor.

§. 3. Ad hæc quælibet Provincia habeat quatuordecim vocales Capituli Generalis, & si aliqua ex his de præsentibus plures habet, qui electi sunt, præterea plus acquisitum: ceterum non deveniatur ad electionem novorum Vocalium pro hujusmodi Provincia, nisi postquam ejus Vocales intra quatuordecim fuerint. Similiter quælibet Provincia mittat tres Socios, seu Discretos ad Capitulum Generale.

Sequitur
Ordinatio
1661.

Præpositi verò Generalis dignitas per turnum detur, non quidem nationum, sed prædictarum Provinciarum, & hic turnus incipiat anno proxime venturo 1662: Provincia Romana, à qua transeat ad Venetam. Dignitates autem ex quibus constat Definitorium, cum omnes sint numero tredecim, æqualiter dividantur, ita ut quælibet Provincia quatuor ex illis habeat, illa verò, cui per turnum Præpositus Generalis continget, quinque.

Præterea ubi nunc inter dignitates Definitorii sunt duo Consiliarii, & quatuor Definitores, ut aptius divisio fiat, eligantur tres Consiliarii, & tres Definitores, ita ut quælibet Provincia suum habeat Consiliarium, & suum Definitorem.

Dignitates autem Præpositi Generalis, Vicarii Generalis, & Procuratoris Generalis hoc ordine distribuantur, ut cuilibet Provinciæ per turnum semper una ex his conferatur. Procurator verò Generalis fundus officio sit ipso jure per subsequens triennium Consiliarius suæ Provinciæ, nisi eligatur Præpositus Generalis, aut Vicarius Generalis, aut Provincialis.

Porro nemo possit esse Superior in aliqua Provincia, qui filius ejus non sit. Et quidem qui jam professi sunt, intelligantur esse filii ejus Provinciæ, in qua nati sunt, sed qui in posterum professionem emittent, ejus Provinciæ filii censentur, & sint, in qua ad Religionem admittentur, & in qua professionem emittent. Quilibet tamen sine ullo discrimine subditus esse possit in qualibet cujusvis Provinciæ Domo, salva ejus capacitate.

Nemo quoque ullo modo possit esse Superior in eadem Domo, nisi per triennium, quo elapso alterum integrum triennium elabi debeat, priusquam ad ejusdem Domus regimen sub quovis titulo, sive Superioris, sive Vicarii admoveatur. Qui verò in proximo Capitulo Generali anni 1662. reperientur aliquam Domum gubernasse per triennium, aut ultra, quovis demum titulo Superiores fuerint, à prædictæ Domus regimine removeantur.

Ceterum Patres Definitorii cæteris quibuscunque præcedant, & si quando contingat eos Subditos esse in aliqua Domo, immediatè post Superiorem Domus sedeant. Visitatores verò Provinciarum in posterum Præpositi Provinciales appellentur, & quilibet habeat potestatem ordinariam supra quamlibet Domum suæ Provinciæ.

Decretum
irritans.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus litteras, & in eis contenta quæcunque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut intè esse habentium consensus, aliòve quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse. Sed ipsas præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosque

Gg

alioque quolibet quavis auctoritate, & potestate fun-
gentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet qua-
vis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & aucto-
ritate, iudicari, & defini debere, ac irritum, & inane,
si locus super his a quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

Curialis
decret.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus
sit, nostra, & Cancellarie Apostolicæ Regule de non
tollendo iure quæsito, aliisve Constitutionibus, & Ordina-
tionibus Apostolicis, necnon dicte Congregationis
Clericorum Regularium de Somascha, ejusque Provin-
ciarum, & Domorum, Collegiorum, & locorum quo-
rumcunque, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confir-
matione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis
statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indul-
giis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, ejusque
Provinciis, Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus,
& personis quibuslibet, sub quibuscunque verborum teno-
ribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogato-
riarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissi-
mis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decre-
tis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quo-
modolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus
omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti de-
rogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis,
specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad ver-
bum, non autem per clausulas generales idem impor-
tes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores
hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omiso,
& forma in illis tradita observata, exprimerentur, &
insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter ex-
pressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat
specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis
quibuscunque.

Transumptio-
rum fides.

§. 6. Volumus autem ut earumdem præsentium littera-
rum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii
publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica di-
gnitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio,
& extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur,
si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dati. P. A. 7.
an 23. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub
Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1661. Pontificatus
nostri anno septimo.

CXX. Contra nonnullos Monachos Cistercienses
in Gallia Abstinentes nuncupatos, tentan-
tes introducere in Monasteria abstinen-
tiam à carnibus, quarum usus certis diebus
à Sede Apostolica concessus est, & nolentes
obedire Constitutionibus Apostolicis, ejus-
demque Ordinis.

De hac materia vide ad Constitutionem hujus
Pont. 46. In suprema, & Constit. 114. Nuper
pro parte.

Edita A. D.
1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motus hu-
jus Confus.

Alia pro parte Dilecti filii Procuratoris Generalis
Ordinis Cisterciensis Nobis exposito, quod licet
omnes Monachi dicti Ordinis tam stricte ad observan-
tiam paupertatis teneantur, ut Capitulum Generale ejus-
dem Ordinis anno 1605. celebratum revocaverit om-
nes, & quascunque licentias, & dispensationes cujus-
cunque privati rerum, & honorum usus, proprietatis,
possessionis, & domini per quoscunque Superiores dicti
Ordinis ex quibuscunque causis concessas, etiam re-
vocationem ipsius Ordinis Capitulum Generale anno
1652. renovaverit, cum injunctioe observantia præ-
dictæ Decreti Concilii Tridentini sess. 25. de reform. cap. 1.
de Regularibus, sub pena excommunicationis ipso facto

incurrere ab oppositis sibi hinc executioni, & ob-
servantia, & inhabilitati ad quævis officia, gradus, &
dignitates, ac insuper contractus à quibusdam Abba-
tibus Regularibus cum suis Monachis factos pro separa-
tione mensæ Conventualis ab Abbatibus, seu fuerit esse
rescindendos, tanquam paupertati Religiosæ contra-
rios, eosque in posterum à quocunque conventari prohibe-
rent: nullusque sit in Regno Gallie prædicti Ordinis
Procurator, qui in suo novitiu ad vitam communem,
& præfata paupertatis observantiam non fuerit instru-
ctus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi ejusdem Ordinis
in Gallia, dicti Abstinentes, seu strictius Observan-
tiam, sub prætextu introducendi in Monasteria abstinen-
tiam à carnibus, quarum usus certis diebus à Sede Apo-
stolica concessus est, certos inibant contractus, transac-
tiones, & concordata cum antiquis Ordinis ejusmo-
di Religiosis, quibus certas pensiones in pecuniis, &
fructibus promittebant, & distribuabant, eosque à ma-
jori, & præcipuo onere Chori, aliisque observantiis, ad
quas ex professione tenentur, liberantes, evidenti rela-
xationis, & perditionis periculo exponebant, dummodo
eis solis privativè quoad alios Monasteriorum administra-
tionem, & regimen, tam in spiritualibus, quam in tem-
poralibus, liberamque Officialium, & Superiorum ele-
ctionem, tam quoad vocem activam, quam passivam
cederent.

§. 2. Et in eadem expositione subjuncto, quod con-
tractus, transactiones, & concordata hujusmodi, non
in edificationem, sed in evidentem Religiosorum rui-
nam spiritualem vergebant, dictusque Procurator Ge-
neralis propterea de opportuno in præmissis remedio à
Nobis provideri summopere desiderabat. Nos supplica-
tionibus ipsius Procuratoris Generalis nomine super hoc
humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consulta-
tionibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum,
qui rem diligenter, & maturè discusserant, consilio, at-
tentis narratis, contractus, transactiones, & concordata,
de quibus supra agitur, fuisse, & esse illicita, ideoque
eò usque inita nulla, & invalida fuisse, auctoritate Apo-
stolica declaravimus, & decrevimus, prohibuimusque
ne in futurum sub ejusdem nullitatis, & invaliditatis,
necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ,
& passivæ, officiorumque, graduum, & dignitatum qua-
rumcunque, & perpetuè inhabilitatis ad ea, & quælibet
alia in posterum obtinenda per hujusmodi contrahentes,
transigentes, & concordantes eo ipso incurrendis penis,
talia concordata, transactiones, & contractus ullatenus
celebrentur.

§. 3. Et postmodum pro parte Dilectorum filiorum
Reipublicæ Helvetiorum Nobis pariter exposito, quod
cum dilecti filii Abbates dicti Ordinis Cisterciensis in
ejusdem Reipublicæ ditione existentes, convocati ad Ca-
pitulum Generale Cistercii in Gallia celebrandum, sese
accingerent, & præpararent ad iter, octavo tamen
perceperant, quidam Religiosos Gallos ejusdem Ordinis
dictos Abstinentes, contra antiqua ipsorum jura,
nunquam eatenus controversa, à Romanis Pontificibus
Prædecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese
prævalere quibusdam sententiis à bon. mem. Francisco
dum vixit S. R. E. Cardinale de la Rochefoucaud nun-
cupato emanatis, qui cum à sel. rec. Gregorio Papa XV.
& Urbano VIII. Prædecessoribus pariter nostris com-
missionem habuisset ad visitanda, & juxta statuta ejus-
dem Ordinis à Romanis Pontificibus confirmata, refor-
manda Monasteria dicti Ordinis, quæ in Gallia indige-
rent reformatione, & tamen ea nullatenus visitasset; ni-
hilominus dicti Abstinentes contra formam litterarum
Apostolicarum, & statuta Apostolica, à Sede Apostolica
ab eo obtinuerant, quibus omnes Abbates, & Religio-
sos communis observantia, qui scilicet utuntur dispensa-
tione Apostolica circa eam carnium usum accepta,
sive à Nobis per nostras in simili forma breviter litteras
die 10. Novembris 1657. expeditas approbata, inter alia
pretendebant esse privatos vocis activæ, & passivæ
in electionibus Abbatis Generalis, & quatuor primo-
rum

ALEXANDER SEPTIMUS.

quam Abbatum, Vicariorum Provinciarum, Procuratoris Generalis in Curia, & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegii Patris, communia studii dicti Ordinis, receptione Novitiorum ad communem Observantiam, aliisque Juribus pertinentibus ad Abbatem, & Capitulum Generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos solos Abstinentes redditos capaces dignitatum, & Officiorum dicti Ordinis, ac independentes à Jurisdictione Ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse præsumebant.

§. 4. Atque in expositione subjuncto, quod licet hujusmodi sententia fuisset per Judices delegatos facta, atque à Innocentio Papa X. etiam prædecessore nostro, super prædictis Juribus Abstinentibus prædictis perpetuum impostum silentium; at tamen iidem Abstinentes semper dictas sententias validas autumabant, & pro earum observatione diversos recursum habuerant, propter quas præsumptiones prorogatum fuerat Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuisset consulti.

§. 5. Ideo Nos pro commissa Nobis cœlitus Pastoralis Officii cura, memorati Ordinis quieti consulere cupientes, ac causas, & causas hujusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligantium, & alia etiam speciali expressione digna pro plene, & sufficienter expressis habentes, necnon causam, & causas prædictas ad Nos avocantes, ac declarationem, approbationem, & novam concessionem à Nobis per præfatas litteras die 10. Novembris 1657. emanatas, circa eum carnium factas confirmantes, habita relatione de præmissis.

§. 6. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolice potestatis plenitudine districte prohibuimus, ut Abbates, & alii quicumque dicti Cisterciensis Ordinis communis observantia Religiosi ejusdem Apostolica dispensatione circa eum carnium utentes super libertate vocis activæ, & passivæ in electionibus Abbatis Cistercii Generalis, aliorumque quatuor præcipuorum Abbatum, Vicariorum Provinciarum, Procuratoris Generalis Curia, & aliorum publicorum Officialium, in administratione, & Regimine Collegii Patris communis Studii dicti Ordinis, in Novitiorum ad communem observantiam cum usu talis dispensationis circa eum carnium, servatis servandis, receptione, eorumque educatione, nec in omnimoda Jurisdictione, quam ab initio ejusdem Ordinis habuerunt, & quibilibet aliis juribus, quæ ex vi Regulae, & sæpè dicti Ordinis Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarum illis, & Capitulo Generali competunt, ullatenus prohiberentur, vel molestantur, prout non molestari, prohiberi, seu perturbari mandavimus, & præcepimus, circumscriptis memoratis sententiis die 27. Julii 1634. & die 20. Augusti 1635. à prædicto Apostolico Visitatore, ut dicitur, emanatis, necnon quorumlibet aliorum Judicum, qui hæc præmissa quidquam secus statuere, vel decernere tentarent, aut præsumperant, cum omnibus inde secutis, & aliis prout in binis nostris in simili forma Brevis litteris, unis die 8. Martii 1660. & alteris die 2. Julii 1661. rescriptis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, ubi hæc continetur.

§. 7. Cum autem Dilectus filius Claudius Vausini Abbas Cistercii, & totius Ordinis Cisterciensis præfati Generalis ad Nos supplex accesserit pro canonice promovenda Ordinis sui per diversa Mundi Regna diffusi reformatione, salvâ ejusdem Ordinis unione, & integra subordinatione. Nos ejusdem Claudii Abbatis Generalis zelum, sollicitudinem, & laborem plurimum in Domino laudantes, eumque specialis favoris gratia prosequi volentes, & à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, &

Confirmis
generales
(Abbatibus.)

absolutum fore censentes, suspensionibus ejus nomine super hoc humiliter portatis, de voto particularis Congregationis ad executionem, & observandum, & referendum à Nobis de præfatis litteris hinc inde datas vidit, & quod præfatum causam istius reformationis in statu, & scilicet, in quo ad præfens reperitur (illius statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Colligantium, & alia quocumque etiam speciale, & individua mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis habentes), quocumque Tribunali ad Nos denuo auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus.

§. 8. Præterea mandamus dicto Claudio Abbati Generali, ut advocet, seu moneat viros idoneos Ordinis sui, tam ex Gallia, quam aliunde ad exhibendum infra tres menses dictæ Congregationi particulari deputatæ articulos concernentes dictam Reformationem à Nobis instituendam. Et quantum ad controversias in variis Tribunalibus, etiam coram Commissariis Apostolicis, à multis annis agitatas circa Reformationem dicti Ordinis, sive in Gallia, sive extra Galliam, volumus, & ordinamus sub pena excommunicationis late sententia ipso facto incurrendæ, à qua nemo à quoquam, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit, ut præfatis dispositiones à Nobis immediate emanatæ per præfatas nostras in forma Brevis litteras, die 8. Martii 1660. & die 2. Julii 1661. rescriptis expeditas.

§. 9. Decernentes, easdem præfatas litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus quacumque litis, seu litium pendentiæ, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in dictis litteris volumus non obstare, ceterisque quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 16. Januarii 1662. Pontificatus nostri anno septimo.

Decretum
irritum.

D. P. An. 7.
die 16. Janu.

Declarat nullum præjudicium fuisse illatum superiori Vicarii Generalis in unione Conventus Terræ Roccha di Papa Conventui S. Joannis de Urbe, sub obedientia Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

CXXI.

De concessione, & unione hujus Conventus vide supra ad Constit. 103. Sacrosancti.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad suam rei memoriam.

Edicta A. D.
1662.

Alias Conventum B. Petri de Nolasco olim Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Terra Roccha di Papa nuncupata, Tusculanae Diocesis positum, cum illius Ecclesia, ac bonis, & oneribus universis Congregationi Fratrum Discalceatorum Reformatorum nuncupatorum dicti Ordinis, ita ut Conventus hujusmodi de cætero Conventui S. Joannis de Urbe ejusdem Congregationis, sub obedientia dilecti filii Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, qui in dicto Conventu Sancti Joannis residere solet, subiaceret, & dictus Procurator Generalis Superiorem,

Remissum
concessio
Conventus.

& familiam sex saltem Presbyterorum, & duorum Con-
versorum Fratrum Discalceatorum Reformatorem Con-
gregationis hujusmodi in primodicto Conventu col-
locare debeat, auctoritate Apostolica perpetuo appli-
cavit, & appropriavit, & alias prout in no-
stris in simili forma Brevis litteris die 15. Octobris 1660.
desuper expeditis, quarum tenorem presentibus pro-
plene, & sufficienter expresse haberi volumus, ple-
nitas continetur.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Procurator Genera-
lis Nobis nuper exposuit, licet ratione subordi-
nationis, quam ipse Procurator Generalis ad dilectum
filium Vicarium Generalem Superiorem dictae Congre-
gationis habet, credat praemissa, & inde sequuta sine
ullo praedicti jurisdictionis, & superioritatis dicti Vi-
carii Generalis emanasse: nihilominus ad removenda
omnia dubia, & inconvenientia, quae exoriri possent,
idem Procurator Generalis opportunè à Nobis hac in re
provideri summopere desideret.

Declarat
provisoria.

§. 2. Nos ipsum Procuratorem Generalem specia-
libus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à qui-
bulvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ec-
clesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab
homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quo-
modolibet innotatus existit, ad effectum presentium
dumtaxat consequendum harum litterarum absolventes, &
absolutam fore sententiam, supplicationibus ejus nomi-
ne Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de
Congregationis super statu Regularium deputata consi-
lio, ex memoratis nostris litteris, qua parte praenomina-
tus Conventus S. Petri de Nolano subijcitur obe-
dientiae dicti Procuratoris Generalis, qui Superiorem, &
familiam in eo collocare debeat, nullum praedictum
fuisse illatum superioritati, ac jurisdictioni memorati
Vicarii Generalis, auctoritate praedicta tenore presentium
declaramus.

Decretum
irrevocabile.

§. 3. Decernentes easdem presentes litteras semper
firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque
plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac
illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenif-
simè suffragari. Sicque in praemissis per quoscumque
Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Pa-
latii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere,
ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praedictis nostris litteris, nec-
non omnibus, & singulis illis, quae in eis volumus
non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 7.
die 27. Jan.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub
Annulo Piscatoris, die 27. Januarii 1662. Pontifica-
tus nostri anno septimo.

CXXII. Deputatio Eminentissimi Cardinalis Chisii
in Protectorem Fratrum Ordinis Minimorum
S. Francisci de Paula.

Edicta A. D.
1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Dilecto Filio Nostro Flavio Tisuli S. Mariae de Populo
S. R. E. Cardinali Chisio nuncupato, nostro secundum
carnem, ex Fratre germano Nepoti. Dilecte Fili Salu-
tem, & Apostolicam Benedictionem.

Mariae.

Cum per obitum bonae memoriae Bernardini, dum
vixit, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Spadae
nuncupati, Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci
de Paula apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris,
nuper apud Sedem praefatam defuncti, Ordo praedictus
Protectore destitutus manserit.

§. 1. Nos eidem Ordini de idoneo Protectore pro-
videre volentes, ac de tua Circumspectionis singulari
prudencia, doctrina, & integritate, & Religionis ze-
lo plurimum in Domino confisi, Motu proprio, & ex
certa scientia, ac matura deliberatione nostris: Te, ex
cujus Protectione, ob tuas eximias virtutes Ordinem
praedictum plurimum commodi, & ornamenti suscep-

turum esse confidimus, praedicti Ordinis, illiusque
Fratrum Regularium, & Religiosorum quorumcum-
que apud Nos, & Sedem praefatam Protectorem, cum
omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, &
oneribus solitis, & consuetis, & quibus alii ante te dicti
Ordinis Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet po-
tuerunt, seu etiam debuerunt, ad tua vitam Apostolica
auctoritate tenore presentium facimus, & deputamus.

Præfati
provisoria.

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute sanctae obedien-
tiae mandamus, ut Superiorum dicti Ordinis auctori-
tatem, quantum fieri potest, conservare cures, & propterea
eum ipsi Superiores eorum officii debito satisfecerint, ac
gubernio, & regimini Subditorum sufficienter incubue-
rint, tum in negotiis eorumdem Religiosorum te non
immisceas.

§. 3. Quando autem ab hisdem Superioribus requisitus
fueris, ut in eisdem negotiis auctoritatem tuam interpo-
nas, vel necesse fore cognoveris, ut eandem auctoritatem
tuam in ipsis negotiis exerceas, tum id liberè facere
possis, sed quoad poteris per te ipsum hoc facere cu-
res, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in
hisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex
Regularibus dicti Ordinis.

§. 4. Mandantes propterea Dilectis filiis Correctori
Generali, ac Visitoribus, & aliis Superioribus, nec-
non Universis Fratribus, & personis quibuscumque di-
cti Ordinis in virtute sanctae obedientiae, ut te in eorum
Protectorem, juxta tenorem presentium recipientes,
ea, qua debent reverentia prosequantur.

Contraria
derogant.

§. 5. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Cae-
terum te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protecto-
ris munus ita optate studeas, ut apud Deum bonorum
operum retributorem, & eternorum praemium, & à No-
bis condignam laudem valeas promereri.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub
Annulo Piscatoris, die 6. Februarii 1662. Pontificatus
nostri anno septimo.

D. P. An. 7.
die 6. Febr.

Super concessione Ecclesiae, & Conventus S. CXXII
Pancratii extra, & propè muros Urbis, facta
Fratribus Carmelitis Discalceatis Ordinis
S. Virginis Mariae de Monte Carmelo, nec-
non super translatione, sive nova erectione
Seminarii Missionum ejusdem Congrega-
tionis in praefatis Ecclesia, & Conventu.

Vide ad Constit. 10. Decret Romanum, supra,
in qua agitur de dominio, & gubernatione
hujusmodi Seminarii.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edicta An.
1661.

Inscrutabili divinae providentiae arcano universalis
Ecclesiae regimini praesidentes, ad illa, quae in Fidei
Catholicae, Religionisque propagationem, & incre-
mentum cedere, & cessura esse noscuntur, propensis
studii intendimus, eorumque firmitati, robori, & effi-
caciae libenter consulimus, ac alias sollicitudinis nostrae
Pastoralis partes desuper interponimus, prout omnibus
maturae considerationis trutinam perpenis, ad Omnipotentis
Dei gloriam, animarumque salutem cognoscimus
in Domino salubriter expedire.

Exordium

§. 1. Alias siquidem Nos certis ex causis tunc ex-
pressis adducti auctoritate Apostolica statuimus, decre-
vimus, & ordinavimus Conventum, seu Seminarium
Sancti Pauli, sive Sanctae Mariae de Victoria nuncupat.
de Urbe Ordinis Fratrum ejusdem Sanctae Mariae de
Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, esse
debere Provinciae Romanae & ejusdem Ordinis Provin-
ciali Romano subiectum in omnibus, & per omnia,
etiam quoad Conventualitatem Fratrum non Semina-
rizarum, ad instar aliorum dictae Provinciae Con-
ventuum, ac Officiales à Capitulo Generali, seu Discretorio

Recessit
nuncupato

rio

rio Generali electos, & ibidem constitutos dimit-
tos, videlicet Priorem, Subpriorem, seu Vicarium, &
ad Capitulum Provinciale ejusdem Provinciae Roma-
nae in futurum spectare electionem Prioris (cum parti-
cipatione tamen, & approbatione quoad hunc Con-
gregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E.
Cardinalium negotio Propagandae Fidei Praepositorum)
necnon etiam Subprioris, seu Vicarii, aliorumque Offi-
cialium Conventus, seu Seminarii hujusmodi ad for-
mam Constitutionum praedictae Religionis, remanenti-
bus tamen ibidem Seminario, & Seminaristis, eorum-
que controversiarum, & Linguarum Orientalium Le-
ctoribus, & Magistris tunc existentibus, & pro tempo-
re futuris, quorum electio, & amotio cum participatio-
ne Praepositi Generalis dicti Ordinis ad Congregatio-
nem Cardinalium praedictorum in futurum spectaret, &
pertineret. Insuper administrationem omnium, & singu-
lorum bonorum, reddituum, & proventuum, tam à quon-
dam Francisco Cimino Barone de Cacurri, quam ab aliis
relictorum, datorum, seu donatorum, & in posterum re-
linquendorum, dandorum, seu donandorum, videlicet
pro Missionibus faciendis, curae, & diligentiae dictae
Congregationis Cardinalium, amotis Syndicis, & Pro-
curatoribus quibuscumque praedicti Ordinis, commis-
mus. Praeterea quamvis Conventus praefatus esset, &
esse deberet, ut supra, Provinciae Romanae, volui-
mus nihilominus, ut in illo, ut ante dictum est, Se-
minaristae, eorumque Lectores, & Magistri u. a. cum
Fratribus ejusdem Provinciae liberè cohabitare, & con-
venire valeant, pro alimentis vero, sustentatione, ves-
titu, famulatu, aliisque necessariis Seminaristarum,
eorumque Lectorum solverentur praedicto Conventui,
seu ejus Priori, & Procuratori per Congregationis su-
praedictorum Cardinalium Ministros ex redditibus dic-
ti Seminarii, vel pro Missionibus, ut supra, relictis,
seu in posterum relinquendis annua scuta quadragin-
ta pro quolibet Seminarista, vel Lectore pro tem-
pore, & rata temporis, quo quilibet Lector, & Se-
minarista ibi resideret, ac cohabitaret, & convive-
ret, remanentibus ad Conventus commodum eleemo-
synis, seu emolumentis pro Missis à praedictis Semi-
naristis, Lectoribus, & Magistris celebrandis, quo-
modolibet resultantibus. At si Lector pro studio Lin-
guarum foret saecularis, vel Religiosus alterius Ordinis,
competens ei stipendium ex dicti Seminarii red-
ditibus, ejusdem Congregationis Cardinalium arbi-
trio assignaretur, & alias pro ut in nostris in simili for-
ma Brevis litteris, die 24. Septembris 1655. desuper
expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plenè, &
sufficenter expresse, & inserto haberi volumus, ube-
rius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Dominicus à
Sanctissima Trinitate Praepositus Generalis Congrega-
tionis Italiae Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis B.
Mariae de Monte Carmelo, Nobis nuper exponi fecit,
dilectus filius noster Franciscus S. Mariae in Porticu
Diaconus Cardinalis Mardalchinus nuncupatus, qui
Monasterium Abbatiam nuncupatum S. Pancratii propè,
& extra moenia Urbis olim suppressi Ordinis Fra-
trum Sanctorum Barnabae, & Ambrosii ad Nemus in
commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensa-
tione Apostolica obtineat, Ecclesiam ejusdem S. Pancra-
tii, ac Fabricas illi adjacentes, & viridarium, necnon ter-
ras illi contiguas, ac annexas, & connexas circumcirca
Ecclesiam, & Monasterium hujusmodi eidem Domini-
co Praeposito Generali, ac Congregationi Italiae, ad hoc
ut Seminarium praedictum commodius illuc transferri,
seu ibidem de novo erigi valeat, reservato tamen no-
stro, & Sedis Apostolicae beneplacito, concesserit cum
diversis pactis, & conditionibus, & alias prout latius
continetur in publico desuper confecto instrumento te-
noris qui sequitur, videlicet.

§. 3. In Nomine Domini Amen. Praesenti publico In-
strumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum
quod anno ab ejusdem D. N. Jesu-Christi Nativitate
1662. Indictione 15. die vero 7. Januarii, Pontificatus
autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini
Bullarii Magni Tom. V.

Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno ejus
septimo: In mei Antimi Curti Curiae causarum Cantuarum
Apostolicae, ac D. Innocentii Meuli Notariorum publi-
corum insolidum rogati, Testiumque infra scriptorum
ad haec omnia, & singula vocatorum, habitorum, atque
rogatorum praesentia praesens, & personaliter constitu-
tus Perill. & Excell. D. Julius Caesar Serronius in Ro-
mana Curia Advocatus Nobis, &c. Cognitus Procura-
tor ad infra scripta peragendum specialiter constitutus
ab Eminentiss. & Reverendiss. D. Francisco tituli S. Ma-
riae in Porticu Diacono Cardinali Mardalchino nuncu-
pato, ac perpetuo Commendatario Abbate nuncupato
Monasterii Abbatia nuncupati S. Pancratii propè, &
extra moenia Urbis, olim suppressi Ordinis Sanctorum
Barnabae, & Ambrosii ad Nemus, ut de ejus mandato
Procurator constat in actis mei Curti sub hodierna die ad
hoc, cui Eminentiss. D. Cardinali nil magis curae est,
ut quantum per vires licet Catholica Religio ubique
Terrarum Orbis, senotis haereticorum, & infidelium
falsis dogmatibus propagetur, ac in Ecclesiis Mona-
steriorum ejus regimini, & gubernio ex benignitate
Sedis Apostolicae commissis divinus cultus, ac Mini-
strorum Ecclesiasticorum numerus augeatur, in ibique
Divina officia majori qua potest veneratione peragan-
tur, ac exoptatum finem aliqua in parte consequi spe-
rans, si per ipsum Ecclesia praedicta, ac Fabricae illi adja-
centes, & viridarium, necnon Terrae illi contiguae, ac
annexae, & connexae circumcirca Ecclesiam, ac Monaste-
rium hujusmodi ad hoc, ut commodius Seminarium
Missionum sub Titulo Sancti Pauli Fratrum Carmeli-
tarum Discalceatorum Congregationis Italiae, Ordinis
B. Mariae Virginis de Monte Carmelo ad praesens exi-
stens in Domo Regulari, seu Conventu S. Mariae de
Victoria nuncupato de Urbe ejusdem Ordinis, ad praedi-
ctum Monasterium S. Pancratii Apostolica auctoritate
transferri, seu in eo denuò erigi valeat, quantum in se
est, concederentur, & assignarentur.

Quapropter ex causis supra dictis dictus D. Julius
Caesar Serronius Procuratorio nomine, ut supra, re-
servato in primis, & ante omnia beneplacito Aposto-
lico, & non aliis, aliter, nec alio modo, &c. sponte,
&c. omni meliori modo, &c. Ecclesiam, ac Fabricas, &
Viridarium, necnon Terras praedictas in eodem statu, &
esse in quo ad praesens reperiuntur, pro dicto Semina-
rio, ad effectum illius translationis, sive novae erectio-
nis, ut praefertur, absque alio praedictio ipsius Emi-
nentissimi D. Cardinalis, ejusque in dicto Monasterio
Successorum, Praeposito, ac Diffinitoribus Generali-
bus, aliisque Superioribus praesentibus, & pro tem-
pore existentibus dicti Ordinis, caeterisque Religiosis
ejusdem Ordinis, licet absentibus, Reverendissimo P. Do-
minico à Sanctissima Trinitate Praeposito Generali dicti
Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, necnon Adm.
Rev. P. Philippo à Sanctissima Trinitate, & Rev. P. Bal-
thasare à S. Catharina Senensi Diffinitoribus Generali-
bus praedicti Ordinis Congregationis Italiae praesenti-
bus, & acceptantibus etiam pro Adm. R.R. PP. Joanne à
Sancto Hieronymo, & Paulo à Sanctissimo Sacramen-
to etiam Diffinitoribus Generalibus Ordinis, & Con-
gregationis praedictae absentibus, pro quibus, & qua-
tenus opus sit, de rato in forma promittentibus. Ita quod
&c. alias, &c. in perpetuum concessit, & assignavit cum
clausula, & effectu constituti in forma nullo jure, &c.
nisi infra scriptis legibus, conditionibus, & reservatio-
nibus inter ipsum Eminentissimum D. Cardinalem, &
praedictos Rev. P. Praepositum Generalem, & Adm. R.R.
PP. Diffinitores nomine proprio, ac totius Ordinis
hujusmodi, sub eodem beneplacito Apostolico conven-
tis, & statutis, videlicet.

Quod Titulus, & denominatio Abbatiae praedictae, ac
fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, emolumenta,
res, bona, dona, proprietates, praedia, jurisdictiones,
actiones, annexa, & connexa, pertinentia, dependentia,
adjacentia, praeter praemissa, Censur, Canones, respon-
siones, & alia quaecumque in quibusvis rebus consisten-
tia bona, ad Monasterium praedictum quomodolibet,
& quocumque titulo spectantia, & pertinentia, ad praedi-
ctum

dictum D. Cardinalem, & ejus in dicto Monasterio successores liberè, ac pleno jure, perinde ac si concessio prædicta facta non fuisset, perpetuò reservata existant; ita ut eadem concessio semper intelligatur facta, & esse debeat de solis, & nudis muris ipsius Ecclesie, illiusque domorum, ac de Viridario, & Terris prædictis, ac omnia, & singula alia superius expressa præter hæc præmissa à prædictis Ecclesia, & Monasterio, etiam perpetuò, penitus, & omninò sejuncta, disjuncta, divisa, separata, & segregata esse debeant, & intelligantur. Ita ut Præpositus Generalis, & alii Superiores, ac Fratres Seminarii, & Ordinis hujusmodi, ad quorum favorem hæc Concessio fit, nil aliud unquam perpetuis futuris temporibus quovis prætextu, etiam inopinato, & ex quavis causa, etiam ratione onerum prædictæ Ecclesie incumbentium, & illorum adimplementi, etiam si aliquid ex præmissis pro adimplemento onerum specialiter donatum, seu relicum fuisset, habere, & prætere non possint, præterquam nudam Ecclesiam, Fabricas, Viridarium, & Terras prædictas, necnon etiam eidem Eminentissimo D. Cardinali, ac ejus in prædicto Monasterio Successoribus tres stantiae in dicto Monasterio propè Portariam ad eorum dumtaxat usum, & habitationem pro illorum personis tantum reserventur, & reservata existant, & intelligantur, & prædicti Præpositus, & Definitorum Generales, & pro tempore existentes Superiores, & alii Religiosi dicti Ordinis teneantur, & obligati existant, prout supradicti Reverendissimi P. Præpositus, & PP. Philippus, & Balthasar Diffinitores, & pro aliis Diffinitoribus, ut supra obligarunt & promiserunt quandiu Seminarium prædictum in Aedibus prædictæ Ecclesie permanerit proprii Seminarii, seu Congregationis, aut Ordinis hujusmodi sumptibus, & abique eo quod à prædicto Eminentissimo D. Cardinali, sive ejus in dicto Monasterio Successoribus aliquid unquam pro tempore consequi, seu prætere valeant in prædicto Monasterio Sacerdotes habere, & tenere, qui Missas in prædicta Ecclesia celebrent, & Divina Officia peragant, ac omnia, & singula onera, dictæque Ecclesie quomodolibet incumbentia, tam ea quæ ad præsens in lucem prodierunt, quam alia quæcumque, quæ forsitan tractu temporis degerentur, ad amissum, & unquam adimpleant, confecto per eos libro, in quo onera prædicta, quorum notitia ad præsens habetur, adnotentur, & etiam simili modo alia quæ forsitan in futurum apparere contingat, quem librum tertio quoque anno ad dictum Eminentissimum D. Cardinalem, & Commendatarium pro tempore existentem teneantur deferre, ut videre possit, an onera sint adimpleta, necnon omnes reparaciones necessarias, tam in dicta Ecclesia, quam Aedibus prædicti Monasterii propriis sumptibus facere. Ita ut prædictus Eminentissimus D. Cardinalis, & ejus in dicto Monasterio Successores aliquid occasione reparacionum prædictarum contribuere minime teneantur, nisi casu, quo tractu temporis Ecclesia, seu Monasterium hujusmodi in totum, vel in notabili parte rueret, tunc enim Ecclesie, seu Monasterii hujusmodi resectio ad prædictum Eminentissimum D. Cardinalem, & ejus in dicto Monasterio successores spectet, & pertineat, neque liceat Præposito Generali, aliisque Superioribus, & Religiosis dicti Ordinis perpetuis futuris temporibus Ecclesiam, seu Fabricas, Viridarium, & Terras prædictas cuicumque alii Religioni, seu personæ cuicumque gradus, status, & conditionis, etiam speciali nota dignæ, quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, neque in toto, neque in parte etiam minima concedere, neque ad effectum concessionis hujusmodi licentiam, & facultatem à Sede Apostolica petere, & obtinere: liceat tamen quascumque commoditates eidem PP. Præpositis, & Beneficis in Ecclesia, & Monasterio prædictis pro eorum arbitrio peragere, debeantque Religiosi dicti Ordinis, qui in dicto Monasterio permanerint, ornamenta Altarium, & paramenta Ecclesiastica, ac suppellectiles Sacras in meliorem statum reducere, & ut bona mobilia, & suppellectilia Ecclesie, & Monasterii hujusmodi majori, quæ potest cura conserventur, & manuteneantur, debeant

etiam conficere Inventarium, in quo mobilia, & suppellectilia prædicta cum eorum qualitatibus, & statu, in quibus ad præsens reperiuntur, adnotentur, & de illis teneantur Religiosi prædicti, prout dicti Patres Diffinitores præfentes, nominibus quibus supra promiserunt, & se obligarunt, bonum, & fidele computum reddere prædicto Eminentissimo D. Cardinali, & ejus in dicto Monasterio Successoribus: ac si tractu temporis Seminarium prædictum à prædicto Monasterio amoveatur, seu amplius non subsistat, ac Religiosi dicti Ordinis dictum locum relinquunt, tunc, & eo casu etiam teneantur, & obligati existant Ecclesiam, Fabricas, Viridarium, & Terras prædictas, cum omnibus, & singulis reparacionibus, melioramentis, commoditatibus, & ornamentis per Religiosos dicti Ordinis in eisdem Ecclesia, Fabricis, Viridario, & Terris quomodolibet factis prædicto Eminentissimo D. Cardinali, sive ejus in dicto Monasterio Successoribus liberè restituere absque eo quod aliquid propterea à prædicto Eminentissimo D. Cardinali, sive ejus in dicto Monasterio Successoribus habere, seu quocumque titulo prætere possint, & valeant. Ita ut prædictus Eminentissimus D. Cardinalis, sive ejus in dicto Monasterio successores, præmissorum omnium, & singulorum possessionem propria auctoritate, & de facto absque Judicis sententia, sive ministerio, apprehendere, & retinere possint, & valeant, expresso ad id Præpositi Generalis, & Definitorum prædictorum proprio, & totius Ordinis hujusmodi nomine accedente consensu.

Declarantes, & constituentes se precario nomine Commendatarii pro tempore existentis prædicti Monasterii Ecclesiam, Fabricas, Viridarium, ac Terras prædictas possidere, quam clausulam, ut vocant Constituti, volunt, & intendunt, ut nunquam tractu temporis expiaret, sed semper, & perpetuò duret: liceat tamen eo casu Religiosis prædictis bona mobilia, & suppellectilia, cuicumque generis sint, vel speciei, ad usum Ecclesie, sive ejus Sacristie, aut Monasterii hujusmodi quomodolibet spectantia, & pertinentia, quæ Religiosi prædicti de eorum proprio comparaverint, seu quomodolibet eis donata, elargita, aut concessa fuerint, nullo dicti Eminentissimi D. Cardinalis, ejusque in dicto Monasterio Successorum ad hoc requisito consensu, levare, & secum asportare, relicis tamen mobilibus, & suppellectilibus Ecclesie, & Monasterii hujusmodi in eisdem statu, & terminis, in quibus ad præsens reperiuntur. Ita ut si usu consumpta fuerint, alia in eorum loco submittere, & subrogare teneantur, & obligati existant, teneanturque denique Religiosi prædicti, prout dicti Diffinitores promiserunt, intuitu concessionis hujusmodi tradere, & consignare dicto Domino Cardinali, statim obtento beneplacito Apostolico super approbatione, & confirmatione præmissorum, & infrascriptorum, Tabulam depictam cum effigie S. Pancratii, ut vulgò dicitur unquadro di San Pancratio, & deinde futuris perpetuis temporibus in die Festo ejusdem S. Pancratii eidem Eminentissimo D. Cardinali, ejusque in dicto Monasterio Successoribus, tradere unam intorticiam Cere albæ librarum trium: ac etiam Præpositus, & Diffinitores Generales prædicti, eorum propriis, & totius Ordinis, & Seminarii hujusmodi nomine concessionem, & assignationem prædictam modo, & forma præmissis factas, reservato, ut præfertur, dicto Beneplacito Apostolico, & non aliàs acceptarunt, & emologarunt, non solum præmissis, sed & omni meliori modo.

Quæ omnia, & singula supradicta supradicti Præpositus, & Diffinitores propriis, & quibus supra nominibus, & dictus D. Julius Cæsar Procuratorio nomine dicti D. Cardinalis promiserunt habere rata, grata, valida, & firma, & contra non facere sub quovis prætextu, &c. aliis, &c. de quibus, &c. quod juramentum, &c. pro quibus dicti Patres Præpositus, & Diffinitores propriis, & quibus supra nominibus, sub eadem beneplaciti reservatione bona dicti eorum Monasterii, & Ordinis, seu Congregationis, Religiosos, & successores quoscumque in eis, & dictus D. Julius Cæsar Procuratorio nomine, quo supra dictura Eminentissimum

Dominum

Dominum Cardinalem Bonae, &c. in forma Camerae Apostolicae cum solis chasulis, &c. citra, &c. obligaverunt, &c. renunciarunt, &c. consenserunt, &c. unica, &c. & talis posterioribus more, &c. & scripturis respective jurarunt, &c. super quibus omnibus, & singulis praemissis potius fuit à me Curiae causarum Camerae Apostolicae Notario publico infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romae in Palatio solitae habitationis Illustriss. & Reverendiss. D. Fagnani in Monte Piceno, praesentibus ibidem, audientibus & intelligentibus Reverendiss. D. Hieronymo filio quondam Joan. Dominici Erminei Urbevetano, & D. Joanne Carolo Pasqueto quondam Archangeli de Pedelucio Interamnenis. Diocesis, Testibus ad praedicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis. Ego Antimus Curtus Curiae causarum Camerae Apostolicae Notarius, de praemissis rogatus praefens Instrumentum subscripsi, & publicavi requisitus.

Confirmat
in
fajam.

§. 4. Nobis propterea praedictus Dominicus Praepositus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Dominicum Praepositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa lapsis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; ac quarumvis litterarum Apostolicarum, praesertim fel. recor. Pauli V. ac Urbani VIII. & Innocentii X. Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, etiam in simili forma Brevis super institutione dicti Seminarii, ac ordinationibus illud quovis modo concernentibus respectivè emanatarum, necnon Decretorum praefatae Congregationis Cardinalium negotio propagandae Fidei praepositorum, ac Capituli Generalis Ordinis, seu Congregationis Italiae hujusmodi concordiarum, testamentorum, codicillorum, legatorum, & aliarum dispositionum quarumcunque tenores, & datas, etiam veteriores, ac alia etiam speciali, & individua mentione, & expressione digna praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem dictae Ecclesiae Sancti Pancratii, & Fabricarum illi adjacentium, & Viridarii, necnon Terrarum illi vicinarum, ac annexarum, & connexarum circumcirca Ecclesiam, & Monasterium hujusmodi praedictis Dominico Praeposito Generali, & Congregationi Italiae Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo à praedicto Francisco Cardinale, sicut praemittitur, factam, ac confectum desuper instrumentum praesentium cum omnibus, & singulis in eo quomodolibet contentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuè confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & perpetuae firmitatis Apostolicae robor, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum quarumcunque in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam substantiales, & formales defectus, si qui in praemissis, vel eorum aliquo quovis modo intervenerint, aut intervenisse dici, censi, pretendi, vel intelligi unquam possent, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus. Praeterea in praedictis Fabricis ad usum Monasterii factis, & quae ad eum effectum ante suppressionem praedicti Ordinis SS. Barnabae, & Ambrosii ad Nemus serviebant, novum Conventum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum dictae Congregationis Italiae Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, sub titulo, seu invocatione S. Pancratii, cum Ecclesia ejusdem S. Pancratii, ac Viridario, & Terris supra dictis itidem perpetuè erigimus, & instituimus. Ac praedictum Seminarium S. Pauli

in supra dicto Conventu S. Mariae de Victoria alias Apostolica auctoritate erectum, & institutum, à Conventu hujusmodi in Conventum S. Pancratii sic noviter erectum pariter perpetuè transferimus; & transportamus, seu ipsum Seminarium sub denominatione, seu invocatione ejusdem S. Pauli in dicto novo Conventu S. Pancratii, ita ut idem Seminarium regimini, & guberno memorati Dominici moderni, & pro tempore existentis Praepositi, ac Definitorii Generalis memoratae Congregationis Italiae Fratrum Discalceatorum in omnibus, & per omnia immediatè subfit, & in illo assidue commorari debeant duodecim saltem Seminaristae in Sacro Presbyteratus ordine constituti, ac Regulares dictae Congregationis ex illius Provinciae assumendi, qui bonis moribus, pietate, zelo, prudentia, doctrina, aliisque virtutibus, necnon corporis sanitate praediti sint, & Studium Sacrae Theologiae compleverint, ac intra octiduum à die ingressus cuilibet eorum in dictum Seminarium votum, seu juramentum eundi ad Missiones sibi injungendas in manibus dicti Praepositi Generalis, seu Superioris novi Conventus hujusmodi pro tempore existentis emittere debeant sub hac forma, videlicet: Ego N. promitto me ad quamlibet Missionem pro conversione Infidelium, seu haereticorum iturum cum obedientia id mihi injunxerit: nec ab hoc voto, seu juramento absolvi unquam possint, auctoritate, & tenore praefatis itidem perpetuè de novo erigimus pariter, & instituimus. Volentes, & decernentes, quod praefatus modernus, & pro tempore existens Praepositus Generalis antedictae Congregationis Italiae semper teneatur eosdem Seminaristas ad eas Missiones destinare, seu amandare, quae ei à praefata Cardinalium Congregatione negotio propagandae Fidei praeposita ordinatae fuerint, juxta modum, seu capacitatem reddituum Seminarii hujusmodi ad rationem annuorum quinquaginta scutorum pro quolibet Missionario.

§. 5. Quod si dictus Praepositus Generalis in aliquo casu particulari existimaverit non expedire mitti aliquem ex dictis Seminaristis, eo casu obligatus sit alium ab eadem Cardinalium Congregatione approbandum mittere. Postquam verò quilibet Seminarista ad Seminarium hujusmodi advenerit, debeat Superior ipsius Seminarii pro tempore existens, eum ad dilectum filium Secretarium praedictae Congregationis Cardinalium ducere, ac in illius manibus notam diei adventus ipsius Seminaristae, necnon juramenti, seu voti praedicti per eum praestiti exhibere, ac insuper quotannis ineunte mense Novembri notam omnium Seminaristarum tunc viventium, tam in Seminario tunc actu existentium, quam eorum qui in Missionibus fuerint, ac denique eorum, qui juramentum, seu votum hujusmodi praestiterint, & tunc temporis nec in Seminario, nec in Missionibus fuerint, memorato Secretario tradere cum expressione aetatis uniuscujusque illorum, necnon temporis quo juramentum, seu votum praedictum emiserint, & quoad Missionarios à quo tempore reperiantur in Missionibus, à quibus nemo possit amoveri, aut revocari absque participatione praefatae Congregationis Cardinalium. Praeterea statuimus, & ordinamus, ut novus Conventus, & Seminarium hujusmodi subiaceant curae unius Rectoris, & unius Vicerectoris Fratrum Discalceatorum dictae Congregationis Italiae ponendorum, & amovendorum ad nutum Praepositi Generalis, & Definitorii praefatorum, cum participatione tamen, & approbatione, quantum quidem ad Rectorem attinet, dictae Congregationis Cardinalium in scriptis faciendae; ipse verò novus Conventus ita servare debeat usum Seminarii supra dicti, ut in eo nemo commorari possit, praeter Seminaristas, eorumque Magistros, & Lectores controversiarum, ac Linguarum Orientalium, aliisque Religiosos Ministerio Ecclesiae, & servitio domestico ipsius Seminarii necessarios, quorum electio, & amotio in futurum spectet ad memoratum Praepositum Generalem, cum participatione tamen praefatae Congregationis Cardinalium, quantum ad Seminaristas,

eorumque Lectores attinet. Ad hæc administrationem omnium, & singulorum bonorum, reddituum, & proventuum supradicto Seminario, ejusque Missionibus hæcenus, tam à prefato Francisco Cimino Barone, quam ab aliis quibuslibet relictorum, datorum, seu donatorum, & in posterum quovis modo dandum, relinquendum, & donandum curæ, & diligentie Præpositi Generalis, & Definitorii prefatorum ad quinquennium committimus, & supponimus, quæ administratio finito quinquennio hujusmodi eis prorogari, seu renovari possit, si prefata Cardinalium Congregationi ita videbitur, ea lege ut idem Præpositus Generalis, & Definitorii constituent Syndicum ad exigendos expendendosque redditus prefatos: qui Syndicus semel, vel bis annis singulis fidelem eorumdem reddituum rationem, tam prefato Definitorio Generali, quam memoratæ Cardinalium Congregationi reddere, ac pro alimentis, & sustentatione, vestitu, famularu, aliisque rebus necessariis dictorum Seminaristarum, eorumque Lectorum, memorato novo Conventui, ejusque Superiori ex redditibus ipsi Seminario tam hæcenus relictis, quam in posterum relinquendis scuta quinquaginta monetæ annuatim pro quolibet Seminarista, & Lectore, ac ad rationem annuorum quinquaginta scutorum monetæ hujusmodi pro rata temporis quo quilibet Seminarista, seu Lector in eodem Seminario residerit, ibique aliis cohabitaverit, & convixerit, respectivè solvere teneatur.

§. 6. Quod si Lector pro Studio Linguarum fuerit Sæcularis, vel Religiosus alterius Ordinis, competens ei salarium, seu stipendium ex redditibus dicti Seminarium memoratæ Congregationis Cardinalium arbitrio assignetur. Demum eidem Seminario sic à Nobis translato, seu de novo erecto, omnia, & singula bona, redditus, proventus, jura, actiones, & alia quæcumque, cujusvis generis, speciei, & qualitatis sint, ac ubicumque locorum consistant, tam illa quæ à prefato Francisco Cimino, aliisque personis quibuslibet Seminario antedicto, ejusque Missionibus quovis modo hæcenus relictis, donata, data, & elargita fuerunt, quam in posterum quæcumque, & quomodocumque relinquenda, donanda, danda, & elargienda, ita ut liceat prefatis Præposito Generali, & Definitorio ejusdem Seminarium noque illorum omnium, & singulorum veram, realem, & corporalem possessionem, seu quasi apprehendere, & adipisci, ac apprehensam, & adeptam retinere, auctoritate, & tenore prefatis itidem perpetuè applicamus, & assignamus, & appropriamus. Ac eisdem novo Conventui, & Seminario, necnon Seminaristis, & Fratribus dictæ Congregationis Italice in illis pro tempore commorantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, gratiis, indultis, antelationibus, præeminentiis, facultatibus, & favoribus, quibus alii Conventus Congregationis, & Ordinis prefatorum, ac persone in eis degentes de jure, usu, consuetudine, & aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pacifice, & absque ulla procul differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & indulgemus.

§. 7. Decernentes easdem presentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, conditionis, & dignitatis, aut aliis speciali, & individua mentione digni existant, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas presentis emanarunt, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel et alia quæcumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causis, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliòve quolibet, quantumvis magno, ac

formali, & substantiali, necessariumque expressum requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad termines juris reduci, seu adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam Motu proprio, ac de Apostolice potestatis plenitudine concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas presentes litteras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus confirmationum, erectionum, translationum, applicationum, assignationum, appropriationum, concessionum, indultorum, & gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque Apostolicam, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuslibet clausulis, & decretis quodcumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeari, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriore data per prefatos Præpositum Generalem, & Definitorium, ac Superiorem, Seminaristas, & Fratres novi Conventus, & Seminarium hujusmodi pro tempore existentes eligenda concessas intelligi, semperque firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeari, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, necnon præfatis nostris, ac memoratorum Pauli, Urbani, & Innocentii Prædecessorum, etiam in simili forma Brevis litteris, & concordis, legatis, testamentis, collationibus, & dispositionibus ex quacumque causa, occasione, & tempore hæcenus factis, conditis, emanatis, publicatis, executis, & observatis respectivè, & aliis etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, & quatenus opus sit, illa de unionibus, & applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, necnon rec. memor. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prefatorum Monasterii, & Ecclesiæ Sancti Pancratii, Conventus Sanctæ Mariæ de Victoria, & Seminarium, necnon Provinciæ Romanæ, Congregationis Italice, & Ordinem hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, & approbatis, & innovatis, aliisque omnibus, & singulis, quæ in supradictis litteris nostris volumus non obsistere. Quibus omnibus, &

Derectione
invenit.

Contrariis
derogant.

& singulis, etiam pro illius sufficienti derogatione de illis, ac de illis tunc etiam specialis, specificæ, expressæ, et individualis, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis, expressis, & servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 7. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Martii 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXIV. Super unione Congregationum Monachorum Vallis Umbrosæ, & Silvestrinorum nuncupatorum, sub Regula S. Benedicti militantium, in unam Congregationem, quæ Vallis Umbrosæ, & Silvestrina Ordinis S. Benedicti nuncupabitur.

Monachorum Silvestrinorum Congregationem fundavit S. Silvester Gualbertus Abbas Anximanus. Paul. V. Const. 106. Monachorum Vallisumbrosæ Institutor fuit S. Joannes Gualbertus. Celest. III. Const. 2.

1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Omnipotentis Dei, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices (licet immeriti) gerentes in terris, ad ea peculiare vigilantie nostræ curas propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum Virorum sub suavi Christi jugo laudabilibus vitæ Monasticæ institutis incumbendum, uberesque bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia, proferre jugiter satagentium conducibilia fore, prudenti deliberatione prævia arbitramur.

§. 1. Cùm itaque Congregationes Monachorum Vallisumbrosæ, & Silvestrinorum nuncupatorum sub eadem, nempe S. Benedicti regula militent, si verò illæ sub unius Superioris Generalis gubernio unirentur, & in unum corpus conjungerentur, inde non modicum divini servitii, utilitatisque utriusque Congregationis hujusmodi proveniret incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores charitatis, aliarumque religiosarum virtutum studia magis magisque in dies floerent, & vigerent: Hinc est, quod Nos ex Pastoralis officii nostri debito earundem Congregationum felici statui, & commodis salubriter, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine easdem Congregationes Monachorum Vallisumbrosæ, & Silvestrinorum nuncupatorum, ac omnia, & singula utriusque illarum Monasteria, Grangias, Conventus, membra, & alia loca regularia quæcumque ad illas quovis modo spectantia, & ab ipsis Congregationibus, earumque Monasteriis, & locis Regularibus quomodocumque, & qualitercumque dependentia in unam Congregationem, quæ Congregatio Vallisumbrosæ, & Silvestrina Ordinis S. Benedicti nuncupari, & conjunctis ambarum Congregationum prædictarum insignibus uti debeat, tenore præsentium perpetuò conjungimus, & unimus: Volentes ut universa Congregatio sic ex duabus in unam coalescens, in tres Professiones in omnibus inter se, ac penitus, & omninò coequantas, quarum una S. Benedicti, & altera S. Joannis Gualberti, ac tertia S. Sil-

Dei ambas diligamus.

vestri respectivè vocentur, divisa sit, Electio autem Abbatis Generalis alternatim, & viciniorum inter easdem Professiones fiat, & Abbas Generalis pro tempore electus universæ Congregationis hujusmodi caput existat.

§. 3. Quandocumque verò Abbas Generalis ex una professione fuerit, Visitatores ex aliis duabus professionibus assumantur. Porro electio Abbatis Generalis post Modernum ex toto gremio Capituli Generalis de persona habili fiat, nullo habito ad ullam professionem respectu, & finito Generalatu electi eadem forma eligatur ad subsecuturum quadriennium unius ex Professione S. Silvestri, nisi tamen ex illa assumptus fuerit Abbas Generalis pro quadriennio antecedenti, ita ut à primo electo turinus, seu alternativa incipiat.

§. 4. Statuentes, ut quando Abbas Generalis fuerit ex aliqua dictarum professionum S. Benedicti, & S. Joannis Gualberti, Vicarius Generalis Congregationis hujusmodi semper sit ex professione S. Silvestri: & vice versa, si ex Professione S. Silvestri fuerit Abbas Generalis, ex aliqua prædictarum S. Benedicti, & S. Joannis Gualberti Professionum assumatur Vicarius Generalis. Quod si primus electus in Abbatem Generalem sit ex Professione S. Silvestri, post hunc eligatur in Abbatem Generalem unus ex illa aliarum duarum Professionum, quæ Abbatem Generalem prius immediatè non habuerit: Vicarius autem Generalis secundum in universa Congregatione hujusmodi locum habeat, omnique facultate, quæ Vicario Generali competere solet (præterquam eligendi, vel removendi Superiores, & Officiales, ac mutandi, seu transferendi Monachos ab uno loco in alium, absque occasione gravis scandali, & casus urgentis) potiatur, & in casu vacationis Generalatus succedat Vicarius Generalis in omnibus, & per omnia cum auctoritate Abbatis Generalis usque ad novam electionem, quæ tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ vacationem immediatè subsequente fieri debeat.

§. 5. Præterea statuimus, ut universæ Congregationis prædictæ in Romana Curia Procurator Generalis pariformiter, sicut Abbas Generalis, alternatim eligatur, cum restrictivis, & clausulis supra expressis quoad electionem Abbatis Generalis; ita tamen, ut si prima vice Abbas Generalis ex Professione S. Silvestri non eligatur, debeat ex illa eligi Procurator Generalis.

§. 6. In quolibet autem Capitulo Generali eligantur novem Definidores, tres videlicet ex singulis illis professionibus, ex quibus Abbas Generalis non fuerit assumptus, duo verò ex illa, quæ ea vice habuerit Abbatem Generalem, qui semper sit, & intelligatur esse caput Definitorii, & novennarium Definitorum numerum compleat. Porro extra Capitulum in causa vacationum electio novorum Abbatum Vocalium, & Officialium fiat ab Abbate Generali, & duobus Visitatoribus; prius tamen Definidores illius professionis, in qua vacatio contigerit, tres Monachos habiles per vota Secreta eligant proponendos Abbati Generali, & Visitatoribus, qui aliquem ex tribus nominatis in Abbatem Vocalem, & Officialem eligere teneantur. Eveniente verò legitima vacatione unius, vel plurium ex prædictis tribus Definitoribus, unus vel plures Abbates ejusdem Professionis illi ex dictis tribus Definitoribus, qui professione antiquior fuerit, viciniore advocentur. Et hic idem stylus etiam servetur in casu vacationis Visitatorum extra Capitulum.

§. 7. Quælibet autem electio, tam in Capitulo, quam extra Capitulum celebranda, per duas ex tribus partibus suffragiorum fiat, alioquin sit nulla. Ad hæc volumus, ut quicumque Monachi trium Professionum antedictarum, qui sunt, & usque ad publicationem novarum Constitutionum erunt capaces cujusvis gradus, in sua habilitate remaneant.

§. 8. Constitutiones verò ambarum Congregationum per præsentem in unam conjunctarum, à tribus ex Vallisumbrosæ, qui sint Abbas Generalis, & duo Visitatores, necnon ab aliis tribus Monachis ex Sylvestrinorum

strinorum Congregationibus hujusmodi, qui sint Vicarius Generalis, ac Procurator Generalis, & primus Visitator, revidentur, & ad congruentem tertiam formam reducuntur. Ipsarum Constitutiones sic revise, & reduce; à Capitulo Generali approbentur: & Nobis subinde confirmantur Apostolicè desuper obtinenda gratià presententur.

§. 9. Debita autem huc usque contracta à predictis duabus Congregationibus solvantur distinctè, sicut modò sit, nec sint communia, ad debita verò contrahenda, & expensas faciendas post presentem unionem, que concernent corpus Religionis, concurrant omnes Professiones pro rata.

§. 10. Præterea volumus pariter, & ordinavimus, ut dilectus filius modernus Abbas Generalis Congregationis Vallisumbrosæ Generalatum universæ Congregationis Vallisumbrosæ, & Sylvestrinæ hujusmodi gerat, dilectus verò pariter filius modernus Abbas Generalis Congregationum Vallisumbrosæ, & Sylvestrinæ, ut præfertur, conjunctarum, & in sua Professione Sancti Sylvestri eandem auctoritatem, eandemque denominationem, quam nunc habet, retineat usque ad Capitulum Generale, & casu quo deficiat Abbas Generalis, Generalatum totius Congregationis suscipiat gerendum usque ad novam electionem, ut supra faciendam.

§. 11. Dilecti quoque filii moderni Procuratores Generales, tam Vallisumbrosæ, quam Sylvestrinæ Congregationis supradictarum remaneant Procuratores respectivè suarum Professionum eò modo, quo nunc sunt usque ad Capitulum Generale: quod si interea aliquis eorum cessaverit ab officio, alter remaneat Procurator Generalis ambarum Congregationum insimul unitarum: pari modo dilecti filii moderni Visitatores Sylvestrini in suis muneribus remaneant usque ad finem eorum triennii, quo tempore durante tantum Abbas Generalis unà cum illis professionem S. Sylvestri visitare possit: Finito verò triennio hujusmodi, eo anno qui superest usque ad Capitulum Generale, tam Visitatores Sylvestrini, quam duo Vallisumbrosæ unà cum Abbate Generali universam Religionem visitent, idque intelligatur pro dicto anno; postmodum verò observetur in novo Capitulo Generali illud quod supra decretum est circa Visitatores. Quod si durante dicto triennio alicujus ex Monasteriis professionis S. Sylvestri vacatio occurrat, possit illius Vicarius Generalis nominare Monachum habilem Abbati Generali, à quo nominatus instituitur: & hæc forma observetur usque ad Capitulum Generale. Præfatæ autem electiones, & electi, necnon omnes moderni Superiores Sylvestrini in suis Superioritatis Officiis durent usque ad dictum Capitulum Generale, in quo pro novis electionibus faciendis ad probitatem, ac virtutes, & merita promovendorum attendatur.

§. 12. Postremo eidem Congregationi per presentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque Monasteriis, & aliis locis Regularibus, ac Superioribus, Monachis, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, indultis, tam spiritualibus, quam temporalibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, honoribus, & favoribus, tam à Nobis, quam à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis uti, frui, potiri, & gaudere licite possint, & valeant, motu, scientià, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus concedimus, & indulgemus.

§. 13. Decernentes easdem presentes litteras, & in eis contentas quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quovis modo prætendentes, quovis status, gradus, præeminentiæ, superioritatis, ordinis, conditionis, & dignitatis existant, etiam si Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, seu aliis speciali, & individua men-

tione, & expressione digni sint, illis non obstantibus, quæ ad ea vocati, citati, & auditi, sed easse præter quæ presentibus emanarunt, adductæ, ventilatæ, & sufficienter, aut nullo modo justificari fuerint, vel ex alia quacumque, quovis iure, iuridica, pæ, & privilegiata causa, occasione, colore, ingratia, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormi, enormissimè, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu jus, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, aliòve quovis, quantumlibet magno, formali, substantiali, ac incognito, & inexcogitabili, necessarioque, & specificam expressiorem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas, & illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientià, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas presentes litteras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus unionum, conjunctionum, statutorum, ordinationum, concessionum, & indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque prædictam, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & alicui quomodocumque, & quodcumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriore data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quodcumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter, & inconculsè observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliòve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 14. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Officis, & Portuensi Episcopis, ac dilecto filio Causarum Curie Camere Apostolicæ Generali Auditori per easdem presentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios ipsas presentes litteras, & in eis contentas quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu illorum, quos presentes litteræ concernunt, aut alicujus eorum fuerint requisiti, sollemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum singulos ipsarum presentium litterarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos deluper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel quovis modo impediri, præmissaque omnia, & singula curent, & faciant ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, realiter, & cum effectu, ac exactè, & inviolabiliter observari: Contradictores quoslibet, & rebelles per

Encomium
deponat.

per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita competendo, legitimisque super his habendis servatis processibus sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictionem Ecclesiasticam apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis
in qd.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permittis fieri prohibentis, ac sel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in univèrsalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum Vallisumbrosæ, & Sylvestrinorum, illarumque Monasteriorum, & locorum Regularium quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, statuta, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Monachis, personis, Monasteriis, & locis Regularibus quibuslibet, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio faciendæ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, servatis, & specificatis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Transumpto
in fides.

§. 16. Volumus autem, ut eorundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 7.
die 19. Mar.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Martii 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXV.

Impositio subsidii scutorum tercentum millium mœhetæ super bonis undecim Congregationum Regularium, pro Sanctæ Sedis Apostolicæ necessitatibus.

Acta An. D.
1661.

ALEXANDER EPISCOPUS
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Unius
in Consilio.

Cum inter ceteras Summorum Pontificum curas, quæ antiquam intime argunt, quietis Subditorum securitas sit, ex quo Nos ad hanc S. Sedem supremo Dei beneficio ascendimus, præceptum Nobis studium fuit, ut qui in fidei sunt actione, immunes à quolibet estu timoris ea tranquillitate fruerentur, quæ merito nullo satis compensatur: satis insuper arbitramur in Nos effundere gravissimas sollicitudines, ut leviori pondere

eadem premerentur. Verùm cum perturbacionum vapores assurgere conspiciantur, ex quibus Consuetudo serenitas feliciter quidem, sed maximis impensis hucusque servata posset obnubilari: idcirco Nobis, cum vigilandum, ne in nubem densati difficillimè dissolvantur, cum adhuc dispersi non arduè possent dissipari: ea tantum est rerum humanarum conditio, ut ingenti nonnulli pecuniarum subsidio tranquillitas ematur: propterea pervium iter, & emergentibus periculis familiare Nobis est incundum, & dum vigiles elaboramus pro Subditorum securitate, ipsi quoque curas nostras urgentes minuire pecuniis largitis minime graventur. Quod ut adhuc promptius, & illo, quo potest minori incommodo, præstare valeant, remedia desuper adhibemus opportuna.

Indicit subsidium Tercentorum millium scutorum.

§. 1. Motu igitur nostro proprio, non ad alicujus instantiam, sed ex scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine indicimus, atque imponimus hac una sola vice dumtaxat subsidium tercentorum millium scutorum monete Romanæ super omnibus bonis, proprietatibus, fructibus, redditibus, decimis, censibus, & aliis iuribus Congregationum Cassinensis, aliàs Sanctæ Justine de Padua, Lateranensis, Montis Oliveti, Camaldulensis etiam quoad Eremitas Camaldulenses, & Montis Coronæ, Carthusiensis, Sancti Salvatoris, Vallis Umbrosæ, Sylvestrinæ, Sancti Georgii in Alga, Coelestinorum, Cisterciensis Lombardiæ, ac Tusciæ, & Sancti Hieronymi, earumque Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Beneficiorum, & Officiorum cum cura, & sine cura, necnon Mensarum, Membrorum, Grangiarum, & Locorum omnium illis annexorum ubicunque existentium, per ipsarum Congregationum Superiores, Abbates, Priores, Præpositos, Conventus, Capitula, & personas, juxta solitam taxam inter ipsos faciendam Thesaurario nostro Generali Romæ illorum periculis, & impensis, & aliàs quemadmodum inter dilectum filium nostrum Flavium tituli Sanctæ Mariæ de Populo nuncupat. Presbyterum Cardinalem Chisum nuncupatum, Procamerarium nostrum, quem ad hoc Commisarium, & Procuratorem nostrum cum omnibus, & quibuscunque privilegiis, jurisdictionibus, & iuribus, quæ omnes alii antehac Commisarii, & Procuratores hujusmodi habuerunt, quibusque uti, & gaudere potuerunt, constituimus, & illos, sive illorum Procuratores convenietur, integrè persolvendum. Decernentes eos omnes ad præstationem, & solutionem subsidii prædicti secundam taxam hujusmodi faciendas esse efficaciter obligatos, etiam si bona, proprietates, fructus, & omnia alia supradicta, quarta, decimis, subsidiis, & aliis multis, maximisque oneribus sint gravata.

§. 2. Et proinde considerantes dictam summam nulla ratione congeri, nec congestam debito tempore numerari posse, nisi de rebus, & proprietatibus prædictarum Congregationum, & ipsorum locorum aliqua distraherentur, proindeque de similis potestatis plenitudine statuimus, ut singuli Superiores prædicti ratam subsidii hujusmodi sibi contingentem per sua quisque Monasteria, Prioratus, Præposituras, Beneficia, Officia, Membra, Grangias, Annexa, Conventus, & loca distribuant, & assignent, & distributam, & assignatam ab Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Monasteriis, Conventibus, locis, & personis, etiam per subtractionem rerum, & proventuum, & aliàs uti viderint expedire, omni, & quacunque exceptione sublata, vel impedimento cessante, exigant.

§. 3. Sed quia de universis dictarum Congregationum, & locorum suorum proventibus supradicta summa vix posset congregari. Nos de dictorum Superiorum fide, & probitate confisi plenam, liberam, & absolutam facultatem, mandatum, & potestatem tribuimus singulis Congregationibus, & pro eis suis Superioribus, ut nullius requisito consensu, ac etiam invitis, & reclamantibus particularibus Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Conventibus, & personis, etiam unitorum Monasteriorum, & locorum, possint, & valeant de omni, & quacunque proprietate, & dominio temporali cujuscunque Congregationis, & ejus Monasteriorum, Prioratuum

tuum, Præpositurarum, Beneficiorum, Officiorum, Mensarum, Membrorum, Grangiarum, annexorum Conventuum, & locorum prædictorum ubicunque existunt, etiam prævis perpetuis suppressionibus, & extinctionibus Beneficiorum, & Officiorum, ac Grangiarum hujusmodi (consulta tamen prius Sede Apostolica, quoad suppressionem, & extinctionem prædictas tantum) ita ut illis secutis, ipsorum bona, & proprietates Monasteriis, à quibus illa dependent, applicata, & appropriata remaneant, Bona, Censuum, Feuda, loca Montium, Canones, Livellos, & alia cujuscunque qualitatibus, & naturæ jura pro confectione quantitatis, quæ ad complementum supradictæ summæ Tercentorum millium scutorum necessaria erit dumtaxat, ac si taxam quamlibet ex Congregationibus prædictis tangentem excedant, dummodo pretium pro excessu hujusmodi unico contextu in emptionem aliorum bonorum stabilium ad favorem ejusdem Monasterii, uti bona vendita existebant, convertatur, seu pecuniæ excessum hujusmodi concernentes apud Montem Pietatis, seu penes ædes publicas deponantur, inde non extrahendæ, nisi ad effectum illas reinvestiendi modo, & forma præmissis, tam conjunctim, quàm divisim possessa, etiam præcis, & singularibus obligationibus, & oneribus juxta voluntatem eorum, qui bona, & alia supradicta quomodolibet dederunt, concesserunt, & elargiti sunt, sint obnoxia, & subiecta, representata etiam pecunia, necnon etiam anticipatis solutionibus locare, sive in emphyteusim, sive aliâ ad unam, duas, vel plures generationes, seu nominationes, seu etiam in perpetuum concedere, sive cum aliis permutare, ac etiam liberè, vel cum pacto redimendi, & etiam de bonis, & rebus unius, sive plurium Monasteriorum, & locorum, & ejusdem Civitatis, vel Provinciæ, etiam si Castra, Jurisdictiones, & alia hujusmodi minus utilia existant, prout Superioribus cujuscunque Congregationis magis expediens videbitur, sive ad præsens, sive quocunque temporis intervallo, pro extinctione censuum pro solutione prædictæ summæ per eos respectivè contractorum, ita ut singulo casu hujusmodi venditio, & pretii conversio in extinctionem censuum hujusmodi, seu partis eorum unico contextu fiat: seu saltem pecuniæ ex venditionibus prædictis redigendæ apud Montem Pietatis, seu ædes publicas, ut supra, deponantur, inde non extrahendæ, nisi pro extinctione censuum, seu partis eorum hujusmodi, vendere, ac quocunque alio modo, & titulo alienare, & præterea omnia, & quæcunque bona feudalia, emphyteutica, vel aliâ censibus, canonibus, pensionibus, recognitionibus erga se obnoxia pretio liberare, extinguere, & affrancare, necnon super bonis prædictis census annuos pro rata singulas Congregationes prædictas tangente perpetuos, & redimibiles (servata tamen forma Constitutionis felic. recordationis Pii Papæ V. Prædecessoris nostri super creandis censibus editæ) creare, & imponere, necnon unum, vel plura Monasteria, sive perpetuè, vel ad tempus, prout Superioribus prædictis magis placuerit, & expedire videbitur, suppressere, & claudere, necnon eadem Monasteria, secuta integra solutione rate ad quamlibet ex dictis Congregationibus quomodolibet spectantis, denuò, prout ejusdem Superioribus videbitur, & placuerit, nulla nostra, & successorum nostrorum, & Sedis Apostolicæ, & cujusvis alterius licentia requisita, de novo aperire, & in eis prout antea Religiosi Ordinis, & Congregationis, cujus Monasterium, seu Monasteria existunt, degere liberè, & licitè valeant.

§. 4. Necnon Monasteria, Prioratus, Præposituras, Beneficia, Officia, Mensas, Membra, Grangias, annexa, Conventus, & loca prædicta à quibuscunque obligationibus, oneribus, fideicommissis, & caducitatibus, devolutionibus, substitutionibus, etiam ad favorem aliorum piorum locorum, quibus occasione bonorum, censuum, proprietatum, jurium; aliorumque, & quorumcunque per eos vigore præsentium concedendorum, vendendorum, alienandorum, permutandorum, & de quibus aliâ quomodolibet in vna facul-

tatis, & auctoritatis eis per easdem præsentis nostras attributæ quomodolibet disponant, quibus etiam quomodolibet, & ex quacunque causa, etiam per viam testamentorum, codicillorum, legatorum ad pias causas, donationum inter vivos, seu quorumcunque aliarum elargitionum sunt quomodolibet obnoxia, & subiecta, penitus, & omninò absolvere, eximere, & liberare.

§. 5. Ita tamen ut quoad obligationes, & onera in alia bona, & proprietates ejusdem Congregationis transferre omninò debeant, & bona, & proprietates, in quæ obligationes, & onera hujusmodi translata fuerint, eisdem perpetuè subiecta, & obnoxia remaneant, conditiones, & pacta super his cum cautionibus, vinculis, obligationibus, & alias res universas, & singulas cujuscunque Congregationis pro ea parte sibi, & suis locis contingente completentibus, necnon clausulis, & decretis requisitis, & opportunis inire contractus, instrumenta, cæteraque necessaria facere, & has concessiones, venditiones, permutaciones, liberationes, affrancaciones, suppressiones, creationes, & impositiones, unam videlicet, vel plures, etiam ad effectum creationis, vel extinctionis, seu venditionis, vel recuperationis aliarum hujusmodi rerum invicem, ac simul, vel pluries facere, & quoties eis placuerit variare (consulta tamen prius Sede Apostolica quoad variationes hujusmodi tantum) etiam sine processu in forma, si in evidentem, aut aliâ formando, & habendo, aut consensu, vel auctoritate generalis Capituli requirendo, & pro dictorum omnium effectu per se, vel alium, seu alios singulos Abbates, Præpositos, Priores, Conventus, & personas, etiam Monasteriorum, & locorum unitorum, tam conjunctim, quàm divisim ad locationes, concessiones, permutaciones, venditiones, alienaciones, liberationes, extinctiones, affrancaciones, & suppressiones, & alia prædicta omnia, etiam manu regia compellere. Contradictores impediendos, vel reclamantes Monasteriis, Prioratibus, Præpositatibus, Dignitatibus, admissionibus, & officiis, prout sibi videbitur, deponere, ad futura inhabiles efficere, excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis innodare, Interdictum Ecclesiasticum apponere, auxiliumque brachii sæcularis invocare, cæteraque in prædictis, & circa ea necessaria, & opportuna facere, & exequi valeant, etiam si talia contigerint, quæ licentiam facultatem, aut mandatum exigant magis speciale, quàm præsentibus est expressum. Verùm quia Congregationum prædictarum Procuratores, qui hic sunt, mandatum ad prædicta speciale non habent, quia etiam nonnullarum Procuratores vel hinc abellè, vel omninò non esse contingere potest, & Præsens necessitas urget hæc quamprimum faciendi.

§. 6. Nos defectum hujusmodi nostra auctoritate supplere volentes, supradictis Procuratoribus, etiam nomine illarum Congregationum, quarum Procuratores hic defunt, & pro ea parte illos tangente dumtaxat, vocatis tamen in eorum loco aliquo, vel aliquibus Abbatibus, Superioribus, aut aliis Præsentibus suorum locorum, qui hic sunt, tam conjunctim, quàm divisim prædicta omnia, & singula usque ad prædictam summam etiam, & pro cujusque rata dumtaxat faciendi, gerendi, exequendi, & obligandi liberam, & absolutam licentiam, & auctoritatem tribuimus, eaque si fiant, postquam facta fuerint, illud idem robur habere, ac universis, & singulis, ad quos res pertinebit, perinde suffragari debere volumus, ac si in suis Capitulis generalibus, ac aliâ servatis omnibus, quæ de jure, & juxta statuta, consuetudines, privilegia, & indulta singularum Congregationum prædictarum servari deberent, omninò servarentur, suppletentes ex nunc prædictos, & quoscumque alios juris, & facti defectus, si qui intervenerint in eisdem.

§. 7. Volumusque prædicta omnia, necnon locationes, concessiones, permutaciones, venditiones, alienaciones, liberationes, affrancaciones, creationes, impositiones, suppressiones, & quæcunque alia, quæ præsentium auctoritate fiant, perpetuè consistere, & quæ-

cuncte, tam juris, quam facti, & alio quantumvis substantiali defectu impugnari, sive contra eadem præmissa sic facta, gesta, & executata per quoscunque aliquod juris, vel facti remedium impetrari, aut illo impetrato uti, ac eadem præmissa in jus, vel controversiam reduci nullo unquam tempore posse, neque debere, sed quoscunque concernunt, & concernent in futurum, omni, & quocunque effectu, & commodo pacifice gaudere. Singulaque super singulis locationibus, aliisque omnibus, & singulis præmissis litteras, seu eorum confirmationes, & alias dispositiones singulas, illas petitis gratis ubique concedi, etiam in forma Brevis, & per Secretariam nostram secretam expediti debere.

§. 8. Quocirca prædicto Flavio Cardinali Procamerario, & Commissario nostro plenam, liberam, omnimodam, & absolutam potestatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus Congregationes, Superiores, Abates, Priores, Præpositos, & alios prædictos, tam conjunctim, quam divisim ad integram præstationem, & solutionem subsidii prædicti, juxta formam indicationis, & impositionis hujusmodi faciendas, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi, cum illis, eorumque Procuratoribus conveniendis deque modis, & cautionibus solutionis prædictæ, & aliis hoc negotium concernentibus pacificandi, obligationes, promissiones, & fidejussiones exigendi, & vicissim præstandi, contractus super his necessarios etiam nostro, & Camere prædictæ nomine stipulandi, & celebrandi, & secundum alia, necnon per præsentis subsidium ipsum procurandi, contumaces, non respondentes, aut deficientes Conventus, & Congregationes interdictione Ecclesiastica supponendi, & singulares personas excommunicationis sententia ferendi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi, redeunt, & obediens absolviendi, super irregularitate propterea contracta dispensandi, & ad pristinum statum restituendi, vices suas, sive totas, sive in parte alii, vel aliis idoneis citra abolitionem, dispensationem, & restitutionem delegandi, cæteraque in prædictis, & circa ea necessaria, & opportuna faciendi, & exequendi, etiam si talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quam præsentibus sit expressum.

§. 9. Decernentes eadem præsentis litteras, & in eis contenta quacunque, etiam ex eo quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, aut aliis speciali, & individua mentione digni existant, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentis emanarunt, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quacunque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliòve quolibet, quantumvis magno, ac formali, & substantiali, necessariamque expressiorem requirente defectu notati, impugnari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illa quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu pari, ac de Apostolicæ potestatis prædictæ plenitudine concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque eadem præsentis, ac omnia, & singula in eis contenta super quibusvis similibus, vel dissimilibus indicationum, impositionum, facultatum, mandatorum, concessionum, indulgentiarum, & gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque Apostolicam, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum

Bullariis Magni Tom. V.

quibusvis clausulis, & decretis quodcunque se faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illis enabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacunque posteriori data per Superiore Congregationum hujusmodi pro tempore existentes eligenda concessas intelligi, semperque firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, & sic, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis censeri. Et ita per quoscunque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Curie Camere Apostolicæ, & Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac alias quomodolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & determinari debere, ac si secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Et nihilominus omnium locorum Ordinariis, quos, sive singulos universi, & singuli Superiores prædicti duxerint eligendos, per Apostolica scripta Motu pari mandamus, ut quoties pro parte Superiorum prædictorum, aut alicujus eorum, tam conjunctim, quam divisim fuerint requisiti, quique videlicet per se, vel alium eandem præsentis ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicantes, ipsique in prædictis efficaci defensionis præfatio assistentes, faciant auctoritate nostra illas, & eorum vigore faciendas distributiones, assignationes, locationes, concessionem, venditiones, liberationes, affractiones, creationes, suppressiones, impositiones, exemptiones, absoluciones, & alia omnia prædicta cum omnibus inde securis firmiter observari, ac singulos, quos illa concernunt, & concernent in futurum. Non permittentes quemquam contra eas quomodolibet impediri, vel molestari. Contradictores quoslibet per Censuras Ecclesiasticas, & pœnas prædictas, cæteraque Juris, & facti remedia, omni, & quacunque appellatione remota, compescendo, invocato etiam supradicto auxilio brachii secularis.

§. 10. Non obstantibus prædictis, ac Nostri, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac Legatis, Testamentis, Codicillis, Donationibus, elargitionibus, ac aliis dispositionibus ex quacunque causa, occasione, & tempore hætenus factis, conditionibus, emanatis, publicatis, executis, & observatis respectivè, etiam alienationes, immutationes, aut alias conditiones fieri specialiter, & expresse prohibentibus, ac in eventum alienationis, immutationis, sive non adimplementi obligationum, & onerum in eis contentorum, aut alterius dispositionis, pia, aut alia loca etiam plura ordine successivo ipso facto substuentibus, vel illa ad hæredes redire omninò volentibus, ac alias quomodolibet in contrarium conditis, ac quocunque vinculo firmatis, & aliis etiam ultimis voluntatibus in contrarium prædictorum quomodolibet oppositis, quæ quoad præmissa sufficienter, specialiter, & expresse commutamus, ac pie mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & Symmachi, Pauli II. & Pauli IV. aliorumque Romanorum Pontificum, etiam de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac nostris, quatenus in aliquo obstant, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, & Ordinum prædictorum, aliisque quibuslibet, etiam jamento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quocunque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibusvis

Contrariis derogat.

H. L. verborum

verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, aliisque omnibus, & singulis, etiam aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad præstationem, vel solutionem aliquam minimè teneantur, nec ad id ullatenus, aut nisi per Capitula generalia, & causas in eis prius propositis, matureque discussis, compelli, interdicti, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam de dicto indulto mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, indulgentiis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcunque tenorem existant, per quæ præsentibus non expressa, vel omnino inserta eorundem præsentium, & per ipsas attributæ facultatis, & auctoritatis effectus, & executio impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus, ac Datis de verbo ad verbum habenda est in nostris litteris mentio specialis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis, expressis, & servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad prædictorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscunque. Quia verò difficile nimis esset eisdem præsentibus quocunque illis opus erit, perferre.

Transumptio
ram fides.

§. 11. Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, ejusque Curie sigillo obsignatis eadem illa prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio po-
nenda.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum indictionis, impositionis, facultatis, mandati, potestatis, tributionis, concessionis, absolutionis, exemptionis, liberationis, alienationis, derogationis, commissionis, & suppletionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

D. P. An. 8.
die 16. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1663. 18. Kalendas Maii, Pontificatus nostri anno octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi 1663. Indictione prima, die verò 29. mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno nono, præsentis litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad vatum Basilicam Lateranensem, & Principibus Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, per Nos Petrum Paulum Desiderium, & Gregorium Stagium prælibati Sanctissimi Domini nostri Papa Curiores.

Laurentius Barbigenus Mag. Curf.

Super concordia solutionis Pensionis refer-
vata à san. mem. Gregorio XIII. super fru-
ctibus Abbatiz Fontis Avellanæ de anno
1578. ad favorem Collegii Neophytorum,
faciendæ à Collegio Germanico tantum in
scutis 1400. de juliis 10. pro scuto in fu-
turum.

CXXVII.

Collegium Germanicum pro Scholaribus Natio-
nis Germanicæ instituit Julius III. & quasi
desertum restituit Gregor. XIII. Constit. 14.
Cui redditus assignavit, ibid. §. 3.

ALEXANDER PAPA VII. Edit. A. D.
Ad perpetuam rei memoriam. 1662.

AD Apostolicæ dignitatis fastigium, meritis licet
imparibus divina dispositione evecti, illa quæ in-
ter personas Ecclesiasticas pacis, & concordie studio,
ac ad componendas exortas inter Collegia pro Catho-
licæ fidei conservatione, & propagatione, piè, salubri-
terque instituta controversias provide, prudentique
conventæ, & decreta noscuntur esse consilio, ut firmius
subsistant, & exactius serventur, libenter, cum à No-
bis petitur, Apostolici muniminis præsidio constabi-
limus.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti
filii Rector Collegii Germanici, & Hungarici, ac De-
putati, seu Ministri Collegii Neophytorum de Urbe,
quod cum inter eadem Collegia super annua pensione
mille scutorum auri, quam dudum felicitis recordationis
Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster dicto Colle-
gio Neophytorum super fructibus, redditibus, & pro-
ventibus Monasterii Abbatiz nuncupati Sanctæ Crucis
de Avellana in Statu Urbitanensi, memorato Collegio
Germanico, & Hungarico per ipsum Gregorium Præde-
cessorem uniti, adnexi, & incorporati, in perpetuum re-
servavit, constituit, & assignavit, lis, seu controversia
penderet.

Motiva.

§. 2. Venerabiles Fratres Nostri Franciscus Portuen-
sis Barberinus, & Julius Sabinensis Episcopi Sachettus,
necnon dilectus filius noster Benedictus tit. Sancti Ho-
nuphrii Presbyter S. R. E. Cardinales Odeschalchus nunc-
cupati, dictorum Collegiorum apud Nos, & Sedem
Apostolicam Protectores, & Judices respectivè, quibus
controversiam hujusmodi sine strepitu, & figura judi-
cii amicabiliter terminandam commiseramus, ad se-
dandas lites pro bono pacis, ac per viam transactionis,
& concordie unanimiter censuerunt, valorem scuti
auri in dies augescentem esse reducendum, & taxandum
ad rationem juliorum quatuordecim, adeo ut in poste-
rum perpetuis futuris temporibus Collegium Germa-
nicum teneatur solvere tantummodò annua scuta mille,
& quadringenta monetæ Romanæ juliorum decem
pro quolibet scuto, sed quoad terminos eatenus decur-
sios, & maturatos deberet solvere ut antea ad ratio-
nem juliorum quindecim pro quolibet scuto: insuper
mandarunt, ut idem Collegium Germanicum pro una
vice tantum solveret Neophytis scuta quadringenta
monetæ, hoc addito, ut quatenus ipsum Collegium
Germanicum in futurum sit morosum per sex menses
in solutione alicujus semestris maturatæ, cadat à com-
modo hujus decreti, & concordie, & aliis prout
in eorundem Cardinalium decreto desuper edito conti-
netur.

Pont. com-
sa contro-
siam Pro-
toribus Ca-
legii.

§. 3. In cujus decreti executionem subinde prædi-
ctorum Collegiorum nomine celebratum fuit publicum
transactionis, & concordie hujusmodi Instrumentum
tenoris qui sequitur, videlicet: In nomine Domini
Amen præsentis publico Instrumento cunctis evidenter
patet, & sit notum, quod anno à Nativitate Domini
Nostri JESU CHRISTI 1662. Indictione 15. die
verò

Instrumentum

tam tran-

sum.

Edo 8. Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Providentia Papae VII. anno ejus octavo. In mei Simii Gurie Eminentissimi, & Reverendissimi, D. Cardinalis Vicarii, & D. Vincentii Octaviani Magistrorum Viarum, & Neophytorum Urbis Collegii Notariorum infolidum rogatorum, & infrascriptorum Testium praesentia praesentes, & personaliter constituti admodum Reverend. P. Joannes Hieronymus Galenus Procurator specialiter constitutus ab Admodum Reverend. P. Aloysio Spinula Rectore Ven. Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe ad infrascripta peragendum, ex Instrumento in actis mei Simii sub hodierna die recepto, ad quod, &c. necnon Illustrissimi, & Reverendissimi, D. Franciscus Maria Antaldus, dicti Ven. Collegii Neophytorum Vicegerens, qui promisit ratificari facere omnia, & singula in praesenti Instrumento contenta à DD. deputatis, seu Ministris dicti Ven. Collegii infra octo dies, & Instrumentum ratificationis tradere ad effectum in praesenti Instrumento inferendi habentes certam notitiam Decreti facti sub die 21. Aprilis 1662. ab Eminentissimis Dominis Cardinalibus Barberino, Sacchetto, & Odescalcho specialiter per Sanctiss. D. N. deputatis super controversia pendente inter eadem Collegia ratione solutionis Pensionis annuae scutorum mille auri in auro, olim à fel. record. Gregorio XIII. reservatae Neophytis super fructibus Abbatiae Avellanae unitae Collegio Germanico, prout habetur in Memorali, & rescripto Suae Sanctitatis eisdem Eminentiss. & Reverendiss. Dominis Cardinalibus directo, tenoris sequentis, videlicet.

Promissio de factis ratificandi praesentis Instrumenti.

Memoriale per illum in parte Collegii Germanici S. D. N. M. Cam. in commiss. in Card. Collegii Provisorem.

§. 4. Beatissimo Padre, in conformità de gli ordini dati da Vostra Santità al Padre Rettore del Collegio Germanico riverentemente l'espone come il detto Collegio fondato dalla san. mem. di Gregorio XIII. per mantenimento della fede nelli Regni della Germania, habbe per sua principale fondazione l'Abbadia di Santa Croce dell'Avellana, nel stato d'Urbino, quale stima di rendita di scudi 6000. d'oro in oro, riservando mille scudi d'oro in perpetuo per il Collegio de Greci, & mille altri simili per il Collegio de Neofiti, & 2000. ali' Abbate della Rouere in sua vita, che furono trasferiti à diversi, & fece questo riparto acciò terminando la Pensione temporanea del detto Abbate della Rouere, ne restassero 4000. al Collegio Germanico, sono calati talmente li frutti dell'Abbadia, che hoggidi rende pochissimo, & è cresciuto il valore dell'oro il terzo di più, in maniera tale, che il povero Collegio Germanico, non solo non gode parte della sua congrua portione assegnatali, mà per pagare le sopradette pensioni in pochi anni è stato necessitato à prender à censo più di scudi 18. mila de quali ne paga l'interesse, onde il Collegio non potendo, ne meno mantenere la metà de gli Alunni che douerebbe conforme all' intentione del fondatore, con tanto danno alla fede Cattolica, è sforzato à ricorrere à piedi di Vostra Santità, acciò rimetta questa causa alli Signori Cardinali Barberino, come Protettore del Collegio Greco, & Germanico, & al Cardinale Odescalco, come Protettore de Neofiti, & al Cardinale Sacchetti come Giudice, & Esecutore della Bolla di detta unione, acciò conoscendo la verità del fatto, facciano restituire da Pensionarii al Collegio Germanico il sopra più pagato de frutti, & poi si allegni al Collegio Germanico la sua Congrua, conforme all' intentione del Fondatore, & verò si riparta l'Abbadia, che è divisa in tre corpi, dandone ad ogn'uno la sua parte conveniente, ouero si diminuiscano le Pensioni à proportion della rendita, & si pigliano quell' espedienti, che meglio giudicaranno acciò il Collegio Germanico non vada totalmente in rovina, & in tanto, che non sia molestato per il termine corrente, perche senza pigliar di nuovo à censo, non vi è forma di pagare, che il tutto, &c. Alla Santità di Nostro Signore, per il Collegio Germanico, alli Signori Cardinali Barberino, Sacchetti, & Odescalchi, che vogliono terminare questa differenza per accordo, senza strepito, & figura

Rescriptum S. D. N.

Bullarii Magni Tom. V.

di giudicio: dictum quidem decretum partes ipse habentes praemanibus, Originale scilicet, in mei Simii Copiam verò illius collationatam dicto Dominio Octaviano tradiderunt inferendam huic Instrumento pariter tenoris sequentis, videlicet.

§. 5. Die 21. Aprilis 1662. In Congregatione habita ab Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus Barberino, Sacchetto, & Odescalcho deputatis per rescriptum Sanctissimi Domini Nostri super controversia pendente inter Collegium Germanicum, & Collegium Neophytorum, ratione solutionis annuae Pensionis scutorum mille auri in auro, olim à fel. record. Gregorio XIII. reservatae Neophytis super fructibus Abbatiae Avellanae unitae Collegio Germanico. Idem Eminentissimi, ac Reverendissimi Patres, ad sedandas lites pro bono pacis, ac per viam transactionis, & concordiae unanimiter censuerunt valorem scuti aurei in dies augescerentem reducendum, & taxandum ad rationem juliorum quatuordecim, adeo ut ab hac die imposterum perpetuis futuris temporibus Collegium Germanicum teneatur solvere tantummodo annua scuta mille, & quadringenta monetae Romanae juliorum decem pro quolibet scuto: sed quoad terminos hactenus decursos, & maturatos usque ad hanc diem debeat solvere ut antea ad rationem juliorum quindecim pro quolibet scuto. Insuper mandarunt, ut idem Collegium Germanicum pro una vice tantum solvat Neophytis scuta quadringenta monetae. Hoc addito, ut quatenus ipsum Collegium Germanicum in futurum sit morosum per sex menses in solutione alicujus semestris maturati, cadat à commodo hujus decreti, & concordiae. Et juxta haec mandarunt confici publicum Instrumentum, & supplicari Sanctissimo pro confirmatione, cum impositione perpetui silentii, ac avocatione, & extinctione litis. F. Cardinalis Barberinus, I. Cardinalis Sacchettus, B. Cardinalis Odescalchus, &c. spontè, &c. omni, &c.

§. 6. Decretum ipsum unanimiter acceperunt, & acceptant, illique acquieverunt, & acquiescunt, mutuae stipulatione nobis Notariis, &c. etiam per viam Transactionis, & Concordiae, ac aliis omni, &c. medio juramento tactis, &c. promiserunt, & promittunt illud in omnibus, & per omnia observare, & pro illius ulteriori executione praedictus Illustriss. & Reverendiss. D. Franciscus Maria Antaldus praedicti Neophytorum Collegii Vicegerens nunc in mei, &c. rescriptumque, &c. incontanti habuit, & recepit scuta mille octingenta septuaginta tria, bai. 52. monetae pro terminis Pensionis decursis, & decurrendis, usque ad diem Festivitatis S. Joannis Baptistae mensis Junii proxime venturi, necnon alia scuta quadringenta monetae pro unica vice tantum pariter incontanti à supradicto Ven. Collegio Germanico, & Ungarico per manus dicti Rever. P. Galeni, mediante Ordine Sacro Monti Pietatis directo, quem Ordinem ad se traxit, &c. dimissa tamen penes Nos illius Copia collationata ad effectum in praesenti Instrumento inferendi, tenoris sequentis, videlicet: Collegio Germanico, & Ungarico.

R. P. D. Antaldus Collegii Neophytorum Vicegerens rescriptum à P. Provisore Collegii Germanici (1673) b. 52. pro pensionibus decursis, & decurrendis.

§. 7. Signori Provisori del Sacro Monte della Pietà, li piacerà pagare al Ven. Collegio de Neofiti, & per esso all' Illustriss. & Reverendiss. Monsign. Francesco Maria Antaldi Vicegerente del Collegio di essi Neofiti, scudi due mila duecento settantatre, bai. 52. moneta quali faccio pagare cioè scudi 1873. bai. 52. per resto, è saldo intero pagamento di tutte le paghe decorse, & da decorrere à tutta la pagha di S. Gio di Giugno prossimo avvenire 1662. della Pensione di scudi 1000. oro riservata à suo favore sopra l'Abbadia di Santa Croce dell'Avellana, nel Stato d'Urbino, compresi anche scudi 90. simili pagati per le decime douute dal detto Collegio de Neofiti alla Rev. Cam. Apostolica, & scudi 400. per una volta tanto. Il tutto in conformità del Decreto dell' Eminentissimi Signori Cardinali Barberino, Sacchetti, & Odescalchi, Deputati dalla Santità di Nostro Signore, & Instrumento di concordia

Tenor di detto Ordine.

H h 2 hogg

hoggi rogato per Patri del Simio Notaro dell' Eminentissimo Vicario insolidum con l'Ottaviani Notaro de Signori Maestri di Strada, è Collegio de Neofiti, alli quali, &c. In tutto, è per tutto si habbia relatione, &c. con riceuta saranno ben pagati dal Collegio Germanico, & Ungarico li 8. Maggio 1662. per scudi 2273. 52. moneta. Gio Girolamo Galeno Procuratore del detto Collegio: & de pecuniis in eo contentis nunc pro quando illas recipiet, se bene contentum, & satisfactum vocavit, &c. & nihilominus exceptioni, speique, &c. ad cautelam renunciavit, & generaliter prædictum R. P. Galenum præsentem, &c. & ejus Collegium Nobis Notariis, &c. quo supra nomine quietavit, ac penitus absolvit, &c. etiam per pactum, &c. & per Aquilianam stipulationem, &c.

Partes con-
venimus sup-
plere ad Sa-
ctissimo pro
confirmatio-
no concordia.

§. 8. Præterea partes ipsæ pro majori firmitate præsentis Instrumenti concorditer convenerunt, ut supplicetur Sanctissimo, qui dignetur benignè illud confirmare, cum suppletionem quoruncunque defectuum, tam personalium, quàm realium, ac tam substantialium, quàm formalium, & aliorum quoruncunque, & cum extinctione litis, & impositione perpetui silentii, aliisque clausulis opportunis inferendis in Brevis desuper expediendo sumptibus communibus. Quam quidem concordiam, & transactionem, omniaque, & singula in præsentis Instrumento contenta dictæ partes, quibus supra nominibus respectivè promiserunt habere rata, grata, valida, atque firma, & inviolabiliter adimplere, ac tanquam rem judicatam observare, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, seu venire, aut aliquam exceptionem Juris, & facti allegare, vel contra præmissa agere, seu experiri, etiam prætextu quoruncunque Jurium de novo repertorum, seu forsitan quandocumque repertendorum, & alio quovis prætextu, ingenio, causa, vel quæsito colore, etiam ex incognitis, & inexcogitatis, & hic non expressis, & in Corpore Juris clausis, ac necessariò exprimendis, quæ omnia pro expressis, & specificatis haberi voluerunt, &c. renunciantes, &c. hinc inde medio juramento tactis pectoribus more, &c. l. de Alimentis, & l. sub prætextu, in secunda parte, C. de transact. atque l. de his, & l. cum ii, ac l. qui cum Tutoribus, ff. eodem, & l. fin. C. de revoc. donat. benef. & privil. abolitionis à juramento, restitutionis in integrum, tam principaliter, quàm incidenter, enormis, & enormissime læsionis, cæterisque l. statutis, & privilegiis in favorem ipsarum Partium quomodolibet faciendis: quia sic, &c. aliàs ultra præcisam, &c. teneri voluerunt ad omnia damna, &c. de quibus, &c. pro quibus, &c. dictus R. P. Galenus dictum Venetense Collegium, ejusque bona, &c. jura, &c. dictus verò Illustrissimus Dominus Antaldus pariter dictum Collegium Neophytorum, ejusque bona, &c. jura, &c. in ampliori forma Reverendiss. Cameræ Apostolicæ cum clausulis, &c. obligarunt, &c. citrà, &c. appellationi, &c. renunciarunt, &c. & consenserunt, &c. unica, &c. & sic tactis pectoribus de more, &c. jurarunt, &c. super quibus, &c. Actum Romæ, domi solite habitationis præfati Illustrissimi Domini Antaldi positæ in Regione Campitelli, Præsentibus Dominis Joanne Baptista Signio quondam Joannis Thomæ Januensis, & Domino Nicolao Antonio de Ascaniis filio quondam Leonardi Barenis, Testibus, &c. Ego Antonius Franciscus Maria Simius Curie Causarum Eminentiss. & Reverendiss. Domini Castinialis Vicarii Notarius, de præmissis rogatus præsentis Instrumentum subscripsi, & publicavi, meoque solito signo signavi requisitus. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora & stabiliora sint illa quæ Apostolicæ confirmationis robore communiuntur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 9. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occa-

sione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet immo-
tae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat conse-
quendum, harum serie absolventes, & absolutas fore
cententes, necnon litterarum memorati Gregorii Præ-
decessoris super reservatione, constitutione, & assigna-
tione Pensionis, ac unione, annexione, & incorpora-
tione Monasterii hujusmodi respectivè emanatarum, te-
norem, datam, aliaque etiam speciali, & individua men-
tione, & expressione digna præsentibus pro plenè, &
sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmo-
di supplicationibus inclinati supradictum memoratorum
Francisci, ac Julii, & Benedicti Cardinalium Decre-
tum, confectumque in illius executionem Instrumen-
tum præinsertum, cum omnibus, & singulis in illis res-
pectivè contentis, auctoritate Apostolica tenore præ-
sentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque
inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac
omnes, & singulos Juris, & facti, necnon solennita-
tum quoruncunque in similibus etiam de necessitate ob-
servandarum, aliòve quolibet etiam formales, & sub-
stantiales, ac undecumque resultantes defectus, si qui
in præmissis, vel eorum aliquo quomodolibet interve-
nerint, aut intervenisse dici, centeri, vel prætendi pos-
sint, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò
tollimus, & abolemus.

Pontifex con-
firmat supra-
dictum decre-
tum, & un-
icum instru-
mentum, &
transfatione
desuper cele-
brata inter
partes.

§. 10. Præterea lites, & controversias quascumque
super præmissis inter prædicta Collegia Germanicum,
& Hungaricum, ac Neophytorum quovis modo exor-
tas (illarum statum, & merita, nominaque, & co-
gnomina, ac qualitates Judicum, & collitigantium, &
alia etiam specificam, & individua mentionem, &
expressionem requirentia præsentibus itidem pro ple-
nè, & sufficienter expressis habentes) à quibusvis Ju-
dicibus, & Tribunalibus ad Nos harum serie avoca-
mus, illasque etiam perpetuò supprimimus, & extin-
guimus, ac perpetuam desuper utrique parti silentium
imponimus.

Quascumque
lites, & con-
troversias
supprimimus,
et collitigantium,
et cognomina,
et qualitates
Judicum, &
collitigantium,
et individua
mentionem,
et expressio-
nem requirentia
præsentibus
itidem pro
plenè, &
sufficienter
expressis
habentes
à quibusvis
Judicibus,
& Tribuna-
libus ad Nos
harum serie
avocamus,
illasque etiam
perpetuò
supprimimus,
& extin-
guimus, ac
perpetuam
desuper utri-
que parti
silentium
imponimus.

§. 11. Decernentes easdem præsentibus, ac præinser-
tas litteras semper firmas, validas, & efficaces existere,
& fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri,
& obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tem-
pore quomodocumque spectabit, plenissimè suffragari,
& ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in
præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & De-
legatos, etiam causarum Palatii Apostolici Audito-
res, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari,
& diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his
à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

Decretum
irritans.

§. 12. Non obstantibus quacumque litis penden-
tia, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, rec-
mem. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum
Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alic-
nandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinatio-
nibus Apostolicis, necnon dictorum Collegiorum,
& aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Sta-
tutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, in-
dultis, & litteris Apostolicis eisdem Collegiis, eo-
rumque Rectoribus, & Ministris, ac personis qui-
buslibet, sub quibusvis verborum tenoribus, &
formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoria-
rum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacis-
simis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis
Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in con-
trarium quomodolibet concessis, approbatis & innova-
tis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illo-
rum sufficienti derogatione de illis, eorumque to-
tis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indivi-
dua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausu-
las generales idem importantes mentio, seu quævis
alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita
forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac
si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & for-
ma in illis tradita observata exprimerentur, & infere-
rentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expres-
sis habentes, illis aliàs in suo robore permanentis, ad
præmissis

Clausula de
rogatoriis.

præmissum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. D. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 22. Maii 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

CXXVII. Confirmat Decretum Sacræ Congregationis Episcoporum, ac Visitationis Apostolicæ pro dotandis octo Puellis de Parochia S. Andree de Fractis.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Almæ Urbis Nostræ à Nobis institutæ Deputatorum Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Prævia commissione Sanctissimi alius emanavit à Sacra Congregatione Visitationis Apostolicæ Decretum infrascripti tenoris, videlicet:

§. 1. Cùm in causâ Romana electionis octo Puellarum pauperum inter Marchionem Paulum Nepotem, & heredem Marchionis Octavii de Bubalis, & Custodes Societatis Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Sancti Andree de Fractis, R. P. D. Pinellus Judex Delegatus à bonæ memoriæ Cardinale Montalto ipsius Societatis Protectore anno 1620. diffinitivè sententiaverit dicto Marchioni Paulo licuisse, ac licere dictas octo Puellas ad subsidium dotale à dicto Marchione Octavio in suo Testamento relictum eligere, ac nominare ex iis, quæ sibi videbuntur, & ex quibusvis Urbis regionibus fuerint indistinctè, & nulla habita ratione loci, & Parochiæ, ubi dictæ Puellæ degant, & habitent: cumque sententia hujusmodi lata fuerit inauditis, & indefensis puellis Parochiæ prædictæ Ecclesiæ S. Andree, ac Regionis Columnæ, quæ prædunt has octo Puellas vigore memorati Testamenti primò eligi debere ex illis, quæ pro tempore erunt sub dicta Parochia, & si in ea non sint in numero sufficienti, eligi debere ex Puellis Regionis Columnæ: Sacra Congregatio Visitationis Apostolicæ, ne jura pauperum Puellarum deperant ex carentia legitimi Defensoris, censuit dandum esse ex officio Curatorem prædictis Puellis Parochiæ S. Andree, & Regionis Columnæ, prout dari mandavit ad hoc ut ipso Curatore illarum defensionem subeunte, hujusmodi causa cognosci, & pro justitia terminari possit. Datum die 12. Januarii 1662.

§. 2. Quam Congregationis sententiam die decima octava ejusdem Sanctiss. D. N. ad se relatam approbavit, iussitque prædictam causam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicii, tam in petitorio, quam in possessorio ex integro cognosci, ac sine debito terminari in eadem Congregatione Visitationis Apostolicæ, cui ad effectum præmissum Sanctitas Sua tribuit facultates omnes necessarias, & opportunas, & quatenus opus sit, supradictas Puellas adversus quæcumque præjudicialia restituit.

§. 3. Subinde in executionem præserti Decreti Curatore Puellis deputato, & servatis aliis servandis, eadem Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, ac Dominorum Prælatorum Visitationis Apostolicæ, partium Procuratoribus, & Advocatis sæpius auditis, scriptisque, ac Juribus utrimque exhibitis maturè perpensis, causaque accuratè discussa, proponente Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinale Imperiali, ex unanimi Patrum sententia censuit, tam octo pauperes Puellas à prædeterminato Marchione Paulo eligendas, quam alias eligendas à prædictis Custodibus, & Parocho dictæ Ecclesiæ Sancti Andree, primò eligi debere ex illis, quæ pro tempore erunt sub dicta Parochia Sancti Andree, & quæ in ea Bullarii Magni Tom. V.

continuè habuerint, saltem in duorum annorum, & si non sint in dicta Parochia in numero sufficienti, eligi debere ex Puellis Regionis Columnæ, quod si nec sint in dicta Regione, tunc demùm eligi possit, ac debere ex aliis Regionibus, prout videbitur prædicto Marchioni Paulo, & omnibus successoribus in hereditate Marchionis Octavii Testatoris, & respectivè Custodibus, & Parocho supradictis: sententiamque desuper in rem, & aliter renunciationem litis, & rem judicatam minimè efficere memoratas Puellas Parochiæ Sancti Andree, ac Regionis Columnæ, nec eis aliquo modo officere. Et ita Sacra Congregatio declaravit, & pronuntiavit non tantùm prædicto, sed & omni alio meliori modo: sicque ab Eminentiss. & Reverendiss. Domino Cardinali pro tempore Protectore Societatis prædictæ, ejusque Judice deputato, atque ab omnibus ad quos pertinet, & in posterum pertinebit, omnino servari præcepit, in contrarium deductis, & allegatis nequaquam refragantibus. Datum die 20. Aprilis 1662. P. Fagnanus Secretarius.

§. 4. Cùm autem firmiora, & stabiliora sint illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur præsidio: idcirco Nos firmiori dicti Decreti robori, efficaciz, & observationi consulere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet inter- venerint, supplementis.

§. 5. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existeri, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliòve quomodolibet defectu notari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullatenus unquam posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Societatis Protectorem, & alios S. R. E. Cardinales, cæterosque quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere: ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 3. Junii 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

Quod Joannes Paulus Oliva Vicarius Generalis Soc. Jesu possit relinquere, & alienare Collegia, & Domo ipsius Societatis, juxta facultatem sibi traditam à Congregatione Generali.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Paulus Oliva Vicarius Generalis Soc. Jesu, quod vigore Constitutionum dictæ Societatis auctoritate

H h 3 Aposto

Apostolica confirmatarum eidem Societati competere facultas relinquendi, & alienandi Collegia, & domos ipsius Societatis: quam facultatem Congregatio Generalis dictae Societatis novissime habita ipsi Joanni Paulo Vicario Generali concessit: quodque Praepositi Generales, qui pro tempore fuerunt dictae Societatis, iis casibus quibus sperabatur suspensionem sufficere posse, Collegia suspendere soliti fuerunt, donec redditus illorum ira aucti essent, ut tuendis, seu mantenendis ipsis Collegiis sufficerent.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subungebat, praedictus Joannes Paulus Vicarius Generalis, ut penuria, in qua Collegium Tropiense ejusdem Societatis reperiebatur, confuiteret, idem Collegium suspendere quousque exsoluto aere alieno, quo obstringitur, ad statum primae fundationis reductum fuerit; Venerabilis vero Frater Episcopus Tropiensis suspensionem hujusmodi per sequela bonorum dicti Collegii impedire praetenderit: Nobis propterea dictus Joannes Paulus Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut sibi in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Joannem Paulum Vicarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem facultatis relinquendi, & alienandi Collegia, & Domos dictae Societatis memorato Joanni Paulo Vicario Generali ab ultima Congregatione Generali praedicta factam, ut praefertur, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui defuissent, quomodolibet intervenerint, suspendimus. Praeterea praedictum Collegium Tropiense, & alius suspensionem ab eodem Joanne Paulo Vicario Generali, sicut praemittitur, factam, suspensum remanere debere; ipsi vero Joanni Paulo Vicario Generali in futurum alia quoque Collegia dictae Societatis in quacumque Mundi parte existentia, quando, ac iis modo, & forma, quibus ei necesse fore videbitur, suspendere licere, auctoritate, & tenore praedictis declaramus.

§. 3. Decernentes eadem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Joanni Paulo Vicario Generali plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & spectabit quovis modo in futurum, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Societatis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 7. Augusti 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

De promovendis ad Ordines in Urbe, & in sex vicinis Episcopatibus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1662.

Apostolica sollicitudo humilitati nostrae divinitus imposita Nos admonet, ut circa illos, qui in alma Urbe nostra, ex qua in omnes Christiani Orbis partes bonorum operum exempla ubertim promanant, vicinisque Episcopatibus sacris addicuntur ministeriis, & in hierarchicum Ecclesiae cœtum cooptantur, ea salubriter constituamus, quae matura consultatione adhibita, in Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem cedere, & cessura esse arbitramur.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine tenore praesentium statuimus, mandamus, & ordinamus, ut quicumque in eadem Urbe ratione originis, vel beneficii Ecclesiastici, aut domicilii, vel cum litteris dimissoriis proprii Ordinarii, ad minores, vel sacros Ordines promoveri volent, per mensem ante generales ordinationes dilectum filium nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis in dicta Urbe Vicarium in spiritualibus generalem adeant, & de ipsius mandato ab Examinatoribus ad hoc deputatis, non paucioribus quam tribus, ac simul congregatis, super scientia ad unumquemque ordinem requisita sedulo examinentur, & peracto examine, renuncientur quotcumque ab his idonei judicati fuerint.

§. 2. Deinde ad minores quidem Ordines promovendi bonum à Parocho, & à Magistro scholae, in qua educantur, testimonium habeant, de quo publicum eidem Vicario exhibeant documentum. Pro iis vero, qui ad singulos majores ordines erunt assumendi, idem Vicarius Parocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac desiderio eorum, qui volent promoveri, publice in Basilica Lateranensi, & in propria cujusque parochiali Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, genere, aetate, moribus, & vita, ordinibus antè susceptis, titulis ad quos promoti sunt, vel promoveri cupiunt, ceterisque qualitatibus requisitis juxta sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini dispositionem à fide dignis diligenter inquireat, & litteras testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes ad ipsum Vicarium quamprimum transmittat.

§. 3. Et nihilominus quoties aliquem ex sacris Ordinibus suscipere voluerint, ad Sacerdotes in id deputatos personaliter se conferant, à quibus decerni saltem dierum spatio ante ordinationem in eorum domo inclusi, de omnibus ad dignè suscipiendos, & ritè exercendos ordines requisitis erudiantur, & de hoc testimoniales eorundem Sacerdotum ad ipsum Vicarium deferant, nec sine hujusmodi litteris quisquam ad ullum sacrum ordinem promoveatur, nec cum aliquo super examine, & inclusione hujusmodi dispensari possit, nisi consultis Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente.

§. 4. Denique in sex Episcopatibus prope Urbem, in quibus non sunt Suffraganei, quicumque ad minores, vel sacros Ordines volent promoveri, cum litteris dimissoriis sui Ordinarii ad memoratum Vicarium, & non ad alium Antistitem directis, ad Urbem accedant, ibique, & non alibi ordinentur, servata in omnibus forma superius praescripta. Ubi vero sunt Suffraganei, nemo ad aliquem ex majoribus ordinibus assumatur, nisi prius praeter ea, quae à Sacris Canonibus, & ejusdem Concilii decretis sancita sunt, ad minus per decem dies à dictis Sacerdotibus in Urbe deputatis in eorum aedibus inclusus, ut supra, fuerit eruditus; ac litteras testimoniales eorundem Sacerdotum ad ipsam Suffraganeum deuleat. Suffraganeus autem, qui contrafecerit, ab exercitio Pontificalium per annum, promoti vero

Confirmas
provisis in sub.

Decretum
1771. An.

Contrarius
dargu.

D. P. An. 8.
die 7. Aug.

Exordium.

Clavici
minandi.

Bonum te-
monium ut
bere dicitur.

Per decem
dies exor-
ditis spiritibus
vacant
debent.

Formae quomodo
modo orati-
andi.

Verò tam ab eisdem Suffraganeis, quam etiam in Urbe, non servata...

Decretum irritans

§. 5. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & quodcumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quavis auctoritate, praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contra ius derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus ut illae, seu earum exempla ad valvas praefatae Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & Cancellariae Apostolicae, necnon in aede Campi Florae, ut moris est, publicentur, & affigantur: Sicque publicatae, & affixae omnes, & singulos, quos illae concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent; utque earundem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

D.P.A.S. 7. Aug.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Augusti 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, Indictione 13. die 22. mensis Augusti, Pontificatus auctem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Alexandri Divina providentia Papae VII. anno ejus octavo, supradictum Breve afixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicae Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in aede Campi Florae, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Carolum Franceschinum Sanctissimi Domini Nostri Papae Cursorem.

Joan. Antonius Bernarellus Cursorem Mag.

CXXX.

Quod Superiores Congregationis Sancti Benedicti, ac etiam Monasteriorum Sublaci, ac Farfae, ceterique Monachi non accedant Romam absque licentia Abbatis S. Pauli, ac Procuratoris Generalis.

Alia d. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Cardium.

AD Apostolicae dignitatis fastigium, meritis licet imparibus, divina dispositione evecti, illis quae pro decoris Monastici, disciplinaeque regularis conservatione providè constituta esse noscuntur, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus Romanus Procurator Generalis Congregationis Cassinensis, Ordinis Sancti Benedicti, quod dilecti pariter filii Praesidens Generalis, & Visitatores

dictae Congregationis in eorum Dieta Ferrariae nuper celebrata Decretum ediderunt tenoris qui sequitur videlicet. Salutaribus monitis Eminentissimi D. Cardinalis Barberini Congregationis nostrae Protectoris, quibus pro eorumdem observantia cum suis particularibus litteris, sub Datum Romae die 19. mensis Aprilis proxime elapsi, Dietae Capitali directis, enixe insistit, ut par est, obtemperare volentes, omnibus, & singulis Congregationis nostrae Praelatis, etiam Monasteriorum nostrorum Sublaci, Farfae, ac Monachis cujuscumque conditionis prohibemus, & penitus interdici-mus, à nostris Constitutionibus non recedentes, accessum ad Urbem, quovis praetextu, absque licentia prius in scriptis à Reverendissimis PP. Abbate S. Pauli de Urbe, & Procuratore Generali in Curia pro tempore existentibus obtenta.

Debeti iustis deo per Urbe hem cunctis

§. 2. Nullique supradictorum post eundem accessum ad Urbem liceat alibi etiam in domibus saecularium propinquorum, praeterquam in Monasterio Sancti Callisti sese recipere, commorari, & multò minus juxta easdem Constitutiones nostras pernoctare, sub poena suspensionis à quocumque gradu ipso facto ab omnibus incurrenda: isdem pariter in virtute sanctae obedientiae praecipimus, ut associati, & omnino cucullati per Urbem incedant, ne gradus Abbatialis, & Monastici, ex dimissione sui dignioris habitus debito honore privetur. Quae omnia tam in Alma Urbe, quam in aliis insignioribus Civitatibus, praecipue Neapolis, & Panormi, observanda esse decernimus.

Confirmat prout in rub.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Jacobus Procurator Generalis Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desideret: Nos ipsum Jacobum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volumus, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus extiterit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illicque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans

§. 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contra ius derogat.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, praedictorum Ordinis, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

T. an sumptu-rum fides.

§. 6. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus

scriptis ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Septembris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

CXXXI. Quod spolia defunctorum Canonorum Regularium Sanctissimi Salvatoris Procuratori Generali ejusdem Congregationis omninò applicari debeant.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Alia pro parte tunc existentis Abbatis Generalis Congregationis Canonorum Regularium Sancti Salvatoris Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod ipse juxta mandatum dictæ Congregationis Cardinalium in Capitulo Generali prædictæ Congregationis Canonorum Regularium Venetiis anno superiore 1649. celebrato, unâ cum Diffinitoribus Decretum ediderat, quod spolia defunctorum Canonorum Regularium Congregationis hujusmodi transmitterentur à Prælatibus localibus ad Procuratorem Generalem ipsius Congregationis, ad effectum solvendi debita Cameralia Monasteriorum particularium, & his deficientibus publica Religionis Romæ contracta cum Monachis, & censuariis: quodque Decretum hujusmodi ab ipso Abbate Generali, & Diffinitorio in Dieta eo anno Florentiæ habita etiam renovatum, & plenissimè confirmatum, ac à multis exactè observatum, & practicatum fuerat; sed nonnulli alii renitentes erant, illique parte recusabant sub vanis prætextibus, & subterfugiis, allegantes dictum decretum Constitutionibus Apostolicis, ac decretis prædictæ Congregationis Cardinalium, & Sacris Canonibus adversari, licet nihil super ea re producerent.

§. 1. Ideoque pro parte dicti Abbatis Generalis memoratis Cardinalibus supplicato, ut prædicti Decreti observationi opportunè providerent, emanavit ab eorundem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio, &c. in hærendo resolutionibus aliis factis in particulari Congregatione pro sublevandis oneribus duodecim Congregationum Monasticarum prænarratum Decretum à Diffinitorio Capituli Generalis anno 1649. Venetiis editum, & nuper in præterita Dieta innovatum pro satisfaciendis dumtaxat debitis onerum Cameralium, ac Monasteriarum, & censuariorum hujusmodi ad particularia Monasteria, si adsint, sin minus ad communem Religionis spectantibus, & non aliis virtute præsentium, Sanctissimo Domino Nostro anauente approbat, & confirmat, ac ab omnibus ad quos spectat, inviolabiliter observari, ac ad prædictos usus solummodò applicari mandat, & præcipit, sub poena contrasacientibus privationis vocis activæ, & passivæ, prælaturæ, & officiorum, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque alia obtinenda, rehabilitatione eidem Sacræ Congregationi reservata, Constitutionibus Apostolicis, & ejusdem Ordinis statutis, aliisque quibuscumque in contrarium non obstantibus. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die 15. Julii 1650.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Maria Lancius Procurator Generalis dictæ Congregationis Canonorum Regularium Sancti Salvatoris Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum præinsertum pro firmiori, & stabiliori illius observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitari summo perè desideret. Nos ipsum Joannem Mariam Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

cenfuris, & poenis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum esse censentes, Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatè de Venerabilium, Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio observantiam præinserti decreti sub poenis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium injungimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictæ Congregationis Canonorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Septembris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

Confirmatio Brevium super divisione Provincia Sancti Joannis Baptistæ; erectionisque B. Petri de Alcantara Discalceatorum Sancti Francisci nuncupat.

Vide ad Constit. hujus Pont. 72. Sacrosancti, & ad Constit. 101. Alias nos, in quibus agitur de hac Controversia.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Alia pro parte dilecti filii Petri Roche Commissarii Generalis Curie Fratrum familie Ultramontane Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod juxta mandatum, & decretum Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1658. celebrati, ad instantiam Fratrum Provinciae S. Joannis Baptistæ ejusdem Ordinis Nobis humiliter supplicatum fuerat, ut eandem Provinciam in duas dividi concederetur.

§. 1. Nosque per quasdam nostras in simili forma Brevis litteras, quarum initium Sacrosancti Apostolicus officium, &c. facultatem faciendi divisionem hujusmodi concessimus, cum erectione novæ Provin-

D. P. An. 1662. Sept.

Edita A. D. 1662.

Maria.

Decretum Sac. Congr.

Confirmat prout in rub.

Decretum irritum.

Contrariis derogat.

Transumptis fides.

D. P. An. 1662. Sept.

CXXXII

Edita An. 1662.

Supplicatio.

que huiusmodi deputaverimus, ac per ambas litteras predictas novem Conventus assignaveramus eidem novae Provinciae, quae octo Conventuum possessionem adepti fuerat: dicta vero Provincia Sancti Joannis Baptistae Conventus Murciae, qui praecipuus inter dictos novem Conventus erat, retinuerat vigore concordati inter ambas partes facti, sed postmodum cum huiusmodi concordatum praedictis nostris litteris praedictaret, dicta nova Provincia Procuratorem ad Romanam Curiam miserat, ad effectum proponendi causam in praedicta Cardinalium Congregatione, quae utriusque partis rationibus auditis sententiam dederat ad favorem praedictae novae Provinciae, dictumque concordatum nullum declaraverat, ac memoratum Conventum Murciae eidem novae Provinciae restitui debere decreverat: verum praedicta Provincia Sancti Joannis Baptistae executioni Apostolicarum in simili forma Brevis litterarum super praemissis emanatum resistit, tandem post gravissima scandala non solum in Civitate Murciae, sed etiam in universo Hispaniarum Regno secuta, eundem Conventum Murciae dictae novae Provinciae consignaverat, atque ita huic Provinciae novem Conventus assignati reperiebantur, in altera vero Provincia S. Joannis Baptistae praedicta vigintiseptem Conventus remanserant.

§. 2. Et in eadem expositione subjuncto, quod dicta Provincia Sancti Joannis Baptistae novas lites pro revocandis illis, quae per ternas nostras in forma Brevis litteras stabilitae sunt, movere praetendebat, id vero occasionem aliarum maximarum perturbationum, & offensionum praebere, ideoque memoratae Cardinalium Congregationi supplicato, ut perpetuum super praemissis silentium imponeret, quo & scandala Religionis periculosa cessarent, & fratrum quieti, & tranquillitati confuleretur, emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster preces huiusmodi remisit: Cum sub die 28. Aprilis proximae praeteriti, causa iterum partibus auditis, & abunde informantibus proposita, Eminentissimo Franciotto referente, decreverit ad Provinciam Sancti Joannis Baptistae spectare vigintiseptem Conventus, remanente Conventu Murciae ad Provinciam B. Petri de Alcantara, juxta resolutionem jam factam; inhærendo huic declarationi, aliisque decretis, & Brevis Apostolicis super hac materia emanatis, ut tandem differentiis, controversiis, liti- bus, & discordiis quibuscumque finis imponatur, vigore praesentium strictè praecipit, sub poenis eo ipso incurrendis excommunicationis, privationis vocum, & officiorum, aliisque arbitrio S. C. infligendis, omnibus, & singulis dictarum Provinciarum, & totius Ordinis Religiosis, tam Superioribus, quam Subditis, ut juxta praemissa, necnon in reliquis juxta dispositionem praedictorum decretorum, & Brevis omnino, & absque ulla tergiversatione, etiam sub praetextu novi recursus ad hanc Sanctam Sedem pareant, & exequantur, nec directè, vel indirectè se opponere, aut contradicere praesumant.

§. 3. Quapropter sub iisdem poenis perpetuum desuper silentium imponit, & impositum esse declarat, appellationibus, praetensionibus, juribus, decretis quoque, ac Brevis Apostolicis in contrarium forsitan facientibus, ceterisque non obstantibus quibuscumque. Romae 15. Septembris 1662. M. Card. Ginettus.

§. 4. Cum autem, sicut praedictus Petrus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communitari summo- perè desideret. Nos ipsum Petrum specialis favore gratiae prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium

dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis.

§. 5. Decretum praesentium auctoritate Apostolica confirmatum, & approbatum, illi- que inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes eandem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, praefatorum Ordinis, & Provinciarum etiam Murciae, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Octobris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

Conceditur Procuratoribus, & Commissariis Generalibus Curiae Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorem S. Francisci Cismontanae familiae Votum perpetuum in propriis Provinciis.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Ratio justitiae exigat, ut illi, qui multos pro Regione labores sustinuerunt, congruis honoribus, & gratis decorentur.

§. 1. Volentes itaque dilectis filiis Procuratoribus, & Curiae Commissariis Generalibus Fratrum Minorum, tam de Observantia, quam Reformatorem nuncupatorum, Ordinis Sancti Francisci, qui rerum usu tractandis, & procurandis in Romana Curia gravioribus Ordinis huiusmodi negotiis acquisito pollere noscuntur, & quorum opera proinde eorum Provinciis plurimum utilitatis allatura esse speramus, gratiam facere specialem, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissariis Curiae Generalibus Fratrum Minorum, tam de Observantia, quam Reformatorem Familiae Cismontanae huiusmodi, qui sua respectivè Officia triennii continui spatio haecenus gesserunt, & posthac quodcumque pari spatio gesserint, ut depositis eisdem Officiis, suffragium, sive votum perpetuum consultivum, & decisivum in quibusvis Capitulis, & Congregationibus suae quisque Provinciae dicti Ordinis habere, & ferre, illoque uti, frui, & gaudere liberè,

libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Mandantes propterea in virtute Sancte obedientie dilectis filiis Ministris Provincialibus, & aliis Superioribus, & Fratribus dictarum Provinciarum, ceterisque ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ut memoratos Procuratores, & Commissarios Curie Generales presentis gratie commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant, nec illos de super a quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

Decretum irritum.

§. 3. Ab decernentes eadem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari: Sicque in premissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contra irritum derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, predictorum Ordinis, ac Familie, & Provincie hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Transumptum irritum irritum.

§. 5. Volumus autem, ut eorundem presentium litterarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

D. P. An. die 4. Dec.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Decembris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

CXXXIV.

Quod Clerici Religionis Ministrantium Infirmis in quibusvis functionibus, tam publicis, quàm privatis, præferantur laicis, etiam antiquioris professionis.

Hac consuetudo viget in omnibus Religionibus benedictinis, vide ad Constit. 311. Urbani octavi, cum sicut.

Vltimo An. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

Alia emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sancte Romanæ Ecclesie Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet Religionis Ministrantium Infirmis. Expositum est Sacre Rit. Congregationi Laicos Religionis Ministrantium Infirmis præsumere sibi præcedentiam deberi à Clericis ejusdem Religionis Professionis posterioribus, in omnibus, & quibuscunque actibus, tam publicis, quàm privatis. Propterea supplicatum fuit declarari, quænam regula inter ipsos super jure præcedendi servanda sit.

§. 1. Et Sacra eadem Congregatio tollendis dissensionibus præsertim inter Ecclesiasticas personas addita, ac ne ob præfatas contentiones, & lites mutue inter eos charitatis ardor frigidet: sed omnes in eadem charitatis vinculo, & in humilitatis spiritu juxta suam vocationem Deo famulentur, declaravit, Clericos prædictos in quibusvis actibus, & functionibus,

tam publicis, quàm privatis, Laicis præfatis etiam antiquioris Professionis præferendos esse. Edit. 19. Augusti 1662. Joan. Episcopus Sabiniensis Cardinalis Secretarius.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi per firmos illius substantia, & observatione, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus extiterit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter propositis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjuvamus, salva tamen semper in premissis auctoritate Congregationis predictorum Cardinalium.

Confirmat irritum.

§. 3. Decernentes eadem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari: Sicque in premissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis Clericorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad premissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Contra irritum derogat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 6. Decembris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

D. P. An. die 6. Dec.

Confirmat Constitutionem Capituli Generalis Fratrum Congregationis Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, circa renunciationem Officiorum Commendatorum, & Rectorum Collegiorum ipsius Congregationis.

CXXXV.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Edita An. 1662.

Alia pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum nuper. Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Venerabilibus Fratribus nostris Sancte Romanæ Ecclesie Cardinalibus negotis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis exposito, quod per Constitutionem dictæ Congregationis, à felic. recor. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro confirmatam expressè ad evitandam Constitutionum multitudine, ne in futurum illa Constitutio approbari, & confirmari possit, nisi in Capitulis

Motiva.

similibus Generalibus approbata, & approbata fuisse, quodque in eadem Congregationis regimine...

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod hæc Constitutio in quatuor Congregationibus generalibus...

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum...

§. 3. Cum autem, sicut prædictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi...

§. 4. Decernentes eandem præsentem litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios...

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis Fratrum hujusmodi...

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

Confirmatio Statutorum, ac Decretorum Capituli Generalis Hoscensis Ordinis B. MARIE de Mercede Redemptionis Captivorum.

Vide aliam Confirmationem Statutorum ad Constit. 131. Urbani VIII. Sacri Apostolatus, pro Fratribus Discalceatis hujus Ordinis.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet merito, sed tantum suffragio, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam...

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de la Rosa Vicarius Generalis Italiae, & Siciliae, ac Procurator Generalis totius Ordinis Fratrum B. MARIE de Mercede Redemptionis Captivorum...

Primo ad plenioris observationem Motus proprii Sanctissimi felic. recordationis Urbani VIII. de expulsiōe Regularium delinquentium, juxta id, quod similiter decretum est in Capitulo Generali Barbastrensi, & Murcienfi proxime celebratis, prædictum Generale Diffinitorium decrevit designare, ac designavit in singulis Provinciis totius prædicti Ordinis sex Consultores...

Similiter autem decrevit, quod ex cujuslibet prædictorum sex Consultorum defectu illius loco duo Electores Generales pro tali Provincia succedant, habita attentione, quod dignior prius designatus minus digno intelligatur.

Item decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod in omnibus Provinciis Patres Diffinitores earum, necnon Diffinitores, & Electores Generales, dum prædictis Officiis funguntur, omnibus exemptionibus, gratiis, & privilegiis Magistrorum de numero gaudeant.

Item habita consideratione laborum, quos Patres Vocales ad Capitulum Generale Balbastrense, & Murcienfe proxime celebratum concurrentes, hyemalibus molestiis glaciū, nivium, fluminumque inundantium in itineribus sunt passi, quin & Vocales ad Capitulum Generale Barchinonense præterium convocatos canicularibus ferventis solis caloribus summo periculis...

Constit.

firmas

Decretum

ordinis

D. P. An. 8.

18. Dec.

1662.

ordinis

sequuntur

Decretum

Generale Capitulum quando celebrandum

matura

matura attentione decrevit, ut in posterum Capitulum Generale, Magistratu Ordinis quovis modo vacante, si per quatuor menses ante Festum Pentecostes id evenierit, in Vigilia dicti festi celebretur; si autem successerit mors Magistri Generalis, vel alia (ut praefertur) vacatio intra tempus quatuor mensium ante dictum Festum, tunc ad Sabbathum Dominicæ tertiæ Octobris ejusdem anni celebratio Capituli Generalis differatur; & similiter si Magistratus vacatio prædicta per quatuor menses ante dictum Sabbathum Dominicæ tertiæ Octobris acciderit, in tali Sabbatho dictæ Dominicæ celebretur; si autem intra tempus quatuor mensium ante dictam Dominicam tertiam Octobris contigerit, tunc ad Sabbathum, seu Vigiliam Pentecostes anni immediatè futuri transferatur: insuperque decrevit, prædictum Generale Diffinitorium, propriis inhærendo Constitutionibus, celebrationem Capitulorum Generalium semper in Sabbatho, & non alia die fieri debere. Unde in hunc finem, & pro majori declaratione præfati Decreti statuit, quod si quatuor menses à vacatione Generalatus expleantur ante Sabbathum Pentecostes, celebratio Capituli fiat in Sabbatho Pentecostes, & similiter si expleantur ante Dominicam tertiam Octobris, celebratio Capituli fiat in Sabbatho ante Dominicam prædictam tertiam Octobris; si verò quatuor menses à vacatione Generalatus expleantur post Festum Pentecostes, intra octavam tamen dicti Festi, celebratio Capituli Generalis fiat in Sabbatho ante Dominicam Sanctissimæ Trinitatis; & similiter si prædicti quatuor menses dictæ vacationis expleantur post dictam Dominicam tertiam, intra octavam tamen illius, celebratio Capituli Generalis fiat in Sabbatho primo post dictam tertiam Dominicam Octobris, & non ultra, ne ob tam paucos dies electio Magistri Generalis in tam longum tempus differatur: interim autem donec Capitulum Generale, novaque electio fiat, Prior Monasterii Barchinonensis semper sit Caput, & Vicarius Generalis totius Religionis. Prædictumque Generale Diffinitorium suppliciter, & humiliter exorat Sanctissimum Dominum Nostrum Papam ut hujusmodi Decretum pro sua benignitate confirmare, & præfatum dicti Capituli Generalis Toletani ad ipsius instantiam confirmatum à Sanctissimo Urbano Octavo, prout huic contrariatur, derogare dignetur.

Provincialia Capitulum do celebranda.

Item prædictum Generale Diffinitorium decrevit, ut deinceps in perpetuum celebrentur Capitula Provincialia verno tempore circumcirca Dominicam Cantate, Sabbatho ante ipsam: & quod si in dicto tempore Magistratus Ordinis vacaverit, Capituli, vel Capitulum Provincialium celebratio usque ad aliam Dominicam Cantate, immediatè futuram prorogetur: Ut sic fiat conformis Constitutionibus Religionis, juxta caput quartum secundæ distinctionis, ubi sic: Religio (vacante scilicet quovis modo Magistratu Ordinis) in eodem profus statu perseveret, sicut fuerat ante vacationem Magistratus: & in cap. 6. ejusdem distinctionis de Capitulo Provinciali sic: Celebratur tamen prædictum Capitulum in Dominica Cantate, in qua futuris temporibus in toto Ordine celebranda sunt inviolabiliter Capitula Provincialia.

Contributio- nes in duas partes divi- dendæ.

Item prædictum Generale Diffinitorium utilitati Provinciarum Novæ Hispaniæ, & del Perù in Regnis Indiarum Occidentalium, earumque levamini consulens, ne superfluis sumptibus, & contributionibus nimis graventur, decrevit ut de cætero contributiones pro Vestuariis Magistri Generalis in illis Provinciis fieri solitæ, minime fiant, sed pro Vestuariis Magistri Generalis, & sumptibus Procuratoris Generalis Curie Romanæ, & negotiis, seu litibus in ea concurrentibus, designavit prædictum Generale Diffinitorium medietatem contributionum, quæ in illis Provinciis pro Vestuariis suorum Vicariorum Generalium fiunt, juxta ea, quæ fieri consueverunt, ita ut tales Contributiones in duas æquales partes dividantur, quarum una Magistro Generali in Hispaniam mittatur, altera verò ipsi Vicariis Generalibus pro sui Officii sumptibus designetur.

Item cum dubitatum fuisset in prædicto Diffinitorio

ad quem facultas exponendi ad Religionis gradus archiepis, & Post disertam Jurium inquisitionem declaratum fuit, pertinere ad quodlibet Diffinitorium, quodlibet Provinciale, non solum approbationem lecturæ, vel prædicationis ad prædictos gradus, sed facultatem exponendi ad illos. Quæ tamen expositio ad futuram vacantem ex Decreto Sanctissimi Pauli Quinti est prohibita, similiter declaravit prædictum Generale Diffinitorium (ne gradus suspensi per longum tempus maneat, ex quo plura prævidentur bono Regimini imminuta damna, & ne Religiosi, aliis idonei, & approbati illis orbentur usque ad Capitulum futurum) posse Diffinitorium Provinciale prædictam facultatem exponendi, quæ jure nostrarum Constitutionum Diffinitorio Provinciali privative competit, concedere Reverendissimo Patri Magistro Generali, ut quoties graduum vacatio contigerit, possit exponere ad talem determinatam vacantem quemlibet ex approbatis à Diffinitorio Provinciali.

Insuper decrevit prædictum Generale Diffinitorium, ita, & juxta hoc Decretum disponendum fore caput vigesimumquintum nostrarum Constitutionum de Magistris, & Præfentatis.

Item confirmavit prædictum Generale Diffinitorium, quod jam decretum est in Capitulis generalibus Hobrensi, Balbastrensi, & Murcienfi proximè celebratis circa facultatem, & potestatem R. P. Prioris Barchinonensis, Magistratu vacante, tanquam Supremi Religionis Capitis: & Vicarii generalis totius Ordinis de, & super confirmatione Graduum vacantium tempore sui Regiminis: & prædictum Diffinitorium generale, nemine discrepante, declaravit R. P. Priorem Barchinonensem ratione sui Officii prædicti habere sufficientem facultatem, & autoritatem ad confirmationem Graduum conferendam jure nostrarum Constitutionum dist. 1. cap. 4. his verbis: Viceque, & potestatem Magistri generalis in omnibus, prout in his Constitutionibus sancitur, habeat.

Item desiderans prædictum generale Diffinitorium inter Patres Principatus Cataluniæ, & Aragoniæ jurgia sedare, & pacem stabilire, decrevit ut de cætero in Capitulis Provincialibus Provinciæ Aragoniæ eligatur ad minus unus ex Patribus Principatus Cataloniæ in Diffinitorem Provinciale. Item decrevit prædictum generale Diffinitorium ad perpetuam rei memoriam, quod tam Reverendissimus Magister Generalis, quam Provinciales, Commendatores, & Vicarii Generales in fine quarumcunque litterarum patentium, & aliarum Testimonialium Scripturarum, Professionum, &c. hoc utantur stylo, ut post numeratum Domini annum, similiter scribere debeant annum fundationis Ordinis, his verbis: A fundatione nostri Ordinis anno N.

Item prædictum Generale Diffinitorium decrevit, quod in die Sabbathi cujuscunque hebdomadæ post Primam, secundum antiquam Religionis consuetudinem inviolabiliter celebretur Missa de Beata Virgine in omnibus Conventibus totius Ordinis juxta Ritus Romanum, cui inter sint omnes Religiosi cujuscunque gradus, aut qualitatis extiterint, Reverendissimo Magistro Generali non excepto. Similiter eadem die post completorium ad cantandum Antiphonam Salve, in Capella majori Ecclesiæ conveniant.

Item decrevit, quod eadem suffragia, quæ pro quolibet Religioso Professo decedente celebrantur, ac debent celebrari, eadem etiam pro Religioso Novitio defuncto celebrentur: Rursusque Commendator Dominus, ubi aliquis Religiosus, tam Professus, quam Novitius obierit, quamprimum poterit, certiores faciat, tam Provinciale, quam Commendatores illius Provinciæ de Fratris morte, nomine, & officio, ut pro illo supra posita suffragia fiant, teneanturque Commendatores, seu Prælati Conventuum nomen defuncti Fratris scribere in tabella ad hunc effectum in Choro, vel in Sacristia destinata, & solito triennio retinenda, & renovanda, quam debent Visitatores in suis Visitationibus sedulo examinare, & an suffragia pro defunctis sint integrè perfoluta. Similiterque audita morte sanctiss.

Missa de Beata Virgine quælibet Sabbato celebranda.

Missa pro Fratris defuncti celebranda.

Sanctissimi N. P. P. in singulis Conventibus nostri Ordinis solent requirere pro ipso sunt, idemque pro Emmentissimo Domino Cardinali Nostra Religione Protectori, & pro Rege & Regina Catholicis, totius Religionis Patronis, & Fundamentis fiat. Quahbet feria secunda (tempore Paschali excepto) post Primam cantetur Missa quotidiana Defunctorum, qua finita fiat processio secundum antiquam consuetudinem Religionis: quod si die feria secunda aliquo Festo solenni impedita fuerit, in tertiam, vel quartam feriam transferatur, ut in Ceremoniali nostri Ordinis vocatur.

Item cum ex nostris Constitutionibus quotidie bis mentaliter orare teneamur, decrevit predictum Generale Diffinitorium tempus primæ orationi toto anni tempore dimidiam saltem horam immediatam ante Primam destinare, taliter quod primo mane omnes Fratres in Choro conveniant, ubi genibus flexis, invocato Spiritu Sancto Antiphonâ, Veni Sancte Spiritus, & reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende. Sub tuum præsidium confugimus Sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed à periculis cunctis libera nos semper Virgo gloriosa, & benedicta. Vers. Emitte Spiritum tuum, &c. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix, &c. Salvos fac servos tuos, &c. Domine exaudi, &c. Dominus vobiscum, &c. Oremus. Deus qui corda fidelium, &c. Deus virtutum, &c. cuius est totum, quod est optimum, in se peccatoribus nostris amorem tui Nominis, & præsta in nobis Religionis augmentum, & que sunt bona nutrias, ac pietatis studio, quæ sunt nutrita custodias. Defende quæsumus Domine, Beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate familiam, & toto corde tibi prostratam ab hostium propitius tuere clementer infidiis. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Secundò etiam conveniant post completorium, factoque saltem post dimidiam Orationis horam signo à Prælato, Hebdomadarius incipiat Antiphonam: Conceptio tua Dei Genitrix Virgo gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol Justitiæ Christus Deus Noster, qui solvens maledictionem dedit Benedictionem, & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam, prout in Rituali Ordinis notatur: & cum hoc ita decretum sit in aliis Capitulis Generalibus, nempe Bilbilitano, Hibernensi, & Burtinensi, juxta ipsum ordinanda est Constitutio, ubi designat tempus Orationis immediatè post Nonam, vel Matutinas.

Item præter disciplinas à Constitutione assignatas, & eas, quæ sunt quarta, & sexta feria per totum quadragesimale tempus, decrevit predictum Generale Diffinitorium, quod omnibus feriis sextis per totum Adventum servari à Religione stabilitur, ut Vespere omnes Fratres conveniant in Choro, vel Ecclesia, & ibi communem faciant disciplinam, similiterque alias communes disciplinas, quibus in pluribus conventibus nostri Ordinis magno proventu, ac ædificatione Religiosi se exercent, quod predictum Generale Diffinitorium laudavit, & approbavit.

Item statuit, quod præter jejunia in nostris Constitutionibus statuta, teneantur jejunare omnes Fratres (ut est laudabilis, & antiqua consuetudo Religionis) in omnibus Vigiliis Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis, Domini, ac Patronæ Nostræ, & in Vigilia Sanctissimi Patriarchæ nostri Petri Nolasci.

Item decrevit, quod Commendatores, seu Prælati Conventuum nunquam à Refectorio absint, nullumque Religiosum, tam ex Magistris, quam ex Præsentatis abesse permittant: quod si Commendator, seu Prælati Conventus absint, & sæpius à Refectorio abfuerit, Officio, & commenda privetur.

Item decrevit, quod PP. Commendatores provideant Religiosis omnia necessaria ad vestitum, & ille, qui habitum integrum in triennio, & calcamenta toties quoties opus, & requisitus fuerit, suis subditis non dederit, puniatur in Capitulo Provinciali ad arbitrium Diffinitorii, & sit inhabilis ad cæteras Prælaturas.

Præterea pro noticia cap. 16. primæ distinctionis nominis Bullæ Magni Tom. V.

strarum Constitutionum, & sequentium, ubi de levi culpa, de gravi, graviori, & gravissima culpa agitur, declaravit predictum Generale Diffinitorium; notari debere materiam ejusdem delicti puniendam puniendi gravis, vel levis culpæ: quod debet intelligi (ut videtur in consequentia, vel oppositio Constitutionum) juxta gravitatem, vel levitatem materie, quæ in moralibus aggravant, vel diminuunt culpam. Et insuper decrevit debere prædictis Capitibus addi pœnas, quæ per varia capita nostrarum Constitutionum sunt dispersæ, unicuique propria adaptando, & insimul colligendo cum relatione ad proprias, & congruas Constitutiones, ut facilius in promptu habeantur, ut statutum fuit in Capitulo Generali Murcienfi.

Item decrevit, quod Religiosus, qui ea delicta commiserit, quibus pœna in Constitutionibus declarata debetur, si triennium de sententia juridica Generalis Magistri, aut Provincialis cum duobus Diffinitoribus, vel Prælati ad triremes mittatur, tempore pro qualitate criminis debito, non per expulsionem à Religione, sed per expoliationem Habitus: transacto vero tempore poenitentia redire tenetur ad Religionem, & se suis Prælati præsentare, ut de ejus Conventualitate provideant, & tunc inter reliquos Fratres Habitu eodem indutus commoretur.

Præterea decrevit, quod nemo Religiosorum possit habere redditus annuales, seu census, nisi de licentia Sedis Apostolicæ, juxta Constitutionem Sanctissimi Domini Urbani Octavi: quod si secus fiat, qui habuerit, ipsis statim privetur, & applicentur Conventibus, seu Monasteriis, quibus ex vi Constitutionis pertinent.

Item quia capite vigesimo tertio primæ distinctionis de recipiendis ad Ordinem habetur, quod nullus recipiatur in Ordine, nisi de consensu majoris; vel sanioris partis Conventus, decrevit predictum Generale Diffinitorium, quod illa clausula, vel sanioris partis, deleatur, semper enim debet recipi, qui recipiendus fuerit, de consensu majoris partis.

Item decrevit, quod nullus Religiosus alienæ Professionis, cujuscumque qualitatis, aut conditionis existerit (exceptis Nobilibus Militaribus) possit ad nostram Religionem admitti, super quo taxatur Magistro Generali potestas: similiter Magistro Generali, & Procuratori Generali in Romana Curia taxatur potestas suum præbendi consensum super transitu Religiosorum ex Discalceata ad nostram primitivam, seu de Observantia Familiam. Insuper nullus ad habitum nostræ Religionis admittatur, nisi prius de genere, moribus, & vita accuratè, & fide digna informatione, ac aliis, quæ expressè habentur in nostris Constitutionibus prædicto capite 23. Commendatori, & Communitati plenè illius Conventus, ubi recipiendus est, clarè constet.

Præterea observari præcipimus Decretum ex Motu proprio Sanctissimi Domini Sixti Quinti, quo decrevit, quod nullus ex sacrilego, aut incestuoso concubitu usque ad tertium consanguinitatis, vel affinitatis gradum natus ad habitum admittatur, neque ad Professionem in aliqua Religione: quod si secus fiat, Professionem decernit esse nullam, eosque fecit inhabiles ad profitendum, & ad ascendendum ad quoscunque gradus, & dignitates, reliquosque illegitimos ex alio thoro natos, spurios, vel naturales, etiam aliàs legitimatos, ad Religionem admitti non posse, aut debere, nisi prius illorum vita, & moribus diligenter cognitis, & circumstantiis universis fide dignis testimoniis, ita ut eorum receptio videatur profutura universæ Religionis commodo, & utilitati ejus, super quo in Generali, vel Provinciali Capitulo matura deliberatione habita unanimitate Diffinitorum, & Provincialis, vel Generalis ad habitum Regularem approbentur. Et nihilominus hi sic recepti ad gradus, honores, & dignitates Ordinis perpetuò sint inhabiles, nisi à Sancta Sede Apostolica specialiter dispensentur cum eis.

Præterea declaramus Vicarios Conventuum non esse Prælatos cum sufficienti auctoritate, & potestate

ad admittendum, vel tradendum habitum Novitiis; poterit tamen, si sit Præfatus in capite, vacante officio Commendatoris, etiam si sit per suspensionem ab Officio, ceteris ut supra concurrentibus.

*Præfatus Com-
mendatorum.*

Insuper decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod in prædicto capite 13, de recipiendis ad Ordinem, ubi dicitur: Et tempus probationis assignetur ei (Novitio scilicet) à Præfato, addatur: Juxta Decretum Sacrosancti Concilii Tridentini sessione vigesimatertia, & de jure, quod est integer annus, post quem immediate Novitius est admittendus.

*Professio no-
vitiarum.*

Item decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod in capite vigesimoquarto prædictæ primæ distinctionis, ubi agitur de Professione, addatur hæc: Et similiter irrita, & nulla sit Professio illorum, qui ex sacrilego, aut incestuoso concubitu usque ad tertium conlangunitatis, vel affinitatis gradum sunt nati, juxta Motum proprium fel. recor. Sixti Papæ V. quem Generale Capitulum Murciense in Ordine nostro servari decrevit. Et pariter sit irrita, & nulla professio illorum, qui in alia Regulari Religione fuerint professi, juxta Decretum Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Urbano Octavo confirmatum; si verò tacita veritate, vel expressa falsitate hujusmodi defectus habentes professionem emiserint, quocumque tempore id cognoscatur, ab Ordine nostro penitus, tanquam non professi expellantur.

*Contra de-
fraudantes
bona Redemp-
tionis.*

Item decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod qui bona Redemptionis in aliquo defraudasse repertus fuerit, non solum voce activa, & passiva in perpetuum privatus existat, sicut inter alias pœnas, cap. 28. primæ distinctionis nostrarum Constitutionum statuitur, sed illum sic delinquentem, nec Provincialis, nec Generalis Magister ad tales voces restituere, & ab ea pœna liberare possit, nisi solum universum Diffinitorium Generale unanime, & conforme, ac nemine discrepante, & nisi restitutus ablati; & similiter decrevit, quod bona Redemptionis nequeant à Conventibus pretio comparari, nisi infra vigintiquatuor horarum spatium pretium pro emptione in communi deposito prædictæ Redemptionis reponatur; quod si contrarium per aliquos Præfatos fiat, pœnis in prædicta Constitutione assignatis subjaceant.

Insuperque declaravit prædictum Generale Diffinitorium, quod pœnæ Constitutionum in bona Religionis defraudantes, non tantum sunt excommunicatio, & privatio vocis activæ, & passivæ, sed etiam privatio Officiorum in tota Religione: & ita sunt in posterum intelligendæ, & infligendæ.

Item quia statutum est à Capitulo Generali Toletano, & à Sanctissimo Urbano Octavo felic. recordationis confirmatum, quod si quando Officium Generalatus vacaverit, & fuerit notificata vacatio Conventui Barchinonensi, & non sit Prior electus, tenentur Patres Conventuales dicti Conventus intra spatium vigintiquatuor horarum Priorem de more, juxta Constitutiones eligere: Decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod si fecerint, in Gubernium Religionis, & Officium Vicarii Generalis succedat Provincialis, aut Vicarius Provincialis in Capite illius Provincie, ubi erit celebrandum Capitulum Generale immediate futurum. Deficiente verò Provinciali, aut prædicto Vicario Provinciali, succedat Commendator illius Domus, in qua celebrandum est prædictum Capitulum. Quod similiter observandum est, si Prior Barchinonensis, tempore quo Magistratus vacaverit, fuerit legitime impeditus gubernio Religionis, juxta Decretum Capituli Generalis Bilibitanis, à Capitulis Hosceusis, Barbastrensis, & Murciensis confirmatum.

*Alternativa
Magistri Ge-
neralis.*

Item cum servari debeat alternativa in Officio Magistri Generalis, taliter quod una vice sit ex Corona Aragoniæ, & Gallie, ac Italia, altera ex Corona Castellæ, inclavis Provinciis Vandalie, & Indiarum, ex Decreto Sanctissimi Clementis VIII. fel. record. prædictum Generale Diffinitorium decrevit, quod si Magister electus obierit ante absolutionem Capituli suæ electionis, non judicetur ejus alternativa expleta, sed secundum

eandem debeat de novo fieri electio Magistri Generalis quæ prædicta alternativa debet intelligi ex illis cujuscumque Provincie in ipsa incluse, qui in ea Professionem emiserunt, non tamen adoptati, hujusmodi enim nullatenus tali alternativa possunt gaudere: consequenterque tempus vacantis, & Officii Vicarii Generalis minime tenetur expectari de novo, casu quo Magistratus, ut dictum est, ante absolutionem Capituli suæ electionis vacaverit.

*De vacatione
Magistratus.*

Item quia in capite secundo secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, ubi agitur de vacatione Magistratus, non exprimitur peculiaris vacatio, quæ potest fieri per renunciationem, declaravit prædictum Generale Diffinitorium, posse Magistrum Generalem liberè renunciare Magistratum, nulla alia causa adhibita, nec desiderata: quæ renunciatio poterit ab ipso, vel per se, vel per Procuratorem suum legitimum fieri, & erit sufficiens, si coram Provinciali, Diffinitoribus, & Electoribus Generalibus illius Provincie, in qua extiterit, fiat: dummodò Secretarius Religionis testimonio fidem faciente eam testificetur, quod testimonium Commendator Domus, vel Secretarius per Nuncium Specialem ad Priorem Barchinonensem, vel ad quem Officium Vicarii Generalis spectaverit, mittat, qui statim vacationem Magistratus omnibus Fratribus domus illius, in qua fuerit, in Capitulo congregatis, prædicto testimonio fidem faciente manifestet; & tunc ab omnibus solenniter obedientiam recipiat coram tali Nuncio de omnibus his testimonia fide digna recipiente, ut de anno, die, & hora possessionis Officii Vicarii Generalis omnibus juridicè constet, quamprimumque talis Vicarius Generalis ad omnes Provincias litteras suas Patentes, tam obedientiæ, quam convocationis ad Capitulum Generale celebrandum transmittat, & consequenter prædictum Generale Diffinitorium declaravit quod in capitibus nostrarum Constitutionum, ubi exprimuntur causæ vacationis Magistratus, ut decessus, &c. addatur, & exprimat hæc peculiaris, nempe renunciatio.

Insuper declaravit prædictum Generale Diffinitorium (ad omnem ambiguitatem tollendam) quod tempus Gubernii Vicariatus Generalis totius Ordinis non habeat locum, nec habere possit, casu quo expleatur electionis sexennium. Præterea declaravit, quod etsi jure nostrarum Constitutionum omnes Vocales Capituli Generalis convocati judicentur ad Capitulum Generale, quando expletur sexennium, Magister tamen Generalis tenetur opportuno tempore illos ad celebrationem dicti Capituli convocare.

Electores.

Item cum præter Electores Magistri Generalis à Constitutione capite tertio 2. dist. determinatos, duo alii in qualibet Provincia designentur, & canonica electione similiter per secreta suffragia eligantur, ex decreto Capituli Generalis Matritensis à subsequentiibus, & diuturna consuetudine confirmato, ita ut in qualibet Provincia quinque sint Electores suffragia habentes in Capitulo Generali, Provincialis nempe, & quatuor Socii, quorum duo titulo Diffinitorum, alii verò Electorum Generalium gaudent: decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod qui titulo Electorum designantur, tantum habeant suffragium in qualificatione Vocalium ante electionem, & in electione Magistri, ac Domus Capitularis, non autem in aliis Diffinitoriis, servando in hoc consuetudinem Religionis à Capitulo Generali Murciensi approbatam, & confirmatam: & similiter, quia dicti Diffinitores, & Electores Capituli Generalis debent esse gradu Magistri, vel Præfaturæ insigniti, vel saltem per viginti annos à professione antiqui, ut in electione Magistri possint habere suffragium, juxta Decretum Capituli Generalis Barchinonensis à subsequentiibus confirmatum, & observatum: decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod tempus prædictæ antiquitatis viginti annorum per authenticum, & fide dignum transcriptum Professionis constare debet.

Item cum quicumque in Romana Curia in Officio Procuratoris Generalis suæ, & cum approbatione com-
muni

*Procurator
Rom. Curie.*

munus per quinquennium se gesserit, si fuerit Magister, vocem habeat in Capitulo Generali proxime immediate futuro, ex decreto Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Urbano Octavo confirmato, decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod talis Procurator Generalis non tantum habeat vocem in electionibus Capituli Generalis, verum etiam in omnibus Diffinitoriis illas subsequentibus usque ad absolutionem Capituli, cum præcedentis loci ad omnes Diffinitores Generales.

Item prædictum Generale Diffinitorium approbavit, ac confirmavit Statutum Capituli Generalis Murcienfis, quo decernitur, quod in electione Diffinitoris, vel Electoris Generalis, loco illius, qui morte, vel impedimento legitimo Capitulo Generali assistere nequit, quæ à Diffinitoribus Provincia simul cum Provinciali fieri debet, vocem habeat Magister Generalis, si præfens fuerit, minimè tamen Vicarius Generalis Ordinis, qui loco Magistri succedit.

Item approbavit, & confirmavit prædictum Generale Diffinitorium Statutum Capituli Generalis Murcienfis, quo decernitur, quod non possit Vicarius Generalis, aut Provincialis à die vacationis Magistratus usque ad novam Magistratus electionem, aliquem Electorem voce activa privare: quod etiam extendit hoc prædictum Generale Diffinitorium ad vocem passivam: quod si ratione alicujus delicti, vel ob alias causas sit inhabilis, & suffragandi actione: x jure communi, vel nostrarum Constitutionum careat, à Capitulo Generali ante electionem accuratim scrutetur, ac decidatur.

Item cum omnes Vocales Capituli Generalis, ut moris est, die immediate præcedenti ad diem Electionis in Conventu designato ad illam conveniant, ibi à Præfide Ordinis, & Capituli benigne suscipiantur, & Vicarius Capituli nominetur, qui jurisdictionem ordinariam super omnes Capitulares, & alios Fratres ad Capitulum concurrentes exercebit: talis autem Vicarius est eligendus ex Capitularibus illius Provincia, in qua celebratur Capitulum Generale, vir providus, religiosus, pacificus, & virtute præditus: quam consuetudinem approbavit, ac confirmavit Capitulum Generale Murcienfe, & hoc prædictum Generale Diffinitorium decrevit servari.

Eadem autem die, qua prædicti Vocales ad electionem in præfato Conventu conveniant, vespertina sessione congregata, & facta commemoratione pro Sanctissimo Domino Nostro Papa, & felici statu Ecclesiæ, & pro Rege, pro Benefactoribus Ordinis, & captivis Christianis vivis, atque defunctis, prout in capite decimo septimo de Capitulo quotidiano in nostris Constitutionibus statuitur, Præfides electionis brevem, & piam Orationem habeat, qua Patres Electores de fine conventionis moneat, simulque ad electionem novi Magistratus rectè, legitime, & canonicè peragendam hortetur, virtutesque, prudentiam, & doctrinam viro eligendo necessarias exponat, qua peracta, ad examen Vocalium procedat, & primò præcipiat, idque secundò, & tertio moneat, ut si quis aliquem Vocalium in Diffinitorio aliquo impedimento legitimo, vel censura Ecclesiastica innodatum (ratione cuius in electione non habeat suffragium) assistere sciverit, continuò manifestet.

Quod si aliquis reperiat, & sufficienter probeatur, tale pati impedimentum, à Diffinitorio declaretur, & de Capitulo ejiciatur: ita ut in hac sessione omnes Vocales examinentur, & ad futuram die sequenti electionem certo numero statuatur. Et die sequenti primo mane ad auroram omnes Vocales legitima voce ad electionem pridie designati in loco Capitulari conveniant, ibique celebretur Missa Spiritus Sancti, & Concio literalis Latino idiomate ad Electores habeatur, exhortando eos ad rectam, & bono communi utilem electionem: qua finita omnes flexis genibus Hymnum, Veni creator Spiritus, cantent, & Præfides surgens, dicat: Emitte Spiritum tuum, &c. Dominus vobiscum, &c. Oremus. Deus qui corda fidelium,

Bullariis Magni Tom. V.

&c. & sic ad electionem procedatur forma Juris juxta nostras Constitutiones servata, Magister Generalis post electionem usquedum à Sancta Sede confirmationem sui Officii obtineat, eo fungatur, non tantum sub titulo Vicarii Generalis, ut in Constitutionibus sancitur, sed etiam Generalis electi, ex consuetudine Religionis ab hoc prædicto Generali Diffinitorio approbata, & confirmata.

Circa quod est observandum, ut omnis ambigendi locus relegetur, quod si numerus suffragiorum sit impar, verbi gratia, si Vocales sint viginti & novem (qui numerus ex duabus partibus inæqualibus constat, quarum una habet quindecim, alia verò quatuordecim) ille qui habuerit quindecim suffragia, dummodo non sit ex numero eligentium, sit legitime electus: si verò ex numero illorum sit, indigeat alio suffragio ultra quindecim, ut suum ipsius suffragium sibi profuisse non aestimetur: si autem in aliqua scheda, seu suffragio Scrutatores reperiant aliquam subscriptionem, vel signum, aut chirographum, ratione cuius deveniant in cognitionem eligentis, vel si nihil reperiant scriptum, aut si aliquod suffragium in favorem alicujus inepti reperiant, non propterea aliquod præjudicium electioni sequatur; sed talis scheda subscripta, & signata, velut alba, in favorem inepti separetur, & pro suffragio cassato reputetur, & habeatur, ac postea cum cæteris comburatur, quæ omnia servari debent, tam in prædicta electione Magistratus, quam in electione Provincialis, ac in omni electione canonicè faciendâ.

Item prædictum Generale Diffinitorium confirmavit, quod Capitulum Generale Murcienfe erga Officiam Magistratus Generalis decrevit, nempe quod Magister Generalis in toto Ordine generalem habeat potestatem: illam (inquam) quæ jure Superioribus cujuslibet Religionis est concessa, & in posterum concedenda ad omnia, ad quæ ex nostris Constitutionibus non limitatur, curamque præcipuam totius Ordinis, & administrationem gerat. Unde per se solum eam potestatem in toto Ordine habeat in omnibus, & singulis, quam Provincialis in sua Provincia, & Commendator in sua Commenda. Insuper eam, quæ ad rationem sui Officii ex jure communi, ex privilegio, vel ex nostris Constitutionibus ad eum spectat: verumtamen in inferiorum Prælatorum Ministerio non se immisceat, nisi vel ob eorundem defectum, vel cum prudentia, & quando ratio id postulaverit: semper tamen inferiores illi parere teneantur, & licet capite trigesimo primo de modificatione pœnarum, primæ distinctionis nostrarum Constitutionum detur facultas Magistro Generali dispensandi, & mitigandi in pœnis à Constitutionibus taxatis, monetur tamen ne liberè, & cum facilitate dispense, nisi transacta jam majori parte penitentia, prævisisque in penitentibus manifestis, & evidentibus signis doloris, & correctionis.

In juramento à Generali electo post electionem juxta nostras Constitutiones præstando, debet addi, & jurare tenetur, se observaturum capita Concordiæ initæ cum familia Discalceata circa Ministerium Redemptionis, prout in ea continentur. Potest Magister Generalis præsidere in Capitulis Provincialibus per se ipsum, vel per Vicarium suum idoneum, & prudentem ad hoc specialiter deputatum: & primam vocem habebit, tam ipse, quam ejus Vicarius in omnibus electionibus, Ordinationibus, & Diffinitoriis usque ad absolutionem Capituli.

Tempore electionis poterit Magister Generalis convocare ad celebrationem Capituli Provincialis omnes Vocales illius Provincia, litteris convocatoriis, eas mittendo immediate Provinciali illius Provincia, ut eas continuò manifestet, & notas faciat in Capitulo pleno Conventus, ubi præfens extiterit: deinde eas ad omnes alios suis consuetis Itinerariis mittat. Si autem Magister Generalis, aut ejus Vicarius fuerit in aliquo Conventu illius Provincia, ubi tale Capitulum celebrandum sit, prius prædictæ litteræ convocatoriæ notæ fiant prædicto Conventui in Capitulo pleno, & postea eas mittat, ut dictum est.

Li 2 Quod

Quod si Magister Generalis hujusmodi litteras convocatorias opportuno tempore (duobus inquam mensibus immediatis ante complementum triennii) non miserit , Provincialis , & in ejus defectu Vicarius Provincialis suis litteris ad celebrationem dicti Capituli convocare poterit : eadem facultas Vicario Magistri in Præsidentem Capituli nominato conceditur. Magister Generalis in concurrentia Capitulum Provinciale , potest quodlibet eorum per quadraginta dies à complemento triennii quocumque anni tempore antepone , vel postponere , ut uni , & alteri interesse possit ex Decreto Sanctissimi felic. recor. Clementis VIII. & nova declaratione S. C. R. sub die duodecima Decembris , de anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto : quæ facultas etiam conceditur ab hoc Generali Diffinitorio , Decretum Capituli Generalis Murcienfis confirmando , prædicto Magistro Generali , quamvis non sit concurrentia Capitulum , sed unicum tantum celebrandum , si aliis expedire visum fuerit.

Ad Magistrum pertinebit (juxta Constitutiones nostras de instructione Officiorum) in electionibus , si præsens fuerit , Electores dirigere , modeste , charitative , & religiose eos monendo , hortando , & instruendo , imò etiam suaviter suadendo ad eligendam personam digniorem , & magis idoneam Capituli , ipsius virtutes veras , & regimini necessarias ostendendo , & quando abfuerit , per litteras ad Capitulum , & Electores missas dirigendo . Quamvis jure nostrarum Constitutionum capite quinto distinctionis secundæ Magister Generalis possit dispensare cum Fratribus in nonnullis rebus , & aliquas gratias , & exemptiones (absque tamen aliorum præjudicio) Religiosis concedere : nihilominus tamen , ut cessent multa inconvenientia , quæ experientia magna esse comprobavit , Magistro Generali imposterum illas concedere , vel cum fratribus dispensare minime licebit : Exposuit tamen prædictum Generale Diffinitorium , quod poterit Generalis Magister declarare , aliquos frui exemptionibus (quas reales appellat prædictum Generale Diffinitorium) illis scilicet , quibus ratione Officii , gradus , & antiquitatis quadraginta annorum in Religione gaudere possunt , tam juxta Constitutiones nostras , quam Sanctæ Sedis Decreta , necnon & aliorum Capitulum Generalium .

Item decrevit , quod jus eligendi Provinciale devolvatur in Magistrum Generalem , casu quo Electores in Capitulo Congregati infra tres dies à primo Electionis inclusivè de persona eligenda non convenerint , vel electio non fuerit facta juxta Sacros Canones , Constitutiones , & Decreta Ordinis , jureque cassanda venerit : tunc namque Magister eliget Provinciale . In cæteris vero electionibus forma nostrarum Constitutionum observari debet .

Item decrevit , quod qui fuerunt Magistri Generales , habeant immediationem Magistro Successori , & locum immediatum Prælatis , & in omnibus Congregationibus , tam Generalibus , quam Provincialibus cuiuscumque Provinciae , in qua tempore convocationis interfuerint , Vocem , & Votum electivum , & decisivum habeant , sicut quilibet ex Diffinitoribus , & Electoribus dictæ Congregationis , similiterque locum immediatum Præsidi .

Item confirmavit , & approbavit prædictum Generale Diffinitorium , quod Capitulum Generale Toletanum statuit erga Vicarios Generales Indiarum , nempe quod prædicti Vicarii Generales Indiarum iustis de causis possunt à Magistro Ordinis ab Officio amoveri , eorumque regimen debet esse juxta nostrarum Constitutionum tenorem , qui nequeant nominare Commissarios Generales in eorum absentia , præcipue in illis Provinciis , in quibus saltem ad unum Conventum pervenerint ; sed liberum relinquunt regimen Patribus Provincialibus , nisi ob casum , & gravem causam ad Visitationes moventem , quam per propriam personam facere nequeant . Quod si secus fiat prædictæ nominationes , nullius valoris , aut roboris possunt confirmare , & annullare Capitula Provincialia ,

& Provincialium electiones , minime tamen poterunt eas annullare , similiterque nec suspendere , vel privare . Provinciales valebunt , nisi prius legitima causa iudicè acta , & conclusa . Et in eo casu quo poena suspensionis debeat imponi , prius duos Prælatos , seu Diffinitores consulere tenentur , ad privationem vero quatuor . Hac forma sententia producta à Vicario Generali , & quatuor Diffinitoribus , habeat effectum executivum , qualibet appellatione interposita : & cum eisdem Diffinitoribus , quorum consensu Provinciale privaverit , vel suspenderit , Vicarium eligat Provinciale , ne Provincia maneat orbata gubernio .

Præterea prædictum Generale Diffinitorium approbavit , & confirmavit , quod Capitulum Generale Murciense decrevit erga prædictos Vicarios Generales Indiarum , nempe quod deficiente Provinciali absque nominatione Vicarii Provincialis , non poterunt hujusmodi Vicarii Generales Indiarum nominare Vicarium Provinciale , sed succedere debet in officio Commendator domus , ubi celebrandum est Provinciale Capitulum immediate futurum , & suo Ordine Diffinitores . Tamen prædicti Vicarii Generales Indiarum ratione sui Officii habent jus convocandi ad celebrationem Capituli Provincialis , in eoque præsidendi . Habent similiter suffragium in omnibus electionibus , & Diffinitoriis intra Capitulum .

Insuper prædictum Generale Diffinitorium approbavit , & confirmavit Decretum Capituli Generalis Toletani , quo decernitur , quod prædicti Vicarii Generales Indiarum non possunt vocare Religiosos Doctrinarios ad visitationem extra suam doctrinam , nec ipsi ita vocati tenentur adire , sed in eisdem doctrinis debent Vicarii Generales , vel eorum Visitatores ab ipsis rationem petere . Nec extra prædictam Visitationem possunt Doctrinarios privare , sed hoc fiat præcedente causa legitima , qua juxta nostras Constitutiones privantur Commendatores suis Commendis . Et nunquam Doctrinarij à sua doctrina decedant , usquedum successor advenerit . Præterea cum ex nostris Constitutionibus capite decimo tertio secundæ distinctionis electio Procuratoris Generalis Ordinis in Curia Romana pertineat ad Magistrum Generalem , & Generale Capitulum , hoc prædictum Generale Diffinitorium confirmavit , quod Generale Capitulum Murciense decrevit , nempe quod si post factam nominationem prædictam tale Officium Procuratoris Generalis Ordinis in Curia Romana vacaverit per mortem , renunciationem , privationem , vel per aliam legitimam causam , jus nominandi de novo penes prædictum Magistrum Generalem maneat .

Insuper confirmat prædictum Generale Diffinitorium , quod Capitulum Generale Murciense decrevit , videlicet , quod talis Procurator Generalis , qui ad Magisterium ascenderit ex presentantia juxta Decretum Capituli Generalis Toletani confirmatum à Sanctissimo D. Urbano VIII. optionem habeat loci inter Magistros suæ Provinciae cum præcedentia ad annos , qui in ea ad talem gradum fuerint promoti post ipsum , si aliis habeat conditiones , & requisita juxta Constitutiones , & decreta Apostolica ad Magisterium de Justicia obtinendum : quod si prædictis qualitatibus fuerit destitutus , locum habeat immediatum omnibus Magistris de numero . Denique si fuerit Magister , & juxta superius dicta suffraganeus fuerit in Capitulo Generali , gratis , & exemptionibus orata , qui fuerint Provinciales , gaudebit , absque optione tamen præcedentis ad eos qui postea fuerint Provinciales . Præterea prædictum Generale Diffinitorium statuit , quod eadem forma , ac prædictus Procurator Generalis in Curia Romana nominatur , nominatur etiam Procurator Generalis in Curia Regia ad negotia , quæ in ipsa sese obtulerint , peragenda , approbans in hoc , & confirmans antiquam Religionis consuetudinem .

Insuper approbavit , & confirmavit , quod statutum fuit in Capitulo Generali Murcienfi , nempe , quod triennium Officii Provincialis computari debet secundum annos Ecclesiasticos , non juxta Solares , ita ut

Vicarii Generales Indiarum.

Doctrinarij.

Præsentia Procuratoris Generalis.

seculares

regulariter celebretur Capitulum, & electio novi Provincialis Sabbato ante Dominicam, in qua per triennium antè fuerat celebratum Capitulum. Et similiter confirmavit decretum Capituli Generalis Murcienfis, quod statuit, quod si per duos menses ante complementum triennii non fuerint litteræ convocatoriæ Magistri Generalis notificatæ Provinciali Provinciæ in qua celebrandum est Capitulum, poterit Provincialis litteras suas convocatoriæ expedire, secus tamen si à Magistro fuerint expeditæ. Quod si nullæ fuerint notoriæ factæ Vocalibus, sciant se esse convocatos ad celebrationem Capituli, die quo juxta dicta supra expletur triennium. In Capitulo autem Provinciali primam Vocem habeat Magister Generalis, vel ille qui ejus loco præsidet. Præter assignatos à Constitutione etiam habent vocem in Capitulo Diffinitores Provinciæ, dummodò sint per triginta annos à Professione antiqui, & Procuratores Generales cujuslibet Provinciæ, juxta Decreta plurimorum Capitulum Generalium, quæ à Capitulo Generali Murcienfi, & ab hoc approbata, & firmata sunt.

Præterea approbavit, & confirmavit prædictum Generale Diffinitorium declarationem Capituli Generalis Murcienfis erga caput sextum secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, ubi agitur de nominatione Vicarii Capituli Provincialis: decernit igitur, quod ubi dicitur, Provincialis nominet in Vicarium Capituli, ponatur: Præses Capituli; sub hoc enim titulo declaratur jus Præsidentis Capituli, modò Magister Generalis sit, ejusque Vicarius, aut Provincialis, seu quicumque præfuerit dicto Capitulo: idemque servandum est in aliis Capitibus, & ubicunque agitur de Provinciali tanquam Præsidente, ut omnino tollatur æquivocatio.

Insuper decrevit prædictum Generale Diffinitorium approbans, & confirmans statuta Capituli Generalis Murcienfis, quod ad electionem Capituli Provincialis omnes Vocales conveniant in Domo assignata celebrationi Capituli in Vigilia Dominicæ Cantate, vel alterius Dominicæ à convocazione Capituli designatæ (semper enim electiones in Sabbato fieri debent) nullusque locum Capitulum ingrediatur usque ad sonitum Campanæ omnes vocentur. Et eodem die, ut consuetudinis est in Religione nostra, vespertina sessione omnes congregentur, & à Præsidente Capituli aliqua brevi, & eleganti Oratione finis, ad quem convenerint, proponatur, simulque eos ad electionem novi Provincialis exhortetur. Deinde referat omnes Fratres per triennium defunctos in illa Provincia: & statim surgat, & dicatur De profundis, &c. ut habetur in Constitutionibus. Deinde ad qualificationem, seu examen eorum, qui in tali electione vocem, & suffragium habent, procedatur, fiatque legitima, & canonica regulatio omnium juxta formam Constitutionum. Die sequenti ad auroram omnes Vocales simul ingrediatur Capitulum, & servetur forma Electionis, prout in Constitutionibus. Et Electores Capituli teneantur intra triduum convenire in persona eligenda, & legitime, ac canonicè eligere Provinciale, aliàs devolvitur jus ad Magistrum Generalem. In aliis verò Electionibus omnes præsentent suffragia juxta formam nostrarum Constitutionum. Et si persona electa in Provinciale fuerit absens à Provincia, poterit Magister Generalis de consilio Diffinitorum nominare Vicarium Provinciale ad Regimen Provinciæ cum omnimoda facultate à nostris Constitutionibus Vicariis Provincialibus concessa, quem Provincialis electus revocare non poterit, nec de novo alterum nominare, usque dum suam Provinciam ingrediatur. Post electionem verò Provincialis, & juramentum ab ipso præstitum omnes à Capitulo processionaliter egrediantur, & ad Ecclesiam procedant, cantando Hymnum, *Te Deum*, &c. ubi prostratus Provincialis electus accipiat Benedictionem à Præsidente, ut ex antiqua Religionis consuetudine fit juxta formam in capite quarto secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum de electione Magistri contentam: Magister autem Generalis tenetur confirmare electionem Provincialis ca-

Bullarii Magni Tom.V.

nonicè, & juxta formam nostrarum Constitutionum factam: quod si renuerit illam confirmare, causas, & defectus canonicos erga electionem, vel personam electam manifestare debet. Provincia autem Galliarum, & Italiæ infra tempus quatuor mensium tenentur præsentare coram Magistro Generali electionem sui Provincialis: quod si infra dictum tempus eam non præsentaverint, electio sit irrita, & nulla.

Insuper decrevit prædictum Generale Diffinitorium, approbans, & confirmans, quod statutum fuit in prædicto Capitulo Generali Murcienfi, nempe quod Provincialis per tempus duorum mensium ante celebrationem Capituli Provincialis non potest privare Commendatores sua Commenda, licet possit eos ab Officio suspendere usque ad celebrationem Capituli, in quo votum, & suffragium habebunt. Et quamvis Provincialis jure Constitutionum in aliquibus casibus possit nominare Vicarium Provinciale, in hoc tamen jure, & facultate non succedit Vicarius Provincialis, etiamsi sit in capite; sed casu quo morte, vel alio titulo defecerit, in Officio Vicarii Provincialis succedent, qui jure nostrarum Constitutionum sunt vocati, Provincialatu vacante, absque substitutione Vicarii Provincialis, usque dum Magister Generalis, si fieri potest, erga hoc provideat: Et si Provinciale mori contingat absque eo, quod nominet Vicarium Provinciale in sui Officii Succellorem, tunc temporis fit in libera potestate Magistri Generalis confirmare in Vicarium Provinciale talis Provinciæ Commendatorem Domus futuri Capituli Provincialis: vel si manserit, alium ex Patribus ad dictum Officium ab ipsis Constitutionibus vocatis, vel quemvis alium ex tota ipsa Provincia pro suo arbitrio, prout melius judicaverit. Et in hoc sensu sunt legitime intelligenda verba Constitutionis capite septimo secundæ distinctionis, ubi sic: Vel in eo casu Magister provideat in illa Provincia quisquis debeat esse Vicarius Provincialis: hujuscemodi autem declaravit prædicta verba Capitulum Generale Bilbilitanum; in hac autem facultate nominandi Vicarium Provinciale minime succedit Vicarius Generalis totius Religionis, cum illi non liceat Electores mutare, aut novos eligere ad Capitulum Generale.

Quod si tempore sui Gubernii Provinciale mori contingat absque nominatione Vicarii Provincialis, sit ejus successor Commendator domus ubi celebrandum est Capitulum Provinciale immediate futurum, & suo ordine Diffinitores, juxta nostras Constitutiones. Præterea decrevit prædictum Generale Diffinitorium, similiter confirmans statuta prædicti Capituli Generalis Murcienfis, quod si Provincialatus vacaverit per renunciationem, non poterit Provincialis renunciare succellorem Vicarium Provinciale nominare, sed succedat in tali Officio à Constitutione nominati eo ordine, quo Decreto antecedenti est exposita, & declarata Constitutio. Si autem Provincialis fuerit impeditus bello, peste, vel alio titulo, taliter quod per se, neque majorem partem Provinciæ gubernet, neque pro illa Vicarium Provinciale instituerit, qui ejus loco moderamini Provinciæ invigilet, poterit Magister Vicarium Provinciale nominare cum omnimoda facultate, juxta nostras Constitutiones, usque dum Provincialis gubernio sit expeditus, vel Vicarium suum instituat. Et quamvis Provincialis infirmitate, absentia, vel alio titulo impeditus Vicarium Provinciale juxta facultatem nostrarum Constitutionum instituerit, non intelligatur talem Vicarium morte succedere in Officio, nisi id specialiter in litteris patentibus declaratur; sed tunc temporis succedant nominati à Constitutionibus, veluti si nullum Vicarium & Succellorem nominasset.

Insuper decrevit prædictum Generale diffinitorium, quod Provinciali, vel Vicario Provinciali in capite omnino impedito, tempore quo ad Capitulum Generalis celebrationem instante, ejus loco vocem habeat in electione Magistri Generalis (ne sua Provincia hoc suffragio orbetur) qui jure nostrarum Constitutionum

ad Officium Vicarii Provincialis est vocatus, nempe Commendator Domus, ubi celebrandum est Capitulum Provinciale proxime futurum, vel Diffinitores Provincie, servato ordine antiquitatis. Præterea cum ex antiqua Ordinis consuetudine à pluribus Capitulis Generalibus approbata, & stabilita fiat electio quatuor sociorum Provincialis ad suffragandum in Capitulo Generali, duorum nempe Diffinitorum Generalium, & duorum electorum, prædictum Generale Diffinitorium decrevit confirmare Decretum Capituli Generalis Murcienfis, quod in Capite octavo secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, ubi dicitur: Fiat electio duorum sociorum ipsius Provincialis, dicatur: quatuor sociorum, quæ electio fieri non poterit ex eis, qui fuerunt electi ad tale munus in Capitulo Provinciali proxime antecedenti, nempe sub eodem titulo: quapropter qui fuerunt Diffinitores, potuerunt eligi in electores, & è contra.

Præterea prædictum Generale Diffinitorium confirmans similiter statuta præfati Capituli Generalis Murcienfis, decrevit, quod si quis Diffinitor, aut Elector Generalis infirmari contigerit, aut sit aliqua causa impeditus instante tempore celebrationis Capituli Generalis, poterit Provincialis simul cum Diffinitoribus Provincie alterum illius loco eligere, & substituere, etiam si legitime impeditus titulum suum renunciare noluerit, absque præjudicio tamen juris ejus, si forte impedimentum cessaverit, & Capitulo interfuerit; tunc enim jure suo gaudebit, ac electioni suffragabitur, etiam si alter ejus loco electus fuerit: & si Diffinitor Provincie ab illa abfuerit, & Diffinitorium pro emergentibus sociis sit congregandum, poterit Provincialis simul cum aliis Diffinitoribus loco absentis alium eligere, qui vocem in Diffinitoriis habeat.

Insuper prædictum Generale Diffinitorium simul confirmans statuta Capituli Generalis Murcienfis decrevit, quod in Diffinitorio Capituli Provincialis faciendū post electionem Provincialis, conveniant Præsidens Capituli Provincialis Electus, & Provincialis, vel Vicarius Provincialis Absolutus, & quatuor Diffinitores Provincie, qui omnes suffragium decisivum habeant, tam in electionibus commendatorum, quam in decretis, quæ pro bono regimine, & Provincie reformatione statuuntur, & Provincialis Absolutus, vel Vicarius Provincialis, habeat locum immediatum à dextris Præsentis in omnibus Congregationibus, usque ad absolutionem Capituli Provincialis: Absolutus, vel ejus Vicarius, seu Visitator manifestare debet Diffinitorio, quæ ex suis Visitacionibus reformatione digna reperit, & notaverit, ut præserventur, vel corrigantur, prout convenientius visum fuerit: Causasque omnes, Informationes, & Processus in suo triennio formatos teneantur Successori tradere, minimeque comburantur, nisi eorum fratrum, qui è vita jam decesserint: quapropter in capite nono secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum consequenter delenda sunt verba illa, nempe: Provincialis de Consilio Diffinitorum, &c. & ponenda sunt hæc: Præsidens Capituli de Consilio Provincialis Electi, & Absoluti, ac Diffinitorum, &c. & similiter in capite decimo ejusdem secundæ distinctionis delenda sunt verba illa: Postea solus Provincialis, &c. & ponenda hæc: Postea solus Præsidens Capituli cum Provinciali electo, Provinciali absoluto, & Diffinitoribus, &c. Insuper decrevit prædictum Generale diffinitorium, quod si in his, quæ à Diffinitorio Provinciali decernuntur, suffragia sunt divisa in partes æquales, prævalebit pars, cum qua concordaverit Præses: quod etiam est observandum quoties in decursu triennii ad aliquid decernendum Diffinitores convenerint. In electionibus verò jus nostrarum Constitutionum, ut ritè, & canonicè fiant, servari debet. Si tamen Diffinitores congregati infra tres dies (à prima electionis inclusivè) de persona eligenda non convenerint, devolvitur in Magistrum Generalem jus eligendi, sicut in electione Provincialis.

Insuper decrevit prædictum generale Diffinito-

rium, quod in capite undecimo secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, ubi dicitur: Quarta die conveniant omnes in Capitulo, addantur sequentia: Ibiq; à Præside Capituli fiat oratio brevis spiritualis, & devota, qua Prælatos electos in munere sui Officii exequendo instruat, dirigat, & moneat. Deinde à Secretario Capituli coram omnibus legantur Decreta, & Statuta à Diffinitorio pro majori reformatione ejusdem Provincie. Uterius etiam legatur Edictum S. Inquisitionis, ut est laudata, & antiqua consuetudo nostræ Religionis: quibus præpositis, debet continuari prædictum caput, prout in dictis nostris Constitutionibus continetur.

Præterea cum in Provincia Aragonie circa electionem Provincialis servetur alternativa, ita, & taliter, quod una vice Provincialis sit ex Catalonia, vel Sardinia, & alia vice Regni Aragonie, & Navaræ, dummodo reperiat persona habilis, & requisita habens ad Officium Provincialis exercendum, & prædicta alternativa debeat pensari non penes originem, & filiationem naturalem, sed juxta Professionem in Religione, taliter quod qui Professionem emisit in Conventibus Aragonie, vel Navaræ, poterit esse Provincialis in ejus alternativa, etiam si natione sit Catalanus, & è contra, ut quælibet occasio præjudicii cuicumque parti penitus evellatur, prædictum Generale Diffinitorium decrevit, ac declaravit, quod nemini faveat adoptio in Conventibus alicujus partis, ut illius alternativa gaudere possit, sed semper debet pensari penes filiationem ex reali professione emissa.

Insuper prædictum Generale Capitulum decrevit, quod Patres Redemptores Provinciarum Aragonie, & Valentie, dum ad redimendos Captivos proficiscuntur, simul eant, neque aliqua inter eos sit Superioritas, sed unusquisque suum librum deferat, ubi adnotabit omnia ad Redemptionis munus pertinentia, sicut Redemptores Castellæ, & Vandalie faciunt. Præterea approbavit, & confirmavit, quod statutum est in Capitulo Generali Murcienfi, nempe quod in qualibet Provincia expensis ipsius Carceres designentur, in quibus Religiosi pro qualitate criminum detineantur, & purgentur, & juxta decretum Sanctissimi Urbani VIII. eorum incorrigibilitas tentetur: pro expensis verò tam ad formationem Carcerum, quam ad sustentationem delinquentium Conventus Provincie juxta dispositionem Provincialis contribuant, & in qualibet Provincia depositum instituantur, in quo Processus, & causæ Religiosorum serventur, simulque formetur liber, in quo notentur causæ, seu Processus, ita ut registrati maneant, quæ omnia Provinciales Successoribus suis fideliter conferre tenentur.

Præterea prædictum Generale Diffinitorium approbavit, & confirmavit declarationem factam à Capitulo Generali Murcienfi erga Consiliarios Conventuum: de quo agitur capite decimotertio secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, videlicet: quod in quolibet Conventu Ordinis omnes Patres graduati debent esse Consilarii, & ut tales teneri, & ubi non fuerint tres graduati, Vicarius Conventus, Prædicator Conventualis, & Magister Novitiorum sunt in Conventu vocandi: semper tamen supponendum est, quod aliquis graduatus ibi degerit, vocandus sit, & ita hunc tenorem prædictum Caput ordinari debet. Præterea approbavit, & confirmavit prædictum Generale Diffinitorium, quod statutum est à Capitulo Generali Murcienfi erga dispositionem capitis quintidecimi secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, consequenter ad alia statuta supra posita, nempe quod prædictum caput tenore hujuscemodi incipiat: Commendatores Domorum Ordinis nostri à Præsidente Capituli, ac Provinciali electo, & Provinciali absoluto, simulque cum quatuor Diffinitoribus Provincie designentur, & provideantur.

Insuper approbavit, & confirmavit Decretum Capituli Generalis Murcienfis, quo statuitur, quod Commendatores intra triennium Religiosis omnibus Conventualibus Vestiarium præstare teneantur sub pena privationis vocis activæ, & passivæ in Capitulo proxime

proximè futuro, etiam si alii Magistri, vel Præsentari extiterint. Commendatores autem observare tenentur motum proprium Sanctissimi Urbani VIII. circa bona Ecclesiæ non alienanda, & juxta hoc debet disponi tenor clausulæ prædicti capituli quintidecimi erga prohibitionem prædictæ alienationis, firmo, ac servato supra dicto capite decimoquinto.

Præterea cum ex Decreto Sanctissimi Domini Clementis VIII. nullus in Priorem Domus Barchinonensis possit eligi, nisi fuerit Magister, vel ad minus Præsentaturæ Gradu insignitus, & electio aliter facta irrita sit, & nullius valoris: Capitulum Generale Murciense de anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto declaravit, ac decrevit debere esse talem præsentaturam de lectura, & de numero Provinciae, quod statutum hoc prædictum Generale Diffinitorium approbavit, & confirmavit: præterea cum in Capitulo Generali Toletano decretum sit, quod Prior Barchinonensis (qui ex jure nostrarum Constitutionum vacante Generalatu ante expletum sexennium in Officio Vicarii Generalis cum plena Jurisdictione succedit) si quando dictum Vicariatum adierit, sit solum Præsentatus, ipso facto Magister, ob Officii gravitatem, & regimen totius Religionis habeatur, nominetur, & sit: quod Decretum confirmatum fuit à Sanctissimo Domino Urbano VIII. nunc prædictum Generale Diffinitorium declarat, quod talis ut Magister teneatur, & inter Magistros suæ Provinciae locum habeat, si per undecim annos in lectura Artium, & Sacræ Theologiæ cum approbatione Diffinitorii dictæ Provinciae se exercuerit: locus autem antiquitatis computari debet à die, qua Vicariatu Generali functus fuit: decernitque prædictum Generale Diffinitorium, quod si Magister de numero suæ Provinciae fuerit, cum fungi aggreditur dicto Vicariatu Generali, exemptionibus Provincialis (sicut si prædicto munere functus fuisset) gaudeat, cum præcedentia ad cæteros Magistros suæ Provinciae, & loco immediato omnibus, qui fuerunt Provinciales, & erant.

Præterea decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod Visitator diligenter in Visitacionibus suis curet de bonis, & elemosynis pro Redemptione Captivorum; provideatque, ut in omnibus Conventibus Procuratores, sive Commissarii Redemptionis pro ipsis elemosynis colligendis sint destinati Religiosi, zelo, & charitate ferventes, & eos, quos negligentes in tali munere repererit, suis officiis privet, & pœnis pro suo arbitrio puniat, aliosque loco ipsorum substituat. Similiter diligenti cura provideat de aliis officiis, de Vicario, Procuratore, Magistro Novitiorum, Depositariis, & Sacrista: Insuper Visitatores in suis visitacionibus summopere inquirent, si Commendatores à suis subditis munera aliqua accipiant. Quod si (proh dolor) eorum aliquos munerum amatores invenerint, eos propriis Commendis privent, eandemque similiter faciat inquisitionem Magister Generalis per totum Ordinem, tam circa ipsos Commendatores, quam circa Provinciales: quod si donorum receptores invenerit (præcipue ab illis, quibus Officium, vel Commendam contulerint) hos omnes, & singulos, tam Commendatores, quam Provinciales propriis Officiis privet, ipsos etiam publicis pœnitentiis, & castigationibus omni, & summo cum rigore adstringendo, ut illis in correctionem, reliquis verò fratribus sit in exemplum.

Insuper decrevit prædictum Generale Diffinitorium sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ per decennium, & reclusionis per biennium, ac gravioris culpæ, quod nullus ex nostris Religiosis possit recusare in suis causis Prælatos legitimos, & Ordinarios, nec recusatio sit valida, si illam faciat, donec per duos ex Patribus Commendatoribus propinquioribus, vel per duos Patres Diffinitores videantur infra terminos, & tempus à Sacris Canonibus, & Conciliis præfixum, & statutum in causæ recusationis, an fuerint sufficientes: interim autem, donec infra terminos, & tempus à Sacris Canonibus & Conciliis præfixum, & sta-

tutum causæ recusationis discutiantur, Prælati reculati suspendere debent excusationem causarum, ac similiter statuit sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum, & inhabilitatis perpetuæ ad obtinendum quodlibet Officium, ne litteræ deprecatorie impetrentur à Religiosis per se, vel interpositam personam directè, vel indirectè ad obtinendum aliquod Officium, vel munus nostri Ordinis, neque ad id favoribus personalibus utantur.

Præterea approbavit, & confirmavit prædictum Generale Diffinitorium Decretum Capituli Generalis Murciensis, nempe quod qui semel professionem emisserunt, & ad sæculum qualibet ex causa regressi sunt, ulterius non possint admitti de novo ad Religionem, nisi de licentia Magistri Generalis, vel nisi in articulo mortis humiliter Habitum, & Professionem petierint, non tamen ut inter nos iterum commoentur. Insuper statutum fuit, quod Religiosi Sacerdotes iter agentes, ubicumque occasionem Sacrum celebrandi repererint, non prætermittant, nullique Religioso causa infirmitatis detur licentia de Monasterio exeundi ad Domos sæculares, super quo conscientia Prælatorum onerantur, ut decrevit Generale Capitulum Murciense.

Præterea approbavit, ac confirmavit prædictum Generale Diffinitorium, quod decretum fuit à prædicto Capitulo Generali Murciensi, nempe quod nullus Religiosus audeat ingredi Curiam Regiam, nisi immediatè post duodecim horas Commendatori Conventus Matritensis se præsentaverit. Quod si aliquis contrarium fecerit, à Commendatore incarceretur, donec à Provinciali veniam recipiat.

Præterea approbavit, & confirmavit prædictum Generale Diffinitorium decretum Capituli Generalis Tolletani à Capitulo Generali Murciensi similiter approbatum, & confirmatum, videlicet, ut nullum negotium ad bona temporalia Conventuum pertinens, quod Patribus in Capitulo proponi necessum sit, eodem die, quo proponitur, resolvatur, sed in diem sequentem ejus resolutio differatur. Præcipiturque Patribus Commendatoribus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna privationis officiorum, ne in contrarium hujus Decreti quidquam agant, idque observetur quotiescumque re gravi, cujuscumque materiæ illa sit, proposita Conventui, aliquis ex fratribus assinet, se ad illius resolutionem consultatione, & studio indigere, & sub eisdem pœnis præcipitur Commendatoribus, ne supplicas, & petitiones, quæ pro negotiis Conventuum mittuntur ad Superiores, subscriptis nominibus Religiosorum, subscribere compellant, quin prius in Capitulo pleno legantur, ibique publicè ab omnibus subscribantur: & sub pœna gravioris culpæ per duos menses præcipitur Religiosis, ne aliter prædictas petitiones subscribere audeant, vel præsumant, ut decretum fuit in prædicto Capitulo Generali Murciensi. Cum ex Decreto Sanctissimi Domini Clementis VIII. nemo ad Præsentaturam exponi possit, qui non legerit (ultra tres annos Logicæ, & Philosophiæ) duos alios Theologiam Scholasticam, assistendo conferentiis, & aliis actibus pro Magistris designandis: similiter nullum ad Magisterium assumi, qui non legerit quotidie unam lectionem Theologiæ Scholasticæ per spatium sex annorum, supra illos quinque ad Præsentaturam requisitos, & qui de sero semper adfuerit conferentiis, aut præsidendo, aut replicando, & unoquoque anno præfuderit alicui actui publico, seu publicis disputationibus, prædictum Generale Diffinitorium decrevit, & declarat, quod si Lectores in Cathedra alicujus Universitatis (de licentia tamen Superiorum) fuerint occupati, sive in lectione continua Artium, sive Sacræ Theologiæ per spatium quinque, vel undecim annorum, ad Præsentaturam, vel Magisterium assumi possunt. Præterea cum juxta Decretum Capituli Generalis Tolletani à Sanctissimo Urbano VIII. confirmatum nullus ad Lecturam Artium, vel Sacræ Theologiæ promoveatur, nisi facta oppositione, in qua per unam horam de materia sortita per vigintiquatuor horas antecedentes

cedentes publicè legat, & per spatium alterius horæ argumentis oppositorum satisfaciatur, quo examine actò, tanquam sufficiens approbetur: prædictum Generale Diffinitorium declaravit, quod si prædicta approbatione omiſſa in Lectura aliqua se exercuerit, nullius sit valoris ad prædictos gradus obtinendos, obtentioque eorum nulla, & irrita sit: prædictum autem examen decrevit Capitulum Generale Murciense, quod fieri debet in materia Lecturæ, ad quam promovetur, nec sufficit approbatio ad Lecturam Artium, ut pro Theologia approbatus quis judicetur, nec è contra, & anni prædicti lecturæ ad gradus obtinendos, debent esse completi, taliter quod pro uno anno non possunt admitti duo cursus, sed singuli singulis annis respondere debent, alias irritos, & nullos esse: quæ omnia prædictum Generale Diffinitorium approbavit, & confirmavit.

Præterea decrevit prædictum Generale Diffinitorium, quod nullus ad gradum Præsentaturæ exponatur, nisi prius ad Baccalaureatus gradum in aliqua Universitate sit admissus, vel à Magistro Ordinis, aut à Provinciali suæ Provinciæ sit promotus: prædicta autem requisita ad gradus Præsentaturæ, & Magisterii de numero designata minime possunt suppleri per alia merita, exercitia, vel obsequia Religioni exhibita, cuiusvis qualitatibus extiterint: quod si impostero aliqui tales gradus absque prædictis requisitis, & conditionibus receperint, ex nunc tanquam irriti, & nullius valoris esse declaravit Capitulum Generale Murciense, in memoriam revocans, & observari præcipiens Bullam Sanctissimi Domini Pauli V. ad hunc effectum specialiter expeditam, salva semper auctoritate Apostolica in prædictis dispensandi. Cum ex decreto Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Domino Urbano VIII. confirmato, probationes, seu informationes annorum lecturæ fieri debeant immediate ab ipsis Provincialibus, vel suis Visitatoribus, specialiter in scrutinio secreto Visitationum, & publicè per testimonia sanctorum partis Conventus, ita ut ad hunc effectum commissionem nulli possit tribuere, nisi tempus celebrationis Capituli instet, & ad tales Conventus Provincialis non possit pervenire, prædictum Generale Diffinitorium decrevit, & declarat, quod probationes, & informationes lectionum supradictò modo factæ præsentari debent in Capitulo Provinciali coram Diffinitorio, & ibidem examinari, & approbari, quæ approbatione dignæ repertæ fuerint. In quo examine habeant jus se opponendi Lectores quilibet, qui rationes aliquas in contrarium proponendas habuerint. Præterea huiusmodi approbationes hoc rigoroso examine à Diffinitorio factæ, non judicantur sufficere ad confirmationem, live Præsentaturæ, live Magisterii; sed ulterius requiritur, ut à Diffinitorio intra Capitulum, penes quod est jus, & facultas (cum alias commodè fieri non possit) ad tales gradus exponatur. Et cum nullus exponi possit, nisi in vacante determinata, ex Decreto Sanctissimi Domini Pauli V. nec confirmari, nisi prius sit expositus, poterit Diffinitorium Provinciale (ne gradus suspensis per longum tempus maneat, ex quo plura prævidentur bono regimini imminencia damna) Magistro Generali facultatem concedere, ut exponat unum ex approbatis, quem maluerit, quocumque tempore vacatio gradus accidat. Insuperque dictus Magister Generalis extra Capitulum Generale loco, & vice talis Capituli, potest confirmare in gradibus Præsentaturæ, & Magisterii quotiescumque aliquem vacare contigerit, quemlibet ex admittis rite, & ut fas est, à Diffinitorio Provinciali, juxta Decretum Sanctissimi Domini Pauli. Et hac eadem auctoritate gaudet Prior Barchinonensis, & quilibet alius, dum Officio Vicarii Generalis totius Religionis fungitur, juxta Decreta nostrarum Constitutionum.

Præterea decrevit, & declaravit prædictum Generale Diffinitorium, quod in cap. 25. distinctæ secundæ nostrarum Constitutionum, ubi dicitur, quod solum sunt admittendi ad Magisterium, qui fuerint in

conclusionibus publicis in Capitulo Generali, vel Provinciali approbati, addendum est: Aut saltem in aliquo nostri Ordinis Collegio, sive Conventu studiorum.

Insuper prædictum Generale Diffinitorium statuit, ac ordinavit, quod Magister Generalis in confirmatione gradus Magisterii designet aliquem Magistrum confirmatum in Promotorem ad talem gradum formæ nostrarum Constitutionum conferendum, à quo promovendus solemniter gradum recipiat intra duos menses post confirmationem: aliter autem maneat ipso facto tali gradu privatus.

Præterea hoc prædictum Generale Diffinitorium ^{Præcedenti} decrevit juxta decretum Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Domino Urbano VIII. confirmatum, & similiter juxta Decreta Capituli Generalis Murciensis, quod ut omnino deinceps litigia circa ordinem sedendi evitentur inter Magistros, & Præsentatos, servetur ordo juxta gradus, non verò professionis antiquitatem. Diffinitores Provinciæ, & Diffinitores, ac Electores Generales, si sint Magistri, præcedant omnes alios Magistros; si verò Magistri non fuerint, sint Magistris immediati, etiam si non sint præsentati, inter ipsos tamen ordo antiquitatis servetur: hæc ita sunt extra Capitulum, intra Capitulum verò, si sit Provinciale, Diffinitores Provinciæ antecedunt omnes, excepto Præsidente, & Provincialibus, electo, & absoluto. In Capitulo verò Generali, Provinciales sint immediati Præsidentis juxta Provincialium antiquitates, deinde Prior Barchinonensis, si non præsideat, postea Procurator Generalis in Curia Romana, postea Diffinitores Generales, juxta antiquitatem suarum Provincialium, & denique eodem ordine succedant omnes Electores Generales: Prior verò Barchinonensis, qui Vicarius Generalis totius Ordinis fuerit intra Provinciam Aragoniæ, si fuerit Magister, omnes alios Magistros præcedat; si autem Præsentatus, omnes illos antecedit Præsentatos. Patres autem Provinciales servant inter se Provincialatus sui antiquitatem, etiam si alio fungantur officio. Socii Magistri Generalis locum habeant immediatum Patribus Provinciæ, in qua extiterint, ita ut omnes Magistros præcedant. Patres Graduati aliarum Provincialium, in quacumque Provincia de licentia Superiorum extiterint, sint immediati Graduati talis Provinciæ, ita ut si fuerit Magister immediatus, omnibus Magistris; & si Præsentatus, omnibus Præsentatis.

Cum ex Decreto Sanctissimi Domini Clementis VIII. bona stabilia, & ad legitimam fratris è vita decedentis pertinentia, quæ juxta Constitutionem spectabant ad Domum ubi Professionem emisit, sint conferenda, & veniant in jus Monasterii, ubi talis Religiosus Habitum Religionis suscepit: prædictum Generale Diffinitorium in hærendo Statutis Capitulum Generalium Hobrensis, Burtinensis, & Murciensis, statuit, & decrevit, quod bona mobilia sic distribuantur: Habitus, & vestes inter Religiosos magis indigentes: Libri verò à Magistro, vel Provinciali Conventibus studiorum (prout melius expedierit) imperiantur: alia tamen bona (si quæ fuerint) solutis ante omnia debitis defuncti, in quatuor partes æquales dividantur, quarum prima Conventui, in quo Habitus suscepit, tribuatur; altera Provinciali pro expensis Provinciæ conceditur; alia in Custodia Religiosi à Magistro Generali designati, pro sumptibus ejus, ubicumque extiterit, reponatur; ultima denique ad Magistrum pro expensis sui Officii, & Negotiis Curie Romanæ mittatur. Denique propositum prædicto Generali Barbastrensi ad instantiam Eminentissimi Domini Cardinalis de Lugo nostræ Religionis Protectoris, fuerat decretum, videlicet, ut ad unguem maturatione inquisitione nostræ Constitutiones examinentur, & judicii trutinæ perquirantur; nam multa cum in illis reperiantur obtrusa, aliaque omiſſa notentur, quæ sæpius in variis Capitulis Generalibus ad validius Regularis Observantiæ fulcrum sunt notata, indigent additione, & explicatione: Quapropter præfatis omnibus

nibus diversis sessionibus mature in hoc prædicto Generali Diffinitorio collectis, & unanimi omnium consensu decretis, & confirmatis, prædictum Generale Diffinitorium auctoritatem suam, & facultatem, quæ ex vi nostrarum Constitutionum cap. secundo secundæ distinctionis gaudet, ea meliori forma, via, & modo, quo poterat, & necessarium esset, substituit, & substituere dixit in auctoritatem nostri Reverendissimi Generalis electi, ut nomine totius Generalis Diffinitorii, & Religionis suppliciter oraret Sanctissimum pro confirmatione horum Decretorum, ut efficacius perpetuam observantiam assequantur: Eaque, & alia Decreta à Sancta Sede approbata, & confirmata, omniaque illa, quæ per tria Capitula Generalia sunt, & fuerunt approbata, quæ omnia jure nostrarum Constitutionum, ut in earum proemio continetur, vim Constitutionis in toto Ordine habent, & habere debent, recollecta singulis capitibus prædictarum nostrarum Constitutionum adaptentur, & inserantur, & juxta ea prædicta capita disponantur, & corrigantur, omni inconsequentia, & contradictione accuratim attendita, & relegata, sicque disposita noster Reverendissimus Generalis electus typis mandet, ut quamprimum possit, ad omnes Provincias (pro eorum observantia) remittat.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Procurator Generalis, Constitutiones hujusmodi, quo firmitus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret: Nos ipsius Francisci Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de memoratorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas Constitutiones per novissimum Ordinis hujusmodi Capitulum generale compilatas, ac à præfatis Cardinalibus visas, & mature, ac diligenter examinatas, atque in nonnullis emendatas, & in antefcriptam formam, ac tenorem redactas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, ac dictas Constitutiones, exinde subsecuta earum publicatione, per omnes, & singulos dicti Ordinis Religiosos, tam Superiores, quam subditos respectivè in usum recipi, & perpetuò observari mandamus, & præcipimus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis, ejusque Provinciarum, ac Conventuum, & locorum Regularium quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissarum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, illorum te-

tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1662. Pontificatus nostri anno octavo.

Constitutio super regimine Superiorum Societatis JESU.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Debitum Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholice Regimini divina dispositione præsidemus, exigit, ut paternam dilectorum filiorum Presbyterorum, & Clericorum Societatis JESU, quæ ab ipsis foundationis suæ primordiis in re Christianæ Religionis juvenanda, promovendaque Infidelium, & Hæreticorum conversione, & horum pertinacia retundenda, ac Juventute litteris, & probis moribus informanda, Christianique fidelibus in viam mandatorum Dei dirigendis (adjuvante Domino) sedulo semper, & fructuose laboravit, ac etiam nunc strenue laborat, curam peculiari studio gerentes, illa quæ prospero, felicique ipsius Societatis regimini, & progressui impedimentum adferre noscuntur, è medio tollamus, & abrogemus, sicut magistrarum experientia suadet, & nos matura consultatione adhibita ad Omnipotentis Dei gloriam salubriter expedire arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem postquam à Congregatione quinta generali dictæ Societatis petatum fuerat, ut ipsius Congregationis auctoritate statueretur, ne Superiorum localium ejusdem Societatis officia ultra triennium continuarentur, dicta verò Congregatio decreverat nullum tempus esse præfigendum, sed servandum esse decretum 87. Congregationis secundæ generalis ipsius Societatis, fel. roc. Paulus Papa V. prædecessor noster, certò sciens totum sanctæ hujus, & nunquam satis laudatæ Religionis stabilimentum in viridi Instituti ipsius, & decretorum super hoc in generalibus Congregationibus ejusdem Societatis editorum observantia consistere, illamque ab impugnationibus, molestiis, & calumniis vindicare, & in sui Instituti integritate, puritate, quiete, & pace conservare cupiens, per suas sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1606. pridie nonas Septembris, super Instituti dictæ Societatis confirmatione emanatas litteras, supradictas, & alia quæcumque decreta, statuta, & ordinationes, quæ Institutum, & Societatem hujusmodi, illiusque gubernandi rationem quomodolibet concernunt, in generalibus Congregationibus edita confirmavit, ac Præpositum Generalem, ceterosque Superiores Societatis præfate tunc, & pro tempore existentes paternè hortatus est, & monuit, ut observationi dictorum decretorum seridè invigilarent, ac eos, qui novitati studentes aliquid contra liberam, & sine ulla triennii, aut certi temporis præfixione Superiorum localium gubernationem per se, vel alios quoscumque quavis auctoritate, & dignitate fulgentes quomodolibet machinari ausi fuissent, tanquam perturbatores sui Ordinis, & rerum novarum molitores, præter poenas in supradictis decretis contentas, ipsius Præpositi pro tempore existentis arbitrio coercerent, corrigerent, & punirent, & aliis prout in eisdem Pauli prædecessoris litteris uberius continetur.

§. 2. Post

probatio
m. rub.

Decretum
m. rub.

Contrariis
m. rub.

Transumptum
fides.

D. P. An. D.
die 20 Dec.

CXXXVII.

Edita An. D.
1662.

Exordium.

Pauli Pape
servari man-
dat Statuta
Societatis.

§. 2. Postmodum verò recol. mem. Innocentius Papa X. etiam Prædecessor noster, per suas in forma Brevis litteras die prima Januarii 1646. expeditas inter alia statuit, mandavit, præcepit, & ordinavit, ut omnes, & singuli dictæ Societatis Provinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores locales, & alii Officiales jurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati, exceptis Magistris Novitiorum, in eorum respectivè muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis prædictis quomodocumque nuncupati per triennium dumtaxat durare deberent, iique elapso triennio hujusmodi eo ipso vacarent, & vacare censerentur, ipsique ad alia quævis ejusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta quomodolibet nuncupati, etiam Viceprovincialis, seu Vicepræpositi, vel Vicerectoris nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent, nisi per annum cum dimidio, saltem à fine dicti triennii computandum à prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessassent: Decernentes præmissa omnia, & singula in perpetuum inviolabiliter sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac suspensionis à divinis, privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum quorumlibet, inhabilitatiq; ad illa, & quævis alia in posterum obtinenda pœnis ipso facto absque alia declaratione, tam per mandantes, procurantes, eligentes, & deputantes, quam recipientes, & exequentes, irremissibiliter incurrendis observari debere, neque adversus illa, seu illorum aliquod, ipsiusque Innocentii prædecessoris Constitutionem hujusmodi per Præpositum Generalem pro tempore existentem, aut quancunque Congregationem etiam Generalem, vel quemlibet alium Superiorem, & Officialem dictæ Societatis, aut ejusdem Innocentii, & pro tempore existentis Romani Pontificis, Sedisquæ Apostolicæ Nuncios, vel Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latez Legatos, & quovis alios quacumque potestate fungentes unquam dispensari, disponi, vel derogari posse, & quancunque dispensationem, dispositionem, & derogationem adversus præmissa, seu eorum aliquod, eandemque Innocentii Prædecessoris Constitutionem per præfatos, seu ipsorum aliquem pro tempore quomodolibet factam, sive concessam, nullam prorsus, ac nulliter, & subreptitiè, obreptitièque extortam fore, & esse, ac ceteri, & haberi, neminique ullatenus suffragari debere, & alias cum diversis ordinationibus, decretis, clausulis, & derogationibus in eisdem Innocentii Prædecessoris litteris plenius contentis.

§. 3. Verum subinde pro parte dilecti filii Gofvini Nickel Præpositi Generalis dictæ Societatis nobis exposito, quod vacatio munerum, superioritatum, ministeriorum, & officiorum prædictorum post lapsum triennii, necnon eorum, qui illis functi fuissent, ab illis per annum cum dimidio cessatio, sicut præmittitur, præscripta, maxima bono Societatis prædictæ regimini adferrent incommoda, & tunc quia ob calamitates, & contagii suspiciones, quibus nonnullæ Provincie laborabant, commercium reperiebatur interdixit, difficilius redderetur vacationis, & cessationis hujusmodi observatio: Nos supplicationibus ejusdem Gofvini Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati supra expressum Innocentii Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum, & ordinationem hujusmodi ad sesquiannum tunc proximum suspendimus, & successive dictum sesquiannum ad alium sesquiannum, ac iterum ad triennium respectivè extendimus, & prorogavimus. Præterea cum dictus Gofvini Præpositus Generalis nobis iterum exponi fecisset, quod Provincie Indiarum Societatis prædictæ litterarum nostrarum in forma Brevis super suspensione hujusmodi primo loco ad sesquiannum, ut præfertur, facta emanatarum beneficio maxime indigebant, illoque frui vix poterant, quia priusquam de eisdem litteris nuncios ad illas partes perferretur, aut jam elapsus, aut prope finem fu-

turus erat dictus sesquiannus: Nos ipsius Gofvini Præpositi Generalis precibus benignè annuentes, similem suspensionem statuti, mandati, præcepti, & ordinationis memorati Innocentii Prædecessoris, quantum quidem ad Provincias, Domos, Collegia, & loca quæcumque dictæ Societatis in Indiis, tam Orientalibus, quam Occidentalibus, & alibi extra Europam dumtaxat consistentes, & consistentia attinebat, ad septem annos à die 14. Novembris 1656. computandos fecimus.

§. 4. Ac demum cum nomine dilectorum filiorum Congregationis generalis, quæ fuit undecima ejusdem Societatis, nobis expositum fuisset, quod ex jam dictis suspensionibus maximum toti Societati beneficium, atque emolumentum provenerat; quia verò præfixum in litteris nostris desuper emanatis tempus tunc incipiebat fluere versus finem, eadem Congregatio communibus votis, ac nemine penitus discrepante demum opportunè in præmissis à nobis provideri plurimum desiderabat. Nos humilibus ipsius Congregationis generalis precibus inclinati prædictum Innocentii Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum, & ordinationem, ut munera, superioritates, administrationes, ministeria, & officia hujusmodi elapso triennio vacent, & illis functi, nisi postquam ab eis per sesquiannum cessaverint, ad alia quævis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valeant, quantum quidem ad Provincias, Domos, Collegia, & loca in Europa ad aliud quadriennium; quantum verò ad Provincias, Domos, Collegia, & loca quæcumque ejusdem Societatis in Indiis, tam Orientalibus, quam Occidentalibus, & alibi extra Europam consistentes, & consistentia spectat, respectivè ad alios octo annos demum suspendimus, & alias prout in quinis nostris in simili forma Brevis litteris, primis quidem die 24. Julii 1656. & alias die 14. Novembris ejusdem anni, & die 7. Julii 1657. & die 28. Augusti 1658. & novissimis die 7. Decembris 1661. desuper expeditis plenius continetur.

§. 5. Cum autem, sicut accepimus, S. Ignatius dictæ Societatis Fundator in Constitutionibus ipsius Societatis statuerit, ut penes Præpositum Generalem esset, tam electio omnium Rectorum, quam amotio ab eo munere, nullo præfixo temporis spatio, sed solum prout ei convenientius in Domino videretur. Et licet idem S. Pater alibi in eisdem Constitutionibus dixisset reperitur, Provinciales ad triennium ut plurimum constituendos esse, statim tamen subjunxit etiam id temporis spatium contrahi, & prorogari posse, quando ad majorem Dei, & Domini nostri gloriam id fore judicaretur: At verò pro Rectoribus, vel Superioribus localibus neque triennium, ut plurimum præscribendum censuerit, sed totam durationem regiminis illorum pendere voluerit ab arbitrio Præpositi Generalis, prout ad majorem Dei gloriam expedire duceret. De cessatione autem Superiorum ad sesquiannum, vel aliud tempus nullibi meminerit, nec aliquid super ea re statuendum censuerit, sed Præpositi Generalis judicio, sicut alia multa, id in genere reliquerit, & ipsemet quamdiu vixit, in praxi absque tali cessatione Societatem gubernaverit: Hæcque gubernandi ratio à præmem. Paulo III. Julio III. & Gregorio XIII. ac Gregorio XIV. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter nostris, qui Gregorius XIV. per suas sub plumbo, anno Incarnationis Dominicæ 1591. 4. Kal. Julii expeditas litteras, quarum initium est, *Ecclesia Catholica, &c.* expressè statuit, ut electio Superiorum quorumcumque esset tota penes Præpositum Generalem, juxta Constitutiones, cum potestate illorum facultatem revocandi, restringendi, vel augendi, & denique eosdem ab officio removendi, prout in Domino judicaret expedire, approbata, & confirmata, & post obitum memorati S. Ignatii in eadem Societate cum ingenti illius bono servata fuerit.

§. 6. Et licet anno 1594. similis record. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster, viva vocis oraculo

Mandat Superiores officiales criminales.

Alia multa ratio.

Moderatio præfati statuti.

culo per bon. mem. Franciscum dum vixit, S. R. E. Cardinalem Toletum nuncupatum, Congregationi quintæ generali memoratæ Societatis significato mandaverit, ut tam Provinciales, quam Rectores dictæ Societatis non durarent ultra triennium: nihilominus tamen ipse Clemens Prædecessor motus precibus ejusdem Societatis mitigavit variis modis illud suum mandatum, quod postea præfatus Paulus V. Prædecessor per suas litteras supradictas, Decretum Congregationis quintæ generalis supra expressum specificè confirmans, & præfixionem termini in gubernatione Superiorum localium graviter improbens, ac machinatorum contra id Decretum tanquam perturbatores Societatis gravissimis poenis plecti jubens, omninò abrogavit.

§. 7. Cumque dicta Societas subsequenti tempore atque ad dictam præfaram Innocentii Prædecessoris Constitutionem præfatum gubernandi modum magno cum fructu, ipsiusque Societatis tranquillitate servaverit: Edita verò eadem Constitutione plurimis, gravissimisque affecta fuerit incommodis, multoque plura, & graviora pericula, & inconvenientia subitura extiterit, nisi Nos per suspensiones præfatas illis occurrissimus: Et ex his nostris suspensionibus, seu dispositionibus per septem ferè annos magnæ, & multiplices dictæ Societati utilitates obvenerint, nec quidpiam alicujus momenti in contrarium nobis exhibitum fuerit, ut proinde è re ejusdem Societatis maximopere futurum videatur, si ejusdem Innocentii Prædecessoris ordinatio supradicta penitus abrogetur.

§. 8. Hinc est, quod nos dictæ Societatis felici directioni, religiosisque progressibus, & incrementis, quantum nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, necnon præfatarum nostrarum, ac Gregorii XIV. Pauli V. & Innocentii X. aliarumve quarumlibet eorundem, & aliorum Prædecessorum nostrarum præfatarum litterarum Societatem præfaram concernentium, ac ipsius Societatis Constitutionum, & decretorum generalium illius Congregationum tenores, & datas, aliaque etiam specialia, & individua mentione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, eorundemque Pauli III. Julii III. Gregorii XIII. Gregorii XIV. & Pauli V. Prædecessorum, qui omnes dictas Constitutiones Sancti Ignatii, & rationem gubernandi in eis expressam laudant, approbant, & confirmant, vestigiis in hærentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, & Apostolicæ potestatis plenitudine memorati Innocentii Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum, & ordinationem, ut omnes, & singuli ejusdem Societatis Provinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores locales, & alii Officiales jurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati (exceptis Magistris Novitiorum) in eorum respectivè muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis prædictis quomodocumque nuncupati per triennium dumtaxat durare debeant, eaque elapso triennio hujusmodi eo ipso vacent, & vacare censeantur, ipsique ad alia quævis ejusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia præfata quomodolibet nuncupati, etiam Vice-Provincialis, seu Vice-Præpositi, vel Vice-Rectoris nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valeant, nisi per annum cum dimidio, saltem à fine dicti triennii computandum, à prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessaverint, pluries à nobis suspensa, ut præfertur, & quatenus illa concernunt, prædictas ejusdem Innocentii Prædecessoris litteras (sive tamen, & illas, ac in suo robore in reliquis omnibus, & singulis remanente eorundem Innocentii Prædecessoris litterarum dispositione,) tenore præsentium perpetuò revocamus, abrogamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuumus.

§. 9. Decernentes eadem præfatas litteras, etiam ex eo quod quicumque in præmissis intercalasse habentes,

seu habere quomodolibet prætendentes, ad illa vocari, citari, & audiri non fuerint, nec illis consenserint, aut ex alia quacumque causa, occasione, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliòve quolibet etiam substantiali, & individuum expressionem requirente defectu notari, impugnari, redargui, rescindi, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliòve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sed ipsas præfatas litteras semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus dicti Innocentii Prædecessoris litteris, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memorati Gregorius XIV. ac Paulus V. & Innocentius Prædecessores voluerunt in suis, & nos volumus in nostris respectivè litteris præfatis non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, ut eorundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi, vel Vicarii Generalis ejusdem Societatis, aut alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram, sub D. P. An. 8. Annulo Piscatoris, die 1. Januarii 1663. Pontificatus die 1. Janu. nostri anno octavo.

Quod Laici, seu Conversi Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quartum, ultra tria solita, votum addant de non transeundo ad statum Clericalem, & ad Ordines sacros.

De his Fratribus vide ad Const. 22. Urbani VIII. Commissi nobis, tom. 4. in qua prohibetur transitus ad alios quoscumque ordines, & ad Const. 174. Exponi nobis, tom. 5.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1663.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo Nos admonet, ut paternam Christi fidelium, qui à fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici, prosperoque illorum statui, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere studemus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes à Conceptione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupa

nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptoris Captivorum, quod cum Fratres dicte Congregationis ad chorum destinati ex dispositione felic. rec. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri quartum votum non ambiendi officia, prælaturas, & dignitates emittant, Capitulum generale ejusdem Congregationis mensè Maio proxime præterito in Civitate Toletana celebratum, ad majorem observantiam, & tranquillitatem dicte Congregationis decrevit, ut (si ita Nobis placeret) Fratres Laici, seu Conversi Congregationis hujusmodi, qui de cætero prosterentur, ultra tria vota tempore professionis emittenda, aliud votum etiam emitterent, videlicet se nunquam sacros Ordines recepturos, nec directè, vel indirectè, per se, vel per alios, Ordines hujusmodi prætersuros. Quare dictus Joannes Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

*Confirmat
provis in rub.*

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præcitarum Decretum Capituli Generalis Congregationis hujusmodi viderunt, consilio, attentis narratis, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, ut in posterum in dicte Congregatione Fratres Laici, seu Conversi quartum ultra tria solita votum addant, de non transeundo ad statum Clericalem, & ad Ordines sacros, nec hujusmodi transitum directè, aut indirectè procurando, & ita servari præcipimus: Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

*Datum
irritum*

§. 4. Decernentes pariter ipsas præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere.

*Contrariis
derogat.*

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

*Transumptum
vni fides.*

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem proorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

*D.P. An. 8.
die 13 Janu.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 13. Januarii 1663. Pontificatus nostri anno octavo.

Quod electiones Guardianorum, Proministrorum, & Custodum in Familia Ultramontana Ordinis S. Francisci per suffragia secreta, & ballotationes fiant, & in paritate suffragiorum Præsidens votum decisivum habeat.

Vide ad Confis. 312. Urbani VIII. Religiosos viros, in qua agitur de electione.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

*Edicta An.
1663.*

Exordium

Credita Nobis cœlitus dispensationis ratio exigit, ut paternam Religiosorum virorum, qui abnegantes semetipsos ut facerent voluntatem Domini, suam frugerunt, curam gerentes, illorum statui, & felici regimini, quantum nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Supplicat

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Petrus Roche Commissarius Generalis Curie Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, in Provinciis familie Ultramontane ejusdem Ordinis introductus sit abusus eligendi Guardianos, ac Proministros, & Custodes viva voce, ac cum publica concertatione suffragantium in grave libertatis electionum præjudicium, & non sine occasione perturbationum, & litigiorum, quæ exinde inter electores nasci solent, nobis propterea ipse Petrus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

*Confirmat
provis in rub.*

§. 2. Nos igitur dictum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, ut omnes, & singulæ prædictæ electiones in familia Ultramontana Ordinis hujusmodi deinceps per suffragia secreta, & ballotationes fiant, & in paritate suffragiorum præsidens electionibus prædictis votum, sive suffragium decisivum habeat, juxta dispositionem quarundam fel. recor. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri in simili forma Brevis litterarum pro familia Cisimontana dicte Ordinis emanatarum, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, & ita servari mandamus, ac præcipimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

*Datum
irritum*

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quando-cumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

*Contrariis
derogat.*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Familie Ultramontane hujusmodi, hujusque Provinciarum quarundam, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, &

& sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
fideli.
§. 1. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

7. An. 8.
19. Janu.
Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1663. Pontificatus nostri anno octavo.

DECRETUM.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, censuit injungendum, & præcipiendum, prout harum vigore injungit, & præcipit, ut deinceps in singulis prætatis electionibus in Familia Ultramontana Ordinis hujusmodi fervetur omnino modus, & forma præscripta in Constitutionibus Generalibus Familix Cismontanæ, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 15. Martii 1663.

M. Card. Ginettus.
Locus † sigilli.

E. Episcopus Camerinus, Secr.

Modus autem præscriptus in Constitutionibus Generalibus Familix Cismontanæ, cap. 7. §. 36. de Capitalibus Provincialibus, num. 7. & sequentibus, salis est.

Antequam Patres ingrediantur Diffinitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promovendorum, & præcipue attendatur justitia distributiva pro pacis conservatione. Deinde Præsidens, seu Provincialis proponat unum pro quolibet Conventu successivè, super quo sumantur ab electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secretò absque alia discussione ponantur in urna. Quod si major pars erit affirmativa, electus intelligatur, si verò erit negativa, proponatur alius à Præsidente, sive Provinciali, ut supra, donec electio canonicè fiat. Quod si vota per tres vices erunt æqualia, Præsidens voto decisivo utatur, uti secundum Deum melius videbitur expedire. Alii autem Officiales, videlicet Confessores Monialium, Magistri Novitiorum, Lectores, & alii hujusmodi instituuntur à Superiori cum consilio, & consensu Patrum Diffinitorum, non obstante quacumque consuetudine immemorabili in contrarium, &c.

CXL. Quod Fratribus Clericis Congregationis Gallicanæ Fratrum Reformatorum nuncupatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum non competit jus suffragandi in Capitulis: Fratribus verò laicis nullum penitus jus competit suffragandi in quocumque negotio.

1663.
ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

applicatio.
Cum sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Gallicanæ Fratrum Reformatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, Fratres Conversi, seu Laici dictæ Congregationis se ab eorum Superioribus, & Fratribus Sacerdotibus ejusdem Congregationis voce activa, & jure suffragandi, secundum dispositionem Regulæ dicti Ordinis à felic. record. Innocentio Papa III. Prædecessore nostro specialiter Bullarij Magni Tom. V.

cificè confirmatæ, Fratribus Clericis, & Laicis æqualiter competente nulliter, & de facto spoliatos esse prætulerint, eaque super re ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositos recursum habuerint, dictus verò Procurator Generalis controversiam hujusmodi à Nobis dirimi summopere desideret.

§. 1. Nos ipsum Procuratorem generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorundem Cardinalium, qui rem partibus auditis mature examinarunt, ac discussurunt, consilio, Fratribus Clericis Congregationis hujusmodi non competere jus suffragandi in Capitulis, nisi postquam fuerint in sacris Ordinibus constituti; Fratribus verò laicis nullum penitus jus competere suffragandi in quocumque negotio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, ac decernimus.

§. 2. Decernentes eandem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus in contrarium allatis, aut præsentis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Congregationis, etiam juramentò, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Februarii 1663. Pontificatus nostri anno octavo.

Declaratio mentis super solutione Decimarum per Pensionarios faciendæ.

Vide ad Constit. 10. Innoc. X. Nuper, tom. 4. & ad Constit. 112. Cum Divina, hujus Pont.

ALEXANDER PAPA VII.
Edita An. D. 1664.

Motu proprio, &c. Cum Nos aliis pro urgentibus Reipublicæ Christianæ necessitatibus, & præsertim ad reprimendos Infidelium conatus, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu inter alia indixerimus, & imposuerimus sex integras decimas omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, &c. obven-

Ab Nolo
Oratorum
à consensu

Confirmas
provis in rubro

Decretum
à Titiano

Contrariis
derogatis

Transumptis
fideli.

D. P. An. 8.
die 10. Febr.

Edita An. D.
1664.

Exordium.

obventionum, & distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum omnium, & quarumcumque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Collegiarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopialium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratum quoque, Præpositurarum, Canoniarum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatum, cæterorumque beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, & Regularium locorum in uniuersa Italia, & Insulis adjacentibus consistentium, sub certis tamen exceptionibus, ac modo, & forma tunc expressis, atque etiam omnium, & quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, ac distributionibus quotidianis, siue earum loco, fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum huiusmodi (Statu Veneto excepto) in favorem quorumcumque (non tamen Cardinalium prædictorum) reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatarum, & assignatarum, vel translatarum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum percipiendas, exigendas, & levandas, ac ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Archiepiscopis, & aliis Ecclesiarum Prælatibus, & cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, militiæ, & conditionis personis, decennio inibi expresso durante prædicta quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, & habituris, necnon economis, administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, & pensiones, res, & alia jura quomodolibet habentibus, & habituris, tam secularibus, quam Regularibus, etiam quorumcumque ordinum, & certarum militiarum.

§. 1. Ac præterea pensionum huiusmodi Decimas ad rationem Decem pro Centenario præstari debere, & secundum ea omnes in solidum cogendos esse, ipsarumque Decimarum Procuratores à quibus liberit in regre exigendi optionem, facultatemque habere, nec ullas immunitates, & exemptiones, etiam ex causa resignationis, cessionis juris, concordie, conventionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione quocumque modo, & sub quibuscumque verborum expressionibus, etiam à Decimis, seu quibusvis aliis impositionibus, etiam pro expeditione, tam offensiva, quam defensiva contra Turcas, & alios Infideles, & Hæreticos, seu ex alia quavis, quantumvis legitima, & rationabili, ac necessario, & de necessitate exprimentanda causa, etiam in favorem Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, seu aliorum quorumcumque Principum, ac pro eorum, & Sedis Apostolicæ necessitatibus, seu aliis canonicè, vel de facto impostis, & pro tempore imponendis, etiam per Nos concessas, & interim concedendas integram solutionem huiusmodi minuire, vel impedire, neque possessores, usufructuarios, aut alias pensiones, seu fructus huiusmodi solvere debentes, etiam ipsi juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, aut retinendæ portionis, & ratæ partis Pensionarios contingenti jurejurando renunciaverint, atque ex forma Camere Apostolicæ amplissima caverint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse, sed Pensionarios, & fructuum huiusmodi reservatarios ad Decimarum prædictarum onus solvendum omnino teneri.

§. 2. Omnes verò confessiones, & quietantias, receptiones Decimarum à Procuratoribus, & Ministris dictæ Camere, tam conductoribus censuariis, & locatoribus nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensionum, seu fructus solvere debentibus nomine Pensionariorum faciendas perinde valere, atque in iudicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsimet

principalibus, & pensionariis presentibus, & solventibus factæ, & exhibite fuissent, prout in nostris litteris, sub Data anno Incarnationis Dominicæ 1660. Nono Kalend. Martii, Pontificatus nostri anno sexto, desuper confectis, quarum tenores presentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenè continetur.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, in aliquibus reservationibus, & impositionibus prædictarum Pensionum ipsimet titulares, & Administratores ex pacto inter partes inito, vel etiam ex libero consensu, aut aliis onus quarumcumque contributionum ratione Pensionum ipsarum, etiam ad instantiam Imperatoris, & pro defensione Fidei Catholice faciendarum in se, & successores suos, etiam sub juramento, & obligatione Camerali assumpserint, ac Pensiones ipsas ab ejusmodi Decimis, impositionibus, & aliis quibuscumque gravaminibus quocumque, vel ex quacumque causa, etiam necessarissima, & urgentissima, ac etiam specialiter ex præmissis Pensiones liberas, immunes, & exemptas, ac integras, & nullatenus diminutas solvere promiserint, quin etiam Pensiones ipsæ in eventum necessariorum solutionis, & contributionis faciendæ pro rata pensionis ipsas tangente auctæ, vel augendæ, & forsitan etiam aliæ cautelæ cum prægnantissimis verborum expressionibus, in expeditione pensionum huiusmodi conceptæ reperiantur, & propterea nonnulli Pensionarii à contributione, & solutione in prædictis litteris contenta se tueri, onusque solutionis ratam pensionis tangenti, in ipsos Titulares, seu Administratores Ecclesiarum, Canoniarum, Dignitatum, Mensarum, aliorumque beneficiorum, tam secularium, quam Regularium prædictorum rejicere, & retorquere contendant, & desuper nonnullæ lites, & controversiæ motæ fuerint, & de præsentibus forsan adhuc pendeant indecise.

§. 4. Nos Ecclesiarum, Mensarum, Canoniarum, Dignitatum, aliorumque Beneficiorum huiusmodi indennitati consulere, & ne fructus illarum, & illorum plus æquo graventur, providere, omnemque dubitationis, & controversiæ materiam nostræ declarationis oraculo terminare volentes, ac omnium, & singularum reservatarum pensionum, pactorum, & conventionum, & in eis contentarum clausularum tenores, ac litium, & causarum super præmissis coram quocumque Judice pendentium statim, & status, & merita, etiam talia forent, quod de illis specialis, & individua mentio fieri deberet, petinde ac si de verbo ad verbum expressi, & expressè essent, presentibus pro expressis habentes, easdemque lites, & causas in statu, & terminis, in quibus reperiantur, à quocumque Judice, & Tribunali, tam hujus Urbis Romæ, quam aliis quibuscumque locis, & tam in statu nostro Ecclesiastico, quam extra illum, ubicumque agantur, etiam in gradu appellationis pendeant, ad Nos advocantes, easque penitus supprimentes, & extinguentes, Motu simili, & ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus, & denuntiamus mentem, & intentionem nostram in prædictis litteris fuisse, & esse, ac immutabilem fore, Decimas ipsas super omnibus Pensionibus prædictis ratam cuilibet earum tangentem omni pacto, & conditione remotis, & absque ulla spe relevationis Pensionariorum contra Titulares, & Administratores Mensarum Ecclesiasticarum, & reliquorum Beneficiorum, & locorum piorum in dictis litteris expressorum per Nos fuisse, & esse impostas, & propterea omnes, & singulos Pensionarios quacumque auctoritate, dignitate, præminentia præfulgeant (non tamen personas in prædictis litteris exceptas) ad ipsarum Decimarum solutionem pro rata cujuslibet Pensionis teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscumque pacti, & conventionis, quantumvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti Pensionum, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitate cautelæ, & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere, vel in specie, atque

*Pensionarii
concedunt ad
solutionem
decimarum.*

*Declaramus
mentis.*

atque individualiter eum illorum, & illarum tenore inserto approbatis, & confirmatis, & forsitan pro decennio durante approbandis, & confirmandis aliquando ab ipsis titularibus repetendi competere: sed ipsos Pensionarios ad Decimarum hujusmodi solutionem pro rata sua cujuscumque pensionis juxta nostrarum litterarum prædictarum formam, & tenorem, ac præsentem nostram declarationem, ac si quoad eadem Decimas per Nos impositas nullatenus pacta, conventiones, Donationes, Juramenta, obligationes, & alia cautela superius dicta, & per Sedem Apostolicam approbata, vel approbanda nullatenus emanassent, vel emanaverint; imò illis omnibus quoad solutionem Decimarum prædictarum plenarie, expressè, & specificè ad favorem fructuum prædictorum, seu Titularium, & Beneficiorum, ac Administratorum prædictorum derogatum fuisse, ac iterum Nos tenore præsentis Motus proprii expressè, & plenarie ad exonerationem titularium, & beneficiorum, ac mensurarum, aliorumque locorum prædictorum contra Pensionarios derogamus, & dicto durante decennio eisdem Pensionarios teneri, ac per eos ad quos spectat; & pro tempore spectabit, juxta prædictam impositionem, & hujus nostræ declarationis formam, & tenorem cogi, & compelli posse, seu debere.

§. 5. Et pro potiori cautela quascumque sententias in causis prædictis contra ipsos Pensionarios, seu eorum aliquem super præmissis Decimis hæcenus latas, promulgatas, & publicatas, ac etiam executioni demandatas, uti nullas, & invalidas revocamus, cassamus, annullamus, & viribus evacuamus cum omnibus inde sequutis, ipsisque Pensionariis perpetuum silentium super præmissis imponimus, & impositum esse declaramus, & hanc mentis nostræ declarationem cum omnibus, & singulis per Nos præsentis Motu proprio ordinatis locum habere, & omnino servari volumus, tam in Pensionibus hæcenus impositis, quam in posterum imponendis, quibuscumque pactis, conventionibus, clausulis, & cautelis, ac etiam eidem præsentis nostræ declarationi renunciatione, etiam juramento facta non obstantibus, quæ omnia eo ipso irrita, & invalida, ac nullius roboris, & effectus fore, & esse censeantur, & ita declaramus. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, &c. sublata, &c. judicari, & definiti debere, irritumque, &c. decernimus.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac Ecclesiarum in quibus beneficia hujusmodi existunt, seu à quibus mensæ ipsæ dependent, etiam juramento, &c. roboratis, &c. privilegiis, &c. Quibus omnibus, &c. eorum tenores, &c. latissime hac vice dumtaxat specialiter, & expressè Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F.

Et quod litterarum prædictarum tenores, etiam veriores, ac Data, ac singulorum Pensionariorum prædictorum dignitates, qualitates, & præminentias, etiam speciali nota dignas, & alias de necessitate exprimendas præsentibus pro individualiter expressis habentes, seu in toto, vel in parte exprimi possint in litteris: & de declaratione, denunciatione, avocatione, extinctione, silentii impositione, singulis derogationibus, & decretis, ut supra in litteris latissime extendendis: & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, qualitatum, aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in litteris, si videbitur, etiam per viam de Curia expediendis: Et cum decreto quod interim etiam ante earundem litterarum expeditionem sola nostri præsentis Motus proprii Signatura sufficiat,

Bullarii Magni Tom. V.

& ubique plenam fidem faciat in iudicio, & extra, regula quæcumque contraria non obstante: Et firmis remanentibus cæteris omnibus, & singulis per Nos in dictis litteris impositionis Decimarum dispositis, & ordinatis.

Fiat F.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Kal. Aprilis, anno nono.

Breve Beatificationis Petri de Arbues Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, primi Inquisitoris in Regno Aragoniæ. CXLII.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1664.

Optimissimos Christi athletas, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in sanguine Agni, quorum pretiosa in conspectu Domini morte religio defensa, cumulatam fidem, Ecclesia roborata est, sicuti post agonem victores coronam justitiæ donat in cælis iustus Judex, ita devota convenit fidelium veneratione in terris honorari, ut qui sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die, ac nocte in templo ejus, infirmitatem nostram sua intercessione juvare dignentur.

§. 1. Quam in rem pro pastoralis nostro munere, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus, propensis studiis incumbentes, flagrantia id ipsum Catholicorum Regum, & aliorum Christi fidelium vota libenter exaudimus, prout omnibus maturæ discussionis trutina perpensis ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Religionis, Fideique Catholicæ robur, & incrementum, Sanctæque Mariæ Ecclesiæ exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§. 2. Cum itaque ad preces Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Generalis Inquisitoris, & Ministrorum omnium Sanctæ Inquisitionis Hispaniarum, ac Deputatorum, præsertim in Regno Aragonum adversus hæreticam pravitatem, necnon Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ, Cleri, Juratorum, & Populi Civitatis Cæsaraugustanæ processus ritè, & rectè confecti fuerint super Sanctitate Vitæ, Virtutibus, Martyrio, causa martyrii, prodigio quoque effervescentiæ, & multiplicationis sanguinis, aliisque miraculis à Deo patris intercessione Servi Dei Petri de Arbues, alias Magistri Epilæ nuncupati, dum vixit Canonici prædictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, & primi Inquisitoris in dicto Regno Aragoniæ auctoritate Apostolica deputati, qui dum manus Inquisitoris hujusmodi fideliter, & summo cum Fidei Catholicæ zelo exercebat, à nefariis quibusdam Sicariis Judaica perfidia infectis, in odium ejusdem Catholicæ Fidei immaniter trucidatus martyrii palmam accepisse asserebatur: iidemque processus in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum accuratissime discussi fuerint, factaque tandem eorum omnium, quæ in causa gesta sunt, coram Nobis plena, & distincta relatione, præfata Cardinalium Congregatio, Nobis annuentibus, censuerit, quandocumque tutò deveniri posse ad solemnem Canonizationem ejusdem Servi Dei Petri Arbuesij, juxta Ritus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sacrorum Canonum dispositionem, attento quod agitur de Martyre cum prodigio, & miraculis maturè discussis, & formiter approbatis.

§. 3. Hinc est, quod Nos piis memoratorum Philippi Regis, Inquisitorum, Capituli, Cleri, Juratorum, & Populi supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de præfatorum Cardinalium con-

Exordium

Supplicatio Regis, & Inquisitorum Hispaniarum.

Braci nomine nuncupatus

K k 2 filio

filio, & unanimi assensu indulgemus, ut memoratus Dei Servus Petrus Arbucius in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & reliquie venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur. Imagines quoque radii, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub Ritu duplici recitetur officium, & Missa celebretur de Martyre non Pontifice singulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 17. Septembris, qua spiritum Creatori reddidit. Hæc verò in locis dumtaxat infra scriptis, nempe in Cathedrali Ecclesia Cæsaraugustana, ubi Canonicus Martyrii palmam consequutus est, ejusque Corpus requiescit, in Ecclesiis Generalis Inquisitionis Hispaniarum, ac Sancti Martini Inquisitionis Regni Aragoniæ, ubi primus Inquisitionis munus obivit, & à qua ex Apostolica auctoritate munus idem accepit: necnon in Matrice Ecclesia oppidi de Epila, ubi natus est, & quantum ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus.

§. 4. Præterea, præfenti tamen dumtaxat anno à datis hujusmodi litteris inchoando, in supradictis Ecclesiis solemnia Beatificationis ejusdem cum Officio, & Missa sub Ritu duplici majori die ab Ordinario constituta, & intra sex menses promulganda celebrandi facimus facultatem. Romæ verò in Ecclesia Sanctæ Mariæ Montis Serrati, Nationis Regni Aragonum intra bimestre: postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum eadem solemnia celebrata fuerint, pariter celebrari permittimus.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Decretis super non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub
die 17. Apr. Annulo Piscatoris, die 17. Aprilis 1664. Pontificatus nostri anno nono.

CXLIII. Decernit & declarat, quod Fratres universi, & singuli Ordinis Prædicatorum, ubique terrarum, priusquam ad Sacros Ordines ascendant, ætatem ad hujusmodi Ordines suscipiendos explevisse debeant, juxta Concilii Tridentini Decreta.

Edita An. D. 1663. ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Redite Nobis ex alto dispensationis ratio postulat, ut paternam Christi fidelium, qui è fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, curam gerentes, illa quæ felici eorum directioni, & regulari disciplinæ officere noscuntur, de medio tollere studeamus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod in plerisque dicti Ordinis Provinciis Indiarum non sine notabili regularis disciplinæ, studiorum, & communis quietis, pacisque detrimento Fratres ejusdem Ordinis passim ante legitimam ætatem à Concilio Tridentino præscriptam mittuntur, & admittuntur ad majores Ordines suscipiendos, eo quod præterant adesse illis privilegium speciale desuper Ordini prædicto, aut alteri Religioni, cum qua Ordo ipse in privilegiis communicat, à Sede Apostolica indultum circa prima dictarum Provinciarum, & Converterum initia, sive quod ibidem Episcopi, & Archiepiscopi ex novissima quadam concessione Apostolica, ob pœnariam opera-

riorum habeant, aut habere putentur amplam ea in re facultatem.

Ac insuper in eisdem Provinciis passim irrepit abusus intolerabilis, quo Fratres Converteri, seu Laici arte, ac solertia Clericalem Religionis habitum, Sacrosque Ordines absque legitima Superiorum dicti Ordinis permissione suscipere non verentur, dum videlicet de una in aliam Provinciam commigrantes sese mox Clericos professos fingunt, ac falsificatis dimissorialibus litteris se offerunt Episcopis initiandos, tametsi in prædicto Ordine Prædicatorum omnis Converterorum transitus ad habitum Clericalem sit legibus quamseverissimis interdicitur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Magister Generalis agnoscat, ac deprehendat fore plurimum è re divini obsequii, cultusque ac decencie, necnon claustralis observantie, & ætioris educationis, si validum adversus hujusmodi præmaturas ordinationes remedium admoveatur; & proinde qualicumque hujusmodi privilegio, si quod in illis partibus, vel prædicto ejus Ordini immediatè concessum, vel per communicationem ab alio quocumque Ordine participatum habetur, in manibus nostris renunciet, cupiatque opportunè à Nobis in præmissis provideri, & ut infra indulgeri.

§. 3. Nos ipsi Magistram Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dictamque privilegii renunciationem ab eodem Magistro Generali factam, ut præfertur, harum serie admittentes, & acceptantes, quod de cætero non minus in supradictis Provinciis Indiarum, quam in Europa, prædicti Ordinis Prædicatorum regulares universi, ac singuli, priusquam ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines ascendant, ætatem ad tales ordines suscipiendos per Decreta Concilii Tridentini prædicti respectivè requisitam omnino explevisse debeant, nisi cum aliquibus nominatim, & in casu singulari per litteras Apostolicas in simili forma Brevis toties quoties impetrandas, & ordinatori exhibendas, super hujusmodi ætatis defectu canonicè dispensatum fuerit, quemadmodum fit in Europa: quodque facultates, si quæ jam datæ sint, sive in posterum dentur illarum Regionum Episcopis, & Archiepiscopis conferendi majores Ordines hujusmodi ante legitimam ætatem, ad Fratres dicti Ordinis Prædicatorum nequaquam extendi censeantur, neque his ibi, aut ullibi suffragari possit ad ullum præmaturæ ordinationis effectum quocumque communicatio privilegiorum cuicumque Religioni concessorum, aut concedendorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 4. Præterea quibusvis supradictarum Provinciarum in Indiis consistentium Ordinis prædicti Fratribus Laicis, seu Converteris, ne sine legitima Superiorum ejusdem Ordinis permissione è statu Converterorum ad statum, & habitum Fratrum Clericorum dicti Ordinis transire, aut etiam ultra ad sacros Ordines sese intrudere audeant, vel præsumant quovis modo, sub excommunicationis late sententiæ pœna per Contraventores eo ipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate, & tenore præsentium prohibemus, & interdicitur.

§. 5. Decernentes easdem præfentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus

Confirm
provis in no

Quod L
non pro
viam
Ordinis

Decretis
ipsum

super

super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Nos obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Martii 1663. Pontificatus nostri anno nono.

EXLIV. Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Soc. JESU in Festis Sanctorum Ignatii, ac Francisci Xaverii, confessis, ac communione refectis.

Vide ad Const. 256. Urbani VIII. Aliàs fel. & ad Const. 48. Innoc. X. Aliàs.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Cum sicut accepimus, aliàs fel. record. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster volens omnes, & singulas Ecclesias Presbyterorum Societatis JESU ubique existentes aliquo spiritali munere illustrare, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confusus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex dictis Ecclesiis Presbyterorum Societatis JESU ubique existentem, in Sancti Ignatii ultima Julii, ac Sancti Francisci Xaverii 2. Decembris mensium celebrari solitis festis diebus à primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione piis ad Deum precibus effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in Domino perpetuò concessit, prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris litteris in simili forma Brevis die 8. mensis Junii 1622. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut prædicti Presbyteri Societatis JESU Nobis nuper exponi fecerunt, Officium, & festum prædicti Sancti Francisci Xaverii à die secunda ad tertiam diem mensis Decembris Apostolica auctoritate per Nos translata sint: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt prædicti Presbyteri Societatis JESU, ut Indulgentias, & peccatorum remissiones à prædicto Gregorio Prædecessore Ecclesiis Presbyterorum Societatis JESU hujusmodi die festo ejusdem Sancti Francisci Xaverii, die 2. mensis Decembris, ut præfertur, celebrari solito concessas ad tertiam diem ejusdem mensis Decembris etiam transferre de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur eisdem Presbyteros Societatis JESU spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, Bullarum Magni Tom. V.

supplicationibus illorum nemine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Indulgentias, & peccatorum remissiones à prædicto Gregorio Prædecessore Ecclesiis Presbyterorum Societatis JESU die festo prædicti S. Francisci Xaverii die 2. mensis Decembris singulis annis celebrari solito concessas, ad tertiam diem ejusdem mensis Decembris, servata tamen in reliquis omnibus, & singulis dicti Gregorii Prædecessoris litterarum hujusmodi forma, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò transferimus, & perpetuis futuris temporibus translatas esse decernimus, ita ut in posterum Christi fideles aliquam ex Ecclesiis Presbyterorum Societatis JESU ubique existentium visitantes, Indulgentias, & peccatorum remissiones à prædicto Gregorio prædecessore aliàs concessas, non ampliùs secunda, sed tertia die mensis Decembris hujusmodi lucrabuntur.

§. 3. Non obstantibus ejusdem Gregorii Prædecessoris litteris prædictis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Julii 1663. Pontificatus nostri anno nono.

Prohibet fundationes Conventuum in Familia Ultramontana Ordinis Minorum de Observantia intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à jam erectis, etiam aliorum Regularium.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte dilecti filii Petri Roche Commissarii Generalis Curie pro Familia Ultramontana Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expedito, quod dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster considerans in Provincia Carthaginensi dicti Ordinis tam angusta, tantam multitudinem Conventuum Regularium diversorum Ordinum reperiri, ibique nihilominus adesse prætensiones novarum fundationum, ex quibus quamplurima oriebantur inconvenientia, ordinaverat, ne in posterum edificari posset ullus Conventus intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à jam erectis, prout in ejusdem Clementis prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis expeditis plenius dicitur contineri: Et in eadem expositione subjuncto, quod in Provincia Valentina Fratrum de Observantia, & Sancti Joannis Baptistæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Sancti Francisci in Regno Valentie eadem inconvenientia sequebantur, cum intra spatium quadragintaquatuor leucarum longitudinis, & decem latitudinis, viginti tres Fratrum de Observantia, ac viginti Fratrum Discalceatorum, & sexdecim Conventus Fratrum Minorum ejusdem S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, Hospitalia quoque quamplurima pauperum ex elemosynis viventium, necnon triginta Monasteria Monialium continentur, præter centum Conventus diversorum Ordinum, quorum major pars est Mendicantium, ex quibus & Seculares valde gravantur, & quamplurimæ ob novarum fundationum prætensiones, præsertim Fratrum Capuccinorum, Carmelitarum, Trinitariorum Discalceatorum, & aliorum, tam inter Seculares, quam inter Regulares oriuntur discordiæ, cum maximo regularis

Conversio Indulgent. S. Francisci Xaverii in diem tertium Decembris.

Transumptio ad.

D. P. An. 9. die 30. Martii.

Acta An. D. 1663.

Interfuit liq. Greg. X.

Transfert Indulgent. S. Francisci Xaverii in diem tertium Decembris.

Conversio Indulgent.

D. P. An. 9. die 18. Julii.

CXLV.

Acta An. D. 1663.

Motiva hujus Consilii.

gularis discipline detrimento, ac etiam populorum scandalo.

§. 1. Ideoque Congregationi predictæ supplicato, ut ordinaret, ne in dictis Provinciis, seu Regno, ullus Conventus, Domus, sive Hospitium Fratrum Capucinorum, Carmelitarum, Trinitariorum, sive quorumlibet Regularium intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à jam fundatis erigeretur absque expressa Sedis Apostolicæ licentia, prout in Provinciis Burgensi, Granatensi, Aragoniæ, & Majoricensi similiter ordinatum fuit, emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum
Sac. Congr.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis censuit, & decrevit servandam esse formam, & dispositionem memorati Brevis sancti. meum. Clementis VIII. etiam in Provinciis Valentia, Observantium, & Sancti Joannis Baptistæ Discalceatorum Ordinis hujusmodi: atque ita Fratribus cujuslibet Ordinis Mendicantis, novorum Conventuum, Hospitiorum, seu Domorum, & sub quovis titulo habitationum permanentium erectionem absque Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia contra tenorem dicti Brevis, & Apostolicarum Constitutionum in predictis Provinciis esse prohibendam, & interdiciendam, prout harum serie prohibet, & interdicit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 22. Junii 1663. M. Cardinalis Ginetti.

Confirmat
prolatum
Decretum.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Petrus nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate predictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum
invenit.

§. 4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & defini debere, ac irritum, & inane si locus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessis
legat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9.
die 6. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 6. Augusti 1663. Pontificatus nostri anno nono.

Super electione Provinciarum Indiarum Ordinis Prædicatorum, ac confirmatione eorundem à Magistro Generali. CXLVI.

Vide ad Confis. 262. Urbani VIII. Nuper pro parte, in qua cautius Provinciales debere esse biennales.

ALEXANDER PAPA VII. Edita A. T. 1663.
Ad futuram rei memoriam.

Scrofancti Apostolatus sollicitudo, quam meritis licet, & viribus longè impares, auctore Deo gerimus, Nos admonet, ut circa statum personarum quarumlibet divinis obsequiis sub summi Religionis jugo mancipatarum propensius studiis intendentes, illarum felici directioni, & regulari observantia salubriter, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagemus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature considerationis tractina perpensis, arbitramur in Domino rationi esse contentaneum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod dudum Provinciis Indiarum dicti Ordinis ob immanem eorum ab hac alma Urbe distantiam, mox ab earundem institutionis initio provifum fuit de indulto, aut privilegio respectivè, quo illic Capitulis Provincialibus conceditur primo Diffinitori, vel Diffinitorio facultas confirmandi statim Provinciam ibidem electam, vel quod ipsa electio sit simul confirmatio. Et specialiter pro Provincia Sancti Jacobi de Mexico Ordinis hujusmodi quondam Joan. de Fenario dum vixit Magister Generalis ejusdem Ordinis, impetravit à felic. rec. Clemente Papa VII. prædecessore nostro litteras in simili forma Brevis die 11. Julii 1532. expeditas, quarum Initium est, *Pastoralis officii, &c.* in quibus disponitur, ut Prior Provincialis ipsius Provincie juxta Constitutionum ipsius Ordinis tenorem eligi, & per Diffinitorium Capituli cassari, aut confirmari, & ad officium ipsum acceptandum censuris Ecclesiasticis compelli possit: Et si contingat Diffinitorium in partes æquales dividi, tunc eligatur ab eisdem Diffinitoribus unus alius Religiosus de dicta Provincia, & ea pars Diffinitorii, cui talis electus adhererit, Provinciam casset, & confirmet, prout videbitur expedire.

§. 2. Venim ne hujusmodi concessionem, quæ provisionales sunt, cum ingenti Ordinis perjudicio ex sinistra intelligentia traherentur in perniciosum abusum, ac sensum à mente concedentium alienum, intelligendo quod essent solemnes, & definitive, Capitulum generale dicti Ordinis Romæ anno 1589. celebratum remedium adhibuit, ac ordinavit, quod Provinciales Provinciarum Indiarum statim post eorum electionem juxta privilegia ipsius Provincie concessa, munere suo fungerentur: tenerentur tamen saltem intra biennium ad Magistrum Generalem ejusdem Ordinis mittere decretum suæ electionis pro sui, & totius Ordinis Capituli debita recognitione, & hoc sub pena privationis officii ipso facto incurrendæ, & inhabilitatis in posterum. Quam quidem ordinationem quondam Thomas Turchus, dum vixit Magister Generalis Ordinis præfati, tenet alias, quas pro Provinciis Indiarum ex factis à suis prædecessoribus, & Capitulis generalibus compilavit Cesaraugustæ anno 1648. & explicavit, hoc adjecto, ut Magister Generalis electionem vel confirmare, vel cassare possit, potest sibi in Domino videretur. Quæ omnia considerans Capitulum generale dicti Ordinis itidem Romæ anno 1656. celebratum innovavit, auxit, & communiit prolixâ ordinatione pro Provinciis Indiarum in communis numero 5. tenoris qui sequitur, videlicet: Cum in Capitulo generali Romæ 1589. sic ordinatum fuisset, Provinciales Provinciarum Indiarum statim post eorum electionem, juxta

juxta privilegia ipsis Provinciis concessa, munere suo fungantur, teneantur tamen saltem intra biennium ad Reverendissimum Patrem Generalem mittere decretum suae electionis pro sui, & totius Ordinis Capituli debita recognitione, ut electionem vel confirmare, vel cassare possit, prout sibi in Domino videbitur expedire, & hoc sub poena privationis officii ipso facto inhiabitanda; & inhabilitatis in posterum: Nos hujusmodi ordinationem, velut sanctae Obedientiae, & unitati indivisae nostri Ordinis summè necessariam, extremo, quo possumus, consensu munimus, stabilimus, & insuper ordinando adjicimus, quod Provincialis quisquis electionis suae scrutinium, seu decretum intra tempus supra expressum, ac praefixum Magistro Ordinis non miserit, post suum Provincialatum in omnibus habeatur, ac si revera Provincialis non fuisset: Proinde in virtute Spiritus Sancti sanctae obedientiae, & sub formali praeecepto, necnon sub nullitate cujuscumque actus in contrarium prohibemus: Tum ne talis post suum Provincialatum potatur, aut potiri permittatur loco illis aliis debito, qui quondam Provinciales fuerant: tum etiam ne possit deinceps toto vitae suae tempore eligi, vel quoquo modo applicari ad officia Prioris, Visitatoris, Vicarii, Doctrinarii, sive ad alia munia etiam Scholastica, quorum omnium ex nunc simpliciter incapax decernitur, ac declaratur, ita quod tali, neque praetacti loci, neque vocis passivae jus ullum suffragari possit, donec Magistri Ordinis superveniens confirmatio realiter ipsi Provinciae illata, ac notificata plenè constare fecerit electionem fuisse bonam, & supremae Ordinis auctoritate solemniter, legitimèque agnitam, & approbatam.

Provinciales
Magistri
Ordinis
Gen.

§. 3. Quod si in aliqua, aut aliquibus harum Provinciarum adsit, vel adesse praetendatur quaecumque Indultum, Privilegium, Exceptio, Dispensatio, aut qualicumque nominis exemptio tollens, minuens, atque suspendens Ordinationem supradictam, ejusve obligationem, aut poenas appositas: Nos hodie communi, ac publico nomine totius Ordinis Praedicatorum, quem in hoc generali consensu legitimè representamus, hujusmodi privilegio, indulto, exceptioni, dispensationi, ac cujuscumque nominis exemptioni, si qua est, vel putatur esse, tanquam regularis obedientiae pernicioso detrimento, seu facillimè schismatum occasione deliberatè, ferè, ac expressè renunciamus, ac renunciatum esse denunciamus. Denique obtestamur Reverendissimum Magistrum Ordinis, ut quandocumque contingeret ex aliqua harum Provinciarum non transmissi ad se scrutinium, seu decretum electionis novi Provincialis, vicissim ipse acta illius Capituli Provincialis, (si qua fortè seorsim ad manus suas pervenerint) nequaquam approbet, nec ullas graduum postulationes exaudiat, aut ullius promotionis patentes expediri jubeat, neque institutiones Praedicatorum Generalium in hujusmodi actis exponi solitas admittat, vel ratas habeat, nec taliter factae institutiones ullum sortiantur effectum, quoadusque electus Provincialis fuerit per Magistrum Ordinis confirmatus, hujusque confirmationis patentes in Provincia sint promulgatae.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, praesertis ordinationibus non obstantibus praefata Provincia Sancti Jacobi de Mexico sub moderno Generalatu desisterit spontè, ac desciverit à lege, & obligatione transmittendi, & submittendi dicto Magistro Generali exponenti decreta, seu scrutinia electionum duorum Priorum Provincialium proximè praesertorum pro obtinenda legitima ipsarum confirmatione, vel si in Domino conveniens videretur, cassatione: Nobis propterea ipse Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut sibi in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur eundem Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasio-

ne, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatis existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, ad quos praesces hujusmodi remisimus, visis, & maturè consideratis, ac perpensis per eosdem Cardinales memorati Clementis praedecessoris nostri in forma Brevis litteris, & praesertim Statuto Capituli Generalis celebrati de anno 1656. ipsum Statutum auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, eique inhaerendo expressè decernimus in posterum Provinciales, nedum Mexicanæ, sed etiam aliarum Provinciarum Indiarum Ordinis hujusmodi immediatè post eorum, seu cujuslibet eorum capitularem electionem munere suo fungi debere; teneri tamen, saltem intra biennium, ad Magistrum Generalem Ordinis praedicti transmittere decreta, & acta suarum electionum, ut ipse Magister Generalis easdem electiones confirmare, vel cassare possit, prout sibi juris esse videbitur. Aliter in casu contraventionis ipso jure, & ipso facto, & absque ulla declaratione intelligantur privati suo Provincialatu; & habeantur in omnibus, ac si Provinciales non fuissent, sintque pariter privati voce activa, & passiva, & inhabiles in perpetuum nedum ad praedictum officium Provincialatus, verum etiam ad quaecumque alia Prioris, Visitatoris, Vicarii, Doctrinarii, sive alia munia, etiam Scholastica, & subiaceant effectivè omnibus, & singulis poenis in praefato Statuto contentis.

Confirmas
Statutum
Capituli Ge-
neralis.

§. 5. Ne autem ex dubio super validitate, vel nullitate electionum hujusmodi erga Provinciales electos obedientia denegetur, vel subsequantur nullitates, auctoritate, & tenore praefatis volumus, & mandamus easdem electiones, dummodo sufficienti votorum numero à suffragantibus capitulariter sint factae, quicquid fortè reclametur, aut opponatur, quoadusque expectabitur responsio Magistri Generalis, tanquam canonica, & legitima habendas esse, supplendo pro interim ex nunc pro tunc omnes, & singulos juris, & facti defectus, qui in eis forsan intercesserint respectivè. Salva semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Supplet iuris
defectus.

§. 6. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suolque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decernimus
irritum.

§. 7. Quocirca Venerabilibus Fratribus illarum partium Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis locorum Ordinariis, & eorum cuilibet per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties ipsorum aliquis, seu aliqui desuper fuerint requisiti, sive etiam ex officio procedentes, easdem praesentes litteras, & in eis contenta quaecumque solenniter publicantes, faciant auctoritate nostra ipsas praesentes litteras, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat, & spectabit quovis modo in futurum in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè servari, & executioni demandari; contraditores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni appellatione remota compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis
derogat.

§. 8. Non obstantibus supradictis Clementis praedecessoris litteris, ac rec. mem. Bonifacii PP. VIII.

prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, & Provinciarum, aliive quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Transumptum fidei.

§. 9. Volumus autem ut eandem presentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscripitis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. D. de 1663.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 7. Augusti 1663. Pontificatus nostri anno nono.

CLVII. Quod Officium Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum in Domo S. Laurentii in Lucina de Urbe durare debeat in perpetuum, cum facultate tamen Capitulo Generali eligendi alium, si expedire videbitur.

B. P. A. D. 1663.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio Capituli Generalis.

Nomine dilectorum filiorum Vocalium Capituli Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, in Domo Regulari Sancti Laurentii in Lucina de Urbe Congregatorum Nobis nuper expositum fuit, quod cum dicta Congregatio à felic. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro per quasdam suas ea super re expeditas litteras instituta fuerit ea lege inter alia, ut ipsius Congregationis Præpositus Generalis ad vitam durare deberet, sicut re ipsa prima electio Præpositi Generalis huiusmodi ad vitam facta fuit, subinde verò mutato hoc instituto, terminus durationis Præpositorum Generalium ejusdem Congregationis primò quidem ad triennium, & postea ad sexennium præscriptus fuerit, & abundè citrà observatum sit præfata Congregationem continens, talibusque vexatam fuisse diffensionibus, ut nisi eximis prudentia, & vigilantia Venerabilis Fratris nostri Joannis Baptistæ Episcopi Albanensis S. R. E. Præfati Cardinalis Pallotti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, illis occurrisset, opportunaque remedia adhibuisset, Congregatio ipsa magnum discrimen aditura fuisset videtur.

Actum.

§. 1. Ipsi Exponentes, præmissis mature considerata, ad evellendam diffensionum huiusmodi radicem, unanimiter, & nemine discrepante, per vota secreta decreverunt, Præpositum Generalem dictæ Congregationis pro tempore eligendum, non ad sexennium, sed in perpetuum, & ad vitam eligendi durare debere, ea tamen lege ut de cetero in omnibus, & per omnia serventur Constitutiones, & Ordinationes ac decreta Capitulum Generalium, & integrum maneat Capituli Generalibus ipsius Congregationis in futurum in casu electionis faciende in eisdem Capitulis Generalibus, Præpositos Generales eligere etiam ad tempus, si ipsis Capitulis Generalibus pro majore Dei gloria, ac servitio, & bono Religionis ita visum fuerit expedire, & aliis prout uberius continetur in ipsorum Exponentium Decreto desuper emanato, & votum manibus subscripitis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sessio x. habita die 11. Maii 1663. citra durationem Præpositi Generalis ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo D. Cardinali Protectore, & Præfide. Post maturam, & multiplicatam ponderationem cum quatuor Patribus deputatis, & aliis ex gravioribus Patribus Capituli Generalis circa durationem Præpositi Generalis, ut scilicet reducatur ad durationem perpetuam, & ad vitam ejusdem Præpositi Generalis, juxta primum Institutum ejusdem Religionis à Venerabilibus Patribus Augustino Adorno, & Franciscò Caracciolo Fundatoribus, ut piè credendum est, Spiritu Sancto dictante, dispositum, & à Sancta Sede Apostolica, & à fel. record. Sixto V. approbatum, & in Bulla erectionis specialiter expressum, adductis gravissimis motivis, & rationibus, & exemplis ad rem facientibus, & auditis sententiis omnium Patrum in Capitulo Congregatorum, propositum fuit per vota secreta resolvendum, an in futurum Præpositus Generalis pro tempore eligendus durare debeat non ad sexennium, sed in perpetuum, & ad vitam eligendorum, ea tamen lege, ut de cetero in omnibus, & per omnia serventur Constitutiones, & Ordinationes, & Decreta Capitulum Generalium, & integrum remaneat Capituli Generalibus illos eligere etiam ad tempus, si eisdem Capitulis Generalibus pro majore Dei gloria, & servitio, & bono Religionis ita visum fuerit expedire per secreta suffragia, & quatuor ex quinque partibus votorum concurrant, & insuper expressus accedat assensus, & approbatio Sanctissimi Domini Nostri; illiusque pro tempore successorum in perpetuum, & cum declaratione, quod in quocunque casu defensionis, seu cessationis Præpositorum Generalium, ut supra eligendorum extra tempus Capitulum Generalium, Generales Præpositi extra Capitulum Generale ad præscriptum Constitutionum, seu Decretorum eligendi usque ad Capitulum Generale post dictam electionem proximè celebrandum tantum perdurent, reservato, quatenus opus sit, beneplacito Sanctissimi Domini Nostri, nomine totius Capituli Generalis impetrando, & à Procuratore generali procurando. Et per vota secreta omnibus concurrentibus fuit resolutum affirmativè. J. B. Cardinalis Pallottus Protector, & Præfides: Philippus Mascambrunus Cler. Min. Franciscus Meliori Cler. Min. Innocentius Lanzalonga Cler. Min. Ludovicus Revelo Cler. Min. Laurentius Bonafidanza Cler. Min. Clemens Gualterius Cler. Min. Franciscus Migliacci Cler. Min. Petrus Ansalonius Cler. Min. Marius Calderinus Cler. Min. Tiberius Maris Americus Cl. Min. Ludovicus Protospadarius Cl. Min. I. Ximenes Cl. Min. Paulus Ayrolus Cl. Min. Lucas Ximenes de Los Cler. Min. Jacobus Pedicinus Cler. Min. Alfonsus Rivelto Cler. Min. Paulus Ayrolus Cler. Min. Secretarius Capituli Generalis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebatur, præfati exponentes Decretum huiusmodi Apostolica confirmationis nostre patrocinio communitè summo perè desiderarent. Nos felici, prosperoque dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, prospicere, ipsorumque exponentium votis favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existant, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore contentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 4. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos jura, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet inter venerint, supplementis, hac tamen lege, ut casu quo servatis servandis, ut supra, Præpositus Generalis ad tempus electus fuerit, in casu novæ electionis non possit deinde ad tempus eligi, nisi iterum per vota secreta quatuor ex quinque votorum partibus concurrant, & expressus assensus, & approbatio nostra, vel successio

Decretum Capituli Generalis.

Confirmatio prout in rati.

successorum nostrorum in perpetuum accedat, & hoc tories quoties casus electionis advenerit, alioquin Præpositus Generalis ad vitam perduret.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anno Pontificatus, die 22. Augusti 1663. Pontificatus nostri anno nono.

Super Concordia facta inter Procuratores Generales Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Romana Ordinum Redemptionis Captivorum.

§. 1. Cùm Fr. Franciscus de la Rosa Vicarius, & Procurator Generalis Ordinis Sanctæ MARIÆ de Mercede supplicem libellum Sanctissimo porrexisset, quo se, suumque Ordinem admodum lætos conquereretur de assertionibus, quas dictum typis, ac viva voce, tum in concionibus, tum in publicis disputationibus vulgari student Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nempe quod ipsis Fratribus de Mercede non ex primævo eorum Ordinis instituto injunctum fuerit, sed ex voto mox ipsidem accesserit Christi fideles Captivos è manibus Barbarorum redimendi onus, fortibusque olim commissum, firmatumque, ut idem Ordo de Mercede Ordini Sanctissimæ Trinitatis tandem uniretur, quæ præsertim contineri asserebat in libello novissimè impreso Romæ typis Angeli Bernabo à Verme, anno 1660. cui titulus est, Vitæ Sanctorum Joannis de Matta, & Felicis de Vallois Fundatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis; Sanctitas Sua speciali ejus rescripto ob lites inter Ecclesiasticas, & Regulares personas dirimendas absque strepitu, & figura judicii, atque ad sedanda scandala exinde orta, & oriunda; potissimum verò ad perpetuam inter Fratres prædictorum Ordinum charitatem stabilendam, rei amicable inter eos consulendæ, &

componendæ provinciam commisit Rev. P. D. Phœbæo, tunc Sacræ Rituum Congregationis à Secretis, qui accersitos, ac pluries seorsim, & una cum auditoribus Procuratores Generales utriusque Ordinis, nempe præfatum Fratrem Franciscum de la Rosa Mercedarium, & Fratrem Joannem à Conceptione Excalceatum Sanctissimæ Trinitatis pariter asserentem, quod Fratres Mercedarii his prorsus non dissimilia evulgant de Fratribus Sanctissimæ Trinitatis, in eam tandem sententiam adduxit, ne sub pœna privationis votis activæ, & passivæ in perpetuum aliquis eorum audeat, seu præsumat in posterum scriptis, aut viva voce, tum in Concionibus, tum in publicis, & privatis disputationibus prædicta sub quovis prætextu, vel quæsito colore prædicare, asserere, disputare, & affirmari facere, & curare; siquidem adversantur litteris Summorum Pontificum, præsertim verò Clementis Octavi, incipientibus, Romana Catholica Ecclesia. Datum Kalendis Maii 1601. super Canonizatione Sancti Raymond de Penafort, §. 17. & 18. ac respectivè litteris Innocentii Tertii, aliorumque Pontificum. Præterea libellum, de quo supra, in novis impressionibus à pag. 155. ad paginam 158. omnino conformandum esse enunciata Constitutioni Clementis Octavi, ac sub eisdem pœnis denuò non imprimi nisi ab eodem libello expunctis assertionibus præfatis. Verùm quia inter hæc præfatus Rev. P. D. Phœbæus ad Præceptorium Sancti Spiritus in Saxia promotus fuit, & ipse Secretariæ Congregationis Sacrorum Rituum addictus sum, Sanctissimus mihi per aliud subsequens rescriptum mandavit, ut desuper prædictis omnibus, ac singulis decretum ederem, ac idem in acta Sacræ Congregationis referrem, sub expressis pœnis, aliisque gravioribus arbitrio Sanctitatis Sæ infigendis, executioni omnimodæ demandandum, prout demandari mandat. Die 2. Octobris 1663. M. Episcopus Sabinensis Card. Ginettus.

§. 2. Cùm autem, sicut pro parte præfatorum Francisci de la Rosa, & Joannis à Conceptione Procuratorum Generalium, Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius substantia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communitari summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfate Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in

Confirmas præinsertum Decretum.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fidei.

§. 6. Volumus autem ut eorundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. g. die 10. Oct.

*Datum in Arce Gandulphi, Diocesis Albanensis, sub Annulo Piscatoris, die 30. Octobris 1663. Pontificatus nostri anno nono.

CXLIX. Decreta pro Limana Provincia in Indiis Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum stabilita.

Edicto An. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de la Rosa Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod pro Provincia Limana in Indiis dicti Ordinis ad hoc ut promovendi ad Præsentaturæ, & Magisterii gradus, & virtute conspicui, & litteris satis, superque condecorati sint, statutum fuit, quod nullus ex Fratribus Provinciæ, & Ordinis hujusmodi ad Præsentaturæ, & Magisterii gradus promoveri possit, nisi prius infra scriptas condiciones adimpleverit, & secundum eas qualificatus existat. Videlicet.

Sequuntur Decreta.

§. 1. Ut nullus ad Præsentaturæ de Lectura lauream exponatur, qui non legerit ultra tres annos Logicæ, & Philosophiæ duos alios annos Theologiæ Scholasticæ, assistendo conferentiis, & aliis actibus pro Magistris designandis; idque non ubique locorum, sed tantum in aliqua Universitate approbata, vel in aliquo conventu ejusdem Ordinis studiis, litterariisque exercitationibus deputato. Post hæc, ut de eorum sufficientia constet, in Collegio Sancti Petri Nolasci Limano nuperimè ædificato sequentibus actibus litterariam reducat ad trutinam: Semel, sed publicè conclusiones defendens, ad semihoram præmissa præfatione, à quatuor Magistris proposita argumenta dissolvat. Deinde per horæ spatium punctum ex sententiarum Magistro desumptum, quod ante vigintiquatuor horas sibi forte contigerit, elucidet, & sententiam propositam impugnantibus quatuor Magistrorum telis obstitet.

Tunc Examinatores ad rem dijudicandam electi (præmissis in Receptoris manibus fidelitatis juramento, nempe nec se directè, nec indirectè Præsentaturæ candidato suggestisse argumenta, nec se nisi benemeritum, & dignum approbaturus) secretò ferant calculum, & faventibus pluribus suffragiis Receptor ad Prolisæ, seu Licentiati gradum evehat, quibus capax evadet Præsentaturæ de numero Provinciæ. Et nemo ad prædicta suffragia admittatur, quin prius de materia sibi à forte præscripta, saltem per tres horæ quadrantes differuerit.

Insuper & Examinatores ad hanc functionem nominandi, sint Magistri de numero Universitatis, Cathedralici Ordinis prædicti, Regens præfati Collegii, & Primarius Lector, quibus Collegii Receptor uti Præses assistat. Deinde, ut is tantum de Prædicatorum Præsentatura benemeritis habeatur, qui decem annis alicujus Domus Conventualis Concionator speciali rescripto assignatus, triplicis Quadragesimæ Feriis cum approbatione verbum Dei prædicaverit; quo tempore transacto, in Collegio prædicto concionetur semel per unam horam de Evangelio, & materia sortita per vigintiquatuor horas antecedentes: quo finito ad suffragia admittatur eadem forma, & eisdem supra relatis Examinatoribus approbandus. Postremò, ut

qui in dicta Provincia Magisterii laureolâ condècorandi fuerint, prius lecturi sint quotidie unam Theologiæ Scholasticæ lectionem per trium annorum spatium supra illos quinque ad Præsentaturam requisitos: Probationes autem, & informationes Lecturarum in Collegio Provinciali & faciendæ, & approbandæ sint, ac in Collegio (præter eam quæ ad Licentiatus gradum obtinendum effecerat) viginti quatuor horis antecedentibus per semihoram leget punctum super Scripturam Sacram sortitum, & per spatium alterius semihoræ duorum Magistrorum oppositis argumentis obstitet. Quibus peractis ad suffragia admittatur, & numerosiori Examinatorum calculo approbatus à Rectore Collegii ejusdem Magister eligatur, quo præcedente gradu, ad gradum Magistri de numero dignus judicetur.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa omnia uti justa, & rationi consona dilectus filius Magister Generalis dicti Ordinis approbaverit, & confirmaverit: Firmiora verò, & validiora sint illa, quæ hujus Sanctæ Sedis patrocinio roborantur, Nobis propterea dictus Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsum Franciscum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exiit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præsertas ordinationes, & dispositiones maturè considerant, consilio, eisdem ordinationes, & dispositiones auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & in posterum vim statuti in præfata Limana Provincia habere decernimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suolque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub D. P. A. Annulo Piscatoris, die 18. Februarii 1664. Pontificatus nostri anno nono.

Supes

CL. Super observatione Indicis Librorum prohibitorum noviter impressi.

Dubia Indicis librorum prohibitorum decidit Congregatio creata à Sixto V. in Constit. 74. Congregatio. 7. Indicis librorum prohibitorum Regulas inviolabiliter observari precepit Clemens VIII, Constit. 36.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Speculatores Domus Israël, quæ est Sancta Dei Ecclesia, inscrutabili Divinæ providentiæ arcano constituti, pastorem vigilantiam nostram avertendis imminentibus gregi Dominico periculis peculiari studio jugiter adhibemus, ne oves pretioso Salvatoris, & Domini Nostri JESU CHRISTI sanguine redemptæ seducantur à via veritatis, sed illi insistentes sub salutaris doctrinæ directione, ad æternæ beatitudinis metam felici cursu gradiantur.

§. 1. Cum itaque ad ejusdem Ecclesiæ gubernationem præcipuum sit in ordinandis moribus, & castiganda doctrina momentum, quod ab altero purum fidei lumen existat, ab altero operum rectitudo: Sedes Apostolica præclare intelligens homines legendo, tam quæ credenda, quam quæ faciendæ sunt, optime discere, magnam in primis in librorum delectu constituendo adhibet, semperque adhibuit diligentiam, quo mali à bonis, noxii ab innoxii discernentur, nominatim signatis auctoribus, & scriptis, à quibus Christi fideles abstinere deberent.

§. 2. Quam in rem Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Indici librorum prohibitorum, & expurgandorum præpositi, non solum sua sponte, & pro muneris sibi injuncti ratione, sed etiam speciali mandato nostro attentius incumbentes, cum animadverterint, post Indicem librorum prohibitorum à felic. recordationis Clemente PP. VII. prædecessore nostro editum juxta formam alterius Indicis, qui Sacrosancti Concilii Tridentini auctoritate prodierat, quamvis multi libri tam à successoribus prædicti Clementis Romanis Pontificibus, quam ab eorundem Cardinalium Congregatione prohibiti, illorumque Auctores damnati fuerint, nullum tamen Catalogum ordinatum, atque distinctè librorum prohibitorum, & Auctores damnatos hujusmodi complectentem publica auctoritate fuisse confectum, magnamque proinde in hac materia oriri perplexitatem, quæ in dies major futura est, nisi opportune provideatur.

§. 3. Idcirco Nos difficultati inveniendæ hæc in re veritatis occurrere cupientes, post maturam & diligentem deliberationem, cui nonnulli ex præfatis Cardinalibus ad res accuratius dispiciendas præpositi fuerunt, decernimus in primis deveniendum esse ad novi Indicis confectioem, quo non solum libri post novissimum Clementis prædecessoris Indicem prohibiti, aut aliis confixi, verum etiam in superioribus, quos diximus, catalogis descripti continerentur. Deinde quoad ordinem in disponendis auctoribus, & materiis nominibus solam litterarum Alphabeti seriem esse deinceps observandam, ommissa nunc trina illa in Classibus distributione, quæ licet ab initio laudabiliter esset instituta, usu nihilominus deinceps cognitum est, commodiorem adhuc iniri posse in hoc genere rationem, & quæ nullas appendicum adjectiones, multiplices alioquin, & implicitas tractu temporis exituras desiderata sit, remque expediat sine ulla legentium in querendis Auctoribus molestia, præsertim Bibliopolarum, quibus ut facilis, & explicita sit hujus Indicis tractatio, publicè in primis interest, ne ipsi errantes multorum errori causam præbeant.

§. 4. Accedit, quod illa Classium distinctio plurimè non modò vulgares, sed etiam eruditos sæpe de-

cipiebat, dum ex earum ordine confixio gravitatem æstimabant, quasi severius actum semper videretur tunc legentibus anteriorum, quam posteriorum Classium libros, quod tamen secus esse ex ipsa Classium institutione à Concilio Tridentino facta colligi facile potest, ubi cum solum antecedit distinctio inter libros Auctorum vitio, ac demerito, vel perniciosæ doctrinæ, errorumque in eis contentorum ratione damnatos, ac inter præferentes, aut dissimulantes Auctores, contigit ut plerique libri ignoti Scriptoris, qui tertiæ Classi assignantur, pejores multò sint, quam in primæ, aut secundæ recentiori: cui falsæ persuasioni, ne perniciosæ in hæc materia licentiæ causam præbeat, medendum omnino existimavimus.

§. 5. Quamvis autem ulteriorem Classium distinctionem omitti jufferimus, hætenus tamen observatam retinendam censuimus, ut citarentur in cujusque libri confixione, ubi opus est, hujusmodi Classes, & appendices unà cum decretis, quibus primum libri confixi fuerunt, quo rei ab initio gestæ series innotescat.

§. 6. Quam etiam ob causam Indices Tridentinum, & Clementinum, unà cum suis appendicibus Indici huic generali adjiciendos curavimus, simulque omnia Decreta ad hæc usque tempora in hac materia post prædicti Clementis prædecessoris Indicem emanata, ne quid omnino, quod curiosæ fidelium diligentie prædesse possit, omissum videretur. Quæ omnia cum juxta mentem nostram diligenter, & accuratè fuerint executioni mandata, composito Indice generali hujusmodi, cui etiam Regulæ Indicis Tridentini cum observationibus, & instructione memorato Indici Clementino adjunctis appositæ fuerunt: Nos de prædictorum Cardinalium consilio eundem Indicem Generalem, sicut præmittitur, jussu nostro compositum, atque revisum, & typis Cameræ nostræ Apostolicæ jam impressum, & quem præsentibus nostris pro inserto haberi volumus, cum omnibus & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac ab omnibus, tam universalibus, quam singularibus personis, ubicumque locorum existentibus, inviolabiliter, & inconculsè observari mandamus, & præcipimus, sub penis in Constitutione recolendæ memor. Pii IV. etiam prædecessoris nostri super Indicis Tridentini confirmatione edita contentis, ad quas varietatis veterum Decretorum proponendis transgredientium penas tollendæ gratia, omnes, & singulas penas per Constitutiones Apostolicas, & decreta anteriora hujusmodi quomodolibet inflictas harum serie reducimus, firmis tamen manentibus his, quæ de Auctoribus, & libris damnatis in litteris Apostolicis die Cœnæ Domini publicari solitis sancta sunt, circa quos nihil omnino mutare, ac ne contingere quidem intendimus.

§. 7. Mandantes propterea omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis eorum Vicariis, & Officialibus, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, & Regularium cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti Superioribus, omnibusque aliis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, ut hunc generalem Indicem vulgandum, & observandum pro viribus curent; memores ad officii sibi commissi munus pertinere, ut oves Domini gregis tam à pabulis perniciosæ arceantur, quam salutaribus impleantur: à quo si (quod absit) per malitiam, aut negligentiam cessent, omnium malorum, quæ inde gravissima, & maxima oriri necesse est, districte tibi apud severum Judicem reddent rationem.

§. 8. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus

tenoribus, & formis, ac quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut alia ex quavis forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac formam in illis traditam pro servata habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

*Trasumptio-
ram fides.*

§. 9. Volumus autem ut eorundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum & gentium adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

*Ep. P. An. 9.
die 5. Martii.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Martii 1664. Pontificatus nostri anno nono.

CLL. Eximit Fratres, & Conventus Tertii Ordinis Sancti Francisci in Castellæ, Gallicæ, & Legionis Regnis degentes ab omni jurisdictione Ministri Provincialis Minorum de Observantia Sancti Jacobi.

*Edicta An. D.
1664.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Sci. vs.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci in Castellæ, ac Gallicæ, & Legionis Regnis degentium Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi ægrè ferebant eorum Ordinem in illis partibus pejorem quotidie in statum prolabi ex eo, quod Superiores ejusdem Ordinis, & Regulæ non haberent, à quibus immediate regerentur: quodque dudum felicitis recordationis Clemens Papa Octavus Prædecessor noster ordinaverat, ut Conventus dicti Ordinis in Lusitania consistentes Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissario Generali familiæ Ultramontanæ ejusdem Ordinis immediate subiecti remanentes proprium Ministrum Provinciale, & Definidores sibi eligere possent, eaque ratione multis inconvenientibus obviam itum, optimique effectus ad Dei gloriam, & Religionis incrementum inde consequuti fuerant, sicut experientia compertum erat.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Exponentes propterea & eorum Conventus in Regnis supradictis constitutos ab omni jurisdictione dilecti filii Ministri Provincialis Provincie Sancti Jacobi dicti Ordinis Minorum de Observantia eximi, & liberari, sibi ut dilecto filio Ministro Generali ejusdem Ordinis Minorum de Observantia immediate subiecti remanentes ab uno Ministro Provinciali, & quatuor Definitoribus, seu Discretis præfati Tertii Ordinis, qui in Capitulis quolibet triennio sub præsentia dicti Ministri Generalis, vel Commissarii familiæ Ultramontanæ Ordinis Minorum de Observantia hujusmodi, aut alterius per eos deputandi, juxta dispositionem Constitutionum dicti Tertii Ordinis celebrandis eligi deberent, ad instar Provinciarum Lusitanie, & Beticæ, non obstantibus recolendæ memoriæ Pii Papæ V. Prædecessoris pariter nostri litteris, quinto nonas Julii 1568. emanatis, quarum initium est: *Est officii nostri ratio, &c.* de cætero regerentur, & gubernarentur, concedi summopere desiderabant: Ema-

navit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus noster instantiam hujusmodi remisit, attentis narratis, ac audita relatione Ministri Generalis Ordinis, precibus Oratorum benigne annuens, decrevit, & mandavit eisdem Oratoribus, seu ipsorum Conventus in posterum à jurisdictione Ministri Provincialis Provincie Sancti Jacobi de observantia exemptos, & tantummodo eidem Ministro Generali, & Commissario Generali familiæ Ultramontanæ immediate subiectos fore, prout harum serie eximit, ac respectivè subjicit, eidemque Ministro Provinciali injungit, ne ullatenus in eorum gubernium curam, aut quancumque jurisdictionem se intromittat. Insuper eadem Sacra Congregatio statuit, ut deinceps prædicti Oratorum Conventus regantur per Visitatorem Provinciale, Definidores, aliosque Officiales ex eorum gremio assumendos, & eligendos, juxta Constitutiones Ordinis, & in reliquis omnibus ad instar Provinciarum Lusitanie, & Andalusie præfatarum. Pro hac autem prima vice electio præfatorum Visitatoris Provincialis, Definitorum, & Officialium fiat à dicto Ministro Generali, unà cum suo Generali Definitorio: & ita Sacra Congregatio præsentium vigore decernit, mandat, & statuit, & Nuncio Apostolico apud Regem Hispaniarum pro tempore degenti committit, ut quatenus opus sit, easdem præsentibus omnibus juris, & facti remediis executioni demandari faciat. Prædictis litteris Apostolicis sanctæ memoriæ Pii Quinti, cæterisque contrariis aliis in suo robore permanentibus, minime obstantibus. Romæ 6. Martii 1664. M. Cardinalis Ginetti.

§. 3. Cum autem, sicut præfati Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & efficacia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfate Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præfatis Pii Prædecessoris litteris, ac pie memoriæ Bonifacii Papæ Octavi, etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictorum Ordinum, ac Provincie Sancti Jacobi, & Conventuum, aliisque quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè,

*Decretum
irritum.*

Contradictio.

ALEXANDER SEPTIMUS.

197

plene, & sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permanentibus, ad premissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem presentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quae presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die vigesima sexta Martii millesimi sexcentissimi sexagesimi quarti, Pontificatus nostri anno nono.

CLII. Quod non liceat Fratribus Minorum de Observantia S. Francisci commorantibus Tolosae inducere novum Rosarium sub tit. Seraphici; nec facere Processionem Confraternitatis Conceptionis prima Dominica cujuscumque mensis: nec Tabellam exponere in qua Beata Virgo det Rosarium Sanctis Francisco, & Clarae.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

IN supremo Militantis Ecclesiae folio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinae bonitatis abundantiam constituti, exortas inter Religiosos viros controversias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§. 1. Itaque dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis Praedicatorum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 2. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Sacris Ritibus Praepositorum consilio, auctoritate Apostolica tenore presentium declaramus, ad favorem dilectorum filiorum Fratrum dicti Ordinis Praedicatorum Tolosae commorantium, non licere dilectis pariter filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, minusque Confraternitati in eorum Ecclesia magni Conventus erectae sub titulo Conceptionis Sanctissimae Virginis Immaculae, illiusque Confratribus facere Processionem prima Dominica cujuscumque mensis, nec posse praedictos Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia novum Rosarium sub titulo Seraphici, aut novem novenarum, vel alterius rationis inducere, praedicare, & docere, nec in Litanis B. Virginis aliquid innovare, nec tabellam exponere, in qua B. Virgo Dei Mater det Rosarium Sanctis Francisco, & Clarae, prout etiam praefata omnia fieri prohibemus, & servari mandamus.

§. 3. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Bullarii Magni Tom. V.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Maii 1665. Pontificatus nostri anno decimo.

CLIII. Confirmat Decretum Sacrae Congregationis pro Ereptione Conventus Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in Oppido Piscinae Maritimaec Diocesis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1664.

Aliis pro parte dilectorum filiorum Congregationis Sacrae Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum exposito, quod ipsi jam inde ab anno 1642. fundationem Conventus in Oppido Piscinae Maritimaec Diocesis, in executionem legati domus, & summae decem millium ducatorum sibi a quondam Laelio Thomasetti facti, de licentia Ordinarii, ac consensu Regularium, necnon Universitatis, & hominum dicti Oppidi inchoaverant, prout ex scripturis alijs in eadem Congregatione Cardinalium exhibitis constare asserbant; nec fundationem hujusmodi subinde perficere potuerunt propter multa impedimenta, quae supervenerant, ac deducta, & discussa fuerunt in praedicta Congregatione Cardinalium, quae tunc ipsis Exponentibus legatum hujusmodi, quod a dilectis filiis Monachis Sylvestrinis occupatum fuerat, consignari curaverat. Ideoque iidem Exponentes mediante dicto legato fundationem praedictam prosequi, & absolvere intendebant.

§. 1. Et licet non putarent sese sub Constitutione felic. recordationis Innocentii Papae Decimi Praedecessoris nostri super extinctione, & suppressione parvorum Conventuum, anno 1652. edita comprehensos esse, cum novam fundationem Conventus non facerent, sed inchoatam anno 1642. de licentia Ordinarii prosequi, & perficere intenderent: nihilominus ad tollendam omnem difficultatem, & dubietatem opportunam sibi desuper licentiam a memorata Cardinalium Congregatione concedi plurimum desiderabant, attento quod ad eorum favorem licentia Ordinarii, & consensus necessarii, sicut supra dictum est, concurrerent: quodque legatum Domus, & decem millium ducatorum hujusmodi pro fabrica Ecclesiae, & Conventus, eorumque sustentatione abunde sufficeret, idque eo magis, quod ipsi Exponentes juxta eorum Institutum elemosynas quærere solent, unde etiam ultra numerum duodenarium sustentari possent, prout in hac Alma Urbe, aliisque locis experientia conpertum erat: quodque in praedicto Oppido Piscinae victualia, ac operæ, & res ad fabricandum necessarias satis vili pretio haberi possent, emanavit a praedicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, attentis narratis, & ex eo, quod de requisitis ad fundationem Conventus hujusmodi constitit, facultatem impartitur Episcopo Marforum, ut ad ipsam fundationem procedi ad formam Constitutionum Apostolicarum concedat, ac debeat, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae 15. Februarii 1664. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut Exponentes praedicti Nobis nuper

Confirmat nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmitate ejus subsistentia, Apostolica confirmationis nostra patrocinio communiti summopere cupiant: Nos specialem ipsi Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, hâcra serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 4. Decerentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

CLIV. Quod Festum S. Dominici celebretur de Præcepto in toto Regno Neapolitano tanquam de Patrono, cum Octava.

ALEXANDER PAPA VII. Ad perpetuum rei memoriam.

Commissi Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officii ratio postulat, ut piis Christi fidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augentur, paternæ benignitatis amemus.

§. 1. Cum itaque ea semper fuerit erga Sanctum Januarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani Religio, ut quamvis idem Populus Sanctum Dominicum Confessorem in totius Regni Patronum duxerit assumendum, cum tamen Sancto Januario digniori Patrono, utpote Martyri Pontifici, preferendum nunquam assenserit.

§. 2. Proindeque Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum iterum, atque iterum supplicaverit, ut debitas Sancto Januario Martyri, & Pontifici Patronatus Regni præminentias decerneret: & eadem Congregatio supplicationibus hinc die 4. Augusti 1663. benignè subscripserit.

§. 3. Nunc verò, ne exinde in eodem Regno devotio erga Sanctum Dominicum decrementum aliquod patiat, Populus prædictus festum ejusdem S. Dominici Patroni in toto Regno Neapolitano pariter de præcepto servari, ejusque Officium cum Octava, ut hæcenus, ab universo Clero ibi recitari summopere desideret

Nos memorati Populi devotionem specialis favore gratie prosequi cupientes, ipsiusque Populi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, hâcra serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 4. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de prædictorum Cardinalium consilio festum ejusdem Sancti Dominici Patroni in Universo Regno Neapolitano prædicto ab omnibus Christi fidelibus illic degentibus de præcepto servari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, ejusque Officium cum Octava, ut hæcenus, ab universo Clero ejusdem Regni recitari, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque conerariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Junii 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

Decernit, & statuit, quod deinceps in Indiarum partibus Priores Parochorum Ordinis Prædicatorum, non ab ipsismet Parochis, sed à singularum Provinciarum Provincialibus per vota secreta duodecim ad minus canonicè eligantur.

Vide ad Conf. 106. Urb. VIII. Injunctum nobis, & hic supra ad Conf. 146. Sacrosancti.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam, nullo licet meritum Nostrorum suffragio, præsidentes, in eam præcipue sollicitudinem propensis studiis incumbimus, ut fidelibus Populis cura Pastoralis non desit. Sed ejusmodi cura per operarios idoneos salubri, assidueque sedulitate exerceatur, quo horrea Domini uberiori messe, adspirante superni favoris auxilio, magis, magisque in dies locupletentur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod in vastis Indiarum partibus variæ sparsim illarum gentium ad Fidem Catholicam conversarum Parochiæ, quas quidem illic usitatori vocabulo Doctrinas, & Vicarias appellant, à Religiosis dicti Ordinis ex Inducto Sedis Apostolicæ administrantur. His autem Religiosis Parochis, seu Vicariis de more per singulos districtus (præfectura ad summum bienni, vel trienni) respectivè præest unus ex ipsorum numero Prior vocem in Capitulo Provinciali habens, quem statatis temporibus ipsi canonicè eligunt, & ad ejusmodi capitularem electionem celebrandam procul à suis residentibus in certum aliquem locum solent evocari.

§. 2. Porro cum juxta Constitutiones Ordinis prædicti Electoribus Priorum integer mensis debeat à notitia vacantis officii, ut intra hunc terminum congregentur, deliberent, & eligant, nimis frequenter contingit hosce Parochos, seu Vicarios eo titulo, & longissime, & diu abesse à suis Doctrinis, seu Ecclesiis, cum

plerique foris transigunt totum hunc mensem electionis, imò & menses, si forte contingat primam electionem à Priore Provinciali ob justas causas non confirmari, quo casu alius denuò, aliisque mensis iisdem Vocalibus debetur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, hæc longa, & crebra Parochorum absentia, præcipue in illis Regionibus fidei plebi, & præsertim moribundis debito interea Sacramentorum Ecclesie ministerio destitutus plurimum noceat, Nobis propterea memoratus Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut de opportuno in præmissis remedio providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis ejusdem Magistri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

§. 4. Quod deinceps in prædictis Indiarum partibus tales Fratrum dicti Ordinis Parochorum Priores, seu Vicarii, non ab ipsismet Parochis, sed à singularum Provincialium Provincialibus in graviori earundem Conventu per vota secreta decisiva duodecim ad minus antiquorum Fratrum, si extra Capitulum Provinciale fuerit, ritè, & canonicè eligantur: Quodque Priores Parochorum ad id muneris assumi nequeant, nisi revera sat calleant proprium idioma plebis, cui tanquam Priores, seu Vicarii præficiantur, & quod iidem suo populo continuè assistant, ita ut neque Capitulum Provinciale adire, neque aliàs unquam à sua Parochiali residentia ultra spatium trium leucarum elongare se possint, nisi relicto ibidem idoneo substituto illius idiomatis bene gnaro, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, statuimus, & ordinamus.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suolque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 8. Novembris 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monasterium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterii, & propè illud commorari. CLVI.

Monasterium quibus casibus earum Prælati ingredi possint, sancit Gregor. XIII. Const. 8. Monasterium numerus in Monasteriis exemptis, cum intervenit Superiorum, ab Ordinaris stabilendus. Gregor. XIII. Const. 8. Monasterium Confessores, etiam exempti, approbandi sunt ab Episcopo. Greg. XV. Const. 18.

ALEXANDER EPISCOPUS Editæ An. D. 1664.
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Felici Sacrarum Virginitatis Statui, quæ contemptis Filicebris sæculi, Divinis se obsequiis manciparunt, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes: Motu nostro proprio, non ad alicujus instantiam, sed ex nostra mera deliberatione, ac de Apostolica potestate plenitudine, de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum, quibus negotium sedulo, ac maturè examinandum commisimus.

§. 1. Præsentibus perpetuò valitur sancimus, ut imposterum intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, & quibuscumque aliis Superioribus Regularibus, quibus aliqui cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium quovis modo incumbit, intra septa eorumdem Monasteriorum nullatenus ingredi liceat, nisi ex causa Visitationis localis, & hoc semel tantum in anno, ita ut in eo anno, in quo unus ex memoratis Superioribus visitaverit, alius Superior à Visitatione hujusmodi se omninò abstineat.

§. 2. Quod si ob Clausuram, quæ à Sancta Tridentina Synodo, etiam in Monasteriis exemptis curæ, & vigiliantia Episcopi in primis committitur, aut ob aliam urgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiore Regulari eodem anno pluries ingredi septa Monasterii, tunc non aliter ingrediatur, quam cum præsentia Episcopi Diocesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ facultatis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialiter deputatæ.

§. 3. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per seipsum, non autem per alium, etiam si fuerit legitime impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessaverit impedimentum, & visitationem celeriter, & unica die, debita tamen cum diligentia absolvat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque ejus Socii ullam sumant in Monasterio refectionem. Porro si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis; si alius à Generali, unum tantum, exclusis omnibus aliis, etiam ratione officii. Qui quidem Socii assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu Visitationis à Visitatore nunquam separentur, sed eum aspicere, & ab ipso aspici semper possint.

§. 4. Ac præterea Visitatori assistant quatuor Moniales ex Senioribus Monasterii, quæ similiter visitatione durante nunquam separentur à Visitatore, & Sociis. Reliquæ verò Moniales, & quæcumque aliæ Mulieres, & puellæ sæculares in Monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conveniant omnes in Choro antequam Visitator ingrediatur interiorem Clausuram, & in eo permaneant durante Visitatione, & quousque idem Visitator cum Sociis à Monasterio exierit. Ideoque curet Visitator, ut tempestivè admoneatur Abbatissa, seu Monasterii Præfecta de præstituta die, & hora Visitationis. Visitatio verò personalis fiat ad Crates, & omninò extra Clausuram

Clausuram Monasterii, & per ipsummet Superiorem duntaxat, ut supra dictum est, de Visitatione interioris Clausuræ.

Confessor non ingrediatur abique necessitate.

§. 5. Ad hæc Confessor Sanctimonialium, tam ordinarius, quam extraordinarius, minime ingredietur septa Monasterii, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ-Unionis ministranda Monialibus, vel aliis personis infirmis ibi degentibus, nec non ad commendandam animam Agonizantium, nec anquam ingredietur, nisi cum Socio, qui sit probate vite, & maturæ ætatis, semperque maneat in ea parte Monasterii, qua Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit.

Confessarii pernoctare debent in proprio Conventu.

§. 6. Insuper districtè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, ut infra terminum duorum mensium à publicatione præsentis Constitutionis computandorum revocent ad Claustra Confessores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoscumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium vel assidue, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos: Neve permittant eosdem, seu alios Regulares, intra, seu propè septa Monasteriorum hujusmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eundem terminum quascumque Cellas, Mansiones, seu Cubicula propè Monasteria prædicta ad usum memoratorum Regularium existentia, si Clausuræ Monasteriorum earundem Monialium contigua sint, eidem Clausuræ includi, vel dirui omninò faciant: si verò sint extra septa, vendi, pretiumque in Monasterii utilitatem converti, nec in posterum alia similia aptari, ædificari, aut emi permittant. Quod si infra dictum terminum Superiores Regulares præmissa cum effectu non adimpleverint, teneatur Ordinarius loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi, etiam invocato, si opus fuerit, Brachii sæcularis auxilio.

Confessarii quando non revocentur pernoctare in Conventu.

§. 7. Verumtamen si Monasterium Sanctimonialium sit extra Mœnia Urbis, vel Oppidi, & Monasterium Regularium Virorum, quibus Moniales sunt subjectæ, sit intra dicta Mœnia, vel è converso, habeantur, vel conducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad usum Confessoris, quæ non sint conjunctæ, seu contiguar ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitus distinctæ non solum per parietes, sed etiam per tecta: sin autem utrumque Monasterium sit intra Mœnia, & usum ab altero Episcopi judicio multum distans, tunc habeantur, vel conducantur hujusmodi mansiones, ut supra distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda; ita tamen ut in mansionibus Confessoris, sive intra, sive extra mœnia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio, alii Regulares, etiam si Superiores sint, minime pernoctent.

Pœna contra inobedientes.

§. 8. Si quis verò prædictorum Regularium aliquid contra præsentium tenorem facere, vel moliri præsumserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto poenam excommunicationis, & privationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ absque alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis privilegiis, & exemptionibus tueri se possit, quominus ab Episcopo loci, tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato, quoties, & quando opus fuerit, corrigi, & puniri valeat.

Decretum irritum.

§. 9. Decretantes easdem præsentibus, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solennitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumque à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultantem, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis lesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore

juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & illis superioribus expressis, seu relatis nihil ullibi apparet, seu aliter probari possit, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, & impetrato quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque easdem præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc, & pro tempore existentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, & si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Comitatus derogat.

§. 10. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, etiam specialiter in favorem quorumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Societatum, & cujusvis alterius Instituti, & Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & Locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis, & in Mari Magno, seu Bulla Aurea, aut aliter nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & quorumvis aliorum Principum, & personarum quorumcumque Ecclesiasticæ, vel sæculari dignitate fulgentium instantiam, seu eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam consistorialiter, & aliis quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis specialis, individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quævis exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum irritum.

§. 11. Volumus autem, ut præsentibus litteræ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe publicentur, & affigantur, quæ postquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ

Intimate fuissent : Atque earumdem presentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quae presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae sanctionis, praeccepti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

D. P. A. 10. 1664.

Datum in Arce Gandulphi Diocesis Albanensis, Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo sexagesimoquarto, tertiodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus nostri anno decimo.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1664. Indictione 2. die 9. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Alexandri Divina providentia Papa VII. anno ejus 10. supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicae Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Flora, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Laurentium Barbigionum S. D. N. Papa Curf.

Franciscus Perinus Mag. Curf.

CLVII. Quod Fratres Capuccini Ordinis Minorum S. Francisci transeuntes ad aliam Religionem non possint permanere in eadem Provincia in qua emiserunt professionem.

Vide ad Constit. 91. Urbani VIII. Injuncti nobis, tom. 4. ubi prohibetur ne ad laxiorem transcant.

Edita An. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Ordinum.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo Nos admonet, ut conservanda Religiosorum Ordinum eximia pietatis, & arctioris disciplinae meritis conspicuorum existimationi, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus.

Minuta.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod nonnulli e dicto Ordine ad alias Religionem transeunt, assumptoque in illis habitu regulari ad eas Provincias in quibus habitum praedicti Ordinis Fratrum Capuccinorum publice gestaverant, ac cogniti, & commorati fuerant, illic habitatum se conferunt, & ad tegendas, seu defendendas proprias imperfectiones, ejusdem Ordinis Fratrum Capuccinorum famam multis imposturis lacerare non verentur, cum gravi saecularium scandalo, bonique nominis dicti Ordinis detrimento.

§. 2. Quare idem Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis favorabiliter, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de caetero quisquam, qui e memorato Ordine Fratrum Capuccinorum post emissam in illo professionem regularem, ad aliam quamcumque Religionem quomodolibet transierit, in ea Provincia in qua professionem hujusmodi emisit, ac

Interdictione

Bullarii Magni Tom. V.

habitum eorundem Fratrum Capuccinorum publice gestaverit, habitare, seu commorari audeat quovis modo, vel praesumat, auctoritate Apostolica, tenore praesentium prohibemus, & interdicimus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegii quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis, tum fidei.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Decembris 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

Edita An. D. 1664.

CLVIII. Quod in Controversia inter Provincias Sancti Joannis Baptistae, & Beati Petri de Alcantara Fratrum Discalceatorum S. Francisci circa possessionem Conventus Murciz, praefata Provincia S. Joannis Baptistae non sit amplius audienda.

Vide ad Constit. hujus Pont. sup. 72. Sacrosancti: 101. Alias nos: & 132. Alias pro parte.

ALEXANDER PAPA VII. Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1664.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciae Beati Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito, quod Provincia Sancti Joannis Baptistae Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis in Regnis Valentiae, Murciz, & Granatae consistens, aucta jam ad excessivum numerum Conventuum, & Religiosorum, fuerat auctoritate Apostolica ex unica in duas divisa, remanente prima sub titulo, seu invocatione S. Joannis Baptistae cum viginti octo Conventibus, & secunda sub titulo, seu invocatione Beati Petri de Alcantara, cum solis novem Conventibus in Regnis Murciz, & Granatae sitis: sed exortis inter easdem diversis litibus, praesertim super pertinentia Conventus Civitatis Murciz, specialiter, & expresse dictae Provinciae B. Petri de Alcantara assignati, fuerat tandem à dicta Congregatione sub die 15. Septemb. 1662. declaratum, & decretum, spectare dictum Conventum Murciz ad ipsam Provinciam Beati Petri de Alcantara, & successive impositum partibus perpetuum silentium, & sub acerrimis poenis injuncta obedientia, & exequutio, & prohibita contraventio, etiam sub

Merita.

Ll 3 prae-textu

prætextu gravi recursum ad Sedem Apostolicam, prout in ipso decreto, quod nostris in simili forma Bevis litteris die 13. Octobris ejusdem anni 1662. super illius confirmatione expeditis insertum existit, continetur.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod nuper quendam supplicem libellum nobis pro parte Fratrum dictæ Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ porrectum, quo super pertinentia prædicti Conventus Murciæ iterum audiri, non obstante Decreto, & litteris nostris prædictis petebant, ad memoratam Cardinalium Congregationem renuiferamus; ideoque pro parte dictorum Fratrum Provinciæ B. Petri de Alcántara eisdem Cardinalibus supplicato, ut considerantes hanc litem diutius, & ad saturitatem partis agitatam, & ventilatam, ac tandem mediante justitia ad favorem dictæ Provinciæ Beati Petri de Alcántara terminatam, & deinde ad sedanda scandala, tam in illis partibus, quam inter ipsos Religiosos orta, perpetua silentium à dicta Congregatione impositum fuisse, ac postmodum ad instantiam Superiorum dicti Ordinis, dictas nostras litteras confirmatorias, clausula sublata, &c. & decreto irritanti munitas emanasse, petitam novam audientiam hujusmodi dictis Fratribus Provinciæ S. Joannis Baptistæ denegarent, eosque amplius non esse audiendos decernerent: emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita denuò ex remissione Sanctissimi D. N. in eadem Congregatione relata causa censuit standum esse in Decretis, & Provinciam Sancti Joannis Baptistæ super hoc negotio amplius non audiendam, quibuscumque non obstantibus. Romæ quinta Decembris 1664. M. Card. Ginettus.

Confirmat
7. 10. 1664.

§. 3. Cum autem, sicut prædicti Fratres Provinciæ Beati Petri de Alcántara Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communitari summopere desiderarent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Decretum
irritum.

§. 4. Decernentes eandem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis exponentibus plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogant.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, ac Provinciarum, & Conventus hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Januarii 1665. Pontificatus nostri anno decimo.

D. P. A. 10.
die 21. Jan.

Pro translatione Professorii Monachorum Regularium S. Bernardi Ordinis Cisterciensis, à Monasterio Sanctæ Pudentianæ de Urbe, ad Monasterium Sancti Bernardi ejusdem Urbis. CLIX.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edicta A. 10.
1665.

Cum sicut dilectus filius Superior Provincialis Provinciæ Romanæ Congregationis Monachorum Reformatorem S. Bernardi Ordinis Cisterciensis Nobis nuper exponi fecit, in Dieta generali dictæ Congregationis mense Aprili proxime præterito in hac alma Urbe nostra celebrata, pro sublevando Monasterio S. Pudentianæ Urbis, & Congregationis hujusmodi, in quo Professorium cum Novitiatu conjunctum reperiebatur, decretum fuerit, idem Professorium inde ad Monasterium S. Bernardi earundem Urbis, & Congregationis, quod omnia requisita necessaria haber, & in quo ejusmodi Professorium aliàs collocatum fuit, accedente tamen ad id licentia Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super statu Regularium deputata, transferri debere, cupiatque propterea dictus Superior Provincialis opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infra indulgeri.

Decretum
dictæ Congregationis.

§. 1. Nos ipsum Superiorem Provinciale specialem favoribus, & gratiis protequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, attentis narratis, loco prædicti Monasterii S. Pudentianæ designati pro Professorio in Provincia Romana Congregationis Monachorum Reformatorem hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore presentium designamus, ac deputamus pro Professorio prænominationis Monasterium Sancti Bernardi ejusdem Provinciæ: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

C. 10. 10.
Prout in 10.

§. 2. Decernentes eandem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum
irritum.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, ac Provinciæ, & Monasteriorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis
derogant.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Januarii 1665. Pontificatus nostri anno decimo.

D. P. A. 10.
die 26. Jan.

Exhibet

CLX. Exhibet Formulam subscribendam ab omnibus Ecclesiasticis in Regnis Galliarum profanatione quinque Propositionum Cornelii Jansenii, &c.

1665. ALEXANDER EPISCOPUS
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

1665. **R**egimini Apostolici divina providentia Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postulat, ut ad ea potissimum, quae Catholicae Religionis integritati, & propagationi, animarum saluti, & fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animi, & curam omnem, quantum licet in Domino, applicemus.

§. 1. Quamobrem Cornelii Jansenii haeresum in Gallis praesertim serpentem, ab Innocentio X. fel. record. Praedecessore nostro ferè oppressam, ad instar Colubri tortuosi, cujus caput attritum est, in varios gyros, & cavillationum deflexus euntem singulari Constitutione ad hunc finem edita altero assumptionis nostrae anno extinguere conati fuimus: sed ut multiplices hostis hominum generis artes adhibet, nondum plenè consequi potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unicus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio-sanè studio Venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliarum, eorundem Constitutionum Apostolicarum executioni praecipue intenti contulerunt, & Charissimus in Christo filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit.

§. 2. Cum autem praefatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Urbe Oratorem Nobis significari, exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ hujus contagionis reliquis extirpandis adhiberi posse, quam si omnes certam formulam subscriberent nostra auctoritate firmatam, in qua quinque propositiones ex Cornelii Jansenii Libro, cui titulus, Augustinus, excerptas sincerè damnarent, ac proinde illam à Nobis quantocyùs expediri ad quælibet effugia præcludenda, omnesque removendos obtentus, flagitaverit: Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benignè annuendum esse ducentes, formulam infrascriptam ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon aliis quibuscumque Ecclesiastici Ordinis, tam Regularibus, quam Sæcularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatis, aliisque Collegiorum Rectoribus, atque Magistris subscribi districte mandamus; idque intra tres menses à die publicationis, seu notificationis presentium: alias contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus juxta Canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta.

Formula à supradictis subscribenda.

Ego N. Constitutioni Apostolicæ Innoc. X. datæ die 31. Maii 1653. & Constitutioni Alexandri VII. datæ die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me subijcio, & quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui nomen Augustinus, excerptas, & in sensu ab eodem auctore intento, prout illas per dictas Constitutiones Sedes Apostolica damnavit, sincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Decernentes insuper presentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenos, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & defendi debere, sublata eis, & eorum

cuiilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate quavis, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut singuli in suis Dioccesibus, ac locis suæ jurisdictioni subiectis presentes literas, & in eis contenta quæcumque exequantur, & executioni mandati, ac observari ab omnibus curent, & inobedientes quoscumque per sententias, censuras, & poenas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione postposita, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio, omninò compellant.

Volumus autem, ut presentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem proflus fides adhibeatur, quæ ipsi originalibus litteris adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc nostram Constitutionem, & ordinationem infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1664. quintodecimo Kalend. Martii, Pontificatus nostri anno decimo.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1665. Indictione tertia, die verbò 17. mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno ejus decimo, supradictæ litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad vultus Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Stephanum Vivaldum Apost. Curf.

Pro Mag. Curf. Laurentius Signius Curf.

Concedit facultatem Congregationi Cassinensi Ordinis S. Benedicti alienandi bona stabilia usque ad summam centum sexaginta duorum millium nongentorum novem scutorum, pro liberatione Monasteriorum ab ære alieno.

Vide ad Const. 233. Exponi nobis, Urbani VIII. & 323. Alias à nobis, tom. 5. & ad Const. 49. Innoc. X. Nuper.

Venerabili Fratri nostro Francisco Episcopo Portuensi, S. R. E. Cardinali Barberino occupato, Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protorum.

ALEXANDER PAPA VII.
Venerabilis Frater noster, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, quod dicta Congregatio propter bellorum, pestis, inundationum, & tempestatum, aliaque infortunia, quæ ejus Monasteria cum extrema ferè eorum ruina respectuè passa sunt, à multis annis miserabilem in statum redacta reperitur, ac ex causa tot malorum eam singula Monasteria Procurariæ Generali de taxis debitis juxta repartitionem pro solvendis onibus Cameralibus satisfacere noverunt, Congregatio

ipfa res alienum centum sexaginta duorum millium nongentorum novem scutorum, & viginti trium baiocchorum monetæ in sorte principali diversorum annuorum perpetuorum, & redimibilium censuum ad favorem diversarum personarum, ac etiam Locorum Piorum respectivè impositorum, contrahere coacta fuerit, nempe pro rata centum quinque millium quingentorum septuaginta octo scutorum nomine Monasteriorum particularium, pro quibus pecunias reperire eidem Congregationi facile fuit, ac pro rata reliquorum quinquaginta septem millium trecentorum triginta unius scutorum, & viginti trium baiocchorum nomine proprio ipsius Congregationis pro illis Monasteriis, pro quibus eorum nomine tantæ pecuniæ reperiri nequiverunt, quæque proinde in debito hujus summæ erga Procuratiam Generalem peculiari ratione remanserunt, prout distinctius exprimitur in Notis vulgari idiomate factis tenoris qui sequitur, videlicet.

*Nota Com-
sum.*

§. 1. Nota de Censu che in sorti principali si sono imposti dalla Congregatione Cassinese in nome proprio per causa dell' infrascripti Monasterii, che non hanno corrisposto al pagamento delle Tasse, che ciascuno di essi doveva per la sua rata, per li quali à nome loro il danaro non si è potuto trovare, & perciò ciascuno di quelli è restato debitore alla Procureria Generale nella somma, che gli se assegna, come segue. Monasterio di Gangi scudi cinquecento quarantacinque, baiocchi settant' otto. Di Monte Scaglioso scudi dieci mila doicento cinquanta, baiocchi quarant' otto. Di Castrovilari scudi tre mila cinquecento novantasei, baiocchi settant' otto. Di Gaëta scudi mille doicento quindici, baiocchi venti. Di Perugia scudi mille cinquecento quattro, baiocchi trenta. Di Cesena scudi mille cinquecento uno, baiocchi cinquanta. Di Modena scudi due mila ottocento trentasette, baiocchi settantasette. Di Bob' o scudi due mila cento vent' otto, baiocchi ventitre. Di Pavia scudi due mila quattrocento cinquantacinque, baiocchi sedici. Di San Simeone scudi otto mila settecento quaranta, baiocchi ottanta. Di San Pietro Gesu scudi mille cento quaranta nove, un baioccho. D' Asti scudi sedici mila novecento trentacinque, baiocchi trentadue. Di Ragusa scudi due mila seicento ventitre, baiocchi due è mezzo. Di Lerino scudi due mila ducento novantasette, baiocchi sessantasette è mezzo. Nota de capitali de Censu, che dalla Congregatione Cassinese sono stati imposti à nome particolare di ciascun dell' infrascripti Monasterii, li quali ne restano debitori nella somma che à ciascuno viene assegnata secondo il ripartimento, che segue, per non haver soddisfatto le Tasse, che ogn' uno di loro doveva per la sua rata alla Procureria Generale, per pagare li pesi Camerali: Monasterio di Montecore scudi mille. Monte Scaglioso scudi ventinove mila ducento sessantasette, baiocchi cinquanta. Cava scudi seimila è cento. Napoli scudi ottocento. Averfa scudi cinquecento. Monte Casino scudi cinquemila settecento sessanta nove. Perugia scudi trentaquattro mila cinquecento cinquanta. Cesena scudi mille cinquecento quarant' otto, baiocchi cinquanta. Ravenna scudi novecento. Mantova scudi settecento. Modena scudi tremila seicento. Reggio scudi mille. Parma scudi sette mila cinquecento cinquanta. Bobio scudi doi mila trecento novanta due. San Spirito di Pavia scudi mille quattrocento. San Simeone scudi tre mila cinquecento. Firenze scudi mille. Cassa Veneta scudi quattromila.

§. 2. Quia verò res alienum hujusmodi in dies augetur, nec possibile est illud ex redditibus Monasteriorum predictorum extenuare, nedum extinguere, quinimo ipsum res alienum impedimento est, quominus eadem Monasteria oneribus Cameralibus, quæ quotidie manvantur, satisfacere valeant. Idcirco his omnibus in Capitulo Generali dictæ Congregationis hoc anno Perusi celebrato mature consideratis, cognitoque nullum aliud superesse remedium, quo eadem Congregatio ab are alieno hujusmodi, illiusque interfusurii libero

tur, atque ita afflictus illius status aliquantum levetur, quam si ad alienationem tot bonorum stabilium ad Monasteria suprascripta spectantium pro rata debiti unumquodque illorum respectivè juxta Notas præinsertas contingentis deveniatur, dilecti pariter filii Præsidentis, & Definitoris ipsius Congregationis memorato Procuratori Generali commiserunt, ut à Nobis, & hac Sancta Sede facultatem obtinere contenderet eidem Congregationi, ejusque Monasteriis ex eorum bonis stabilibus alienandi usque ad summam dicti æris alieni, pro rata tamen, & quantitate bonorum singulis quibuscumque Monasteriis per ipsum Procuratorem Generalem cum consensu, & decreto tunc servanda, & distribuenda juxta respectivè debitum, quod unumquodque ex Monasteriis præfatis cum dicta Procuraria Generali habet, ad effectum pecunias retrahendas ex bonis per singula Monasteria alienandis perfolvendi in manibus ejusdem Procuratoris Generalis in satisfactionem debiti cum dicta Procuraria singula Monasteria tangentes, quas pecunias dictus Procurator Generalis teneatur unico contextu deponere penes Montem Pietatis de Urbe ad creditum Congregationis, & sui liberam dispositionem, ad hoc ut erogentur non in alium usum, quam in extinctionem tot Censuum arbitrio suo specificandorum ex causa prædicti debiti à Monasteriis non satisfacti, respectivè, sicut præmittitur, impositorum cura pactis solitis, & consuetis, ac in contractibus conveniendis, & aliis prout in eorundem Præsidentis, & Definitorum decreto in Capitulo generali hujusmodi die 11. Maii proxime præteriti emanato uberius dicitur contineri: Quare dictus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut licentiam alienandi bona Monasteriorum supra expressorum pro summa, & quantitate centum sexaginta duorum millium nongentorum novem scutorum, & viginti trium baiocchorum hujusmodi, ac pro rata debiti unumquodque ex eisdem Monasteriis, sicut in Notis præinsertis expressum est, respectivè tangentes concedere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, circumspeditioni tuæ per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, petitam facultatem singulis suprascriptis Monasteriis pro rata bonorum in Notis præinsertis expressa, auctoritate nostra Apostolica, pro tuo arbitrio, & conscientia gratis concedas. Dummodò tamen antè tibi constiterit ipsam facultatem in evidentem eorundem Monasteriorum utilitatem esse cessuram, nec alia commodiori ratione prænaratum res alienum posse dissolvi, ipsumque res alienum fuisse legitime contractum, & non alias, & dummodò bona ipsa vendendâ nulli vinculo, aut oneri, præsertim verò Missarum, obnoxia sint: Et in ipsa licentia ut supra concedenda, singulorum bonorum vendendorum quantitas, & speciales & individuas eorum qualitates singillarim explicantur, ac describantur, exquisitis etiam, atque habitis circa prædicta omnia, si ita tibi videbitur, informationibus Ordinarii locorum ubi Monasteriorum bona vendenda existant: Ita tamen, ut pretium ex hujusmodi venditionibus retrahendum integrè, atque unico contextu in extinctionem dicti æris alieni convertatur. Quod si hujusmodi conversio uno, & eodem temporis articulo fieri non possit, pecunia apud sacram eadem integrè deponatur, inde ad alium quemcumque effectum, quam prænarati æris alieni dissolvendi gratiâ, nullatenus amovenda. Salyâ tamen semper in præmissis

missis auctoritate Congregationis prætorum Cardinalium.

Constituti-
onibus.

§. 4. Non obstantibus felic. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, ejusque Monasteriorum prætorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore mansuris, ad præmissorum effectum hac vice duxerunt specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

1. An. 11. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anulo Piscatoris, die 23. Julii 1665. Pontificatus nostri anno undecimo.

LXII. Damnat plurimas propositiones partim jam antiquatas, partim noviter prodeuntes in animarum perniciem, prohibetque omnibus Christi fidelibus sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, eas, vel earum aliquam privatim, vel publicè defendere, vel edere, vel ad praxim reducere.

Feria 5. die 24. Septembris 1665.

1. An. D. 1665.

IN Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter Deputatis.

§. 1. Sanctissimus D. N. audivit non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christianæ Disciplinæ relaxativas, & Animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim noviter prodire: Et summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excrecere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit alienus omnino ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina; & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare, ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cujus verba in æternum permanent, arctam esse definivit, in animarum perniciem dilatare, seu verius perverti contingeret, idem Sanctissimus D. N. ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatiosa, lataque, per quam itur ad perditionem, via, pro pastoralis sollicitudine in rectam semitam revocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus serid commisit: Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulo incumbentes, & maturè discussis usque ad hanc diem infrascriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Sæe singillatim exposuerunt.

1. An. D. 1665.

Propositio prima. Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum divinatorum ad eas virtutes pertinentium.

2. Vir equestris ad duellum provocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3. Sententia afferens, Bullam Cœna solari prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare Bullæ Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1626. 18. Julii in Consistorio Sacre Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est.

4. Prælati Regulares possunt in foro conscientie absolvere quoscumque sæculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurta.

5. Quamvis evidenter tibi constet, Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis.

6. Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit Penitenti chartam postea legendam, in qua ad venerem incitat, non censetur sollicitus in Confessione, ac proinde non est denunciandus.

7. Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est, si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denunciandi.

8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

9. Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur, per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta.

10. Non est contra justitiam pro pluribus sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium unum offerre: Neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam promissione etiam juramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

11. Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenentur in sequenti confessione exprimere.

12. Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

13. Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato.

14. Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15. Penitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius penitentiam adimpleat.

16. Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

17. Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem gravia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publicè, & coram gravissimis Viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18. Licet interficere falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alià viâ non potest innocens damnum evitare.

19. Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Uxorem in adulterio deprehensam.

20. Restitutio à Pio V. imposta Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Judicis, eo quod sit pœna.

21. Habens Capellaniam collativam, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio litterarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

22. Non est contra justitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica interveniente pecuniâ, non exigit illam pro collatione Beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23. Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex contemptu, vel inobedientia

dientia hoc faciat, nisi quia non vult se subijcere & aliis proinde nostris desuper in simili forma Brevis die 30. Augusti 1664. expeditis litteris uberius continetur.

24. Mollicies, sodemia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infirmitatis, ideoque sufficit digere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25. Qui habuit copulam cum soluta, satisfacti Confessionis præcepto, dicens: Commisi, cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26. Quando litigantes habent pro se opiniones æque probabiles, potest Judex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius præ alio.

27. Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet opinio cæteri probabilis, dum non constet, rejectam esse à Sede Apostolica tanquam improbabilem.

28. Populus non peccat, etiam si absque ulla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

§. 4. Quibus peractis, dum similibus Propositionum examini cura, & studium impenditur, interea idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, & decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum tanquam scandalosas, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

§. 5. Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christi fidelibus cujuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad præxim deducant.

JOANNES LUPUS Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not. &c.

Loco † sigilli.

Pulvis. Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1665. Indictione tertia, die vero 2. mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Divina Providentia Papa VII. anno undecimo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Carolum Molanum ejusdem Sanctissimi D. N. Papa, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

CLXIII. Confirmat Decretum Dietæ Generalis Fratrum Congregationis S. Hieronymi Jesuatorum nuncupatorum, pro sustentatione Procuratoris Generalis pro tempore.

Edicta Av. D. ALEXANDER PAPA VII.
1665. Ad futuram rei memoriam.

Motiva. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Superior Generalis Congregationis Fratrum S. Hieronymi Jesuatorum nuncupatorum, quod cum aliis Nobis pro parte ipsius Superioris Generalis inter alia exposito, æquum esse, ut Procurator Generalis dictæ Congregationis pro universa Congregatione per debitam repartitionem manuteneretur: Nos unionem officiorum Procuratoris Generalis Congregationis hujusmodi, & Prioris Conventus Sanctorum Joannis, & Pauli de Urbe ejusdem Congregationis pridem factam, & Apostolica auctoritate confirmatam dissolverimus, ita ut eadem duo officia de cætero per duas distinctas personas, quemadmodum ante unionem hujusmodi fieri solebat, obtineri, geri, & exerceri deberent,

& aliis proinde nostris desuper in simili forma Brevis die 30. Augusti 1664. expeditis litteris uberius continetur.

§. 1. Dilecti patiter filii Fratres memoratæ Congregationis in eorum Dieta proximè celebrata congregata Taxam ducentorum scutorum monetæ super Conventibus ipsius Congregationis pro sustentatione, & manutentione dicti Procuratoris Generalis imposuerunt in hunc modum videlicet: ut S. Eustachii Bononiensis viginti, de Mascarella itidem Bononiensis quatuor, S. Hieronymi Ferrariensis quindecim, S. Mariæ Magdalene Faventine tria, Sanctissimæ Trinitatis Urbinate tris, S. Mariæ della Palomba Viterbiensis tria, Sancti Joannis Florentini quinque, Sancti Hieronymi Senensis quinque, S. Hieronymi Pistoriensis septem, S. Hieronymi Lucanensis viginti, S. Hieronymi Pisani sex, S. Mariæ de Montenero super Liburnum quindecim, S. Mariæ de Sambuca quinque, S. Mariæ Gratiarum Aretinensis tria, S. Hieronymi Mediolanensis viginti, S. Antonii Papiensis quatuor, S. Petri Laudensis quatuor, S. Hieronymi Alexandrini quatuor, S. Bartholomæi Placentini quatuor, S. Benedicti Parmensis quatuor, S. Hilarii Cremonensis sex, S. Mariæ in Portu Mantuanensi quatuor, S. Elizabethæ Venetiarum decem, Corporis Domini Brixienensis quinque, S. Hieronymi Tarvisinensis septem, S. Spiritus Paduani quatuor, S. Bartholomæi in Monte Veronensi quatuor, & S. Hieronymi Vicentini Conventus prædictæ Congregationis sex scuta monetæ quotannis respectivè præstare teneantur. Imposita Superioribus Conventuum hujusmodi, qui ratas dictæ Taxæ sese contingentes respectivè annis singulis per totum mensem Maium ad memoratum Conventum SS. Joannis, & Pauli de Urbe non transmiserint, pena suspensionis ab officio, ac à voce activa, & passiva in Dietis, & Capitulis generalibus dictæ Congregationis ipso facto incurrenda.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Superior Generalis præmissa pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti summo perè desideret: Nos ipsum Superiorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 3. Impositionem Taxæ prædictæ super Conventibus dictæ Congregationis pro sustentatione memorati Procuratoris Generalis, ac pœnæ hujusmodi à prædicta Dieta factam, ut petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandoque spectabit, inviolabiliter observari, & illis respectivè plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Conventuum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter

Abiura
Oratorum
à censuris

Confirmat
provis in

Decretum
Irritum

Compro
derogat.

fioenter expressis, & insertis habentes, illi aliis in fo-
robore permanens, ad præmissorum effectum, hinc vice
dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque
contrariis quibuscumque.

*Transumptio-
rum fides.*
Volumus autem, ut eorundem præsentium litterarum
transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu ali-
cujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in
Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus
fides in iudicio, & extrâ adhibeatur, quæ præsentibus
ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

*P. An. 11.
14. Sept.*
Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub An-
nulo Piscatoris, die 14. Septembris 1665. Pontificatus
nostri anno decimo primo.

XIV. Extensio, & communicatio Privilegiorum
Fratrum Discalceatorum in Hispania Or-
dinis Sancti Francisci ad omnes Provincias
Discalceatorum Indiarum.

Vide ad Constit. 334. Urbani VIII. Cùm sicut.
& ad Constit. 335. ibidem, tom. 5.

*An. D.
1665.*
ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Religio.
Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Pro-
vinciarum in Hispania, & Indiis consistenti in Or-
dinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Obser-
vantia Reformatorum, seu Discalceatorum nuncupato-
rum, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XIII. Præ-
decessor noster diversa privilegia Fratribus Reformatis
Provinciarum Sancti Josephi, & Sancti Joannis Bap-
tiste, in Hispania consistentibus, strictioris Observantia
hujusmodi concessit, quæ præsertim respectu Fratrum de
Observantia à rec. mem. Clemente VIII. & Urbano
VIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter
nostris confirmata fuerunt.

§. 1. Cùm autem, sicut eadem expositio subijungebat,
Provincia Fratrum Reformatorum Strictioris Observan-
tia hujusmodi ad numerum duodenarium cum Divini
cultus augmento crevisse de præsentibus reperiantur, dicti
verò Exponentes privilegia prædicta omnibus Provin-
ciis Reformatis supradictis suffragari debere à Nobis
declari summopere desiderent: Nobis propterea hu-
milter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis oppor-
tunè providere, & ut infra indulgere de benignitate
Apostolica dignaremur.

*Infirmitas
in rub.*
§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favori-
bus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares
personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis,
& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,
& poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant,
ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, ha-
rum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hu-
jusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium
Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardina-
lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, &
Regularium præpositorum, qui dilectum filium Pro-
curatorem generalem Ordinis hujusmodi audierunt, &
præcitata privilegia, eorumque confirmationes vide-
runt confilio, attentis narratis, privilegia memoratis
Provinciis Sancti Josephi, & Sancti Joannis Baptiste,
ut præfertur, concessa, & confirmata reliquis omnes
Provincias Fratrum Reformatorum, seu Discalceatorum
strictioris Observantia hujusmodi in Hispania, & In-
diis consistentes comprehendere, eisque in omnibus,
& per omnia suffragari debere, auctoritate Apostolica
tenore præsentium declaramus, salvâ tamen semper
in præmissis auctoritate Congregationis eorundem
Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras semper
firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque
plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac
ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandoconque

spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis
per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam
causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & defi-
niri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his
à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

*Contrariis
derogat.*
§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutioni-
bus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus
opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis,
& consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis, & lit-
teris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodo-
libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus om-
nibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro ple-
nè, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo
robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque
contrariis quibuscumque.

*Transumptio-
rum fides.*
§. 5. Volumus autem, ut eorundem præsentium
litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis,
manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo
personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis
eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extrâ, quæ
præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel
ostensæ.

*D. P. An. 11.
die 5. Nov.*
Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis, sub
Annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1665. Pontificatus
nostri anno undecimo.

Transactio inter Vicarium Generalem Ber- CLXV.
gomensem, & Fratres Minimos S. Francisci
de Paula pro receptione Conventus Beatæ
Mariæ, omniumque Sanctorum de Gal-
gario nuncupat.

ALEXANDER EPISCOPUS *Edita An. D.
1665.*
Servus Servorum Dei. Dilecto filio Vicario Venerabilis
Fratris nostri Episcopi Bergomensis in Spiritua-
libus Generali, salutem, & Apostolicam
benedictionem.

Exordium.
In supremo Apostolicæ dignitatis culmine, meritis
licet imparibus constituti, ad ea, per quæ Domo-
rum Regularium, necnon Religiosorum in eis dēgen-
tium, piis exercitiis vacantium spirituali consolationi
opportunè consulitur, libenter intendimus, & ut illa,
quæ propterea providè facta fuisse dicuntur, firma, &
illibata persistant, libenter, cùm à Nobis petitur,
Apostolico munimine roborari, & aliàs desuper dispo-
ni mandamus, prout conspiciamus in Domino salubriter
expedire.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte di-
lectorum filiorum Francisci Tassis, moderni Præpositi
Præposituræ Sanctorum Simonis, & Judæ Bergomensis,
& Fratrum Ordinis S. Francisci de Paula Minorum
nuncupatorum Bergomensium, & pro eis Correctoris
Provincialis Provincia Venetæ Ordinis prædicti petitis
continebat, quod aliàs, seu nuper dictus Franciscus pro-
vidè considerans Fratres prædictos in Civitate Bergo-
mensi propria habitatione carere, cupiensque Interim,
ut per ea quæ ipsi Fratres in prædicta Civitate jam à vi-
ginti circiter annis, quibus ibidem commorantur, feli-
citer fecerunt salutarium operum fundamenta, Religio-
nis zelus per amplius propagetur, cultusque divinus ma-
jora in dies suscipiat incrementa, pro singulari ipsius in
dictum Ordinem devotionis affectu, præfatis Fratribus,
& pro eis dicto Correctori usum Ecclesiæ, & Conventus
Beatæ Mariæ, omniumque Sanctorum de Galgario nun-
cupatorum, prope, & extra muros Civitatis Bergomen-
sis, cum duabus terræ petiolis arativis dicto Conventui
contiguas versus dictam Civitatem ad flumen Murla si-
militer nuncupatum, juxta sua notissima latera sitis, quæ
cùm sint intra septa dicti Conventus, locari non pos-
sunt, unâ cum Ponte, & pinnaculo, vulgò Logetta,
super dicto flumine respectu politis, capacitate quoad
terre

terre petras hujusmodi... Romanam...
...Ordinis... Humiliorum...
...nuncupatorum...
...essentia...
...Præposituræ...
...quanti dicitur...
...eandem auctoritate...
...perpetuò unitis.

§. 1. In reliquis tamen Præposituræ prædictæ Juribus in omnibus, & per omnia, & præsertim quoad officium, pulverariam, ac domos, & pratellum illis adjectis, quæ Præposituræ prædictæ, & Præposito pro tempore existenti libera sint, & esse semper debeant, salvis, & illæis remanentibus cum infrascriptis, videlicet quod ipsi Fratres prædicti Francisco, & dicto Præposito pro tempore existenti quolibet anno in die festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis in recognitionem unam candelam cere albæ ponderis trium librarum, cum ipsius, & Præpositi pro tempore existentium, necnon eorumdem Fratrum Religionis armis, seu insigniis dare, armaque sua & insignia ejusdem Præpositi pro tempore existentis super porta majori dictæ Ecclesiæ exponere, ac duas quotidie quoad assistentiam tantum, necnon cum una cantata, ac officio similiter cantato, viginti quatuor Missas submissa voce recitandas, & pro suffragio animabus Præpositorum prædefunctorum applicandas prima die non impedita à die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, præmonito tamen prius super his eodem Præposito, sive ejus deputato, cui nota in scriptis per singulos Sacerdotes, qui prædictas Missas celebraverint, ac per Superiores, & Sacristanum Conventus dictæ Ecclesiæ respective subscripta, & subsignata tradi, & consignari debeat, in eadem Ecclesia quolibet anno celebrare, seu celebrari facere.

§. 2. Ac demùm omnia Missarum, & Officii celebrationis hujusmodi in tabella obligationum in Sacristia asservari, & teneri consueta, describere, & annotare teneantur, & obligati existant, reservato interea cuilibet Præposito pro tempore existenti jure proprietatis, & directi domini, tam quoad dictam Ecclesiam, quàm Conventum, & terræ petras supradictas, retentisque sibi, & de illius familia tantum futuris primordicæ Ecclesiæ Præpositis pro sua, & illorum, ac consuevitururum propria, & libera habitatione atrio minori inferius ad portam, & propè portam dicti Conventus, ac una eidem atrio contigua cum scalis, necnon duabus aliis superius per eundem Præpositum, seu illius sumptibus, & expensis in dicto Conventu fabricatis, & extructis cameris, cum libero ingressu, & egressu Portæ ejusdem Conventus, necnon accessu, & recessu superius, & inferius ad hortum, & dormitorium, ac aliàs cum aliis pactis, & conditionibus, licitis tamen, & honestis, sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito infra certum tunc expressum, & jam forsàn elapsum tempus impetrandò, in perpetuum concessit, prout in publico Instrumento, aliisque desuper forsàn confectis scripturis plenius dicitur contineri.

§. 3. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, ea quæ à Sede prædicta approbantur, & confirmantur, firmius, & validius subsistant, ac melius ab omnibus observentur; idèò pro parte Francisci, & Fratrum, ac pro eis Correctoris prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus concessionem hujusmodi pro perpetua, & inviolabili observatione approbare, & confirmare, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur, qui divinum cultum, & fidelium devotionem ubique augeri sinceris desideramus affectibus, Franciscum, & Correctorem prædictos, & eorum quemlibet, necnon domos, & Conventus hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum presentium duntaxat consequendum, hæc serie absolventes, &

absolventes fore censentes, necnon Instrumenti, scripturarumque hujusmodi totas tenotes, præmissis tamen sine contrariis, ac Ecclesiæ, Conventus, & terræ petolarum hujusmodi situationes, confines, vocabula, denominationes, quantitates, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinasti, discretè tunc per Apostolica scripta mandamus, quatenus concessionem prædictam, ac prout eam concernunt, desuper confectas scripturas, ac Instrumentum prædicta cum omnibus, & singulis inde legitime sequutis, & sequendis perpetuò sine alicujus præjudicio dicta auctoritate approbes, & confirmes, ac eis perpetuè, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias, eamque validam, & efficacem perpetuò fore, & esse, ac ab omnibus uti legitime factam observari, & adimpleri debere, sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & quosvis alios judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernas: Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, primordicæ Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1665. Nonis Decembris, Pontificatus nostri anno undecimo.

Quod nulli ex Fratribus reformatis S. Francisci Provinciæ Romanæ competit jus præcedendi, sive honoratoris loci, nisi Superioribus actualibus, & Exgeneralibus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii, quod superni dispositione consilii gerimus, cura animum nostrum sollicitat, ut religiosorum virorum, qui abnegantes semetipsos Altissimi obsequiis in spiritu humilitatis sese devoverunt, quieti salubriter consulere, ipsosque in laudabili eorum proposito, quantum Nobis ex alto conceditur, confovere studeamus.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Minister Provincialis, & Diffinitorium, ac Exprovinciales, & Fratres graduati Provinciæ Romanæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, licet reformatio in Provinciam prædictam magno cum humilitatis, & religiosæ quietis, vitæque simplicitatis studio inducta multorum annorum spatio utiliter, & laudabiliter, ac cum bono erga seculares exemplo vigerit: nihilominus experientia compertum sit post introductum in eandem Provinciam certum præcedendi modum, illam à pristina humilitatis statu non parum recessisse, dicti verò Exponentes, ut antiqua observantia in sua puritate semper floreat, omnique ambitionis, & relaxationis occasio maturè præcidatur, quasdam fel. record. Urbani Pape VIII. Prædecessoris nostri litteras die 22. Decembris 1642. in forma Brevis expeditas, incipientes: Aliàs pro Congregatione generali, &c. in quibus circa præcedentiam inter Fratres Strictioris Observantiæ familie Cismontanæ dicti Ordinis nonnulla inter alia disponuntur, quoad prædictam Provinciam Romanam ad terminos aliarum ejusdem Urbani Prædecessoris litterarum die 23. Augusti 1634. in simili forma Brevis emanatarum, quarum initium est: Inter gravissimas, &c. à Nobis reduci, & circa subrogationes, quæ deficientibus in eadem Provincia Ministro Provinciali, ac Patribus Ordinis, & Diffinitoriis interdum fieri debent, opportune

Confir. nri.

D. P. A. nri.

CLXV

Edict. nri.

Exoratio

Motiva

par. 108

opportune

opportune provideri, ita scilicet, ut digniora sua dispositionem Constitutionum generalium subrogantur, circa incorporationes autem, ut aliarum Provinciarum Fratres, qui memorata Provincia Romana, obtento desuper beneplacito Diffinitorii, incorporati fuerint, a die incorporationis huiusmodi tantum procedere debeant, quemadmodum Statuta Reformationis disponunt, statim, & ordinari summo opere desiderent.

Ad id ut in sum.

§. 2. Nos piis eorundem exponentium votis in premissis favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes.

In sum.

§. 3. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanae Curiae Praetorum super negotiis Visitationis Apostolicae Praefatarum, & Locorum Priorum Almae Urbis nostrae a Nobis instituta deputatorum, qui praemissa mandato nostro accuratè perpenderunt, consilio, primodictas Urbani praedecessoris litteras die 22. Decembris 1642. ad supplicationem tunc existentis Commillarii generalis emanatas, quoad caput praecedentiae inter Fratres strictioris Observantiae Sancti Francisci Cismontanae familiae huiusmodi, respectu Fratrum dictae Provinciae Romanae, ad terminos aliarum secundodictarum ejusdem Urbani praedecessoris litterarum motu proprio die 23. Augusti 1634. editarum, auctoritate Apostolica tenore presentium reducimus, ita ut in posterum etiam vigore cujusvis indulti, ex quavis causa, vel occasione a Sede Apostolica, vel alias quomodolibet impetrati, in eadem Provincia Romana nulli Fratrum jus praecedendi, sive honoratoris loci competat nisi Ministro, Commillario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commillario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commillario, Visitatori, Guardianis, Praesidenti, seu Commillario, & Vicariis localibus: qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & praecedentiam Ordinis redibunt, tam ii qui jam habitum per Fratres gestari solitum susceperunt, ac de caetero suscipient, quam ii qui se a Fratribus de Observantia ad Fratres Reformatos dictae Provinciae canonicè transtulerunt, & transferent, exceptis tamen iis qui Ministri Generalis, seu Commillarii Generalis Cismontanae familiae officio functi sunt, vel fungentur, qui post Superiores actuales immediate locum habeant.

Decretum in sum.

Quo vero ad praenarratas subrogationes digniorum, & incorporationes Religiosorum alienae Provinciae, Constitutiones Ordinis, & statuta Reformationis huiusmodi servari, auctoritate, & tenore praedictis mandamus, ac statuimus, & ordinamus.

§. 4. Decernentes privilegia, & indulta super paternitate, & praecedentia, si quae per Fratres antedictae Provinciae Romanae a Sede Apostolica deinceps impetrari contigerit, subreptitia censi, nisi in litteris desuper expediendis de verbo ad verbum insertus fuerit totus tenor presentium litterarum: ipsas vero praesentes litteras tenper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconculsè observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarius derogat.

§. 5. Non obstantibus primodictis Urbani Praedecessoris Bullarum Magni Tom.V.

cessoris litteris, quae quoad caput praedictae respectu Fratrum memoratae Provinciae Romanae, quibus non obstat, perinde ac si non emanasset, huiusmodi Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus oportet, Ordinibus, & Provinciis huiusmodi, ac aliis quibuslibet etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Anno D. P. An. 11. nullo Piscatoris, die 23. Decembris 1665. Pontificatus die 23. Dec. nostri anno undecimo.

Ad evitandas controversias, quae oriri possent ex intelligentia Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri nuper editae super praecedentia, sive honoratori loco Superiorum in Provincia Romana Ordinis Fratrum Minorum strictioris Observantiae S. Francisci, & ad pacem, charitatemque inter Fratres conservandam, Sacra Congregatio Visitationis Apostolicae, Sanctitate Sua approbante, censuit super huiusmodi praecedentia in memorata Provincia deinceps servandum esse, prout servari mandavit, ordinem infra scriptum, videlicet.

Minister, & Vicarius Ordinis, Commillarius Generalis, Minister Provincialis, quem tamen Commillarius Visitator, durante ejus Commisione praecedet: Qui fuerint Ministri, vel Vicarii Ordinis, aut Commillarii Generales, unum tantum Superiorem actualem supra se habebunt. Guardianus Conventus, Procurator Generalis Curiae, Diffinitores Generales, Custos, Diffinitores Provinciales, quos Sanctitas Sua declaravit in memorata Constitutione comprehendi, Vicarius Conventus, qui tamen in Refectorio sedebit immediate post Guardianum, sed eo absente praecedet omnes supradictos: Sacerdotes, & postea Clerici, & tandem Laici juxta antiquitatem habitus. Datum die 3. Martii 1666.

Prosper Fagnanus Sacrae Visitationis Apostolicae Secr. Loco sigilli.

Damnantur iterum plurimae aliae propositiones tanquam scandalosae, prout supra in Constitutione CLXVII.

Feria 5 die 18. Martii 1666.

In Congregatione generali Sanctae Romanae, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter Deputatis.

Edicta An. D. 1666.

§. 1. Sanctissimus Dominus Noster post latum Decretum die 24. Septembris proxime elapsi, quo vigintiocto Propositiones damnatae fuerunt, examinatis sedulo, & accuratè usque ad hanc diem infra scriptis aliis quadragessimusquintum numerum implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reverendissimos DD. Cardinales adversus haereticam pravitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super unaquaque ipsarum audivit.

M m Propositio

Proposito 29. In die Jejunii, qui Lepus modicum quid comedit, et si non bilem quantitatem in sine comederit; non frangit Jejunium.

30. Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione Jejunii, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum Jejunio.

31. Excusantur absolute à præcepto Jejunii omnes illi, qui iter agunt equitando, utcumque iter agant, etiam si iter necessarium non sit, & etiam si iter unius diei consistat.

32. Non est evidens, quod consuetudo non comedendi ova, & lacticia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob omissionem horarum suppleri potest per quascumque elemosinas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans Officium Paschale, satisfacit præcepto.

35. Unico officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsentis, & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientie uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Tridentinum.

37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & revocata à Paulo V. hodie sunt revalidata.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.

39. Illa particula *quamprimum*, intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo confusio ulterius, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarium ad ejiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinarium, vulgò *regalo*, dum deficiente illo, nimis agere ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent, & alia famula nimis difficile inveniretur.

42. Licitum est mutuanti aliquid ultra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem usque ad certum tempus.

43. Annuum legatum pro Anima relictum, non durat plus quam per decem annos.

44. Quoad forum conscientie, Reo correcto, ejusque contumacia cessante, cessant censura.

45. Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, usque dum adhibita diligentia corrigantur.

§. 2. Quibus mature pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum tanquam scandalosam esse damandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: Itæ ut quicumque illas, aut conjunctionem, aut divisum docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolvi.

§. 3. Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christi fidelibus cujuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

JOANNES LUPUS Sacerdos Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not. &c.

Loco † sigilli.

Publicatio. Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1666. Indictione quarta. die vero 23. mensis Martii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Divina Providentia Papa VII.

ante auctoritate, supradictis Decretum affecit, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in Atriis Campi Florentini, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per nos Carolum Melanum ejusdem Sanctissimi D. N. Papa, & Sanctissima Inquisitionis Censorem.

Decernit, quod deinceps Capitulum Generale Congregationis Eremitarum Camaldulensium de biennio in biennium: & Dieta anno post celebrationem Capituli hujusmodi respectivè celebrari debeant.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alia emanarunt à Nobis ad supplicationem tunc presentium Diffinitorum Dietæ Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium litteræ in simili forma Brevis, tenoris qui sequitur, videlicet: Alexander Papa VII. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Debitum Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus postulat, ut felici, prosperoque Congregationum Virorum Altissimi obsequio sub suavi arctioris Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, providere jugiter satagemus. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Diffinitores Dietæ generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium, quod multorum annorum experimento comperit esse magno incommodo, & detrimento esse eidem Congregationi, quod singulis bienniis Capitulum quidem Generale uno anno, Dieta verò generalis ipsius Congregationis altero respectivè celebrentur; nam cum dicti Eremitæ solitudinis sint addicti, maxime dedecet eos videri totum annum per diversoria vagantes ex causa similitudinis Dietarum, & Capitulorum, in quibus plurimæ fieri solent mutationes Religiosorum, & Priorum: Qui quod se in eodem gubernio diu non permanuros vident, utilitati Eremorum segrè dant operam, sæpèque contingit, ut quod unus inceperit, successor dissolvat, aut non prosequatur, quia sit opus ab aliis inchoatum.

Accedit, quod tam frequens Dietarum, & Capitulorum hujusmodi celebratio totam Congregationem prædictam, & præsertim Eremum Camaldulensem gravibus sumptibus onerat; quodque Superiores majores tam modici temporis spatio notitiam Eremitarum, ac negotiorum, tam spiritualium, quam temporalium dictæ Congregationis capere nequeunt. Quinimò cum eadem Congregatio, non solum in Italia, sed etiam in Polonia Regione valde remota (benedicente Domino) propagata reperitur, nec possunt Eremitæ Poloniarum singulis bienniis visitari, nec illarum Priores ad Capitulum generale venire, quod tamen fieri posset si illud de quadriennio in quadriennium haberetur: quare dicti exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatas existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, ut de cætero Capitulum quidem Generale de quadriennio in quadriennium, Dieta verò Congregationis Camaldulensis prædictæ demum biennio post celebrationem Capituli generalis

generalis hujusmodi respectu haberi, & celebrari debeant, ita ut primum quadriennium Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominice proxime præteritum computetur, & tertia Dominica post Pascha ejusdem Resurrectionis Dominice anni 1665, expiret; ac tam modernis, quam futuri ejusdem Congregationis Superiores, qui in Capitulo generali eligi solent, in suis respectivè muneribus quadriennio durent, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, ac perpetuo statuimus, & ordinamus.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Januarii 1662. Pontificatus nostri anno septimo.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Eremitarum Camaldulensium Nobis nuper exponi fecit, quæ in præsentibus litteris Nobis exposita fuisse narrantur, veritati minime nitantur, quandoquidem celebrationi Capituli Generalis ejusdem Congregationis non interlunt, nisi Major, Visitatores, & Procurator Generalis, ac Priores Eremitarum ipsius Congregationis, ex quibus Major, & Visitatores in loco Capituli hujusmodi commorantur, qui verò ejus rei causa iter agere debent, pauci sunt, quorum aliqui senectute, vel infirmitate præpediti ad Capitulum non accedunt, & multi in locis ab Eremo Camaldulensi, ubi Capitulum habetur, parum distantibus degunt: Quinimò observatum fuerit, quod frequens Priorum mutatio minorem adferat familiarum mutationem, quod quidem præterito quadriennio usu venit, quo in aliqua Eremo, cum Prior mutari non posset, bonam partem illius Religiosorum mutari oportuit: Nec Eremitæ prædictæ Camaldulensis onere considerabili ex causa paucorum Eremitarum, qui paucis diebus ibidem quolibet biennio morantur, gravetur; quippe quæ duodecies mille, & aliquando pluribus personis illuc confluentibus annuatim alimenta præbeat. Eremitæ autem Poloniæ non teneantur ex præscripto Constitutionum Congregationis prædictæ ad Capitulum accedere, nisi singulis quadrienniis, eisque datus fuerit Vicarius Generalis, & concessa nominatio ad Prælaturas, ut minorem habeant iter agendi occasionem.

Cumque frequentia Capitulorum eidem Congregationi in spiritualibus, & temporalibus notabiliter profit Prælatibus ibidem exactissimam actionem, & administrationum suarum rationem reddentibus, quod & illis intra debiti officii limites continendis non me-

Bullarum Magni Tom. V.

diocriter conducat, & peropportunitate est conservanda regulari observantia, quæ novis subinde decretis, sicuti deficere videtur, firmius stabiliri, in Capitulo generali, cui etiam reservata sunt magna momenti negotia, quorum resolutionem ad quadriennium differri quandoque non expedit. Quin etiam ex quadrienniali Capitulorum hujusmodi celebratione hæc sequatur incommodi, quod Visitatores, qui Visitaciones suas intra biennium absolvunt, altero biennio cessarent à visitando, nec Eremitæ interea visitarentur, attento, quod Constitutiones dictæ Congregationis non permittant Visitaciones ab eisdem iterari; unde si novæ Visitacionis gratiâ post biennium officio renunciare deberent, prout et ipsa factum est in quadriennio proxime præterito, inde consequeretur, ut finito officio non possent Capitulo generali cum voce intervenire, qui tamen interventus maximè necessarius est, ut ab ipsis Capitulares de statu Congregationis doceantur; ac demùm considerandum sit, quod per Constitutiones Congregationis hujusmodi cavetur expressè, ne quis ultra sexennium in Prælaturis continuari possit, atque ita si capitula de quadriennio in quadriennium celebrarentur, necesse foret in eorum quolibet omnes Prælatos mutari, quippe qui usque ad aliud subsequens Capitulum, scilicet per octennium, in Prælaturis hujusmodi contra earundem Constitutionem dispositionem continuare non valerent.

§. 3. Nobis propterea prædictus Procurator Generalis, tam suo, quam dilectorum pariter filiorum Majoris, & Diffinitorum dictæ Congregationis nominibus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur incommodis prædictis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere, ac ejusdem Congregationis salubri directioni, & utilitati consulere cupientes, dictosque Majorem, & Diffinitores, ac Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Capitulum Generale de biennio in biennium, & Dieta anno post celebrationem Capituli hujusmodi respectivè haberi & celebrari debeant; nec Prælaturæ dictæ Congregationis ultra biennium durent, quemadmodum per Constitutiones ejusdem Congregationis cautum reperitur, & antequam præsentibus nostris litteris emanarent, fieri solebat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac statuimus, & ordinamus.

Ac proinde easdem litteras nostras præsentibus, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate, & tenore prædictis ex nunc revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuumus, & ex nunc revocata, cassata, irrita, & nulla, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua esse; præsentibus verò litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Non obstantibus litteris præsentibus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ceterum volumus pariter, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus

Alf. vit
a consuet.

Confirmat
prout in rub.

Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibetur, quæ presentibus ipsis adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

D. P. An. 11. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1666. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLXIX. **Quod Fratres Trinitarii Provinciæ Castellæ, Aragoniæ, & Bætiæ, aliarumque Provinciarum Redemptionis Captivorum, non possint uti Cappa nigra.**

Edicta A. D. 1666. **ALEXANDER PAPA VII.**
Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis officio controversias inter viros Religiosos exortas, ne pactis, fraternæque charitatis serenitatem obnubilent, opportunis rationibus dirimere satagimus, quemadmodum omnibus maturè consideratis, arbitramur in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet dictus Ordo à Sancto Dominico fundatus proprio, & peculiari habitu decoretur, nempe tunica, & scapulari albis cum caputio pariter albo, & cappa nigra cum caputio item nigro, eumque habitum sub præscriptis forma, colore, modo, & dispositione publicè, & privatim Fratres Prædicatores deferre consueverint, illoque ab aliis religionibus distinguantur, & ex speciali privilegio decem Romani Pontifices sel. rec. prædecessores nostri severissimè præceperint, ne aliquis, sive sit in Ordine, sive extra Ordinem constitutus, deferat habitum Fratrum Prædicatorum, aut ita consimilem, quod propter eum Frater Prædicator credi possit, absque speciali Apostolicæ Sedis mandato, addito decreto irritanti, si quid in contrarium factum fuerit, & committendo Diocesani locorum, ut per censuras Ecclesiasticas, omni appellatione postposita, cum requisiti fuerint, compellant quemcumque ad eum deponendum, prout ex eorundem Prædecessorum nostrorum litteris Apostolicis desuper expeditis constare dicitur.

§. 2. Nihilominus Provinciæ Castellæ, Aragoniæ, & Bætiæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum contra tenorem tot Constitutionum Apostolicarum, imò & contra usum majoris partis Provinciarum suæ Religionis, cum suo Capite Ministro Generali mutavere habitum album primitivum suæ Religionis, & deferunt cappas, & caputia nigri coloris in nullo dissimilia ab illis, quibus utuntur Fratres Prædicatores, præterquam in signo Crucis, quod minimè, aut parum discernit eos à Fratribus Prædicatoribus: contendentes usum cappæ, & caputii nigri coloris sibi esse licitum per modificationem Regulæ factam à rec. mem. Clemente Papa IV. prædecessore nostro sub dat. Viterbii 7. Idus Decembris anni 1267. & per concessionem factam per litteras Pœnitentiariæ Apostolicæ sub plæ mem. Pio Papa IV. etiam prædecessore nostro, sub dat. Romæ 5. Nonas Julii, Pontificatus ejus anno primo, in quibus (ut asserunt) conceditur color brunus in cappis. Et quoniam hoc est liberè dictum, quia talis permissio non solum non reperitur in prædicta modificatione, imò in eadem præcipitur contrarium, quia in illa solummodò leguntur hæc verba: Vestimenta sint lanæ, & alba: ut constat ex Regesto originali in Archivio Apostolico Vaticano existente, & hoc alias à similibus recordationis Innocentio Papa III. in primitiva Regula dispositum erat per ejus litteras, quarum initium, Operante divinæ dispositionis clementia, datas Laterani 6. Kalend. Januarii 1198. Pontificatus sui anno primo. Et in præcatis litteris Pœnitentiariæ Apostolicæ permissi-

tur Provinciæ tantum Castellæ usus bene coloris terminati, illius nimirum qui in illis partibus vulgò dicitur, Buriel, in vna cupus asserit permissio, sive proprio arbitrate, &ve alias prædicti Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis addiderunt Regula, & Constitutionibus in locis ubi tractatur de vestimentis Fratrum, aliquas clausulas in grave dictorum Fratrum Prædicatorum præjudicium, & contra dispositionem tot Summarum Pontificum, & signanter in Reg. numero 6. §. Vestimenta, ad illa verba, Excepta cappa: & in eodem Textu relato esp. 14. titulo de vestitu, & honestate habitus: & in declaratione ejusdem Text. cap. citato, §. 2. ad illa verba, Sed in modificatione, usque ad finem §. & in cap. 16. titulo de signis in habitu ponendis, Text. 8. §. primo, ad illa verba: Sed neque cappa.

§. 3. Nobis propterea memoratus Magister Generalis, tam suo, quam totius sui Ordinis Prædicatorum nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatim, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romane Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem de mandato nostro pluries partibus auditis, maturè discussissent, & examinarunt, consilio, visisque per eosdem Cardinales Brevibus Apostolicis, & signanter Regesto originali litterarum prædicti Clementis IV. prædecessoris, quarum initium, In Ordine vestro, sub Dat. Viterbii 7. Idus Decembris 1267. Pontificatus sui anno tertio, necnon privilegiis, scripturis, & instrumentis hinc inde exhibitis, aliisque videndis, auctoritate Apostolica tenore presentium decernimus, & declaramus, non licere Fratribus Trinitariis, tam dictarum, quam aliarum quarumcumque Provinciarum, uti cappa nisi albi coloris, excepta tamen Provincia Castellæ, in qua ad præscriptum litterarum Pœnitentiariæ Apostolicæ memorati Pii IV. prædecessoris, sub Dat. Romæ 5. Nonas Julii, Pontificatus ejus anno primo, liceat uti cappa coloris brunii, ejus nimirum qui in illis partibus vulgò dicitur Buriel, non autem nigri coloris: & ad tenorem presentium litterarum corrigendas esse Regulam, & Constitutiones dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis respectivè in locis, textibus, capitulis, & declarationibus, in quibus tractatur de vestimentis Fratrum.

§. 4. Ut autem earundem litterarum executioni firmitus consulatur, auctoritate prædicta committimus, & injungimus Ordinariis locorum, ut quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint respectivè requisiti, seu quilibet eorum fuerit requisitus, Fratres dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, qui cappam nigri coloris, seu alias contra presentium litterarum formam deferre præsumserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliasque juris, & facti remedia, omni appellatione postposita (invocato etiam, quatenus opus sit, brachii sæcularis auxilio) per se, vel per alios dicta auctoritate cogant, & compellant, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædicatorum Cardinalium.

§. 5. Decernentes ipsas presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, & dicto Ordini Prædicatorum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii

latii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Sanctissime Trinitatis, ejusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prioris fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel censæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoram, sub Anulo Piscatoris, die 8. Februarii 1666. Pontificatus nostri anno undecimo.

CLXX. Bulla, seu Litteræ Decretales Canonizationis Sancti Francisci de Sales Episcopi Genevensis.

Vide ad Constit. 58. hujus Pontificis, in qua habetur Canonizatio S. Thoma de Villanova Archiepiscopi Valentini.

ALEXANDER EPISCOPUS Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesia Catholica, etiam compluribus munita prædictis, firmata propugnaculis, & armata militibus, Inferorum insultantium portas non reformidet; eo tamen post Christi merita potissimum sustentatur auxilio, quod Servorum Dei sanctitas assiduò subministrat; nam cum hoc veluti ingentium mortalibus sit, ut exempla magis, quam documenta sequantur, mirum est, quantum alterum ex his in Ecclesia Domini proficiat. Idcirco CHRISTUS JESUS verus Dei, verusque hominis filius, unum, atque alterum pro duplicis suæ naturæ hypostasi ineffabiliter adimplevit. Hinc illius verba, si quando doctrinam loqueretur: Doctrina mea non est mea, sed ejus, qui misit me Patris; & hæc alia, si quando agenda proponeret: Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum feci vobis, ita & vos faciatis.

§. 1. Quæ cum ita se habeant, antecessores nostri Spiritu Sancto instructi laudabilem in Ecclesia morem inducere, nempe in excelso loco sanctitatem constituendi, ut veluti lumen illius lucis vicarium, quæ de se dixit: Ego sum lux mundi, & qui sequitur me, non ambulat in tenebris; non sub modio absconditum, sed in candelabro elatum luceat coram hominibus; eosdemque à veneratione ad imitationem, via strata ad Cælestis, & triumphantis Hierosolymæ nunquam interituras delicias dirigat, inferatque. Et sanè viros de Christiana Republica morum sanctimonia, & fidei prædicatione benemeritos debitis, hoc est divinis honoribus non prosequi, quicquid sibi velit impietas, indecorum, ac jstitiæ absonum habetur.

§. 2. Nos igitur his de causis veterem Romanorum Pontificum consuetudinem secuti, post fufas ad Deum preces, auctoralique Venerabilium Fratrum nostrorum sententias, inter nomina Catholicæ Ecclesiæ veneranda Bullarii Magni Tom.V.

Franciscum de Sales Episcopum Genevensem doctrina celebrem, sanctitate admirabilem, ætatiq; huic nostræ contra hæreses medicamen, præsidiumque præferre Numine inspirante decrevimus.

§. 3. Natus est Franciscus duodecimo Kalend. Septembris anno reparatæ salutis sexagesimo septimo supra millesimum, ac quingentesimum, ablatusque sacro Baptismatis fonte in Oppido Salesiano Ducatus Sabaudie, Genevensis Diocesis. Suæ Domus hæreditaria ab ipsis incunabilis nobilitate conspicuam pietatem haurit, infantiamque non more solito inter crepundia, sed agente pietatis spiritu inter Altariola, quæ sibi ipse adornaverat, suæ præludens sanctitati angelicæ exegit; tantumque charitatis erga pauperes concepit, ut nisi aliquid illis erogaret, in lacrymas se effunderet. Ab infantia ad pueritiam per pietatis simul, ac sapientiæ gradus evalit, orationi vacabat inter studia litterarum, non fora, sed templa solitus invisere, & effugiens commercia improbitatis, non nisi semina probitatis vel excipiebat, vel ferebat. Inde sacro Chrismate roboratus ad altiora tum virtutis, tum doctrinæ ornate complectenda se contulit, ut opportunius, atque utilius divinæ gratiæ instrumentum fieret. Sortitus enim animam bonam, eandem optimam reddidit accuratioris studio, tum litterarum, tum morum. Humanioribus litteris in Collegio Annessiensi perceptis, Philosophiæ, Theologiæque arcana in Academia Parisiensi didicit, non sine ingenti virtutum, ac sanctimoniarum profectu; nam simul frequentabat Sodalitatem Deiparæ addictam in Gymnasio Societatis JESU, ibique non solum octavo quoque die sacra Mensa animam reficiebat, sed omnia pietatis exercitamenta exhibebat, præsertim ea, quæ ad cultum ejusdem Deiparæ pertinebant, aded ut ante ejus simulachrum, quod in æde Sanctæ Mariæ Græcorum colitur, supplex votum perenne virginittatis nuncupaverit. Hoc voto veluti pharmaco salutari roboratus, ad Jurisprudentiam capessendam accessit Patavium, ubi non unam sensit voti opem, elusis artibus nonnullorum condiscipulorum, qui per imprudentiam illi obtulerant impudicarum mulierum illecebras, quas & saliva in illarum faciem coniecta, & mente constanter repugnante dejecit. Absoluto studiorum curriculo Romam se contulit, ut antiquæ ibi vigentis pietatis vestigia recognosceret, atque novis moribus exprimeret, & nactus par suæ religioni, ac fidei theatrum, traxit è Cælo incredibilem spiritum ad perficiendam omni ex parte molem sanctitatis ab infantia inchoatam, & in juventutis ætate non modò conservatam, sed auctam.

§. 4. Igitur sui, & mundi victor in patriam remigravit, ut fructus legeret litterarii laboris: nec spem sefellit, aut suam, aut Civium: certè Granerius id temporis Episcopus Genevensis, eo conspecto, illic præsentit messem, quam ejus adventus affererat. Exclamavitque divinis non sine gaudio, habere se jam successorem suum. Statim ei paruit liber campus, amplissimusque ad animas excolendas, quo spontè ferebatur: quamvis enim ut Parenti obsequeretur, Advocatorum supremorum partes susceperat, mox ubi sensit se ad nuptias per votum abdicatas vocari, abiecit Senatoriam togam, & Sacerdotio per omnes sacri ordinis gradus initiatus, majoris Ecclesiæ Præpositus Annessii renunciatus est, illud semper in ore, & mente repetens: Quicquid pro æternitate non est, vanitas est: omne studium convertit ad æternitatem ubique ferendam, instituta Societate Sanctissime Crucis de Pœnitentibus, adductis ad Ecclesiæ Catholicæ gremium magni nominis hæreticis: & præterea sumpto divini verbi gladio, quo armatus ac potens, Episcopo jubente, adorsus est hæresim Calvinianam in Caballicensibus, aliisque finitimis populis grassantem. Incredibile dictu est, quo animi ardore, qua pectoris constantia, qua mentis alacritate, quam firma in Deum fiducia, quam robusta in proximum charitate pugnaverit, ac vicerit: Ferunt eum ex vertice Arcis Allingianæ aliquando conspexisse enormem

Contra Ha-
ereses ad-
sum.

Catholicæ Religionis stragem, quam subjectis circum-
terris hæresis ediderat, ac tanto fuisse pietatis studio
agitarum, ut emisso cordis altissimo suspirio non po-
tuerit sibi temperare, quin mox Tononum ejus Pro-
vinciæ caput se contulerit, ibique erecto veritatis
vexillo per patientiam, & doctrinam omnibus omnia
fastus jacentem Religionem sustinuit, & dominantem
impietatem fregit, ac dejecit, quasi alter David. Sed
illud in primis egregie gessit, quod nusquam, nec
unquam negotium fidei desperaverit, sed major la-
boribus, impedimenta omnia si non poterat tollere,
vel effugiebat, vel eludebat. Prohibitus Tononi Sa-
crum conficere, in Arcem Allingianam memoratam
quatuor milliabus distantem quotidie ibat, ut ibi
sacrificaret, atque eadem de causa flumen Druentiæ
trajiciebat singulis diebus, per trabem glacie concre-
tam manibus, ac pedibus repens. Vexatus calumniis,
& ubique tanquam publicæ quietis perturbator, se-
ductor populorum, & plane veneficus conclamatus,
nullo infamiae metu, nullo insidiarum strepitu, nullo
vitæ discrimine adduci potuit, ut tentatam fidei Ca-
tholicæ restitutionem aliqua ratione omitteret, neque
usquam adhibuit in consilium eam, quam prudentiam
humanam, seu nominis æstimationem vocant: sed
Evangelici dicti memor, cum haud liceret palam,
aperteque vivere, ac fidem contestari, in obvias ubique
latebras sese abdebat, ut post modicum silentium in-
surgeret adversus hæresim vehementius: nunc in fur-
nis, nunc in maceris, nunc in horroribus sylvarum,
nunc in profundo, altissimoque gelu continebat im-
petum zeli, absconditus velut in Domini taberna-
culo, quo insidiantibus hæreticis incomptus validius
insultaret.

Sicarii im-
missi ad eum
occidendum,
opus lenitate
permitti, ex-
armati
fuerunt.

§. 5. Inde animo excelso, sublimique manifesta
mortis sibi intentatæ argumenta irridens abnebat
præsidia, & custodiam militum, adeo ut rogatus à
Barone Ernanciano Arcis Allingianæ Præfecto, ut
nonnisi militari manu stipatus ex Arce prodiret, re-
sponderit, non alio militum satellitio esse opus, quam
eo quod divina providentia destinaverat: imò cum
idem assereret hæreticos vi coercendos, ostentaretque
tormenta bellica, & militare subsidium, quo pollet
Franciscus uti ad eosdem hæreticos vel comprimendos,
vel ad meliorem frugem revocandos, ingenue profes-
sus fuit, quam altè de divini verbi potentia sentiret,
affirmans opus non esse machinis, ubi Deus ejus ver-
bum audiri permitteret, neque Deus tantam ejus fidu-
ciam fraudavit: nam cum sicarii complures immis-
si ad eum de medio tollendum, tandem Franciscum
nacti, strictis gladiis eadem facturi in eum irruissent,
ejus præsentia, & lenitate permoti, dejecti, ac exar-
mati fuere: nunquam enim Deus eos sinit cadere,
qui spe divinx providentiæ fidem sustinent. Propterea
de cœlesti patrocinio jam ob innumera experimenta
certus, maluit agere Dei causam, quam exequi impe-
rium parentis, à quo jubebatur vitæ tot insidiis appo-
sitis consulere, suamque domum repetere, ubi per quie-
tem, ac securitatem fas erat Deo, superisque liberius
vacare.

Populorum
Tononi
arsis.

§. 6. Quin studiosius, accuratiusque in Ecclesiæ de-
fensionem incubuit, & cum voce prohiberet adju-
vare populorum fidem, cepit ex scripto, pluribus
confectis libellis, evulgatisque thesibus, intimè hæ-
resim percellere, tantumque effecit, ut Tononi Pa-
rochiam exeret, & paulò post cum insigni Religio-
nis Catholicæ incremento plures ad veritatis lumen
viros doctissimos celebres, quorum præcipue auctoritate
mendacium nitebatur, adduxerit. In hoc tamen fidei
augmento prudentiæ modum retinuit, ne liberius
agens aucta perderet: Itaque Curionis partes agens,
& Eucharistiæ Sacramentum ad Catholicos in vitæ
discrimine positos deferens, ne quid injuriæ Sacro-
sanctæ Eucharistiæ Sectarii inferrent, eam gesta-
bat argentea theca inclusam è collo pendulam: ipse
interim pileo tectus, pallio circumvolutus, gravi
passu neminem de via salutans, venerandus ince-
debat.

Eucharis-
tiæ repræ-
sentationem
in theca
includam
destruere.

Hicce artibus præstans, jussus fuit à Clemente VIII.
felic. record. Prædecessore nostro adire Theodorum
Bezam Calvinianæ hæresis acerrimum ministrum, ac
propugnatores, & cum solo solus agere, ut ea ova ad
Christi ovile reducta, complures alias revocaret: quod
sanè eximie Franciscus præstitit, Genevæ non sine
vitæ periculo cum Beza congressus, qui tamen ut ex
merito confutatus veritatem falsus est, ita ex scelere,
arcano Dpi judicio indignus fuit, qui ad Ecclesiam
rediret.

Hæresis
Beza impo-
nuit.

§. 7. Interea Tononum, & circumjectam regionem
dira lues invasit cum enormi Civium clade, in qua
Franciscus tam amanter, tam constanter, tam industriè
corpora, animosque, tum subsidiis, tum docu-
mentis procuravit, ut omnibus & stupori, & amori
fuerit, præsertim cum omnia pecuniæ adjumenta,
præcipue ab Episcopo Granerio impartita recusasset.
Quapropter Episcopus his certissimis sanctimonix in-
diciis compulsus, eum sibi Coadjutorem Episcopalis
curæ designavit, rogavitque memoratum Prædecesso-
rem nostrum Clementem, ut Franciscum, quem
Romam ob Catholicæ fidei negotia mittebat, hu-
jusmodi dignitate ornaret: quod idem Clemens li-
berissime præstitit, cognitaque ejus doctrina per
examen de more interrogata, eundem ad pedes devo-
lutum amplectens his verbis dimisit: Vade fili, &
bibe aquam de cisterna tua, & fluenta putei tui:
deriventur fontes tui foras, & in plateis aquas tuas
divide.

Præfatus
Episcopus.

§. 8. Igitur hoc ornamento tanquam novo, & po-
tentissimo præsidio instructus, in omne studium am-
plificandæ Religionis Catholicæ, & hæresis immi-
nuendæ sese effudit: Annessium regressus, omnia solus
obire loco Episcopi absentis, instituit Seminarium,
ac Sanctam Domum Tononi erigere, artium offici-
nam, & mercium emporium, ut Cives, & finiti-
mos à Genevensium commercio averteret, gnarus po-
pulos maxime corrumpi per commercia cum impiis
habita: neque illi nova exercendæ constantiæ argu-
menta defuere. Inimicus zizaniarum sator excitaverat
inter Gallos, & Sabaudos bellum, ejus occasione
us Genevenses hæretici, specie auxilii, quod Gallis
afferebant, Chablasio, & Torniacio occupatis, inde
Curiones Catholicos expellunt, ac præterea missis
in Pagos, & finitima Oppida Calvinianæ hæresis Præ-
dicantibus, venenata semina ubique jaciunt, & Ca-
tholica fata excindunt. Quod ubi Franciscus advertit,
non immemor illius divinx sententiæ: Si consilium
adversum me castra, non timebit cor meum: si insur-
gat adversum me prælium, in hoc ego sperabo: Forti-
ter, ac religiose irrupit in castra, ductusque à mili-
tibus more bellico ad Vitriacum Regiarum excubiarum
Præfectum, ab eo exceptus perquam honorificè fuit,
ac dimissus cum Regiis litteris, quibus præcipieba-
tur, ne quicquam in religionis negotio innovaretur;
quicquid verò novi inductum foret, in pristinum
revocaretur.

Contra C-
vinistam
curiam.

§. 9. Neque contentus hac victoria, per quam amissa
revocaverat, aliam retulit, per quam damna intulit
hæresi, religioni verò incrementum attulit. Cum enim
ager Gexensis sub Gallorum dominio esset, ad Re-
gem Lutetiam se contulit, ab eoque litteras obtinuit,
quibus liceret ipsi eo in agro habere de Catholica
veritate conciones, quarum gratia, & efficacia
plurimos Ecclesiæ subiecit. Valebat enim summa, &
efficacissima dicendi potentia, quam illi è Cœlo concil-
liaverat summa cordis innocentissimi sanctitas, adeo
ut Christianissimus Rex neminem ad Jacobi Regis
Angliæ animum conciliandum, atque ad veritatem
stetendum aptiorem Francisco existimaverit: & Pau-
lus V. prædecessor noster felicis recordationis aliquot
post annos eundem delegaverit ad componendas dis-
cordias, quæ subortæ fuerant inter Albertum, & Cla-
ram Eugeniæ Archiduces, & Clerum Comitatus
Burgundiæ.

Plurimè
hæresis
Ecclesiæ
perit.

§. 10. Quamvis autem ardentissimum fuerit ejus
in procuranda re Catholica studium, dum Coadjutor
fuit,

fuit, laxavit nihilominus universas habenas charitati, cum audita hinc parentis, hinc Episcopi Granerii morte, quorum primi potestas quotidie ad domestica revocabatur, & alterius reverentia, ne quid nimium sibi arrogare videretur, cohibebat: concessam sibi tandem quocumque pietas impelleret, eundi facultatem cognovit.

Sic plena potius auctoritate, integras Episcopi partes suscepit, cavere ne grex, ac Diocesis improborum, hæreticorumque, more luporum insidantium, incurtibus pateret, ordinare Clerum, statuere familiam religiosi moribus compositam, Sanctorum Patrum, veterumque Episcoporum exempla sibi proponere, cuncta Episcopalis vitæ momenta suis virtutibus, functionibusque animare, Synodum cogere, Ecclesiasticæ disciplinæ leges vel restituere, vel sancire, ac potissimum Catholicæ religionis sinceritati consulere, quæ mores Catholicorum informando, quæ Sectariorum dogmata evertendo, quæ deceptas oves ad ovile reducendo: quod aded offendit Calvinianos pseudoministros, ut cum duos nobiles viros Gexenses ad Ecclesiæ gremium revocasset, illi rabie, ac furore acti venenum ei propinaverint, quod tamen irritum fuit, implorata per votum Deiparæ ope: & tantum abfuit, ut propterea ab incepto desisteret, ut constantius desudaverit in concionibus habendis, quarum vi Divione, Gratiano-poli, Parisiis, & alibi plures insignes viros fidei Catholicæ restituit, ac præcipue Claudium Buccardum Lausannæ publicum Theologiæ professorem, Franciscum Ducem Diguerianum Delphinatum Proregem, Barberium, & Jacobum Philippum celebres Calvinianæ sectæ pseudoministros. In his autem concionibus, ut constaret à se non nisi animarum salutem queri, pecuniam, quæ esset vel loco alimenti, vel excellentiæ testimonio, recusavit omnem, nullo Principum offerentium habito respectu, & tam generose, ut Ducissæ de Longavilla peram aureis plenam impertienti, palam cum respueret, dixerit gratis dandum, quod gratis accipitur, nec ullam expetendam pro fidei præconio mercedem, præter pretiosam illam, quam cultoribus vineæ promissit Dominus.

§. 11. Notum est enim, cum magni Eleemosinarii munere apud Christianam Sabaudicæ Ducissam fungeretur, nihil præter hujus nominis dignitatem voluisse, & non solum quicquid honorariæ mercedis solitum erat dari modestissime recusasse, verum etiam pretiosissimum adamantem valoris quingentorum nummorum ab eadem Christiana Ducissa dono acceptum pauperibus destinasse, iis verbis usus: Hoc pro pauperibus nostris Annessiensibus bonum erit.

§. 12. Sed ejus constantia debuit gravioribus experimentis muniti, ut fides probaretur. Duo enim sunt, quæ maximè fidem concutiunt, damnum, & lucrum: utrumque illi propositum roboravit, fidem non infregit.

§. 13. Jussus à Gallorum Rege Gexium ire, & cum Barone Luxensi Regio in Ducatu Burgundiæ Locum-tenente de Religionis Catholicæ usu, exercitioque in eam Regionem inducendo agere, cum Rhodanus, qui trajiciendus erat, ut Gexium peteret, in nubibus exundans certum afferret vitæ discrimen, Genevâ intrepidè pertransiit, nec habitu Episcopi deposito, nec Episcopi Diocesis nomine dissimulato, unica tantum orationis armatura munitus; atque inde post horam discedens, Gexium appulit. Impii homines, ut hoc religionis negotium turbarent, statim apud Ducem Sabaudicæ accusant Episcopum, quod de transferendis in Regem Gallorum Civitatis Genevensis juribus pertractaret: quæ calumnia primò locum non habuit, postea admittæ Senatui suavit, ut vel ad pœnam, vel ad terrorem decreto edito bonæ Episcopi publicata in ærarium Principis referret; nihil tamen edicto commotus ipse hoc unum respondit, non eam sibi, ut credebatur, injuriam irrogari, sed ita à Deo admoneri, quod vellet undique spiritalem, quem temporalibus destituit permitteret. Quibus verbis Senatus concilius veniam petiit, eique omnia restituit. Hæc enim Dei lex est, ut fides dum damna patitur, per damna nobilitetur. Neque

minus lucri fulgorem, quamvis specie boni splendidum, contempserit, dum Coadjutoris Parisiensis munus ea de causa illi oblatum, quod pinguiori reddito abundaret ad paupertatem sustentandam, respuit, illud oraculum opponens, Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi collocavit.

§. 14. Cum tale, ac tantum fidei fundamentum jecisset, mirum non fuit si perfectissimum, & omnibus virtutibus absolutam sanctitatis molem ad supremum usque apicem extulit, & si Ecclesia communi consensu Sanctorum insignia, & prærogativas tanto viro tribuere non dubitet. Pauperum erat eximius amator, eorumque indicem secum deferrebat, semper ad eos præsertim sublevandos maximè intentus, quos pudor, ac rubor deterrebant. Abstinenciam verò, ac frugalitatem, tam in victu, quam in vestitu severe retinuit, ut & sibi modum statueret, ac largius aliorum inopiæ subveniret: namque hoc verè charitatis ingenium est, sibi detrahere, aliis addere; sic mensæ imposita fercula ad pauperes ablegabat; subligacula, interulas, similesque pannos sibi demptos ad aliorum operimentum traducebat, immò suppellectilem argenteam, candelabra, urceolos, anulum ipsum Pastoralem oppignoravit, ne pauperes dolerent: dotem puellis, quam poterat, amplam erogabat, ne ipsarum pudicitia periclitaretur. Peregrinos, ac Religiosos viros, tanquam fratres domi excipiebat: omnes demùm egestate pressos non contracta manu solabatur, & tam copiose, ut cum regionem latè fames, ac alimentorum inopia invasisset, neminem stipe frustratum prætermiserit, singulis egenis familiis certa tritici copia attributa: & ed excrevit hæc juvenandi cupiditas, ut cum nactus esset hominem mutum, ac surdum omni ope destitutum, non modò eum recreavisset iis subsidiis, quibus vita sustentatur, sed domi suæ educatum, quæ nutibus, quæ gestibus (ingeniosa enim pietas est) informavit ad æternam salutem. Sicque cætera virtutum genera exercuit, charitatis æstu succensus, ut septuaginta hæreticorum millia Ecclesiæ Catholicæ subjecisse sit famâ vulgatum.

§. 15. Ex hujus charitatis officina volumina prodierunt, quorum documentis irrigata popularum, ac nobilium virorum pectora affluentem evangelicæ vitæ messem perperere. Ex hujus etiam charitatis altissima disciplina emanarunt leges tot sodalitatum ab ipso institutarum, Augustissimi Sacramenti, Beatissimæ Virginis de Puritate, Eremitarum in Monte Vaironensi, præsertimque Ordinis Sanctimonialium Visitationis Beatæ MARIÆ sub Regula Sancti Augustini, cujus splendor tantum illuxit, ut intra modicum temporis intervallum ad centum supra triginta Monasteria sit propagatus. Hujus demùm charitatis stimulis planè perennibus agebatur ad suæ Diocesis commoda diu, noctuque omni sollicitudine procuranda, in qua lustranda dum laborat, atque Annessium regreditur, Lugduni, Sacro celebrato, vehementi apoplexia correptus, atque Ecclesiæ Sacramenti per summam pietatem, humilitateque resectus, fidei professione emissa, repetitis non semel iis verbis: Servus inutilis sum, voluntas Domini, non mea fiat: Deus meus, & omnia; proximo die Sanctis Innocentibus sacro, dum in litaniis ipsi Sancti Innocentes invocabantur, innocens ad regna cœlestia translatus est anno ætatis quinquagesimoquinto, & reparatæ salutis vigesimo secundo supra sexcentesimo, & millesimo.

§. 16. Placuit autem Altissimo, qui mirabilis est in Sanctis suis, tantæ Sanctitatis virum non modò per venerationem, cultumque popularum nobilitare, sed etiam compluribus signis, ac miraculis illustrare, ut vivens, ac mortuus humano generi prodesset. Itaque constat per acta publica auctoritate nostra, & Sacre Rituum Congregationis confecta, & diligenter expensa, Hieronymum Gemin in aqua obrutum, cum jam ejus cadaver fetens sordide involutum efferebatur, revixisse, sustulisse brachia, & loqui coepisse, magnificentando Salesium, qui sibi tunc in ipso redeuntis vitæ momento Episcopali habitu indutus benigno, ac splen-

quodammodo
quodammodo
quodammodo

quodammodo
quodammodo
quodammodo

quodammodo
quodammodo
quodammodo

quodammodo
quodammodo
quodammodo

quodammodo
quodammodo
quodammodo

Pauperum
erat eximius
amator.

Septuaginta
hæreticorum
millia Eccle-
sia catholica
subjecit.

Varia sodali-
tata, præcipue
Monialium
instituta.

Obiit Lug-
duni.

Sequitur
miracula.

Mortuum
revixit.

dido vulgus adesse visus est, non sine aliis ingentibus miraculi additamentis.

*Cæcum na-
tum illumi-
navit.*

Claudium Marmon cæcum natum septennem, cu-
jus oculi facultate videndi prorsus destituebantur, cum
novendiali prece absoluta ad ejusdem sepulchrum pro-
cumberet, usum luminis accepisse.

*Paralyticum
sanavit.*

Joannam Petronillam Eurax quinquennem paralyti
laborantem, quamvis coxis, cruribusque aridis ad mo-
tum planè inepta crederetur, eametsi hora, qua pater ad
Francisci tumulum opem implorabat, ad matrem inco-
lumi corpore, & festino gradu prorepisset.

*Mortuum
resuscitavit.*

Claudium Juliar paralyti pariter afflictum, sed in-
nata, & decennali, usque utriusque coxendicis, ac
cruris destitutum tertia vice à matre delatum ad Fran-
cisci sepulchrum deosculandum, momento temporis
membra, quæ inhabilia erant, roboratis surrexisset,
stetisse, & ambulasse.

Franciscam de la Pesse demersam flumine vitæ resti-
tuisset, livore, tumore, deformitatisque notis mirabi-
liter detersis.

Jacobum Giudi nervis contractum, & planè ab ipso
ortu impotentem subito sanatum.

Carolus Moteron etiam ab ipsa nativitate impe-
ditum membris, ac toto corpore difformem, subito
exemptum, ac perfecta humani corporis forma accepta,
gressum movisse.

*Pestilentiæ
Canonica
sanatio.*

§. 17. Quapropter ejus vitæ sanctissimæ meritis pos-
tulantibus, ac rogantibus charissimis in Christo filiis
nostris Ludovico Gallie Rege Christianissimo, & Anna
ejus Matre Vidua, ac Enriquetta Maria Angliæ Re-
ginis, & dilectis filiis nobilibus Viris Carolo Ema-
nuele Sabaudie Duce, & Pedemontium Principe, ac
Christina ejus Matre Ducissa Sabaudie Vidua, ac
Francisco Maria, ac Adelaida Duce, & Ducissa Bava-
riæ, necnon Clero, Principibus, & Magnatibus Regni
Galliarum, ac universo Ordine Monialium Visitatio-
nis Beatæ MARIÆ Virginis, post ejusdem Francisci
de Sales Beatificationem die 28. Decembris anni 1661.
publicè in Sacrosancta Basilica Principis Apostolorum
Missæ sacro peracto celebratam annuimus, ut ejusdem
Canonizatio haberetur. Et cum jam nihil deesset eor-
um, quæ huic Sacrosanctæ functioni necessaria sunt
ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum
Decretis, S.R.E. antiqua consuetudine, ac novorum
Decretorum præscripto: Tandem justum, & debitum
esse censentes, ut quos Deus honorat in Cælis, nos
venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris,
hodie in Sacrosancta Vaticana Basilica, in qua solemn-
ritu cum ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis,
Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ
Curie Prælatibus, Officialibus, & Familiaribus nostris,
Clero Seculari, & Regulari, ac maxima Populi fre-
quentia manè convenimus, post trinas pro Canoniza-
tionis decreto Nobis per dilectum filium nobilem
Virum Carolum Ducem de Crequy apud Nos Regis
Christianissimi Oratorem pro parte ejusdem Regis por-
rectas petitiones, post sacros hymnos, litanias, aliasque
preces Spiritus Sancti gratia ritè implorata.

*Sanctorum
Catalogo
adscribitur.*

§. 18. Ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Tri-
nitatis, ad exaltationem Fidei catholicæ, & Christia-
næ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri
JESU CHRISTI, Beatorum Apostolorum Petri, &
Pauli, ac nostra, matura deliberatione præhabita, &
divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium Fra-
trum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, &
Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatum
Franciscum de Sales Episcopum Genevensium Sanctum
esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum cata-
logo adscripsimus, prout præsentium tenore decerni-
mus, definimus, & adscribimus. Statuentes ab Ecclesia
Universali quolibet anno die 29. Januarii memoriam
ejus inter Sanctos Confessores Pontifices pia devotione
recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus
Sancti. Amen.

Indulgentia.

§. 19. Parique auctoritate omnibus utriusque sexus
Christi fidelibus verè poenitentibus, & confisus, qui

annis singulis dicta die 29. Januarii sepulchrum, in
quo ejus corpus asservatur, visitaverint, septem annos,
& totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliis quo-
modolibet debitis poenitentis misericorditer in Do-
mino relaxavimus in forma Ecclesiæ consueta.

§. 20. Quibus peractis gratias, laudesque Deo opti-
mo maximo reddituri, quod Sancto Francisco de Sales
Episcopo Genevensi cultum, præconia, & honores ab
Ecclesia Sanctis Pontificibus, & Confessoribus præstari
solita Nobis decerni voluerit, hymno Te Deum
laudamus decantato, orationeque à Nobis recitata, ad
Altare Sancti Petri Missam de more solemniter cele-
bravimus die Dominica secunda post Pascha, additis
secunda Oratione propria de Sancto Francisco, & se-
creta, ac postcommunione de communi Sacerdotis
Pontificis: omnibusque Christi fidelibus ibidem præsen-
tibus plenariam omnium peccatorum suorum indul-
gentiam, & remissionem concessimus.

*Gratias
agimus.*

Deum itaque, qui mirabilis est in Sanctis suis, be-
nedicimus, quia suscepimus misericordiam in medio
templi ejus, dum novum Nobis in Ecclesia apud Di-
vinam suam Majestatem patronum, & intercessorem
concessit ad ejusdem Ecclesiæ tranquillitatem, Fidei
Catholicæ incrementum, hæreticorumque à via salutis
errantium lumen, & conversionem.

Cæterum quia difficile foret præsentibus nostras litte-
ras ad singula loca ubi opus esset, deferri: Volumus
ut earum exemplis, etiam impressis, manu tamen pu-
blici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in
dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique
fides adhibeatur, quæ eidem præsentibus adhiberetur,
si essent exhibitæ, vel ostensæ.

*Transmis-
sum fuit.*

§. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pa-
ginam nostri Decreti, definitionis, adscriptionis, man-
dati, statuti, concessionis, elargitionis, relaxationis,
& voluntatis infringere, vel ei aulu temerario contraire.
Si quis autem hoc attentare præsumperit, indigna-
tionem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incar-
nationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo-
quinto, tertiodecimo Kalend. Maii, Pontificatus nostri
anno undecimo.

*D. P. A.
die 20. A.*

† Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ
Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Portuensis, Card. Barbe-
rinus, S.R.E. Vicecancellarius.

† Ego Martius Episcopus Sabinensis Cardinalis Gi-
nettus.

† Ego A. Barberinus Episcopus Prænestinus Cardinalis
Antonius S.R.E. Camerarius.

† Ego Joan. Baptista Episcopus Albanensis Cardinalis
Pallottus.

† Ego F. Maria tituli S. Laurentii in Lucina Cardinalis
Brancatius.

† Ego Uldericus tituli S. Mariæ Transtiberim Card.
Carpineus.

† Ego Stephanus tituli S. Laurentii in Pane & Perna
Card. Duratius.

† Ego F. Vincentius Maculanus Ordinis Prædicatorum
tit. S. Clementis de Florentiola Card. S. Clementis.

† Ego Nicolaus tit. S. Mariæ Angelorum Card. Ludo-
vicius M. Poenitent.

† Ego

- † Ego Federicus tit. Sancti Petri ad Vincula Cardinalis Sfortia.
- † Ego Benedictus tit. Sancti Honophrii Cardinalis Odescalcus.
- † Ego Laurentius tit. SS. Quiricii, & Julitz Cardinalis Ruggius.
- † Ego Joannes Franciscus Paulus Gondus tit. Sanctae Matiae super Minervam Cardinalis de Rees.
- † Ego Aloysius tituli S. Alexii Card. Homodeus.
- † Ego P. tit. S. Marci Cardinalis Orthobonus.
- † Ego Laurentius tituli Sancti Chrylogoni Cardinalis Imperialis.
- † Ego Gibbertus tit. Sancti Joannis, & Pauli Cardinalis Borromeus.
- † Ego Joan. Baptista Spada tit. S. Marcelli Cardinalis Sanctae Sufanae.
- † Ego Franciscus tit. Sanctae Mariae in Via Cardinalis Albitius.
- † Ego Octavius tit. S. Caeciliae Cardinalis de Aquaviva, & Aragonia.
- † Ego Flavius tituli Sanctae Mariae de Populo Cardinalis Chifus.
- † Ego Scipio tit. Sanctae Sabinae Cardinalis Delcius.
- † Ego Hieronymus tituli Sanctae Agnetis Cardinalis Farnesius.
- † Ego Julius tituli Sancti Sixti Cardinalis Rospi-gliosus.
- † Ego Sfortia de Societate Jesu tit. S. Salvatoris de Lauro Cardinalis Pallavicinus.
- † Ego Volumnius tituli Sancti Martini in Montibus Card. Bandinellus.
- † Ego Petrus tituli Sancti Callisti Cardinalis Vidonus.
- † Ego Carolus tituli Sanctae Anastasiae Cardinalis Bonellus.
- † Ego Virginius S. Mariae in Vialata Diaconus Card. Urfinus.
- † Ego Franciscus S. Mariae in Porticu Diaconus Card. Maidalchinus.
- † Ego Fridericus Sancti Caesarii Diaconus Cardinalis de Hallia.
- † Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Barberinus.
- † Ego Carolus Sancti Eustachii Diaconus Card. Pius.
- † Ego Decius Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Azzolinus.
- † Ego Odoardus SS. Cosmae, & Damiani Cardinalis Vecchiarellus.
- † Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diaconus Card. Mancinus.
- † Ego Angelus Sancti Georgii Diaconus Cardinalis Celsus.
- † Ego Paulus S. Mariae de Scala Diaconus Cardinalis Sabellus.

Declaratio super reservatione Beneficiorum.

ALEXANDER EPISCOPUS
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Cum noviter in quadam lite, & causa pendente in Tribunali Auditoris Camerae super executione litterarum Apostolicarum in forma Brevis expediarum inter Provisum Apostolicum de quibusdam Beneficiis Diocesis Bononiensis actorem ex una, & Provisum à Cardinali Indultario reum conventum partibus ex altera, in controversiam positum fuerit, an Constitutio felicitis recordationis Benedicti Papae XII. quae incipit, *Ad regimen*, edita tertio Idus Januarii anni millesimi trecentissimi trigesimalquinti, per Summos Pontifices praedecessores nostros innovari solita, & per Nos quoque innovata in Regula prima Cancellariae, induxerit renovationem Beneficiorum à Notariis Sedis Apostolicae, Protonotariis nuncupatis, & à Scriptoribus litterarum Apostolicarum, & ab aliis Officialibus dictae Sedis ibidem expressis obtentorum, ratione solius familiaritatis Pontificiae eidem Officialibus concessae à pia memoriae Paulo Papa III. in ejus Constitutione, quae incipit, *Sacrosanctissimus*, lecta & publicata in Cancellaria Apostolica die vigesima secunda Decembris, Pontificatus anno primo, aut forsam etiam ab aliis Pontificibus antecessoribus, aut successoribus; vel potius ratione officii. Item an ad effectum reservationis requiratur obitus eorumdem Officialium in Romana Curia, vel intra duas dictas: vel potius reservatio intret ubicumque eos mori contingerit. Et insuper, an Protonotariatus adeptus ex Militia Militum Piorum, & Scriptoratus litterarum Apostolicarum separatim acquisitus constituant duas reservationes personales exclusivas Indultorum Cardinalium ad praescriptum Constitutionis editae à rec. memoriae Urbano Papa VIII. incipientis, *Quamvis*, sub Dat. die decima quinta Julii, Pontificatus anno decimonono: vel potius constituant unam tantummodo localem ex facto obitu Officialium in Curia.

§. 1. Ut materia haec aded exemplaris maturius discutere, mandavimus in causa, & causis praedictis per dictum Auditorem Camerae procedi de voto Rotae nostrae; & sub die vigesima quarta Januarii millesimi sexcentissimi sexagesimiprimi coram dilecto filio Magistro Priolo ejusdem Rotae Auditore, proposito dubio super executione Brevis praedicti, fuit negativè resolutum; & subinde iterum, atque iterum repropo- sita causa sub diebus prima Junii anni millesimi sexcentissimi sexagesimiprimi, & vigesima octava Aprilis anni millesimi sexcentissimi sexagesimiquarti, eaque ex speciali nostro mandato discussa per omnes ejusdem Rotae Auditores, resolutio capi non potuit propter discrepan- tia Auditorum suffragia.

§. 2. Interim verò emanatis aliis provisionibus Apo- stolicis de aliis diversis Beneficiis ad retardandam eorumdem provisionum executionem, allegata fuit deci- sio praedicta, quamvis per dictam iteratam repropo- sitionem sine ullius resolutionis conclusione in suspensio remanserit.

§. 3. Unde causarum, & litium celeri expeditioni pro posse, sicut debemus, providere volentes, cog- nitionem, discussionem, & resolutionem dubiorum praedictorum demandavimus quinque Romanae Curiae Praelatorum Congregationi, à qua Colligantibus praedictis plene informantibus, eorumque ac Dataria nostrae juribus, iterum, atque iterum sub diebus vige- simo primo, & vigesimo octavo Martii labentis anni millesimi sexcentissimi sexagesimi sexti accuratè dis- cussis, declaratum, ac resolutum fuit beneficia Pro- tonotariarum, Scriptorum, & aliorum Officialium enumeratorum in dicta Constitutione *Ad regimen*, esse reservata, & quae decedant, etiam extra Romanam Curiam.

ALEXANDER SEPTIMUS.

Curiam, & extra duas dietas: Itemque reservationem Beneficiorum obtentorum per dictos Officiales intrare etiam ratione solius officii: Et insuper Protocollariarum ex dicta Militia Pia, sive Militum Pionum, & Scriptoriarum separatim acquisitum constituere duas reservationes personales coequales exclusivas Indulti.

§. 4. Ne autem materia hæc plenè discussa, & resoluta amplius in dubium revocetur in prædicta, vel aliis causis, inherentes vestigiis diversorum Prædecessorum nostrorum, qui ut licitum anfractus præciderent dubia juris, tam pro causis pendentibus, quam etiam pro futuris proprio oraculo declararunt, sicut in materia reservationis Beneficiorum inter ceteros fecerunt similis inerp. Paulus Papa II. in Constitutione, quæ incipit, *Ad Romani*, & dictus Urbanus in Constitutione sua præfata: Mortis nostro proprio, non ad aliquis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine singularum Constitutionum, & declarationum hæcenus per dictos Prædecessores nostros respectivè factarum, & ordinarum tenores, etiam veriores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, omnes, & singulas resolutiones, & declarationes prædictas emanatas à dicta Congregatione quinque Prælatorum confirmamus, approbamus, & eis inviolabile firmitatis Apostolicæ robur adjicimus, sicque iterum, & pariformiter nos quoque auctoritate Apostolica declaramus, talemque esse mentem, & intentionem nostras denunciamus, & ita pro lege declaratoria ubique inviolabiliter observari volumus, & mandamus tam in prædicta, quam etiam in omnibus aliis litibus, & causis pendentibus, atque in aliis omnibus de cætero movendis; & præmissa ut supra declarata in controversiam deinceps revocari non posse, neque licere præcipimus, & jubemus: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & quoscumque alios etiam speciali expressione indigentes judicari, & deserviri, & interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane decernimus si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, adjunctionis, declarationis, denunciationis, voluntatis, mandati, præcepti, jussionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto, sexto Idus Aprilis, Pontificatus nostri anno undecimo.

A. Subdatarius. S. Corinthien.
Visa de Curia P. Ciampinus.
D. Ciampinus.
Registrata in secretario Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1666. Indictione quarta, die vero decimotertia Aprilis, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. nostri Alexandri Divina Providentia Papa VI. anno undecimo, superscripta littera affixa, & publicata fuerunt ad vatem Basilicarum Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellaria Apostolica per nos Alexandrum Albrinium prælibat S. D. N. Papa Cursem.

Hilarius Comellus Mag. Curs.

Anno, mense, die, & Pontificatu quibus supra, supra-

dictæ litteræ fuerunt lectæ, & publicatæ in Parco Majori Cancellariæ Apostolicæ, ac registratæ in quinterno ejusdem Cancellariæ per nos Joannem Baptistam Maurum Procustodem.

Indultum deferendi habitum Prælatitium CLXX pro Abbate Generali Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Ordinis Sancti Augustini.

ALEXANDER EPISCOPUS Edita 1666
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

D Ecet Romanum Pontificem, quem Altissimus universalis Ecclesiæ curæ præposuit, divina dispositione ad ea, per quæ personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim insignium Congregationum Canonicorum Regularium regimini, & administrationi, ac ornameto, divinique cultus celebrati, & decori consulitur, libenter intendere, ac in illis pastoralis officii sui partes favorabiliter interponere, prout locorum, & personarum hujusmodi circumstantiis debere pensatis, ad devotionis Christi fidelium augmentum, & propagationem, necnon Altissimi laudem prospicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Joannis Mariæ Lancii Canonici Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Ordinis Sancti Augustini, dictæque Congregationis moderni Abbatis Generalis petitio continebat, quod cum inter Congregationes Canonicorum Regularium Italiæ Congregatio Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Ordinis Sancti Augustini celebris, ac à Sede Apostolica pluribus favoribus, & gratiis decorata existat, illiusque Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus insigniis utatur, potiatur, & gaudeat, plurimum tamen decori, & dignitati Abbatis Generalis dictæ Congregationis videretur convenire ipsum, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales à nobis, & Sede prædicta aliqua digniori prærogativa decorari, & illustrari. Quare pro parte dicti Joannis Mariæ moderni ejusdem Congregationis Abbatis Generalis fuit Nobis humiliter supplicatum, quatenus ipsum specialis gratiæ favore prosequi, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur qui Ecclesiarum quarumlibet, & insignium Congregationum decorem, divinique cultus augmentum nostris potissimum temporibus ubique augeri sinceris desideramus affectibus, eundem Joannem Mariam modernum Abbatem Generalem, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Joanni Mariæ moderno ejusdem Congregationis Abbati Generali, ejusque successoribus Abbatibus Generalibus pro tempore existentibus dictæ Congregationis Sancti Salvatoris prædictis, ut de cætero perpetuè futuris temporibus, tam in Romana Curia, quam extra eam, ac ubique locorum, ubi dictum Joannem Mariam, & pro tempore existentes Abbates Generales prædictos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis visitationibus, capitulis, sessionibus, ac quibusvis actibus, & processibus, etiam coram Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, etiam in Capellis Pontificiis Mozzettam, & Mantellettam coloris habitus ipsius Congregationis, unà cum Pileo, & Bireto Prælatiis induere, gestare, & deferre, illisque uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, Apo-

ALEXANDER SEPTIMUS.

419

solita auctoritate tenore presentium de speciali gratia perpetuo concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem desuper impartimus.

§. 3. Decernentes ipsum Joannem Mariam, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales predictos super delatione, gestatione, & usu Mozzettae, & Mantelletae, Pilei, & Bireti predictorum, à quoquam, sub quovis pretextu, vel causa, aut occasione nullatenus impediri posse, presentes quoque nostras litteras semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, necnon sub quibusvis similibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illae emanabunt, toties presentes in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quacumque posteriori data per Joannem Mariam, & successores predictos Abbates Generales pro tempore existentes, quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis praedictae Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernimus.

§. 4. Non obstantibus quibusvis, etiam in Synodali-bus, & Provincialibus, ac generalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae abolitionis, concessionis, Indulti, impartitionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto, octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri anno duodecimo.

III. Constitutio pro instauratione, ac Reformatione Ordinis Cisterciensis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

IN suprema Sedis Apostolicae specula dispositione divina constituti Dominicum gregem caelitus nobis committimus circumspicientes, mentis nostrae aciem convertimus in sacrum Ordinem Cisterciensem, cujus odor sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam replevit Ecclesiam, & veluti fons hortorum irrigavit ceteras irrigavit Religiones, & Ordines. Verum volventibus annis, non sine magno animi nostri dolore cognovimus, Ordinem memoratum à primae institutionis tramite ob temporum injuriam, & calamitatem non modicum deflexisse, & plurima passum esse in spiritualibus, & temporalibus detrimenta. Quare nos ex debito pastoralis officii singulari zelante affectu, ad tanti Ordinis instaurationem, ac reformationem, divino freti auxilio, nostrae sollicitudinis partes duximus impendendas: *Ut monastica disciplina ubi collapsa fuerit, restitatur, & constantius ubi conservata est, perseveret: unitas servetur in Ordine, & praesens dissensionibus, ac dissidiis qua in regno Galliae inter communis, & strictae Observantiae Monachos jam dudum exorta sunt, sincera pax, & omnia charitatis officia benedictis Domino reintegrentur.*

§. 1. Aliis siquidem per nostras litteras in forma Brevis expeditas die 16. Januarii 1662. Pontificatus nostri anno septimo, de voto particularis Congregationis à nobis desuper deputatae, quae scripturae hinc inde datae videntur, & examinavit, causam ipsius reformationis in statu, & terminis, in quibus tunc temporis reperiebatur, à quocumque Tribunali ad Nos evocavimus, ac dilecto filio Claudio Vauffin Abbati Cistercii totius Ordinis Generali dedimus in mandatis, ut advocaret, seu moneret viros idoneos Ordinis sui, tam ex Gallia, quam aliunde, ad exhibendum infra tres menses dictae Congregationi particulari deputatae, articulos concernentes dictam Reformationem à nobis institutam, & alias ut in memoratis litteris plenius continetur: *Cumque praedictus Claudius nostris parendo mandatis, Reformationis articulos à nos transmiserit, idemque praestiterim dilecti filii Abbates strictae Observantiae in Gallia multis ab hinc annis introductae: Nos hujusmodi articulos utrimque exhibitos Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanae Curiae Praetorum à nobis desuper instituta, sedulo, ac mature examinandos, & expendendos commisimus, quorum quidem articulorum ad generalem Reformationem Ordinis Cisterciensis conveniens restrictio, & ad capita Sancti Benedicti Regulae reductio talis est, videlicet.*

Circa caput 2. Regulae: Qualis debeat esse Abbas.

1. Juxta Sacri Concilii Tridentini decreta summa cura satagant dicti Ordinis Abbates, & Superiores, ut à suis utriusque sexus subditis essentialia vota, quae sunt bases, & fundamenta totius regularis disciplinae, inviolabiliter observentur. Ipsi vero Abbates, & Superiores forma gregis facti, ex animo exemplum praebant in omnibus, magistrum sequentes Regulam.

2. Habeant Abbates, & Conventus propria sigilla, & teneantur novi Abbates praestare juramentum de non alienandis, & impignorandis bonis Monasterii, ac de pecunia, & redditibus illius inutiliter non expendendis: Et omnes Officiales idem juramentum praestabunt de suis munitis fideliter exercendis, ac de mutuis non contrahendis, nisi servatis Constitutionibus Apostolicis.

3. Cum ad monasticam disciplinam restaurandam, & restitutam conservandam maxime visitationes regulares conducant, Capitulum Generale, Abbas Cistercii Ordinis Generalis, & quatuor primi Abbates, de Firmitate, de Pontignaco, de Claravalle, & de Morimundo, provideant diligenter, ut singulis annis sollicitè, charitative, prudenter, & cum pietate fiant ad animarum salutem, cultum divinum, votorum essentialium observantiam, & alia quae ad mores, correctionem, & personarum regularium aedificationem, necnon administrationem, & statum temporalem pertinent. Caveant vero maxime Visitatores ab omni donorum receptione, & etiam ne nimium numero comitatu, aut familia gravioribus quam expediat expensis Monasteria onerent, & manducant tempore Visitationis in refectorio cum Fratribus, propter disciplinam servandam.

4. Abbates Regulares etiam perpetui subjaceant visitationi, & correctioni Visitorum etiam non Abbatum, & ab ipsis ad sufficientem numerum Monachorum debite, & religiose enutriendum, aedificiorum reparaciones, annuas Ordinis contributiones solvendas, communia Ordinis, & Provinciarum onera sustinenda, jurisdictionis suspensione, aliisque Ecclesiasticis poenis, & censuris, servato juris ordine cogantur.

5. Ad residentiam in suis propriis Monasteriis prout de jure, teneantur, nec in Castellis, nec in Grangiis, aut alibi extra septa Monasteriorum suorum commorentur: neque quarumcumque Monialium alterius Ordinis regimen, & visitationem absque expressa Summi

ALEXANDER SEPTIMUS.

Summi Pontificis licentia sub poena privationis vocis active, & passive ipso facto incurrenda, suscipere audeant.

7. Inter Abbates Regulares, & Conventus, aut Officiales Monasteriorum nulla fiat partitio bonorum, fructuum, reddituum, & proventuum eorum; sed communibus ipsorum usibus deputentur juxta statutum Benedicti Papæ XII. nisi pro meliori regimine, & utilitate quorundam Monasteriorum ad impediendas dilapidationes, à Capitulo Generali, vel à Comitibus intermedii aliter judicaretur.

8. Procurent tamen Superiores, & Visitatores Ordinis, ut in Monasteriis commendatis quantum fieri poterit, pensiones Religiosorum, & Famulantium in bonis stabilibus assignentur.

Circa caput 3. De adhibendis in consilium fratribus.

9. Capitula Generalia quolibet triennio apud Cistercium celebrentur, eisque omnes Abbates, nisi legitime impediti, aut ob justas causas excusati, simul & Abbates à Congregationibus deputati, Procuratores Generales, Visitatores, & Syndici Provinciarum, Collegiorum Provisores, seu Rectores adesse teneantur, de sibi commissis muneribus actis, & per se gestis rationem reddituri, & de agendis, aut reformandis in posterum in timore Dei juxta regularia Ordinis instituta, & Constitutiones Apostolicas tractaturi.

10. Licet autem soli Diffinitores vocem decisivam in definitionibus condendis habeant, tamen omnes Abbates, & alie personæ idoneæ, & de Ordine benemeritæ, judicio Abbatis Generalis, & quatuor primorum Abbatum designandæ, & post electionem Diffinitorum nominandæ, vocem consultivam habebunt.

11. Serventur quoque Constitutiones circa numerum eorum, quos Abbates dicti Ordinis venientes ad Capitulum sacum ducere olim poterant; nullusque qui non habet jus interveniendi, vel non fuerit vocatus, absque licentia petita, & obtenta ab Abbate Generali, ad dicta Capitula accedere audeat.

12. Et quia in dies multa emergunt negotia, quæ matura deliberatione indigent, quolibet tempore intermedio inter duo Capitula die, & loco per Abbatem Cisterciensem designandis, ipse Cisterciensis, & quatuor primi Abbates conveniant cum aliis ex Visitatoribus Provincialibus Monasteriorum utriusque Observantiz, Præsidibus Congregationum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis Provinciarum, qui negotia magni momenti agenda habebunt: Et ut celebratio dicti Conventus sit omnibus nota, ipse Generalis Abbas eam more solito ante sex menses Præsidibus Congregationum, Visitatoribus Provinciarum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis indicere tenebitur, ut ad dictam Congregationem accedant, vel mittant, certioresque faciant dictum Abbatem Generalem, & quatuor primos de statu Congregationum suarum: præter quem Conventum nullus alius in toto Gallie Regno fiat sub quocumque prætextu, nisi à Capitulo Generali concelebratur.

13. Visitatores Provinciarum Monasteriorum communis Observantiz à Capitulo Generali, aut ipso cessante, ab Abbate Cisterciensi, de consilio, & consensu quatuor primorum Abbatum, sicut alii publici Officiales, instituantur non solum ex numero Religiosorum probatorum communis Observantiz, sed etiam, si ita expediens judicaverit, ex numero Religiosorum strictæ Observantiz, seu Abstinenz, quorum consilio, & opera uti poterunt ad præsentem reformationem instituendam.

14. Item Provisor Collegii Parisiensis, Procurator, Doctores, Regentes, & alii Officiales secundum Benedicti Papæ XII. Constitutionem, per Capitulum Generale Ordinis, aut eo cessante, sicut consuetum est, ab Abbate Cisterciensi autoritate Capituli Generalis

fungente, instituantur, & destituantur usque ad Capitulum Generale, vel intermedium, sive sint ex communi Observantia, sive ex strictiori.

15. Similiter consilia Provinciarum Visitatoribus super merita, vel demerita Religiosorum, instituantur, & destituantur à dicto Abbate Generali, & quatuor primariis Abbatibus, & aliis filiationem habentibus respectivè Priores claustrales, & Confessores in Monasteriis Monialium ad nutum amovibiles, observato moderamine, ut in Monasteriis commendatis strictioris Observantiz virorum, ac Monialium nullum instituere possint, qui non profiteatur abstinentiam: & licet omnes Ordinis Officiales, & Monasteriorum Priores sint ad nutum amovibiles, atamen quolibet triennio suorum officiorum, & Prioratum voluntariam dimissionem in scriptis faciant Capitulo Generali, Abbati Cistercii, quatuor primis Abbatibus, & aliis Superioribus à quibus respectivè fuerint instituti, cum facultate tamen eos continuandi in officio, & prioratibus quandiu ipsos repererint, & judicaverint idoneos.

Circa caput 6. de Taciturnitate.

16. Laudabilem morem servandi silentium à Completorio usque ad tempus Capituli diei sequentis in omni loco, & semper in locis Regularibus, puta in claustris Regulari, in Ecclesia, in Dormitorio, in Refectorio, & in calefactorio omnes teneant, cum facultate tamen petendi necessaria, submissa voce absque conscientiz scrupulo.

Circa caput 8. usque ad 20. inclusivè de forma divini Officii, & modo psallendi.

17. Forma ista exactissime observetur, & materia ab Ecclesie Romanæ usu ad Dei gloriam, & proximi ædificationem sumatur, prout hæcenus consuevit Ecclesia Cisterciensis, cui tanquam matri omnes alie Ecclesie dicti Ordinis ex charta Charitatis, Eugenii III. & Pii V. definitionibus, & præceptis conformari tenentur: ut autem hæc uniformitas in divino Officio persequendo teneatur, in omnibus Monasteriis Ordinis, iidem ritibus, & cantu, & libris omnibus ad diurnas, & nocturnas horas, & Missas necessariis, secundum prædictam formam Cisterciensis Monasterii omnes utantur.

18. Horis canonicis, officio Beatæ Virginis, & Defunctorum juxta usus, & consuetudines laudabiles hujus Ordinis in Choro recitandis, & decantandis omnes, & singuli cum cucullis inter sint, & horas canonicas cum cantu Gregoriano juxta regulam persolvant.

19. Diebus festivis solemnioribus surgent hora secunda post mediam noctem, aliis verò diebus temperatis, prout à Capitulo Generali determinabitur. Horis matutinis post Officium Beatæ Mariæ Virginis, & post Completorium, aut horis competentibus, vacent per mediam horam qualibet vice meditationi, & per decem dies exercitiis spiritualibus semel in anno.

Circa caput 22. quomodo dormiant Monachi.

20. Omnes, tam Abbates, quam Monachi, tam Abbatissæ, quam Moniales in communi dormitorio recumbant, nisi exceptis, quos, aut quas ratione officiorum suorum, aut negotiorum, aut ob alias justas causas ab eo excusari oportet juxta Abbatis, aut aliorum Officialium judicium. Quamvis autem Regula jubet, & etiam Benedicti Papæ XII. constitutio præcipiat, ut omnes in uno loco dormiant sine cellis separatis; tamen ob majorem modestiam, & vitæ honestatem, sicut longa experientia comprobatur est, & ad consulendum cujuslibet infirmitatibus, dictarum cellarum usus venit tolerandus, dummodò juxta Clementis Papæ VIII. decreta habeat Superior clavem, ut

ut cum sibi videbitur, cellas omnes referare possit. Nullasque cellas etiam noctu ita claudat, quin à Superiore possit aperiri. Sit etiam in ostio foramen pendula, vel ductili tabula coopertum. Vestiti dormiant omnes tum parvo caputio albo: lectisternia secundum Regulam in eis disponantur, & supellex talis sit, ut statui paupertatis quam professi sunt Monachi, conveniat: nihil superflui in ea sit, nihil etiam in ea necessarii defit.

Circa caput 28. de his qui sapiens correcti non emendantur.

21. Observentur Sacrae Congregationis Concilii decreta de Regularibus apostatis, & ejectis, & juxta illa dumtaxat incorrigibiles è Monasteriis, & Ordine ejiciantur.

Circa caput 31. De Cellerario.

22. Administratio bonorum temporalium secundum Concilii Tridentini decretum fiat per Officiales, prout scilicet eis injunxerit Abbas, ad nutum amovibiles, sic ut de omnibus receptis, & expensis coram Abbate, seu Superiore, & senioribus domus fidelem teneantur reddere rationem: pecuniarum verò omnes ab uno Burfario per Abbatem, aut Superiorem de consilio Seniorum stabiliendo serventur in arca sub tribus clavibus, quarum una apud Abbatem, aut Superiorem maneat, aliam custodiat lenax domus, tertiam verò ipse Burfarius. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per seipsum habere, seu exercere possit, sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, alter tanquam Depositarius pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter alleget, alius de pecuniis, ac rebus à Depositario acceptis Superiori, & Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Superiore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

Circa caput 33. Si quid debeant Monachi proprium habere.

23. Observetur ubique vita communis juxta Concilii Tridentini, Benedicti Papae XII. & Clementis VIII. decreta: nec cuiquam Regularium, tam virorum, quam mulierum dicti Ordinis liceat aliqua bona tanquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere, nec fas sit Superioribus alicui Regulari concedere bona stabilia, aut certi bladi, panis, vini, vel pecuniarum pensiones dare, etiam praetextu contractuum initorum, vel ineundorum inter Monachos communis, & strictioris Observantiae, quos Sanctissimus Dominus noster Alexander VII. declaravit per suas in forma Brevis litteras de die octava mensis Martii anni 1660. nullos, irritos, illicitos, & paupertati religiosae contrarios; sed omnia omnibus sint communia, & dentur unicuique secundum cujusque Monasterii facultates, regionum qualitates, omnia necessaria tum ad victum, tum ad vestitum, sive sano, sive aegro, sive seni, sive juveni, sine ulla personarum acceptione, & habita tantum ratione necessitatis.

Circa caput 39. de mensura ciborum.

24. Qui abstinentiam à carnibus amplexi sunt, aut in posterum amplectentur, illam exactè retineant, & nemini illorum liceat ad communem ipsius Ordinis observantiam transire, nisi petita, & obsecrata facultate à Summo Pontifice pro tempore existente, aut saltem à Capitulo Generali, vel eo cessante, ab Abbate Bullarii Magni Tom. V.

Cisterciensi. Nulli etiam communis Observantiae professori propter pacis, & charitatis custodiam liceat ad dictam perpetuam Abstinentiam transire, non petita licentia saltem à suo Patre immediato; ad quam Abstinentiam amplectendam Superiores nullum qui non fuerit in ea educatus, possint cogere: nec ullus licentia utendi carnibus auctoritate Apostolica omnibus personis regularibus Ordinis, etiam sanis, & bene se habentibus data, & ab eadem approbata, & denudò concessa frui possit, nisi tribus diebus tantum in hebdomada extra tempus Adventus, Septuagesimae, & Quinquagesimae, & aliud ab Ecclesia prohibitum.

Circa caput 41. quibus horis oporteat reficere fratres.

25. Jejunia non solum Ecclesiastica, sed etiam à Regula, & à Constitutionibus praescripta serventur Ecclesiastica moderatione. Circa tempus refectiois, senum, juniorum, & infirmorum habeatur ratio: Insuper de jejniis Regulae aliquando possint dispensare Superiores, pro personarum, locorum, regionum, & anni tempestatum consideratione, ut aliqui fructus, & alia id genus alimenta in collatione, seu refectiuncula concedi jejunantibus possint.

Circa caput 51. De fratribus qui non longè satis proficiuntur.

26. Laudabilis consuetudo introducta servetur.

Circa caput 53. de hospitibus suscipiendis.

27. Ad hospitalitatem tantopore commendatam sint ferventiores Monasteriorum Superiores, sed in hospitibus suscipiendis fragilitas appareat, nullusque excessus permittatur; nec Religiosis cum consanguineis, & aliis supervenientibus in dormitorio, in cameris privatis, nec extra loca à Superioribus designata manducare concedatur, sicut nec Monialibus ad crates, & in locutorio cum quibuscumque, tam saecularibus, quam regularibus. Circa verò lotionem pedum hospitem standum consuetudini.

Circa caput 54. Quod non debeat Monachus litteras accipere.

28. Litterae directae non sine Superioris licentia aperiantur, nec dirigendae mittantur; sitque unicum sigillum in Monasterio, quod penes Priorem maneat, eoque omnes litterae sigillentur.

Circa caput 55. de vestimentis, & calceamentis Fratrum.

29. Quia humilitas personas Religiosas maxime decet, & modestia omnium virtutum splendor, & ornamentum existit, Abbates omnes, & Monachi ejusdem Ordinis habitu uniformi, modesto, atque decenti utantur, qui ejusdem virtutes simul, & paupertatem redoleat. Abbates inter claustra Monasteriorum suorum pileos non ferant, sed Religioso more tegantur: Monachi verò tam intra, quam extra Monasteriorum septa nunquam sine capitiis incedant; omnes etiam, tam Abbates, quam Monachi pannis nigri, & albi dumtaxat coloris simplicibus, honestis tamen, & mundis vestiantur, sic ut nihil appareat in eis quod novitates saecularium sapiat, & quod possit offendere intuentes. Ab indusiis, & collaribus lineis abstineant, solisque laneis tam intra, quam extra Monasterium utantur, sicut & femoralibus. Nullus Abbas, vel Monachus audeat Barbam, aut capillos nutrire, vel prominentes in superiori labro pilos alere, aut aliter quam uniformiter, & aequali peccine capillos, vel barbam circumquaque tondere, relicto in capite eo circulo, quem monasticam coronam vocant, ut Religiosi Monasterii Cistercii deferre solent.

Circa caput 37. De artificio Monasterii.

30. Procurent Superiores ut Juvenes, quos ad studia non satis propensos esse judicabunt, honestam aliquam artem edificent, cujus exercitio otiositatem, & solitudinis sedium evitare possint.

Circa caput 38. De disciplina suscipiendorum Fratrum.

31. Circa novitiatum, & professoria designanda servabitur quod statuitur in Litteris Sanctissimi Domini Nostri. Et circa receptionem & educationem serventur Regula, & Constitutiones Apostolicæ, maxime decreta san. mem. Clementis VIII. & recipiantur Novitii sufficientis literaturæ: hoc est grammaticalibus, & si fieri possit, Philosophicis instructi, post aliqualem in habitu seculari probationem in propriis domibus factam, cum sufficienti pensione à Visitatoribus, aut aliis Superioribus pro ratione locorum determinanda, & à Monasteriis pro quibus suscipiuntur solvenda, vel compensanda.

32. Recipiantur autem à Visitatore Provinciae, & à novitiorum Magistro, & ab ipsis examinati, & idonei inventi vestiantur, & probentur, atque in hac communi Observantia ita educantur, ut excepta sola à carnibus abstinentia, ad omnia Regulae capita, prout hic sunt denotata, sese toto vitæ decursu teneri intelligant.

33. Seminaria, seu professoria simili ratione ad pietatis, & Religionis excolendæ opus erigantur, in quibus noviter profecti cum pensione sufficienti, aut compensatione maneat, & ad perfectionem Sanctæ Regulae, & dicti Ordinis Cisterciensis praxim acquirendam ita erudiantur, ut nullus ex illis ad studia, vel ad Ordines, vel ad gradus assumatur, qui probatæ vitæ, & sufficientiæ testimonia non dederit.

34. Quia aliqui dicti Ordinis Monachi sub prætextu stabilitatis promissæ, dum solemnem votorum profusionem emisserunt in aliquo certo, & determinato Monasterio, prætentunt se etiam pro majori Monasteriorum ipsorum commodo, bono, & utilitate Ordinis, aut qualibet alia justa, & legitima ratione, si ipsi renuant, in alia Monasteria transferri non posse, nisi ob grave aliquod crimen quod in eodem loco facile emendari non possit, unde experientia ita comprobante multæ sæpe oriuntur dissensiones, inobedientiæ, rebelliones, lites, & incommoda innumera: Renovatur Constitutio Pii II. de anno 1461. qua facultas datur Visitatoribus, & Superioribus Ordinis pro tempore existentibus, ut si eis ita expediens videatur, personas ipsas ad alia ejusdem Ordinis Monasteria transferant, & alias idoneas in earum locum usque ad sufficientem numerum substituunt, in beneficium Novitiatuum, & Seminariorum communium, & faciliorem præsentis Constitutionis, & reformationis executionem, ita ut qui in locis Novitiatuum, & Seminariorum communium, & in aliis reformandis Monasteriis noverint in omnibus præsentis reformationi sese submittere, cogantur sub pena carceris sese transferre ad alia Monasteria per Visitatore provinciam eis designanda, ibique commorari; quæ Monasteria tenebuntur illos recipere, & eos tanquam filios & profectos habere, solo excepto jure electionis Abbatum, sub pena interdicti, aliisque censuris contra renuentes, & huic Ordinationi sese opposcentes.

Circa caput 61. De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

35. Quilibet Visitator, seu Præses Provinciarum habeat sigillum Provinciae ejus Visitationi commissæ, nec præter ipsum possit quilibet dare licentiam conveniendi Superiores majores, nec extra quatuor dietas ex Monasterio proficiscendi: quæ licentia in scriptis detur, & Provinciae sigillo muniat.

Circa caput 64. De ordinando Abbate.

36. Nullus in posterum in Abbatem Generalem Ordinis Cisterciensis, qui eundem Ordinem non sit expressè professus, eligatur, & electio aliter facta, sit ipso jure nulla: & sic eligentes poenam privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum eo ipso absque alia declaratione incurrant; præterea eligendus iis dotibus, & virtutibus sit instructus, quas S. Benedictus in hoc capite & secundo hujus Regulae in Abbate requirit: Vitentur autem in electionibus ejusmodi omnes inordinati ambitus & processus, & secundum Canones fiant per scrutinium, in quibus omnes dicti Ordinis utriusque Observantia Monachi voce passiva respectivè gaudeant, nisi aliunde intercedat impedimentum.

Circa caput 67. De Fratribus in via directis.

37. Meminerint Superiores se, & Religiosos suos obligari ad solitudinem, nec ex illa debere, & posse exire, nisi propter gravem, & necessariam causam, idque cum maximo tremore, ne conceptus devotionis fructus dissipetur. Unde sanctus Legislator à solitudinibus exeuntes ad orationem propter tantum periculum, recurrendum esse jubet: Non ergo permittantur ire Religiosi ad oppida, vel pagos viciniores, nisi contingeret gravis aliqua necessitas, & semper cum socio à Superiore designato.

Circa caput 70. Ut non presumas quisquam alium cedere.

38. Causæ merè regulares inter personas dicti Ordinis emergentes intra ordinem terminentur juxta antiquas illius Constitutiones, nec liceat alicui extra ordinem appellare, sub poenis in ipsis contentis.

39. Omnia supradicta respectivè ad Moniales pertinere volumus, præcipiendo Abbati Generali, & quatuor primis, & aliis Patribus Abbatibus, ut omnes sibi subditas ad clausuram à Bonifacio VIII. & à Concilio Tridentino ordinatam utique reducant, & cogant.

40. Ut autem in posterum una regula, una charitate, similibusque moribus ubique vivatur, & omnes utriusque sexus Ordinis personæ sciant in quo strictior Observantia, excepta sola à carnibus abstinentia, consistat, fiat brevis, & dilucida compilatio, & reductio omnium Constitutionum Apostolicarum, & statutorum, quæ aut per usum contrarium, aut per aliquam aliam rationem non sunt abrogatæ, & per selectos ab Abbate Generali, & quatuor primis Abbatibus viros, in disciplina regulari, juribus, & privilegiis dicti Ordinis exercitatos distribuatur in certa capita à Capitulo Generali approbata, & promulganda, & demùm typis mandanda, & in vernaculam linguam pro Monialibus vertenda, atque ad calcem Regulae B. Benedicti apponenda, ut in Capitulis singulorum Monasteriorum post lectionem Regulae aliqua eorum capita successivè legantur.

41. Cum verò in Congregatione Cardinalium, & Prælatorum, ut supra instituta, præinserti reformationis articuli diligenter discussi & examinati, & qua parte opus fuit emendati, & aptati fuerint; Nos de omnibus plenè instructi, & informati comperimus illos pro felici Monachorum dicti Ordinis statu, & salubri directione providè compilatos, ac perstrillos fuisse, & cum B. Benedicti Regula, quam primi Cistercienses in primævo instituto Charta charitatis nuncupato, à multis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris approbato tenendam, & intelligendam posteris reliquerunt, in omnibus esse congruentes, præterquàm in aliquibus quæ vel ex rationabili inveterata consuetudine abrogata, vel ex legitima Sedis Apostolicæ dispensatione pro temporum varietate lenita, ac temperata fuerunt. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium eisdem suprascriptos articulos reformationis in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, illisque per-

fectur

petur, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, utque in universo Ordine Cisterciensi, tam in Regno Gallie, quam in aliis Regnis, & Provinciis, ab omnibus, tam communis, quam stricte Observantiae Religiosis firmiter, & inviolate servari precipimus, & mandamus sub poenis in Regula contentis.

42. Cupientes autem, ut nostra haec reformatio non sit verbotenus, sed divino auxilio realis, & cum effectu, eidem Claudio districtè injungimus, ut primo quoque tempore convocet Generale Capitulum apud Monasterium Cistercii, celebrandum in mense Maio sequentis anni 1667. ad quod vocentur, & convenire teneantur omnes, & singuli Abbates, & Priores conventuales Monasteriorum totius Ordinis praedictionem canonicam non habentes, & in eo Abbas Cistercii, & quatuor Primarii Abbates eligant de more generales Diffinitores, ita tamen ut unusquisque illorum eligere debeat saltem duos ex Abbatibus strictae Observantiae; aded ut in universum in diffinitorio vocem decisivam habeant Abbates 25. videlicet Abbas Cistercii, & quatuor primarii Abbates, item Diffinitores decem ex communi, & totidem ex stricta Observantia: in Capitulo autem, seu Diffinitorio, ut praemittitur, congregato, diligens habeatur tractatus de reformatione Ordinis, & Observantiae regulari, deque aptiori modo exequendi, & ad praxim deducendi praesertim Reformationis articulos, & quod deliberatum, ac statutum fuerit, inviolate observetur.

43. Ordinentur etiam in eodem Capitulo, seu diffinitorio religiosae, ac circumspectae personae, quae singula Monasteria cujusque Provinciae secundum formam eis praefixam visitare studeant, corrigentes, & reformantes quae correctionis, & reformationis officio viderint indigere.

44. Praeterea fiat divisio, seu partitio Monasteriorum strictae Observantiae in Regno Gallie existentium, in duas saltem Provincias, & ab ipso Abbate Cistercii, & quatuor primariis Abbatibus, & decem Diffinitoribus ejusdem strictae Observantiae per secreta schedularum suffragia eligantur ex eadem Observantia duo Provinciales Visitatores nuncupandi, usque ad sequens Generale Capitulum duraturi, quorum quilibet jurisdictionem ordinariam habeat in Monasteriis Provinciae suae.

45. Item in singulis Provinciis Universi Ordinis etiam extra Galliam designentur duo Monasteria Monachorum communis Observantiae, unum scilicet pro Novitiatu, & alterum pro Professorio, seu secundo Novitiatu, una cum Magistris pro educandis Novitiis, & noviter Professis, & cum familia selecta: quae quidem designationes una cum actis Capituli in scripturam redactae, atque ab eodem Abbate Cistercii, & quatuor primariis Abbatibus subscriptae, & consueto sigillo obsignatae transmittantur ad Procuratorem Ordinis in Urbe nostra existentem, qui statim illas Nobis exhibeat, ut recognoscantur, & approbentur.

46. Interea vero motu, scientia, & potestate similibus prohibemus, & interdiciamus tam praedicto Abbati Cistercii, & quatuor primariis Abbatibus, quam caeteris Abbatibus, & Superioribus Monasteriorum communis Observantiae, sive in Gallia, sive in aliis Regnis, & Provinciis existentium, ne quemquam ad habitum suae Religionis recipiant, aut in posterum contra hujusmodi prohibitionem forsitan recipiendos ad professionem admittant, donec antedictae designationes pro Novitiatibus & Professoriis, ut supra factae, & ad Procuratorem Ordinis transmissae nobis realiter, & cum effectu exhibitae fuerint, atque ut praefertur, approbatae: alioquin sic recipientes, vel admitterentes, sententiam excommunicationis incurrant, à qua non per alium, quam per nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constituti absolvi possint.

47. Ad haec de voto ejusdem Congregationis Cardinalium, & Praetorum, qui jussu nostro rationes, & motiva voce, scriptoque proposita, tam à Procuratore Ordinis, quam à duobus Abbatibus strictae Observantiae pro reformationis negotio ex Gallia ad Urbem

ablegatis, iterum ac tertio accuratè, maturèque consideraverunt, & discusservunt, nobisque plenam de omnibus relationem fecerunt; auctoritate Apostolica praesentium tenore declaramus litteras in forma Brevis datas diebus 10. Novembris 1657. & 8. Martii 1660. necnon 2. Julii 1661. respectivè nullo obreptionis, subreptionis, intentionis nostrae defectu, vel alio nullitatis vitio laborasse, nec laborare, ac proinde omnino esse servandas, & executioni mandandas, prout servari, & executioni mandari jubemus, perpetuum desuper silentium imponentes sub poenis contentis in primodictis nostris litteris editis die 16. Januarii 1661.

48. Caeterum ex hac nostra declaratione, quoad ea quae memoratis litteris nostris, & his praesentibus non adversantur, Monasteriis Monachorum Reformationum in Regno Gallie, eorumque strictae Observantiae, aliquod praesudicium generare non intendimus, sed illam in sua firmitate, ac robore volumus permanere, perinde ac si eadem litterae non emanassent. Quin imò nostrae intentionis est eandem strictam Observantiam in sua laudabili vivendi ratione conservare, ac pro illius conservatione, & incremento pastoralis nostri officii partes gratiosè, ac favorabiliter impendere, unde Abbatem Cistercii, & primarios quatuor Abbates serè in Domino monemus, atque adhortamur, eisque in virtute sanctae obedientiae districtè precipimus, & mandamus, ut ipsam strictam Observantiam non modò protegere, ac zelo charitatis complecti, verum etiam diffundere, & propagare pro viribus studeant, ut in dies benedictè Domino in Ecclesia militante fructus ferat uberiores.

49. Similiter declaramus validas fuisse, & esse Professiones à Monachis strictae Observantiae in hanc usque diem emissas, necnon absolutiones cum actis hucusque gestis, quae suum plenarium sortitae sunt effectum, ita ut praedictarum, ac praesentium nostrarum litterarum vigore nullitatis vitio minime subjacuisse, aut subjacere censentur, nec propterea à quoquam impugnari, infringi, aut in controversiam adduci ullatenus possint, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque praesentia, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus: non obstantibus praemissis, ac nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo jure quaesito, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, ejusque Congregationum, Provinciarum, Monasteriorum, & locorum quorumcunque, aliisque quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, inductis, & litteris Apostolicis etiam eidem Ordini, ejusque Congregationibus, Provinciis, Monasteriis, & locis, ac illorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & quantumcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum

tenore, signas, & occasionem presentibus pro plenè & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

50. Volumus autem, ut eandem presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscripitis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem proxius fides adhibeatur ubique, quæ presentibus ipsis adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 11.
die 19. Apr.
Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Aprilis 1666. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLXXIV. Pro Fratribus Ordinis Prædicatorum Teutoniarum, ne videlicet in illa Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sub poena excommunicationis, &c.

Edita A. D.
1666. ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN Supremo militantis Ecclesiæ Solio, divina dispositione constituti, illa quæ ab Ordinum Regularium Superioribus ad conservandam unitatem, avertendaque scissuras, prudenti, salubrique disposita esse noscuntur consilio, ut firmiora semper, atque stabiliora persistant, libenter, cum id à Nobis petitur, Apostolici muniminis præsidio roboramus.

Præceptum Magistri Generalis.
§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Provincialis Provincie Teutoniarum Ordinis Prædicatorum, quod alias, videlicet die 7. Maii 1661. pro conservanda unitate, & indivisione dicte Provincie emanavit à dilecto etiam filio Magistro Generali dicte Provincie præceptum, quo omnibus sibi subiectis, ubique locorum, intra, vel extra Provinciam morantibus, aut moraturis, cujuscumque sint gradus, dignitatis, aut conditionis, prohibet ne quisquam per se, vel alium, seu alios, sive Religiosos, sive Sæculares, directè, vel indirectè, clam, vel palam apud Religiosos Ordinis prædicti, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub ullo colore, prætextu, titulo, aut motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo modo sollicitet, vel cooperetur ad hoc, ut in prædicta Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sive inter veteres Provincie partes, sive inter eandem, & partes quæ novissime per incorporationem anno 1653. die 10. Martii factam accesserunt, sicque omne divisionis tentamentum excludat, ac vetat sub poena excommunicationis lætæ sententiæ, privationis utriusque vocis, graduum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, aliisque penis arbitrariis ipso facto incurrendis, & aliis prout uberius continetur in ipsius Magistri Generalis litteris patentibus desuper expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Frater Joannes Baptista de Marinis Sacre Theologie Professor Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, & servus. Quod apud Esaiam ipsismet Deus hæc sibiinet appropriet epitheta: Ego Dominus faciens pacem, & creans malum, nonnullis quidem capta sat arduum videtur, siquidem à Deo non creatur malum, nec nisi bonum esse potest quicquid à Creatore tam bene producit. At ex ipso creandi vocabulo nodum solvit Basilii Magni, innovens malum creati quando ex ipso (utpote nihilo) eligitur bonum. Tametsi igitur causas Deo inferiores creare ne quidem ut instrumenta possint, sicuti tamen conantur ex malo bonum elicere, optimum consentur imitari Creatorem. Hoc porro & Nos sanguinis advigilantes, ut in grege Nobis commisso, si qua commingant mala, ea ipsa transemat in bonam novi boni occasionem, ac suo modo creentur, dum ex confusione ordo, ex remissione disciplina, ex turbatione tranquillitas formatur,

ac reformatur. Nimirum hæc divini artificis quantalacumque Nos decet imitatio faciens pacem, & creans malum. Sane ingenti commodo suo in Superioribus annis experta est Provincia nostra Teutoniarum, cujus hodierna quies, pax, unitas in tantæ corporis vastæ amplitudine non utique gauderet hac firmitate, nexu, manutentione, nisi ex ipsismet ejus intestinis quibusdam motibus, rinis, ac nutu in rupturam propendulo respectivè invigilasset ad faciendam pacem, & creandum malum, ex ipso dissidiorum hiatus educentes illud amabilem gluten, quæ in germanam concordiam denuò compaginata saluberrimam (qua & conservatur) conservat unionis suæ integritatem. Numquam, ut fluxæ sunt humanarum rerum vices, abstracto illiæ periculo, alia (sed alibi, & ab aliis) erupit novæ scissuræ tentatio, dum nuper nonnulli ex nostris in Seryia, ejusque terminis dicte Provincie recentius, ac legitime incorporati, rursus ab illa separari, imò & si fieri posset, notabiles ejus partes secum abstrahere quaesierunt. Quorum præteritionem postquam maturimè per complures menses examinavimus, liquidò demum comperimus eam communi Religionis bono neutiquam coherere, nisi quatenus occasionem Nobis præbet ex ea commotione novam eliciendi pacem, qua pristinum illud indivisæ Teutoniarum gluten securius corroboretur, & Provincie illius integritas etiam adversus hujus extremi membri detractionem, vel potius ipsorum hoc membrum à proprio interitu fortissimè præmuniatur: quod ubi præsterimus, divino illo creandi artificio Nos probe perfunctos nemo prudens negabit.

§. 3. Proinde harum serie, nostrique officii auctoritate omnibus, & singulis nostræ curæ subiectis, ubicumque locorum morentur, aut imposterum moraturi sint, intra, vel extra dicte Provinciam ad eam pertinentibus, sive ab ea extraneis, cujuscumque gradus, dignitatis, aut conditionis existant, in virtute Spiritus Sancti, sanctæ obedientiæ, sub formali præcepto, item sub poena excommunicationis lætæ sententiæ, necnon privatione utriusque vocis, graduum, officiorum, perpetuæque inhabilitate ad ullam in Ordine promotionem, aut functionem honorificam obtinendam, vel obeundam, aliisque arbitrio nostro taxandis penis, insimul cum omnibus jam taxatis ipso facto incurrendis prohibemus, ne quisquam per se, vel alium, aut alios, seu Religiosos, seu Sæculares, directè, vel indirectè, clam, vel palam, apud nostros, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub ullo colore, prætextu, titulo, aut motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo imaginabili modo labore, cooperetur, vel sollicitet, quod in prænominata nostra Teutoniarum Provincia ulla fiat secessio, divisio, aut separatio, sive inter veteres Provincie partes, sive inter illam, & partes, quæ recentius ipsi per incorporationem anno 1653. die 10. Martii de nostra commissione factam accesserunt, eamque in finem presentium tenore verbatim, ac de integro renovamus, & cum omnibus suis clausulis confirmamus patentibus nostris eodem anno die 12. Aprilis desuper expeditis, quibus & Provincie Teutoniarum indivisionem, & quinque Conventuum Seryiarum cum ea incorporationem stabilivimus, & approbavimus, non solum ac si dicte patentes syllabam repetitæ hinc infererentur. Et ne horum ignorantia cuiquam suffragetur, mandamus universis per totam dicte Provinciam Pctoribus, & Præsentibus Conventuum sub eodem formali præcepto, ac poena absolutionis ab officio, quatenus harum integrum tenorem intra biduum à receptione coram sua Religiosa Communitate publicè legi faciant, ac inviolabiliter observari. Consideramus bonos omnes huic nostræ curæ voluntati ingenuè, promptèque parturios, ex quo continua tot annorum serie jam experti sumus, quanta cum modestia susceperint, quam Religiosa fide, ac tranquillitate hæcenus observarint ambe antiquiores illas Provincie partitiones nostrum reparatæ unionis, & concordie salutiferum præceptum, adeò quod toto illo octennio nullus omnino ex iis partibus apud nos delatus fuerit, qui vel leviter gluten illud

illud dissolvere, aut saltem verbulo arrodere attentari, quod in illa constanti natione amare, atque laudare non desinimus. Idem incorporatis studium esto, quorum in hoc præcipue spectamus utilitatem, & incrementum. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. In quorum omnium fidem, ac robur his sigillo nostro munitis propria manu subscripsimus: Romæ in Conventu nostro S. Mariæ super Minervam, die septima Maii 1661.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præceptum prædictum ubique in dicta Provincia rite notificatum, & communi ejusdem bono salubre, imò pernecessarium agnoscat, Nobis propterea dictus Prior Provincialis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsam Priorem Provinciale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ac visis per eisdem Cardinales litteris patentibus Magistri Generalis Ordinis hujusmodi in authentica forma exhibitis tenoris præinserti, easdem litteras auctoritate Apostolica tenore præsentium benignè approbamus, & confirmamus, & omnimodæ executioni demandari jubemus sub poenis in ipsis litteris contentis, ac perpetuum super præmissis silentium imponimus, salvâ tamen semper in eisdem præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provinciæ, hujusque Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro parte, & tenore expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Junii 1666. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Bullarii Magni Tom.V.

Quibusdam locis Congregationis Somaschæ CLXXV. facta concessio sepeliendi Alumnorum cadavera, sine interventu Parochorum.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An.D. 1667.*
Ad perpetuam rei memoriam.

UDUM pro parte tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Somaschæ, alias Sancti Maioli Papiensis, fel. record. Paulo Papa V. Prædecessori nostro expósito, quod inter Rectores Collegiorum, ac Seminariorum, & Academicarum curæ, & administrationi dictorum Clericorum commillorum ex una, ac Parochos ex altera partibus, nonnullæ lites, seu controversiæ super jure sepeliendi in Ecclesiis Collegiorum, ac Seminariorum, & Academicarum hujusmodi cadavera Scholarium, Clericorum, & Convictorum, qui pro tempore in Seminariis, Collegiis, & Academiis hujusmodi decedebant, sæpius oriebantur, ad quas quidem lites, seu controversias de cætero evitandas dictus Præpositus Generalis plurimum desiderabat Rectoribus, & Clericis prædictis opportunè provideri.

§. 1. Idem Paulus Prædecessor, supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Amerinensis, & Gallii nuncupat. Comensis, & Burgi Lugani Comensis Diocesis, necnon Oppidi Trivultii Mediolanensis Diocesis Collegiorum, ac Ravennatensis, & Patriarchalis Venetiarum Seminariorum, necnon Terræ Salodii Brixienfis Diocesis, ac Sancti Spiritus prope, & extra Portam Cumanam Mediolanensis, & Sancti Maioli Papiensis Academicarum Rectoribus respectivè, ut in Sancti Angeli, Sanctæ Mariæ de Rondineto nuncupatæ, Sancti Antonii, & Sanctæ Crucis, necnon Sanctæ Catharinæ, & Sanctissimæ Trinitatis, ac Sancti Benedicti, Sancti Spiritus, & Sancti Maioli eorum Ecclesiis respectivè, absque Parochorum interventu, Scholarium, Clericorum, & Convictorum prædictorum in Collegiis, Seminariis, & Academiis hujusmodi pro tempore decedentium cadavera, sine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, Ecclesiasticæ sepultura tradere liberè, & licitè valerent, ita tamen ut antequam sepultura traderentur, Rectores prædicti Parochos certiores facere tenerentur, Apostolica auctoritate concessit, & indulgit, & aliàs, prout in ipsius Pauli Prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die 27. Octobris 1614. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis prædictæ Nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio subinde Seminarium Ducale S. Antonii Venetiarum, ac Sanctæ Mariæ Scholarium Veronensis, Sancti Bartholomæi Brixienfis, Sancti Leonardi Bergomenfis, Sanctæ Mariæ Laudensis, S. Angeli Custodis Taurinentis, & Sanctæ Mariæ Angelorum Fossanensis Civitatum, necnon S. Georgii Oppidi Novarum Derthonensis, & Sancti Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanensis Diocesium Collegia acquisiverit, seu illa curæ, & administrationi Clericorum Regularium dictæ Congregationis commissa fuerint: dictus verò Præpositus Generalis litibus, & controversiis, quæ inter Rectores, & Clericos Seminariorum, & Collegiorum hujusmodi, ac Parochos super jure sepeliendi cadavera Scholarium, Clericorum, & Convictorum in eisdem Collegiis, & Seminario pro tempore decedentium pariter oriri possent, maturè occurrere, illarumque materiam recidi plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut jamdictis Rectoribus, & Clericis opportunè in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur pacem, & quietem inter Regulares, N n 3 lares,

lares, & Ecclesiasticas personas conservari cupientes, dictosque modernum Præpositum Generalem, ac Rectores, & Clericos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jura, vel ab homine quavis occasione, vel causa hæc, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium admittantur consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Seminarium Ducalis Sancti Antonii Venetiarum, ac Sanctæ Mariæ Scholarum Veronensis, Sancti Bartholomæi Brixienfis, Sancti Leonardi Bergomenfis, Sanctæ Mariæ Laudensis, Sancti Angeli Custodis Taurinensis, & Sanctæ Mariæ Angolorum Fossanensis Civitatum, necnon Sancti Georgii Oppidi Novarum Derthonensis, & Sancti Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanensis Diocesium hujusmodi Collegiorum Rectoribus respectivè, ut in eorundem Seminarium, & Collegiorum Ecclesiis absque Parochorum interventu, Scholarium, Clericorum, & Convictorum in Seminario, & Collegiis hujusmodi, non electa sepultura pro tempore decedentium cadavera, sine præjudicio tamen quorumcumque jurium Parochialium, Ecclesiasticæ sepulture tradere liberè pariter, & licitè valeant respectivè; ita tamen, ut antequam sepulture tradantur, iidem Rectores Parochos certiores facere teneantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 13. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub
ANNO DOMINI 1667. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLXXVI. De non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, exceptis Anniversariis ex dispositione Testatorum relictiis.

Edicta A. D. 1667. ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. **C**redite Nobis cœlicus dispensationis officium salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, quamplurima dubia in diversis mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum deducta, occasione decreti ejusdem Congregationis, die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, tollere, & quæ dirimere cupientes.

§. 1. De memoratorum Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud Decretum prædictæ Congregationis editum in una Novariensi, die 22. Novembris 1664. quo declaratum fuit, Anniversaria, & Missas cantatas de Requiem relictiis ex dispositione Testatorum, quotannis in die ipsorum obitus, etiam in duplici majori contingentis, non comprehendi in dicto Decreto.

§. 2. Ulterius quoad Altaria perpetuè privilegiata, & in quibus proinde quotidie etiam in duplicibus celebrande sint Missæ de Requiem ex obligatione, auctoritate, & tenore prædicti declaramus, per celebrationem Missarum de Festo currenti satisfieri dictis obligationibus, & suffragari cum eisdem Indulgentiis, perinde ac si essent celebratæ Missæ de Requiem ad formam privilegiorum: salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis.

§. 3. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenif-

sumè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub
ANNO DOMINI 1667. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLEMENS IX. PONTIFEX CXXLII.
ANNO DOMINI MDCLXVII.

Clemens IX. Italus Pistoriensis in Provincia Hebruræ, Julius antea dictus, Hieronymi Rospi-gliosi filius, S.R.E. Præbiter Cardinalis tit. Sancti Sixti, Romæ die 20. Junii 1667. Summus Pontifex pronuntiat, & die 26. ejusdem mensis, die Dominico coronatus. Creavit Cardinales 12. triplici creatione, primam trium, secundam duorum, tertiam septem. Obiit Romæ die 9. Decembris 1669. sepultusque fuit in Basilica Sanctæ Mariæ Majoris. Vacavit Sedes menses quatuor, & dies 20.